

Nutiva

NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ NECMETTİN ERBAKAN UNIVERSITY
ULUSLARARASI INTERNATIONAL
3. DİS HEKİMLİĞİ
DENTISTRY CONGRESS AND EXHIBITION
Sergisi

**BİLDİRİ
ÖZET KİTABI**
ABSTRACT
BOOK

neudentistrycongress.org

E-BOOK ISBN: 978-625-94079-5-1

NUTUVA YAYINEVİ

*Işıklar Mahallesi Hilmedede Sokak No: 3A
Selçuklu / KONYA*

Konya Mayıs 2024

NUTUVA YAYINEVİ

*Işıklar Mahallesi Hilmedede Sokak No: 3A
Selçuklu / KONYA*

T.C. KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCI SERTİFİKASI: 71916

Davet

Değerli Meslektaşlarımız,

24-26 Mayıs 2024 tarihinde düzenlenecek olan Necmettin Erbakan Üniversitesi 3. Uluslararası Diş Hekimliği Kongresine sizleri davet etmekten büyük mutluluk duyuyoruz.

Kongremizde alanında deneyimli akademisyenler ve seçkin konuşmacılar tarafından diş hekimliğinde Periodontoloji, Endodonti, Protetik Diş Tedavisi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Restoratif Diş Tedavisi, Ortodonti, Pedodonti ve Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi alanlarında güncel ve yenilikçi yaklaşımlar ele alınacaktır.

Tüm meslektaşlarımızın sözlü veya poster sunumlarıyla katılımıyla kongremiz daha da zenginleşecektir.

Geniş bir katılımı beklediğimiz ve diş hekimliğinde güncel ve yenilikçi yaklaşımların paylaşılacağı kongremizde tüm değerli meslektaşlarımızı aramızda görmekten mutluluk duyacağımızı bildirir, saygılarımızı sunarım.

Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR
Kongre Başkanı
Necmettin Erbakan Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı

KOMİTE VE KURULLAR

Onursal Başkan

Prof. Dr. Cem ZORLU | Necmettin Erbakan Üniversitesi Rektörü

Düzenleme Kurulu

Kongre Başkanı

Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR | Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı

Kongre Genel Sekreteri

Doç Dr. Hakan Yasin GÖNDER | Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dekan Yardımcısı

Organizasyon Komitesi

- Prof. Dr. Ömür DERECİ - Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Doç. Dr. Hakan Yasin GÖNDER - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Burçin ARICAN ALPAY - Bahçeşehir Üniversitesi
Doç. Dr. Derya SÜRMELEOĞLU - Gaziantep Üniversitesi
Doç. Dr. Dilek MENZİLETOĞLU - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Güldane MAGAT - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Alperen Murat YALNIZ - Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Dr. Öğr. Üyesi Gökhan GÜRSES - Selçuk Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Işıl DOGRUER - İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Burak YÜKSEL - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Gökberkkaan DEMİREL - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mücahid YILDIRIM - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Neslihan GÜNTEKİN - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Şeref Nur MUTLU - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Taştan EROĞLU - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Öğr. Gör. Dr. Dt. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Dt. Duygu Özcan YÜKSEL - Konya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Teknik ve Sosyal Komite

- Öğr. Gör. Dr. Dt. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. Sinem ALKURT - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. İrem Divanlıoğlu TÜMAY - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. Abdülkadir HARMANKAYA - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. Hilal KARAKÖY - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. Levent ÜNER - Selçuk Üniversitesi
Stj. Dt. Reza MOHAMMADİ - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Mesut İLBAN - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Nilsu BAYKUL - Necmettin Erbakan Üniversitesi
Buğrahan ÖZDEMİR - Necmettin Erbakan Üniversitesi

Bilimsel Kurul

Prof. Dr. Alparslan ESEN
Prof. Dr. Bozkurt Kubilay IŞIK
Doç. Dr. Ahmet ALTAN
Doç. Dr. Arslan TERLEMEZ
Doç. Dr. Bilge AKBULUT
Doç. Dr. Ceyda AKIN
Doç. Dr. Dilek MENZİLETOĞLU
Doç. Dr. Durmuş Alperen BOZKURT
Doç. Dr. Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN
Doç. Dr. Fatma UÇAN YARKAÇ
Doç. Dr. Güldane MAĞAT
Doç. Dr. Hakan Yasin GÖNDER
Doç. Dr. Halenur ALTAN
Doç. Dr. Makbule Bilge AKBULUT
Doç. Dr. Makbule Tuğba TUNÇDEMİR
Doç. Dr. Melek AKMAN
Doç. Dr. Melek TAŞSÖKER
Doç. Dr. Said KARABEKİROĞLU
Dr. Öğr. Üyesi Ali ALTINDAĞ
Dr. Öğr. Üyesi Dilek ÖZKAN ŞEN
Dr. Öğr. Üyesi Ertan SOĞANCI
Dr. Öğr. Üyesi Hazal ÖZER
Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Burak YÜKSEL
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Esad GÜVEN
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Görkberkkaan DEMİREL
Dr. Öğr. Üyesi Merve ABAKLI İNCİ
Dr. Öğr. Üyesi Mücahid YILDIRIM
Dr. Öğr. Üyesi Neslihan GÜNTEKİN
Dr. Öğr. Üyesi Osman BABAYİĞİT
Dr. Öğr. Üyesi Şerefnur MUTLU
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep DERELİ
Dr. Öğr. Üyesi Zeynep TAŞTAN EROĞLU
Öğr. Gör. Dr. Dt. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU

İçindekiler

DAVET	3
KOMİTE VE KURULLAR.....	4
Onursal Başkan.....	4
Düzenleme Kurulu.....	4
Kongre Başkanı.....	4
Kongre Genel Sekreteri.....	4
Organizasyon Komitesi.....	4
Teknik ve Sosyal Komite.....	4
Bilimsel Kurul.....	5
İÇİNDEKİLER	6
SÖZLÜ SUNUMLAR	37
DS1.....	38
Anterior Kompozit Restorasyonların 3 Aylık Zaman Periyodunda Değerlendirilmesi: Vaka Serisi.....	38
Evaluation of Anterior Composite Restorations in a 3-Month Time Period: Case Series.....	38
DS2.....	39
Sella Tursika Morfolojisinin Lateral Sefalometrik Grafiler Üzerinde Değerlendirilmesi.....	39
Evaluation of Sella Turcica Morphology on Lateral Cephalometric Graphs.....	39
DS3.....	40
Farkli Apex Bulucu Sistemlerin Farkli İrrigasyon Solüsyonları Varlığında Kök Perforasyonlarını Belirlemedeki Doğruluğunun Değerlendirilmesi.....	40
Evaluation of Different Apex Finder Systems for Determination of Root Perforations in Presence of Different Irrigation Solutions.....	40
DS4.....	41
Farkli İrrigasyon Aktivasyon Yöntemlerinin Biyofilm Kaldırma Etkinliğinin Değerlendirilmesi.....	41
Evaluation of the Effectiveness of Different Irrigation Activation Methods on Biofilm Removal.....	41
DS5.....	42
Ofis Tipi Beyazlatma Uygulanmış Dişlerin Renklenme Yatkınlığının Değerlendirilmesi.....	42
Evaluation of Staining Susceptibility of Teeth After Office Bleaching.....	42
DS6.....	43
Genç Daimi Dişlerde MTA ile Koronal Pulpotomi: Vaka Serisi.....	43
Total Pulpotomy with MTA in Young Permanent Teeth: Case Series.....	43
DS7.....	44
Genç Erişkin Bireylerde Mandibular Ramus Morfometrik Özellikleri ile Cinsiyet Arasındaki İlişki: Panoramik bir radyografi çalışması.....	44
Relationship Between Mandibular Ramus Morphometric Features and Gender in Subadult Individuals: a panoramic radiographic study.....	44
DS8.....	45
Bite-Wing Radyografilerde İnterproksimal, Oklüzal ve Sekonder Çürüklerin Yapay Zeka ile Otomatik Tespiti.....	45
Automatic Detection of Interproximal, Occlusal, and Secondary Caries on Bite-wing Radiography with Artificial Intelligence.....	45
DS9.....	46
Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisi Sonrası Masseter Kası ve Pterygomandibular Boşluğa Enjekte Edilen Deksametazonun Postoperatif; Ağrı, Ödem ve Trismus Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması.....	46
Postoperative Dexamethasone Injected into Masseter Muscle and Pterygomandibular Space After Mandibular Third Molar Surgery; Comparison of Effects on Pain, Edema and Trismus.....	46

DS10	47
<i>Mandibular Anterior Dişlerdeki Diş Eti Çekilmelerinin Tedavisi İçin Modifiye Serbest Diş Eti Grefti Tekniği: Vaka Serisi</i>	47
<i>Modified Free Gingival Graft Technique for the Treatment of Gingival Recession in Mandibular Anterior Teeth: Case Series</i> .	47
DS11	48
<i>İmplant Uygulaması Sonrası Keratinize Diş Eti Eksikliğinin Serbest Diş Eti Grefti ile Tedavisi: Vaka Serisi</i>	48
<i>Treatment of Keratinized Gingival Deficiency After Implant Application with Free Gingival Graft: Case Series</i>	48
DS12	49
<i>Kompozit Rezinlerin Renk Değişikliği Üzerinde Aralıklı Fırçalama ve Total Fırçalamanın Etkisi</i>	49
<i>Effect of Intermittent/Total Brushing on Color Change of Composites</i>	49
DS13	50
<i>Osteoporoz ve Malignite Tedavisi İçin Bifosfonat Alan Hastalarda Çene Osteonekrozunun İki farklı görüntüleme aracı ile değerlendirilmesi</i>	50
<i>Evaluation of Osteonecrosis of the Jaw in Patients Taking Bisphosphonates for the Treatment of Osteoporosis and Malignancy with Two Different Imaging Tools</i>	50
DS14	51
<i>Prepolimerize ve Isı ile Polimerize Kaide Materyallerinin Fiziksel ve Mekanik Özelliklerine Protez Temizleme Ajanlarının Etkisi</i>	51
<i>The Effect of Denture Cleaning Agents on the Physical and Mechanical Properties of Prepolymerized and Heat-Polymerized Base Materials</i>	51
DS15	52
<i>Sigara Kullanımı ile Palatinal/Lingual Tonsillolit Sıklığı Arasındaki İlişkinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi</i>	52
<i>Evaluation of the Relationship Between Smoking and the Frequency of Palatinal/Lingual Tonsillolitis with Cone Beam Computed Tomography</i>	52
DS16	53
<i>COVID-19 Pandemisi Sonrasında Diş Hekimliği Öğrencilerinin Uzaktan ve Yüzyüze Eğitime Yönelik Algılarının Değerlendirilmesi: Anket Çalışması</i>	53
<i>Evaluation of Dentistry Students' Perceptions towards Distance and Face-to-Face Education After the COVID-19 Pandemic: Survey Study</i>	53
DS17	54
<i>Farklı Uzmanlık Dallarındaki Diş Hekimlerinde Görülen Kas-İskelet Sistemi Bozuklukları Ve İnsidanslarının Karşılaştırılması – Bir Anket Çalışması</i>	54
<i>Comparison of Musculoskeletal Disorders and Incidents In Dentists from Different Specializations - a Survey Study</i>	54
DS18	55
<i>Dental Travma Sonrasında Kırılan Anterior Dişlerin Kırık Parçasının Yeniden Yapıştırılması: Olgu Sunumları</i>	55
<i>Reattachment of the Fractured Fragment of Fractured Anterior Teeth after Dental Trauma: Case Reports</i>	55
DS19	56
<i>Türkiye'den Ortodonti Alanında En Çok Atıf Alan 102 Makalenin Değerlendirilmesi: Bibliyometrik Analiz</i>	56
<i>Evaluation of 102 Top-cited Articles in The Field of Orthodontics from Turkey: a Bibliometric Analysis</i>	56
DS20	57
<i>Diş Hekimliği Öğrencilerinin Fakülte Tercih Nedenleri ve Uzmanlık Hakkındaki Görüşlerinin Değerlendirilmesi</i>	57
<i>Evaluation of Dentistry Students' Reasons to Choose Faculty and Perspectives on Specialization</i>	57

DS21	58
<i>Maksiller Süt Molar Dişlerin Çekiminde Sadece Bukkal İnfiltrasyon Anestezisine Ek Olarak Palatinal Anestezi Yapılmasının Veya Yapılmamasının Diş Çekimi Sırasında ki Ağrıya Etkisinin Karşılaştırılması..... 58</i>	
<i>Comparison Of the Effect Of Using Or Not Palatinal Anesthesia In Addition to Only Buccal Infiltration Anesthesia in Extraction of Maxillary Primary Molar Teeth on Pain During Tooth Extraction 58</i>	
DS22	59
<i>Üç Boyutlu Basılan Protez Kaide Materyallerinin Renk Stabilitesi ve Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Protez Temizleyicilerinin Etkisinin Karşılaştırmalı Değerlendirmesi 59</i>	
<i>Comparative Evaluation of the Effect of Denture Cleansers on Color Stability and Surface Roughness of 3D Printed Denture Base Materials..... 59</i>	
DS23	60
<i>Farklı Universal Bond Sistemlerinin Raf Ömrünün Dentin Bağlantısına Etkisinin Değerlendirilmesi 60</i>	
<i>Evaluation of the Effect of Shelf Life of Different Universal Bond Systems on Dentin Bonding..... 60</i>	
DS24	61
<i>"Diş Hekimliği Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin İmplant ve Protez Farkındalığı- Anket Çalışması" 61</i>	
<i>'Implant and Prosthesis Awareness of Final Year Students of Faculty of Dentistry - Survey Study' 61</i>	
DS25	62
<i>Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesindeki Stajyer Öğrencilerin Çocukluk Döneminde Bulaşan Hastalıklar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Ölçülmesi..... 62</i>	
<i>Measurement of the Knowledge Level of Intern Dental Students at Atatürk University Faculty of Dentistry on Childhood Infectious Diseases 62</i>	
DS26	63
<i>Farklı Şelasyon Ajanlarının Kalsiyum Silikat Esaslı Kök Kanal Materyallerin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi 63</i>	
<i>Effect of Different Chelating Agents on the Surface Roughness of Calcium Silicate Based Root Canal Materials 63</i>	
DS27	64
<i>Gıda Mühendisliği Öğrencileri Besinlerin Ağız Sağlığına Etkisini Biliyor mu? Tanımlayıcı bir çalışma 64</i>	
<i>Do Food Engineering Students Know the Effects of Food on Oral Health? A descriptive study..... 64</i>	
DS28	65
<i>Diş Hekimliği ve Ağız Diş Sağlığı Öğrencilerinin Ağız Sağlığı Bilgi, Tutum ve Davranışları: Tanımlayıcı Kesitsel Çalışma 65</i>	
<i>Oral Health Knowledge, Attitudes and Behaviors of Dental and Dental Assistant Students: Descriptive Cross-Sectional Study..... 65</i>	
DS29	66
<i>Geniş Dentigeröz Kistlerin Farklı Tedavi Yaklaşımları: Vaka Serisi..... 66</i>	
<i>Different Treatment Approaches for Large Dentigerous Cysts: Case Series 66</i>	
DS30	67
<i>Kron Kırıklarının Farklı Vital Pulpa Tedavileri ve Reataçman Tekniği ile Tedavisi: Vaka Serisi 67</i>	
<i>Treatment of Crown Fractures with Different Vital Pulp Therapies and Re-attachment Technique: Case Series 67</i>	
DS31	68
<i>Palatal Kavite Hacmi Maksiller Sinüs Patolojilerinden Etkilenir Mi? KIBT Çalışması 68</i>	
<i>Is Palatal Cavity Volume Affected by Maxillary Sinus Pathologies? KIBT Study 68</i>	
DS32	69
<i>Yeni Bir Yaklaşım Olarak Papillanın Tamamının Korunması Tekniği İle 4 Olgu Sunumu 69</i>	
<i>Entire Papilla Preservation (EPP) Technique as a New Approach: 4 Case Reports 69</i>	

DS33	70
<i>Travma Sonucu Periodontal Ve Sert Doku Hasari Görülen Dişlerde Tedavi.....</i>	<i>70</i>
<i>Treatment of Teeth with Traumatic Periodontal and Hard Tissue Damage.....</i>	<i>70</i>
DS34	71
<i>Oral Cerrahide Basit Sütür ve Kilitli Devamlı Sütür Tekniklerinin Yara İyileşmesi Açısından Karşılaştırılması, Split Mouth Klinik Çalışma</i>	<i>71</i>
<i>Comparison of Simple and Locked Continuous Suture Techniques in Oral Surgery Regarding Wound Healing, a Split-Mouth Clinical Trial</i>	<i>71</i>
DS35	72
<i>Semento-Osseöz Displaziler: 3 Olgu Sunumu</i>	<i>72</i>
<i>Cemento- Osseous Dysplasias: 3 Case Reports.....</i>	<i>72</i>
DS36	73
<i>Üçüncü Molar Cerrahisinde Yeşil Renge Maruz Kalmanın Dental Anksiyete Üzerindeki Etkisi.....</i>	<i>73</i>
<i>Effectiveness of Green Color Exposure on Dental Anxiety for Third Molar Surgery.....</i>	<i>73</i>
DS37	74
<i>Pediyatrik Hastada Unilateral Kondil Fraktürü ve Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi</i>	<i>74</i>
<i>Unilateral Condylar Fracture and Conservative Treatment in a Pediatric Patient: Case Report and Literature Review</i>	<i>74</i>
DS38	75
<i>İlaçlara Bağlı Çene Osteonekrozunu Önlemede Metenolon Enantat Etkinliğinin Değerlendirilmesi, Ratlar Üzerinde Randomize Bir Çalışma</i>	<i>75</i>
<i>Evaluation of Methenolone Enanthate Efficacy in Preventing Medication-Related Osteonecrosis of Jaw, A Randomized Trial on Rats.....</i>	<i>75</i>
DS39	76
<i>Dekontaminasyon İşlemlerinin Zirkonya ile Rezin Simanın Bağlanma Dayanımına Etkisi</i>	<i>76</i>
<i>Effect of Decontamination Methods on Bond Strength of Zirconia and Resin Cement</i>	<i>76</i>
DS40	77
<i>Endodontik Tedavi Sonrası Farklı Materyal ve Tekniklerle Yapılan Restorasyonların Dişin Kırılma Dayanımına Etkisi İn Vitro Çalışma</i>	<i>77</i>
<i>The effect of restorations made with different materials and techniques after endodontic treatment on fracture strength: in vitro study.....</i>	<i>77</i>
DS41	78
<i>Hipertansiyon Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonu, Periodontal Kemik Kaybı Ve Sigara Kullanımı Arasındaki İlişkinin Digital Panoramik Radyografi İle Değerlendirilmesi.....</i>	<i>78</i>
<i>Evaluation of the Relationship Between Carotid Artery Calcification, Periodontal Bone Loss And Smoking In Hypertension Patients By Digital Panoramic Radiography.....</i>	<i>78</i>
DS42	79
<i>Farklı Yöntemlerle Üretilen Metal Alt Yapılara Uygulanan Yüzey Temizleme İşlemlerinin Bağlanma Dayanımına Etkisi.....</i>	<i>79</i>
<i>Effect Of Surface Cleaning Treatments On Bond Strength Of Metal Substructures Produced By Different Methods</i>	<i>79</i>
DS43	80
<i>Farklı Yöntemlerle Üretilen Protez Kaide Materyallerinin Yumuşak Astar Materyaline Bağlanma Dayanımı ve Termal Yaşlandırmanın Etkisi</i>	<i>80</i>
<i>Bond Strength of Soft Liner on The Denture Base Materials Produced by Different Methods and Effect of Thermocycling</i>	<i>80</i>

DS44	81
<i>Farklı Tekniklerle Üretilmiş Titanyum Altyapıların Veneer Porseleni ile Olan Bağlantı Dayanıklılığının In Vitro Olarak Değerlendirilmesi.....</i>	<i>81</i>
<i>The Aim of This Study Is to Evaluate the Bond Strength Between Porcelain and Titanium Frameworks Manufactured by Additive Manufacturing and CAD-CAM Methods. an in Vitro Study.....</i>	<i>81</i>
DS45	82
<i>Enerji İçeceklerinin Kişiyeye Özel Üretilen Mouthguard Malzemesinin Yüzey Pürüzlülüğü ve Ağırlık Kaybı Üzerindeki Etkisi</i>	<i>82</i>
<i>Effect of Energy Drinks on Surface Roughness and Weight Loss of Custom-Made Mouthguard Material</i>	<i>82</i>
DS46	83
<i>Türkiye'deki Pedodonti Lisansüstü Eğitiminin Uzmanlık Ve Doktora Öğrencileri Tarafından Değerlendirilmesi.....</i>	<i>83</i>
<i>Evaluation of Postgraduate Pediatric Dentistry Education by Specialization and Doctoral Students in Turkey.....</i>	<i>83</i>
DS47	84
<i>Annenin Gebelik ve Emzirme Dönemindeki Stres Durumu ile Çocuklarında Görülen Molar-Keser Hipomineralizasyonu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....</i>	<i>84</i>
<i>Evaluation of the Relationship Between Maternal Stress During Pregnancy and Lactation and Molar-Incisor Hypomineralization (MIH) in Children</i>	<i>84</i>
DS48	85
<i>Diş Hekimliğinde Yapılan Ultrasonografi Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi</i>	<i>85</i>
<i>Bibliometric Analysis of Ultrasonography Studies in Dentistry.....</i>	<i>85</i>
DS49	86
<i>Farklı Kalsiyum İçeriklerine Sahip Efervesan Tabletlerin Akrilik Dişlerin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi: İn- Vitro Çalışma</i>	<i>86</i>
<i>Investigation of the Effect of Effervescent Tablets with Different Calcium Contents on the Color Stability of Acrylic Teeth: In-Vitro Study.....</i>	<i>86</i>
DS50	87
<i>Başarılı Ototransplantasyon veya Reimplantasyon Diş İmplantına Alternatif Protetik Tedavi Olabilir: 3 Vaka Sunumu - Dört Yıllık Takip.....</i>	<i>87</i>
<i>Successful Autotransplantation or Reimplantation Can Be Alternative Prosthetic Treatment to Dental Implant: 3 Case Reports - Four Years Follow-up.....</i>	<i>87</i>
DS51	88
<i>Anterior Mine Hipoplazilerinin Direkt Kompozit Restorasyonla Tedavisi: 4 Olgu Sunumu.....</i>	<i>88</i>
<i>Treatment of Anterior Mine Hypoplasias with Direct Composite Restoration: 4 Case Reports</i>	<i>88</i>
DS52	89
<i>Güncel bruksizm çalışmalarının yayın performansı ve eğilimlerinin incelenmesi: Bibliyometrik bir analiz</i>	<i>89</i>
<i>Investigation of Publication Performance and Trends in Current Bruxism Research: a Bibliometric Analysis</i>	<i>89</i>
DS53	90
<i>Kanal İçi Isıtmanın Lateral Kanallardaki Pulpa Dokusunun Çözünürlüğüne Etkisinin Diğer Aktivasyon Yöntemleriyle Kıyaslanması.....</i>	<i>90</i>
<i>The Effect of Intracanal Heating on the Solubility of the Pulp Tissue in Lateral Canals Comparison With Other Activation Methods</i>	<i>90</i>
DS54	91
<i>Türkiye'nin Batı Akdeniz Bölgesi'nde 7-13 yaş arası çocukların daimi birinci azı dişlerinde çürük prevalansı ve tedavi ihtiyaçları</i>	<i>91</i>
<i>Caries prevalence of the first permanent molars and treatment needs in children aged 7–13 years in the Western Mediterranean Region of Turkey.....</i>	<i>91</i>

DS55	92
<i>Farklı İçerikli Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Farklı Yapıdaki Resin Kompozitlerin Renk Stabilitesi ve Translusensi Özelliğine Etkisinin Değerlendirilmesi</i> 92	
<i>Evaluation of the Effect of Bleaching Mouthwashes with Different Contents on the Color Stability and Translucency Properties of Resin Composites with Different Structures</i> 92	
DS56	93
<i>Posterior Dişlerin Endodontik Periapikal Lezyonlarının 3- Boyutlu Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir KIBT Çalışması</i> 93	
<i>3-Dimensional Evaluation of Endodontic Periapical Lesions of the Posterior Teeth: A Retrospective CBCT Study</i> 93	
DS57	94
<i>Dental Muayene İçin Başvuran Hastalarda Pontikulus Postikus Prevalansı Ve Morfolojik Özellikleri: Bir Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi Çalışması</i> 94	
<i>Prevalence And Morphological Characteristics of Ponticulus Posticus in Patients Referring For Dental Examination: A Cone Beam Computed Tomography Study</i> 94	
DS59	95
<i>Maksiller Posterior Bölgede Dental İmplant Uzunluğunun Belirlenmesinde Panoramik Radyografi Etkinliğinin Değerlendirilmesi</i> 95	
<i>Evaluation of the Effectiveness of Panoramic Radiography in Determining Dental Implant Length in the Maxillary Posterior Region</i> 95	
DS60	96
<i>İmplant Komplikasyonlarının Retrospektif Olarak Radyografik Değerlendirilmesi: KIBT Tabanlı Çalışma</i> 96	
<i>A Retrospective Radiographic Evaluation of Implant Complications: Cbct-Based Study</i> 96	
DS61	97
<i>Goldenhar Sendromlu Bir Hastanın Rekonstrüksiyon Plağı ve Ortognatik Cerrahi ile Yeniden Tedavi Edilmesi</i> 97	
<i>Revision Treatment of a Patient with Goldenhar Syndrome with Reconstruction Plate and Orthognathic Surgery</i> 97	
DS62	98
<i>Bir Grup Çocuk Hastada Taurodontizm Prevalansının Değerlendirilmesi</i> 98	
<i>Evaluation of the Prevalence of Taurodontism in A Group of Pediatric Patients</i> 98	
DS63	99
<i>Üniversal Resin Kompozitlerin Translüsensi Parametresi Üzerine Farklı Detoks İçeceklerinin Etkisi</i> 99	
<i>The Effect of Different Detox Drinks on the Translucency Parameters of Universal Resin Composites</i> 99	
DS64	100
<i>Tek Renk Universal Kompozit Resinlerde Kahve ile Renklendirme Sonrası Ağartmanın Renk Stabilitesine Etkisi</i> 100	
<i>Effect of Bleaching After Coloring with Coffee on Color Stability of Single Shade Universal Composite Resins</i> 100	
DS65	101
<i>Gömülü Diş ve Etrafındaki Ameloblastomanın Unilateral Sagittal Split Ramus Osteotomisi İle Uzaklaştırılması</i> 101	
<i>Removal of Impacted Tooth and Surrounding Ameloblastoma by Unilateral Sagittal Split Ramus Osteotomy</i> 101	
DS66	102
<i>Konjenital Daimi Diş Germi Eksikliklerinde Farklı Yöntemlerle Süt Dişlerinin Tedavisi: Üç Olgu Sunumu</i> 102	
<i>Treatment of Primary Teeth in Congenital Permanent Tooth Germ Deficiencies Using Different Methods: A Presentation of Three Cases</i> 102	
DS67	103
<i>Farklı Yarı Saydamlıktaki Kompozit Resinlerin Renk Değişikliğinin Değerlendirilmesi Üzerinde Arka Plan Renginin Etkisi</i> 103	
<i>Effect Of Background Color on Composite Resins with Different Translucency's Color Change Evaluation</i> 103	

DS68	104
<i>YouTUBE Videolarının ‘Fiberle Güçlendirilmiş Kompozit Rezin Köprü’ Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Değerlendirilmesi: Doğruluk ve Güvenilirlik Değerlendirmesi</i> 104	
<i>YouTUBE As Sources of Information About Fiber-Reinforcement Composite Resin Bridge: Accuracy and Reliability Assessment</i> 104	
DS69	105
<i>İki Farklı İnley Kavitesine Uygulanan Farklı CAD-CAM Materyallerinin Kırılma Dayanımı ve Sem Görüntülerinin İncelenmesi</i> 105	
<i>Investigation of Fracture Strength and SEM Images of Different CAD-CAM Materials Applied to Two Different Inlay Cavities</i> 105	
DS70	106
<i>Apikal Lezyonlu Dişlerin Kanal Tedavisi Sonrası Değerlendirilmesi</i> 106	
<i>Evaluation of Teeth with Apical Lesion After Root Canal Treatment</i> 106	
DS71	107
<i>Sivas İlinde Görev Yapan Diş Hekimlerinin Ergonomi ve Mesleki Kas ve İskelet Sistemi Hastalıkları Hakkında Bilgi Düzeylerinin ve Farkındalıklarının Değerlendirilmesi</i> 107	
<i>Evaluation of Knowledge Levels and Awareness of Dentists Working in Sivas Province about Ergonomics and Occupational Musculoskeletal Disease</i> 107	
DS72	108
<i>Mental Foramenin Morfometrik Özelliklerinin Ve Varyasyonlarının Üç Boyutlu Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması</i> 108	
<i>Three-Dimensional Evaluation of Morphometric Features and Variations of Mental Foramen: CBCT Study</i> 108	
DS73	109
<i>Nazopalatin Kanal Morfolojisinin Dentisyona Göre Değişiminin Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi ile Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi</i> 109	
<i>Retrospective Evaluation of the Change of Nasopalatine Canal Morphology According to Dentition by Cone Beam Computed Tomography</i> 109	
DS74	110
<i>Farklı Restoratif Materyallerle Yapılan Post Endodontik Restorasyonların İn-Vivo Değerlendirilmesi</i> 110	
<i>In-vivo Evaluation of Post Endodontic Restorations with Different Restorative Materials</i> 110	
DS75	111
<i>7-12 Yaş Grubu Çocuklarda Birinci Büyük Azı Dişlerin Radyografik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma</i> 111	
<i>Radiographic Evaluation of First Molars in Children Aged 7-12: A Retrospective Study</i> 111	
DS76	112
<i>Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde dental anksiyetenin değerlendirilmesi</i> 112	
<i>Evaluation of Dental Anxiety in Dentistry Faculty Students</i> 112	
DS77	113
<i>Monolitik Zirkonyumların Tamir Sonrası Mikrosızıntılarının Bilgisayar Yazılımıyla Karşılaştırılması</i> 113	
<i>Comparison of Post-Repair Microleakage of Monolithic Zirconia with Computer Software</i> 113	
DS78	114
<i>Türkiye'nin Doğusundaki Çocuklarda Diş İhmali Ölçeğinin Test Edilmesi</i> 114	
<i>Assessment of Dental Neglect Scale in Children from Eastern Turkey</i> 114	
DS79	115
<i>NTA Dental İmplantlarının Performans ve Güvenlik Değerlendirilmesi (NTA, NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), NTA Hybrid)</i> 115	
<i>Performance And Safety Evaluation of The NTA Dental Implants (NTA, NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), NTA Hybrid) 115</i>	

DS81	117
<i>Hastaya Özgü Değişkenlerin Çocuklarda Genel Anestezi Altında Diş Tedavisi İhtiyacına Etkisi: Retrospektif İnceleme</i>	117
<i>The Impact of Patient-Specific Variables on The Need for Dental Treatment Under General Anesthesia in Children: A Retrospective Study</i>	117
DS82	119
<i>Kahramanmaraş İli Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk Hastaların Premalign Lezyonları Konusundaki Farkındalıklarının Ölçülmesi</i>	119
<i>Measuring the Awareness of Faculty of Dentistry Students in Kahramanmaraş Province about Premalignant Lesion of Pediatric Patients</i>	119
DS83	120
<i>Çene yüz bölgesi kırıkları üzerine klinik çalışma</i>	120
<i>A Clinical Investigation on Maxillofacial Fractures</i>	120
DS84	121
<i>Farklı Fissür Örtücülerin Diş Sert Dokularına Kıyasla Radyoopasitelerinin Değerlendirmesi</i>	121
<i>Assessment of the Radiopacity of Different Fissure Sealants Compared to Dental Hard Tissues</i>	121
DS85	122
<i>Mental Foramen İçeren Inferior Alveoler Sinir Lateralizasyonu ile Eşzamanlı İmplant Yerleştirilmesi: Modifiye Edilmiş Teknik</i>	122
<i>Simultaneous Implant Placement with Inferior Alveolar Nerve Lateralization Involving the Mental Foramen: Modified Technique</i>	122
DS86	123
<i>Panoramik Radyografilerde Semento-Osseöz Displazi Görünümlü Lezyonların Prevalansının Değerlendirilmesi: Bir Retrospektif Çalışma</i>	123
<i>Evaluation of the Prevalence of Lesions Resembling Cemento-Osseous Dysplasia on Panoramic Radiographs: A Retrospective Study</i>	123
DS87	124
<i>Kuzey Kıbrıs'taki Diş Hekimliği Öğrencilerinde Ağız Kanseri Bilgisi ve Farkındalığı</i>	124
<i>Oral Cancer Knowledge and Awareness among Dental students in North Cyprus</i>	124
DS88	125
<i>Maksiller Anterior Tek Diş İmplant Uygulamalarında Titanyum Profil Şekillendirici İle İmmediate Yükleme Ve Daimi Rehabilitasyon</i>	125
<i>Immediate Loading and Permanent Rehabilitation with Titanium Profile Shaper in Maxillary Anterior Single-Tooth Implantations</i>	125
DS89	126
<i>Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Sabit Protezlerle Rehabilitasyonuna Farklı Yaklaşımlar: 4 Olgu Sunumu</i>	126
<i>Different Techniques for The Rehabilitation of Totally Edentulous Patients with Implant Fixed Protheses: 4 Case Reports</i>	126
DS90	127
<i>İmplant Üstü Protetik Restorasyonların Temizliğinde Tercih Edilen Yöntemlerde Hastaların Farkındalık Ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi</i>	127
<i>Assessing Patients' Awareness and Knowledge of Suggested Cleaning Procedures for Implant Prosthetic Restorations</i>	127
DS91	128
<i>Farklı Restorasyon Materyallerinin Ağız İçi Tarayıcı Doğruluğuna Etkisi</i>	128
<i>Effect of Different Substrates on Intraoral Scanner Trueness</i>	128
DS92	129
<i>Anterior ve Molar Dişlerde Perforasyon Tamiri ve Prognozu</i>	129
<i>Perforation Repair and Prognosis in Anterior and Molar Teeth</i>	129

DS93	130
<i>Başlangıç Çürük Tanısını Koymada Makine Öğrenmesi ile Gözetimli Sınıflandırma Analizinin Başarısını Değerlendirme: Pilot Çalışma</i>	130
<i>Assessing the Success of Supervised Classification Analysis with Machine Learning in Diagnosing Initial Caries: A Pilot Study</i>	130
DS94	131
<i>18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler ve Günlük Alışkanlıkların DMFT Üzerindeki Etkisi</i>	131
<i>The Effect of Personal Factors and Daily Habits on DMFT in Adult Patients Aged 18-40</i>	131
DS95	132
<i>Yüzey Örtücü ve Beyazlatma Uygulamasının Nano-hibrit Kompozitin Optik Özelliklerine Olan Etkisi</i>	132
<i>Effect of Surface Sealant and Bleaching Applications on Optical Properties of Nano-hybrid Composite</i>	132
DS96	133
<i>Bitkisel İçerikli Diş Macunları; Kompozit Rezinlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi</i>	133
<i>Herbal Toothpastes; Effect of Composite Resins on Surface Properties</i>	133
DS97	134
<i>Oklüzal Morfolojinin Bozulmadığı Diş Çürüklerinde 'Stamp Tekniği' ile Restorasyon: Vaka Serisi</i>	134
<i>Restoration with 'Stamp Technique' in Dental Caries with Intact Occlusal Morphology: Case Series</i>	134
DS98	135
<i>Yetişkin Bireylerde Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu ve Bruksizmin Boyun Ağrısı, Yaşam Kalitesi, Anksiyete ve Depresyon Üzerine Etkisinin Araştırılması</i>	135
<i>Investigation of the Effects of Temporomandibular Joint Dysfunction and Bruxism on Neck Pain, Quality Of Life, Anxiety and Depression In Adult Individuals</i>	135
DS99	136
<i>Diş Çekimi Bölgesinin Zamana Bağlı Hacimsel Değişimin Dijital Olarak Değerlendirilmesi</i>	136
<i>Evaluation of Time-Dependent Volumetric Changes in The Alveolar Crest Following Tooth Extraction: A Digital Approach ..</i>	136
DS100	137
<i>Panoramik Radyograflarda Hava Yolları ve Yumuşak Dokuların Yapay Zekâ Teknolojisi ile Tespiti</i>	137
<i>Detection of Airways and Soft Tissues in Panoramic Radiographs with Artificial Intelligence Technology</i>	137
DS101	138
<i>Stajyer Diş Hekimlerinin Molar Kesici Diş Hipomineralizasyonu (MIH) Hakkındaki Bilgi Düzeyleri ve Farkındalıklarının Değerlendirilmesi</i>	138
<i>An Assessment of Intern Dentists' Knowledge and Awareness of Molar Incisor Hypomineralization (MIH)</i>	138
DS102	139
<i>Mandibulada Rastlanılan Odontojenik Keratokistlerin Histopatoloji ile Doğrulanması: Olgu Serisi</i>	139
<i>Confirmation of Odontogenic Keratocysts Found in the Mandible by Histopathology: Case Series</i>	139
DS103	140
<i>Farklı Kalsiyum Silikat Esaslı Materyaller ile Tedavi Edilen Furkasyon Perforasyonlu Dişlerin Kırılma Dirençlerinin Değerlendirilmesi</i>	140
<i>Evaluation of Fracture Resistance of Teeth with Furcation Perforation Treated with Different Calcium Silicate-Based Materials</i>	140
DS104	141
<i>Diş Hekimliği Öğrencilerinin Ağız içi Tarayıcılara Bakış Açısının ve Tarayıcılar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi</i>	141
<i>Evaluation of Dentistry Students' Perspective on Intraoral Scanners and Their Level of Knowledge About Scanners</i>	141

DS105	142
<i>Astımlı Çocuklarda Endodontik Tedavi Sonrası Ortopantomografide Görülen Morfolojik Kemik Değişikliklerinin Fraktal Boyuta Göre Değerlendirilmesi</i>	
<i>Assessment of Morphological Bone Changes on Orthopantomography in Children with Asthma after Endodontic Treatment by Fractal Dimension</i>	
DS106	143
<i>Lisans Dış Hekimliği Öğrencilerinin Restoratif Dış Tedavisi Sırasındaki Deneyimlerinin ve Öz Güven Düzeylerinin Değerlendirilmesi</i>	
<i>Assessment of Undergraduate Dentistry Students' Experiences and Self-Confidence Levels During Restorative Dental Treatment</i>	
DS107	144
<i>Kırık Alet Yönetimi: Olgu Sunumu Serisi</i>	
<i>Management of Broken Instrument: Case Report Series</i>	
DS108	145
<i>Kraniyofasiyal Bölgenin CBCT Görüntülerinde Tesadüfi Gözlemler</i>	
<i>Coincidental Observations on CBCT Images of the Craniofacial Area</i>	
DS109	146
<i>Kök Kanal Tedavisinde Farklı İrrigasyon Solüsyonlarının Çalışma Boyunun Belirlenmesine Olan Etkisi</i>	
<i>The Effect of Different Irrigation Solutions on Determining the Working Length in Root Canal Treatment</i>	
DS110	147
<i>Konya Alt Popülasyonunda Bifid İnfierior Alveolar Kanal Sıklığının KIBT ile Değerlendirilmesi</i>	
<i>Evaluation of Bifid Inferior Alveolar Canal Frequency with CBCT in Konya Subpopulation</i>	
DS111	148
<i>Cam Seramik Materyallerde Tekrarlanan Fırınlama İşleminin Materyallerin Translusensi ve Mikrosertliğine Olan Etkisi</i>	
<i>The Effect of Repeated Firings of the Glass Ceramic Materials on the Translucency and Microhardness</i>	
DS112	149
<i>Konvansiyonel Biofactor MTA ve Putty Formunda Biofactor MTA'nın Sertleşme Zamanı Ve Sıkışma Dayanımlarının Değerlendirilmesi</i>	
<i>Evaluation of the setting time and compressive strength of conventional and premixed putty-type BIOfactor MTA</i>	
DS113	150
<i>Farklı İmplant-Kemik Seviyelerinin, 3 Üye Monolitik Zirkonya Restorasyonda Stres Dağılımına Etkisi: 3B Sonlu Elemanlar Analizi</i>	
<i>The Effect of Different Implant-Bone Levels on Stress Distribution in 3-Unit Monolithic Zirconia Restorations:3D Finite Element Analysis</i>	
DS114	151
<i>Retreatment Tedavisinde Döner Eğe Sistemlerinin, Kloroformun ve Foton İndüklü Fotoakustik Dalgalanmanın (PIPS™) Kök Kanallarında Kalan Artık Dolgu Maddesini Çıkarmadaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi</i>	
<i>Evaluation of the Effectiveness of Rotary File Systems, Chloroform and Photoninduced Photoacoustic Streaming (PIPS™) at Retreatment for Removing Residual Filler Removing in Root Canals</i>	
DS115	153
<i>İmmediyat Geçici Hibrit Protezlerin İmplantlara Fiksasyonunda Kullanılan Rezin Materyallerinin Tipi ile Kalınlığının Titanyum Silindir-Protez Bağlantısındaki Etkisinin Araştırılması</i>	
<i>Investigation of the Effects of Type and Thickness of the Resin Materials Used in the Fixation of Immediate Provisional Hybrid Prosthesis to Implants on the Connection of Titanium Cylinder- Prosthesis</i>	

DS116	154
<i>Tek-Renkli Kompozit Rezinlerle Veneerlenmiş PEEK Restorasyonların Renk ve Translusensi Değişimlerinin Değerlendirilmesi</i>	154
<i>Evaluation of Color and Translucency Changes of PEEK Restorations Veneered with Single-Color Composite Resins</i>	154
DS117	155
<i>Menopoz Dönemindeki Kadın Hastaların TME Osteoartrit Bulgularının Değerlendirilmesi</i>	155
<i>Evaluation of TMJ Osteoarthritis Findings in Menopausal Female Patients</i>	155
DS118	156
<i>Dış Hekimliği Ve İletişim Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin Öz Şefkat Farkındalığının Karşılaştırması</i>	156
<i>Comparison Of Self-Compassion Awareness of Final Year Students of Dental and Communication Faculties</i>	156
DS119	157
<i>Tinnitus ve Bruksizm Vakalarında Akupunktur Uygulaması</i>	157
<i>Acupuncture in Cases of Tinnitus and Bruxism</i>	157
DS120	158
<i>Farklı 3B Baskı Modellerde Üretim Doğruluğu Ve Dijital Analog Yuvasının Lineer Ve Açısal Sapmasının Değerlendirilmesi: In Vitro Çalışma</i>	158
<i>Evaluation of Production Accuracy and Linear and Angular Deviations of the Digital Analog Socket in Different 3D Printing Models: An In Vitro Study</i>	158
DS122	159
<i>İmplant Destekli Sabit Protezlerde Kole Bölgesinde Artık Siman Miktarını Azaltmak İçin Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması</i>	159
<i>Comparison of the Methods Used to Reduce the Excess Cement in the Crown Margins of Implant-Supported Fixed Prosthesis</i>	159
DS123	161
<i>20 Derece Açılı Custom Abutment İmplant Üstü Protezlerin Farklı Simanlardaki Stres Dağılımının Sonlu Elemanlarda Analizi</i>	161
<i>Finite Element Analysis of Stress Distribution in Different Cements of 20 Degree Angled Special Abutment Implant Prostheses</i>	161
DS124	162
<i>İnternette Edinilen Bilgilerin Ebeveynlerin Ağız Dış Sağlığı Hakkında Farkındalık Düzeyine Etkisi</i>	162
<i>The Effect of Information Obtained From the Internet on the Level of Awareness of Parents About Oral and Dental Health</i> .	162
DS125	163
<i>Farklı 3D baskı Dental Modellerin Doğruluğunun ve Açısal Sapmasının İncelenmesi: In-vitro Çalışma</i>	163
<i>Examination of Accuracy and Angular Deviation in Different 3D Printed Dental Models: An In-vitro Study</i>	163
DS126	164
<i>Dış Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çekilmiş Dişlerin Kullanım Koşulları Hakkındaki Farkındalık Düzeyinin Değerlendirilmesi</i>	164
<i>Evaluation of the Awareness Level of the Faculty of Dentistry About the Handling of Extracted Teeth</i>	164
DS127	165
<i>Tinnitus Ve Bruksizm Vakalarında Akupunktur Uygulaması</i>	165
<i>Acupuncture in Cases of Tinnitus and Bruxism</i>	165
DS128	166
<i>Periapikal Lezyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi Ve Takibi</i>	166
<i>Endodontic Treatment and Follow-up of Teeth with Periapical Lesions</i>	166

DS129	167
<i>Üniversal Adezivlerin Dentine Makaslama Bağ Dayanımının İncelenmesi: İn Vitro Çalışma</i>	167
<i>Evaluation of Shear Bond Strength of Universal Adhesives to Dentin: In Vitro Study</i>	167
DS130	168
<i>3B Yazıcı Baskı Kalınlığının Daimî Resinin Makaslama Bağ Dayanımı Üzerine Etkisi: İn Vitro Çalışma</i>	168
<i>Effect of 3D Printer Layer Thickness on Shear Bond Strength of Permanent Resin: In Vitro Study</i>	168
DS131	169
<i>İmmatür Daimi Dişlerde Rejeneratif Endodontik Tedavi: Vaka Serisi</i>	169
<i>Regenerative Endodontic Treatment in Immature Permanent Teeth: Case Series</i>	169
DS132	170
<i>Diş İmplantlarıyla İlişkili Krestal Kemik Kaybı Prevalansının Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması</i>	170
<i>Evaluation Of the Prevalence Of Crestal Bone Loss Associated With Dental Implants: A CBCT Study</i>	170
DS133	171
<i>Geriatrik Hastalarda İmplant Tedavisinin Öneminin Belirlenmesi Yaklaşımı: Vaka Serisi</i>	171
<i>An Assessment of the Importance of Implant Therapy in Geriatric Patients: Multiple Clinical Case Reports</i>	171
DS134	173
<i>Ağız İçi Tarayıcı İle Alınan Tek ve Çift Taraflı Kapanış Kaydının Kayıt Doğruluğuna Etkisi: Bir Pilot Çalışma</i>	173
<i>The Effect of Unilateral and Bilateral Closure Recording Taken with Intraoral Scanner on Recording Accuracy: A Pilot Study</i>	173
DS135	174
<i>Yumuşak Doku Ossifikasyon ve Kalsifikasyonlarının Panoramik Radyograflarda Görülme Sıklığının İncelenmesi: Bir Retrospektif Çalışma</i>	174
<i>Examination of the Frequency of Soft Tissue Ossification and Calcifications in Panoramic Radiographs: A Retrospective Study</i>	174
DS136	175
<i>Kompozit Rezinlerin Radyoopasitesinin Diş Dokularıyla Karşılaştırmalı Değerlendirmesi: Doğrudan Dijital Radyografik Bir Çalışma</i>	175
<i>Comparative Evaluation of the Radioopacity of Composite Resins with Dental Tissues: A Direct Digital Radiographic Study</i>	175
DS137	176
<i>Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Geliştirilmiş Enfeksiyon Kontrol Protokolü Hakkında Bilinç Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Bir Anket Çalışması</i>	176
<i>Evaluation of the Awareness Levels of Dentistry Students on Enhanced Infection Control Protocol: A Survey Study</i>	176
DS138	177
<i>Kök Kanallarındaki Kırık Aletlerin Tedavisi: 3 Vaka Raporu</i>	177
<i>Treatment Of Intracanal Seperated Instruments: 3 Case Reports</i>	177
DS139	178
<i>Apikal Konstrüksiyonu Bozulmuş Dişlerde MTA Plug İle Tıkamanın Sağlanması</i>	178
<i>Providing Obturation with MTA Plug in Teeth with Impaired Apical Construction</i>	178
DS140	179
<i>Ağız Kanseri Farkındalığı: Aile Hekimliğinde Erken Teşhisin Önemi</i>	179
<i>Oral Cancer Awareness: The Importance of Early Diagnosis in Family Medicine</i>	179

DS141	180
<i>Farklı Materyal ve Minimal İnvaziv Preparasyon Dizaynının Maksiller Premolarda Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması</i> 180	
<i>An Analysis Study of The Effect of Different Material and Minimal Invasive Preparation Design on Stress Distribution in Maxillary Premolars: A Finite Element Analysis Study</i> 180	
DS142	181
<i>Beyazlatıcı Etkili Gargaraların Renklendirilmiş Tek Renk Kompozit Rezinlerin Renk Değişimi Üzerine Etkisi</i> 181	
<i>Effect of Whitening Mouthwashes on Color Change of Colored One Shade Composite Resins</i> 181	
DS143	182
<i>Sinüs Lifting Cerrahisinde Karşılaşılan Zorluklar ve Çözüm Stratejileri: Vaka Serisi</i> 182	
<i>Challenges and Management Strategies in Sinus Lift Surgery: A Case Series</i> 182	
DS144	183
<i>Frenektomi Uygulamalarıyla İlişkili Makalelerin Web of Science Veri Tabanında Bibliyometrik Analizi</i> 183	
<i>Bibliometric Analysis of Articles Associated with Frenectomy Procedures in the Web of Science Database</i> 183	
DS145	184
<i>Açılı Yerleştirilmiş Dental Implantların Marjinal Kemik Kaybı Ve Klinik Başarısının İncelenmesi: 1-3 Yıllık Retrospektif Çalışma</i> 184	
<i>Evaluation of Marginal Bone Loss and Clinical Success of Tilted Dental Implants: A 1-3 Year Retrospective Study</i> 184	
DS146	185
<i>Çiğneme Simülasyonu Altında CAD/CAM Seramik Blokların Hacim Kaybının Değerlendirilmesi</i> 185	
<i>Evaluation of Volume Loss of CAD/CAM Ceramic Blocks Under Chewing Simulation</i> 185	
DS147	186
<i>Alveol Kret Yetersizliklerinde Vertikal Ogmentasyon Teknikleri: Vaka Serisi</i> 186	
<i>Vertical Augmentation Techniques in Alveolar Ridge Insufficiency: Case Series</i> 186	
DS148	187
<i>Maksiller Posterior İmplantlarda Abutment Açısı Ve Altyapı Materyalinin Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması</i> 187	
<i>Effect of Abutment Angle and Infrastructure Material on Stress Distribution in Maxillary Posterior Implants: Finite Element Analysis Study</i> 187	
DS149	188
<i>Nanohibrit Resin Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Farklı Boyutlardaki Sınıf V Restorasyonlar Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi</i> 188	
<i>Examination Of Stress Distributions on Class V Restorations of Different Sizes Restored in Computer Environment Using Nanohybrid Resin Composites Via 3D Finite Element Stress Analysis Method</i> 188	
DS150	189
<i>Amalgam ve Bulk-Fill Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Sınıf I Kavite Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi</i> 189	
<i>Examination of Stress Distributions on the Class I Cavity Restored in Computer Environment Using Amalgam and Bulk-Fill Composites Via 3D Finite Element Stress Analysis Method</i> 189	
DS151	190
<i>Türkçe Web Sitelerindeki 'Apseli Diş Çekilir Mi?' Konusu İle Alakali Hasta Bilgilendirme Metinlerinin Okunabilirlik Ve İçerik Değerlendirmesi</i> 190	
<i>"Readability and Content Evaluation of Patient Information Texts on 'Can A Deciduous Tooth Be Extracted?' Topic on Turkish Websites"</i> 190	

DS152	191
<i>Çocuk Diş Hekimliğinde Anterior Çapraz Kapanışa Sahip Hastalarda Tedavi Yaklaşımı.....</i>	<i>191</i>
<i>Treatment Approach for Patients with Anterior Crossbite in Pediatric Dentistry.....</i>	<i>191</i>
DS153	192
<i>Anterior Bölge Kompozit Rezinlerin Yaşlandırmaya Bağlı Mikrosertliklerinin Karşılaştırılması.....</i>	<i>192</i>
<i>Comparison of Aging-Dependent Microhardness of Anterior Region Composite Resins</i>	<i>192</i>
DS154	193
<i>Dişlerin Sürme Zamanı Hakkında Ebeveynlerin Eğitimi İçin Bir Kaynak Olarak: YouTube™.....</i>	<i>193</i>
<i>As A Resource For Educating Parents About The Time of Teeth Eruption: YouTube™.....</i>	<i>193</i>
DS155	194
<i>Modelasyon Likitinin Tek Renk ve Yüksek Estetik Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi</i>	<i>194</i>
<i>Effect of Modeling Liquid on Color Stability of One-Shade and a High Aesthetic Composite Resin</i>	<i>194</i>
DS156	195
<i>Farklı Polisaj ve Yaşlandırma İşlemlerinin Bukalemun Efektini Gösteren Kompozitlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi</i>	<i>195</i>
<i>Effect Of Different Polishing and Aging Processes on The Surface Properties of Composites Showing Chameleon Effect</i>	<i>195</i>
DS157	196
<i>18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler Ve Günlük Alışkanlıkların Mevcut Diş Rengi Üzerine Etkisi</i>	<i>196</i>
<i>Effect of Personal Factors and Daily Habits on Current Tooth Color in Adult Patients Aged 18-40</i>	<i>196</i>
DS158	197
<i>Diş Çekimi Sonrasında Gözlenen Alveolit Vakalarının Değerlendirilmesi</i>	<i>197</i>
<i>Evaluation of Alveolitis Cases Observed After Tooth Extraction.....</i>	<i>197</i>
DS159	198
<i>Oral ve Maksillofasiyal Patolojilerin Geriye Dönük Değerlendirilmesi.....</i>	<i>198</i>
<i>Retrospective Evaluation of Oral and Maxillofacial Pathologies.....</i>	<i>198</i>
DS160	199
<i>Chatgpt'nin İki Farklı Dilde Yapılan Test Sınavındaki Performansının Değerlendirilmesi Ve Diş Hekimliği Öğrencileri İle Karşılaştırılması</i>	<i>199</i>
<i>Evaluation of Chatgpt's Performance in The Test Exam Conducted in Two Different Languages and Comparison with Dentistry Students.....</i>	<i>199</i>
DS161	200
<i>Ortognatik Cerrahi Geçirmiş Hastaların Burun Estetiği Memnuniyetinin Değerlendirilmesi.....</i>	<i>200</i>
<i>Assessment of Nasal Aesthetic Satisfaction in Patients Who Have Undergone Orthognathic Surgery.....</i>	<i>200</i>
DS162	201
<i>Antirezorptif İlaç Reçete Eden Tıp Hekimlerinin İlaçlarla İlişkili Çene Osteonekrozu Hakkındaki Yaklaşımı ve Farkındalıkları .</i>	<i>201</i>
<i>The Approach and Awareness About Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw of Medical Doctors Who Prescribing Antiresorptive Drug</i>	<i>201</i>
DS163	202
<i>Farklı Kişisel Dayanak Açılımları ve Materyallerinin İmplant Destekli Protezlerde Stress Dağılımı Üzerindeki Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi.....</i>	<i>202</i>
<i>Effect of Different Custom Abutment Angles and Materials on Stress Distribution in Implant-Supported Protheses: Finite Element Analysis.....</i>	<i>202</i>

DS164	203
<i>Farklı Abutment Tipleri ve Zirkonya Üretim Tekniklerinin İmplant Üstü Sabit Protezlerde Stres Dağılımı ve Yorulma Performansına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi (FEA).....</i>	
<i>The Impact of Different Abutment Types and Zirconia Fabrication Techniques on Stress Distribution and Fatigue Performance in Implant-Supported Fixed Protheses: Finite Element Analysis (FEA)</i>	
DS165	204
<i>Gerodontoloji Eğitime Güncel Bakış</i>	
<i>Current Overview Gerodontology Education</i>	
DS166	205
<i>Dental İmplant Cerrahisi Öncesi Horizontal Alveolar Kemik Ogmentasyon Teknikleri: Vaka Serisi.....</i>	
<i>Horizontal Alveolar Bone Augmentation Techniques Before Dental Implant Surgery: Case Series.....</i>	
DS167	206
<i>Postsuz Kor Restorasyonun Kanal Tedavili Premolarlarda Kırılma Dayanımına Etkisi</i>	
<i>The Effect of Post-Free Core Restoration on Fracture Resistance of Root Canal Treated Premolars</i>	
DS168	207
<i>Çocuklarda Şiddetli Erken Çocukluk Çağı Çürüklerinin Temporomandibular Bozukluklar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi</i>	
<i>Evaluation of the Effect of Severe Early Childhood Caries on Temporomandibular Disorders in Children</i>	
DS170	208
<i>İmplant Üstü Protezler İçin Kullanılan Abutmentların Dekontaminasyon, Dezenfeksiyon Ve Sterilizasyon Protokolleri: Bir Anket çalışması</i>	
<i>Decontamination, Disinfection and Sterilisation Protocols of Abutments Used for Implant Protheses: A Questionnaire Studyimplantlar, peri-implant dokular, sterilizasyon</i>	
DS171	209
<i>Anterior Tek Diş Eksikliğinde Uygulanan Tedavi Seçeneklerinin İncelenmesi: Retrospektif Çalışma</i>	
<i>Examination of Treatment Options for Anterior Single Tooth Missing: A Retrospective Study.....</i>	
DS172	210
<i>Üç Boyutlu Yazıcı İle Üretilen Farklı Protez Kaide Materyallerinin Termal Devirlendirme Sonrası Renk Farklılıklarının Karşılaştırılması</i>	
<i>Comparing Color Differences Of Different Prosthetic Base Materials Produced With A Three-Dimensional Printer After Thermal Cycling</i>	
DS173	211
<i>Farklı Sinterleme Yöntemleri Kullanılarak Üretilen Çok Katmanlı Zirkonya Materyallerinin Işık Geçirgenliğinin Karşılaştırılması</i>	
<i>Comparison of Light Transmission of Multilayer Zirconia Materials Produced Using Different Sintering Methods</i>	
DS174	212
<i>Kişilik Özelliklerinin Santral Diş Şekli İle Uyumunun Değerlendirilmesi</i>	
<i>Evaluation of the Compatibility of Personality Characteristics with Central Tooth Shape</i>	
DS175	213
<i>Rezin Nanoseramik Materyallere Uygulanan Yüzey Bitirme İşlemlerinin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi.....</i>	
<i>Evaluation of the Effect of Surface Finishing Processes Applied to Resin Nanoceramic Materials on Color Stability</i>	

DS176	214
<i>Minimal İnvaziv Posterior Sabit Köprü Restorasyonlarına Farklı Tam Seramik Materyallerin Uygulanmasının Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analiziyle İncelenmesi</i>	
<i>Investigation of The Effect of Application of Different Full Ceramic Materials on Stress Distribution to Minimally Invasive Posterior Fixed Bridge Restorations by Finite Element Analysis</i>	
DS177	215
<i>Anterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi</i>	
<i>Investigation of The Effect of Different Types of Restorative Materials Applied On Zirconia Abutment In The Anterior Region On Stress Distribution By Finite Element Analysis</i>	
DS178	217
<i>Ağız İçi Ve Labaratuar Tarayıcıların İmplant Üstü Kısmi Arklarda Ölçü Kesinliğinin Değerlendirilmesi.....</i>	
<i>Evaluating The Measurement Accuracy of Intraoral and Laboratory Scanners In Implant-Supported Partial Arches.....</i>	
DS179	218
<i>Bleachability of Coffee/Tea Stains with/without Sugar on a Dental Composite</i>	
<i>Şekerli/Şekersiz İçeceklerde Bekletilen Dental Kompozitteki Çay/Kahve Lekelerinin Ağartılabilirliği.....</i>	
DS180	219
<i>İmplant Üstü Sabit Protezlerde Meydana Gelen Komplikasyonların İncelenmesi</i>	
<i>Investigation of Complications in Implant-Supported Fixed Dental Prostheses</i>	
DS181	220
<i>Farklı İçeceklerin Üç Boyutlu Baskı İle Üretilen Geçici Kron Materyalinin Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Etkisi</i>	
<i>Effect of Different Beverages on the Surface Roughness of A Three-Dimensional Printed Temporary Crown Material</i>	
DS182	221
<i>Oral Aft Olgusunda Aromaterapi Kullanımı.....</i>	
<i>Aromatherapy In a Case of Oral Aphthae.....</i>	
DS183	222
<i>Farklı Çocuk Diş Macunlarının Süt Dişi Mine Yüzey Pürüzlülüğü Ve Renk Değişimi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi</i>	
<i>Examination of The Effects of Different Children's Tooth Pastes on The Surface Smoothing and Color Change Of Deciduous Teeth Mine.....</i>	
DS184	223
<i>Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Renklendirilmiş Tek-Renk Ve Çoklu-Renk Sistemli Kompozit Rezinlerin Renk Geri Kazanımı Üzerine Etkileri.....</i>	
<i>Effects of Whitening Mouth Rinses on the Colour Recovery of One-shade and Multi-Shade-Stained Composite Resins.</i>	
DS185	224
<i>Rezin İnfiltrasyon Sisteminin Beyaz Nokta Lezyonları Üzerindeki Etkileri: 12 Aylık Gözlem Çalışması</i>	
<i>Effects of Resin Infiltration System on White Spot Lesions: A 12-Month Follow-Up Study</i>	
DS186	225
<i>Oral Aft Olgusunda Aromaterapi Kullanımı.....</i>	
<i>Aromatherapy In a Case of Oral Aphthae.....</i>	
DS187	226
<i>Çocuklarda Elektronik Ekran Maruz Kalma Süresi ile Dental Anksiyete İlişkilendirilebilir Mi? Kesitsel Bir Anket Çalışması ...</i>	
<i>Is Duration of Electronic Screen Exposure Associated with Dental Anxiety in Children? A Cross-Sectional Survey Study.....</i>	

DS188	227
<i>Pediatristlerin Çocuk Ağız Ve Diş Sağlığına Dair Bilgi Düzeyi Ve Tutumlarının Değerlendirmesi: Anket Çalışması</i>	227
<i>Evaluation of Pediatric Dentists' Knowledge Levels and Attitudes Towards Children's Oral and Dental Health</i>	227
DS189	228
<i>Diş Hekimliği Öğrencilerinin Dental Tedaviler Sırasındaki Streslerinin Değerlendirilmesi</i>	228
<i>Evaluation of Dental Students' Stress During Dental Treatments</i>	228
DS190	229
<i>Mandibula Anterior Bölgede Serbest Diş Eti Grefti Operasyonu Sonrası Keratinize Diş Eti Miktarının Üç Boyutlu Değişiminin İncelenmesi: 3 Olgu Sunumu</i>	229
<i>Examination of the Three-Dimensional Change in the Amount of Keratinized Gum After Free Gingival Graft Operation in the Mandibular Anterior Region: 3 Case Reports</i>	229
DS191	230
<i>Avülsiyon Yaralanması Geçiren ve Geçirmeyen Çocuk Hastaların Diş Hekimine Başvuru Nedenleri</i>	230
<i>Reasons for Pediatric Patients with and Without Avulsion Injuries to Visit the Dentist</i>	230
DS192	231
<i>Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Simante Restorasyonlar ile Rehabilitasyonu: Olgu Serisi</i>	231
<i>Rehabilitation of Edentulous Zones with Implant Cemented Restorations: Case Series</i>	231
DS193	232
<i>Modifiye Koronale Kaydırılan Tünel Tekniği Sonrası Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi</i>	232
<i>Evaluation of Patient Satisfaction After Modified Coronally Advanced Tunnel Technique: A Case Series</i>	232
DS194	233
<i>Kanal İçi İlaçların Kök Kanal Patlarının Dentine Penetrasyon Yeteneği Üzerine Etkisi: Konfokal Bir Çalışma</i>	233
<i>Effect of Intracanal Medicine on Dentin Penetration Ability of Root Canal Sealers: A Confocal Study</i>	233
DS195	234
<i>Kemik İçi Defektlerin Tüm Papil Koruma (TPK) Tekniğiyle Tedavisi: Vaka Serisi</i>	234
<i>Treatment of Intrabony Defects with Entire Papil Preservation (EPP) Technique: Case Series</i>	234
DS196	235
<i>Posterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi</i>	235
<i>Finite Element Analysis of the Effect of Different Types of Restorative Materials Applied on Zirconia Abutments in the Posterior Region on Stress Distribution</i>	235
DS197	236
<i>İmplant Destekli Sabit Köprülerde Multi-Unit Açılarının Ve Farklı Materyallerin Stres Dağılımına Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması</i>	236
<i>The Effect of Different Materials and Multi-Unit Angles in Stress Distribution on Implant Supported Fixed Bridges: A Finite Element Method Study</i>	236
DS198	237
<i>Invisalign ile Alt Çene İlerletme Tedavisinin Ark Genişliğine Etkisi</i>	237
<i>Effect of Mandibular Advancement Treatment with Invisalign on Arch Width</i>	237
DS199	238
<i>Farklı Hızlı Üst Çene Genişletmesi Tedavisinin Diş Sertlik Değerlerine Etkisinin Karşılaştırılması: Splint Mouth Çalışma</i>	238
<i>Comparison of the Effect of Different Rapid Maxillary Expansion Treatments on Tooth Hardness Values: A Split Mouth Study</i>	238

DS200	239
<i>Tek Diş Anterior Çapraz Kapanışların Karışık Dişlenme Döneminde Tedavisi: Vaka Serisi</i>	239
<i>Treatment Of Single Tooth Anterior Crossbite In Mixed Dentition: Case Series</i>	239
DS201	240
<i>Sınıf II ve Sınıf III Hastalarda Ortognatik Cerrahi Sonrası Kondil Değişiklikleri: Retrospektif Üç Boyutlu Çalışma</i>	240
<i>The Condylar Changes after Orthognathic Surgery in Class II and Class III Patients: A Retrospective Three-Dimensional Study</i>	240
DS202	241
<i>Temporomandibular Eklem Disfonksiyonlu Hastalara Farklı Klinik Yaklaşımlar</i>	241
<i>Different Clinical Approaches to Patients with Temporomandibular Joint Dysfunction</i>	241
DS203	242
<i>Çevresel pH'taki Değişikliklerin Biodentine ve BIOfactor MTA'nın Çözünürlüğü ve Sıvı Emilimi Üzerindeki Etkisi</i>	242
<i>Influence of Variations in the Environmental pH on the Solubility and Liquid Sorption of Biodentine and BIOfactor MTA</i>	242
DS204	243
<i>Yaşlandırılmış Resin Nano Seramik CAD/CAM Bloğun Farklı Bonding Sistemleri ile Tamiri</i>	243
<i>Repair of Aged Resin Nano Ceramic CAD/CAM Block with Different Bonding Systems</i>	243
DS205	244
<i>Kardiyovasküler Hastalıkları ve Tip 2 Diyabeti Olan Hastalarda Kserostomi ile Periodontal Durum Arasındaki İlişki</i>	244
<i>The Relationship Between Xerostomia and Periodontal Status in Patients with Cardiovascular Diseases and Type 2 Diabetes</i>	244
DS206	245
<i>Periodontal Tedavi İhtiyacı Olan Hastaların Kişisel Olarak Bildirilen Semptomlarının ve Ağız Sağlığı ile İlişkili Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi</i>	245
<i>Evaluation of Self-Reported Symptoms and Oral Health Related Quality of Life of Patients in Require of Periodontal Treatment</i>	245
DS207	246
<i>Mavi Işığın Tehlikeleri Ve Koruyucu Önlemler: Ortodontistler Ve Diş Hekimlerinin Bilgi Düzeyleri Ve Uygulamalarının Karşılaştırılması</i>	246
<i>The Dangers of Blue Light and Protective Measures: A Comparison of The Knowledge Levels And Practices Of Orthodontists And Dentists</i>	246
DS208	247
<i>Operatör Tecrübesi ve Tarama Mesafesinin Ağız İçi Tarayıcı Hassasiyetine Etkisi</i>	247
<i>Operator Experience and Scanning Distance Effects on Intraoral Scanner Accuracy</i>	247
DS209	248
<i>Palatal Bölgede Mukozal Greft Alımı Sonrası Hastaların Ağrı Bildirimi</i>	248
<i>Pain Report of Patients After Mucosal Graft Removal in The Palatal Region</i>	248
DS210	249
<i>A Case Series of Dental Trauma in Pediatric Patients: Uncomplicated Enamel-Dentin Fractures of Permanent Teeth</i>	249
DS211	250
<i>Okul Öncesi Öğretmenlerinin Diş Yaralanmalarına İlişkin Bilgi, Tutum Ve Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi</i>	250
<i>Evaluation of Preschool Teachers' Knowledge, Attitudes, and Approaches Towards Dental Trauma</i>	250

DS212	251
<i>Evaluation of Pain Threshold Levels in Orthodontic Patients Related to Malocclusion Type and Different Orthodontic Treatment Modalities.....</i>	<i>251</i>
DS213	252
<i>Diş Çekimi Sonrasında Gözlenen Alveolit Vakalarının Değerlendirilmesi</i>	<i>252</i>
<i>Evaluation Of Alveolitis Cases Observed After Tooth Extraction</i>	<i>252</i>
DS214	253
<i>Ekleme ve Eksiltme Üretim Yöntemleri Kullanılarak Elde Edilen Kompozitlerin Kumlama Sonrası Yüzey Pürüzlülüklerinin Değerlendirilmesi.....</i>	<i>253</i>
<i>Evaluation of Surface Roughness of Composites Obtained by Additive and Subtractive Manufacturing Methods After Sandblasting.....</i>	<i>253</i>
DS215	255
<i>Farklı Periodontal Aletlerin Monolitik Zirkonyaların Yüzey Pürüzlülüğü Üzerinde Oluşturduğu Etkilerin İn Vitro Değerlendirilmesi.....</i>	<i>255</i>
<i>In Vitro Evaluation of the Effects of Different Periodontal Instruments on the Surface Roughness of Monolithic Zirconias ...</i>	<i>255</i>
DS216	256
<i>Lityum Disilikat Cam Seramiklerde Farklı Asit Konsantrasyonlarının Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi</i>	<i>256</i>
<i>The Effect of Different Acid Concentrations on Surface Roughness to Lithium Disilicate Glass Ceramics</i>	<i>256</i>
DS217	257
<i>Bulkfill Kompozitlerde Renklendirme İşlemi Sonrası Renk Stabilitesinin Değerlendirilmesi.....</i>	<i>257</i>
<i>Evaluation of Color Stability After Coloring Process in Bulkfill Composites</i>	<i>257</i>
E-POSTER SUNUMLAR	258
DP1	259
<i>Renklenmiş ve Eski Dolgulu Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu.....</i>	<i>259</i>
<i>Esthetic Rehabilitation of Colored and Old Restoration Anterior Teeth: Case Report</i>	<i>259</i>
DP2	260
<i>BT ve MRG Bulguları ile Frontal Sinüs Fibröz Displazisi: Vaka Raporu.....</i>	<i>260</i>
<i>Frontal Sinus Fibrous Dysplasia with CT and MRI Findings: A Case Report</i>	<i>260</i>
DP3	261
<i>Rastlantısal Bir Bulgu Olarak Rinolit: Bir Olgu Sunumu</i>	<i>261</i>
<i>Rhinolith as an Incidental Finding: A Case Report</i>	<i>261</i>
DP4	262
<i>Kronik İrritasyona Bağlı Dilde Gelişen Fibromanin Eksizyonu: İki Olgu Sunumu.....</i>	<i>262</i>
<i>Excision Of Fibroma Developing in The Tongue Due to Chronic Irritation: Two Case Report</i>	<i>262</i>
DP5	263
<i>Bir Maksiller Osteonekroz Vakası Eşliğinde Literatür Taraması</i>	<i>263</i>
<i>A Case Report of Maxillary Osteonecrosis and Literature Review.....</i>	<i>263</i>
DP6	264
<i>Kleidokraniyal Displazi Hastasında Gömülü Süpernumerer Dişlerin Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu</i>	<i>264</i>
<i>Surgical Treatment of Impacted Supernumerary Teeth in a Cleidocranial Dysplasia Patient: Case Report</i>	<i>264</i>

DP7	265
<i>Periimplantitis Kaynaklı Erken Dönem İmplant Kaybı Sonrası Oluşan Oroantral Açıklığın Palatal Flep Tekniği ile Kapatılması Vaka Sunumu.....</i>	<i>265</i>
<i>Closure of Oroantral Fistula Occurring After Early Implant Loss Due to Periimplantitis Using Palatal Flap Technique Case Report</i>	<i>265</i>
DP8	266
<i>Sementoossifying Fibroma ve Kompound Odontomanın Birlikte Görüldüğü Nadir Bir Vaka Sunumu</i>	<i>266</i>
<i>Rare Presentation of Cemento-Ossifying Fibroma and Compound Odontoma Together: A Case Report</i>	<i>266</i>
DP9	267
<i>Tam Dişsiz Arkların İmplant Destekli Sabit Protezlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i>	<i>267</i>
<i>Rehabilitation Of A Edentulous Patient With Implant-Supported Fixed Prosthesis: Case Report.....</i>	<i>267</i>
DP10	268
<i>Restore Edilebilirliği Mümkün Olmayan Dişlerde Çekime Alternatif Bir Yaklaşım Hemiseksiyon Olgu Sunumu.....</i>	<i>268</i>
<i>An Alternative Approach to Extraction in Non-Restorable Teeth Hemisection Case Report</i>	<i>268</i>
DP11	269
<i>Mental Retarde İki Hastada Dijital Ve Konvansiyonel Ölçü İle Elde Edilen Hareketli Bölümlü Protezlerin Hekim Tarafından Değerlendirilmesi.....</i>	<i>269</i>
<i>Evaluation By Physician of Removable Partial Dentures Obtained By Digital And Conventional Impression In Two Patients With Mental Retardation</i>	<i>269</i>
DP12	270
<i>Mandibulada Geniş Deskrüksiyon Yapan Skuamoz Hücreli Karsinoma: Bir Olgu Sunumu</i>	<i>270</i>
<i>Extensive Description of Squamous Cell Carcinoma in The Mandibula: A Case Report.....</i>	<i>270</i>
DP13	271
<i>İki Yaşında Bir Çocuk Hastada Damakta Görülen Oral Skuamöz Papilloma Ve Cerrahi Tedavisi</i>	<i>271</i>
<i>Oral Squamous Papilloma of The Palate and Surgical Treatment in A Two-Year-Old Child.....</i>	<i>271</i>
DP14	272
<i>Likenoid Mukozitis: Bir Olgu Sunumu</i>	<i>272</i>
<i>Lichenoid Mucositis: a Case Report</i>	<i>272</i>
DP15	273
<i>Zirkon Seramik Restorasyonlar İle Tam Ağız Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu</i>	<i>273</i>
<i>Full Mouth Prosthetic Rehabilitation with Zircon Ceramic Restorations: Case Report.....</i>	<i>273</i>
DP16	274
<i>Gecikmiş Müdahale Sebebiyle Komplike Hale Gelen Bir Odontojenik Enfeksiyon: Vaka Sunumu</i>	<i>274</i>
<i>An Odontogenic Infection Complicated by Delayed Intervention: A Case Report</i>	<i>274</i>
DP17	275
<i>Periapikal Lezyonlu Tek Köklü Bir Dişin Endodontik Tedavisi.....</i>	<i>275</i>
<i>Endodontic Treatment of a Single Rooted Tooth with Periapical Lesion</i>	<i>275</i>
DP18	276
<i>Sporcularda Travma Sonucu Santral ve Lateral Dişte Meydana Gelen Lateral Lüksasyon Yaralanması ve Tedavisi: Vaka Raporu</i>	<i>276</i>
<i>Case Report: Treatment of Lateral Luxation Injury in Central and Lateral Teeth Caused by Trauma in Athletes</i>	<i>276</i>

DP19	277
<i>Mandibular Anterior Dişlerde Dişeti Çekilmesi Tedavisi İçin Modifiye Serbest Dişeti Grefti Tekniği: Olgu Sunumu</i>	277
<i>Modified Free Gingival Graft Technique for the Treatment of Gingival Recession in Mandibular Anterior Teeth: Case Report</i>	277
DP20	278
<i>Odontojenik Keratokist Görülen Gorlin Goltz Sendrom Ön Tanılı Olgu Sunumu</i>	278
<i>A Case Report of Gorlin Goltz Syndrome with Odontogenic Keratocyst</i>	278
DP21	279
<i>Nekrotik İmmatür Daimi Dişin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: 1 Yıllık Radyografik ve Klinik Takip</i>	279
<i>Regenerative Endodontic Treatment of Necrotic Immature Permanent Tooth: 1-Year Radiographic and Clinical Follow-up</i>	279
DP22	280
<i>Alt Dudak Mukozasında Mukosel: Ultrasonografik İnceleme İle Bir Olgu Sunumu</i>	280
<i>Mucocele Of the Lower Lip Mucosa: A Case Report With Ultrasonographic Examination</i>	280
DP23	281
<i>Dudak Repozisyonu İle Estetik Gülüş Sağlanması: Olgu Sunumu</i>	281
<i>Reverse Vestibuloplasty (Lip Repositioning): Case Report</i>	281
DP24	282
<i>Ciddi Mandibular Geriliği Bulunan İskeletsel Sinif II Hastanın Tek Çene Cerrahisi İle Ortognatik Tedavisi: Olgu Sunumu</i>	282
<i>Orthognathic Treatment of A Skeletal Class II Patient with Severe Mandibular Retardation by Single Jaw Surgery: Case Report</i>	282
DP25	283
<i>Anterior Tek Diş Eksikliğinin İmplantla Alternatif Fiberle Güçlendirilmiş Adeziv Köprü İle Rehabilitasyonu: Vaka Raporu</i>	283
<i>Rehabilitation of Anterior Single Tooth Missing with Fiber-Reinforced Adhesive Bridge as an Alternative to Implant: Case Report</i>	283
DP26	284
<i>Vertikal Dikey Boyut Kaybına Sahip Hastada Farklı Protetik Tedaviler</i>	284
<i>Different Prosthodontic Treatments for the Patient with Vertical Dimensional Loss</i>	284
DP27	285
<i>Kalsifiye Odontojenik Kist: Bir Olgu Sunumu</i>	285
<i>Calcified Odontogenic Cyst: A Case Report</i>	285
DP28	286
<i>Mandibulada Uyumsuz Protezle İlişkili Gelişen Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Olgu Sunumu</i>	286
<i>Oral Squamous Cell Carcinoma of the Mandible Associated with Incompatible Prosthesis: Case Report</i>	286
DP29	287
<i>Mandibula Anterior Bölgede Dev Hücreden Zengin Fibrohistiyositik Lezyonun Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu</i>	287
<i>Surgical Treatment of Giant Cell-Rich Fibrohistiocytic Lesion in the Anterior Mandible Region: Case Report</i>	287
DP30	288
<i>Maxiller Lateral Dişin Çift Taraflı Konjenital Eksikliğinde Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu</i>	288
<i>Prosthetic Rehabilitation in Bilateral Congenital Deficiency of Maxillary Lateral Tooth: Case Report</i>	288
DP31	289
<i>Mandibulada Periferik Osteoma: Vaka Raporu</i>	289
<i>Peripheral Osteoma of the Mandible: Case Report</i>	289

DP32	290
<i>Horlama Şikayeti İle Gelen Hastanın Oral Aparey İle Tedavisi</i>	290
<i>Treatment of a Patient Complaint of Snoring with Oral Appliance</i>	290
DP33	291
<i>Çocuk Hastada Alt Dudakta Görülen Mukosel: Bir Olgu Sunumu</i>	291
<i>Mucocele on the Lower Lip in a Pediatric Patient: A Case Report</i>	291
DP34	292
<i>Nazopalatin Kanal Kisti: Bir Olgu Sunumu</i>	292
<i>Nazopalatine Duct Cyst: A Case Report</i>	292
DP35	293
<i>Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerde Kanal Tedavisi</i>	293
<i>Canal Treatment of Teeth with Wide Periapical Lesion</i>	293
DP36	294
<i>Travmalı Kanal Tedavili Santral Dişin Devital Beyazlatma Sonrası Silikon Anahtar Yöntemi ile Direkt Kompozit Restorasyonu: Vaka Raporu</i>	294
<i>Direct Composite Restoration of Traumatic Root Canal Treated Central Tooth with Silicone Key Method After Devital Bleaching: A Case Report</i>	294
DP37	295
<i>Estetik Bölgede Dijital İş Akişiyı İmplant Destekli Sabit Restorasyon Olgu Sunumu</i>	295
<i>A Case Report of Implant-Supported Fixed Restoration</i>	295
DP38	296
<i>Yaygın Anterior Hipomineralizasyonlu Dişlerde Estetik Yaklaşım: Olgu Sunumu</i>	296
<i>Aesthetic Approach to Widespread Anterior Hypomineralization Teeth: Case Report</i>	296
DP39	297
<i>Şekil Anomalisi Gösteren Maksiller Daimî Kanin ve Persiste Süt Kanin Dişin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i>	297
<i>Aesthetic Rehabilitation of Maxillary Permanent Canine and Persistent Primary Canine Tooth Showing Shape Anomaly: Case Report</i>	297
P40	298
<i>Nekrotik İmmatür Daimi Molar Dişlerin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu</i>	298
<i>Regenerative Endodontic Treatment of Necrotic Immature Permanent Molar Teeth: Case Report</i>	298
P41	299
<i>Fiberle Güçlendirilmiş Kompozitlerin Anterior Dişlerdeki Klinik Performansı: Bir Olgu Sunumu</i>	299
<i>Clinical Performance of Fiber Reinforced Composites in Anterior Teeth: A Case Report</i>	299
DP42	300
<i>Florid Semento-Osseöz Displazi: Olgu Sunumu</i>	300
<i>Florid Cemento-Osseous Dysplasia: Case Report</i>	300
DP43	301
<i>Eğimli Kök Kanallarının Biyoseramik Pat İle Doldurulması</i>	301
<i>Filling Curved Root Canals with Bioceramic Paste</i>	301
DP44	302
<i>Konjenital Daimi Diş Germi Bulunmayan Süt Azı Dişlerinde Revaskularizasyon Tedavisi: 18 Aylık Vaka Raporu</i>	302
<i>Revascularization Treatment in Primary Molars Without Congenital Permanent tooth Germs Absence: A Case Report with 18 Months Follow -Up</i>	302

DP45	303
<i>Travma Görmüş Üst Çene Ön Bölge Dişlerin Konservatif Rehabilitasyonu: Olgu Raporu</i>	303
<i>Conservative Rehabilitation of Traumatized Upper Maxillary Anterior Teeth: Case Report</i>	303
DP46	304
<i>Kök Kapama Tedavisinde Kullanılan Modifiye Flep Tekniklerin Kombinasyonu: Olgu Sunumu</i>	304
<i>Combination of Modified Flap Techniques in Root Coverage Treatment: Case Report</i>	304
DP47	305
<i>Direkt Kompozit Rezin Tekniği Kullanılarak Anterior Diastemaların Estetik Rehabilitasyonu: 2 Olgu Sunumu</i>	305
<i>Esthetic Rehabilitation of Anterior Diastemas Using Direct Composite Resin Technique: Presentation of 2 Cases</i>	305
DP48	306
<i>Periodontal Açıdan Umutsuz Dişin Bilinçli Replantasyonu: Olgu Sunumu</i>	306
<i>Conscious Replantation of a Periodontally Hopeless Tooth: A Case Report</i>	306
DP50	307
<i>Endodontik Tedavili Madde Kaybı Olan Dişin CAD/CAM Yöntemi ile Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu</i>	307
<i>Rehabilitation of an Endodontically Treated Material Loss Tooth with CAD/CAM Method: Case Report</i>	307
DP51	308
<i>Travma Sonrası Anterior Maksiller Alveolar Krettte Horizontal ve Vertikal Kemik Kaybı Olan Hastanın Titanyum Mesh ile Rekonstrüksiyonu: Bir Vaka Sunumu</i>	308
<i>Reconstruction with Titanium Mesh in a Patient with Horizontal and Vertical Bone Loss in the Anterior Maxillary Alveolar Crest After Trauma: A Case Report</i>	308
DP52	309
<i>Bir Vaka İle Radyolojik Tanı Kriterlerinin Değerlendirilmesi</i>	309
<i>Evaluation of Radiologic Diagnostic Criteria with a Case</i>	309
DP53	310
<i>Sol Maksillar Posterior Bölgede Nadir Görülen Bir Füzyon Anomalisi: Vaka Sunumu</i>	310
<i>A Rare Fusion Anomaly in the Left Maxillary Posterior Region: Case Report</i>	310
DP54	311
<i>Nadir Bir Formda Dev Rinolith: Olgu Sunumu</i>	311
<i>Giant Rinolith in a Rare Form: Case Report</i>	311
DP55	312
<i>Alveoler Kretin İmplant Tedavisi Öncesi Otojen Blok Greft İle Horizontal Ogmentasyonu: Bir Olgu Sunumu</i>	312
<i>Horizontal Augmentation of Alveolar Crest with Autogeneous Block Graft Before Implant Treatment: A Case Report</i>	312
DP56	313
<i>Ameloblastik-Fibroodontomayı Taklit Eden Odontojenik Keratokist Olgusu</i>	313
<i>A Case of Odontogenic Keratocyst Mimicking Ameloblastic-Fibroodontoma</i>	313
DP57	314
<i>Mukoepidermoid Karsinoma Kaynaklı Çene Defektinin Obturatör ile Rehabilitasyonu</i>	314
<i>Rehabilitation of a Jaw Defect Caused by Mucoepidermoid Carcinoma with an Obturator</i>	314
DP58	315
<i>Ekstraoral Fistül Yolunun Endodontik Tedavisi</i>	315
<i>Endodontic Treatment of Extraoral Sinus Tract</i>	315
DP59	316
<i>Anterior Diş Kaybı Sonucu Oluşan Dişeti Defektinin Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu</i>	316
<i>Aesthetic Rehabilitation of Gingival Defect Resulting from Anterior Tooth Loss: Case Report</i>	316

DP60	317
<i>Açık Apeksli Anterior Dişte MTA İle Apeksifikasyon Tedavisi</i>	317
<i>Apexification Treatment with Open Apexial Anterior MTA</i>	317
DP61	318
<i>Anterior Prefabrike Pediatrik Zirkonyum Kron Uygulamaları: Klinik Vaka Çalışması</i>	318
<i>Anterior Prefabricated Pediatric Zirconium Crowns: Clinical Case Study</i>	318
DP62	319
<i>Rekürrent Santral Dev Hücreli Granülom'un Segmental Rezeksiyonu ve Eş Zamanlı İliak Greft ile Rekonstrüksiyonu</i>	319
<i>Segmental Resection and Concomitant Iliac Graft Reconstruction of Recurrent Central Giant Cell Granuloma</i>	319
DP63	320
<i>Akut Herpetik Gingivostomatit: Olgu Sunumu</i>	320
<i>Acute Herpetic Gingivostomatitis: A Case Report</i>	320
DP64	321
<i>Bir Vaka Raporu- Lateral Periodontal Kist</i>	321
<i>A Case Report- Lateral Periodontal Cyst</i>	321
DP65	322
<i>Kronik Apikal Periodontitisli Molar Dişin Kanal Tedavisinin Yenilenmesi ve CAD-CAM Sistemi ile İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu</i>	322
<i>Retreatment of Root Canal Treatment of Molar Tooth with Chronic Apical Periodontitis and Indirect Endocrown Restoration with CAD-CAM Systems: Case Report</i>	322
DP66	323
<i>Maksillofasial Travma Geçirmiş Bir Hastada Vestibüloplasti Operasyonu: Olgu Sunumu</i>	323
<i>Vestibuloplasty Operation in a Patient with Maxillofacial Trauma: A Case Report</i>	323
DP67	324
<i>Sol Submandibular Tükürük Bezinde Rastlanan Dev Sialolit Radyografik ve Ultrasonografik Olarak Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu</i>	324
<i>Radiographic and Ultrasonographic Evaluation of a Giant Sialolith in the Left Submandibular Salivary Gland: A Case Report</i>	324
DP68	325
<i>Dentigeröz Kistin Minimal İnvaziv Cerrahi Tedavisi: 2 Yıl Takipli Vaka Raporu</i>	325
<i>Minimally Invasive Surgical Treatment of Dentigerous Cyst: Case Report with 2 Years Follow-Up</i>	325
DP69	326
<i>Apikal Rezeksiyon: Vaka Sunumu</i>	326
<i>Apical Resection: Case Report</i>	326
DP70	327
<i>Parmak Emme ve Dil İtimi Mevcudiyetinin Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu</i>	327
<i>Conservative Treatment of Finger Sucking and Tongue Thrusting: Case Report</i>	327
DP71	328
<i>Atrofik Maksiller Tam Dişsiz Hastaların Custom Subperiosteal İmplant ile Rehabilitasyonu</i>	328
<i>Rehabilitation of Atrophic Maxillary Edentulous Patients with Custom Subperiosteal Implants</i>	328
DP72	329
<i>Titanyum Altyapılı Akrilik Hibrit Protez Uygulaması: Olgu Sunumu</i>	329
<i>Processing of Acrylic Hybrid Prosthesis Fabricated with a Titanium Framework: Case Report</i>	329

DP73	330
<i>Laminate Veneerler ile Anterior Estetik Restorasyon: Vaka Sunumu</i>	330
<i>Anterior Aesthetic Restoration with Laminate Veneers: Case Report</i>	330
DP74	331
<i>Fazla Madde Kayıplı Üst ve Alt Çene Dişlerinin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i>	331
<i>Aesthetic Rehabilitation of Mandibular and Maxillar Teeth with Excess Material Loss: Case Report</i>	331
DP75	332
<i>Sklerodermanın Oral Bulgularının İncelendiği Olgu Sunumu</i>	332
<i>Case Report Examining Oral Findings of Scleroderma</i>	332
DP76	333
<i>Bruksizmlili Bireyde Düşük Enerjili Ekstrakorporeal Şok Dalgası Tedavisi (ESWT)'nin Etkisinin İncelenmesi (Vaka Raporu)</i>	333
<i>Investigation of the Effect of Low Energy Extracorporeal Shock Wave Therapy (ESWT) in an Individual with Bruxism (Case Report)</i>	333
DP77	334
<i>Hipodontiye Sahip Bir Hastanın Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu</i>	334
<i>Aesthetic Rehabilitation of a Patient with Hypodontia: A Case Report</i>	334
DP78	335
<i>Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Endodontik Cerrahi ile Tedavisi ve İntrakoronel Beyazlatma Uygulanması</i>	335
<i>Treatment of a Tooth with Large Periapical Lesion with Endodontic Surgery and Application of Intracoronel Bleaching</i>	335
DP79	336
<i>Travma Nedeni ile Oluşan Horizontal Kök Kırığı Vakasında Tedavi Yönetimi: Olgu Sunumu</i>	336
<i>Treatment Management in a Case of Horizontal Root Fracture Caused by Trauma: A Case Report</i>	336
DP80	337
<i>Erken Süt Dişi Kaybında Dişli Hareketli Yer Tutucu İle Tedavi: Vaka Sunumu</i>	337
<i>Treatment with Toothed Removable Space Maintainer for Early Primary Tooth Loss: Case Report</i>	337
DP81	338
<i>Bruksizme Sahip Bireylerde Farklı Fizyoterapi Uygulamalarının Etkisinin İncelenmesi</i>	338
<i>Examining the Effects of Different Physiotherapy Methods on Individuals with Bruxism</i>	338
DP82	339
<i>Dentaalveolar Travma Sonrasında Çekilen Anterior Dişin Fiber Altyapılı Adeziv Köprü ile Protetik Restorasyonu: Olgu Sunumu</i>	339
<i>Prosthetic Restoration of Anterior Tooth Extracted After Dentaalveolar Trauma with Fiber-Infrastructure Adhesive Bridge: Case Report</i>	339
DP83	340
<i>Travmaya Bağlı Anterior Diş Kaybı Kaynaklı Büyüme Gelişim Geriliği Gösteren Maksillanın Bimaksiller Ortognatik Cerrahiye İçeren Komplike Tedavi Prosedürü</i>	340
<i>Complex Treatment Procedure Involving Bimaxillary Orthognathic Surgery for the Maxilla with Developmental Deficiency Due to Trauma-Induced Anterior Tooth Loss</i>	340
DP84	341
<i>Travma Sebebiyle Ekstrüze Olmuş Keser Dişin Tedavisi: Vaka Sunumu</i>	341
<i>The Treatment of an Extruded Central Incisor Due to Trauma: A Case Report</i>	341

DP85	342
<i>Maksillar Santral Diş Ve Çift Taraflı Posterior Diş Eksiklikleri Bulunan Hastanın İmplantüstü Sabit Protetik Restorasyonla Tedavisi: Vaka Raporu</i> 342	
<i>Treatment of A Patient with Maxillary Central Teeth and Bilateral Posterior Teeth Deficiency with Implant Fixed Prosthetic Restoration: Case Report</i> 342	
DP86	343
<i>Amelogenesis İmperfektalı Hastanın Restoratif Tedavisi: Vaka Raporu</i> 343	
<i>Amelogenesis Imperfecta of a Patient with Amelogenesis Imperfecta: Case Report</i> 343	
DP87	344
<i>Diş Aşınmasına Bağlı Olarak Dikey Boyut Kaybı Olan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu</i> 344	
<i>Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Vertical Dimension Loss Due To Tooth Wear</i> 344	
DP89	345
<i>Periapikal Radyolüsensisi Bulunan Eksternal Rezorpsiyonlu Dişin Mineral Trioxide Aggregate İle Tedavisi</i> 345	
<i>Treatment of a Tooth With Periapical Radiolucence and External Resorption with Mineral Trioxide Aggregate</i> 345	
DP90	346
<i>Estetik Bölgede Tek Diş Eksikliğinde İmmediat İmplantasyon ve İmmediat Yükleme</i> 346	
<i>Immediate Implantation and Loading in Aesthetic Zone Single Tooth Deficiency</i> 346	
DP91	347
<i>External Kök Rezorpsiyonlu Dişin Yeniden Kök Kanal Tedavisi: Olgu Sunumu</i> 347	
<i>Retreatment of a Tooth with External Root Resorption: A Case Report</i> 347	
DP92	348
<i>Apikal Rezeksiyonda Başarısızlık Sebebi: İlave Kanal Anatomisi</i> 348	
<i>Reason for Failure in Apical Resection: Additional Canal Anatomy</i> 348	
DP93	349
<i>Liken Planus: Bir Vaka Raporu</i> 349	
<i>Lichen Planus: A Case Report</i> 349	
DP94	350
<i>Kronik Apikal Lezyonlu Kanal Tedavili Dişin Kanal Tedavisi Yenilenmesi ve CAD-CAM İle İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu</i> 350	
<i>Retreatment and Indirect Endocrown Restoration with CAD-CAM of a Root Canal Treated Tooth with Chronic Apical Lesion</i> 350	
DP95	351
<i>Travma Sonucu Oluşan Kırık Dişin Kendi Kırık Parçasıyla Restorasyonu</i> 351	
<i>Restoration of a Traumatically Fractured Tooth with Its Own Fracture Fragment</i> 351	
DP96	352
<i>Yüksek Çürük Riskli Hastada Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı</i> 352	
<i>High Caries Risk Patient Multidisciplinary Treatment Approach</i> 352	
DP97	353
<i>Travmatik Ülser Tedavisinde İntralezyonel Kortikosteroid Enjeksiyonu: Vaka Raporu</i> 353	
<i>Intralesional Corticosteroid Injection in the Treatment of Traumatic Ulcer: Case Report</i> 353	
DP98	354
<i>Radix Entomolarise Sahip Dişin Kök Kanal Tedavisi</i> 354	
<i>Root Canal Treatment of The Tooth with Radix Entomolaris</i> 354	

DP100	355
<i>Home Bleaching Uygulamasının Renklenmiş Rezın Bazlı Kompozitler Üzerine Etkisi</i>	<i>355</i>
<i>The Effect of Home Bleaching on Colored Resin-Based Composites.....</i>	<i>355</i>
DP101	356
<i>Farklı Bileşenlere Sahip Güncel Adezivlerin Dentine Bağlanma Dayanımının İncelenmesi.....</i>	<i>356</i>
<i>Bond Strength of Current Adhesives with Different Components on Dentin</i>	<i>356</i>
DP102	357
<i>Kronik Apikal Periodontitisli Bir Dişin Cerrahisiz Endodontik Tedavi ile İyileşmesi: Bir Vaka Raporu</i>	<i>357</i>
<i>Non-Surgical Endodontic Treatment of a Tooth with Chronic Apical Periodontitis: A Case Report.....</i>	<i>357</i>
DP103	358
<i>Maksilla Anterioda Mukoza Şekillendirme Yapılan Hastanın Protetik Tedavisi</i>	<i>358</i>
<i>Prosthetic Treatment of a Patient with Mucosa Reshaping in the Anterior Maxilla</i>	<i>358</i>
DP104	359
<i>Kronik Apikal Apseli Alt Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu.....</i>	<i>359</i>
<i>Endodontic Treatment of Lower Molar Tooth with Chronic Apical Abscess: Case Report.....</i>	<i>359</i>
DP105	360
<i>Periapikal Lezyonlu Dişlerde Retreatment Sonrası İyileşmenin Radyografik Olarak İncelenmesi</i>	<i>360</i>
<i>Healing after Retreatment in Teeth with Periapical Lesions Radiographic Examination</i>	<i>360</i>
DP106	361
<i>Sabit Protetik Restorasyonlarda Gövde Altı Tasarımının Önemi; Bir Vaka Sunumu</i>	<i>361</i>
<i>The Importance of Pontic Design in Fixed Partial Dentures: A Case Report</i>	<i>361</i>
DP107	362
<i>Hemodiyaliz Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonunun Prevalansı: Bir Vaka Kontrol Çalışması.....</i>	<i>362</i>
<i>Prevalence of Carotid Artery Calcification in Hemodialysis Patients—A Case—Control Study.....</i>	<i>362</i>
DP108	363
<i>Dens İnvajinatus Prevalansı ve Periapikal Lezyonlarla İlişkisi: Bir Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması.....</i>	<i>363</i>
<i>Prevalence of Dens Invaginatus and Its Association with Periapical Lesions: A Study Using Cone-Beam Computed Tomography</i>	<i>363</i>
DP109	364
<i>Santral ve Periferel Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumları</i>	<i>364</i>
<i>Central and Peripheral Giant Cell Granuloma: Case Reports.....</i>	<i>364</i>
DP110	365
<i>Oral Liken Planus: Dirençli Bir Olgunun İntralezyonel Kortikosteroid İle Tedavisi</i>	<i>365</i>
<i>Oral Lichen Planus: Treatment of a Resistant Case with Intralesional Corticosteroids</i>	<i>365</i>
DP111	366
<i>Travmaya Bağlı Apeksi Açık Dişlerin MTA İle Apeksifikasyonu: İki Olgu Sunumu.....</i>	<i>366</i>
<i>Apical Plug Formation with MTA in Teeth with Open Apex Due to Trauma: Two Case Reports</i>	<i>366</i>
DP112	367
<i>Apikal Rezeksiyon Sonrası Oluşan Periapikal Lezyonun Apeksifikasyon Tedavisi ile İyileştirilmesi.....</i>	<i>367</i>
<i>Healing of Periapical Lesion After Apical Resection with Apexification Treatment.....</i>	<i>367</i>
DP113	368
<i>Oklüzyonun Optimize Edilmesi: Dikey Boyut Rehabilitasyonu için Nano-Hibrit Kompozitler</i>	<i>368</i>
<i>Optimizing Occlusion: Nano-Hybrid Composites for Vertical Dimension Rehabilitation</i>	<i>368</i>

DP114	369
<i>İnternal ve Eksternal Kaynaklı Asit Ataklarının Dişler Üzerine Etkisi: Vaka Sunumu</i>	369
<i>Effect of Internal and External Acid Attacks on Teeth: Case Report</i>	369
DP115	371
<i>Üç Kanallı Morfolojiye Sahip Maksiller Birinci Premolar Dişin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu</i>	371
<i>Endodontic Management of Maxillary First Premolar with Three-Canal Morphology: A Case Report</i>	371
DP116	372
<i>Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Tedavisi Ve Takibi</i>	372
<i>Treatment and Follow-Up of The Tooth with Large Periapical Lesion</i>	372
DP117	373
<i>Palatal Mukozada Adenoid Kistik Karsinom (AKK): Nadir Bir Olgu Sunumu</i>	373
<i>Adenoid Cystic Carcinoma (ACC) in Palatal Mucosa: Presentation of a Rare Case</i>	373
DP118	374
<i>Komplike Dental Travma: Olgu Sunumu</i>	374
<i>Complicated Dental Trauma: Case Report</i>	374
DP119	375
<i>Tam Ark Monolitik Zirkonya Sabit Protetik Restorasyonda Dijital İş Akışı: Bir Vaka Sunumu</i>	375
<i>Digital Workflow in Complete Arch Monolithic Zirconia Fixed Prosthetic Restoration: A Case Report</i>	375
DP120	376
<i>İleri Furkasyon Defekli Olan Mandibular Molar Dişin Hemiseksiyon Yöntemi ile Tedavisi: Olgu Sunumu</i>	376
<i>Treatment of Mandibular Molar Tooth with Advanced Furcation Defect by Hemisection Method: A Case Report</i>	376
DP121	377
<i>Piyojenik Granülom ve Hemanjiyom İkilemi: Olgu Sunumu</i>	377
<i>Pyogenic Granuloma and Hemangioma Dilemma: A Case Report</i>	377
DP122	378
<i>Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu</i>	378
<i>Odontogenic Keratocyst: A Case Report</i>	378
DP123	379
<i>Mandibular Molar Bölgede Rastlanan Dilate Odontoma Olgusu</i>	379
<i>A Case of Dilated Odontoma in the Mandibular Molar Region</i>	379
DP124	380
<i>Periferik Dev Hücreli Granülom: 2 Vaka Raporu</i>	380
<i>Peripheral Giant Cell Granuloma: Report of 2 Cases</i>	380
DP125	381
<i>Santral Dev Hücreli Granülomun Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu</i>	381
<i>Surgical Treatment of Central Giant Cell Granuloma: Case Presentation</i>	381
DP126	382
<i>İnternal Enflamatuar Kök Rezorbsiyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu</i>	382
<i>Endodontic Treatment of Teeth with Internal Inflammatory Root Resorption: A Case Report</i>	382
DP127	383
<i>Lateral Lüksasyonlu Ön Dişin Gecikmiş Tedavisi: Vaka Sunumu</i>	383
<i>Delayed Treatment of Anterior Tooth with Lateral Luxation: Case Report</i>	383

DP128	384
<i>Mandibular Alveolar Proses Fraktürünün Erken Redüksiyonu: Olgu Sunumu</i>	384
<i>Early Reduction of Mandibular Alveolar Process Fracture: Case Report</i>	384
DP129	385
<i>Endodontik Tedavili Molar Dişin Dijital İş Akışıyla Üretilen Lityum Silikat Endokron ile Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu</i>	385
<i>Endodontically Treated Molar Tooth Restoration with Lithium Silicate Endocrown Produced by Digital Workflow: A Case Report</i>	385
DP130	386
<i>İlaç Kullanımına Bağlı Çene Osteonekrozu Gelişme Riski Olan Hastalarda Farkındalık Oluşturulması</i>	386
<i>Awareness Raising in Patients at Risk of Developing Osteonecrosis of the Jaw Due to Drug Use</i>	386
DP131	387
<i>Amalgam Restorasyonlara Bağlı Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu</i>	387
<i>Oral Lichenoid Lesion Associated with Amalgam Restorations: A Case Report</i>	387
DP132	388
<i>Ciltte Doku Kaybına Sebep Olmuş Submandibular Loj Absesi: Bir Olgu Raporu</i>	388
<i>Submandibular Space Abscess Caused by Skin Tissue Loss: A Case Report</i>	388
DP133	389
<i>Anterior Bölge Konjenital Lateral Diş Eksikliğinin Fiber Köprü İle Restorasyonu Ve Diastema Kapatılması: 6 Aylık Takip</i>	389
<i>Rehabilitation of Anterior Rampant Caries Lesions with Composite Restorations and 1-Year Follow-Up</i>	389
DP134	390
<i>Dens Invaginatus: Vaka Sunumu</i>	390
<i>Dens Invaginatus: Case Report</i>	390
DP135	391
<i>Mine Üzerinde Farklı Adeziv Sistemlerin Bağlanma Dayanımlarının Değerlendirilmesi</i>	391
<i>Evaluation of Bond Strength of Different Adhesive Systems on Enamel</i>	391
DP136	392
<i>Farklı Polisaj Yöntemlerinin Anterior Estetik Kompozit Restorasyonların Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi</i>	392
<i>The Effect of Different Polishing Methods on the Color Stability of Anterior Aesthetic Composite Restorations</i>	392
DP137	393
<i>Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımına Yönelik Farkındalık ve Tutumlarının Değerlendirilmesi</i>	393
<i>Evaluation of Dental Students Awareness and Attitudes Towards the Use of ChatGPT</i>	393
DP138	394
<i>Maksillada Farklı Dizaynlara Sahip Dört İmplant Destekli Sabit Protez Tasarımlarında Stres Dağılımlarının İncelenmesi: FEA Çalışması</i>	394
<i>Investigation of Stress Distributions in Four-Implant Supported Fixed Prosthesis with Different Designs in the Maxilla: a FEA Study</i>	394
DP139	395
<i>Diş Aşınmaları Nedeniyle Dikey Boyut Kaybı Oluşan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu</i>	395
<i>Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Vertical Dimensional Loss Due to Tooth Wear</i>	395
DP140	396
<i>Gelişimsel Diş Anomalisine Sahip Hastaya Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Sunumu</i>	396
<i>Multidisciplinary Approach in A Patient with Developmental Dental Anomaly: Case Report</i>	396

DP141	397
<i>Yakin Konumlanmış İki İmplantta Konvansiyonel Ölçü Alınamayan Vakada Ağız İçi Tarama Verilerinin Çakıştırılması İle Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu</i> 397	
<i>Prosthetic Rehabilitation by Superimposition Intraoral Scanning Datas in a Case Where Conventional Impressions Couldn't Be Taken for Two Closely Positioned Implants: a Case Report</i> 397	
DP142	398
<i>Bimaksiller Anterior Oligodonti Vakasının İmplant Destekli Sabit Protetik Rehabilitasyonu</i> 398	
<i>Implant-Supported Fixed Prosthetic Rehabilitation of Bimaxillary Anterior Oligodontia</i> 398	
DP143	399
<i>Üst Çene Ön Bölgede Güncel Yöntemler İle Estetik Diş Tedavisi Yaklaşımı: Vaka Sunumu</i> 399	
<i>Aesthetic Dental Treatment Approach with Current Methods İn The Upper Jaw Anterior Region: Case Report</i> 399	
DP144	400
<i>Maksiller Lateral Diş Eksikliğinin Preprotetik Şeffaf Plak Tedavisi Desteği İle İmmEDIATE ve Daimi Restorasyonu</i> 400	
<i>Immediate and Permanent Restoration of Maxillary Lateral Tooth Deficiency with Preprosthetic Clear Aligner Support</i> 400	
DP145	401
<i>Tam Dişsizliğin Dolder Bar Destekli Overdenture Protez İle Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu</i> 401	
<i>Rehabilitation of Edentulism with Dolder Bar Supported Overdenture Prosthesis: Case Report</i> 401	
DP146	402
<i>Anterior Tek Diş Eksikliklerinin Adeziv Köprüler ile Protetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Sunumu</i> 402	
<i>Prosthetic Rehabilitation of Anterior Single Missing Tooth with Adhesive Bridges: Two Case Reports</i> 402	
DP147	403
<i>Dijital İş Akışıyla Estetik Bölgede İmplant Destekli Sabit Restorasyon: Olgu Sunumu</i> 403	
<i>Implant-Supported Fixed Restoration in the Aesthetic Zone with Digital Workflow: a Case Report</i> 403	
DP148	404
<i>Tam Dişsiz Hastanın Toronto Altyapılı Hibrit Protez İle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i> 404	
<i>Rehabilitation Of Edentulous Patient with Hybrid Prosthesis with Toronto Infrastructure: Case Report</i> 404	
DP149	405
<i>Damak Dudak Yarığına Sahip Hastanın Maksiller Anterior Bölge Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i> 405	
<i>Maxillary Anterior Region Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Cleft Lip and Palate: A Case Report</i> 405	
DP150	406
<i>Ağız Gargaralarının Geçici kuron CAD-CAM Malzemelerinin Uzun Süreli Renk Stabilitesine Etkisi</i> 406	
<i>The Effect of Mouth Rinse solutions on the Long-Term Color Stability of Temporary Crown CAD-CAM Materials</i> 406	
DP151	407
<i>Amalgam Restorasyon İlişkili Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu</i> 407	
<i>Oral Lichenoid Lesion Associated with Amalgam Restoration: Case Report</i> 407	
DP152	408
<i>Anterior Tek Diş Eksikliğinin Direkt Fiber Destekli Adeziv Köprü ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i> 408	
<i>Rehabilitation of Anterior Single Tooth Loss with Direct Fiber Reinforced Adhesive Bridge: Case Report</i> 408	
DP153	409
<i>Fiber Destekli Adeziv Köprü İle Alt Keser Dişlerin Rehabilitasyonu</i> 409	
<i>Rehabilitation of Lower Incisors with a Fiber Reinforced Adhesive Bridge</i> 409	

DP154	410
<i>Anterior Bölge Yaygın Çürük Lezyonlarının Kompozit Restorasyonlar Ile Rehabilitasyonu Ve 1 Yıllık Takibi</i>	410
<i>Rehabilitation of Anterior Rampant Caries Lesions with Composite Restorations and 1-Year Follow-Up</i>	410
DP155	411
<i>MTA ile Apeksifikasyon Tedavisi</i>	411
<i>Apexification Treatment with MTA</i>	411
DP156	412
<i>Bilateral Dudak Damak Yarıklı Genç Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu</i>	412
<i>Prosthetic Rehabilitation of a Young Patient with Bilateral Cleft Lip and Palate Case Report</i>	412
DP157	413
<i>Salvadora Persica, Kızılcık Özü Ekstraktı, Üzüm Çekirdeği Ekstraktı, P-Cymen, Çay Tohumu Yağı Ve Zeytin Yaprağı Ekstraktı Bileşenlerini İçeren Diş Macununun Diş Eti Fibroblastları Üzerindeki Etkinliği İle Antibakteriyel Ve Sitotoksik Özelliklerinin Araştırılması</i>	413
<i>Investigation of the Effectiveness on Gingival Fibroblasts and the Antibacterial and Cytotoxic Properties of Toothpaste Containing the Components of Salvadora Persica, Cranberry Extract, Grape Seed Extract, P-Cymen, Tea Seed Oil and Olive Leaf Extract</i>	413
DP158	414
<i>Amelogenesis İmperfektalı Genç Hastanın Estetik Ve Fonksiyonel Tedavisi: Vaka Sunumu</i>	414
<i>Aesthetic and Functional Treatment of a Young Patient with Amelogenesis Imperfecta: Case Report</i>	414
DP159	415
<i>Geniş Diastemaya Sahip Hastada Minimal İnvaziv Yaklaşım: Olgu Sunumu</i>	415
<i>Minimally Invasive Approach in a Patient with Wide Diastema: Case Report</i>	415
DP160	416
<i>Maksiller Sinüs İçerisinde Gelişen Büyük Radiküler Kist Enükleasyonu: Olgu Sunumu</i>	416
<i>Large Radicular Cyst Enucleation Developing in the Maxillary Sinus: Case Report</i>	416
BİLİMSEL PROGRAM	417

Sözlü Sunumlar

DSI

Anterior Kompozit Restorasyonların 3 Aylık Zaman Periyodunda Değerlendirilmesi: Vaka Serisi

Fikri ÖCAL¹

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Abd

Sorumlu Yazar: fikriocal@hotmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı direkt kompozit restorasyon tekniğiyle uygulanan diastema kapama ve kompozit veneer tedavilerinin yapım aşamalarının ve 3 aylık takip değerlendirmesinin anlatılmasıdır.

Olgu Sunumu: Ön dişlerinin estetik rehabilitasyonu amacıyla kliniğimize başvuran 18 hastanın tedavisi anlatılmaktadır. Diastema kapama ve kompozit veneer restorasyonu için başvuran tüm hastalarda izlenen tedavi protokolü aynı şekilde gerçekleştirilmiştir. Öncelikle tükürük emici ve pamuk rulolar ile dişler izole edilmiştir. Sağlam mine yüzeyleri sarı kuşak sivri uçlu elmas frez yardımıyla bizote edilerek pürüzlendirilmiştir. Ardından %37'lik ortofosforik asit ile 20 saniye asitlenip (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) yıkanmıştır. Opak mine görüntüsü elde edildikten sonra yüzeyler 7. kuşak self-etch adeziv (Renew, Prevest Denpro, Hindistan) ile kullanıcı talimatları doğrultusunda işlem görmüştür. Direkt kompozit restorasyonların yerleştirilmesinde serbest el tekniği kullanılmıştır. Bir şeffaf bant (Hawe Stopstrip, Kerr Corporation, ABD) yerleştirildikten sonra, kompozit restorasyon tabakalar halinde yerleştirilmiştir. Kompozitin yerleştirilmesini takiben II. nesil LED ışık ile (Woodpecker, Guilin, Çin) kullanıcı talimatları doğrultusunda 10 saniye polimerize edilmiştir. Dolgunun yapımı esnasında dentin (A2B, Estelite Asteria, Tokuyama, Japonya) ve mine (NE, Estelite Asteria, Tokuyama, Japonya) kompozitleri kullanılmıştır. Dolgunun tamamlanmasının ardından fazlalıklar sivri uçlu elmas frez yardımıyla alınmıştır. Diş eti ve kompozit dolgu uyumunun iyi olmasına, bu bölgede sondun ucunun takılmadan geçmesine özen gösterilmiştir. Kaba, orta ve ince grenli diskler ile (OptiDisc, Kerr Corporation, ABD) diş formu işlenmiş ve parlatmalar yapılmıştır. Son olarak insizal ve gingival embraşürler bir ara yüz zımparası (TDV, Tdv Dental, Brezilya) düzeltilmiş ve parlatılmıştır.

Bulgular: Aynı seans yapılan kontrollerde istenilen estetik ve doğal diş görüntüsü elde edilmiştir. 3 ay sonra yapılan kontrollerde restorasyonlar fonksiyonel olarak sorunsuz ve işlevlerini yerine getirmekteydi. Bunun dışında karşılaşılan başlıca sorunlar; marjinal renklemeler, chipping kırıkları ve hafif-orta derecede gingivitis olarak sıralanmaktadır.

Sonuç: Direkt kompozit restorasyon tekniği minimal invaziv tedavi prosedürü ile uygulanabilen, ekonomik bir yöntemdir. Bu yöntemle yapılan diastema kapama ve kompozit veneer restorasyonları başarılı klinik sonuçlar vermektedir. 3 ay sonra yapılan kontrollerde sağ kalım oranı %100'dü. Bununla birlikte restorasyon kenarlarında kırılma ve renklemeler oluşabilmekte ve periodontal sorunlar görülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, kompozit veneer, direkt kompozit

Evaluation of Anterior Composite Restorations in a 3-Month Time Period: Case Series

Objective: The aim of this case report is to describe the construction stages and 3-month follow-up evaluation of diastema closure and composite veneer treatments applied with direct composite restoration technique.

Case Report: The treatment protocol followed in all patients who presented for diastema closure and composite veneer restoration was the same. First, the teeth were isolated with suction and cotton rolls. Enamel surfaces were roughened by beveling with a yellow belt pointed diamond bur. They were then applied acid with 37% orthophosphoric acid for 20 seconds and washed. After having an opaque enamel appearance, the surfaces were treated with a 7th generation self-etch adhesive according to the user instructions. A freehand technique was used for placement of direct composite restorations. After placement of a mylar strip, the composite restoration was placed in layers. Following placement of the composite, it was polymerized with a second generation LED light for 10 seconds according to the user instructions. Dentin and enamel (composites were used during filling. After the filling was completed, the excess was removed with a pointed diamond bur. Care was taken to ensure good gingival and composite filling compatibility and to ensure that the tip of the drill passed through this area without catching. The tooth form was processed and polished with coarse, medium and fine grain disks. Finally, the incisal and gingival embryos were smoothed and polished with an interface abrasive.

Results: In the same meeting, the desired esthetic and natural tooth appearance was obtained. After 3 months, the restorations were functionally intact and fulfilling their functions. The main problems encountered were marginal colouration, chipping fractures and mild to moderate gingivitis.

Conclusion: Direct composite restoration technique is an economical method that can be applied with a minimally invasive treatment procedure. Diastema closure and composite veneer restorations performed with this method give successful clinical results. After 3 months, the survival rate was 100%. However, fracture and colouration of the restoration edges may occur and periodontal problems may occur.

Keywords: Diastema, composite veneer, direct composite

DS2

Sella Tursika Morfolojisinin Lateral Sefalometrik Grafler Üzerinde Değerlendirilmesi

Emre HAYLAZ¹, İsmail ÇAPAR², Çiğdem ŞEKER², Gediz GEDUK²

¹Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi A.d.

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi A.d.

Sorumlu Yazar: emrehylz03@gmail.com

Bu çalışma ile 647 hastanın, ortodontik diagnostik kayıtları, başlangıç sefalometrik radyografları değerlendirilmiştir. Erkeklerde sella tursikanın ortalama uzunluğu, yüksekliği ve ön-arka çapı sırasıyla $9,09\pm 2,07$, $7,93\pm 1,33$ ve $10,82\pm 2,18$ mm olarak tespit edildi. Kadınlarda ise ortalama uzunluk, yükseklik ve ön-arka çap sırasıyla $8,4\pm 1,83$, $7,96\pm 1,44$ ve $10,07\pm 2,05$ mm olarak belirlendi. Ancak morfometrik ölçümler ve cinsiyet arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0,05$). Sella tursikanın şekline göre morfolojik değerlendirme sonuçları incelendiğinde, hastaların %48,8'inde ($n=316$) normal, %20,2'sinde ($n=131$) düzensiz, %10,4'ünde ($n=67$) piramid, %8,2'sinde ($n=53$) sella tursicanın köprüleşmesi, %7,6'sında ($n=49$) çift kontürlü ve %4,8'sinde ($n=31$) oblik şekilli sella tursika varlığı görüldü. Erkek ve kadınlarda en sık tespit edilen iki sella tursika şekli normal ve düzensiz şekilli sella tursika olarak belirlendi. Cinsiyet ve sella tursika şekli arasındaki ilişki istatistiksel olarak incelenmiş olup anlamlı bir ilişki tespit edilemedi ($p>0,05$). 7-18 yaş aralığında sella tursika'nın ortalama ön-arka çap uzunluğu diğer yaş gruplarına göre ölçümlerde daha az değere sahip olarak bulundu. Yükseklik ve ön-arka çap ortalamaları 31-43 yaş aralığında, ortalama uzunluk değeri ise 19-30 yaş aralığında diğer yaş gruplarına göre daha yüksek bulundu. Sonuç olarak sella tursicanın boyutlarında anormal bir büyüme ya da küçülme veya morfolojisinde bir farklılık henüz semptom vermeyen bir patolojinin erken tanısını sağlayabilir. Bu nedenle ortodonti biliminde sefalometrik incelemeler sırasında sella tursika boyutlarının ve morfolojisinin hekim tarafından değerlendirilmesi önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Lateral sefalometrik grafi, morfoloji, sella tursika

Evaluation of Sella Turcica Morphology on Lateral Cephalometric Graphs

In this study, orthodontic diagnostic records and initial cephalometric radiographs of 647 patients were evaluated. The average length, height and anteroposterior diameter of the sella turcica in male were determined as 9.09 ± 2.07 , 7.93 ± 1.33 and 10.82 ± 2.18 mm, respectively. In female, the average length, height and anteroposterior diameter were determined as 8.4 ± 1.83 , 7.96 ± 1.44 and 10.07 ± 2.05 mm, respectively. However, no significant relationship was found between morphometric measurements and gender ($p>0.05$). When the morphological evaluation results were examined according to the shape of the sella turcica, 48.8% ($n=316$) of the patients were normal, 20.2% ($n=131$) were irregular, 10.4% ($n=67$) were pyramidal, 8% ($n=316$) were normal. Bridging sella turcica was observed in .2% ($n=53$), double contoured sella turcica was observed in 7.6% ($n=49$), and oblique shaped sella turcica was observed in 4.8% ($n=31$). The two most common sella turcica shapes in men and female were determined as normal and irregularly shaped sella turcica. The relationship between gender and sella turcica shape was examined statistically, and no significant relationship was detected ($p>0.05$). The average anterior-posterior diameter length of the sella turcica in the 7-18 age group was determined to have a lower value in measurements compared to other age groups. The average height and anterior-posterior diameter values were stated to be higher in the 31-43 age range, and the average length value was higher in the 19-30 age range compared to other age groups. As a result, an abnormal increase or decrease in the size of the sella turcica or a difference in its morphology may provide early diagnosis of a pathology that does not yet cause symptoms. For this reason, it becomes important for the physician to evaluate the sella turcica dimensions and morphology during cephalometric examinations in orthodontics.

Keywords: Lateral cephalometric radiograph, morphology, sella turcica

DS3

Farklı Apex Bulucu Sistemlerin Farklı İrrigasyon Solüsyonları Varlığında Kök Perforasyonlarını Belirlemedeki Doğruluğunun Değerlendirilmesi

Oğuz Burhan ÇETINKAYA², Nagihan ÇAKMAK KUŞÇUOĞLU¹, Muazzez Naz BAŞTÜRK¹, Uğur AYDIN¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Şahinbey Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Sorumlu Yazar: nghn8492@gmail.com

Amaç: İatrojenik perforasyonlar, eğri kanalların genişletilmesi sırasında gerçekleşebilecek komplikasyonlardır. Perforasyonların tespiti genellikle, klinik belirtiler ve radyografik değerlendirmeler sonucu yapılmaktadır. Kanal boyu tespiti için kullanılan Elektronik Apex Bulucular (EAB), perforasyon tespiti amacıyla da hizmet edebilmektedirler. EAB lerin doğruluk düzeyi, kanal içeriğinden etkilenebilmektedir.

Gereç Ve Yöntem: Çalışmada 64 adet insan 25-35 derece eğilimli maksiller 1. molar dişin meziobukkal kökü aljinata gömüldü. Rezorbsiyona uğramış, kırık ve açık apeksli kökler çalışmaya dahil edilmedi. Kök kanalları genişletildikten sonra 40 numara boyterlok ile suni perforasyonlar oluşturuldu. Kök kanal kanallarında %5'lik NaOCl, %0,9'luk NaCl çözeltisi ve %17'lik EDTA solüsyonlarından birinin varlığında, Root ZX mini, Raypex 6, Apex ID EAB cihazları, perforasyon tespiti ölçüldü. Ölçümler, gerçek uzunluk ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Gerçek uzunluk ile elektronik ölçüm arasında, Root ZX için kuru ve SF' li ortamda, Raypex 6 ve Apex ID için ise sadece kuru ortamda istatistikî fark bulundu ($p<0.05$). EAB ler, ± 1 mm aralığında %97-%100 oranında doğru ölçüm yaptıkları; $\pm 0,5$ mm aralığında ise %83-%92 doğruluk oranına sahip oldukları bulundu.

Sonuç: Çalışmamızda elde edilen bu sonuçlara göre modern EAB'ler farklı elektro iletkenlerin ve kök kanal irrigasyon solüsyonlarının varlığında güvenle kullanılabilir. Bu cihazlar özellikle NaOCl ve EDTA varlığında gerçek uzunluğa en yakın ölçümler yapılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elektronik apex bulucu, İrrigasyon, Perforasyon

Evaluation of Different Apex Finder Systems for Determination of Root Perforations in Presence of Different Irrigation Solutions

Aim: Iatrogenic perforations are complications that may occur during the preparation of curved canals. Detection of perforations is generally achieved by clinical symptoms and radiographic evaluations. Electronic Apex locaters (EAL) used for working length determination can also serve the purpose of perforation detection. The accuracy level of EALs can be affected by the canal content.

Materials and Methods. In the study, the mesiobuccal roots of 64 human maxillary first molar teeth, inclined at 25-35 degrees, were embedded in alginate. Roots that were resorbed, broken, and had an open apex were not included in the study. After the root canals were prepared, artificial perforations were created with size 40 boyterlock. Perforation detection was measured using Root ZX mini, Raypex 6, Apex ID EAB devices in the presence of 5% NaOCl, 0.9% NaCl solution and 17% EDTA solution in the root canals. The measurements were compared to the actual length.

Results: A statistical difference was found between the actual length and electronic measurement in dry and SF environments for Root ZX, and only in dry environments for Raypex 6 and Apex ID ($p<0.05$). EALs provide 97%-100% accurate measurements within the range of ± 1 mm; They were found to have an accuracy rate of 83%-92% in the range of ± 0.5 mm.

Conclusion: According to the results obtained in our study, modern EALs can be used safely in the presence of different electroconductors and root canal irrigation solutions. These devices can make measurements closest to the actual length, especially in the presence of NaOCl and EDTA.

Keywords: Electronic apex locater, Irrigation, Perforation

Bu çalışma Gaziantep Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir.

DS4

Farklı İrrigasyon Aktivasyon Yöntemlerinin Biyofilm Kaldırma Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ¹, Nisanur ERNUR¹, Kemal YILAN¹, Uğur AYDIN¹

¹Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: nisaern@gmail.com

Amaç: Endodontide irigasyon solüsyonları, mikroorganizma ve ürünlerinin kök kanal sisteminden uzaklaştırılması için kullanılmaktadır. Özellikle biyofilm yapının, kök kanal sisteminin kompleks anatomisinden uzaklaştırılması, iğne irigasyonu ile tam olarak gerçekleştirilememektedir. Bu nedenle farklı aktivasyon yöntemleri ile klinik pratikte kullanılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, 3D yazıcıda üretilmiş yan kanallara sahip rezin dişlerde, hidrojel biyofilm taklit yöntemi kullanılarak sonik, ultrasonik, self adjusting file irigasyon aktivasyon yöntemlerinin yan kanallardaki biyofilm kaldırmasına etkisinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç Ve Yöntem: Üç boyutlu yazıcıda üretilmiş, 60 adet iki yan kanala sahip rezin bloklar kullanılmıştır. Yan kanallara biyofilmi taklit etmek için hazırlanan hidrojel yapısı tepildi ve 10⁻⁵ hassasiyetinde terazi ile tartıldı. Daha sonra, örnekler 4 gruba ayrıldı. Grup A: Kontrol grubu, Grup B: Endoaktivator sistem, Grup C: Pasif ultrasonik irigasyon, Grup D: Self Adjusting File (SAF) sistem. Her grup 10 ml hacminde % 5'lik NaOCl ile toplam irigasyon süresi 2 dk olacak şekilde irrije edildi ve kağıt konularla kurutuldu. İşlem sonrası her örnek tekrar tartıldı ve kaydedildi. Ayrıca üst ve alt yan kanallardaki hidrojinin çözülmesi görsel olarak skorlandı. 0: Hiç çözünme olmadı, 1: yaklaşık 1/3 civarında çözünme oldu, 2: yaklaşık yarısı çözüldü 3: en az 2/3 civarında hidrojel çözüldü. Sonuçlar istatistiki olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: SAF sistemi, üst yan kanallarda ve tüm kanal sisteminde en fazla hidrojel kaldırdı (p<0,05). Ultrasonik ve Endoaktivator sistemleri, üst yan kanallarda ve tüm kanal sisteminde kontrol grubuna göre daha fazla hidrojel kaldırdılar ancak aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi (p>0,05). Alt yan kanallarda SAF sistemi ve Ultrasonik sistem, hidrojel kaldırmada diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede başarılı oldular ancak aralarında anlamlı fark görülmedi (p<0,05). Endoaktivator sistem alt yan kanallarda kontrol grubuna göre daha fazla hidrojel kaldırdı.

Sonuç: Yan kanallarda biyofilm kaldırmada tüm yöntemler etkili oldu. SAF sistemi, diğer sistemlere göre daha başarılı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Biyofilm taklit, Endoaktivator, Hidrojel, Self Adjusting File, Ultrasonik sistem

Evaluation of the Effectiveness of Different Irrigation Activation Methods on Biofilm Removal

Aim: In endodontics, irrigation solutions are used to remove microorganisms and their products from the root canal system. In particular, removal of the biofilm structure from the complex anatomy of the root canal system cannot be completely achieved by needle irrigation. For this reason, it is used in clinical practice with different activation methods.

The purpose of this study is to compare the effect of sonic, ultrasonic, self-adjusting file irrigation activation methods on removing biofilm in the lateral canals using the hydrogel biofilm mimicking method on resin teeth with lateral canals produced on a 3D printer.

Materials And Methods: 60 resin blocks with two lateral canals, produced with 3D printer, were used. Hydrogel structure prepared to mimic the biofilm was placed in the lateral canals and weighed with a scale with a sensitivity of 10⁻⁵. The samples were divided into 4 groups. Group A: Control group, Group B: Endoactivator system, Group C: Passive ultrasonic irrigation, Group D: Self Adjusting File (SAF) system. Each group was irrigated with 10 ml of 5% NaOCl for a total irrigation time of 2 minutes. After the procedure, each sample was weighed again and recorded. In addition, dissolution of the hydrogel in the upper and lower side channels was scored visually. 0: no dissolution, 1: about 1/3 dissolved, 2: about half dissolved, 3: at least 2/3 hydrogel dissolved. The results were compared statistically.

Results: The SAF system removed the most hydrogel in the upper lateral canals and the entire canal system (p<0.05). Ultrasonic and Endoactivator systems removed more hydrogel in the upper lateral canals and the entire canal system than the control group, but there was no statistically significant difference between them (p>0.05). In the lower lateral canals, the SAF system and the Ultrasonic system were statistically significantly more successful in hydrogel removal than the other groups, but there was no significant difference between them (p<0.05). The endoactivator system removed more hydrogel in the lower lateral canals than the control group.

Conclusion: All methods were effective in removing biofilm in lateral canals. The SAF system seems more successful than other systems.

Keywords: Biofilm mimicking, Endoactivator, Hydrogel, Self Adjusting File, Ultrasonic system

Bu proje Gaziantep Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir.

DS5

Ofis Tipi Beyazlatma Uygulanmış Dişlerin Renklenme Yatkınlığının Değerlendirilmesi

Melek ÇAM¹, Merve KÜTÜK ÖMEROĞLU¹

¹Istanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: meleksahin12@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ofis tipi beyazlatma uygulanmış dişlerde beyazlatma sonrası farklı içeceklerin renklenmeye etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç Ve Yöntem: Bu çalışmada, periodontal sebeplerden dolayı çekilme endikasyonu olan 40 adet üst kesici diş kullanılmıştır. Dişlerin kuron yüzeyinde renkleşme, kırık, çürük ve restorasyon varsa bu dişler çalışmaya dahil edilmemiştir. Mine yüzeyine beyazlatma ajanını uygulamak için kuron kısmı açıkta kalacak şekilde dişler akrilik rezin içerisine gömülmüştür. Dişlere iki seans ofis tipi beyazlatma (Opalescence %40, Ultradent Products Inc., South Jordan, Utah) yapılmıştır ve sonrasında diş yüzeylerine cila işlemi ve flor uygulanmıştır. Daha sonra dişler n=8 olacak şekilde rastgele 5 deney grubuna (çay, kahve, kola, süt ve kontrol grubu olarak yapay tükürük) ayrılmıştır. Dişler kullanılan renklendirici içeceğe göre 1 ay boyunca günde 5 dk içekte bekletilmiş; diğer zamanlarda yapay tükürükte saklanmıştır. Renk ölçümü bir spektrofotometre (VITA Easyshade V) yardımıyla yapılarak L,c,h değerleri kaydedilmiştir. Beyazlatma sonrası başlangıç renk ölçümü yapılmıştır. Renklendirici içeceklerde 24 saat, 72 saat, 1 hafta ve 1 ay bekletme sonrası renk ölçümü tekrarlanmış ve renk değişimi (ΔE_{00}) CIEDE2000 formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Veriler IBM SPSS 25 programı kullanılarak iki yönlü tekrarlayan varyans analizi ile değerlendirilmiştir ($p<0.05$).

Bulgular: Beyazlatma sonrası kahvede bekletilen örneklerden elde edilen ortalama ΔE_{00} değerlerinde 1.ay ile diğer zaman aralıkları (24. saat, 72. saat, 1. hafta) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir ($p=0,002$). Beyazlatma sonrası çayda bekletilen örneklerden elde edilen ortalama ΔE_{00} değerlerinde ise 1.ay ile 24.saat, 72.saat ve 1.hafta ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir (sırasıyla, $p<0,001$, $p<0,001$ ve $p=0,002$). Süt ve kola gruplarında zamana göre anlamlı farklılıklar elde edilmemiştir ($p>0,05$). 1.ay ölçümlerinde yapay tükürükte bekletilen örneklerin ortalama ΔE_{00} değerleri kahve ve çayda bekletilen örneklerden elde edilen ortalama ΔE_{00} değerlerinden anlamlı olarak düşük bulunmuştur ($p=0,006$ ve $p=0,007$). 24.saat, 72.saat ve 1.haftada elde edilen ortalama ΔE_{00} değerleri solüsyonlara göre anlamlı farklılık göstermemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: Beyazlatma sonrasında zamanla birlikte renklenme artmıştır. En fazla renklemeye çay ve kahve içecekleri sebep olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatma, hidrojen peroksit, renklenme

Evaluation of Staining Susceptibility of Teeth After Office Bleaching

Aim: The aim of this study was to evaluate the discoloration effect of different beverages on previously office-bleached teeth.

Material and Methods: In this study, 40 upper incisor teeth with indication for extraction due to periodontal reasons were used. The teeth with discoloration, fracture, caries or restoration on the crown surface were excluded. Before applying bleaching agent to the enamel surface, the teeth were embedded into acrylic resin having the crown part exposed. Two sessions of office bleaching (Opalescence 40%, Ultradent Products Inc., South Jordan, Utah) were applied. Then the teeth surfaces were polished, and fluoride was applied. Teeth were randomly divided into 5 experimental groups ($n = 8$) as tea, coffee, cola and milk; and artificial saliva as control. The teeth were soaked in solutions for 5 minutes of a day for 1 month and were kept in artificial saliva in rest. Color measurements were made with a spectrophotometer (VITA Easyshade V) and L, c, h values were recorded. Initial color measurements were taken after bleaching sessions. Color measurements were repeated for each solution after soaking for 24 hours, 72 hours, 1 week and 1 month and color changes (ΔE_{00}) were calculated using the CIEDE2000 formula. Data were analyzed by two-way repeated analysis of variance using IBM SPSS 25.0 program ($p<0.05$).

Results: After bleaching, statistically significant differences were found in the mean ΔE_{00} values obtained from the samples kept in coffee between the 1st month and other time intervals ($p=0.002$). The samples kept in tea revealed significantly different mean ΔE_{00} values between the 1st month-24th hour and 72nd hour-1st week comparisons ($p<0.001$, $p<0.001$ and $p=0.002$, respectively). During inter and intragroup comparisons of milk and cola groups no significant differences were detected at examination intervals ($p>0.05$). In the 1st month measurements, the average ΔE_{00} values obtained from samples soaked in coffee and tea were statistically higher than the artificial saliva group ($p=0.006$ and $p=0.007$). The average ΔE_{00} values obtained at 24th, 72nd hour and 1st week did not differ significantly among the tested solutions ($p>0.05$).

Conclusion: After bleaching, discoloration increased over time. Tea and coffee caused the most significant discoloration.

Keywords: Bleaching, discoloration, hydrogen peroxide

DS6

Genç Daimi Dişlerde MTA ile Koronal Pulpotomi: Vaka Serisi

Menekşe ALİM¹, Mehmet BANİ¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye

Sorumlu Yazar: dt.alimmenekse@gmail.com

Amaç: Genç daimi dişlerde MTA ile koronal pulpotomi uygulanan 4 olguda tedavi sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu 1: 8 yaşındaki kız hasta alt sağ bölgede ağrı nedeniyle Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği kliniğine başvurdu. Klinik muayenede derin dentin çürüğü olan 46 numaralı dişte perküsyon hassasiyeti bulunmaktaydı. Radyografik muayenede 46 numaralı dişin apikal ve bifurkasyon bölgesinde radyolüsen ve lamina dura kaybı izlenmekteydi. Yapılan vitalite testine pozitif yanıt alındı. Koronal pulpa uzaklaştırıldıktan sonra kanama kontrolü sağlama durumuna göre koronal pulpotomi/apiksifikasyon tercihleri planlandı. Lokal anestezi uygulanıp, rubber-dam izolasyonu altında çürük temizlenip koronal pulpa dokusu su soğutması altında aeratörle kaldırıldı. %2.5'lik NaOCl ile nemlendirilmiş steril bir pamuk pelet ile 5 dakikada hemostaz sağlandığından koronal pulpotomi olarak tedaviye devam edildi. Pulpa odası tabanına 2-3 mm kalınlığında MTA yerleştirildi. MTA sertleştikten sonra kaviteye geleneksel cam iyonomer siman kaide olarak yerleştirildi. Kompozit rezin ile restore edildi. 18. ayın sonunda radyolüsent görüntüde kaybolma, kökte uzama, dentin kalınlığında artış ve sağlıklı lamina dura gözlemlendi.

Olgu 2: 11 yaşındaki kız hasta sağ üst bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu 14 numaralı dişe reversible pulpitis tanısı konuldu. Çürük temizlendikten sonra pulpanın birden fazla noktada çürükle ekspoz olması nedeniyle koronal pulpotomi yapılmasına karar verildi. Diğer vakada belirtilen prosedür sırasıyla uygulandı. 18. ayın sonunda kökte uzama ve dentin kalınlığında artış görüldü.

Olgu 3: 8 yaşındaki erkek hasta alt sol bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonucu 36 numaralı dişe reversible pulpitis tanısı konuldu. Çürük temizlendikten sonra pulpal ekspoz alanı 2 mm'den daha fazla olduğu için dişe koronal pulpotomi yapılmasına karar verildi. Prosedüre uygun biçimde koronal pulpotomi tedavisi yapıldı. 18. ayın sonunda kökte uzama, dentin kalınlığında artış ve dentin köprüsü oluşumu izlendi.

Olgu 4: 8 yaşındaki erkek hasta alt sağ bölgedeki şiddetli ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik, radyolojik muayene ve pulpa testleri sonucu 46 numaralı dişe semptomatik irreversible pulpitis tanısı konuldu. Kanama kontrolü başarılı bir şekilde sağlandığından koronal pulpotomi tedavisi yapıldı. 18. ayın sonunda, dentin kalınlığında artış ve kökte uzama görüldü.

Tüm olgularda 6., 12. ve 18. ay kontrollerinde olumsuz klinik ve radyografik bulguya rastlanmadı.

Sonuç: Tedavi uyguladığımız vital semptomatik genç daimi dişlerde koronal pulpotomi tedavisi başarılı sonuçlar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: MTA, pulpotomi, vital pulpa tedavisi, genç daimi diş

Total Pulpotomy with MTA in Young Permanent Teeth: Case Series

Objective: To evaluate the treatment results in 4 cases of coronal pulpotomy with MTA in young permanent teeth.

Case 1: An 8-year-old girl patient was presented to the Pediatric Dentistry Clinic of Gazi University with pain in the lower right region. Clinical examination revealed percussion sensitivity in tooth 46, which had deep dentin caries. Radiographic examination revealed radiolucency and loss of lamina dura in the apical and bifurcation region. A positive response was obtained to the vitality test. Local anesthesia was applied, the caries were removed under rubber-dam isolation, and the coronal pulp tissue was removed with an aerator under water cooling. Hemostasis was achieved in 5 minutes with a cotton pellet moistened with 2.5% NaOCl, and the treatment was continued as a coronal pulpotomy. A 2-3 mm MTA was placed on the pulp chamber floor. After the MTA hardened, conventional glass ionomer cement was placed in the cavity as a base. At the end of the 18th month, the disappearance of radiolucent appearance, root elongation, increase in dentin thickness, and healthy lamina dura were observed.

Case 2: An 11-year-old female patient presented to our clinic with pain in the right upper region. After clinical and radiographic examination, tooth 14 was diagnosed with reversible pulpitis. After the caries were removed, a coronal pulpotomy was performed because the pulp was exposed to caries at multiple points. The procedure described in the other case was performed respectively. At the end of the 18th month, root elongation and an increase in dentin thickness were observed.

Case 3: An 8-year-old male patient presented to our clinic with pain in the lower left region. After clinical and radiographic examination, tooth 36 was diagnosed with reversible pulpitis. A coronal pulpotomy was performed after the caries were removed because the pulpal exposure area was more than 2 mm. Coronal pulpotomy treatment was performed according to the procedure. At the end of the 18th month, root elongation, an increase in dentin thickness, and dentin bridge formation were observed.

Case 4: An 8-year-old boy presented to our clinic with severe pain in the lower right region. As a result of clinical, radiologic examination and pulp tests, tooth 46 was diagnosed with symptomatic irreversible pulpitis. Since bleeding was successfully controlled, coronal pulpotomy treatment was performed. At the end of the 18th month, an increase in dentin thickness and root elongation were observed.

No adverse clinical and radiographic findings were observed in all cases at the 6th, 12th, and 18th month follow-up visits.

Conclusion: Coronal pulpotomy treatment was successful in vital symptomatic young permanent teeth.

Keywords: MTA, pulpotomy, vital pulp therapy, young permanent teeth

DS7

Genç Erişkin Bireylerde Mandibular Ramus Morfometrik Özellikleri ile Cinsiyet Arasındaki İlişki: Panoramik bir radyografi çalışması

Alime OKKESİM¹, Türkan Sezen ERHAMZA²

¹Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

²Kırıkkale Üniversitesi

Sorumlu Yazar: dt.alimeeraslan@gmail.com

Giriş: Adli antropologlar, özellikle küresel çapta kimliği belirsiz cenazelerin sık sık bulunmasıyla birlikte, iskelet kalıntılarını tanımlamada sürekli bir zorlukla karşı karşıyadır. Bu zorluk, artan şiddet olayları, hava kazaları, patlamalar, parçalanmalar ve doğal felaketler nedeniyle daha da karmaşık hale gelmektedir. Bu durum, anatomi, radyoloji, arkeoloji, diş hekimliği ve ilgili alanlar dahil olmak üzere adli tıp içerisindeki çeşitli disiplinlerden derinlemesine bilgi sahibi olmayı gerektirir. Adli uygulamalar ve tıp hukuku açısından cinsiyet tespiti kritik öneme sahiptir. Mandibula, genellikle sağlam kalması nedeniyle bu amaç için önemli bir rol oynamaktadır. Panoramik radyografi, mandibulanın kapsamlı bir şekilde incelenmesini sağlayan bir yöntemdir.

Çalışmanın Amacı: Bu çalışma, dijital panoramik radyografilerdeki lineer ve açısal ölçümleri değerlendirerek, mandibula ramusunun cinsiyet belirlemedeki faydasını araştırmayı amaçlamaktadır.

Materyal ve Metod: 9-17 yaş aralığındaki her iki cinsiyete ait 631 panoramik radyografi üzerinde retrospektif bir analiz yapılmıştır. Dijital panoramik radyografilerin JPEG görüntüleri, Vistadent yazılımı kullanılarak lineer ve açısal ölçümler için analiz edilmiştir. Parametreler arasında projektif ramus yüksekliği (PRH), kondiler yüksekliği (CH), koronoit ramus yüksekliği (CorH), minimum ramus genişliği (MRB) ve gonial açı (GA) değerlendirilmiştir.

Bulgular: MRB değerleri, kızlarda 9-11 yaş grubunda en yüksek seviyede bulunmuştur. CH, CorH ve PHR değerleri ise kızlarda 12-14 yaş grubunda ve 15-17 yaş grubunda sırasıyla artmıştır. Erkeklerde ise MRB değeri yalnızca 15-17 yaş grubunda en yüksek seviyede bulunmuştur. CH, CorH ve PHR değerleri erkeklerde de benzer şekilde yaşa bağlı olarak artış göstermiştir.

Sonuç: Bu bulgular, ergenliğin mandibula ramus ölçümlerini nasıl etkilediğini vurgulamakta ve subadult bireylerde yaşa özgü değerlendirmelerin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Panoramik radyografi kullanılarak gerçekleştirilen bu non-invaziv yöntem, adli soruşturmalarda cinsiyet belirlemede umut vadeden bir yaklaşım sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adli Diş Hekimliği, cinsiyet tahmini, panoramik radyografi

Relationship Between Mandibular Ramus Morphometric Features and Gender in Subadult Individuals: a panoramic radiographic study

Forensic anthropologists face a persistent challenge in identifying skeletal remains, particularly with the frequent discovery of unidentified bodies globally. This challenge is compounded by increasing instances of violence, air disasters, explosions, mutilations, and natural catastrophes. It requires a nuanced understanding of various disciplines within forensic medicine, including anatomy, radiology, archeology, dentistry, and related fields. Determining sex is crucial for forensic practice and medicolegal purposes, with the mandible playing a pivotal role due to its typically intact recovery. Panoramic radiography offers a comprehensive examination of the mandible.

Identifying skeletal remains, particularly from fragmented or decomposed bodies, is a persistent challenge in forensic anthropology. This difficulty is amplified by growing global violence, disasters, and mutilation cases. Accurately determining sex is crucial in such scenarios. This study investigates the effectiveness of the mandibular ramus in sex assessment using digital panoramic radiographs.

Objectives: This study aims to evaluate the utility of the mandibular ramus in sex determination by assessing linear and angular measurements on digital panoramic radiographs.

Materials and Methods: A retrospective analysis was conducted on 631 panoramic radiographs of patients aged 9-17 years, encompassing both genders. JPEG images of the digital panoramic radiographs were analyzed using Vistadent software for linear and angular measurements. Parameters included projective ramus height (PRH), condylar height (CH), coronoid ramus height (CorH), minimum ramus breadth (MRB), and gonial angle (GA).

Results: MRB was significantly higher in the 9-11 age group, while CH, CorH, and PHR were higher in the 12-14 age group, and CH, CorH, and PHR were higher in the 15-17 age group among females. MRB values were higher in males aged 15-17.

Conclusion: These findings highlight the impact of adolescence on mandibular ramus metrics, emphasizing the need for age-specific evaluations in subadult individuals. This non-invasive method using panoramic radiographs holds promise for sex determination in forensic investigations.

Keywords: forensic dentistry, sex determination, panoramic radiography

DS8

Bite-Wing Radyografilerde İnterproksimal, Oklüzal ve Sekonder Çürüklerin Yapay Zeka ile Otomatik Tespiti

Rabia KARAKUŞ¹, Melek TAŞSÖKER², Muhammet Üsame ÖZİÇ³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi

³Pamukkale Üniversitesi Biyomedikal Mühendisliği

Sorumlu Yazar: Rabiakarakus12@gmail.com

Giriş: Diş çürüklerinin erken tespiti, invaziv tedaviyi önleyebilir ve böylece sağlık bakım maliyetlerinden tasarruf sağlayabilir; ancak interproksimal çürüklerin yalnızca klinik muayene ile tespit edilmesi zordur ve bitewing radyografisi demineralize interproksimal çürüklerin teşhisinde altın standarttır. YOLO algoritması, evrişimli sinir ağı (CNN) tabanlı bir derin öğrenme modelidir ve YOLOv8, nesne algılama, görüntü sınıflandırma ve örnek segmentasyon görevleri için kullanılabilir en yeni YOLO modelidir.

Amaç: Bu çalışmada, bitewing radyografilerinde sekonder, oklüzal ve interproksimal (d1-d2-d3) çürüklerin tespitinde YOLOv8 algoritmasının başarısının belirlenmesi amaçlandı.

Materyal/ Metod: Bu çalışmada fakülte veri tabanından 860 adet bitewing radyografi toplandı. Augmentasyon yöntemleriyle bitewing görüntü sayısı 3440'a çıkarıldı. Oral radyologlar, bitewing radyografilerdeki çürük lezyonlarını d1, d2, d3, sekonder ve oklüzal olarak etiketlediler. Veriler rastgele olarak %80 eğitim, %10 doğrulama ve %10 test olarak bölünmüştür. Diş çürüklerine ilişkin ağırlık dosyası, YOLOv8 algoritmasının transfer öğrenme yöntemiyle eğitilmesiyle elde edildi. Elde edilen ağırlıklar kullanılarak test radyografilerinde algoritmanın daha önce görmediği diş çürükleri otomatik olarak tespit edildi. Test sonuçları iki oral radyolog tarafından değerlendirildi ve performans kriterleri hesaplandı.

Sonuç: Test görüntülerinde sekonder, oklüzal ve interproksimal çürükler için ortalama kesinlik, ortalama duyarlılık ve ortalama F1 skoru değerleri sırasıyla 0,977, 0,932 ve 0,954 olarak elde edildi. Bitewing radyografileriyle eğitilen YOLOv8 algoritması, yüksek başarı oranlarıyla farklı diş çürüğü lezyonlarını tespit etti.

Anahtar Kelimeler: Derin öğrenme, Diş çürüğü, YOLO, Bitewing

Automatic Detection of Interproximal, Occlusal, and Secondary Caries on Bite-wing Radiography with Artificial Intelligence

Introduction: Early detection of incipient dental caries can prevent invasive treatment and thus save healthcare costs; however, interproximal caries is difficult to detect by clinical examination alone and bite-wing radiography is the gold standard for the diagnosis of demineralized approximal caries. YOLO algorithm is a convolutional neural network (CNN) based deep learning model and YOLOv8 is the latest YOLO model that can be used for object detection, image classification, and sample segmentation tasks.

Aim: This study aimed to determine the success of the YOLOv8 algorithm in detecting secondary, occlusal, and interproximal (d1-d2-d3) caries on bite-wing radiographs.

Material and Methods: In this study, 860 bite-wing radiographs were collected from the faculty database. The number of bite-wing images was increased to 3440 with augmentation methods. The oral radiologists labeled the caries lesions on the bite-wing images as d1, d2, d3, secondary, and occlusal. The data were randomly divided into 80% training, 10% validation, and 10% testing. The weight file for tooth caries was obtained by training the YOLOv8 algorithm with the transfer learning method. Using the weights obtained, tooth caries were automatically detected on the test radiographs that the algorithm had never seen. Two oral radiologists evaluated the test results, and performance criteria were calculated.

Results: The average precision, sensitivity (recall), and F1 score values for secondary, occlusal, and interproximal caries on the test images were obtained at 0.977, 0.932, and 0.954, respectively.

Conclusions: The YOLOv8 algorithm trained with bite-wing radiographs detected different tooth caries lesions with high success rates.

Keywords: Deep learning, Tooth caries, YOLO, Bite-wing

DS9

Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisi Sonrası Masseter Kası ve Pterygomandibular Boşluğa Enjekte Edilen Deksametazonun Postoperatif; Ağrı, Ödem ve Trismus Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Muhammet Yasin PEKTAŞ¹, Olgun TOPAL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi A.d.
Sorumlu Yazar: mypektas42@gmail.com

Amaç: Mandibular üçüncü molar dişlerinin çekimi rutin ağız, diş ve çene cerrahisi prosedürleri arasında en yaygın uygulanan cerrahi tedavidir. Bu tedavilere bağlı gelişen inflamasyonu baskılamak hastaların yaşam kalitesini artırabilir ve normal ağız fonksiyonlarına dönüşünü hızlandırabilir. Sunulan bu çalışmada mandibular üçüncü molar cerrahisi sonrası masseter kası ve pterygomandibular boşluğa enjekte edilen deksametazonun postoperatif; ağrı, ödem, trismus ve yaşam kalitesi üzerine etkileri karşılaştırıldı.

Materyal ve Metod: Bu klinik çalışma birbirini takip eden 2 seansta çift taraflı gömülü mandibular üçüncü molar dişlerinin çekimi yapılan 18-25 yaş arası 20 hastayı kapsamaktadır. Hastaların mandibularlarında bulunan simetrik, çift taraflı, kemik retansiyonlu (Meziyoangular) üçüncü molar dişleri rastgele iki gruba ayrılıp; grup 1 (n = 20)' e cerrahi işlem sonrası masseter kasına 8 mg IM deksametazon enjeksiyonu, Grup 2 (n = 20)'ye ise cerrahi işlem sonrası pterygomandibular boşluğa 8 mg IM deksametazon enjeksiyonu yapıldı. Postoperatif ağrı VAS skalası kullanılarak postoperatif 6. Saat, 12. Saat, 24. Saat, 2. ve 7. Günlerde kaydedildi. Ödem tragus- lateral kantus, tragus- komissura lobiorum, tragus- yumuşak doku pogonion, tragus- gonion ve gonion- lateral kantus uzunlukları kullanılarak; trismus ise maksimum ağız açıklığında alt ve üst sağ santral kesici dişlerin mezial köşeleri arasındaki mesafe ölçülerek belirlendi. Tükürük kortizolü; hastalardan cerrahi işlemlerden hemen önce ve postoperatif 2. ve 7. Günlerde tükürük örnekleri alınıp, elisa kitleri vasıtasıyla ölçüm yapılarak değerlendirildi. Cerrahi işlem sonrası ağız sağlığıyla ilgili yaşam kalitesinin ve hasta memnuniyetinin değerlendirilmesi; operasyondan hemen önce ve postoperatif 2. Ve 7. günlerde ağız sağlığı etki profili [Oral Health Impact Profile-14 (OHIP-14)] formu kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Deksametazonun masseter kasına uygulanmasının; ödemin 0.- 2. Günü* ve 0.- 7. Günü# farklarında ve trismusun 0.- 2. Günü# ve 0.- 7. Günü# farklarında pterygomandibular boşluğa uygulanmasına göre daha iyi sonuçlar verdiği ve bu farkın istatistiksel olarak da anlamlı olduğu görüldü (**p<0,001***, **p=0,006#**).

Sonuç: Gömülü alt üçüncü molar cerrahisi sonrası masseter kasına uygulanan 8 mg deksametazonun, pterygomandibular boşluğa uygulanmasına kıyasla özellikle ödemi ve trismusunu azaltmada daha etkili olduğu izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Deksametazon, üçüncü molar cerrahisi, mandibula, ödem, trismus, uygulama yolları.

Postoperative Dexamethasone Injected into Masseter Muscle and Pterygomandibular Space After Mandibular Third Molar Surgery; Comparison of Effects on Pain, Edema and Trismus

Aim: Extraction of mandibular third molars is the most common surgical treatment among routine oral and maxillofacial surgery procedures. Suppressing the inflammation that develops due to these treatments may improve the quality of life of patients. In this study, the effects of dexamethasone injected into the masseter muscle and pterygomandibular space after mandibular third molar surgery on postoperative pain, edema, trismus and quality of life were compared.

Materials and Methods: This clinic study includes 20 patients between the ages of 18-25 who underwent extraction of bilaterally impacted mandibular third molars in 2 consecutive sessions. The patients' symmetrical, bilateral, bone-retained (mesioangular) third molars in the mandible were randomly divided into two groups; Group 1 (n = 20) received 8 mg IM dexamethasone injection into the masseter muscle after the surgical procedure, and Group 2 (n = 20) received 8 mg IM dexamethasone injection into the pterygomandibular cavity after the surgical procedure. Postoperative pain was recorded using the VAS scale at 6th- 12th- 24th hour, 2nd and 7th days postoperatively. Edema; Tragus-lateral canthus, tragus-commissura loborum, tragus-soft tissue pogonion, tragus-gonion and gonion-lateral canthus lengths were used, and trismus was determined by measuring the distance between the mesial corners of the lower and upper right central incisors at maximum mouth opening. Salivary cortisol; Saliva samples were taken from the patients just before the surgical procedures, on the 2nd and 7th postoperative days and were evaluated by measurements using Elisa kits. Evaluation of oral health-related quality of life and patient satisfaction after the surgical procedure was made using the OHIP-14 form immediately before the operation and on the 2nd and 7th postoperative days.

Results: Application of dexamethasone to the masseter muscle gave better results than application to the pterygomandibular space at the differences between 0.-2. day* and 0.-7. day# of edema and 0.-2. day* and 0.-7. day# of trismus. This difference was found to be statistically significant (**p<0.001***, **p=0.006#**).

Conclusion: It was observed that 8 mg dexamethasone applied to the masseter muscle after impacted lower third molar surgery was more effective in reducing edema and trismus compared to its application to the pterygomandibular space.

Keywords: Dexamethasone, third molar surgery, mandibula, edema, trismus, application routes.

Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 23.DUS.002 proje numarası ile desteklenmiştir.

DS10

Mandibular Anterior Dişlerdeki Diş Eti Çekilmelerinin Tedavisi İçin Modifiye Serbest Diş Eti Grefti Tekniği: Vaka Serisi

Ayşe Hümeysra ORUÇ¹, Osman BABAYIĞIT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: ayse61836@gmail.com

Keratinize diş eti eksikliği hastaların oral hijyen idamesini zorlaştıran mukogingival bir problemdir. Mandibulanın ön bölgesinde sıklıkla karşılaşılan olumsuz mukogingival deformiteleri yönetmek için geleneksel serbest diş eti grefti (SDG) tekniği önerilmektedir. Diş eti çekilmelerinin eşlik ettiği durumlarda greftin bir kısmının avasküler bir kök yüzeyinde konumlandırılması nedeniyle yeterli kök kapama elde edilememektedir. Son zamanlarda, SDG'nin konumlandırılmasından önce açıkta kalan kök yüzeyini örtmek amacıyla bir bağ dokusu flebinin apikal orijininin koronale döndürüldüğü modifiye SDG (Mod-SDG) tekniği tanımlanmıştır. Kliniğimize başvuran mandibular anterior dişlerinde yetersiz keratinize diş eti ile Cairo Tip 1 ve 2 diş eti çekilmeleri olan sistemik sağlıklı ve sigara kullanmayan 3 hastaya mod-SDG tekniği uygulandı. İşlem öncesinde her diş için diş eti çekilmeleri ve keratinize diş eti miktarları kaydedildi. İşlem bölgelerine lokal anestezi uygulandı ve alıcı bölgede vestibüler derinliğin sağlanması amacıyla vestibüloplasti işlemi yapıldı. Hedef dişlerin açıkta kalan kök alanının apikalinde, çekilme miktarına karşılık gelen bir mesafeye horizontal insizyon uygulandı. Bu insizyonun uç noktalarından koronale doğru uzanan iki adet insizyon eklendi. Koronale çevrilecek bağ dokusu flebinin sınırları belirlendi ve periosttan diseke edildi. Bağ dokusu daha sonra koronale doğru ters çevrildi. Koronal bölgede rezorbe olabilen suturlar (5-0 vicryl) kullanılarak açıkta kalan kök yüzeyi üzerine sabitlendi. Daha sonra çevrilen bağ dokusunu tamamen kapatacak ölçülerde palatinal bölgeden yarım kalınlıkta bir greft alındı. Alınan greft, alıcı bölgeye rezorbe olmayan suturlar (5-0 naylon) ile sabitlendi. Alıcı bölgenin üzerine periodontal pat yerleştirildi. Palatinal bölgeye ise okside rejenere selüloz yapılı lokal hemostatik ajan yerleştirildi ve iyileşme plağı ile kapatıldı. İşlem sonrası hastalara NSAII (flurbiprofen) ve klorheksidin gargara reçete edildi. Suturlar ve periodontal pat 14.günde alındı. Hastaların 1. Ay ve 3. Ay kontrolleri yapılarak periodontal parametrelerin ölçümleri kaydedildi. Mod-SDG tekniğinin uygulanması ile yapışık dişeti genişliğinin arttığı ve yüksek kök kapama oranı elde edildiği gözlemlendi. Bu teknik, geleneksel SDG tekniğine alternatif olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Diş eti çekilmesi, Modifiye serbest diş eti grefti, geleneksel serbest diş eti grefti

Modified Free Gingival Graft Technique for the Treatment of Gingival Recession in Mandibular Anterior Teeth: Case Series

Keratinized gingival deficiency is a mucogingival problem that makes oral hygiene maintenance difficult for patients. The traditional free gingival graft (FGG) technique is recommended to manage unfavourable mucogingival deformities that are frequently encountered in the anterior region of the mandible. In cases accompanied by gingival recession, adequate root coverage cannot be achieved due to the positioning of part of the graft on an avascular root surface. Recently, the modified FGG (Mod-FGG) technique has been described in which a connective tissue flap is rotated coronally from its apical origin to cover the exposed root surface before positioning the FGG. Mod-FGG technique was applied to 3 systemically healthy, non-smoking patients with Cairo Type 1 and 2 gingival recessions with insufficiently keratinized gingiva on mandibular anterior teeth. The amount of gingival recession and keratinized gingiva were recorded for each tooth before the procedure. Local anaesthesia was applied to the procedure sites and vestibuloplasty was performed to provide vestibular depth at the recipient site. A horizontal incision was made in the apical part of the exposed root area of the target teeth at a distance corresponding to the amount of recession. Two incisions extending coronally from the end points of this incision were added. The borders of the connective tissue flap to be turned coronally were determined and dissected from the periosteum. The connective tissue was then inverted coronally. It was fixed on the exposed root surface using resorbable sutures (5-0 vicryl) in the coronal region. Then, a half-thickness graft was taken from the palatinal region to completely cover the inverted connective tissue. The graft was fixed to the recipient site with non-resorbable sutures (5-0 nylon). Periodontal paste was placed over the recipient site. A local haemostatic agent made of oxidised regenerated cellulose was placed on the palatinal area and closed with a healing plate. After the procedure, NSAII (flurbiprofen) and chlorhexidine mouthwash were prescribed. Sutures and periodontal paste were removed on the 14th day. The patients were followed up at the 1st and 3rd months and the measurements of periodontal parameters were recorded. It was observed that the width of the adherent gingiva increased and a high root coverage rate was obtained with the application of the Mod-FGG technique. This technique can be considered as an alternative to the traditional FGG technique.

Keywords: Gingival recession, modified free gingival graft, traditional free gingival graft

İmplant Uygulaması Sonrası Keratinize Diş Eti Eksikliğinin Serbest Diş Eti Grefti ile Tedavisi: Vaka Serisi

Hilal Gülcan SEYFİOĞLU¹, Zeynep TAŞTAN EROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gulcanseyfioglu@gmail.com

Amaç: İmplant çevresindeki keratinize diş eti miktarı; plak birikiminin önüne geçilmesi ve marjinal kemik seviyesinin korunması açısından önemlidir. Bu vaka serisinde amaç implant çevresindeki keratinize diş eti eksikliklerinin tedavisinde serbest diş eti greftlerinin basit ve etkili bir şekilde kullanılmasıdır.

Gereke ve Yöntem: Kliniğimize implant uygulaması sonrasında ağrı ve protetik üst yapının kullanılmaması şikayeti ile yönlendirilen üç hastanın radyolojik ve periodontal muayeneleri sonucunda implantların çevresindeki keratinize diş eti miktarının yetersiz olmasına bağlı olarak oral hijyenin etkili bir şekilde sağlanamadığı, enflamasyon varlığı ve marjinal kemik kaybı tespit edildi. İmplant çevresindeki hareketli doku varlığını elimine etmek ve keratinize diş eti miktarını arttırmak amacıyla serbest diş eti grefti kullanılmasına karar verildi. Her hastada lokal anesteziyi takiben mukogingival hattın başlayarak implantların mezial ve distalini kapsayacak şekilde horizontal insizyon yapıldı. Yarım kalınlıkta alıcı yatağı oluşturacak şekilde vestibül derinleştirildi. Kas hareketlerinin engellenmesi amacıyla periost insizyonu atıldı. Her vakada gereken doku genişliği periodontal sond ile belirlendi ve kalınlığı 1 mm olacak şekilde sert damaktan serbest diş eti grefti alındı. Kanama kontrolü sonrasında elde edilen greftler 4-0 polipropilen suturelar ile sabitlendi. Dikişler post op 14. günde alındı.

Sonuç: 3 aylık takiplerde implantların çevresinde yeterli keratinize doku miktarının oluştuğu, etkili oral hijyenin sağlanabildiği ve enflamasyon bulgularının elimine edildiği görüldü. Protetik üst yapıları tamamlanarak hastalarımızın kullanamadıkları implantlar fonksiyonel hale getirildi.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Keratinize diş eti, Serbest diş eti grefti

Treatment of Keratinized Gingival Deficiency After Implant Application with Free Gingival Graft: Case Series

Purpose: The amount of keratinized gingiva around the implant is important to prevent plaque accumulation and to maintain the marginal bone level. The aim of this case series is the simple and effective use of free gingival grafts in the treatment of keratinized gingival deficiencies around the implant.

Materials and Methods: Radiologic and periodontal examinations of three patients referred to our clinic with complaints of pain and inability to use the prosthetic superstructure after implant placement revealed inadequate keratinized gingiva around the implants, inability to maintain effective oral hygiene, presence of inflammation and marginal bone loss. It was decided to use free gingival graft to eliminate the presence of mobile tissue around the implant and to increase the amount of keratinized gingiva. Following local anesthesia in each patient, a horizontal incision was made starting from the mucogingival line to cover the mesial and distal sides of the implants. The vestibule was deepened to create a half thickness recipient site. A periosteal incision was made to prevent muscle tension. In each case, the required tissue width was determined with a periodontal probe and free gingival graft was taken from the hard palate with a thickness of 1 mm. After bleeding control, the grafts were fixed with 4-0 polypropylene sutures. Sutures were removed on post op day 14.

Conclusion: In the 3-month follow-up, it was observed that sufficient keratinized tissue was formed around the implants, effective oral hygiene could be achieved and inflammation findings were eliminated. Prosthetic superstructures were completed and the implants that our patients could not use were rendered functional.

Keywords: Implants, keratinized gingiva, free gingival graft

DS12

Kompozit Rezinlerin Renk Değişikliği Üzerinde Aralıklı Fırçalama ve Total Fırçalamanın Etkisi

Berna SADIOĞLU¹, İrem KAYA¹, Nevin ÇOBANOĞLU¹

¹Selçuk Üniversitesi

Sorumlu Yazar: bernasadioglu@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; kompozit rezinlerin renk değişikliği üzerinde aralıklı fırçalama ve total fırçalamanın etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda Tokuyama Estelite Σ Quick OA2 (EQ) ve Filtek Ultimate A2 Dentin (FU) kompozitlerinden disk şeklinde örnekler hazırlandı ve aralıklı ve total fırçalama gruplarına ayrıldı (n=10). Örnekler 24 saat distile suda, daha sonra 10 gün renklendirici solüsyonda (Nescafe Classic) bekletildi. Aralıklı fırçalama grubundaki örnekler her gün bir kez 18 sn fırçalandı ve renklenme solüsyonun tekrar koyuldu, total fırçalama grubundaki örnekler ise renklendirme prodesürünün son günü bir kez 3 dak. fırçalandı. Örneklerin renkleri 24 saat distile suda bekletme sonrası (T0) ve 10 günlük renklendirme ve fırçalama sonrası (T1) gri arka planda spektrofotometre (Vita Easyshade) ile ölçüldü. CIEDE2000 renk sistemine göre renk değişim değerleri ($\Delta E00$) hesaplandı. Kullanılan kompozitlerin renk değişim değerleri ve aynı kompozit rezinin aralıklı ve total fırçalama sonrası renk değişim değerleri karşılaştırıldı. One-way ANOVA ve Tukey's post-hoc test istatistik analiz için kullanıldı. ($\alpha = 0.05$).

Bulgular: Hem aralıklı hem total fırçalama için FU kompozit rezini EQ kompozit rezininden daha yüksek $\Delta E00$ değerleri gösterdi ($p < 0,05$). Her iki kompozit rezin için aralıklı fırçalanan örneklerin $\Delta E00$ değerleri total fırçalanan örneklerden istatistiksel olarak anlamlı olmayacak şekilde yüksekti. ($p > 0,05$)

Sonuç: FU kompozit rezini EQ kompozit rezininden daha fazla renk değişikliği gösterdi. Kompozit rezinlerin renk değişimi üzerinde aralıklı ve total fırçalamanın etkisi arasında fark yoktur.

Anahtar Kelimeler: Renk stabilitesi, fırçalama, kompozit rezin

Effect of Intermittent/Total Brushing on Color Change of Composites

Purpose: The purpose of this study; To evaluate the effect of intermittent brushing and total brushing on the color change of composite resins.

Materials and Methods: In our study, disc-shaped samples were prepared from Tokuyama Estelite Σ Quick OA2 (EQ) and Filtek Ultimate A2 Dentin (FU) composites and were divided into intermittent and total brushing groups (n = 10). The samples were kept in distilled water for 24 hours and then in coloring solution (Nescafe Classic) for 10 days. The samples in the intermittent brushing group were brushed once every day for 20 seconds and the coloring solution was reapplied, while the samples in the total brushing group were brushed once for 3 minutes on the last day of the coloring procedure. brushed. The colors of the samples were measured with a spectrophotometer (Vita Easyshade) on a gray background after soaking in distilled water for 24 hours (T0) and after 10 days of coloring and brushing (T1). Color change values ($\Delta E00$) were calculated according to the CIEDE2000 color system. The color change values of the composites used and the color change values of the same composite resin after intermittent and total brushing were compared. One-way ANOVA and Tukey's post-hoc test were used for statistical analysis. ($\alpha = 0.05$).

Results: FU composite resin showed higher $\Delta E00$ values than EQ composite resin for both intermittent and total brushing ($p < 0.05$). For both composite resins, the $\Delta E00$ values of intermittently brushed samples were higher than the total brushed samples, which was not statistically significant. ($p > 0.05$)

Conclusion: FU composite resin showed more color change than EQ composite resin. There is no difference between the effect of intermittent and total brushing on the color change of composite resins.

Keywords: Color stability, brushing, composite resin

DS13

Osteoporoz ve Malignite Tedavisi İçin Bifosfonat Alan Hastalarda Çene Osteonekrozunun İki farklı görüntüleme aracı ile değerlendirilmesi

Bilay STEVANOVIC SANCAR¹, Ali EKINCI¹, Rümeyza ŞENDİŞÇİ¹, Sevcihan GÜNEN YILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Antalya Türkiye
Sorumlu Yazar: aliekinici1063@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ilaca bağlı çene osteonekrozu (MRONJ) olan hastalar hakkında veri toplamak ve panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografide (KIBT) görülen tipik görüntüleme özelliklerini özetlemektir.

Gereç ve Yöntemler: Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran ve MRONJ tanısı konulan hastaların panoramik radyografileri ve KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Verilerin istatistiksel analizi, IBM SPSS İstatistikleri (Sürüm 22.0. Armonk, NY: IBM Corp) kullanılarak yapıldı. Verilerin normallik varsayımı Shapiro-Wilk tarafından değerlendirildi. Gruplar arasındaki olası farklılıkları analiz etmek için Pearson ki-kare testi kullanıldı ve p<0,05 anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan MRONJ tanılı 41 hasta dahil edildi. Hastaların 11'i (%26,8) erkek, 30'u (%73,2) kadındı (ortalama yaş 64,7; dağılım 41-85). En sık görülen üç primer hastalık meme kanseri (%46,5), prostat kanseri (%22) ve osteoporoz (%24,4) idi. Diğer hastalıklar multipl miyelom (%4,9) ve böbrek kanseriydi (%2,4). Kemik sekestrasyonu, mandibular kanal perforasyonu, patolojik kırık, sklerotik kemik, lamina dura kalınlaşması ve periodontal ligament genişlemesi gibi tüm radyografik özellikler, panoramik radyografilere kıyasla KIBT görüntülerinde daha fazla izlenmiştir.

Sonuç: MRONJ için tanı ve tedavi planlamasının kalitesini artırmak amacıyla KIBT daha sık kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, osteonekroz, panoramik radyografi, KIBT

Evaluation of Osteonecrosis of the Jaw in Patients Taking Bisphosphonates for the Treatment of Osteoporosis and Malignancy with Two Different Imaging Tools

Background: The aim of this study was to collect data on patients with medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) and to summarise the typical imaging features seen on panoramic radiography and cone beam computed tomography (CBCT).

Methods: Panoramic radiographs and CBCT images of patients who applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology and were diagnosed with MRONJ were retrospectively reviewed. Statistical analysis of the data was performed using IBM SPSS Statistics (Version 22.0. Armonk, NY: IBM Corp). The normality assumption of the data was assessed by Shapiro-Wilk. The Pearson chi-squared test was used to analyse possible differences between groups, and p<0.05 was considered significant.

Results: Forty-one patients diagnosed with MRONJ who met the inclusion criteria were included in the study. Eleven (26.8%) patients were male and 30 (73.2%) were female (mean age 64.7 years; range 41-85 years). The three most common primary diseases were breast cancer (46.5%), prostate cancer (22%), and osteoporosis (24.4%). The other diseases were multiple myeloma (4.9%) and kidney cancer (2.4%). All radiographic features such as bone sequestration, mandibular canal perforation, pathologic fracture, sclerotic bone, lamina dura thickening, and periodontal ligament widening were more common on CBCT images compared to panoramic radiographs.

Conclusion: For MRONJ, CIBT should be used more frequently to improve the quality of diagnosis and treatment planning.

Keywords: MRONJ, osteonecrosis, panoramic radiography, CBCT

DS14

Prepolimerize ve Isı ile Polimerize Kaide Materyallerinin Fiziksel ve Mekanik Özelliklerine Protez Temizleme Ajanlarının Etkisi

Büşranur DEMİR¹, İpek ÇAĞLAR¹, Selin TEKİN¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi- Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: busranur.demir@erdogan.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı üretim şekilleri ile elde edilen polimetil metakrilat (PMMA) örneklerine uygulanan temizleme ajanlarının yüzey pürüzlülüğü, yüzey sertliği ve esneme dayanım özellikleri üzerinde olan etkilerinin incelenmesi ve kaide materyallerinin birbirleri ile karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Farklı yöntemlerle polimerize olan PMMA rezinlerinden yüzey pürüzlülüğü, yüzey sertliği, esneme dayanımı deneyleri için ISO 1567 standartlarında belirtilen 64 x 10 x 3,3 mm boyutlarında toplam 200 adet örnek üretildi (n=50). Isı ile polimerize akrilik rezin örnekler IQ-15 (Imicryl Ltd. Şti., Konya, Türkiye: H1) ve Meliodent Heat Cure (Kulzer, Berkshire, Germany: H2) akrilik rezin materyalleri kullanılarak geleneksel muflalama yöntemi ile, prepolimerize akrilik rezin örnekler firmalara ait bloklarından (Ivoclar Ivobase: P1), (Bilkim PMMA Blank: P2) torna cihazı ile elde edildi. Uygulanan temizleme yöntemlerine göre her bir grup rastgele beş alt gruba ayrıldı (n=10). Kontrol grupları (D1) 37±2°C distile su içinde bekletildi. Deney gruplarına Corega Tabs 15 dk daldırma (D2), Protrefix aktif temizleyici tablet 15 dk daldırma (D3), nötr pH'daki elektrolize asit suyu (EAS) (D4) 1 dk daldırma ve asidik pH'daki EAS (D5) 1 dk daldırma işlemi üç aylık hasta kullanım sürecini taklit etmek amacıyla 90 kez tekrarlandı. Örneklerin yüzey topografik incelemeleri için profilometre ve taramalı elektron mikroskobu kullanıldı. Vickers sertlik testiyle sertlik değerleri elde edildi. Esneme dayanımı universal test makinesinde 5.0 mm/dk çapraz kafa hızında ölçüldü. Elde edilen veriler uygun istatistiksel analiz ölçümleri ile değerlendirildi.

Bulgular: Elde edilen verilere göre; protez temizleme ajanından bağımsız olarak prepolimerize P1 grubunda diğer materyallere göre anlamlı derecede düşük yüzey pürüzlülüğü, yüksek yüzey sertliği ve esneme dayanımı değerleri elde edildi (p<0.05). Prepolimerize P1 grubundaki örneklerle uygulanan temizleme ajanlarının yüzey pürüzlülüğü değerlerini anlamlı olarak etkilemediği (p<0.05) diğer kaide materyallerine uygulanan D5 temizleme ajanının kontrol gruplarına göre daha yüksek yüzey pürüzlülük değeri gösterdiği görüldü (p>0.05). D5 temizleme ajanı P1 materyalinin yüzey sertliği ve esneme dayanımını anlamlı şekilde düşürürken (p<0.05), diğer materyallere uygulanan temizleme ajanlarının yüzey sertliği ve esneme dayanımına anlamlı bir etkisinin olmadığı görüldü (p>0.05). D2 ve D3 temizleme ajanları sadece P1 materyalinin yüzey sertliğinin kontrol grubuna göre düşürdüğü görüldürken (p<0.05), diğer materyallerde anlamlı bir fark oluşturmadı.

Sonuç: Uygulanan temizleme ajanlarının yüzey pürüzlülüğü, yüzey sertliği, esneme dayanım değerlerini etkilediği görüldü. Prepolimerize blokların mekanik ve fiziksel özelliklerinin ısı ile polimerize akriliklere benzer olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, PMMA, Protez Temizleme Ajani, Yüzey Pürüzlülüğü, Yüzey Sertliği, Esneme Dayanımı

The Effect of Denture Cleaning Agents on the Physical and Mechanical Properties of Prepolymerized and Heat-Polymerized Base Materials

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of denture cleansers on the mechanical and physical properties of CAD/CAM and conventional heat-polymerized polymethyl methacrylate (PMMA).

Materials and Method: A total of 200 strips of denture base material were fabricated from two brands of conventional heat-polymerized PMMA, and two brands of CAD/CAM milled PMMA (n=50). Each group was randomly divided into five subgroups according to the cleaning methods applied (n=10): control groups (D1) kept in distilled water, various cleaning tablets 15 min immersion (D2, D3), neutral electrolyzed acid water (EAW) (D4), and acidic EAW 1 min immersion (D5). Profilometer and scanning electron microscope were used for surface topographic examinations of the specimens. Hardness values were conducted by using the Vickers hardness test, flexural strength by using the three-point bending test. Test results were statistically analyzed with analysis of ANCOVA and Tukey post hoc test for comparison (P<0.05).

Results: The milled group (P1) showed significantly lower surface roughness, greater surface hardness, and higher flexural strength values than other denture base materials (P<0.05). The denture cleansers had no significant effect on the surface roughness values of the specimens in group P1 (P<0.05), whereas the specimens in the heat-polymerized groups (H1, H2) treated with D5 showed greater surface roughness values compared with the control groups (P>0.05). The denture cleansers had no significant effect on surface hardness and flexural strength of groups P2, H1, and H2 (P>0.05). However, denture cleansers reduced the hardness and flexural strength of the milled group (P1) significantly (P<0.05).

Conclusion: Cleansers affected the mechanical and physical properties of denture bases within a clinically acceptable value.

Keywords: CAD/CAM, PMMA, Denture Cleaning Agent, Surface Roughness, Surface Hardness, Flexural Strength

DS15

Sigara Kullanımı ile Palatinal/Lingual Tonsillolit Sıklığı Arasındaki İlişkinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi

Ali RASAT¹, Sevcihan GÜNEN YILMAZ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: alicanras07@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmada sigara kullanımının palatinal/lingual tonsillolit oluşumu üzerindeki etkisinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem: Farklı sebeplerle fakültemiz bünyesinde tetkiki istenen Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi görüntüleri incelenmiş olup sigara kullanmayan 220 ve aktif olarak sigara kullanan 210 hasta çalışmamıza dahil edilmiştir. Tespit edilen tonsillolitler; yer (tek taraflı; sol veya sağ ve bilateral), boyut ve sayı olarak değerlendirilmeye alınmıştır.

Bulgular: Sigara kullanımı ile tonsillolit görülme sıklığı arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Buna karşın tonsillolit görülme sıklığının yaş ile birlikte artış gösterdiği ve çoğunlukla unilateral izlendiği görülmüştür ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmamızda sigara kullanımı ile tonsillolit oluşma sıklığı arasında bir ilişki görülmemesine karşın literatürde daha öncesinde böyle bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Farklı etkenlerle değerlendirilen ve geniş kapsamlı yapılan çalışmalar ile daha doğru sonuçlar alınabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tonsillolit, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, sigara.

Evaluation of the Relationship Between Smoking and the Frequency of Palatinal/Lingual Tonsilloliths with Cone Beam Computed Tomography

Objective: The aim of this study was to evaluate the effect of smoking on palatinal/lingual tonsillolith formation using Cone Beam Computed Tomography.

Material and Methods: Cone Beam Computed Tomography images of 220 non-smokers and 210 active smokers were included in our study. The tonsilloliths were evaluated in terms of location (unilateral; left or right and bilateral), size and number.

Results: No significant correlation was found between smoking and the incidence of tonsilloliths. However, the incidence of tonsilloliths increased with age and was mostly unilateral ($p<0.05$).

Conclusion: Although there was no association between smoking and the incidence of tonsilloliths in our study, no such study has been found in the literature. It is thought that more accurate results can be obtained with large-scale studies evaluating different factors.

Keywords: Tonsillolith, cone beam computed tomography, smoke.

DS16

COVID-19 Pandemisi Sonrasında Diş Hekimliği Öğrencilerinin Uzaktan ve Yüzyüze Eğitime Yönelik Algılarının Değerlendirilmesi: Anket Çalışması

Gözde AKBAL DİNÇER¹, Rezan SUNGUR GÜZEL¹, Elif ÇİFTÇİOĞLU¹

¹Istanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: gozdeakbal1@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, COVID-19 salgını sonrasında Diş Hekimliği öğrencilerinin uzaktan ve yüzyüze eğitime yönelik bakışını, öğrenme yöntemi tercihi, ders başarılarına etkisi, eğitimin esnekliği, etkileşimi ve öğrenme deneyimi açısından incelemektir.

Materyal Metod: İstanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 4. (Grup1) ve 5. (Grup2) sınıf öğrencilerinin, 'google forms' üzerinde hazırlanarak gönderilen, yüzyüze ve uzaktan eğitime dair öğrencilerin yaklaşımlarının değerlendirildiği 5 kısım ve 24 sorudan oluşan anketi cevaplamaları istenmiştir. İstatistiksel analiz yöntemi olarak, kategorik değişkenlerin hesaplanmasında Pearson Ki-Kare testi ve Fisher's Exact testi uygulanmıştır (IBM SPSS 25). Anlamlılık değeri $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Anketi 317 öğrenci (149 Grup1 ve 168 Grup2) yanıtlamıştır. Katılım oranı %100'dür. Grup2 uzaktan eğitimin sosyal etkileşimlerini kısıtladığını ($p=0,012$), Grup1 ise uzaktan eğitimde eğitmen ve arkadaşlarıyla sanal olarak etkileşim kurabildiklerinde daha rahat olduklarını ($p=0,005$) belirtmişlerdir.

Grup2 uzaktan eğitim sırasında ortamın dikkatlerini dağıttığını ($p < 0,001$), beden dili eksikliğinin motivasyonlarını düşürdüğünü belirtmişlerdir ($p=0,048$). Grup1 ise aileleri ile evde olmanın uzaktan öğrenme sırasında kendilerin motive ettiğini belirtmiştir ($p=0,030$). Öte yandan, Grup2 uzaktan eğitim ile zamanlarını daha iyi yönetebildiklerini ($p=0,014$), eğitim video kayıtlarının bireysel çalışma için faydalı olduğunu ($p=0,004$) Grup1'e göre daha çok vurgulamışlardır.

Genel olarak, yalnızca uzaktan eğitime katılarak, pratik uygulamaya ve hasta bakmaya her iki grup ta kendini yeterli hissetmese de kendini yeterli bulanların çoğu Grup1'de yer almaktadır ($p=0,001$). "Önceki yıllarda da yüz yüze eğitim alabilmiş olsaydım, şimdi teorik ders notlarımın daha yüksek olacağını düşünüyorum" sorusuna kesinlikle katılmıyorum cevabını veren kişiler çoğunlukla Grup1 ve katılıyorum cevabını veren kişiler çoğunlukla Grup2'dendir ($p=0,004$). Her iki grup ta çoğunlukla tercih imkânı olsa bundan sonra hibrit eğitim modelini tercih edeceğini belirtirken, uzaktan eğitim cevabını veren kişiler çoğunlukla Grup1'dendir ($p=0,020$). Eğitimin verimliliği açısından Grup2 yüzyüze, Grup1 ise uzaktan eğitimi daha verimli bulduğunu bildirmiştir ($p=0,004$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları 4.sınıf öğrencilerinin uzaktan eğitime 5.sınıf öğrencilerine göre daha iyi adapte olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin yüzyüze ve uzaktan eğitime bakış açılarının değerlendirilmesi, eğitim etkinliklerinin geliştirilmesi yönünde fikir verebilir.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği eğitimi, diş hekimliği öğrencileri, hybrid eğitim, uzaktan eğitim, yüzyüze eğitim

Evaluation of Dentistry Students' Perceptions towards Distance and Face-to-Face Education After the COVID-19 Pandemic: Survey Study

Aim: The purpose of this study is to examine the dentistry students' perspectives on distance and face-to-face education after the COVID-19 outbreak, in terms of students' preferences, its impact on course success, flexibility of education, interaction and learning experience.

Materials and Methods: Istanbul Okan University Faculty of Dentistry 4th (Group1) and 5th (Group2) grade students were asked to answer a questionnaire consisting of 5 parts and 24 questions about students' attitudes towards face-to-face and distance education, which was prepared and sent on 'google forms'. As a statistical analysis method, Pearson Chi-Square test and Fisher's Exact test were applied (IBM SPSS 25). The significance value was accepted as $p < 0.05$.

Results: 317 students (149 group1 and 168 group2) answered the survey. Participation rate was 100%. Group2 stated that distance education limited their social interactions ($p=0.012$), while Group1 were more comfortable when they could interact virtually with their professors and friends in distance education ($p=0.005$).

Group2 stated that the environment distracted them during distance education ($p < 0.001$) and the lack of body language reduced their motivation ($p=0.048$). Group1 stated that being at home with their families motivated them during distance learning ($p=0.030$). On the other hand, Compared to Group1, Group2 emphasized that they could manage their time better during distance education ($p=0.014$) and education recordings were useful for individual study ($p=0.004$).

In general, although neither group felt adequate to care for patients by participating only in distance education, Group1 felt more adequate ($p=0.001$). For the question "If I had been able to receive face-to-face education in previous years, my theoretical course grades would be higher now", the respondents who strongly disagreed were mostly from Group1 ($p=0.004$). While both groups mostly stated that they would prefer the hybrid education model, those who answered distance education were mostly from Group1 ($p=0,020$). In terms of the efficiency of the training, Group2 reported that face-to-face education was more efficient, while Group1 reported that distance education was more efficient ($p=0.004$).

Conclusion: The results of this study determined that 4rd grade students adapted to distance education better than 5th grade students. Evaluating students' perspectives on face-to-face and distance education may provide ideas for improving educational activities.

Keywords: Dental education, dental students, hybrid education, distance education, face-to-face education

DS17

Farklı Uzmanlık Dallarındaki Diş Hekimlerinde Görülen Kas-İskelet Sistemi Bozuklukları Ve İnsidanslarının Karşılaştırılması – Bir Anket Çalışması

Büşra ÖZCAN¹, Arslan TERLEMEZ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: ozcanbusra73@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, sekiz farklı uzmanlık alanında çalışan diş hekimlerinde görülen kas-iskelet sistemi bozukluklarını(KİSB) ve insidanslarını, katılımcıların cinsiyetlerine, mesleki deneyim sürelerine, haftalık ortalama çalışma sürelerine ve branşlarına göre karşılaştırmaktır.

Bu amaçla Standardize Edilmiş İskandinav Anketi kullanılmıştır. Anketi toplamda 247 diş hekimi yanıtlamıştır. Uygulanan anket dokuz anatomik bölgedeki kas-iskelet sistemine ait semptomları analiz etmekte ve Standardize Edilmiş İskandinav Anketi'ni içermektedir, beş bölümden oluşmaktadır. Çalışma kapsamında istatistik analizler için IBM SPSS Statistics kullanılmıştır. Kategorik veriler, sayı ve yüzde olarak ifade edilmiştir. Katılımcıların cinsiyetlerine, mesleki tecrübe sürelerine, haftalık ortalama çalışma sürelerine ve uzmanlık alanlarına göre verilen sorulara ilişkin değerlendirmelerinin karşılaştırılmasında ki-kare testinden yararlanılmıştır. Araştırmada istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Çalışmamıza katılan diş hekimleri cinsiyete göre karşılaştırıldığında, son 12 ayda vücudun hareketli bölümlerinden; boyun, omuz, üst sırt bölgelerinde kadınların erkeklerle kıyasla anlamlı olarak daha yüksek oranda problem yaşadığı görülmüştür. Anlamlı fark görülen başka bir bölge saptanmamıştır. Kadın diş hekimlerinin erkek diş hekimlerine göre KİSB'ye daha yatkın oldukları söylenebilir. Mesleki tecrübe süresine göre karşılaştırıldığında ise; KİSB yaşama insidansının önemli ölçüde değişmediği sonucuna varılmıştır. Yalnızca bel bölgesinde mesleki deneyim süresi arttıkça yaşanan problem sıklığı ve şiddetinin arttığı görülmüştür. Haftalık ortalama çalışma süresine göre karşılaştırıldığında, el bileği/el ve üst sırt bölgelerinde haftalık çalışma süresi arttıkça anlamlı olarak daha fazla oranda problem yaşandığı görülmüştür. Diğer vücut bölgelerinde anlamlı farklılık görülmemesinin yanında bel, boyun, omuz bölgelerinde de haftalık çalışma süresi ile KİSB insidansı arasında pozitif bir korelasyon görülmüştür. Ayrıca sonuçlar branşlara göre incelendiğinde son 12 ay içinde vücudun hareketli bölgelerinde KİSB yaşama insidansında anlamlı farklılık görülmemiş olup en fazla bölgede en çok problem yaşama insidansını bildiren grup ağız diş ve çene cerrahisi branşındaki diş hekimleri olmuştur.

Anahtar Kelimeler: uzman diş hekimi, meslek hastalığı, kas-iskelet sistemi, ergonomi, anket

Comparison of Musculoskeletal Disorders and Incidents In Dentists from Different Specializations - a Survey Study

The aim of this study is to compare the prevalence and incidence of musculoskeletal disorders(MD) in dentists working in eight different specialization fields, based on the participants' genders, durations of professional experience, average weekly working hours, and specialties.

For this purpose, the Standardized Nordic Questionnaire was used. The questionnaire was answered by a total of 247 dentists. The applied questionnaire analyzes symptoms related to the musculoskeletal system in nine anatomical regions and includes the Standardized Nordic Questionnaire, consisting of five sections. IBM SPSS Statistics was used for statistical analysis. Categorical data were expressed as numbers and percentages. The chi-square test was used to compare the responses of the participants to the survey questions across the specified four parameters. A significance level of $p < 0.05$ was accepted.

When comparing the participants by gender, it was observed that women experienced significantly higher rates of problems in the locomotive parts of the body, including the neck, shoulders, and upper back, compared to men over the past 12 months. No significant difference was found in other regions. It can be said that female dentists are more susceptible to MD compared to male dentists. When compared by duration of professional experience, it was concluded that the incidence of MD did not significantly change. However, it was observed that the frequency and severity of problems increased with increasing professional experience only in the lower back region. When compared by average weekly working hours, it was observed that as the weekly working hours increased, there was a significantly higher incidence of problems in the wrist/hand and upper back regions. Although no significant difference was observed in other body regions, a positive correlation was observed between weekly working hours and the incidence of MD in the lower back, neck, and shoulder regions. Additionally, when the results were examined by specialties, no significant difference was observed in the incidence of MD in the locomotive parts of the body over the past 12 months. However, the group reporting the highest incidence of problems in most regions was dentists working in the oral and maxillofacial surgery specialty.

Keywords: Specialist dentist, occupational disease, musculoskeletal system, ergonomics, questionnaire

DS18

Dental Travma Sonrasında Kırılan Anterior Dişlerin Kırık Parçasının Yeniden Yapıştırılması: Olgu Sunumları

Enes Mustafa AŞAR¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: enesmustafa.asar@selcuk.edu.tr

Olgu 1: Sistemik hastalığı olmayan 9 yaşında kız hastanın kaydırdıktan düşmesiyle 11 ve 21 numaralı dişlerinin kırıldığı öğrenildi. Travmadan 21 saat sonra kliniğimize başvuran hastaya lokal anestezi sonrası rubber dam takıldı. Steril elmas rond frezle yaklaşık 1 mm pulpa dokusu kaldırıldı. Sodyum hipoklorit ile dezenfeksiyon, steril salin ile kanama kontrolü sağlandı. Sağlıklı pulpa dokusu üzerine MTA (Mineral Trioksit Agregat) konuldu. Hastanın dişleri kendi kırık parçaları ile restore edildi. Hastanın 4 yıllık kontrolünde dişlerin semptomsuz ve vital olduğu görüldü. Radyografik değerlendirmesinde patolojik bulguya rastlanmadı.

Olgu 2: Sistemik hastalığı olmayan 8 yaşında kız hastanın bir hafta önce merdivenden düşme sonrası 11 numaralı dişinin kırıldığı öğrenildi. Hastada vital tedavi için kanama kontrolü sağlanamaması sebebiyle rejeneratif endodontik tedavi Amerikan Endodontistler Birliğinin tedavi rehberine göre yapıldı. Tedavide doku iskelesi olarak trombositten zengin fibrin kullanıldı. Fibrin üzerine MTA yerleştirildi. Hastanın 4 yıllık kontrolünde dişlerin semptomsuz ve vital olduğu görüldü. Radyografik değerlendirmesinde patolojik bulguya rastlanmadı.

Olgu 3: Sistemik hastalığı olmayan 8 yaşında kız hastanın 3 saat önce okulda düştükten sonra 21 nolu dişinin kırıldığı öğrenildi. Hastaya lokal anestezi sonrası rubber dam takıldı ve 1 mm pulpa steril elmas rond frezle kaldırıldı. Sodyum hipoklorit ile dezenfeksiyon, steril salin ile kanama kontrolü sağlandı. Sağlıklı pulpa dokusu üzerine MTA (Mineral Trioksit Agregat) konuldu. Hastanın dişleri kendi kırık parçaları ile restore edildi. Hastanın 18 aylık takibinde dişlerin semptomsuz ve vital olduğu görüldü. Radyografik değerlendirmesinde patolojik bulguya rastlanmadı.

Dental travma sorası özellikle genç yaşlarda gerekli endodontik tedaviler uygun koşullarda tamamlandığında dişlerin kendi kırık parçalarıyla restorasyonu uzun dönem başarılı ve estetik sonuçlar göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, rejeneratif endodontik tedavi, parsiyel pulpa amputasyonu, Kırık Parçanın Yeniden Yapıştırılması

Reattachment of the Fractured Fragment of Fractured Anterior Teeth after Dental Trauma: Case Reports

Case 1: A 9-year-old girl with no systemic disease fell from a slide and fractured her teeth numbered 11 and 21. She presented to our clinic 21 hours after the trauma and rubber dam was placed after local anaesthesia. Approximately 1 mm of pulp tissue was removed with a sterile diamond rond drill. Disinfection with sodium hypochlorite and bleeding control with sterile saline were provided. MTA (Mineral Trioxide Aggregate) was placed on healthy pulp tissue. The patient's teeth were restored with their own fractured pieces. At the 4-year follow-up of the patient, the teeth were asymptomatic and vital. No pathological findings were found in radiographic evaluation.

Case 2: An 8-year-old girl with no systemic disease fractured tooth number 11 after falling down the stairs one week ago. Since the bleeding could not be controlled for vital treatment, regenerative endodontic treatment was performed according to the treatment guidelines of American Association of Endodontists. Platelet-rich fibrin was used as a tissue scaffold. MTA was placed on fibrin. At the 4-year follow-up of the patient, the teeth were asymptomatic and vital. No pathological findings were found in radiographic evaluation.

Case 3: An 8-year-old girl with no systemic disease was learnt to have fractured tooth number 21 after falling at school 3 hours ago. After local anaesthesia, a rubber dam was placed and 1 mm pulp was removed with a sterile diamond rond drill. Disinfection with sodium hypochlorite and bleeding control with sterile saline were provided. MTA (Mineral Trioxide Aggregate) was placed on healthy pulp tissue. The patient's teeth were restored with their own fractured pieces. At the 18-month follow-up of the patient, the teeth were asymptomatic and vital. No pathological findings were found in radiographic evaluation.

Restoration of teeth with their own fracture fragments after dental trauma, especially at young ages, shows long-term successful and aesthetic results when the necessary endodontic treatments are completed under appropriate conditions.

Keywords: Dental trauma, regenerative endodontic treatment, partial pulp amputation, reattachment of a fractured fragment

Bu çalışmada travma sonrası oluşan komplike kron kırıklarının kendi kırık parçalarıyla restore edilmesi ve endodontik tedavi sonuçlarının uzun dönem takipleri sunulmuştur.

DS19

Türkiye’den Ortodonti Alanında En Çok Atıf Alan 102 Makalenin Değerlendirilmesi: Bibliyometrik Analiz

Serpil ÇOKAKOĞLU¹

¹Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: serpilckakoglu@gmail.com

Amaç: Çalışmamızın amacı Türkiye’deki kurumlara bağlı olan ilk yazarlar tarafından yayınlanan ve ortodonti alanında en çok atıf alan 100 makaleyi değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: “Web of Knowledge” veri tabanında “orthodontics” ve “Turkey” kelimeleri kullanılarak Türkiye adresli yazarlara ait ortodonti makaleleri hakkında detaylı bir araştırma yapılmıştır. Makaleler en çok atıf alandan en az atıf alana sıralanmıştır. Bu kapsamda ilk yazarın Türkiye’den kurumlara ait olduğu çalışmalar atıf sayısı, yayın yılı, yayımlandığı dergi, araştırmacı sayısı, tek veya çok merkezli oluşu, çalışmanın konusu ve araştırma tipi gibi parametreler esas alınarak değerlendirilmiştir. Veriler tanımlayıcı istatistik kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Son 5 makale eşit sayıda (n=43) atıf aldığı için toplamda 102 makale değerlendirmeye alınmıştır. En çok atıf alan makalelere toplamda 6.791 adet atıf yapılmıştır. En çok atıf alan makaleler 1991 ve 2020 yılları arasında yayınlanmıştır. En çok alıntı yapılan ilk üç makalenin sırasıyla Erdinç ve Dinçer (n=223), Altuğ-Ataç ve Erdem (n=152) ile Sandıkcıoğlu ve Hazar’a (n=149) ait olduğu görülmüştür. En çok atıf yapılan makale sabit ortodontik tedavi esnasındaki ağrı algısı üzerine olup “European Journal of Orthodontics” dergisinde yayınlanmıştır. Ancak atıf yapılan makalelerin en fazla “American Journal of Orthodontics and Dentofacial Orthopedics” dergisinde yayımlandığı görülmüştür. Ayrıca çoğu makale tek merkezli olmakla birlikte üç ve üzeri araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiştir. En çok atıf alan makalelerin yaklaşık olarak %35’i klinik araştırmadır.

Sonuç: Bu çalışma ortodonti alanında Türkiye’den araştırmacıların yayınlarına yönelik atıf eğilimlerini ortaya koymuştur. Randomize klinik çalışmaların sayısında artış ve çok merkezli çalışmalar sayesinde daha fazla sayıda atıf alınabilir.

Anahtar Kelimeler: atıf, ilk 100, ortodonti, Türkiye

Evaluation of 102 Top-cited Articles in The Field of Orthodontics from Turkey: a Bibliometric Analysis

Aim: The aim of this study was to evaluate the 100 top-cited articles published with the first author affiliated in Turkey institutions.

Materials and Methods: Orthodontic articles with first authors from Turkey were searched in detail using the keywords of “orthodontics” and “Turkey” in the Web of Knowledge database. The articles were listed according to the citations as highest to lowest. In this respect, the articles with the main institution was identified as the address of the first author from Turkey were evaluated with the following parameters like citation count, the publication year, the published journal, the number of authors, institutions, topic and type of the study. Descriptive statistics were used to analyze the results.

Results: A total of 102 articles were evaluated as the last five articles were equally (n=43) cited. The 102 top-cited articles were cited 6.791 times. The top-cited articles were published between 1991 and 2020. The most cited three articles were those of sırasıyla Erdinç and Dinçer (n=223), Altuğ-Ataç and Erdem (n=152), and Sandıkcıoğlu and Hazar (n=149). The most cited article with the scope of perceived pain during the fixed orthodontic treatment was published in the “European Journal of Orthodontics”. However, the majority of most cited articles were published in the “American Journal of Orthodontics and Dentofacial Orthopedics”. Most articles were carried out in the multi-center with the help of three or more researchers. Approximately 35% of most cited articles were clinical trials.

Conclusion: This study revealed the citation trends to orthodontic articles of the researchers from Turkey. More citations can be obtained with the increase of randomized clinical trials and multi-center studies.

Keywords: citation, orthodontics, top 100, Turkey

DS20

Dış Hekimliği Öğrencilerinin Fakülte Tercih Nedenleri ve Uzmanlık Hakkındaki Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Büşra TOSUN¹, Nur UYSAL¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Protetik Dış Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: uysalnur.98@gmail.com

Amaç: Bir meslek dalı olarak dış hekimliğinin tercih edilme sıklığı oldukça yüksektir ve meslek seçimine karar vermede birçok faktör etkili olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, Dış Hekimliği Fakültesi 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin sosyodemografik özelliklerini, dış hekimliği fakültesini tercih etme nedenlerini ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitime bakış açılarını değerlendirmektir.

Gereç Ve Yöntem: Anket; Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesinde öğrenim gören 288 öğrenciye uygulanmıştır. Form, online olarak Google forms sitesi aracılığı ile oluşturulmuş olup 3 temel bölümde toplam 18 sorudan oluşmaktadır. Kategorik değişkenlerin birbirleri arasındaki ilişkilerin incelenmesinde Pearson Ki Kare analizi ve Fisher's Exact testi uygulanmıştır. Çoktan seçmeli değişkenlerin analizlerinde ise Çoklu Ki Kare analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Dış Hekimliği Fakültesi daha çok, maddi gelirinin ve iş garantisinin yüksek olması sebebiyle tercih edilirken yapılan ikili analiz sonucunda baba eğitim durumu ile fakülteyi tercih nedenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Baba eğitim durumu okuryazar olan öğrencilerin, dış hekimliği fakültesini daha çok maddi gelirinin yüksek olması dolayısıyla tercih ettiği, eğitim durumu üniversite olanların ise daha çok kişisel ilgi ve keyifli olması sebebiyle tercih ettiği görülmüştür. Hasta bakımı açısından en önemli bölüm olarak; Ağız, Dış ve Çene Cerrahisi (%37), en az oranda ise Periyodontoloji bölümü tercih edilmiştir (%3.1). Uzmanlık eğitimi yapmak istedikleri bölüm olarak 1. sırada ortodonti (%39.4), 2. sırada ağız, diş ve çene cerrahisi (%29.1), en son tercihte ise Oral Diagnoz ve Radyoloji gelmektedir (%2.4).

Sonuç: Dış Hekimliği Fakültesi daha çok, maddi gelirinin ve iş garantisinin yüksek olması sebebiyle tercih edildiği gibi, mesleğin manevi yönüne ağırlık veren büyük bir kesim tarafından topluma faydalı bir insan olmak sebebiyle de tercih edilmektedir. Öğrencilerin büyük bir kısmı dış hekimliği fakültesini isteyerek seçmiştir. Uzmanlık sınavından çoğunluk haberdar olup bu sınavı gerekli görmektedir. Mevcut sınav yapısının korunması gerektiği düşünülmekle birlikte, büyük bir kesim ise sınavın, uygulama sınavı olacak şekilde değiştirilmesi gerektiğini belirttiğinden bu konuda gerekli değişiklikler yapılması düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Dış hekimliğinde uzmanlık, Meslek seçimi, Sosyodemografik özellik.

Evaluation of Dentistry Students' Reasons to Choose Faculty and Perspectives on Specialization

Büşra Tosun¹ Nur Uysal¹

¹ Abant İzzet Baysal University, Department of Prosthodontics, Bolu, Turkey

uysalnur.98@gmail.com

Aim: The aim of this study is to evaluate the sociodemographic characteristics of the 1st and 2nd year students of the Faculty of Dentistry, the reasons for choosing the faculty of dentistry and their perspectives on specialty education in dentistry.

Material And Methods: Questionnaire was applied to 288 students studying at Bolu Abant İzzet Baysal University. The form was created online through the Google forms site and consists of a total of 18 questions in 3 basic sections. Pearson Chi-Square analysis and Fisher's Exact test were used to examine the relationships between categorical variables. Multiple Chi-Square analysis was used in the analysis of multiple choice variables.

Results: While the Faculty of Dentistry was preferred mostly due to its high financial income and job guarantee, a statistically significant difference was found between the educational status of the father and the reasons for choosing the faculty ($p<0.05$). Students whose fathers are primary school, prefer the faculty of dentistry mostly because of their high financial income, while those with a university education prefer more because of personal interest and enjoyment. As the most important part in terms of patient care; Oral, Dental and Maxillofacial Surgery (37%) and Periodontology at least (3.1%). Orthodontics (39.4%) is the first, Oral, Dental and Maxillofacial surgery (29.1%) is the second, and Oral Diagnosis and Radiology (2.4%) is the last choice in the specialization training.

Conclusion: The Faculty of Dentistry is preferred mostly due to its high financial income and job guarantee, as well as being a useful person to the society by a large group of people who focus on the spiritual aspect of the profession. Although it is thought that the specialization exam structure should be preserved, since a large majority of the students stated that the exam should be changed to a practice exam, necessary changes can be considered.

Keywords: Career choice; Sociodemographic feature; Specialization in dentistry

DS21

Maksiller Süt Molar Dişlerin Çekiminde Sadece Bukkal İnfiltrasyon Anestezisine Ek Olarak Palatinal Anestezi Yapılmasının Veya Yapılmamasının Diş Çekimi Sırasında ki Ağrıya Etkisinin Karşılaştırılması

Merve ABAKLI İNCİ¹, Hemra Nur ÖZAŞIK¹, Meliha ÇAKIR¹, Bozkurt Kubilay IŞIK²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: mliha.dt@gmail.com

Amaç: Süt üst molar dişlerin çekiminde rutin olarak yapılan palatinal anestezi birçok vakada ağrıya neden olmakta ve hasta ile kooperasyonun kaybına yol açmaktadır. Önceki çalışmalarda oldukça spongiöz bir yapısı bulunan maksillada daimi molar dişlerin çekimi için bukkalden yapılan infiltrasyon anestezisinin yeterli olduğu öne sürülmüştür. Bu çalışmada benzer şekilde maksiller süt molarların da sadece bukkal infiltrasyon ile çekilip çeliemeyeceği araştırılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma prospektif ve split mouth olarak planlandı. Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvuran 5-8 yaş aralığında 44 hastanın velisinden onay alındı. Hastaların rastgele sağ veya sol tarafına, yine rastgele olarak sadece bukkal infiltrasyon veya bukkal infiltrasyon ve ilaveten palatinal anestezi yapıldı. İşlem sırasında hissedilen ağrı Görsel Analog Skala (Visual Analogue Scale-VAS) ile ölçüldü. Sonuçlar Wilcoxon testi ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Bukkal infiltrasyon ve palatinal anestezi yapılan tarafta VAS ortalama 1.41 (± 1.42); sadece bukkal infiltrasyon yapılan tarafta ise 1.91 (± 1.49) olarak bulundu. İşlem yapılan taraflar arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir fark vardı ($p=0.001$).

Sonuç: Bukkal infiltrasyonun palatinal anestezi ile desteklenmesi çocuğun çekim sırasında hissettiği ağrıyı azaltmaktadır. Öte yandan sadece bukkal infiltrasyon yapıldığında hissedilen ağrı da fazla değildir. Hastanın kooperasyon durumu ve sabrı göz önünde bulundurularak bir tercih yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lokal anestezi, Çocuk Diş Hekimliği, Ağrı, Görsel Analog Skalası

Comparison Of the Effect Of Using Or Not Palatinal Anesthesia In Addition to Only Buccal Infiltration Anesthesia in Extraction of Maxillary Primary Molar Teeth on Pain During Tooth Extraction

Aim: Palatal anesthesia, commonly used after the removal of primary upper molar teeth, sometimes induces pain and can lead to patient noncompliance. Prior research has shown that buccal infiltration anesthetic is effective for removing permanent molar teeth in the upper jaw, which has a highly spongy structure. This study investigated whether maxillary primary molars could be removed only by buccal infiltration.

Method: This study was planned as prospective and split mouth. Approval has been obtained from the parents of 44 patients, aged 5-8, who applied to the Department of Pediatric Dentistry at Necmettin Erbakan University. Only buccal infiltration or buccal infiltration and additional palatal anesthesia was performed randomly on the right or left side of the patients. The Visual Analogue Scale (VAS) was used to measure the level of pain experienced throughout the treatment. The Wilcoxon test was used to compare the outcomes.

Results: The mean VAS was 1.41 (± 1.42) on the side where palatal anesthesia and buccal infiltration were conducted; it was determined to be 1.91 (± 1.49) on only the side where buccal infiltration was performed. Between the treated parties, there was a statistically significant difference ($p=0.001$).

Conclusion: Using palate anesthetic to support buccal infiltration has reduced the child's pain during extraction. On the other hand, the pain felt when only buccal infiltration is performed is not much. A decision should be based on the patient's capacity to collaborate and ability to remain calm.

Keywords: Local Anesthesia, Pediatric Dentistry, Pain, Visual Analog Pain Scale

DS22

Üç Boyutlu Basılan Protez Kaide Materyallerinin Renk Stabilitesi ve Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Protez Temizleyicilerinin Etkisinin Karşılaştırmalı Değerlendirmesi

Ibrahim Can KARSLI¹, Simge TAŞIN², Artur İSMATULLAEV²

¹Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi

²Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi

Sorumlu Yazar: drbrahimcankarsli@gmail.com

Amaç: 3 boyutlu basılmış protez kaide materyallerinin yüzey pürüzlülüğü (R_a) ve renk stabilitesi üzerinde protez temizleyicilerinin etkisini değerlendirmek ve bu etkileri ısı ile polimerize edilerek üretilen ve frezeleme ile üretilen protez kaide materyalleriyle karşılaştırmaktır.

Yöntem: Üç farklı 3 boyutlu basılan protez kaide rezininden (DentaBASE, Denture, E-Denture), bir ısı ile polimerize edilen polimetil metakrilat (heat-PMMA) ve bir frezeleme ile üretilen PMMA rezininden (milled-PMMA) disk şeklinde örnekler (\varnothing 10x2 mm) hazırlandı ($n=30$). Örnekler, daldırıldıkları protez temizleyici solüsyonuna göre üç alt gruba ayrıldı ($n=10$): distile su, %1 sodyum hipoklorit (NaOCl), ve efervesan tablet. R_a değerleri başlangıçta (R_{a0}) ve 180 günlük kullanımı taklit etmek amacıyla yapılan, günde 6 adet olmak üzere, 30 günlük temizlik döngüsünün sonunda (R_{a1}) ölçüldü. Örneklerin temizlik döngüsünün sonunda gösterdiği renk değişimlerini (ΔE_{00}) hesaplamak için CIEDE2000 formülü kullanıldı. Sonuçlar Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve Wilcoxon işaretli sıra testi ile analiz edildi ($\alpha=.05$).

Bulgular: R_{a0} ve R_{a1} değerleri materyaller arasında önemli ölçüde farklılık gösterdi ($P<.05$). Protez temizleyicisi türünden bağımsız olarak, heat-PMMA en düşük R_{a0} ve R_{a1} değerlerini sergilerken, E-Denture ve Denture sırasıyla en yüksek R_{a0} ve R_{a1} değerlerini sergiledi ($P=.001$). Protez temizleyicileri, Denture hariç, materyallerin yüzey pürüzlülüğünü önemli ölçüde etkilemedi ($P>.05$). Efervesan tablet solüsyonuna daldırılan Denture'in yüzey pürüzlülüğünün önemli ölçüde arttığı görüldü ($P=.009$). Tüm protez temizleyicilerinde en düşük ΔE_{00} değerlerini heat-PMMA ve milled-PMMA gösterdi, bu materyaller için en yüksek ΔE_{00} eğerleri ise NaOCl'de gözlemlendi. En yüksek ΔE_{00} değerlerini materyaller arasında E-Denture ve Denture gösterdi; ancak, protez temizleyici türü bu iki malzemenin ΔE_{00} değerlerini önemli ölçüde etkilemedi.

Sonuç: Materyallerin median yüzey pürüzlülük değerleri temizlik döngüsü sonrasında plak birikim eşliğinin altında seyretti (0.2 μ m). Materyaller, National Bureau of Standards (NBS) sitemine göre temizlik döngüsü sonrası klinik olarak kabul edilebilir renk değişimi gösterdi ($\Delta E_{00}<4.08$ ünit).

Anahtar Kelimeler: Renk stabilitesi, protez kaide materyali, protez temizleyicisi, yüzey pürüzlülüğü, 3D baskı

Comparative Evaluation of the Effect of Denture Cleansers on Color Stability and Surface Roughness of 3D Printed Denture Base Materials

Purpose: To evaluate the effect of denture cleansers on the surface roughness (R_a) and color stability of 3D printed denture base materials and to compare with those of the heat-polymerized and milled denture base materials.

Materials and Methods: Disk-shaped specimens (\varnothing 10x2 mm) of three 3D printed denture base resins (DentaBASE, Denture, E-Denture), one heat-polymerized polymethyl methacrylate (heat-PMMA), and one milled PMMA resin (milled-PMMA) were fabricated ($n=30$). Specimens were divided into three subgroups based on the denture cleanser solution type ($n=10$): distilled water, 1% sodium hypochlorite (NaOCl), and effervescent tablet. The R_a values were initially measured (R_{a0}) and subsequently remeasured after 30 days of six daily cleaning cycles, simulating 180 days of cleaning (R_{a1}). The CIEDE2000 formula was used to calculate the color differences (ΔE_{00}) between the initial and post-cleaning measurements. The results were analyzed with the Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U, and Wilcoxon signed-rank tests ($\alpha=.05$).

Results: The R_{a0} and R_{a1} varied significantly among the materials ($P<.05$). Regardless of the type of denture cleanser solution, heat-PMMA exhibited the lowest R_{a0} and R_{a1} values, whereas E-Denture and Denture exhibited the highest R_{a0} and R_{a1} values, respectively ($P=.001$). Denture cleanser solutions did not significantly affect the surface roughness of the materials, except for Denture immersed in effervescent tablet solution, which demonstrated a significant increase in values ($P=.009$). The lowest ΔE_{00} values were observed in heat-PMMA and milled-PMMA for all denture cleanser solutions, whereas the highest ΔE_{00} values for these materials were observed in NaOCl. The highest ΔE_{00} values were observed in E-Denture and Denture among the materials; however, the type of denture cleanser solution did not significantly affect ΔE_{00} of these two materials.

Conclusion: The median surface roughness values of materials were lower than the plaque accumulation threshold (0.2 μ m) after cleaning. The materials had acceptable color change after cleaning according to the National Bureau of Standards score ($\Delta E_{00}<4.08$ units).

Keywords: Color stability, denture base material, denture cleanser, surface roughness, 3D printing

DS23

Farklı Universal Bond Sistemlerinin Raf Ömrünün Dentin Bağlantısına Etkisinin Değerlendirilmesi

Aybike BAŞ¹, Periş ÇELİKEL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aybkass@gmail.com

Giriş: Universal bond sistemlerinde mükemmel bağlantı elde etmek için ürünün raf ömrünün aşılmaması ve üretici firma talimatlarına uygun kullanılması önemli etkenlerdir. Üretici firmalar saklama koşulları ve raf ömrü belirlese de çoğu diş hekimi raf ömrü sonlanmasına rağmen etkisinde bir değişikliğin olmayacağını varsayarak bu ajanları kullanmaya devam etmektedir. Bu nedenle çalışmamızda; 5 farklı universal bond sisteminin raf ömrünü aşmasıyla dentin bağlantısının nasıl değişeceğinin ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Materyal ve Metod: Üretici firmaların yönergesine göre 5 farklı universal bond ajanının [Prime&Bond (Dentsply Sirona), Solare Bond (GC), OptiBond (Kerr), Clearfil S Bond (Kuraray Noritake Dental), G-Premio Bond (GC)] raf ömrü geçmiş ve geçmemiş olanları 10 adet insan dişine uygulandı ve üzerinde kompozit blok oluşturuldu. Dişler kesilerek yaklaşık 1,0x1,0 mm genişliğinde ve 8-9 mm uzunluğunda 6-8 kare kesitli çubuk şeklinde örnekler elde edildi. Örnekler, mikrogerilme bağlanma dayanımı testine tabi tutuldu. Sonuçlar, istatistiksel olarak değerlendirildi ($p<0,05$).

Bulgular: Aynı markanın farklı sürelerde raf ömrü geçmiş ve geçmemiş bağlayıcı ajan grupları arasındaki mikro gerilme dayanımı farklı değerlendirildiğinde; Kerr, Clearfil ve G- Premio grupları arasında anlamlı seviyede azalma mevcutken ($p<0,05$), Prime Bond ve Solare gruplarında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Mikro gerilme bağlanma dayanımı değerleri raf ömrü bakımından farklı gruplar arasında değerlendirildiğinde bağlayıcı ajan grupları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı ($p>0,05$). Raf ömrü geçmiş bağlayıcı ajanlarda Solare ve raf ömrü geçmemiş bağlayıcı ajanlarda G- Premio en yüksek mikro gerilme bağlanma dayanımını sergilemiştir.

Sonuç: Universal bond sistemlerinin üretici firma önerilerine göre uygun saklama koşulları altında ve raf ömrünün dikkate alarak kullanılması önerilmektedir. Ancak, universal bond sistemlerinin raf ömrünün aşıldığı ilk 6 ay içerisinde bağlanma dayanımında farklılık olmadığı gösterilmiş olup uygun koşullarda saklanması durumunda bu süre zarfında kullanılabilirliği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bond, raf ömrü, mikro gerilme bağlanma dayanımı.

Evaluation of the Effect of Shelf Life of Different Universal Bond Systems on Dentin Bonding

Introduction: Important factors for achieving excellent bonding in universal bond systems include not exceeding the product's shelf life and adhering to the manufacturer's instructions for use. Although manufacturers specify storage conditions and shelf life, many dentists continue to use these agents even after the shelf life has expired, assuming that there will be no change in their effectiveness. Therefore, in our study, the aim is to investigate how dentin bonding changes with the expiration of the shelf life of five different universal bond systems.

Method: According to the manufacturer's instructions, both expired and non-expired samples of five different universal bond agents [Prime&Bond (Dentsply), Solare Bond (GC), OptiBond (Kerr), Clearfil S Bond (Kuraray), G-Premio Bond (GC)] were applied to 10 human teeth. Composite blocks measuring 4-5mm in thickness were then created on the teeth following the application of the bond. Teeth were cut to obtain samples in the form of square-sectioned rods approximately 1.0x1.0 mm in width and 8-9 mm in length. These samples were then subjected to micro-tensile bond strength testing. The results were statistically analyzed ($p<0.05$).

Results: When evaluating the difference in micro-tensile bond strength between expired and non-expired adhesive agent groups of the same brand at different shelf life periods; there was a significant decrease between the Kerr, Clearfil, and G-Premio groups ($p<0.05$), while no significant difference was found in the Prime Bond and Solare groups ($p>0.05$). When micro-tensile bond strength values were assessed among different groups based on shelf life, no significant difference was observed among the adhesive agent groups ($p>0.05$). Among expired adhesive agents, Solare exhibited the highest micro-tensile bond strength, while among non-expired adhesive agents, G-Premio showed the highest micro-tensile bond strength.

Conclusion: Universal bond systems are recommended to be used in accordance with the manufacturer's instructions under appropriate storage conditions and considering the shelf life. However, it has been shown that there is no difference in bond strength within the first 6 months after the expiration of the shelf life of universal bond systems, and they can be used during this period if stored under appropriate conditions.

Keywords: Bond, shelf life, micro tensile bond strength

DS24

"Diş Hekimliği Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin İmplant ve Protez Farkındalığı- Anket Çalışması"

Tuba ŞENOCAK¹, Nuran YANIKOĞLU²

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: tubasenocak@erzincan.edu.tr

Diş hekimliği son sınıf öğrencilerinin implantoloji dersine katılmaları ile implant üstü protezler konusundaki bilgi düzeyi ve algıları üzerindeki katkısının ölçülmesi amaçlanmaktadır. Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 2022-2023 eğitim öğretim yılında 5. sınıfta kayıtlı 154 öğrenci vardır. Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi son sınıf öğrencilerine iki aşamalı bir anket uygulanmıştır. Öğrenciler implantoloji dersini almadan önce 40 sorudan oluşan anket uygulaması gerçekleştirilmiştir. Öğrenciler dönem süresince implantoloji dersi aldıktan sonra aynı anket öğrencilere tekrar uygulanmıştır. İstatistiksel analizler için NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) programı kullanıldı. Çalışma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotların (Frekans, Oran) yanı sıra niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ise Pearson Ki-Kare testi kullanıldı. Anlamlılık $p<0.01$ ve $p<0.05$ düzeylerinde değerlendirildi. İmplantoloji dersi ile verilen cerrahi ve protetik eğitimin lisans programındaki bilgileri ile öğrenciler üzerinde farkındalığı arttırdığı, temel bilgi alt yapısını oluşturduğu aynı zamanda klinik tecrübenin de uzmanlık eğitimi ile daha pekiştirileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Farkındalık, implant, protez

"Implant and Prosthesis Awareness of Final Year Students of Faculty of Dentistry - Survey Study"

The purpose of this study was to assess how final-year dentistry students' knowledge and opinions concerning implant prostheses were influenced by their involvement in the implantology course. In the 2022–2023 academic year, 154 students are enrolled in the fifth year of the Atatürk University Faculty of Dentistry. The final-year dentistry students at Atatürk University were given a two-stage questionnaire. Prior to enrolling in the implantology course, the students answered 40 questions on a questionnaire. The identical questionnaire was given to the students once more following their enrollment in the implantology course for the semester. The statistical analyses were performed using NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) software. The Pearson Chi-Square test was utilized in addition to descriptive statistical techniques (Frequency, Ratio) for comparing qualitative data. The significance thresholds were set at $p<0.05$ and $p<0.01$. It was found that the surgical and prosthetic education provided in conjunction with the implantology course broadens the students' awareness of what they learned in their undergraduate program, establishes a foundation of knowledge, and reinforces clinical experience with specialized education.

Keywords: Awareness, implant, prosthesis

DS25

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesindeki Stajyer Öğrencilerin Çocukluk Döneminde Bulaşan Hastalıklar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Ölçülmesi

Hazar Baha KARADENİZ¹, Periş ÇELİKEL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: dt.hazarpedo@gmail.com

Giriş: Çocukluk dönemindeki bulaşıcı hastalıklar günümüz Türkiye’inde geçmiş yıllara oranla daha fazla karşımıza çıkmaktadır. Bu hastalıkların bulguları ağız içerisinde de görülebilir olduğundan dolayı ilk tanı bir diş hekimi tarafından konulabilmektedir. Çalışmamızda bu konudaki duyarlılığı arttırabilmek için üniversitemizdeki 4. ve 5. sınıf öğrencilerine bir anket çalışması uygulanmıştır.

Materyal ve Metod: Çalışmamıza 129’u kadın 76’sı erkek olmak üzere toplamda 205 adet stajyer diş hekimi katılmıştır. Çalışmaya katılım Google Forms üzerinden sağlanmıştır.

Bulgular: Çalışmamıza dahil ettiğimiz hastalıklar kızıl, kızamık, kızamıkçık, kabakulak, suçiçeği, polio, difteri ve akut herpetik gingivostomatittir. Hangi hastalıkların viral veya bakteriyel olduğu sorusuna %63,31, çocukluk döneminde görülen bir hastalığın ağız içinde tespit edilebilmesinin mümkün olup olmaması sorusuna %83,4, kızıla ait ağız içi bulgular sorusuna %68.8, kızamığa ait ağız içi bulgular sorusuna %70,7, kızamıkçığa ait ağız bulgular sorusuna %48,8, fekal-oral yolla bulaşan hastalıklar sorusuna %26.95, aşısı bulunan hastalıklar sorusuna %54,28, çocukluk döneminde geçirilmiş bir hastalığın yetişkinlik döneminde relaps yapmasının mümkün olup olmaması sorusuna %78, akut herpetik gingivostomatitin görüldüğü yaş aralığı sorusuna %28,8, gebelikteyken geçirilmiş bir bulaşıcı hastalığın fetüse geçmesinin mümkün olup olmaması sorusuna %90,2 oranında doğru cevap verilmiştir.

Sonuçlar: Halkın çocukluk dönemindeki bulaşıcı hastalıklar konusunda bilinçlendirilmesi için öncelikle üniversitelerde yetiştirilen diş hekimlerinin bu konuda bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Üniversitelerde verilen eğitimin günümüz Türkiye’si düşünüldüğünde daha temelli olması düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bulaşıcı Hastalıklar, Diş Hekimi, Ağız İçi Bulgular

Measurement of the Knowledge Level of Intern Dental Students at Atatürk University Faculty of Dentistry on Childhood Infectious Diseases

Introduction: Infectious diseases in childhood are encountered more frequently compared to previous years in Türkiye. The initial diagnosis can be made by a dentist, since the symptoms of these diseases can also be observed inside the oral cavity. In our study, a survey was conducted with 4th and 5th-year students at our university to increase awareness on this topic.

Material and Method: A total of 205 intern dentists, 129 women and 76 men, participated in our study. Participation in the study was managed through Google Forms.

Results: Scarlet fever, measles, rubella, mumps, chickenpox, polio, diphtheria, and acute herpetic gingivostomatitis are the diseases which are included in our study. Regarding the question of which diseases are viral or bacterial, 63.31% of participants responded correctly. For the question of whether a childhood disease can be detected in the oral cavity, 83.4% responded affirmatively. Oral manifestations specific to scarlet fever were correctly identified by 68.8% of participants, while those related to measles were correctly identified by 70.7% of participants. Oral findings associated with rubella were correctly identified by 48.8% of participants. For diseases transmitted through the fecal-oral route, 26.95% responded correctly. Regarding diseases with available vaccines, 54.28% of responses were accurate. For the question of whether a childhood disease can relapse in adulthood, 78% of responses were accurate. Regarding the age range in which acute herpetic gingivostomatitis occurs, 28.8% responded correctly. For the question of whether an infectious disease which can be transmitted to the fetus, 90.2% responded correctly.

Conclusion: In order to raise awareness about childhood infectious diseases among the public, it is essential to educate dental students which are trained at universities. It is considered that the education provided at universities should be more comprehensive in Türkiye.

Keywords: Infectious Diseases, Dentist, Intraoral Findings

DS26

Farklı Şelasyon Ajanlarının Kalsiyum Silikat Esaslı Kök Kanal Materyallerin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi

Mehmet ESKIBAĞLAR¹, Mevlüt Sinan OCAK¹

¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: meskibaglar@firat.edu.tr

Bu çalışmanın amacı, %17 etilendiamin tetraasetik asit (EDTA), Dual Rinse HEDP (HEDP), %1 fitik asit (IP6) ve %10 sitrik asit (CA) şelasyon ajanlarının kalsiyum silikat esaslı kök kanal materyalinin (Ah Plus Bioseramik Sealer) yüzey pürüzlülüğü üzerine etkilerini değerlendirmektir. Ah Plus Bioseramik Sealer 5 x 3 mm ebatlarında plastik kaplar içerisinde yerleştirildi ve yüzeyi silikon karbit zımpara kullanılarak parlatıldı. Başlangıç yüzey pürüzlülüğü değerleri yüzey pürüzlülük cihazı (profilometre) kullanılarak işaretlenen bir alandan ölçüldü. Örnekler kullanılacak irrigasyon solüsyonuna göre rastgele 5 gruba ayrıldı (n=15): **Kontrol grubu** (Distile su), **Grup1** (EDTA), **Grup2** (HEDP), **Grup3** (IP6), **Grup4** (CA). Örnekler irrigasyon solüsyonları 30-G enjektör kullanılarak uygulandı. Örneklerin yüzey pürüzlülükleri, irrigasyon solüsyonunun uygulamasının ardından birinci ve ikinci dakikanın sonunda işaretli noktalardan tekrar ölçüldü. Daha sonrasında her bir örneğin üzerinde farklı bölgelerden 3 ölçüm gerçekleştirildi ve veriler kaydedildi. Elde edilen verilerin analizi tek yönlü ANOVA kullanılarak gerçekleştirildi. Bu çalışma sonucunda, dört farklı şelasyon ajanı ile kontrol grubu karşılaştırıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<.05). Şelasyon ajanlarında beklenen örneklerin 1. ve 2. Dakikalar sonundaki değerlendirmede en fazla pürüzlülük %17 EDTA solüsyonunda görülürken bunu sırasıyla; %10 CA, %1 IP6, Dual Rinse HEDP izledi (p<.05). En düşük yüzey pürüzlülüğü ise distile su grubunda bulundu. Klinisyenler, kök kanal tedavisi ve perforasyon tamiri sırasında %17 EDTA solüsyonunun kalsiyum silikat esaslı kök kanal materyallerin yüzeyinde daha fazla yüzey bozulmalarına neden olabileceğini bilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum silikat, profilometre, yüzey pürüzlülüğü, şelasyon ajanları

Effect of Different Chelating Agents on the Surface Roughness of Calcium Silicate Based Root Canal Materials

The aim of this study was to evaluate the effects of 17% ethylenediamine tetraacetic acid (EDTA), Dual Rinse HEDP (HEDP), 1% phytic acid (IP6) and 10% citric acid (CA) chelating agents on the surface roughness of calcium silicate-based root canal material (Ah Plus Bioceramic Sealer). Ah Plus Bioceramic Sealer was placed in 5 x 3 mm plastic containers and the surface was polished using silicon carbide sandpaper. Initial surface roughness values were measured from a marked area using a surface roughness device (profilometer). The specimens were randomly divided into 5 groups according to the irrigation solution to be used (n=15): **Control group** (Distilled water), **Group1** (EDTA), **Group2** (HEDP), **Group3** (IP6), **Group4** (CA). Irrigation solutions were applied to the specimens using a 30-G syringe. The surface roughness of the samples was measured again at the marked points at the end of the first and second minute after the application of the irrigation solution. Afterwards, 3 measurements were performed on each sample from different regions and the data were recorded. The data obtained were analyzed using one-way ANOVA. As a result of this study, a statistically significant difference was found between the four different chelation agents and the control group (p<.05). In the evaluation of the samples kept in chelation agents at the end of the 1st and 2nd minutes, the highest roughness was observed in 17% EDTA solution, followed by 10% CA, 1% IP6, Dual Rinse HEDP, respectively (p<.05). The lowest surface roughness was found in the distilled water group. Clinicians should be aware that 17% EDTA solution may cause more surface deterioration on the surface of calcium silicate-based root canal materials during root canal treatment and perforation repair.

Keywords: Calcium silicate, profilometer, surface roughness, chelating agents

DS27

Gıda Mühendisliği Öğrencileri Besinlerin Ağız Sağlığına Etkisini Biliyor mu? Tanımlayıcı bir çalışma

Şeyma MUSTULOĞLU¹

¹Mersin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim dalı

¹Orcid No: 0000-0001-9796-4348

Sorumlu Yazar: dtseymaozturk@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı Gıda mühendisliği alanında gıdaların ve bileşenlerinin ağız sağlığı için güvenli ve besleyici ürünlere dönüştürülmesi konusundaki olası eğitim eksikliklerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntemler: Araştırmanın hedef grubunu bir Gıda Mühendisliği Bölümü son sınıf öğrencilerinin 66' sının katıldığı 97 öğrenci oluşturmuştur. (yanıt oranı %68,2 idi). Verileri toplamak için 3 bölümden oluşan 21 maddelik bir anket kullanıldı. Besinlerin ağız sağlığına etkilerine ilişkin bilgi düzeyi, <10-düşük, 10-12-orta, >12-iyi olmak 16 bilgi sorusuna verilen toplam doğru cevap sayısına göre puanlanmıştır.

Bulgular: Ortalama yaş 24,20±1,5 yıldır; 54'ü kadındır. Gıda Mühendisliği son sınıf öğrencilerinin bilgi puanı ortalaması 6,73±2,34 (min-max: 0-12) ve medyan puan yedi idi. Yüksek bilgi düzeyine sahip hiçbir öğrenci bulunmazken %89,4'ü düşük bilgi düzeyine sahipti. Öğrencilerin bilgi düzeyleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki yoktu. (p=0,602) %37,8'i lisans eğitimi kapsamında besinlerin ağız sağlığına etkileri konusunda eğitim almak istiyordu.

Sonuç: Gıda mühendislerinin ağız sağlığını koruyucu besinlerin üretilmesi konusunda önemli etkileri olabilir. Ancak Gıda Mühendisliği son sınıf öğrencilerinin besinlerin ağız sağlığına etkileri konusunda bilgileri yeterli değildir. Mevcut müfredat gözden geçirilmeli ve bu konuyla ilgili dersler verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız sağlığı, koruyucu diş hekimliği, Gıda, sağlık okuryazarlığı, beslenme

Do Food Engineering Students Know the Effects of Food on Oral Health? A descriptive study

Background: The aim of this study is to identify possible educational deficiencies in the field of food engineering regarding the transformation of foods and their components into safe and nutritious products for oral health.

Methods: The target group of the research consisted of 97 students, 66 of whom were senior students from a Department of Food Engineering. (response rate was 68.2%). A 21-item survey consisting of 3 sections was used to collect data. The level of knowledge regarding the effects of foods on oral health was scored according to the total number of correct answers given to 16 knowledge questions: <10-low, 10-12-medium, >12-good.

Results: The mean age was 24.20±1.5 years; 54 of them were women. The average knowledge score of Food Engineering senior students was 6.73±2.34 (min-max: 0-12) and the median score was seven. While there were no students with a high level of knowledge, 89.4% had a low level of knowledge. There was no significant relationship between students' knowledge levels and gender. (p=0.602) 37.8% stated that they wanted to receive training on the effects of foods on oral health as part of their undergraduate education.

Conclusion: Food engineers can have a significant impact on the production of foods that protect oral health. However, final year Food Engineering students do not have sufficient knowledge about the effects of foods on oral health. The current curriculum should be reviewed and courses on this subject should be offered.

Keywords: Oral health, preventive dentistry, Food, health literacy, nutrition

DS28

Dış Hekimliği ve Ağız Dış Sağlığı Öğrencilerinin Ağız Sağlığı Bilgi, Tutum ve Davranışları: Tanımlayıcı Kesitsel Çalışma

Zeynep TAŞTAN EROĞLU², Tuğçe YILDIZ¹

¹Edipol Ağız Dış Sağlığı Polikliniği

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: tugcem626@gmail.com

Bu çalışmada; diş hekimliği ve ağız dış sağlığı öğrencilerinin periodontoloji klinik eğitimi öncesi ve sonrası ağız sağlığı bilgi, tutum ve davranışları değerlendirilip sosyodemografik faktörlerle ilişkileri araştırılmıştır.

2022 bahar yarıyılı sonunda gerçekleştirilen bu tanımlayıcı kesitsel çalışmada, Hiroşima Üniversitesi Dental Davranış Envanteri'nin (HU-DBI) Türkçe versiyonundan faydalandık. Sosyodemografik veriler, sigara içme alışkanlıkları ve ağız hijyeni uygulamaları bir anket aracılığıyla toplandı. Daha yüksek HU-DBI puanları, ağız sağlığı tutum ve davranışlarının iyileştiğini yansıtır. Toplanan veriler $p < 0,05$ anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak analiz edildi.

Çalışmaya 151 klinik öncesi diş hekimliği öğrencisi, 76 klinik diş hekimliği öğrencisi, 34 klinik öncesi ağız dış sağlığı öğrencisi ve 34 klinik ağız dış sağlığı öğrencisi olmak üzere 295 öğrenci katılmıştır. Klinik diş hekimliği öğrencileri, klinik öncesi diş hekimliği öğrencilerine ($6 \pm 1,57$) kıyasla önemli ölçüde daha yüksek genel HU-DBI skorları ($7,25 \pm 1,63$) gösterdi. Ancak klinik öncesi ($6,38 \pm 1,41$) ve klinik ağız dış sağlığı öğrencilerinin ($6,62 \pm 2,09$) HU-DBI puanları arasında anlamlı bir fark bulunamadı. Kız öğrencilerde daha yüksek HU-DBI puanı elde edildi ($p < 0,05$). Diğer sosyodemografik faktörler, ebeveynlerin eğitim durumu, alkol veya sigara kullanımı ile anlamlı bir ilişki bulunamadı.

Bu araştırma, öğrenciler arasında diş ve ağız sağlığı tutumlarını etkileyen faktörler hakkında fikir vermekte ve ağız sağlığı eğitim programlarının etkililiği konusunda daha fazla araştırma yapılması ihtiyacını ortaya koymaktadır. Koruyucu diş hekimliği bileşenlerinin erken aşama müfredatına entegrasyonu, sosyodemografik faktörlerden bağımsız olarak geleceğin diş hekimliği profesyonelleri arasında temel bilgi ve farkındalığın daha erken geliştirilmesini kolaylaştırabilir.

Anahtar Kelimeler: Dış hekimliği öğrencileri, Ağız dış sağlığı öğrencileri, Ağız sağlığı davranışı, Ağız sağlığı bilgisi, Ağız hijyeni alışkanlıkları, Dış hekimliği eğitimi

Oral Health Knowledge, Attitudes and Behaviors of Dental and Dental Assistant Students: Descriptive Cross-Sectional Study

The aim of this study was to evaluate the oral health knowledge, attitudes, and behaviors of dental and dental assistant program students before and after periodontology clinical training and explore correlations with sociodemographic factors.

In this descriptive cross-sectional study conducted at the end of the spring semester in 2022, we utilized the Turkish version of the Hiroshima University Dental Behavioral Inventory (HU-DBI). Sociodemographic data, smoking habits, and oral hygiene practices were collected through a questionnaire. Higher HU-DBI scores reflect improved oral health attitudes and behaviors. The collected data were statistically analyzed with a significance level of $p < 0.05$.

In the study, 295 students participated, including 151 preclinical dental, 76 clinical dental, 34 preclinical dental assistant, and 34 clinical dental assistant students. Clinical dental students showed significantly higher overall HU-DBI scores (7.25 ± 1.63) than preclinical dental students (6 ± 1.57). However, no significant difference was found between the HU-DBI scores of preclinical (6.38 ± 1.41) and clinical dental assistant students (6.62 ± 2.09). Higher HU-DBI scores were obtained from female students ($p < 0.05$). There were no significant correlations with other sociodemographic factors, parental educational backgrounds, alcohol, or cigarette use.

This research provides insights into factors influencing dental and oral health attitudes among students and suggests the need for further investigation into the effectiveness of oral health education programs. The integration of preventive dentistry components into the early-stage curriculum may facilitate an earlier enhancement of fundamental knowledge and awareness among future dental professionals, irrespective of sociodemographic factors.

Keywords: Dental students, Dental assistant students, Oral health behavior, Oral health knowledge, Oral hygiene habits, Dental education

DS29

Geniş Dentigeröz Kistlerin Farklı Tedavi Yaklaşımları: Vaka Serisi

Ahmet ALTAN¹, Mustafa ÜSTÜN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dt.mustafaustun@gmail.com

Dentigeröz kistler, sürmemiş diş kuronunun folikülünden orijin alan gelişimsel odontojenik kistlerdir. Kortikal kemikte ekspansiyon, fasiyal asimetri, dişlerde ağrı, yer değiştirme ve kök rezorbsiyonuna neden olabilir. Radyolojik görüntülemelerde, genellikle gömülü bir dişin kronunu çevreleyen iyi sınırlı ve uniloküler bir radyolusensi olarak ortaya çıkarlar. Dentigeröz kistlerin tedavisinde enükleasyon ve marsüpyalizasyon yer almaktadır. Marsüpyalizasyon, büyük hacimli odontojenik kistlerin tedavisinde, öncelikli ve etkili bir yöntem olarak tercih edilir ve enükleasyona alternatif olarak özellikle vital yapıları koruma açısından önemlidir. Bu vaka serisinde, marsüpyalizasyon ve enükleasyon ile tedavi edilen dört hastada gömülü mandibular üçüncü molar ile ilişkili tek taraflı büyük mandibular dentigeröz kist vakaları, literatürün gözden geçirilmesi suretiyle sunulmaktadır. Bu serinin amacı, büyük dentigeröz kistler için farklı tedavilerin nasıl seçileceğini vurgulamaktır.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, enükleasyon, marsüpyalizasyon, gömülü üçüncü molar

Different Treatment Approaches for Large Dentigerous Cysts: Case Series

Dentigerous cysts are developmental odontogenic cysts that originate from the follicle of the unerupted tooth crown. It may cause cortical bone expansion, facial asymmetry, tooth pain, displacement and root resorption. On radiological imaging, they usually appear as a well-circumscribed and unilocular radiolucency surrounding the crown of an impacted tooth. Treatment of dentigerous cysts includes enucleation and marsupialization. Marsupialization is preferred as a primary and effective method in the treatment of large size odontogenic cysts and is especially important in terms of preserving vital structures as an alternative to enucleation. In this case series, cases of unilateral large mandibular dentigerous cysts associated with impacted mandibular third molars in four patients treated with marsupialization and enucleation are presented by reviewing the literature. The purpose of this series is to highlight how to choose different treatments for large dentigerous cysts.

Keywords: Dentigerous cyst, enucleation, marsupialization, impacted third molar

Kron Kırıklarının Farklı Vital Pulpa Tedavileri ve Reataçman Tekniği ile Tedavisi: Vaka Serisi

Tülin TAŞDEMİR¹, Pınar SERDAR EYMİRLİ¹, Tülin İLERİ¹, Cansu ÖZŞİN ÖZLER¹, Melek Dilek TURGUT¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ankara, Türkiye

Sorumlu Yazar: dt.tulintasdemir@gmail.com

Kron kırığı, sıklıkla üst çene kesici dişlerde meydana gelen ve alt çene kesici dişlerin nadir olarak etkilendiği bir travmatik diş yaralanmasıdır. Komplike ve komplike olmayan kron kırıkları olarak iki farklı şekilde meydana gelebilir ve daimi dişlerde görülen tüm diş yaralanmalarının %26-76'sını oluşturur. Etkili bir tedavi planı, pulpanın vitalitesini koruyarak dişe optimal estetik ve fonksiyonun kazandırılmasını hedeflemelidir. Bu vaka serisinin amacı, komplike ve komplike olmayan kron kırıkları olan 3 hastada farklı pulpa tedavileri ve reataçman tekniği kullanılarak yapılan tedavi yaklaşımlarının uzun dönem takiplerinin sunulmasıdır.

Vaka 1' de 8 yaşındaki erkek hasta, 11 nolu dişi kırıldıktan sonraki 2 saat içerisinde çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda 11 numaralı dişte komplike kron kırığı ve 21 numaralı dişte komplike olmayan kron kırığı tespit edilmiştir. 11 numaralı diş Cvek amputasyonunu takiben reataçman tekniği ile ve 21 numaralı diş mock-up tekniği kullanılarak kompozit rezin ile restore edilmiştir. Hastanın 2,5 yıllık takibinde klinik ve radyografik patolojik bir bulguya rastlanılmamıştır.

Vaka 2'de, 8 yaşındaki erkek hasta 31 numaralı dişi kırılmasından sonra geçen 2 saat içerisinde çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda kök gelişimi tamamlanmamış 31 numaralı dişte komplike olmayan kron kırığı ve 21 numaralı dişte mine kırığı tespit edilmiştir. 31 numaralı diş, indirekt pulpa kuafajını takiben reataçman tekniği ile restore edilmiş, 21 numaralı dişte keskin kenarlar mölleme ile yumuşatılmıştır. Hasta düzenli olarak kontrollere çağırılmıştır ve 2 yıllık takibinde hem klinik hem de radyografik olarak patolojik bir bulguya rastlanılmamıştır.

Vaka 3' te, 8 yaşındaki erkek hasta, 11 nolu dişi kırıldıktan sonraki 2 saat içerisinde çocuk diş hekimliği kliniğine başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayene sonucunda, komplike kron kırığı tespit edilen kök gelişimi tamamlanmış 11 numaralı dişe Cvek amputasyonu uygulanmış ve diş reataçman tekniği ile restore edilmiştir. Kontrolleri devam eden hastanın 1 yıllık takibinde klinik ve radyografik patolojik bir bulguya rastlanılmamıştır.

Reataçman tekniği, kron kırıklarında uzun dönemde orijinal anatomik formu, rengi ve yüzey dokusunu koruyan; estetik, fonksiyonel ve ekonomik bir tedavi seçeneğidir. Kron kırıklarında reataçman tekniği öncesinde pulpanın durumunun klinik ve radyografik olarak ayrıntılı bir şekilde değerlendirilmesi ve uygun pulpa tedavisinin uygulanması dişin prognozunu uzun dönemde olumlu olarak etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Reataçman; travmatik diş yaralanması, kron kırığı, vital pulpa tedavisi

Treatment of Crown Fractures with Different Vital Pulp Therapies and Re-attachment Technique: Case Series

Crown fracture is a traumatic injury in which the maxillary incisors are mostly involved whereas the mandibular incisors are rarely affected. It can occur as complicated and uncomplicated crown fractures and constitutes 26-76% of dental injuries in the permanent teeth. The effective treatment plan should aim to gain optimal esthetics and function by preserving the vitality of the tooth. The aim of the current case series is to present treatment approaches of 3 crown fracture cases with different pulp treatments and re-attachment technique.

In case 1, 8-year-old male patient referred to the Pediatric Dentistry clinic within 2 hours from his tooth #11 got broken. In clinical and radiographic examination, it was detected that tooth #11 had complicated crown fracture whereas tooth #21 had uncomplicated crown fracture. Cvek amputation was performed on tooth #21 and restored using the re-attachment technique. Tooth #21 was restored by resin composite using the mock-up technique. No pathological sign was found clinically and radiographically after 2.5 years.

In case 2, 8-year-old male patient referred to the Pediatric Dentistry clinic in 2 hours after his tooth #31 got broken. In clinical and radiographic examination, uncomplicated crown fracture on tooth #31 and enamel fracture on tooth #21 was detected. Indirect pulp capping followed by restoration by re-attachment technique was performed on tooth #31. The sharp edges of enamel fracture on tooth #21 were smoothed. The patient has been scheduled for check-up appointments and no pathological sign was detected after 2 years.

In case 3, 8-year-old male patient referred to the Pediatric Dentistry clinic within 2 hours from his tooth #11 got broken. Clinical and radiographical examination revealed complicated crown fracture on the tooth along with completed root development. After Cvek amputation, the tooth fragment was reattached and the patient has been scheduled for check-up appointments. After 1 year, no pathological sign was detected.

Re-attachment technique offers esthetic, functional and economic treatment option by long-term preserving the anatomic form, color and surface texture in crown fractures. The evaluation of the pulpal status before the reattachment technique and application of the proper pulpal treatment influence the prognosis of the tooth positively.

Keywords: Reattachment; traumatic dental injury; vital pulp therapy

DS31

Palatal Kavite Hacmi Maksiller Sinüs Patolojilerinden Etkilenir Mi? KIBT Çalışması

Mediha ERTÜRK¹, Melek TAŞSÖKER¹, Anıl Didem AYDIN KABAKÇI²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

Sorumlu Yazar: medihaerturk9@gmail.com

Amaç: Palatal bölge her üç boyutta da hesaplandığında ortaya çıkan palatal hacim pek çok parametre ile değişmektedir. Özellikle burun solunumunu olumsuz etkileyecek maksiller sinüs (MS) patolojileri ile gelişen maksiller arktaki değişime bağlı olarak palatal hacim de değişiklik göstermektedir. Bu araştırmanın amacı; MS'te var olan patolojinin palatal kavite hacmini etkileyip etkilemediğini konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) üzerinden hesaplamaktır.

Metod: Çalışmaya 18-63 yaş aralığında 95'i kadın 93'ü erkek olmak üzere 188 birey dahil edilmiştir. Hastalarda MS patolojilerinin varlığı, sınıflandırılması ve maksiller sinüs ostiumunun (MSO) açıklığı kaydedilmiştir. Palatal hacim ölçümleri KIBT görüntüleri üzerinden açık erişimli ITK-SNAP programı ile gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler hem tanımlayıcı hem de nicel istatistiksel yöntemlerle değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz SPSS v.21 yazılımı (IBM, Chicago, IL, USA) kullanılarak gerçekleştirilmiş ve p<0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Ortalama damak hacmi erkek hastalarda 1375.29±313.38 mm³ ve kadınlarda 1235.33±250.40 mm³ olup; cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu (p=0.001). Bireylerin sağ taraf MSO'nun 120'sinin (%63,8) açık, 68'inin (%36,2) kapalı olduğu, sol tarafta ise 104'ünün (%55,3) açık, 84'ünün (%44,7) kapalı olduğu tespit edildi. Hastaların 114'ünde (%60,6) MS patolojisi tespit edildi. Bireylerin hem sağ (n=58, %30,9) hem de sol (n=65, %34,6) taraf MS'lerinde en sık gözlenen patolojinin mukozal hiperetrofi olduğu belirlendi. MS patolojilerinin cinsiyetle istatistiksel olarak ilişkili olduğu görüldü (p=0.023). Palatal hacim ile MS patolojisi varlığı arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki olup, MS patolojisi görülen hastalarda palatal kavite hacminin daha büyük olduğu tespit edilmiştir (p=0.000). Sağ-sol MSO kapalı olması durumunda palatal kavite hacmi artmaktadır (p=0.000).

Sonuç: Palatal kavite hacmi MS patolojileri varlığında ve MSO kapalı olması durumunda artış göstermiştir. Gelecek çalışmalarda; palatal kavite hacmine etki edebilecek, bireylerin ağız solunumu gibi klinik muayene bulgularının da dahil edildiği kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: CBCT, maksiller sinüs, palatal hacim, patoloji

Is Palatal Cavity Volume Affected by Maxillary Sinus Pathologies? KIBT Study

Objective: When the palatal region is calculated in all three dimensions, the resulting palatal volume varies with many parameters. In particular, the palatal volume varies depending on the change in the maxillary arch that develops with maxillary sinus (MS) pathologies that adversely affect nasal breathing. The aim of this study was to calculate whether the existing pathology in MS affects the palatal cavity volume using cone beam computed tomography (CBCT).

Method: The study included 188 individuals, 95 females and 93 males, aged 18-63 years. The presence and classification of MS pathologies and the patency of the maxillary sinus ostium (MSO) were recorded. Palatal volume measurements were performed on KIBT images using the open access ITK-SNAP programme. The data obtained were analysed using both descriptive and quantitative statistical methods. Statistical analysis was performed using SPSS v.21 software (IBM, Chicago, IL, USA) and p<0.05 was considered statistically significant.

Results: The mean palatal volume was 1375.29±313.38 mm³ in male patients and 1235.33±250.40 mm³ in female patients; a statistically significant relationship was found between genders (p=0.001). It was found that 120 (63.8%) of the right-sided MSO were open and 68 (36.2%) were closed, while 104 (55.3%) were open and 84 (44.7%) were closed on the left side. MS pathology was detected in 114 (60.6%) of the patients. The most common pathology observed in both right (n=58, 30.9%) and left (n=65, 34.6%) side MS was mucosal hyperetrophy. MS pathologies were statistically associated with gender (p=0.023). There was a statistically significant correlation between palatal volume and the presence of MS pathology, and palatal cavity volume was found to be larger in patients with MS pathology (p=0.000). The palatal cavity volume increased in case of right-left MSO closure (p=0.000).

Conclusion: Palatal cavity volume increased in the presence of MS pathologies and when the MSO was closed. In future studies, comprehensive studies including clinical examination findings such as mouth breathing that may affect palatal cavity volume are needed.

Keywords: CBCT, maxillary sinus, palatal volume, pathology

DS32

Yeni Bir Yaklaşım Olarak Papillanın Tamamının Korunması Tekniği İle 4 Olgu Sunumu

Sükran ACIPINAR¹, Taha Yasin ERDOĞAN¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: dtsukranacipinar@gmail.com

Amaç: Periodontal dokunun rejenerasyonu periodontal tedavinin temel hedeflerinden biridir. Kemik içi defektlerin tedavisinde periodontal rejenerasyon teknikleri yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak teknikler yüksek teknik hassasiyeti gerektirir ve başarı birçok faktöre bağlıdır. Hastaya ve defektlere bağlı faktörlerin yanında cerrahiye bağlı faktörler de sonuçlar üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. İnsizyon tasarımı, flep şekli, debridman yöntemleri, kullanılan materyaller ve dikiş gibi her adımın sonuçlarda önemli bir rolü vardır. Cerrahi faktörler arasında interdental bölgede primer yara kapanmasındaki başarısızlıklar papilla koruma tekniklerinin gelişimine neden olmuştur. Papillanın tamamının korunması tekniği (PTK), defektle ilişkili papillanın bütünlüğünü korumak için 2017 yılında önerilmiştir. Bu teknik, kan pıhtısını stabilize etmek ve yara iyileşmesini iyileştirmek için sağlam bir diş eti sağlamakta, ilgili bölgeyi kontaminasyondan korumakta ve yara ekspozunu önlemektedir.

Gereç ve Yöntemler: PTK, kemik içi defektlerde, ilgili dişin papilla insizyonu olmadan, mukogingival hattının hemen ötesine uzanan kısa bir bukkal vertikal serbestleştirici insizyonla uygulanır. İnsizyondan ilgili papillaya kadar tam kalınlıkta bukkal flep kaldırılır ve papillanın altına uzanan tünel hazırlanır. Papilla da tam kalınlıkta olacak şekilde kaldırılır. Kemik içi defekt granülasyon dokularından temizlenir ve biyomateryal uygulanarak veya uygulanmaksızın yara primer olarak kapatılır. Bu raporda, 3'ü maksilla anterior bölgede, 1'i mandibular premolar bölgede olmak üzere, biyomateryal uygulanarak PTK ile periodontal cerrahi gerçekleştirilen 4 adet olgu ve 3 aylık takipleri sunulmaktadır.

Bulgular: Olguların tümünde klinik olarak yumuşak doku yara iyileşmesi komplikasyonsuzdur ve cep derinliğinde azalma ile klinik ataşman seviyesinde kazanımlar meydana gelmiştir. Hastaların takip radyografilerinde 3 aylık dönemde kemik dolulukları izlenmektedir.

Sonuç: PTK, kemik içi defektlerde interdental papillanın, doğal kesintisiz damar desteğiyle tamamen beslenmesini sağlayarak, periodontal rejenerasyonda yüksek başarı oranına sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kemik içi defekt, Periodontal rejenerasyon, Papillanın tamamının korunması tekniği

Entire Papilla Preservation (EPP) Technique as a New Approach: 4 Case Reports

Purpose: Regeneration of periodontal tissue is one of the main goals of periodontal treatment. Periodontal regeneration techniques are widely used in the treatment of intrabony defects. However, the techniques require high technical precision and success depends on many factors. In addition to factors related to the patient and the defects, factors related to the surgery also have a significant impact on the results. Each step, such as incision design, flap shape, debridement methods, materials used, and sutures, has an important role in the results. Among surgical factors, failures in primary wound closure in the interdental area have led to the development of papilla preservation techniques. The entire papilla preservation technique (EPP) was proposed in 2017 to preserve the integrity of the defect-related papilla. This technique provides an intact gingival tissue to stabilize the blood clot and improve wound healing, protects the involved area from contamination and prevents wound exposure.

Material and Methods: EPP is applied to intrabony defects with a short buccal vertical releasing incision extending just beyond the mucogingival junction, without the papilla incision of the relevant tooth. The buccal flap is raised to full thickness from the incision to the relevant papilla and the tunnel extending under the papilla is prepared. The papilla was also elevated in a full-thickness manner. The intrabony defect is cleared of granulation tissues and the wound is closed primarily with or without the application of biomaterial. In this report, 4 cases in which periodontal surgery was performed with PTC using biomaterial, three in the maxilla anterior region and one in the mandibular premolar region, and their 3-month follow-up are presented.

Results: In all cases, clinical soft tissue wound healing was uncomplicated and there was a decrease in pocket depth and gains in the clinical attachment level. In the follow-up radiographs of the patients, bone fillings are observed at 3 months.

Conclusion: EPP has a high success rate in periodontal regeneration by ensuring that the interdental papilla in intrabony defects is fully nourished with natural uninterrupted vascular support.

Keywords: Intrabony defect, Periodontal regeneration, Entire papilla preservation technique

DS33

Travma Sonucu Periodontal Ve Sert Doku Hasari Görülen Dişlerde Tedavi

Özge YÜKSEKKAYA², İrfan YÜKSEKKAYA¹

¹Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

²Özel Klinik

Sorumlu Yazar: irfanykaya_1991@hotmail.com

Amaç: Dentoalveolar travma vakaları, diş ve çevre dokularda hasara yol açan komplike olgulardır. Etkin ve zamanında yapılan tedavi, prognoz açısından önemlidir. Bu olguların tedavi süreci; dişlerin repoze edilmesi, splintlenmesi, sert doku hasarının onarılması, klinik ve radyografik takip, gerekli durumlarda endodontik tedavi olarak özetlenebilir. Bu çalışmanın amacı; sert doku hasarı ve periodontal yaralanma görülen 4 ayrı vakanın, klinik ve radyografik takibinin sunulmasıdır.

Olgu Sunumları: Birinci vaka; 11 numaralı diş avulse, 21 ve 22 no' lu dişler ekstrüzyon+alveol kırığı ile kliniğimize başvurdu. İkinci vaka; 21 numarada intrüzyon, 11 numarada lateral lüksasyon+kron kırığı ve 12 numarada kron kırığı tespit edildi. Üçüncü vaka; 11, 12 ve 21 numaralı dişlerde intrüzyon teşhis edildi. Dördüncü vakada; 22 numarada intrüzyon tespit edildi, 21 numaralı dişin ise devitalize olduğu görüldü. Periodontal hasar gören dişler repoze edilerek splintlendi. Pulpa patoloji gelişen dişlere endodontik müdahale yapıldı. Sert doku hasarı olan dişler ise kompozit rezin ile restore edildi. Dişler klinik ve radyografik olarak 6 ay-1,5 yıl arası takip edildi.

Bulgular: Yapılan klinik ve radyografik takiplerde, ağrı, şişlik, sinüs yolu, rezorbsiyon, sert doku hasarı veya restorasyon kaybı gibi patolojilere rastlanmadı. Tüm hastaların, travma sonrası tedavi edilen dişlerini sorunsuz bir şekilde kullandığı tespit edildi.

Sonuç: Doğru ve zamanında yapılan müdahaleler ile travmaya maruz kalmış dişlerin uzun süre ağızda fonksiyon görmesi mümkün olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Avülsiyon, Extrüzyon, İntrüzyon, Lateral Lüksasyon, Splint

Treatment of Teeth with Traumatic Periodontal and Hard Tissue Damage

Objectives: Dentoalveolar trauma cases are complicated cases that cause damage to teeth and surrounding tissues. Effective and timely treatment is important for prognosis. The treatment process of these cases can be summarized as repositioning, splinting, repair of hard tissue damage, clinical and radiographic follow-up, and endodontic treatment when necessary. The aim of this study is to present the clinical and radiographic follow-up of 4 separate cases with hard tissue damage and periodontal injury.

Case Presentations: The first case was presented to our clinic with avulsed tooth number 11 and extrusion+alveolar fracture of teeth 21 and 22. Second case; intrusion of tooth number 21, lateral luxation+crown fracture of tooth number 11 and crown fracture of tooth number 12. Third case; intrusion was diagnosed in teeth number 11, 12 and 21. In the fourth case, intrusion was detected in tooth number 22 and tooth number 21 was devitalized. Periodontally damaged teeth were repositioned and splinted. Endodontic intervention was performed on teeth with pulp pathology. Teeth with hard tissue damage were restored with composite resin. The teeth were followed clinically and radiographically for 6 months-1.5 years.

Results: No pathologies such as pain, swelling, sinus tract, resorption, hard tissue damage or restoration loss were found in the clinical and radiographic follow-up. All patients were found to be using their post-traumatic treated teeth without any problems.

Conclusions: With correct and timely interventions, it is possible for traumatized teeth to function in the mouth for a long time.

Keywords: Avulsion, Extrusion, Intrusion, Lateral Luxation, Splint

DS34

Oral Cerrahide Basit Sütür ve Kilitli Devamlı Sütür Tekniklerinin Yara İyileşmesi Açısından Karşılaştırılması, Split Mouth Klinik Çalışma

Şeyma KOYUNCU¹, Gökhan GÜRSES¹

¹Selçuk Üniversitesi

Sorumlu Yazar: seyma.kync@gmail.com

Giriş: Birçok çalışma sütür materyallerini in vivo ve in vitro olarak karşılaştırırsa da, yalnızca bazı çalışmalar sütür tekniklerini karşılaştırmaktadır. Ayrıca yapılan çalışmalarda yara iyileşmesi değil, yaradaki açılmalar değerlendirilmiştir. Bu çalışmada dişsiz kretlerde basit ve kilitli devamlı sütürların yara iyileşmesi açısından karşılaştırması yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma prospektif split mouth çalışma olarak planlandı. Krestal insizyon yapılan yaralar orta hattan ikiye bölünerek basit ve kilitli devamlı tekniklerle suture edildi. Maksiller tam dişsiz alveoler krette tam ark alveolplasti yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Dışlama kriterleri ise hastanın kontrol randevularını kaçırmaması ve çalışmayı bırakmak istemesiydi. Sütür atma süresi, sütür alma zorluğu ve sütür alma ağrısı karşılaştırıldı. Üç uzman gözlemci, Erken Yara İyileşme Skorunu (EHS) 3. ve 7. günlerde değerlendirdi. İstatistiksel analiz için Mann-Whitney U testi ve sınıf içi korelasyon katsayısı kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya maksiller dişsiz arkın tamamı için alveolplastiye ihtiyaç duyan 34 hasta dahil edildi. Sütür alma zorluğu, sütür alma ağrısı ve 3. Gün EHS'si kilitli devamlı ve basit sütür grupları arasında anlamlı farklılık göstermedi (sırasıyla p=0,232, p=0,388, p=0,191). Ancak sütür atma süresi ve 7. Gün EHS'si gruplar arasında anlamlı farklılık göstermektedir (sırasıyla p=0,040, p=0,013). Kilitli sürekli sütür tekniği daha az zaman gerektirir ve daha hızlı iyileşme potansiyeline sahiptir.

Sonuç: Dişsiz tam ark prosedürlerinde basit sütür tekniği yerine kilitli devamlı sütür tekniğinin kullanılması dikiş atma süresinde zaman tasarrufu sağlayabilir ve daha iyi bir yara iyileşmesi sağlar.

Anahtar Kelimeler: sütür teknikleri, yara kapatma teknikleri, yara iyileşmesi

Comparison of Simple and Locked Continuous Suture Techniques in Oral Surgery Regarding Wound Healing, a Split-Mouth Clinical Trial

Introduction: Although many publications compare suture materials in vivo and in vitro, only some studies compare suture techniques. They also evaluated the dehiscences, not the wound healing. This study compares simple and locked continuous sutures in edentulous ridges regarding wound healing.

Material and Methods: This study was planned as a prospective split-mouth study. The crestal surgical wounds were split into two halves up to the midline and sutured with simple and locked continuous techniques. Inclusion criteria were needed for maxillar full arch alveolplasty and having an entire edentulous alveolar ridge. Exclusion criteria were missing control appointments and wishing to quit the study. Suturing time, suture removal difficulty, and suture removal pain compared. Three expert observers evaluated the Early Wound Healing score (EHS) on days 3 and 7. Mann-Whitney U test and intra-class correlation coefficient were used for statistical analysis.

Results: Thirty-four patients who needed alveolplasty for the entire maxillary arch edentulous ridge were included in the study. Suture removal difficulty, suture removal pain, and Day 3 EHS were not significantly different between locked continuous and simple suture groups (p=0,232, p=0,388, p=0,191, respectively). However, suturing time and Day 7 EHS significantly differ between groups (p=0,040, p=0,013, respectively). The locked continuous suture technique needs less time and has faster recovery potency.

Conclusion: In edentulous entire arch procedures, using the locked continuous suture rather than the simple technique can save time in suturing and wound healing.

Keywords: suture techniques, wound closure techniques, wound healing

DS35

Semento-Osseöz Displaziler: 3 Olgu Sunumu

Büşra ÖZTÜRK¹, İbrahim Burak YÜKSEL¹, Ali ALTINDAĞ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: dtbusraozturk1@gmail.com

Semento-osseöz displazi (SOD); normal kemiğin fibröz dokuyla yer değiştirmesi ile karakterize asemptomatik benign lezyondur. Sıklıkla kadın cinsiyette görülmekle birlikte vakaların çoğunluğu dördüncü ve beşinci dekatta izlenmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, farklı dental şikayetlerle kliniğimize başvuran 3 farklı hastada rastlantısal tespit edilen SOD lezyonlarını sunmaktır.

50 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta protetik tedavi amacıyla kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografik incelemede; mandibular anterior dişlerin periapikal bölgesinde sınırları belirgin, radyolüsent-radyopak içeriğe sahip mikst lezyon tespit edildi. Ekstraoral ve intraoral incelemede herhangi bir bulguya rastlanmadı. Elektrikli pulpa testi (EPT) sonucu ilgili dişlerin vital olduğu bulundu. SOD tanısı konulan asemptomatik lezyonun periyodik takibi önerildi ve hasta bilgilendirildi.

50 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta rutin dental muayene amacıyla kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografik incelemede; dişsiz mandibular posterior bölgede sınırları belirgin, radyolüsent-radyopak içeriğe sahip mikst lezyon tespit edildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) incelemesinde; 46-47-48 nolu bölgede yerleşim gösteren yaklaşık 18x14x6 mm büyüklüğünde mikst lezyon görüldü. SOD tanısı konulan asemptomatik lezyonların periyodik takibi önerildi ve hasta bilgilendirildi.

30 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta diş sıkma şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografik incelemede; 43-44 nolu bölgede sınırları belirgin, radyolüsent-radyopak içeriğe sahip mikst lezyon tespit edildi. İlgili dişlere yapılan EPT testi sonucu dişlerin vital olduğu bulundu. KIBT incelemesinde; 43-44 nolu dişler bölgesinde yerleşim gösteren yaklaşık 11x7x6 mm büyüklüğünde mikst lezyon görüldü. SOD tanısı konulan asemptomatik lezyonların periyodik takibi önerildi ve hasta bilgilendirildi. SOD lezyonları klinik ve radyolojik özellikleriyle teşhis edilebilir, gerekirse ileri görüntüleme yöntemlerine başvurulabilir. Gereksiz tedavilerden kaçınmak için klinisyenler lezyon özelliklerini iyi bilmeli ve periyodik olarak lezyonlar takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: semento-osseöz displazi, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, ortopantomografi

Cemento-Osseous Dysplasias: 3 Case Reports

Cemento-osseous dysplasia (COD) is an asymptomatic benign lesion characterized by replacement of normal bone with fibrous tissue. Although it is frequently seen in the female gender, the majority of cases are observed in the fourth and fifth decade. The aim of this case report is to present COD lesions incidentally detected in 3 different patients who presented to our clinic with different dental complaints.

A 50-year-old systemically healthy female patient was admitted to our clinic for prosthodontic treatment. Panoramic radiographic examination revealed a mixed, well-defined lesion and radiolucent-radiopaque content in the periapical region of the mandibular anterior teeth. Extraoral and intraoral examinations did not reveal any findings. Electric pulp testing (EPT) revealed that the affected teeth were vital. Periodic follow-up of the asymptomatic lesion diagnosed as COD was recommended and the patient was informed.

A 50-year-old systemically healthy female patient was admitted to our clinic for routine dental examination. Panoramic radiographic examination revealed a mixed, well-defined lesion and radiolucent-radiopaque content in the edentulous mandibular posterior region. Cone beam computed tomography (CBCT) revealed a mixed lesion approximately 18x14x6 mm in size localized in the region 46-47-48. Periodic follow-up of asymptomatic lesions diagnosed as COD was recommended and the patient was informed.

A 30-year-old systemically healthy female patient was admitted to our clinic with the complaint of clenching teeth. Panoramic radiographic examination revealed a mixed, well-defined lesion and radiolucent-radiopaque content in the region 43-44. EPT performed on the related teeth revealed that the teeth were vital. CBCT examination revealed a mixed lesion approximately 11x7x6 mm in size localized in the region of teeth 43-44. Periodic follow-up of asymptomatic lesions diagnosed as COD was recommended and the patient was informed.

COD lesions can be diagnosed with clinical and radiologic features, and advanced imaging methods can be used if necessary. In order to avoid unnecessary treatments, clinicians should know the lesion characteristics well and lesions should be followed up periodically.

Keywords: cemento-osseous dysplasia, cone beam computed tomography, orthopantomography

DS36

Üçüncü Molar Cerrahisinde Yeşil Renge Maruz Kalmanın Dental Anksiyete Üzerindeki Etkisi

Gökhan GÜRSES¹, Gizem HAKYOL¹, Fulya İdil ÖMEROĞLU AKKOÇ², Ahmet AKTI¹, Muslu Kazım KÖREZ³

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Abd

²Özel Muayenehane, Antalya

³Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri, Biyoistatistik Bölümü

Sorumlu Yazar: dt.gizemdgn@gmail.com

Amaç: Dental anksiyete oral cerrahide önemli bir sorundur. Bu çalışmada, ilk kez üçüncü molar cerrahisi geçiren hastalarda yeşil renge maruz kalmanın dental anksiyete, kan basıncı, kalp hızı ve intraoperatif ağrı üzerindeki etkinliği araştırılmıştır.

Çalışma Tasarımı: Çalışma randomize ve paralel gruplu bir klinik çalışma olarak planlandı. Başlangıç ölçümleri için hastaların dental anksiyetesi görsel analog skala (VAS) ve durum-sürekli anksiyete envanteri ile ölçüldü. Aynı zamanda kan basıncı, saturasyon ve kalp atım hızı değerleri kaydedildi. Hastalara gruplarına bağlı olarak yarı saydam veya yeşil gözlükler verildi. On dakika sonra, ameliyat öncesi ölçümler için tüm parametreler tekrar ölçüldü. Hastalar ameliyat sırasında gözlükleri taktı. Ameliyattan sonra hastalardan VAS kullanarak intraoperatif ağrıyla belirtmeleri istendi.

Bulgular: Çalışmaya 128 hasta dâhil edilmiştir. Başlangıç ve ameliyat öncesi ölçümler arasındaki değişime göre, anksiyete, kalp atış hızı ve intraoperatif ağrıda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Kan basıncı ve saturasyonda ise anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Sonuç: Anksiyetesi olan hastalar, anksiyeteyi ve kalp atış hızını azaltmak için ameliyattan önce on dakika boyunca düşük maliyetli, kullanımı kolay yeşil gözlükler takabilir. Ayrıca, ameliyat sırasında gözlük takmak intraoperatif ağrıyla azaltılabilir.

Pratik Çıkarımlar: Rutinde yeşil gözlük kullanılarak mevcut anksiyete ve ağrı azaltılabilir. Hasta ve diş hekimi için daha konforlu bir operasyon gerçekleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: dental anksiyete, yeşil renk, üçüncü molar cerrahisi

Effectiveness of Green Color Exposure on Dental Anxiety for Third Molar Surgery

Background: Dental anxiety is a common problem for oral surgeries. This study investigated the effectiveness of wearing glasses with green lenses in reducing dental anxiety, blood pressure, heart rate, and intraoperative pain in patients undergoing first-time third-molar surgery.

Methods: The authors planned this study as a randomized and parallel-group clinical trial. Patients' dental anxiety was measured with the use of a visual analog scale and a State-Trait Anxiety Inventory for baseline measurement purposes. At the same time, blood pressure, oxygen saturation, and heart rate values were recorded. Patients were given glasses with clear or green lenses, depending on their group. After 10 minutes, all parameters were measured again for preoperative measurement. Patients wore glasses with either green or clear lenses throughout the operation. After the operation, patients were asked to estimate the degree of intraoperative pain using the visual analog scale.

Results: The study included 128 patients. On the basis of the change between baseline and pre-operative measurements, the authors found a statistically significant difference in anxiety and heart rate. Intraoperative pain showed a significant difference between groups. No significant changes were found in blood pressure and oxygen saturation.

Conclusions: Patients with anxiety could wear low-cost, easy-to-use glasses with green lenses for 10 minutes before an operation to reduce anxiety and heart rate. In addition, wearing glasses during the surgical procedure can reduce intraoperative pain.

Practical Implications: By means of using glasses with green lenses throughout the procedure, existing anxiety and pain can be reduced. An operation can be performed more comfortably for both the patient and the dentist.

Keywords: Dental anxiety, green color, third-molar surgery

Pedriatrik Hastada Unilateral Kondil Fraktürü ve Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi

Eda İZGİ¹, Mahmut Sami YOLAL¹, Rabia BOZBAY¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Sorumlu Yazar: eda.izgi@ksbu.edu.tr

Kondil kırıkları 0-14 yaş arası çocuklarda en sık görülen mandibula kırıklarıdır. Çocuklarda kondil kırıkları, kondilin mandibular büyüme merkezi olması nedeniyle oldukça önemlidir. Kondil kırıkları tedavi edilmezse büyümeyi geciktirebilir ve fasiyal asimetriye neden olabilir. Kondil kırıklarının diğer komplikasyonları ağrı, kısıtlı mandibular hareket, kas spazmı ve deviasyondur. Kondil kırıkları için açık ve kapalı redüksiyon şeklinde iki temel tedavi yaklaşımı bulunmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, travma sonucu unilateral kondil kırığı olan hastanın kapalı yaklaşımla tedavi öncesi ve sonrası erken dönem klinik ve radyolojik bulgularının değerlendirilmesidir. Anamnezinde sistemik olarak sağlıklı 9 yaşındaki erkek hasta düşme sonucu alt çenesinde ağrı ve hareket kısıtlılığı şikâyeti ile Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne başvurdu. Hastanın yapılan ekstraoral muayenesinde simfiz bölgesinde laserasyon, alt çene hareketlerinde kısıtlılık ve sol mandibular kondil bölgesinde palpasyonda ağrı tespit edildi. İntraoral muayenesinde oklüzyon normaldi ve dişlerde travmaya bağlı herhangi bir sorun görülmedi. Bilgisayarlı tomografi (BT) ve panoramik röntgen ile yapılan radyografik incelemede sol kondil bölgesinde hafif mediale deplase kırık izlendi. Hastanın yaşı, kırık bölgesi, kırık paterni ve hastanın mevcut oklüzyonu göz önünde bulundurularak kırık hattının kapalı yöntemle redüksiyonuna karar verildi. Bu amaçla hastadan aljinat ile alt ve üst çenenin alçı modelleri elde edildi. Alt çeneye sert plaktan oklüzal splint hazırlandı ve sol oklüzal bölge soğuk akril ile 4 mm yükseltildi. Mandibular hareketleri kısıtlaması için barrel bandajı temin edildi. İşlem sonrası hastaya antibiyotik ve analjezik reçete edildi. Yumuşak diyetle beslenmesi konusunda bilgilendirildi ve haftalık kontrollere çağrıldı. Bir ayın sonunda alınan BT incelendiğinde sol kondilin mediale deplase kırığının yeterince repoze olduğu ve kırık bölgesinde kallus oluştuğu gözlemlendi. Bandaj ve ağız içerisindeki splint çıkarıldı. Fizik tedavi önerilerinde bulunuldu. Hastanın takibi halen devam etmektedir. Sonuç olarak, çocuklarda kondil kırıklarının tedavisinde büyüme ve gelişime olumsuz bir etki etmeden, mandibular simetriyi koruyarak oklüzyonun ve fonksiyonun geri kazandırılması hedeflenmelidir. Konservatif yöntemler ve minimum travma ile bu kırıklar tedavi edilmeli, ileri yaşlarda oluşabilecek fonksiyonel ve anatomik bozukluklar önlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, kondil kırığı, çocuk, konservatif tedavi

Unilateral Condylar Fracture and Conservative Treatment in a Pediatric Patient: Case Report and Literature Review

Condyle fractures are the most common mandibular fractures in children. Condyle fractures in children are very important because the condyle is the mandibular growth center. If left untreated, condylar fractures can delay growth and cause facial asymmetry. The purpose of this case report is to evaluate the early clinical and radiological findings of a patient with a unilateral condyle fracture as a result of trauma before and after treatment with a closed approach. A systemically healthy 9-year-old male patient in his anamnesis was admitted to Kütahya Health Sciences University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, with complaints of pain and limitation of movement in his lower jaw as a result of a fall. In the extraoral examination of the patient, laceration in the symphysis region, limitation in lower jaw movements and pain on palpation in the left mandibular condyle region were detected. In the intraoral examination, occlusion was normal and no trauma-related problems were observed in the teeth. Radiographic examination using computed tomography (CT) and panoramic imaging revealed a slightly medially displaced fracture in the left condyle region. Considering the patient's age, fracture area, fracture pattern and the patient's current occlusion, treatment was decided with the closed reduction method. For this purpose, plaster models of the lower and upper jaw were obtained from the patient using alginate. An occlusal splint was prepared for the lower jaw from a hard plate, and the left occlusal area was elevated by 4 mm with cold acrylic. A barrel bandage was provided to restrict mandibular movements. Soft diet was recommended and weekly check-ups were called. When the CT scan taken at the end of one month was examined, it was observed that the medially displaced fracture of the left condyle had sufficiently reposed and callus had formed in the fracture area. As a result, the treatment of condylar fractures in children should be aimed at restoring occlusion and function by preserving mandibular symmetry without adversely affecting growth and development. These fractures should be treated with conservative methods and minimum trauma, and functional and anatomical disorders that may occur in later ages should be prevented.

Keywords: Mandible; condyle fracture, child; conservative treatment

DS38

İlaçlara Bağlı Çene Osteonekrozunu Önlemede Metenolon Enantat Etkinliğinin Değerlendirilmesi, Ratlar Üzerinde Randomize Bir Çalışma

Gökhan GÜRSES¹, Ziya Ozan CENGİZ², Emrah SUR³, Muslu Kazım KÖREZ⁴, Merve ALIÇ¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

²İzmir Bornova Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

³Selçuk Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji

⁴Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik

Sorumlu Yazar: dt.mervekoc@gmail.com

Amaç: Bifosfonatlar (BP) kemik ve kemikle ilgili durumlarda sıklıkla kullanılan ajanlardır. Oral cerrahi prosedürlerin BP kullanan hastalar için ilaçla ilişkili Çene Osteonekrozu (MRONJ) açısından yüksek risk taşıdığı iyi bilinmektedir. MRONJ tedavisi ile ilgili bazı pozisyon belgeleri ve kılavuzlar yayımlanmış olmasına rağmen, önleme yöntemleri hakkında çok az çalışma bulunmaktadır. Bu çalışma, MRONJ'nin önlenmesi için bir anabolik steroid olan metenolon enantatın (ME) etkinliğini araştırmaktadır.

Gereç Ve Yöntem: Otuz altı Wistar rat üç gruba ayrıldı. İki deney grubu (Grup Z ve Grup ZM) maksiller sol birinci molar dişlerin çekiminden önce altı hafta boyunca zoledronik asit (ZA) aldı. Grup ZM çekimden bir hafta önce ve dört hafta sonra ME almıştır. Kontrol grubu (Grup C) ilaç almamıştır. Ratlara çekimden beş hafta sonra ötenazi uygulanmıştır. Çekim socketi klinik olarak yara iyileşmesi ve histolojik olarak inflamasyon, hiperemi, kolajen lifler, epitelizasyon, osteoklast sayısı ve boş lakuna açısından değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizler için Fisher-Freeman-Halton ki-kare testi, Kruskal-Wallis ve One-Way ANOVA testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Deneysel araştırma sırasında altı rat ölmüştür. Kemik maruziyet oranı, ortalama bağlı osteoklast ve boş lakün sayısı sırasıyla Grup C'de %0, 4 ve 0.8; Grup Z'de %75, 1 ve 8; Grup ZM'de %10, 2,1 ve 3'tür. Boş lakuna sayısı bakımından tüm gruplar arasında anlamlı farklılıklar mevcuttur. Makroskopik inceleme, enflamasyon, hiperemi, kolajen liflerin organizasyonu ve epitelizasyon açısından Grup C/ZM ve Grup Z arasında anlamlı farklılıklar vardır.

Sonuç: Çekimden bir hafta önce başlayan beş haftalık ME tedavisi MRONJ'yi önlemede yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: anabolik steroid, bifosfonat, metenolon enantat, MRONJ

Evaluation of Methenolone Enanthate Efficacy in Preventing Medication-Related Osteonecrosis of Jaw, A Randomized Trial on Rats

Introduction: Bisphosphonates (BP) are frequently used agents in bone and bone-related conditions. It is well-known that oral surgical procedures have a high risk for Medication-related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ) for patients taking BP. Although some position papers and guidelines have been published on MRONJ treatment, there are few studies on prevention methods. This study investigates the effectiveness of methenolone enanthate (ME), an anabolic steroid, for MRONJ prevention.

Materials And Method: Thirty-six Wistar rats were divided into three groups. Two experimental groups (Group Z and Group ZM) took zoledronic acid (ZA) for six weeks before the maxillar left the first molars' extraction. Group ZM has taken ME for one week before and four weeks after the extraction. The control group (Group C) has not taken medication. The rats were euthanized five weeks after extraction. The extraction socket was evaluated clinically for wound healing and histologically for inflammation, hyperemia, collagen fibers, epithelialization, number of osteoclasts, and empty lacunae. Fisher-Freeman-Halton chi-square test, Kruskal-Wallis, and One-Way ANOVA tests were used for statistical analyses.

Results: Six rats have died in experimental research. The bone exposure rate, mean numbers of attached osteoclasts, and empty lacunae were 0%, 4, and 0.8 in Group C; 75%, 1, and 8 in Group Z; 10%, 2,1, and 3 in Group ZM, respectively. Significant differences exist between all groups regarding the number of empty lacunae. There are significant differences between Group C/ZM and Group Z in evaluating macroscopic examination, inflammation, hyperemia, collagen fibers organization, and epithelialization.

Conclusion: Five weeks of ME therapy, beginning one week before the extraction, could be helpful for preventing MRONJ.

Keywords: anabolic steroid, bisphosphonate, methenolone enanthate, MRONJ

DS39

Dekontaminasyon İşlemlerinin Zirkonya ile Rezin Simanın Bağlanma Dayanımına Etkisi

İpek ÇAĞLAR¹, Zeynep YEŞİL¹, Çağla Nur KALAFAT¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: caglanur.kalafat@erdogan.edu.tr

Bu çalışmanın amacı, farklı dekontaminasyon yöntemleri uygulamalarının zirkonya ve rezin siman ile arasındaki bağlanma dayanımına etkisini değerlendirmektir. Zirkonya bloklarından elde edilen örnekler rastgele beş gruba ayrılmıştır. (n:10). Tükürük kontaminasyonuna maruz kalmayan örnekler kontrol grubu (Grup K) olarak ayrıldı. Diğer örnekler yapay tükürük ile 1 dakika kontamine edildi. Grup A, kontaminasyon sonrası distile su ile durulandı ve 15 sn boyunca hava spreyi ile kurutuldu. Grup B, kontaminasyon sonrası su ile durulama ve hava ile kurutulma sonrası yüksek hava basınçlı Al₂O₃ partikülleri ile aşındırıldı. Grup C ve D, kontaminasyon, durulama, kurutulma, aşındırma protokollerine ek sırasıyla ZirClean™ ve Katana™ Cleaner dekontaminasyon ajanları uygulandı. İstatistiksel analiz için 0,05 anlamlılık düzeyinde çoklu karşılaştırma yöntemleri kullanıldı. Katana™ Cleaner ve ZirClean™ kullanılması bağlanma dayanımına etkisi su ile durulamadan daha yüksek olduğu görüldü. Dekontaminasyon yöntemlerinin zirkonyanın bağlanma dayanımını etkileyerek simantasyon öncesi tükürük dekontaminasyonunda etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: yüzey temizleme, zirkonya, dekontaminasyon, bağlantı dayanımı

Effect of Decontamination Methods on Bond Strength of Zirconia and Resin Cement

The aim of this study was to evaluate the effect of different decontamination methods on the bond strength between zirconia and resin cement. Specimens obtained from zirconia blocks were randomly divided into five groups (n:10). Specimens that were not exposed to saliva contamination were left as a control group (Group K). The other specimens were contaminated by contact with artificial saliva for 1 minute. Group A was rinsed with distilled water after contamination and dried with air spray for 15 s. Group B was abraded with high air pressure Al₂O₃ particles after rinsing with water and air drying after contamination. Groups C and D were treated with ZirClean™ and Katana™ Cleaner decontamination agents in addition to contamination, rinsing, drying and etching protocols, respectively. Multiple comparison methods were used for statistical analysis at 0.05 significance level. The effect of using Katana™ Cleaner and ZirClean™ on bond strength was higher than water rinsing. Decontamination methods were found to be effective in saliva decontamination before cementation by affecting the bond strength of zirconia.

Keywords: surface cleaning, zirconia, decontamination, bond strength

DS40

Endodontik Tedavi Sonrası Farklı Materyal ve Tekniklerle Yapılan Restorasyonların Dişin Kırılma Dayanımına Etkisi In Vitro Çalışma

Ali Kamuran ÖZKAN¹, Ali Rıza ÇETİN²

¹Bozüyük Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: alikozkan@gmail.com

Bu çalışmanın amacı: endodontik tedavi görmüş MOD kaviteli molar dişlerin farklı materyal ve teknik kullanılarak yapılan restorasyonlarının kırılma dayanımlarını ve tiplerini karşılaştırmaktır. 84 adet çekilmiş sağlam mandibular azı dişi rastgele 7 gruba (n = 12) ayrıldı. Grup 1'e herhangi bir preparasyon veya restorasyon yapılmadı. Grup 2-7 arasındaki dişlere MOD kavite preparasyonu ve giriş kavitesi açılarak tek kon tekniği kullanılarak kök kanal tedavisi uygulandı. Restorasyon yapılacak gruplardaki dişlere aynı üniversal adeziv sistem kullanılarak restorasyona hazırlandı. Grup 2, Grup 3 ve Grup 5'teki dişler sırasıyla nano-hibrit kompozit (Clearfil Majesty™ posterior), mikro-hibrit kompozit (Nova Compo HS) ve mikro-hibrit kompozit (Essentia Universal) kullanılarak tabakalama tekniği ile restore edildi. Grup 4'teki dişler, bulk fill kompozit (3M™ Filtek One Bulk Fill) kullanılarak tek tabaka restore edildi. Grup 6 ve Grup 7'deki dişler, pulpa odasına ve dentin yerine fiberle güçlendirilmiş kompozit (everX Posterior) veya kısa fiberle güçlendirilmiş kompozit (everX Flow) onların üzerine de mine yerine mikro-hibrit kompozit (Essentia Universal) kullanılarak restore edildi. Bitim ve parlatma işlemlerinden sonra, her gruba 1 yıl yaşlandırmaya denk olan termal döngü ile yaşlandırma işlemi uygulandı. Daha sonra her dişe kırılıncaya kadar, üniversal kırma testi cihazında, oklüzal yüzeyine dik 5 mm çaplı bilye uçlu aparat kullanarak ve baş hızı 1 mm/dk olacak şekilde kuvvet uygulandı. Kırılma dayanımı verileri Newton cinsinden kaydedildi ve sonuçlar istatistiksel olarak SPSS 22 programında Friedman'ın İki Yönlü Varyans Analizi Testi kullanılarak değerlendirildi. Kırılma dayanımı değerlerinin ortalaması: Grup 1: 2854,9 ± 906,9 N, Grup 2: 1917,3 ± 277,4 N, Grup 3: 2216,7 ± 500,5 N, Grup 4: 2062 ± 405,3 N, Grup 5: 2124,6 ± 592,9 N, Grup 6: 12164,1 ± 591,7 N, Grup 7: 2049,5 ± 381,8 N olarak bulundu. Grup 1 en yüksek ve Grup 2 en düşük kırılma dayanım değeri gösterdi. Grup 1 ile, Grup 3 hariç diğer Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu gözlemlendi. Grup 3 ise, sadece Grup 2'den istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek kırılma dayanım değeri gösterdi (p> 0.05).

Anahtar Kelimeler: Bulk fill kompozit, Direkt kompozit, Fiberle güçlendirilmiş kompozit, Kırılma dayanımı

The effect of restorations made with different materials and techniques after endodontic treatment on fracture strength: in vitro study

The aim of this study is to compare the fracture strength and types of restorations of endodontically treated MOD cavity molars using different materials and techniques. 84 extracted intact mandibular molars were randomly divided into 7 groups (n = 12). Group 1 did not undergo any preparation or restoration. Root canal treatment was applied to the teeth in groups 2-7 using MOD cavity preparation and single cone technique by opening the access cavity. The teeth in the groups to be restored were prepared for restoration using the same universal adhesive system. The teeth in Group 2, Group 3 and Group 5 were restored by layering technique using nano-hybrid composite (Clearfil Majesty™ posterior), micro-hybrid composite (Nova Compo HS) and micro-hybrid composite (Essentia Universal), respectively. The teeth in group 4 were restored in a single layer using bulk fill composite (3M™ Filtek One Bulk Fill). Fiber reinforced composite (everX Posterior) or short fiber reinforced composite (everX Flow) was applied to the pulp chamber and dentin instead of teeth in Group 6 and Group 7. On these composites, micro-hybrid composite (Essentia Universal) was used instead of enamel. After finishing and polishing, aging was applied to each group by thermal cycling, which is equivalent to aging for 1 year. Then, force was applied to each tooth until it broke, using smashing head with a ball tip with a diameter of 5 mm perpendicular to the occlusal surface in a universal fracture test device, with a cross-head speed of 1 mm/min. Fracture strength data were recorded in Newtons and the results were statistically evaluated using Friedman's Two-Way Analysis of Variance Test in SPSS 22 program. Mean breaking strength values: Group 1: 2854.9 ± 906.9 N, Group 2: 1917.3 ± 277.4 N, Group 3: 2216.7 ± 500.5 N, Group 4: 2062 ± 405.3 N, Group 5: 2124.6 ± 592.9 N, Group 6: 12164.1 ± 591.7 N, Group 7: 2049.5 ± 381.8 N. Group 1 showed the highest and Group 2 showed the lowest breaking strength value. It was observed that there was a statistically significant difference between Group 1 and the other Groups except Group 3. Group 3, on the other hand, showed a statistically significantly higher fracture strength value than only Group 2 (p> 0.05).

Keywords: Bulk fill composite, Direct composite, Fiber reinforced composite, Fracture strength

Selçuk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü

DS41

Hipertansiyon Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonu, Periodontal Kemik Kaybı Ve Sigara Kullanımı Arasındaki İlişkinin Digital Panoramik Radyografi İle Değerlendirilmesi

Özge ÖZÜTÜRK TOKMAN¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: ozge.ozuturk@afsu.edu.tr

Amaç: Panoramik radyografilerde tesadüfen tespit edilen karotis arter kalsifikasyonları (KAK), koroner arter hastalığı, felç ve ölüm gibi ciddi risklerin önlenmesinde önemli belirteçler olabilir. Bu çalışmanın temel amacı, hipertansiyon hastalarında dijital panoramik radyografi ile (DPR) tespit edilen KAK varlığını retrospektif olarak belirlemek ve bulguları cinsiyet, yaş, sigara içme durumu ve periodontal kemik kaybı ile ilişkilendirmektir.

Materyal metod: Bu retrospektif çalışmada çeşitli endikasyonlarla görüntülemesi yapılan 100 erişkin hipertansiyon hastasının DPR görüntüleri incelendi. Bu hastaların (64 kadın, 36 erkek) DPR'leri, periodontal kemik kaybı ve sigara içme durumu, karotis arter kalsifikasyonu varlığı değerlendirildi. Hastalar DPR'lerde [KAK(+)] KAK'nin tespit edilip edilmemesine [KAK (-)] göre gruplandırıldı. Periodontal durum radyografik kemik kaybı olarak değerlendirildi. İstatistiksel analizlerde ki-kare testleri kullanıldı, P değeri 0.05 olarak belirlendi.

Sonuçlar: Yaş ortalaması 58,3 ($\pm 25,3$) olan 64'ü kadın, 36'sı erkek 100 hipertansiyon hastasının 28'ine DPR'lerde KAK tanısı konuldu. KAK kadınlarda erkeklere oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p=,02<,05$). KAK tespit edilen hastaların tümünde periodontal kemik kaybı görüldü. Sigara kullanımı ile KAK arasında anlamlı bir fark gözlenmedi.

Sonuç: Panoramik radyografilerde bulunan KAK'lar ve hipertansiyon anlamlıydı. Bu nedenle hipertansiyon hastalarının panoramik görüntülerinde KAK'ların tespit edilmesinin diş hekimleri tarafından dikkate alınması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karotis Arter Kalsifikasyonu, Hipertansiyon, Digital Panoramik Radyografi

Evaluation of the Relationship Between Carotid Artery Calcification, Periodontal Bone Loss And Smoking In Hypertension Patients By Digital Panoramic Radiography

Objectives: Carotid artery calcifications detected incidentally on panoramic radiographs may be important markers in preventing serious risks such as coronary artery disease, stroke and death. The main purpose of this study is to retrospectively determine the presence of carotid artery calcification (CAC) detected by digital panoramic radiography (DPR) in hypertension patients and to correlate the findings with gender, age, smoking status and periodontal bone loss.

Methods: In this retrospective study, 100 adult patients with hypertension who were imaged for various indications were examined with DPR. DPR of these patients (64 women, 36 men), periodontal bone loss and smoking status, and the presence of carotid artery calcification were evaluated. Patients were grouped according to whether CAC was detected in DPRs [CAC(+)] or not [CAC (-)]. Periodontal status was evaluated as radiographic bone loss. Chi-square tests were used in statistical analyses and the P value was determined as 0.05.

Result: Of the 100 hypertension patients, 64 women and 36 men, with a mean age of 58.3 (± 25.3), 28 were diagnosed with CAC on DPR. Carotid artery calcification was found to be statistically significantly higher in women than in men ($p=,02<,05$). Periodontal bone loss was observed in all patients with carotid artery calcification. No significant difference was observed between smoking and CAC.

Conclusion: CACs and hypertension found on panoramic radiographs were significant. For this reason, it is thought that the detection of CACs in the panoramic images of hypertension patients should be taken into consideration by dentists.

Keywords: Carotid Artery Calcification, Hypertension, Digital Panoramic Radiography

DS42

Farklı Yöntemlerle Üretilen Metal Alt Yapılara Uygulanan Yüzeysel Temizleme İşlemlerinin Bağlantı Dayanımına Etkisi

İpek ÇAĞLAR¹, Aylin ER¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: aylin.er@erdogan.edu.tr

Amacı: Bu çalışmanın amacı, konvansiyonel döküm ve direk metal lazer sinterleme (DMLS) tekniği ile elde edilen kobalt krom (Co-Cr) alt yapılarına uygulanan dekontaminasyon işlemlerinin rezin simana bağlantı dayanımına etkisinin değerlendirmektir.

Gereç ve yöntemler: 40 adet döküm ve 40 adet DMLS yöntemiyle üretilen dikdörtgen örnekler kendi içerisinde uygulanacak dekontaminasyon işlemlerine göre 4 gruba ayrıldı (n=10). Kontaminasyon uygulanmayan ve su ve hava ile temizlenen örnekler kontrol grubu (C) olarak ayrıldı. Yapay tükürük ile kontamine edilen örnek yüzeyleri su ile temizleme (grup S), alkol ile temizleme (grup A), Katana™ Cleaner (GRUP K) ile temizleme ve ZirClean™ (grup Z) ile temizleme işlemlerine tabi tutuldu. Bağlantı yüzeyine uygulanan işlemler sonrasında metal yüzeyler üzerine özel bir kalıp yardımıyla rezin siman uygulanmıştır. Örnekler termal yaşlandırma işleminden sonra Universal test cihazı ile makaslama bağlantı dayanım testine tabi tutuldu. Elde edilen veriler 0.05 güven aralığında istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Döküm altyapıların bağlantı dayanımlarının DMLS altyapılardan anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görüldü. Uygulanan dekontaminasyon işlemlerinden sonra bağlantı dayanımının istatistiksel olarak anlamlı şekilde etkilendiği görülmüştür. (p<0.05)

Sonuç: Uygulanan dekontaminasyon işlemlerinin kontaminasyonun negatif etkilerini azaltarak bağlantı dayanımını geliştirdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Direk metal lazer sinterleme; Döküm, Kontaminasyon; Bağlantı dayanımı, ZirClean

Effect Of Surface Cleaning Treatments On Bond Strength Of Metal Substructures Produced By Different Methods

Objectives: The aim of this study was to evaluate the effect of decontamination of cobalt chromium (Co-Cr) frameworks obtained by conventional casting and direct metal laser sintering (DMLS) on the bond strength of resin cement.

Materials and methods: 40 cast and 40 DMLS produced rectangular specimens were divided into 4 groups according to the decontamination procedures (n=10). The samples that were not contaminated and cleaned with water and air were divided as control group (C). The surfaces of the specimens contaminated with artificial saliva were cleaned with water (group S), alcohol (group A), Katana™ Cleaner (group K) and ZirClean™ (group Z). After the treatments applied to the connection surface, resin cement was applied on the metal surfaces with the help of a special mold. After thermal aging, the specimens were subjected to a shear bond strength test with a Universal testing machine. The data obtained were statistically evaluated with a confidence interval of 0.05.

Results: The bond strength of cast framework was significantly higher than DMLS frameworks. The bond strength was statistically significantly affected after the decontamination methods (p<0.05).

Conclusion: It was observed that bond strength was improved with decontamination methods by reducing the negative effects of contamination.

Keywords: Direct metal laser sintering; Casting, Contamination; Bonding strength, ZirClean

Farklı Yöntemlerle Üretilen Protez Kaide Materyallerinin Yumuşak Astar Materyaline Bağlanma Dayanımı ve Termal Yaşlandırmanın Etkisi

Faik TUĞUT², Tuğçe KOYU¹, Orhun TÜRKYILMAZ²

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: tugce.koyu@ksbu.edu.tr

Bu çalışmanın amacı geleneksel yöntemle, CAD/CAM kazıma tekniğiyle ve 3D baskı yöntemleriyle üretilen protez kaide materyallerinin silikon esaslı yumuşak astar materyali arasındaki bağlanma dayanımını analiz etmek ve termal yaşlandırmanın bağlanma dayanımı üzerindeki etkisini incelemektir. Çalışma için en kalın kısım 12 mm ve en ince kısmı 7 mm olmak üzere 36 mm uzunluğunda pirinç kalıp örnek kullanıldı. Toplam 120 test örneği hazırlandı. Geleneksel yöntemle elde edilen örnekler için pirinç kalıpların negatiflerine polimetilmetakrilat (PMMA) tepilip polimerize edildi ve PMMA örnekleri elde edildi. CAD/CAM kazıma tekniğiyle üretilen örnekler, yukarıda belirtilen boyutlarda dijital olarak tasarlandı ve CAM programına aktarıldı. Örnekler PMMA prepolimerize bloktan CAD/CAM kazıma cihazında üretildi. 3D baskı örnekleri de belirtilen numune boyutlarında dijital olarak tasarlandı ve elde edilen STL dosyası 3D yazıcıya aktarıldı. Daha sonra fotopolimerize reçineden 3D Yazıcı ile dijital ışık işleme (DLP) teknolojisi ile üretilen örneklerin UV ışıkla polimerizasyonları tamamlandı. Tüm örnekler üretildikten sonra, yumuşak astar materyalini standart kalınlıkta uygulamak için 7 mm çapında ve 3 mm kalınlığında mum bloklar kullanıldı. Yumuşak astar materyali uygulamadan önce üretici firmanın tavsiyesi doğrultusunda örneklerin yüzeylerine bonding ajan uygulandı ve 90 dakika beklendi. Sonrasında yumuşak astar materyali yerleştirilerek polimerizasyonu gerçekleştirilen örneklerin yarısı 48 saat boyunca 37°C'de distile suda bekletildi. Örneklerin diğer yarısına ise çekme testinden önce termal yaşlandırma (5-55°C, 5000 devir) uygulandı. Çekme testi için 5 mm/dakika çapraz kafa hızında üniversal bir test makinesi kullanıldı, maksimum çekme mukavemeti kaydedildi ve kopma tipleri görsel olarak incelendi. Elde edilen sonuçlar istatistiksel olarak Shapiro-Wilk testi ve varyans analiziyle değerlendirildi (P=0.05). Termal yaşlandırma öncesi ve sonrası çekme testinde CAD/CAM kazıma yöntemiyle üretilen protez kaide malzemesi (1.56 ±0.62 / 1.36±0.16 MPa) diğer protez kaide malzemelerine göre daha yüksek bağlanma mukavemeti değerlerine sahip bulundu (P<0.001). En düşük bağlanma mukavemeti geleneksel olarak üretilen protez kaide materyalinde gözlemlendi (1,02±0,24 / 0,77±0,1 MPa) (P<0,001). Termal yaşlandırmadan bağımsız olarak tüm gruplarda ağırlıklı olarak adeziv başarısızlık gözlemlendi (%76,6). Sonuç olarak yumuşak astar materyalinin CAD/CAM'de kazanmış ve 3D baskı yöntemiyle üretilmiş protez kaide maddelerine bağlanma dayanımı, geleneksel yöntemle üretilen protez kaidesi ile karşılaştırıldığında farklılık göstermektedir. Termal yaşlandırmanın geleneksel yöntemle üretilmiş, CAD/CAM'de kazanmış ve 3D baskı yöntemiyle üretilmiş protez kaide malzemelerindeki bağlanma dayanımı değerlerini azalttığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM kazıma, 3D Baskı, Protez kaide materyalleri, Yumuşak astar

Bond Strength of Soft Liner on The Denture Base Materials Produced by Different Methods and Effect of Thermocycling

The aim of this study was to evaluate the bond strength of silicone-based soft lining material on denture bases produced by 3D-printing, CAD-CAM milled, and conventional heat polymerized methods and to examine the effect of aging with thermocycling on the bond strength. For this in vitro study, a total of 120 test samples were produced. For the samples obtained by conventional heat polymerized method, polymethylmethacrylate was applied to the negatives of the molds and polymerized. The samples produced with the CAD/CAM milled technique were digitally designed and transferred to the CAM program. Samples were produced from pre-polymerized PMMA discs by CAD/CAM milling machine. 3D-printing samples are also digitally designed in specified sample sizes. The resulting standard tessellation language (STL) file was transferred to the 3D printer and samples were produced from photopolymerized resin with 3D Printer and digital light processing (DLP) technology. After all samples were produced, a bonding agent was first applied to the surfaces of the samples and waited for 90 minutes. Afterward, half of the samples were polymerized by placing a soft lining material and kept in distilled water at 37°C for 48 hours. The other half of the samples were subjected to thermal aging (5-55°C, 5000 cycles) before the tensile test. A universal testing machine was used for tensile testing at a cross-head speed of 5 mm/min, the maximum tensile strength was recorded and the types of failure were visually examined. The results obtained were evaluated statistically using the Shapiro-Wilk test and analysis of variance (P = 0.05). In the tensile test before and after the thermal aging, CAD/CAM milled denture base material was found to have higher bond strength values than other denture base materials. The lowest bond strength was observed in traditionally produced denture base material. Adhesive failure was predominantly observed in all groups, regardless of thermal aging (%76,6). As a result, the bond strength of soft lining materials to CAD/CAM milled and 3D-printing denture base materials differ compared to the traditional denture base. Thermal aging has been found to reduce bond strength values in conventional, CAD/CAM milled, and 3D-printing denture base materials.

Keywords: CAD/CAM milled, 3D-Printing, Denture base materials, Soft denture liner

DS44

Farklı Tekniklerle Üretilmiş Titanyum Altyapıların Veneer Porseleni ile Olan Bağlantı Dayanıklılığının In Vitro Olarak Değerlendirilmesi

Nergiz UZ¹, Özer İŞİSAG¹, Sevilcan ÇELİK¹, Kubilay ASLANTAŞ², Volkan KILIÇLI³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Teknoloji Fakültesi

³Gazi Üniversitesi Teknoloji Fakültesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği

Sorumlu Yazar: nergiz.uz@afsu.edu.tr

Amaç: Titanyum; biyouyumluluğu, korozyona karşı dirençli olması, düşük yoğunluğu ve üstün mekanik özelliklerinden dolayı sabit protetik tedavilerde metal alt yapı materyali olarak kullanılması için çalışmalar yapılmaktadır. Ancak halen günümüzde titanyum porselen bağlantısı ile ilgili soru işaretleri mevcuttur. Bu çalışmanın amacı; eklemeli imalatla ve CAD_CAM yöntemi ile üretilen titanyum altyapıların porselenle olan bağlantı dayanıklılıklarını incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu proje Afyonkarahisar Bu amaç için her grupta 22 adet olacak şekilde 8 mm çapında 3 mm yüksekliğinde disk şeklinde numuneler hazırlandı. Gruplardan biri kontrol olmak üzere üç adet grup oluşturuldu. GK: Cr-Co alaşımından lazer sinter yöntemi ile üretilen 22 adet numune hazırlandı. GTi1: Kera Ti 5-Disc Cad-Cam titanyum bloklarından, Cad-Cam teknolojisi kullanılarak 22 adet numune hazırlandı. GTi 2: ENAVISION250 cihazında 30 mikronluk işleme mesafesinde 190 W lazer gücünde, Ti6Al4V tozu kullanılarak SLM yöntemi ile disk şeklinde numuneler hazırlandı. Her gruptan rastgele 5'er adet örnek seçilerek optik profilometre ile yüzey pürüzlülük değerleri kaydedildi. Hazırlanan Co-Cr ve titanyum disk örnekler 110 mikronluk Al₂O₃ kumu ile kumlandıktan sonra ultrasonik temizleyicide temizlendi ve kuru hava ile kurutuldu. Daha sonra örnekler porselen fırınlama işlemine geçildi. Tüm örnekler üretici firmanın önerisine uygun olarak çapı 4 mm yüksekliği 3 mm olacak şekilde hazırlanan kalıplar yardımı ile porselen hamuru numunelerin üzerine tatbik edildi ve üretici firmanın önerisine göre vakumlu porselen fırınında fırınladı. Tüm örnekler makaslama bağlantı testi için akrilik kalıpların içine gömüldü ve universal test cihazında 1 mm kafa hızında porselen metalden ayrılana kadar yük uygulandı ve kopmanın gerçekleştiği kuvvet değeri MPa olarak hesaplandı.

Bulgular ve sonuç: Verilerin istatistiksel analizinde normallik varsayımı Shapiro Wilk testi ile, varyans homojenliği Levene testi ile kontrol edildi. Çalışma gruplarına göre klinik ölçümlerin karşılaştırılmasında Tek Yönlü ANOVA testleri uygulandı. Gruplara göre ortalama makaslama bağlantı değerleri GK için 21,21±6,15 MPa, GTi1 için 25,80±7,79 MPa ve GTi2 için 23,06±7,51 MPa elde edildi. Analiz sonucuna göre elde edilen veriler arasında anlamlı bir fark elde edilmemiştir. (p>0,05).

Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 22.GENEL.049 proje numarası ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Titanyum, Eklemeli İmalat, SLM, Porselen bağlantısı

The Aim of This Study Is to Evaluate the Bond Strength Between Porcelain and Titanium Frameworks Manufactured by Additive Manufacturing and CAD-CAM Methods. an in Vitro Study

Aim: Due to its biocompatibility, resistance to corrosion, low density, and superior mechanical properties, titanium has been studied as a framework material in fixed prosthetic treatments. However, there are still concerns regarding the bond between titanium and porcelain. The aim of this study is to evaluate the bond strength between porcelain and titanium frameworks produced by additive manufacturing and CAD-CAM methods.

Material and Methods: For this purpose, 22 disc-shaped metal specimens with a diameter of 8 mm and a height of 3 mm were prepared in each group. A total of three groups were formed, with one group serving as the control. Group Key (GK): 22 samples were prepared from Cr-Co alloy using the laser sintering method. Group Ti1 (GTi1): 22 samples were prepared from Kera Ti 5-Disc CAD-CAM Titanium blocks using CAD-CAM technology. Group Ti2 (GTi2): Samples were prepared in disk form using the SLM method with Ti6Al4V powder at 190 W laser power and a processing distance of 30 microns in the ENAVISION250 device. Five samples were randomly selected from each group, and the average surface roughness values were recorded. The prepared Co-Cr and titanium disk samples were sandblasted with 110-micron Al₂O₃ sand, cleaned in an ultrasonic cleaner, and dried with compressed air. Subsequently, porcelain firing was performed on the samples. Porcelain paste was applied to the samples using molds prepared to manufacturer specifications with a diameter of 4 mm and a height of 3 mm, and then fired in a vacuum porcelain furnace according to the manufacturer's instructions. All samples were embedded in acrylic molds for shear bond strength testing, and a force was applied until separation occurred between the porcelain and metal at a rate of 1 mm/min using a universal testing machine. The force at which detachment occurred was calculated in MPa.

Results: The assumption of normality was checked using the Shapiro-Wilk test, and homogeneity of variances was assessed using the Levene test for statistical analysis. One-way ANOVA tests were applied for the comparison of mean shear bond strength values among the study groups. The mean shear bond strength values for GK, GTi1, and GTi2 were found to be 21.21 ± 6.15 MPa, 25.80 ± 7.79 MPa, and 23.06 ± 7.51 MPa, respectively. No significant difference was found among the obtained data (p > 0.05).

This study was supported by Afyonkarahisar Health Sciences University Scientific Research Projects Coordination Unit with the project number 22.GENEL.049.

Keywords: Titanium, Additive manufacturing, SLM, Porcelain bond

DS45

Enerji İçeceklerinin Kişiyeye Özel Üretilen Mouthguard Malzemesinin Yüzey Pürüzlülüğü ve Ağırlık Kaybı Üzerindeki Etkisi

Tuba ŞENOCAK¹, Alper ÖZDOĞAN², Tuğçe KAVAZ³

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³İstanbul Medipol Üniversitesi

Sorumlu Yazar: tubasenocak@erzincan.edu.tr

Bu çalışmanın amacı, iki farklı kalınlıkta hazırlanan kişiyeye özel mouthguard malzemesinin yüzey pürüzlülüğü ve ağırlık kaybı üzerine farklı içeceklerin etkisini araştırmaktır. Bu çalışmada özel yapım ağızlık malzemesi Etilen vinil asetat (EVA) (4.0 x 125 mm) kullanılmıştır. İki farklı kalınlıkta (3 ve 4 mm) 102 dikdörtgen prizma numunesi (8 x 8 mm) hazırlanmıştır. Numuneler daha sonra rastgele dört gruba ayrılmış (n = 13), numaralandırılmış ve ilk ağırlık ve pürüzlülük ölçümleri kaydedilmiştir. Tüm numuneler daha sonra 2 farklı enerji içeceği, bir izotonik spor içeceği ve su olmak üzere 4 farklı içecekte saklanmıştır. 7 günlük ve 28 günlük sürelerin sonunda numunelerin ağırlık ve pürüzlülük ölçümleri tekrar yapılmış ve kaydedilmiştir. Veriler tekrarlanan ölçümler ANOVA, tek yönlü ANOVA ve eşleştirilmiş örneklem t testleri ile analiz edilmiştir ($\alpha = .05$). Ağırlık x içecek ve pürüzlülük x içecek etkileşimlerinde ($p > 0.05$) 0, 7 ve 28. günlerde numunelerin hem ağırlık hem de pürüzlülük değişimlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Enerji içecekleri ve spor içeceklerinin özel olarak üretilen ağız materyalinin yüzey sıvısı ve ağırlığı üzerinde herhangi bir etkisi yoktur.

Anahtar Kelimeler: Enerji içecekleri, EVA, ağızlık, pürüzlülük, ağırlık.

Effect of Energy Drinks on Surface Roughness and Weight Loss of Custom-Made Mouthguard Material

The purpose of this study was to investigate the effect of different drinks on the surface roughness and weight loss of custom-made mouthguard material prepared in two different thicknesses. The custom-made mouthguard material Ethylene vinyl acetate (EVA) (4.0 x 125 mm) was used in the present study. 102 rectangular prism specimens (8 x 8 mm) from two different thickness (3 and 4 mm) were prepared. The specimens were then randomly divided into four groups (n = 13), numbered, and initial weight and roughness measurements were recorded. All specimens were then stored in 4 different drinks, including 2 different energy drinks, an isotonic sports drink, and water. At the end of the 7-day and 28-day periods, weight and roughness measurements of the specimens were again performed and recorded. The data were analyzed the repeated measures ANOVA, one-way ANOVA, and the paired sample t tests ($\alpha = .05$). There were no statistically significant differences in the weight x beverage and roughness x beverage interactions ($p > 0.05$) both weight and roughness changes of specimens at 0, 7, and 28 days. Energy drinks and sports drinks have no effect on the surface liquid and weight of the specially produced oral material.

Keywords: Energy drinks, EVA, mouthguard, roughness, weight.

DS46

Türkiye’deki Pedodonti Lisansüstü Eğitiminin Uzmanlık Ve Doktora Öğrencileri Tarafından Değerlendirilmesi

Aybike BAŞ¹, Periş ÇELİKEL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aykbass@gmail.com

Giriş: Pedodonti eğitimi için belirlenen çekirdek müfredat çocukluktan ergenliğe tüm ağız bakımını kapsayan teorik ve pratik eğitimi içermekte bunun yanı sıra akademik faaliyetleri de kapsamaktadır. Türkiye’de farklı fakültelerde verilen pedodonti eğitiminin çekirdek müfredata ve eğitim hedeflerine uyumlu olması gerekmektedir. Buradan yola çıkarak çalışmamızın amacı; farklı fakültelerde eğitim alan uzmanlık ve doktora öğrencilerine eğitim müfredatı göz önünde bulundurularak hazırlanan anket soruları yönlendirilerek Türkiye’deki pedodonti eğitiminin değerlendirilmesini sağlamaktır.

Metod: 2021 yılında yayınlanan pedodonti eğitimi çekirdek müfredatına uygun olarak oluşturulan sorular Google Forms üzerinden Türkiye’nin farklı üniversitelerinde eğitim alan uzmanlık ve doktora öğrencilerine gönderilerek cevaplandırıldı. Toplamda 100 ankete cevap almak cevaplar istatistiksel olarak değerlendirildi

Bulgular: Katılımcıların çoğunun 1-2 yıldır pedodontide uzmanlık eğitimi aldığı ve daha çok kadınlardan oluştuğu görülmektedir. Pedodonti eğitimi içeriği ile ilgili yöneltilen sorulara çoğunlukla “yeterli” cevabı alınmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğunun ise bilimsel araştırmalara katılmadığı tespit edilmiştir. Katılımcılara pedodonti eğitim müfredatı içerisinde teorik olarak hangi konulara hakim oldukları sorulduğunda sırasıyla; sedasyon altında dental tedaviler, odontojenik enfeksiyonlar ve cerrahi tedavi yaklaşımları ve minör ortodontik tedavi uygulamaları konularına en az yanıt alınmıştır. Hangi klinik tedavi uygulamalarını yaptıkları sorulduğunda ise sırasıyla; sedasyon altında dental tedaviler, zirkonyum kron uygulamaları ve daimî diş çekimleri uygulamalarına en az yanıt alınmıştır.

Sonuç: Genel olarak alınan yanıtlar değerlendirildiğinde; Türkiye’de pedodonti eğitim süreci ve içeriğinin müfredata uygun olarak yürütüldüğü ancak uzmanlık ve doktora öğrencilerinin akademik çalışmalara katılımlarının teşvik edilmesi gerektiği sonucuna varılabilir. Türkiye’deki pedodonti eğitim içeriği ve klinik uygulamalar yeni çalışmalarla ayrıntılı olarak değerlendirilmeli ve eksik görülen konular üzerine durularak pedodonti eğitim içeriği en iyi hale getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anket, Pedodonti, Pedodonti Eğitim Müfredatı

Evaluation of Postgraduate Pediatric Dentistry Education by Specialization and Doctoral Students in Turkey

Introduction: The core curriculum established for pediatric dentistry education encompasses theoretical and practical training covering all aspects of oral care from childhood to adolescence, along with academic activities. It is essential for pediatric dentistry education provided in different faculties in Turkey to be in line with the core curriculum and educational objectives. Based on this premise, the aim of our study is to evaluate pediatric dentistry education in Turkey by directing survey questions prepared considering the educational curriculum to specialization and doctoral students receiving education in different faculties.

Method: Questions prepared in accordance with the core curriculum of pediatric dentistry education published in 2021 were sent to specialization and doctoral students studying at different universities in Turkey via Google Forms. A total of 100 surveys were collected and the responses were statistically analyzed.

Result: It is observed that the majority of the participants have been undergoing specialization education in pediatric dentistry for 1-2 years and are mostly composed of females. Mostly "sufficient" responses were obtained to the questions related to the content of pediatric dentistry education. It was determined that the vast majority of the participants did not participate in scientific research. When asked about their proficiency in theoretical topics within the pediatric dentistry curriculum, they received the least responses for sedation in dental treatments, odontogenic infections and surgical treatment approaches, and minor orthodontic treatment applications, respectively. When asked about the clinical treatment practices they perform, they received the least responses for sedation in dental treatments, zirconium crown applications, and permanent tooth extractions, respectively.

Conclusion: Overall, when the responses are evaluated, it can be concluded that the pediatric dentistry education process and content in Turkey are conducted in accordance with the curriculum, but it is necessary to encourage the participation of specialization and doctoral students in academic studies. The content of pediatric dentistry education and clinical practices in Turkey should be evaluated in detail with new studies, and efforts should be made to improve the pediatric dentistry education content focusing on areas perceived as lacking.

Keywords: Survey, Pedodontics, Curriculum for Pedodontic Education

DS47

Annenin Gebelik ve Emzirme Dönemindeki Stres Durumu ile Çocuklarında Görülen Molar-Keser Hipomineralizasyonu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Şükriye TÜRKOĞLU KAYACI¹, Pelin TURAN¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: pelinturan@gmail.com

Amaç: Molar-keser hipomineralizasyonu, diş minesini yaygın bir şekilde etkileyen gelişimsel bir defektir. Etiyolojisi multifaktöriyel olmakla birlikte net olarak belirlenmemektedir. Bu çalışmanın amacı; annenin gebelik ve emzirme dönemindeki stres seviyesi ile çocuklarındaki molar-keser hipomineralizasyonu varlığı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Bilimsel Etik Araştırma Komitesi tarafından alınan etik onay (22-591) doğrultusunda gerçekleştirildi. Çalışmaya 9.2± 1.7 yaş aralığında olan 313 (n=313) çocuk ve anneleri dahil edildi. Demografik bilgiler, gebelik ve emzirme dönemindeki stres seviyelerini değerlendiren sorular QR kod aracılığıyla soruldu. Genel stres seviyelerini 1'den 10'a kadar skorlamaları istendi. Daha sonra Microsoft Excel 2022'e (version 2402) aktarıldı. Çocuklardaki molar-keser hipomineralizasyonu (MIH) skorlaması, Ghanim ve ark. (2015)'dan modifiye edilen sınıflandırma sistemi ve Avrupa Pediatrik Diş Hekimliği Akademisi'nin (EAPD) en son sınıflandırması kullanılarak kaydedilmiştir. Bu sınıflandırma hem mine defektlerini (DDE) hem de molar-keser hipomineralizasyonu'nu (MIH) kapsar. Elde edilen veriler IBM SPSS STATISTICS 22.0 (IBM SPSS, Türkiye) ile analiz edilmiştir. Stres seviyelerinin gruplara göre değişimi ise tek yönlü varyans analizi ile incelenmiştir. Analizler %95 güven aralığında yapılmıştır.

Bulgular: Gebelik döneminde genel stres seviyesi 5,65±3 olan 110 (%35,14) annenin çocuklarında MIH; genel stres seviyesi 4,33±2,78 olan 9 (%2,87) çocukta gelişimsel mine defekti gözlenmiştir. Emzirme döneminde genel stres seviyesi 5,41±2,99 olan 110 çocukta (%35,14) MIH; genel stres seviyesi 4,67±2,99 olan 9 (%2,87) çocukta gelişimsel mine defekti gözlenmiştir. Gebelik ve emzirme dönemi stres seviyelerinin gruplara göre değişimi incelendiğinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık görülmemiştir (p>0,05).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucuna göre; annenin gebelik ve emzirme dönemindeki stres seviyesi ile çocuklarında MIH ve gelişimsel mine defekti görülme prevalansı arasında anlamlı bir ilişki saptanamamıştır. Bu konuda daha fazla örneklem üzerinde yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Molar-keser hipomineralizasyonu, Gelişimsel mine defekti, Stres, Gebelik dönemi, Emzirme dönemi

Evaluation of the Relationship Between Maternal Stress During Pregnancy and Lactation and Molar-Incisor Hypomineralization (MIH) in Children

Objective: Molar- incisor hypomineralization (MIH) is a developmental defect that commonly affects tooth enamel. Although its etiology is multifactorial, it has not been clearly determined. The aim of this study was to evaluate the association with between maternal stress levels during pregnancy and lactation and the presence of MIH in their children.

Material and Methods: This study was conducted in accordance with the ethical approval (22-591) obtained by the Hamidiye Scientific Ethics Research Committee of the University of Health Sciences. The study included 313 (n=313) children aged 9.2± 1.7 years and their mothers. The questions assessing demographic information and stress levels during pregnancy and lactation were asked via QR code. They were asked to score their overall stress level from 1 to 10. They were then exported to Microsoft Excel 2022 (version 2402). The scoring of MIH in children was recorded using the classification system modified from Ghanim et al. (2015) and the latest classification covers both enamel defects (DDE) and MIH. The data obtained were analyzed with IBM SPSS STATISTICS 22.0 (IBM SPSS, Turkey). The variation of stress levels according to groups was analyzed by one-way analysis of variance. Analyses were performed at 95% confidence interval.

Results: During pregnancy, developmental enamel defects (MIH) were observed in 110 (35.14%) children of mothers with a general stress level of 5.65±3, while developmental enamel defects were observed in 9 (2.87%) children with a general stress level of 4.33±2.78. MIH was observed in 110 (35.14%) children with a general stress level of 5.41±2.99 and developmental enamel defects were observed in 9 (2.87%) children with a general stress level of 4.67±2.99 during lactation. When the variation of stress levels during pregnancy and lactation period was analyzed according to the groups, there was no statistically significant difference between the groups (p>0,05).

Conclusion: According to the results of this study, no significant relationship was observed between maternal stress levels during pregnancy and lactation and the prevalence of MIH and developmental enamel defects in children. Further studies with a larger sample size are needed.

Keywords: Molar-incisor hypomineralization, Developmental enamel defect, Stress, Pregnancy, Lactation

DS48

Dış Hekimliğinde Yapılan Ultrasonografi Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi

Sümeyye ÇELİK ÖZSOY¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Dış Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi
Ana Bilim Dalı

Sorumlu Yazar: dtscelik@hotmail.com

Amaç: Ultrasonografi (US), diş hekimliğinde kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte son yıllarda araştırmacılar tarafından da çalışmalarda tercih edilen bir görüntüleme yöntemi olmuştur. Bibliyometri, yayınların belli bir alanda, belli zaman aralıklarında, yazar, yayın, konu, dergi, anahtar kelime, yayımlandığı bölge, atıf sayısı, atıf yapılan kaynaklar açısından niceliksel olarak analizlerinin yapılmasıdır. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliğinde son yirmi yılda yapılan ultrasonografi çalışmalarının bibliyometrik analizini yapmaktır.

Gereç ve Yöntem: 03.04.2024 tarihinde Web of Science (WOS) veri tabanında "Tüm alanlar" seçeneğinde "ultrasonografi" anahtar kelimesi kullanılarak; döküman tipi "Makale", WOS kategorisi "Diş hekimliği", WOS indeksi "Science Citation Index (SCI-Expanded)" ve yayın yılı "2004-2023" olarak filtrelenip arama yapıldığında 456 makaleye ulaşıldı. İlgili çalışmaların verileri WOS veri tabanından 'Bibtex' formatında dışa aktararak bibliyometrik analiz için Biblioshiny yazılımında kullanıldı.

Bulgular: Yapılan bibliyometrik analiz sonucunda 2004-2023 yılları arasında diş hekimliğinde ultrasonografi konusunda yapılan 456 araştırmada; 1929 yazarın çalıştığı, 9624 referans yayının kullanıldığı, 986 anahtar kelimenin kullanıldığı, 62 farklı kaynağın kullanıldığı, yıllık büyüme oranının %5,25 olduğu tespit edildi. Çalışmaların en çok (%8,1) 2023 yılında yayımlandığı ve en çok (%14) makale yayınlanan derginin "Dentomaxillofacial Radiology" olduğu belirlendi.

Sonuç: Gelişen teknolojiyle birlikte diş hekimliğinde ultrasonografi ile ilgili çalışmaların her geçen yıl daha da arttığı görülmüştür. Bibliyometrik araştırmalar, herhangi bir konu üzerindeki çalışmaların niceliksel olarak belirlenebilmesi ve zaman içerisindeki gelişiminin incelenebilmesi açısından önemlidir. Bilimsel açıdan yayınlanmaya değer bulunabilecek çalışma planlamasında ve uluslararası alanda kabul edilebilmesinde araştırmacılara ilham vermeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik Analiz, Ultrasonografi, Diş Hekimliği.

Bibliometric Analysis of Ultrasonography Studies in Dentistry

Aim: With the increasing use of ultrasonography (US) in dentistry, it has become a preferred imaging method in research studies in recent years. Bibliometrics involves quantitative analysis of publications in terms of authors, publications, topics, journals, keywords, regions of publication, citation counts, and cited references in a specific field over specific time intervals. This study, aimed to evaluate the bibliometric analysis of ultrasonography studies conducted in dentistry over the past twenty years (2004-2023).

Materials and Methods: On April 3, 2024, using the "All Fields" option in the Web of Science (WOS) database, a search was conducted using the keyword "ultrasonography," document type "Article," WOS category "Dentistry," WOS index "Science Citation Index (SCI-Expanded)," and publication years "2004-2023," resulting in 456 articles. The data from relevant studies were exported from the WOS database in 'Bibtex' format and analyzed using the Biblioshiny software for bibliometric analysis.

Results: The bibliometric analysis revealed that between 2004 and 2023, there were 456 research studies on ultrasonography in dentistry, involving 1929 authors, 9624 references, using 986 keywords, and 62 different sources. The annual growth rate was determined to be 5.25%. The studies were most prolific (8.1%) in the year 2023, and the journal with the highest number of articles (14%) was identified as "Dentomaxillofacial Radiology."

Conclusion: The increasing number of studies on ultrasonography in dentistry reflects the advancement of technology in the field. Bibliometric research is important for quantitatively determining research trends and assessing developments over time. It can inspire researchers in the planning of scientifically valuable studies and in gaining international recognition.

Keywords: Bibliometric Analysis, Ultrasonography, Dentistry.

DS49

Farklı Kalsiyum İçeriklerine Sahip Efervesan Tabletlerin Akrilik Dişlerin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi: In- Vitro Çalışma

Nurşen ŞAHİN¹, Elif NAZLI TEKİN², Çağrı URAL¹

¹Giresun Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü

Sorumlu Yazar: nursen5515@gmail.com

Amaç: Çalışmanın amacı, günlük alınan kalsiyum efervesan tabletlerin uzun dönem kullanımının akrilik yapay dişlerin renk stabilitesi üzerine etkisinin incelenmesidir.

Materyal ve metod: Çalışmada 40 adet akrilik santral diş kullanıldı. (n=10) Tüm akrilik dişlerin orta 1/3 bölgesinden başlangıç L, a ve b değerleri Spektrofotometre (Vita Easyshade V, VITA Zahnfabrik, Almanya) cihazı ile ölçüldü. Kontrol grubu (*Grup C*) örnekleri distile su içerisinde bekletildi. 1. Efervesan grubu (*Grup I*) için 200 ml su içerisine 1 adet 327 Mg Kalsiyum ve C vitamin içeriğine sahip efervesan tablet (Calcium Sandoz + Vitamin C) atıldı. 2. Efervesan grubu (*Grup II*) için 200 ml su içerisine 1 adet 600 Mg Kalsiyum ve 400 IU D₃ vitamin içeriğine sahip efervesan tablet (Calci-Net D₃) atıldı. 3. Efervesan grubu (*Grup III*) için 200 ml su içerisine 1 adet 1000 Mg Kalsiyum, 880 IU D₃ ve 65 µg K₁ vitamin içeriğine sahip efervesan tablet (Calcimax-K) atıldı. Akrilik dişler hazırlanan solüsyonlar içerisinde 1 aylık kullanıma denk gelecek şekilde 60 dakika bekletildi ve bu işlem 6 kez tekrarlandı. 6 Aylık kullanım sonucu renk değişim ölçümü için tüm dişlerin orta 1/3 bölgesinden spektrofotometre ile renk ölçümü yapılarak L, a ve b değerleri kaydedildi. 12 aylık kullanım sonucu renklenme değerlerinin elde edilmesi için tüm işlemler tekrarlandı ve sonuç değerleri kaydedildi. Renk farklılıkları (ΔE) CIEDE 2000 (2:1:1) formülüne göre hesaplandı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edildi (p=0.05)

Bulgular: Grupların (Grup C,I,II,III) 6. ay sonundaki ΔE değerleri sırası ile 1,04; 1,57; 1,06; 1,05 şeklindedir. 12.ay sonundaki ΔE değerleri ise 1,39; 1,96; 1,52; 1,45 şeklindedir. Grupların kendi içerisinde 6. Ay ve 12. ay sonu renk değişimleri arasında anlamlı farklılıklar oluşmamıştır. Gruplar ile ölçümler arasında yapılan 2-Yönlü-ANOVA sonucunda değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,023). Yapılan Çoklu-Karşılaştırma Testlerinden (Post-Hoc Test) LSD testine göre, Grup II ile Grup C, Grup I ve Grup III arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür.

Sonuç: Efervesan tabletlerin içerdiği kalsiyum oranı akrilik dişlerde meydana gelen renk değişimine etki etmezken; C vitamini içeren efervesan tabletlerde daha fazla renk değişimi oluşmuştur. Tüm gruplardaki renk değişimi kabul edilebilir eşik değerinin altında (<2,7) bulunmuştur. C vitamini içeren efervesana tabletlerin 6 aylık kullanımından sonra gözle algılanabilir eşik değerinin (<1,2) üzerinde renk değişimi görülmüştür, bu sebeple C vitamini içeren efervesan tabletin kullanımından sonra akrilik protezlerin su ile yıkanması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Renklenme, Akrilik Diş, Spektrofotometre, Efervesan tablet

Investigation of the Effect of Effervescent Tablets with Different Calcium Contents on the Color Stability of Acrylic Teeth: In-Vitro Study

Purpose: The study aims to investigate the impact of the long-term use of calcium-effervescent tablets on the color stability of acrylic teeth.

Materials and Methods: 40 acrylic central teeth were used in the study. (n=10) Initial L, a, and b values from the middle 1/3 region of all acrylic teeth were measured with a Spectrophotometer (Vita Easyshade V, VITA Zahnfabrik, Germany). The samples of the control group, also known as *Group C*, were stored in distilled water. For the first effervescent group (*Group I*), an effervescent tablet (Calcium sandoz+ vitamin C) containing 327Mg Calcium and Vitamin C was added to 200ml of water. For the second effervescent group (*Group II*), an effervescent tablet (Calci-Net D₃) containing 600Mg Calcium and 400IU vitamin D₃ was added to 200ml of water. Third the effervescent group (*Group III*), effervescent tablet (Calcimax-K) containing 1000Mg Calcium, 880IU D₃, and 65µg vitamin K₁ was added to 200ml of water. Acrylic teeth were kept in the prepared solutions for 60 minutes, corresponding to 1 month of use, and this process was repeated 6 times. To measure color change, all teeth was measured for L, a and b values using a spectrophotometer. All processes were repeated to obtain coloration values after 12 months of use and the result values were recorded. Color differences (ΔE) were calculated according to the CIEDE 2000 (2:1:1) formula. The data obtained was analyzed statistically (p = 0.05).

Results: Color differences values of the groups (Group C,I,II,III) at the end of the 6th month were 1.04;1.57;1.06;1.05. ΔE values at the end of the 12th month were 1.39; 1.96; 1.52;1.45. There were no significant differences between the color changes at the end of the 6th and 12th months. As a result of the 2-Way-ANOVA conducted between the groups and the measurements, a statistically significant difference was found between the variables (p = 0.023). There was a significant difference between Group II with Group C, I, III.

Conclusion: While the calcium content of effervescent tablets does not affect the color change in acrylic teeth; More color change occurred in effervescent tablets containing vitamin C. The color change in all groups was found to be below the acceptable threshold value (<2.7). After 6 months of use of effervescent tablets containing vitamin C, a color change above the perceivable color threshold value (<1.2) was observed. Therefore, it's recommended to wash acrylic dentures with water after the use of effervescent tablets containing vitamin C.

Keywords: Staining, Acrylic Tooth, Spectrophotometer, Effervescent tablet

DS50

Başarılı Ototransplantasyon veya Reimplantasyon Diş İmplantına Alternatif Protetik Tedavi Olabilir: 3 Vaka Sunumu - Dört Yıllık Takip

Recep KARA¹

¹Serbest Dişhekimisi

Sorumlu Yazar: drecepkara@gmail.com

Ototransplantasyon dişin cerrahi olarak, ağız içerisinde bir yerden diğer yere aktarılmasıdır. Alternatif tedavi olarak, sıklıkla göz ardı edilmektedir. Yapaylıkla karşılaştırıldığında, alternatif olarak daha iyi bir seçenektir. Başarılı diş transplantasyonu, diş dizisinde daha iyi uyum ve estetik sağlayabilir. Bu sunumunun amacı, dental implant tedavisine alternatif tedavi olarak; eksik dişlerin yerine konulmasında, tam gömük ve çekim endikasyonu konulmuş aşırı çürük dişlerin ototransplantasyonunu göstermektir. Ototransplantasyon, gerekli prognostik faktörlere dikkat edildiğinde başarı oranı yüksek bir tedavi yöntemidir. Birinci vakada ağrı ve enfeksiyon nedeniyle sağ üst santral dişini kaybetmiş; 31 yaşında erkek hastanın ağız içi muaynesinde, gömük sağ üst kanin dişi tespit edildi. Bu dişin ototransplantasyonu santral diş bölgesine yapıldı. Transplante edilen diş kompozit veneer ile restore edildi. Diğer iki vakanın ilkinde 20 yaşındaki erkek hastanın alt çenesi Kennedy 1 dişsizlik sınıfındaydı. Cross-bite pozisyonundaki sağ üst kanin ve çürük sağ lateral dişin, sağ ve sol alt birinci büyük azı dişi bölgesine implantasyonunu yapıldı. İmplant edilen dişler köprü ayağı olarak kullanılarak full ark rehabilitasyonları yapıldı. 3. Vakada 40 yaşındaki erkek hastanın hiper mobil sağ üst santral dişi çekilerek reimplante edildi. İyileşme sonrası kuron protezi ile estetik olarak rehabilitasyon tamamlandı. Radyolojik ve klinik olarak 4 yıllık takibi yapılan olgularda perioperatif veya postoperatif olarak herhangi bir komplikasyonla karşılaşmadı. Dişin ototransplantasyonu estetik, fonksiyon ve uyum açısından diş implant tedavisine iyi alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, Dental implant, Gömük kanin diş, Kompozit veneer, Kuron protezi

Successful Autotransplantation or Reimplantation Can Be Alternative Prosthetic Treatment to Dental Implant: 3 Case Reports - Four Years Follow-up

Autotransplantation is the surgical transfer of a tooth from one place to another in the mouth. As an alternative treatment, it is often overlooked. Compared to artificial, it is a better option as an alternative. Successful tooth transplantation can provide better harmony and aesthetics in the dental arch. The purpose of this presentation is as an alternative treatment to dental implant treatment; It is to show the autotransplantation of fully impacted and severely decayed teeth with indication for extraction in the replacement of missing teeth. Autotransplantation is a treatment method with a high success rate when necessary, prognostic factors are taken into consideration. In the first case, he lost his upper right central tooth due to pain and infection; In the intraoral examination of a 31-year-old male patient, an impacted right upper canine tooth was detected. Autotransplantation of this tooth was performed to the central tooth region. The transplanted tooth was restored with a composite veneer. In the first of the other two cases, the lower jaw of a 20-year-old male patient was in the Kennedy 1 edentulous class. The right upper canine and the decayed right lateral tooth in the cross-bite position were implanted into the right and left lower first molar region. Full arch rehabilitation was performed by using the implanted teeth as bridge abutments. In Case 3, the hypermobile upper right central tooth of a 40-year-old male patient was extracted and reimplanted. After recovery, aesthetic rehabilitation was completed with a crown prosthesis. No perioperative or postoperative complications were encountered in the cases that were followed radiologically and clinically four years. Tooth autotransplantation may be a good alternative to dental implant treatment in terms of aesthetics, function and compatibility.

Keywords: Autotransplantation, Dental implant, Impacted canine tooth, Composite veneer, Crown prosthesis

DS51

Anterior Mine Hipoplazilerinin Direkt Kompozit Restorasyonla Tedavisi: 4 Olgu Sunumu

Semanur YENİLMEZ¹, Gülşah TONGA¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği

Sorumlu Yazar: semanur.yenilmez@gop.edu.tr

Gülşah Tonga¹, Semanur Yenilmez^{1*}

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi

*Sorumlu Yazar: semanur.yenilmez@gop.edu.tr

Amaç: Mine hipoplazisi, bir veya birkaç dişi veya nadiren tüm dentisyonu etkileyebilen dental bir anomalidir. Genetik ve çevresel faktörlere bağlı olabilir. Minede beyaz beneklerden mine kaybına ve sarıdan koyu kahverengiye kadar değişen renk değişikliği söz konusudur. Ciddi estetik problemlere yol açabilir, hastalarda fiziksel ve sosyal problemlere neden olabilir. Bu olgu sunumunda anterior bölgede mine hipoplazileri bulunan hastaların direkt kompozit restorasyonla tedavisi anlatılacaktır.

Olgu Sunumu:

Olgu 1: Sistemik olarak sağlıklı 63 yaşındaki kadın hasta anterior dişlerindeki yaygın renklenme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu maksiller 13-23 numaralı dişler arasında ve mandibular 33-43 numaralı dişler arasında kahverengi çukur şeklinde mine hipoplazileri tespit edilmiştir.

Olgu 2: Sistemik olarak sağlıklı 18 yaşındaki kadın hasta anterior dişlerindeki sarı-kahverengi renklenmeler şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu 12- 22 numaralı dişler arası sarı-kahverengi mine hipoplazileri tespit edilmiştir.

Olgu 3: Sistemik olarak sağlıklı 36 yaşındaki kadın hasta maksiller anterior dişlerindeki renkli çukurcuklar sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucu 13- 23 numaralı dişler arası sarı-kahverengi-siyah çukur şekilli mine hipoplazileri olduğu görülmüştür.

Olgu 4: Sistemik olarak sağlıklı 16 yaşındaki kadın hasta maksiller anterior dişlerindeki beyaz-kahverengi renklenme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde 11 numaralı dişinin daha önce travma aldığı ve kanal tedavisi yapıldığı öğrenilmiştir. 13 numaralı dişinin insizal üçlüsünde kahverengi renkli hipoplazi tespit edilmiştir.

İşlem öncesi hastalara tedavi seçenekleri anlatılmış ve gerekli bilgiler verildikten sonra direkt kompozit restorasyonla tedavilerine karar verilmiştir. Restorasyon öncesi dişlere polisaj uygulanmıştır. Daha sonra hipoplazik olmayan mine yüzeyinden renk seçimi yapılmıştır. Rubberdam izolasyonu sonrası kusurlu mine dokusu elmas frezlerle kaldırılmıştır ve mine yüzeylerinde selektif asitleme yapılmıştır. Adeziv ajan (Single Bond Universal, 3M ESPE) uygulandıktan sonra direkt kompozit rezin (Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental) tabakalama tekniği ile yerleştirilip polimerize edilmiştir. Sarı kuşak elmas frezler ve polisaj diskleri (Sof-lex, 3M ESPE) ile restorasyonların bitim ve polisajı yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mine hipoplazisi, estetik, kompozit rezin, laminate veneer.

Treatment of Anterior Mine Hypoplasias with Direct Composite Restoration: 4 Case Reports

Aim: Enamel hypoplasia is a dental anomaly that can affect teeth and cause white, yellow and brown spots or enamel loss. It may cause significant aesthetic problems in patients.

This case presentation will describe the treatment with direct composite restoration of patients with enamel hypoplasias in the anterior region.

Case 1: A systemically healthy 63-year-old female patient presented to our clinic with complaints of widespread discoloration in her anterior teeth. Following clinical and radiographic examination, brown pit-shaped enamel hypoplasias were detected between maxillary teeth 13-23 and mandibular teeth 33-43.

Case 2: A systemically healthy 18-year-old female patient presented to our clinic with complaints of yellow-brown discoloration in her anterior teeth. Following clinical and radiographic examination, yellow-brown enamel hypoplasias were detected between teeth 12 and 22.

Case 3: A systemically healthy 36-year-old female patient presented to our clinic due to colored pits in her maxillary anterior teeth. Following clinical and radiographic examination, it was observed that there were yellow-brown-black pit-shaped enamel hypoplasias between teeth number 13 and 23.

Case 4: A systemically healthy 16-year-old female patient presented to our clinic with complaints of white-brown discoloration in her maxillary anterior teeth. During the anamnesis, it was revealed that tooth number 11 had previously suffered trauma and undergone root canal treatment. Brown-colored hypoplasia was detected in the incisal third of tooth number 13.

Treatment options were explained to the patients and it was decided to proceed directly to composite restoration. Color selection was made from the non-hypoplastic enamel surface. After rubber dam isolation, defective enamel tissue was removed with diamond burs and acid etching was applied to the enamel surfaces. After the application of the adhesive agent (Single Bond Universal, 3M ESPE), direct composite resin (Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental) was placed and polymerized. Finishing and polishing of the restorations were performed using yellow-lined diamond burs and polishing discs (Sof-lex, 3M ESPE).

Keywords: Enamel hypoplasia, aesthetics, composite resin, laminate veneer.

DS52

Güncel bruksizm çalışmalarının yayın performansı ve eğilimlerinin incelenmesi: Bibliyometrik bir analiz

Melike GÜLEÇ¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Karaman, Türkiye
Sorumlu Yazar: mlkacd92@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada, Web of Science (WOS) veri tabanında, 'Diş hekimliği' temel alanında son yıllarda yayınlanan bruksizm konusundaki araştırmaların trendini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: 25.03.2024 tarihinde WOS veritabanında 'Tüm alanlar' seçeneğinde 'bruksizm' anahtar kelimesi kullanılarak; döküman tipi 'Makale', WOS kategorisi 'Diş hekimliği', WOS indeksi 'SCI-Expanded' ve yayın yılı '2019-2024' olarak filtrelenip arama yapıldığında 462 makaleye ulaşıldı. İlgili çalışmaların verileri WOS veri tabanından 'Bibtex' formatında dışa aktarılarak bibliyometrik analiz için Biblioshiny yazılımında kullanıldı.

Bulgular: Yapılan bibliyometrik analiz sonucunda 2019-2024 yılları arasında bruksizm konusunda yapılan 462 araştırmada; 1785 yazarın çalıştığı, 1140 anahtar kelimenin kullanıldığı, 62 farklı kaynağın kullanıldığı, 2024 yılı hariç tutulduğunda yıllık büyüme oranının %10,29 olduğu tespit edildi. Çalışmaların çoğunun (108/462) 2023 yılında yayınladığı ve en sık başvurulan kaynağın (84/462) 'Journal of Oral Rehabilitation' dergisi olduğu belirlendi.

Sonuç: Teşhisinden-tedavisine çelişkili doğası ile her dönemin güncel konularından olan bruksizm konusu pozitif yöndeki yıllık büyüme oranı ile araştırmacıların halen ilgi odağındadır. Bibliyometrik araştırmalar, herhangi bir konu üzerindeki araştırmaların performans ve trendinin belirlenebilmesi ve zaman içerisindeki gelişiminin incelenmesi açısından kıymetlidir.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik analiz, Bruksizm, Diş Hekimliği.

Investigation of Publication Performance and Trends in Current Bruxism Research: a Bibliometric Analysis

Aim: This study aimed to determine the trend of research on bruxism (2019-2024) published in the main field of 'Dentistry' in the Web of Science (WOS) database.

Materials and Methods: On March 25th, 2024 462 articles were found in the WOS database by using the keyword 'bruxism' in the 'All fields' option; when the document type was filtered as 'Article', WOS category as 'Dentistry', WOS index as 'SCI-Expanded' and publication year as '2019-2024'. The data of the relevant studies were exported from the WOS database in 'Bibtex' format and transferred to Biblioshiny software for bibliometric analysis.

Results: As a result of the bibliometric analysis, in 462 studies on bruxism between 2019 and 2024; It was determined that 1785 authors worked, 1140 keywords were used, 62 different sources were used, and the annual growth rate was 10.29% when 2024 was excluded. It was determined that most of the studies (108/462) were published in 2023 and the most frequently used source (84/462) was the 'Journal of Oral Rehabilitation'.

Conclusion: Bruxism, which is one of the current topics of every period with its contradictory nature from diagnosis to treatment, is still in the center of attention of researchers with its positive annual growth rate. Bibliometric research is valuable in determining the performance and trend of research on any subject and analyzing its development over time.

Keywords: Bibliometric analysis, Bruxism, Dentistry.

DS53

Kanal İçi Isıtmanın Lateral Kanallardaki Pulpa Dokusunun Çözünürlüğüne Etkisinin Diğer Aktivasyon Yöntemleriyle Kıyaslanması

Okan MERCAN², Kemal YILAN¹, Nisanur ERNUR¹, Uğur AYDIN¹

¹Gaziantep Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi

²Özel Klinik

Sorumlu Yazar: kmlyln1195@gmail.com

Amaç: Kök kanal irrigasyonunun amacı kök kanallarının dezenfeksiyonunun yanında, enfekte dokularında uzaklaştırılmasıdır. Özellikle enfekte pulpanın, kök kanal sisteminden elimine edilmesi, prognoz açısından önemlidir. Ana kanaldaki enfekte dokunun, irrigasyon ile uzaklaştırılması kısmen daha kolay iken, bu durum yan kanallarda daha güçtür. Bu çalışmamızın amacı in vitro ortamda rezin blokların yan kanallarına tepilen pulpanın çözünürlüğü için sonik, ultrasonik ve kanal içi ısıtma yöntemlerinin etkinliğinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç Ve Yöntem: Üç boyutlu yazıcıda üretilmiş, 50 adet iki yan kanala sahip rezin bloklar kullanılmıştır. Pulpal dokusu, yan kanallara pluggelar ile tepildi ve 10^{-5} hassasiyetinde terazi ile tartıldı. Daha sonra, örnekler, irrigasyon aktivasyon protokolüne göre 5 gruba ayrıldı; Grup 1: Kontrol grubu (sadece iğne irrigasyonu), Grup 2: Endoaktivatör sistem, Grup 3: Pasif ultrasonik irrigasyon (PUI), Grup 4: Kanal içi ısıtma, Grup 5: PUI + Kanal içi ısıtma. Her grup 20 ml hacminde % 5,25'lik NaOCl ile toplam irrigasyon süresi 2 dk olacak şekilde irrigate edildi ve kağıt konularla kurutuldu. İşlem sonrası her örnek tekrar tartıldı ve ağırlık farkı kaydedildi. İstatistiksel yöntem için One way-Anova ve Post hoc testleri kullanıldı.

Bulgular: PUI + Kanal içi ısıtma, yan kanallardan, diğer gruplara göre anlamlı derecede daha fazla pulpa çözdü ($p < 0.05$). PUI ve kanal içi ısıtma grupları ise, Endoaktivatör ve kontrol gruplarına göre anlamlı derecede daha fazla doku çözdü ($p < 0.05$) ancak aralarında fark yoktu ($p > 0.05$). Endoaktivatör ve kontrol grupları arasında anlamlı fark yoktu ($p > 0.05$).

Sonuç: Yan kanallardan organik doku kaldırmada PUI + Kanal içi ısıtma yöntemlerinin kombine kullanılması en başarılı sonucu vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Endoaktivatör, Irrigasyon aktivasyon, Kanal içi ısıtma, Pasif ultrasonik irrigasyon, Pulpa çözünürlüğü

The Effect of Intracanal Heating on the Solubility of the Pulp Tissue in Lateral Canals Comparison With Other Activation Methods

Aim: The purpose of root canal irrigation is to disinfect the root canals as well as to remove infected tissues. Elimination of the infected pulp from the root canal system is especially important in terms of prognosis. While it is relatively easier to remove infected tissue in the main canal by irrigation, this is more difficult in the lateral canals. The aim of this study is to compare the effectiveness of sonic, ultrasonic and intracanal heating methods for the resolution of pulp plugged into the lateral canals of resin blocks in vitro.

Materials And Methods: 50 resin blocks with two lateral canals produced with 3D printer, were used. Pulpal tissue was tapped into the lateral canals with pluggers and weighed with a scale with a precision of 10^{-5} . Then, the samples were divided into 5 groups according to the irrigation activation protocol; Group 1: Control group (needle irrigation only), Group 2: Endoactivator system, Group 3: Passive ultrasonic irrigation (PUI), Group 4: Intracanal heating, Group 5: PUI + Intracanal heating. Each group was irrigated with 5.25% NaOCl in a volume of 20 ml for a total irrigation time of 2 minutes and dried with paper points. After the procedure, each sample was weighed again and the weight difference was recorded. One way-ANOVA and Post hoc tests were used for statistical methods.

Results: PUI + Intracanal heating dissolved significantly more pulp from the lateral canals than the other groups ($p < 0.05$). PUI and intracanal heating groups dissolved significantly more tissue than the Endoactivator and control groups ($p < 0.05$), but there was no difference between them ($p > 0.05$). There was no significant difference between the endoactivator and control groups ($p > 0.05$).

Conclusion: The combined use of PUI + intracanal heating methods gives the most successful results in removing organic tissue from lateral canals.

Keywords: Endoactivator, Intracanal heating, Irrigation activation, Passive ultrasonic irrigation, Pulp dissolving

DS54

Türkiye'nin Batı Akdeniz Bölgesi'nde 7-13 yaş arası çocukların daimi birinci azı dişlerinde çürük prevalansı ve tedavi ihtiyaçları

Esra ÖZ¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Ana Bilim Dalı
Sorumlu Yazar: esrakaraagac@sdu.edu.tr

Diş çürüğü, çocukları etkileyen en yaygın kronik hastalıklardan biridir ve özellikle daimi birinci büyük azı dişleri morfolojik ve fonksiyonel özellikleri nedeniyle çürüğe daha fazla yatkındır. Bu çalışmada, Türkiye'nin Batı Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan 7-13 yaş arası çocukların daimi birinci büyük azı dişlerinde çürük prevalansını ve tedavi ihtiyaçlarını belirlemek amaçlanmıştır. Çalışmamıza, Pedodonti Kliniği'ne dişsel sebeplerden dolayı başvuran ve panoramik radyograf gereksinimi olan yaşları 7-13 arasında değişen 1912 hasta dahil edildi. Hastaların daimi birinci büyük azı dişlerindeki sağlıklı, çürük, çürük nedeniyle çekilmiş, dolgu diş sayıları değerlendirmeye alındı. Bu değerlerin; cinsiyet, yaş, yaş grupları, lokasyon (sağ-sol, üst-alt) ile olan ilişkileri incelendi. Tedavi ihtiyacı olan birinci büyük azı dişleri ihtiyaç duyulan tedavilere göre gruplandırıldı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edildi. Çalışma grubunu oluşturan 1912 hastanın (977 kız, 935 erkek) ortalama yaşları 9.60 ± 1.93 'dü. Daimi birinci büyük azı dişlerinde çürük prevalansı %26.8, ortalama DMFT6 değeri 1.53 ± 1.54 olarak kaydedildi. Ortalama DMFT6 değerleri ile cinsiyet arasında herhangi bir farklılık bulunmadı ($p>0.05$), ancak artan yaşla birlikte ortalama DMFT6 değerlerinin istatistiksel olarak anlamlı şekilde arttığı belirlendi ($p<0.001$). Daimi birinci büyük azı dişlerinin ortalama D, M, F ve DMF değerleri alt çene dişlerinde daha fazla iken ($p<0.001$), çenelerin sağ ve sol bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık oluşmadı ($p>0.05$). Çalışma grubunun %41'ini çürüksüz daimi birinci büyük azı dişlerine sahip hastalar oluşturdu. Bu oranın hastaların diş fırçalama sıklığı ve ebeveynlerin eğitim seviyeleri ile ilişkili olduğu belirlendi ($p<0.05$). Daimi birinci büyük azı dişlerinin %19.6'sının tek yüzlü restorasyona, %2.2'sinin iki ve %0.2'sinin \geq üç yüzlü restorasyona, %4.5'inin endodontik tedaviye ve %0.4'ünün çekim tedavisine ihtiyacı vardı. Tedavi ihtiyacı daimi birinci büyük azı dişlerini çürüklerden korumak için aileler ve çocuklar ağız bakımı konusunda bilinçlendirilmeli, bireylerin çürük risk durumları belirlenerek koruyucu uygulamalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Diş çürüğü, Birinci büyük azı dişi, Prevalans

Caries prevalence of the first permanent molars and treatment needs in children aged 7–13 years in the Western Mediterranean Region of Turkey

Dental caries is one of the most common chronic diseases affecting children and especially first permanent molars are more prone to caries due to their morphologic and functional characteristics. The aim of this study was to determine the caries prevalence of the first permanent molars and treatment needs in children aged 7-13 years living in the Western Mediterranean Region of Turkey.

The study included 1912 patients aged between 7 and 13 years who attended to the Pedodontics Clinic for dental reasons and required panoramic radiographs. The number of sound, decayed (D), missing (M) and filled (F) teeth (T) in the first permanent molars of the patients were evaluated. The relationships of these values with gender, age, age groups, location (right-left, upper-lower) were analyzed. First permanent molars in need of treatment were grouped according to the treatments needed. The data obtained were analyzed statistically.

The mean age of 1912 patients (977 females, 935 males) was 9.60 ± 1.93 years. The caries prevalence in first permanent molars was 26.8% and the mean DMFT6 value was 1.53 ± 1.54 . There was no difference between mean DMFT6 values and gender ($p>0.05$), but mean DMFT6 values increased statistically significantly with increasing age ($p<0.001$). While the mean D, M, F and DMF values of first permanent molars were higher in the mandibular teeth ($p<0.001$), there was no statistically significant difference between the right and left jaws ($p>0.05$). Patients with caries-free (CF) first permanent molars constituted 41% of the study group. This rate was correlated with the frequency of tooth brushing and educational levels of the parents ($p<0.05$). Of the first permanent molars, 19.6% needed single-surface restoration, 2.2% needed two-surface restoration, 0.2% needed \geq three-surface restoration, 4.5% needed endodontic treatment and 0.4% needed extraction treatment. The need for treatment differed significantly according to age, age group and gender ($p<0.05$).

In order to protect first permanent molars from caries, families and children should be made aware of oral care, and preventive practices should be carried out by determining the caries risk status of individuals.

Keywords: Child, Dental caries, First permanent molar, Prevalence

DS55

Farklı İçerikli Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Farklı Yapıdaki Rezın Kompozitlerin Renk Stabilitesi ve Translusensi Özelliğine Etkisinin Değerlendirilmesi

Merve NEZİR¹, Suat ÖZCAN¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: mervenezir@gazi.edu.tr

Bu in-vitro çalışmanın amacı farklı içeriğe sahip beyazlatıcı ağız gargaralarında bekletmenin farklı yapıdaki rezın kompozitlerin renk stabilitesi ve translusensi özelliğine etkisinin değerlendirilmesidir. Çalışmada üç farklı yapıda rezın kompozitten (G-aenial Anterior; Zenchroma; Hey-Tec NC) toplamda 60 örnek (her bir rezın kompozitten 20 örnek) hazırlandı. Başlangıç ve 12 gün kahvede bekletmenin ardından renk ölçümleri bir spektrofotometre ile yapıldı. Ardından her bir materyal iki farklı beyazlatıcı ağız gargarasına (Colgate Optic White [C.O.W.]; Colgate Plax White+Charcoal [C.P.W.C.]) göre iki alt gruba ayrıldı ve 6 saat boyunca gargarada bekletildi (n=10). Ardından renk ölçümleri tekrarlandı. Renk değişimleri (ΔE) ve translusensi parametresi (TP) CIE-L*a*b* formülü kullanılarak belirlendi. Çalışmada elde edilen verilerin istatistiksel analizinde İki Yollu ANOVA, post hoc Tukey HSD, Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testleri kullanıldı. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Rezın kompozit grupları arasında başlangıca göre gargara sonrası renk değişimi düzeyleri açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlemlendi ($p < 0.001$; $p < 0.05$). Başlangıca göre gargarada bekletme sonrası en az renk değişimi değerleri gösteren materyalin Hey-Tec NC olduğu gözlemlendi. Bununla birlikte C.O.W.'da bekletilen Zenchroma materyali, C.P.W.C.'ye göre başlangıca kıyasla daha az renk değişimi değerleri gösterdi. Kahvede bekletilen tüm materyallerin başlangıca göre ΔE değerlerinin 3.3'ten büyük olduğu gözlemlendi. Translusensi değerleri incelendiğinde; materyal gruplarının tamamında gargara içeriğinin translusensi değerleri üzerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olmadığı gözlemlendi ($p > 0.05$). Zenchroma materyalinin kahvede bekletme sonrası translusensi değerlerinin, Hey-Tec NC'den istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu gözlemlendi ($p < 0.023$; $p < 0.05$). Bu çalışmanın sınırlamaları dahilinde kahvede bekletmenin tüm rezın kompozit gruplarında klinik olarak gözlemlenebilir renk değişikliğine sebep olduğu, bir materyal haricinde beyazlatıcı gargara içeriğinin renk değişimine bir etkisinin olmadığı söylenebilir. Yoğun kahve tüketimi olan bireylerin mevcut restorasyonlarının renklenme potansiyelleri hakkında bilgilendirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatıcı gargara, renk stabilitesi, rezın kompozit, translusensi

Evaluation of the Effect of Bleaching Mouthwashes with Different Contents on the Color Stability and Translucency Properties of Resin Composites with Different Structures

The aim of this in-vitro study was to evaluate the effect of immersed in bleaching mouthwashes with different contents on the color stability and translucency properties of resin composites with different structures. In the study, a total of 60 specimens (20 specimens from each resin composite) were prepared from resin composites with three different structures (G-aenial Anterior; Zenchroma; Hey-Tec NC). Initial and after 12 days of immersed in coffee, color measurements were made with a spectrophotometer. Then, each material was divided into two subgroups according to two different whitening mouthwashes (Colgate Optic White [C.O.W.]; Colgate Plax White+Charcoal [C.P.W.C.]) and immersed in the mouthwash for 6 hours (n=10). Then color measurements were repeated. Color changes (ΔE) and translucency parameter (TP) were determined using the CIE-L*a*b* formula. Two-way ANOVA, post hoc Tukey HSD, Kruskal Wallis and Mann Whitney U tests were used in the statistical analysis of the data obtained in the study. Significance was evaluated at $p < 0.05$ level. A statistically significant difference was observed between the resin composite groups in terms of color change levels after mouthwash compared to initial ($p < 0.001$; $p < 0.05$). It was observed that Hey-Tec NC was the material that showed the least discoloration values after immersed in mouthwash compared to the initial. However, Zenchroma material immersed in C.O.W. showed less discoloration values compared to the initial compared to C.P.W.C. It was observed that the initial ΔE values of all materials immersed in coffee were greater than 3.3. When translucency values are examined; It was observed that the content of mouthwash did not have a statistically significant effect on translucency values in all material groups ($p > 0.05$). It was observed that the translucency values of the Zenchroma material after immersed in coffee were statistically significantly higher than Hey Tec NC ($p < 0.023$; $p < 0.05$). Within the limitations of this study, it can be concluded that immersed in coffee causes clinically observable discoloration in all resin composite groups, and except for one material, the bleaching mouthwash content has no effect on discoloration. It may be recommended that individuals with heavy coffee consumption be informed about the discoloration potential of their existing restorations.

Keywords: Bleaching mouthwash, color stability, resin composite, translucency

DS56

Posterior Dişlerin Endodontik Periapikal Lezyonlarının 3- Boyutlu Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir KIBT Çalışması

Emre HAYLAZ¹, Gediz GEDUK², Çiğdem ŞEKER², Murat İÇEN³

¹Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.d.

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.d.

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.d.

Sorumlu Yazar: emrehylz03@gmail.com

Bu çalışma ile KIBT görüntüleme yöntemi kullanılarak maksiller ve mandibular posterior dişlere ait endodontik periapikal lezyonların üç boyutlu değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada 184 hastada tespit edilen 250 endodontik periapikal lezyonun KIBT görüntüleri değerlendirildi. Lezyonların en uzun çapları, mesio-distal (MD), bukkal-lingual (BL) ve okluzo-apikal (OA) boyutları dijital cetvel kullanılarak ölçüldü. Lezyonların lokalizasyonunu belirlemek amacıyla mine-sement sınırından apekse kadar olan bölge servikal, orta ve apikal olmak üzere üç eşit parçaya bölündü. Her iki çenede lezyonların en sık lokalize olduğu bölgenin latero-apikal bölge olduğu belirlendi. Endodontik tedavi uygulanan ve uygulanmayan dişler incelendiğinde cinsiyet, yaş ve lokalizasyona bakılmaksızın MD (p=0,331), BL (p=0,254) ve OA (p=0,356) lezyonlarının ortalama boyutları arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı. Periapikal lezyonların intraosseöz boyutu vertikal yönde (OA) en yüksekti, bunu MD ve BL yönündeki genişleme takip ediyordu. Periapikal lezyonun varlığı ve lezyonun boyutu endodontik tedavinin başarısını etkileyen faktörlerdir. Geleneksel 2D radyografilerle kolayca tespit edilemeyen veya gözden kaçırılan küçük periapikal lezyonlar KIBT ile tespit edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, endodontik lezyon, periapikal hastalık, kök kanal tedavisi, dikey kemik kaybı

3-Dimensional Evaluation of Endodontic Periapical Lesions of the Posterior Teeth: A Retrospective CBCT Study

This study aimed to evaluate endodontic periapical lesions of maxillary and mandibular posterior teeth in three dimensions using CBCT imaging. In this study, CBCT images of 250 endodontic periapical lesions detected in 184 patients were evaluated. The longest diameter of the mesio-distal (MD), bucco-lingual (BL) and occluso-apical (OA) dimensions of the lesions was measured using a digital ruler. In order to determine the localization of the lesions, the region from the enamel-cementum border to the apex was divided into three equal parts as cervical, middle and apical parts. The area where the lesions were most frequently localized in both jaws was determined to be the latero-apical region. When the teeth with and without endodontic treatment were examined, regardless of gender, age and localization, no significant relationship was determined between the mean sizes of the lesions in MD (p=0.331), BL (p=0.254) and OA (p=0.356) dimensions. The intraosseous size of the periapical lesions was the highest in the vertical direction (OA), followed by their extension in the MD and BL directions. Presence of periapical lesion and lesion size are factors affecting the success of endodontic treatment. Small periapical lesions that are not easily detected or missed by conventional 2D radiographs can be detected by CBCT.

Keywords: Cone beam computed tomography, endodontic lesion, periapical disease, root canal treatment, vertical bone destruction

DS57

Dental Muayene İçin Başvuran Hastalarda Pontikulus Postikus Prevalansı Ve Morfolojik Özellikleri: Bir Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Kevser DİNÇ¹, Derya İÇÖZ¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye
Sorumlu Yazar: kews-@hotmail.com

Amaç: Pontikulus postikus (PP), atlas üzerinde vertebral arteri ve suboksipital sinir kökünü tamamen veya kısmen çevreleyebilen kemik köprü şeklindeki bir anomalidir. Bu çalışmanın amacı, çeşitli dental sebepler ile konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüsü alınmış hastalarda, PP prevalansını ve morfolojik özelliklerini değerlendirmektir.

Yöntem: Fakültemizin arşivinden rastgele seçilen 500 hastanın KIBT görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Atlasta tam veya kısmi PP'nin varlığı aksiyal, koronal ve sagittal kesitlerde incelendi. PP'nin morfolojik tipleri sınıflandırıldı. PP ile yaş grupları ve cinsiyet arasındaki ilişki incelendi. Elde edilen veriler SPSS v.22 kullanılarak analiz edildi. Anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ değeri alındı.

Bulgular: Bu çalışmada 500 hastanın (266 (%53,2) kadın ve 234 (%46,8) erkek; ortalama yaş: $35,3 \pm 16,2$) KIBT taramasında 75 (%15) hastada PP tespit edildi. PP prevalansı ile yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmedi ($p=0,063$). PP prevalansı, erkeklerde kadınlara göre daha fazla gözlemlendi ($p=0,003$). En sık görülen PP tipleri, bilateral kısmi (%3,2) ve sadece sol tarafta tam (%3,2) PP olarak gözlemlendi.

Sonuç: PP, atlasın nispeten yaygın bir varyasyonudur. PP anomalisinin maksillofasiyal radyologlar ve KIBT kullanan diş hekimleri tarafından raporlanması, bölgedeki cerrahi işlemler sırasında oluşabilecek komplikasyonların önlenmesinde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anatomik varyasyon, pontikulus postikus, atlas vertebra, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

Prevalence And Morphological Characteristics of Ponticulus Posticus in Patients Referring For Dental Examination: A Cone Beam Computed Tomography Study

Aim: Ponticulus posticus (PP) is an anomaly in the form of a bone bridge on the atlas that can completely or partially surround the vertebral artery and the suboccipital nerve root. The aim of this study was to evaluate the prevalence and morphological features of PP in patients whose cone beam computed tomography (CBCT) images were obtained for various dental reasons.

Method: CBCT images of 500 patients randomly selected from the archives of our faculty were retrospectively examined. The presence of complete or partial PP in the atlas was examined in axial, coronal and sagittal sections. Morphological types of PP were classified. The relationship between PP and age groups and gender was examined. The data obtained was analyzed using SPSS v.22. The significance level was taken as $p < 0.05$.

Results: In this study, PP was detected in 75 (15%) patients in the CBCT scan of 500 patients (266 (53.2%) women and 234 (46.8%) men; mean age: 35.3 ± 16.2 years). No statistically significant relationship was detected between the prevalence of PP and age groups ($p = 0.063$). The prevalence of PP was observed to be higher in men than in women ($p = 0.003$). The most common types of PP were bilateral partial (3.2%) and complete PP only on the left side (3.2%).

Conclusion: PP is a relatively common variation of atlas. Reporting of PP anomaly by maxillofacial radiologists and dentists using CBCT may help prevent complications that may occur during surgical procedures in the area.

Keywords: Anatomical variation, ponticulus posticus, atlas vertebra, cone beam computed tomography

DS59

Maksiller Posterior Bölgede Dental İmplant Uzunluğunun Belirlenmesinde Panoramik Radyografi Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Ahmet AKTI¹, Uğur DOLUNAY¹, Gökhan GÜRSES¹, Hasan KÜÇÜKKOLBAŞI¹, Merve ALIÇ¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: ugurdolunay@gmail.com

Giriş: Panoramik radyografiler, dental implant tedavisi öncesi değerlendirme ve tedavi protokollerinin hazırlanmasında radyografik bir yöntem olarak sıklıkla kullanılmaktadır. Planlama aşamasında maksiller sinüs gibi anatomik olarak önemli bölgelere yakın çalışılacaksa, doğru planlama çok önemlidir. Bu retrospektif çalışmanın amacı, maksiller posterior bölgeye dental implant yapılmış hastalarda, preoperatif panoramik radyografik görüntüler üzerinde yapılan planlamaya göre belirlenen implant boyları ile yerleştirilmiş implant boyları arasındaki korelasyonu incelemek ve panoramik radyografinin bu kapsamda güvenilirliğini ve yeterliliğini değerlendirmektir.

Materyal ve Metod: Çalışmada, Ocak 2023 ile Aralık 2023 tarihleri arasında dental implant tedavisi için kliniğimize başvuran 568 hastanın dosyası incelenmiştir. Bu bağlamda, maksiller posterior bölgeye implant yapılmış ve preoperatif panoramik radyografisi olan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Radyografik görüntülerde uzunluk ölçümünü engelleyen artefaktlar bulunan ve vertikal augmentasyon yapılmış hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Bu şekilde, çalışmaya uygun 150 hasta değerlendirilmiştir. İmplantları yerleştiren kişiden bağımsız deneyimli bir ağız, diş ve çene cerrahisi hastaların preoperatif radyografik görüntüleri üzerinde dental implant yapılmış bölgeler için implant planlaması yapmıştır. Bu planlamalar, hastaların dosyalarında kaydedilen implant boyu verileriyle karşılaştırılmış ve istatistiksel analiz için Cohen's Kappa katsayısı (κ) ile uyumları değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya, maksiller posterior bölgeye yapılan toplamda 150 hastada 248 dental implant dahil edilmiştir. Örneklemdeki hastaların cinsiyet dağılımı, %50,67'si (76 hasta) kadın ve %49,33'ü (74 hasta) erkek hastadan oluşmaktadır. Hastaların yaş ortalaması 49,53 olarak bulunmuştur. İstatistiksel analiz sonuçlarına göre, κ değeri 0,573 olarak hesaplanmıştır. Bu değer, yapılmış olan implantların, panoramik radyografi üzerinde yapılan planlama ile ekseriyetle uyumlu olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Panoramik radyografi, dental implant tedavisi öncesinde implant uzunluğunun belirlenmesinde basit, kolay ulaşılabilir ve yararlı bir araç olarak kabul edilebilir. Ancak planlamayla daha uyumlu implant tedavisi için konik ışınli bilgisayarlı tomografi gibi ileri radyografik tetkiklere de ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: dental implant, panoramik radyografi, radyolojik inceleme, uzunluk

Evaluation of the Effectiveness of Panoramic Radiography in Determining Dental Implant Length in the Maxillary Posterior Region

Introduction: Panoramic radiographs are commonly utilized as a radiographic method in the assessment and preparation of treatment protocols before dental implant procedures. Accurate planning is crucial, especially when working in anatomically significant areas such as the maxillary sinus during the planning phase. This retrospective study examines the correlation between implant lengths determined according to the planning performed on preoperative panoramic radiographic images and the lengths of implants placed in the maxillary posterior region in patients who have undergone dental implant placement. Furthermore, this study seeks to assess the reliability and adequacy of panoramic radiography in this context.

Materials and Methods: In this study, the records of 568 patients who presented to our clinic for dental implant treatment between January 2023 and December 2023 were reviewed. Accordingly, patients who had implants placed in the maxillary posterior region and had preoperative panoramic radiographs were included in the study. Patients with artifacts hindering length measurements on radiographic images and those who underwent vertical augmentation were excluded from the study. Thus, 150 patients meeting the inclusion criteria were evaluated. An experienced oral, dental, and maxillofacial surgeon, independent of the individuals placing the implants, conducted implant planning for regions where dental implants were to be placed based on preoperative radiographic images of patients. These plans were compared with implant length data recorded in patients' files, and their concordance was evaluated using Cohen's Kappa coefficient (κ) for statistical analysis.

Results: The study encompassed a total of 248 dental implants in 150 patients within the maxillary posterior region. Gender distribution within the sample comprised 50.67% (76 patients) female and 49.33% (74 patients) male individuals. The mean age of the patients was 49.53 years. Statistical analysis revealed a calculated κ value of 0.573. This value suggests that the implants predominantly exhibited compatibility with the planning conducted based on the panoramic radiograph.

Conclusion: Panoramic radiography can be considered a simple, readily accessible, and useful tool for determining implant length before dental implant treatment. However, advanced radiographic examinations such as cone beam computed tomography are also required for more compatible implant treatment planning.

Keywords: dental implant, panoramic radiography, radiologic examination, length

DS60

İmplant Komplikasyonlarının Retrospektif Olarak Radyografik Değerlendirilmesi: KIBT Tabanlı Çalışma

Didem DUMANLI¹, Çiğdem ŞEKER¹, Gediz GEDUK¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: didem.dumanli@hotmail.com

Dental implantlar, bir veya daha fazla diş eksikliği olan hastalar için popüler bir tedavi seçeneğidir. Dental implant tedavilerinin artmasıyla birlikte karşılaşılan komplikasyonlarda artmıştır. Bu yüzden implantın yerleştirileceği bölgenin anatomisini üç boyutlu olarak Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KIBT) ile değerlendirerek implant planlaması yapmak çok önemlidir. Bu çalışmanın amacı, implant uygulamaları sonrası KIBT’da görülen implant yerleştirme komplikasyonlarının prevalansının değerlendirilmesidir. Farklı dental nedenlerden dolayı elde edilmiş 500 hastaya ait KIBT görüntüleri incelendi; bunların içinde 300 dental implant tespit edilen görüntü komplikasyonlar açısından retrospektif olarak değerlendirildi. Belirlenen komplikasyonların sayısı, lokalizasyonu ve tipi (maksiller sinüs, mandibular kanal, kortikal kemik, nazal kavite, ve nazopalatin kanalda perforasyon; komşu diş kökü ile temas) kaydedildi. Elde edilen veriler ki-kare testleriyle istatistiksel olarak analiz edildi.

Değerlendirilen 300 dental implantın % 65’inde en az bir komplikasyon tespit edildi. Komplikasyonlu 195 dental implantta toplam 272 komplikasyon (implant başına 1,4 komplikasyon) gözlemlendi. Hasta başına düşen komplikasyonlu implant sayısı 3,9 olarak bulundu. En fazla gözlenen komplikasyonlar sırasıyla implant çevresindeki vertikal kemik rezorpsiyonu (%45), bukkal kemik perforasyonu (%24), lingual kemik perforasyonu (%23) ve maksiller sinüs perforasyonu (%23) olarak bulundu. En sık maksiller posterior bölgede (%40) komplikasyona tespit edildi bunu mandibular (%30) posterior bölge izledi.

Bu çalışmada en fazla gözlenen komplikasyonun vertikal kemik rezorpsiyonu olduğu tespit edildi, buna bağlı olarak implant tedavilerinde implantın açıldırılmasının büyük bir öneme sahip olduğu görülmektedir. İmplantın uygulanacağı bölgenin KIBT ile üç boyutlu olarak tedavi öncesi ve sonrası değerlendirilmesi meydana gelebilecek komplikasyonların önlenmesi açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: implant, komplikasyon, kortikal kemik, maksiller sinüs, mandibular kanal

A Retrospective Radiographic Evaluation of Implant Complications: Cbct-Based Study

Dental implants are a popular treatment option for patients with one or more missing teeth. With the increase in dental implant treatments, the complications encountered have increased. Therefore, it is very important to plan the implant by evaluating the anatomy of the area where the implant will be placed in three dimensions with Cone Beam Computed Tomography (CBCT). The aim of this study is to evaluate the prevalence of implant placement complications seen on CBCT after implant applications.

CBCT images of 500 patients obtained for different dental reasons were examined; Among these, 300 dental implant images were evaluated retrospectively in terms of complications. The number, location and type of identified complications (perforation in the maxillary sinus, mandibular canal, cortical bone, nasal cavity, and nasopalatine canal; contact with the adjacent tooth root) were recorded. The data obtained were analyzed statistically using chi-square tests.

At least one complication was detected in 65% of the 300 dental implants evaluated. A total of 272 complications (1.4 complications per implant) were observed in 195 dental implants with complications. The number of implants with complications per patient was found to be 3.9. The most common complications were vertical bone resorption around the implant (45%), buccal bone perforation (24%), lingual bone perforation (23%) and maxillary sinus perforation (23%). Complications were most frequently detected in the maxillary posterior region (40%), followed by the mandibular posterior region (30%).

In this study, it was determined that the most observed complication was vertical bone resorption, therefore, the angulation of the implant is of great importance in implant treatments. Three-dimensional CBCT evaluation of the area where the implant will be applied before and after treatment is very important to prevent possible complications.

Keywords: implant, complication, cortical bone, maxillary sinus, mandibular canal

DS61

Goldenhar Sendromlu Bir Hastanın Rekonstrüksiyon Plağı ve Ortognatik Cerrahi ile Yeniden Tedavi Edilmesi

Fatma Beyza DENİZ¹, Alparslan ESEN¹, Zehra İLERİ², Ramazan Emre KARAKOÇ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: irepfbeyza@gmail.com

Goldenhar sendromu veya oküloaurikülovertebral displazi, kraniofasial mikrozomi anomalilerinin yaklaşık %10'unu temsil eder. Goldenhar sendromunun spektrumu hafiften şiddetliye kadar değişir. Yüz asimetrisinden, iç organlarda ve/veya iskelette az ya da çok şiddetli anormalliklerle birlikte belirgin yüz defektine sahip hastaları içerir. En yaygın olarak göz, kulak, dudak, dil, damak, mandibula, maksilla, zigomatik ve orbital yapıların gelişim bozukluğu ve diş yapılarının deformasyonları ile karakterizedir. Bu sunumda daha önce dış merkezde plastik ve rekonstrüktif cerrahi tarafından ortognatik cerrahi uygulanmış Goldenhar sendromlu bir hastanın enfeksiyon ve relapla sonuçlanması sonrasında tarafımızdan tekrar yapılan revizyon cerrahisinden bahsedilecektir. Yüz asimetrisi ve okluzal kanti bulunan hastanın sağ mandibulasında post-operatif oluşan ekstraoral fistül, enfeksiyon ve ağrı şikayetleri devam ediyordu. Radyolojik ve klinik değerlendirme sonucunda bilateral sagittal split ramus osteotomisi tek vida yöntemiyle fiks edilen hastanın sağ mandibulasında lag vida fiksasyonunda ayrılma ve kemik kaybı gözlemlendi. Ağız açıklığında kısıtlılık bulunan hastanın açma kapama sırasında deviasyonu mevcuttu. Yaşam kalitesi ve psikolojisi ciddi etkilenen hastanın yeniden opere edilmesine karar verildi. Hastaya genel anestezi altında maksillaya le fort 1 osteotomisi, sağ mandibulaya iliak greft alınarak submandibular yaklaşımla rekonstrüksiyon plağı ile fiksasyon, sol mandibulaya sagittal split osteotomisi ve çene ucuna genioplasti planlandı. Bu sunumda Goldenhar Sendromu bulunan hastanın revizyon tedavisi operasyon aşamalarıyla birlikte anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Goldenhar sendromu, ortognatik cerrahi revizyonu, rekonstrüksiyon plağı, submandibular yaklaşım

Revision Treatment of a Patient with Goldenhar Syndrome with Reconstruction Plate and Orthognathic Surgery

Goldenhar syndrome or oculoauriculovertebral dysplasia represents approximately 10% of craniofacial microsomia anomalies. The spectrum of Goldenhar syndrome ranges from mild to severe. It includes patients with facial asymmetry, marked facial defects with more or less severe abnormalities of the internal organs and/or skeleton. It is most commonly characterized by maldevelopment of the eyes, ears, lips, tongue, palate, mandible, maxilla, zygomatic and orbital structures and deformities of the dental structures. In this presentation, a patient with Goldenhar syndrome who had previously undergone orthognathic surgery by plastic and reconstructive surgery in an external center will be discussed about the revision surgery performed by us after infection and relapse. The patient had facial asymmetry and occlusal canthus, post-operative extraoral fistula, infection and pain in the right mandible. As a result of radiologic and clinical evaluation, separation and bone loss were observed in the lag screw fixation in the right mandible of the patient who was fixed with a single screw method with bilateral sagittal split ramus osteotomy. The patient had restricted mouth opening and deviation during opening and closing. It was decided to re-operate the patient whose quality of life and psychology were severely affected. Under general anesthesia, le fort 1 osteotomy of the maxilla, fixation of the right mandible with an iliac graft and reconstruction plate via submandibular approach, sagittal split osteotomy of the left mandible and genioplasty of the chin tip were planned. In this presentation, the revision treatment of a patient with Goldenhar Syndrome will be described with the stages of the operation.

Keywords: Goldenhar syndrome, orthognathic surgery revision, reconstruction plate, submandibular approach

DS62

Bir Grup Çocuk Hastada Taurodontizm Prevalansının Değerlendirilmesi

Büşra KARAAĞAÇ ESKİBAĞLAR¹, Yelda POLAT²

¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

²Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: bkeskibaglar@firat.edu.tr

Bu çalışma Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalına başvuran 5-16 yaş aralığındaki hastalarda taurodontizm prevalansını, lokalizasyonu, dağılımını ve cinsiyetler arasındaki farklılığını belirlemeyi amaçlamaktadır. Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği bölümüne 2020-2023 yılları arasında farklı sebeplerle başvuran 5-16 yaş aralığındaki 4215 hastanın dijital ortopantomografik görüntüleri rastgele seçilerek geçmişten günümüze retrospektif olarak değerlendirildi. Pulpa odası geniş olan, pulpa tabanı daha apikalde olan ve mine-sement birleşim yeri daha geniş olan dişler iki gözlemci tarafından incelenerek çalışmaya dahil edildi. Ölçümler Shifman ve Chanannel tarafından geliştirilen taurodont indeks'e göre yapıldı. Taurodontizm tiplerinin prevalansı ile cinsiyet, maksilla ve mandibuladaki görülme sıklığı kaydedildi. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde Pearson ki-kare testi kullanıldı. Çalışmada dahil edilme kriterlerini karşılayan 3780 hastanın dijital ortopantomografik görüntüleri incelendi. Çalışmamızda 83 hastanın 117 dişinde taurodontizm saptandı. Bu hastaların 38'i erkek (%45,78), 45'i kadın (%54,21) olarak bulundu. Bu dişlerin 75 tanesi hipotaurodont (%64,1), 23 tanesi mezotaurodont (%19,65), 14 tanesi hipertaurodont (%11,96) ve 5 tanesi piramidal (%4,28) olarak belirlendi. Bu anomalinin 79 tanesi mandibulada (%67,52), 38 tanesi maksillada (%32,48) görüldü. Maksilla ve mandibula arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulundu ($p<0.05$). Cinsiyetler arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamadı ($p>0.05$). Taurodontizm yaygın görülen dental anomalilerden birisidir. En sık görülen taurodontizm alt tipi hipotaurodont olarak belirlendi. Klinisyenler taurodontizm görülen dişlerde özellikle endodontik tedavi planlamalarında dikkatli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dental anomali, taurodontizm, prevalans

Evaluation of the Prevalence of Taurodontism in A Group of Pediatric Patients

This study aims to determine the prevalence, localization, distribution of taurodontism, and the differences between genders among patients aged 5-16 years who attended the Department of Pediatric Dentistry at Fırat University Faculty of Dentistry. The digital orthopantomographic images of 4215 patients aged 5-16 years who visited the Department of Pediatric Dentistry at Fırat University Faculty of Dentistry between 2020 and 2023 for various reasons were randomly selected and retrospectively evaluated. Teeth with a large pulp chamber, a more apical located pulp floor, and a wider cemento-enamel junction were included in the study by two observers. Measurements were made conducted according to the taurodont index developed by Shifman and Chanannel. The prevalence of taurodontism types along with the frequency of occurrence in the maxilla and mandibula and by gender were recorded. The Pearson chi-square test was used for statistical analysis of the data. The digital orthopantomographic images of 3780 patients who met the inclusion criteria were examined. The study identified taurodontism in 117 teeth of 83 patients. Of these patients, 38 were male (45.78%) and 45 were female (54.21%). Among these teeth, 75 were classified as hypotaurodont (64.1%), 23 as mesotaurodont (19.65%), 14 as hypertaurodont (11.96%), and 5 as pyramidal (4.28%). This anomaly was observed in 79 teeth in the mandibula (67.52%) and 38 in the maxilla (32.48%), with a statistically significant difference between the maxilla and mandibula ($p<0.05$). No significant difference was found between genders ($p>0.05$). Taurodontism is one of the most common dental anomalies. The most frequently observed subtype of taurodontism was hypotaurodont. Clinicians should be cautious when planning endodontic treatment for teeth affected by taurodontism.

Keywords: Dental anomaly, taurodontism, prevalence

DS63

Üniversal Rezin Kompozitlerin Translüsensi Parametresi Üzerine Farklı Detoks İçeceklerinin Etkisi

Ayşe İrem YETİŞ¹, Serra Yaren YEŞİL¹, Aşenur BULUT¹, Oya BALA¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Ad, Ankara

Sorumlu Yazar: iremcakarel@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı dört farklı üniversal rezin kompozitin translüsensi parametresi üzerine kırmızı, turuncu ve yeşil renk detoks içeceklerinin etkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışmada dört farklı üniversal rezin kompozit Omnichroma (Tokuyama, Japan), OptiShade (Kerr, ABD), Filtek Ultimate (3M ESPE, ABD) ve Essentia (GC, Japan)) kullanıldı. Kullanılan rezin kompozitlerin her biri için 6 mm çapında ve 2 mm derinliğinde plexiglass kalıplar kullanılarak 30 adet olmak üzere toplamda 120 adet örnek hazırlandı. Örnek yüzeylerine alüminyum oksit kaplı diskler (Soflex, 3M ESPE, ABD) kullanılarak polisaj uygulandıktan sonra, yapay tükürük içerisinde 37°C'de 24 saat saklandı. Takiben, örneklerin renk parametreleri (L, a ve b) siyah ve beyaz zemin üzerinde spektrofotometre cihazı (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik, Almanya) kullanılarak ölçüldü. 1., 7., 14., ve 28. günlerde ölçümler tekrarlandı. Translüsensi parametrelerinin hesaplanmasında CIEDE 2000 renk formülü kullanıldı. Elde edilen veriler Anova, post hoc Bonferroni ve Tukey testleri ile istatistiksel olarak $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde analiz edildi.

Bulgular: Tüm değerlendirme periyotlarında, en yüksek translüsensi parametresi tüm detoks içeceklerinde OptiShade ile hazırlanan örneklerden elde edildi. Detoks içeceklerinin her birinde, test edilen rezin kompozit materyallerin translüsensi parametresi arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olduğu görüldü ($p<0.05$). Detoks içeceklerinin her birinin test edilen rezin kompozit materyallerin translüsensi parametreleri üzerine etkisi istatistiksel olarak incelendiğinde, detoks içeceklerinin rezin kompozit materyallerin her birinde farklı etki gösterdiği görüldü. Ayrıca tüm deney gruplarında translüsensi parametrelerinin zaman içinde azalma gösterdiği tespit edildi ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde, detoks içeceklerinin üniversal rezin kompozitlerin translüsensi üzerine etkisinde üniversal rezin kompozitin yapısının yanı sıra detoks içeceklerinin içeriğinin de önemli rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Detoks içeceği, Translüsensi, Üniversal rezin kompozit

The Effect of Different Detox Drinks on the Translucency Parameters of Universal Resin Composites

Aim: The aim of this study was to investigate the effect of red, orange and green color detox drinks on the translucency parameter of four different universal resin composites.

Method: Four different universal resin composites Omnichroma (Tokuyama, Japan), OptiShade (Kerr, USA), Filtek Ultimate (3M ESPE, USA) and Essentia (GC, Japan)) were used in the study. For each of the resin composites used, a total of 120 samples (30 samples for each composite) were prepared using plexiglass molds with a diameter of 6 mm and a depth of 2 mm. The sample surfaces were polished using aluminum oxide coated discs (Soflex, 3M ESPE, USA) and stored in artificial saliva at 37°C for 24 hours. Then, the color parameters (L, a and b) of the samples were measured on a black and white background using a spectrophotometer (Vita Easyshade V, Vita Zahnfabrik, Germany). On days 1, 7, 14, and 28, the measurements were repeated. CIEDE 2000 color formula was used to calculate the translucency parameter. The data obtained were analyzed statistically with ANOVA, post hoc Bonferroni and Tukey tests at $p<0.05$ significance level.

Results: In all evaluation periods, the highest translucency parameter was obtained from samples prepared with OptiShade in all detox drinks. There was a statistically significant difference in the translucency parameter among the resin composite materials tested in each detox drink ($p<0.05$). When the effect of each detox drink on the translucency parameter of the tested resin composite materials was statistically examined, it was observed that detox drinks had different effects on each resin composite material. Additionally, it was found that translucency parameters decreased over time in all experimental groups ($p<0.05$).

Conclusion: Within the limits of this study, it can be said that the structure of the universal resin composite used as well as the content of the detox drinks play an important role in the effect of detox drinks on the translucency of universal resin composites.

Keywords: Detox drink, Translucency, Universal resin composite

DS64

Tek Renk Universal Kompozit Rezinlerde Kahve ile Renklendirme Sonrası Ağartmanın Renk Stabilitesine Etkisi

Ceren BAŞERDEM¹, Beyza ARSLANDAŞ DİNÇTÜRK¹, Cemile KEDİCİ ALP¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: cerenbaserdem@gazi.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı kahve içerisinde bekletilen tek renk universal kompozit rezin örnekleri ofis tipi bir ağartma ajanı uygulanmasının renk stabilitesine etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada Omnichroma (Tokuyoma Dental, Japan), Vittra APS Unique (FGM Dental Group, Brazil), Zenchroma (President Dental, Germany), Charisma Diamond One (Kulzer, Germany) ve Essentia Universal (GC, Japan) olmak üzere 5 adet farklı tek renk universal kompozit kullanıldı. Çalışmada akrilik dişler üzerinde 6 mm çapında ve 2 mm derinliğinde silindirik kavimler açıldı. Toplamda 50 adet örnek hazırlandı (n=10). Restoratif materyaller kahve (Nescafe Classic, Nestle) solüsyonu içinde, 14 gün süre ile renklendirildi. Renklenen kompozit materyalleri ağartmak için Opalescence® Boost Ofis Tipi Beyazlatma (%40 HP) kullanıldı. Renklendirme öncesi, renklendirme sonrası ve ağartma sonrası renk değerleri spektrofotometre (VITA EasyshadeAdvance, Vita) yardımıyla ölçüldü. Veriler tek yönlü anova testi ile değerlendirildi.

Bulgular: Ölçümler sonucu 5 kompozit rezin grubunun da başlangıç ve 14. gün sonrası ΔE değerleri 3.3 ten büyük olarak ölçüldü. Ağartma ve 14. gün arasındaki renk farkı en fazla Zen chroma grubunda iken en az Essentia Universal grubunda saptandı. Beyazlatma ve başlangıç değerlerinin ΔE değişimi 5 kompozit rezin grubunda da 3.3 ten küçük olarak gözlemlendi.

Sonuç: Kahve gibi renklenmeyi oluşturan solüsyonlar için ofis tipi ağartma işlemi etkili bir yöntem olup renklenmiş tek renk universal kompozit rezinlerde rengin başlangıç değerine yaklaşmasını sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Tek Renk Universal Kompozit Rezinler, Ağartma, Renk Stabilitesi

Effect of Bleaching After Coloring with Coffee on Color Stability of Single Shade Universal Composite Resins

Aim: The aim of this study is to evaluate the effect of applying an office-type bleaching agent to single-shade universal composite resin samples stored in coffee on color stability.

Materials and Methods: In this study, five single-shade universal composite were used: Omnichroma (Tokuyama Dental, Japan), Vittra APS Unique (FGM Dental Group, Brazil), Zenchroma (President Dental, Germany), Charisma Diamond One (Kulzer, Germany), and Essentia Universal (GC, Japan). Cylindrical cavities with a diameter of 6 mm and a thickness of 2 mm were prepared on acrylic teeth. A total of 50 samples were prepared (n=10). The restorative materials were immersed in a coffee solution (Nescafe Classic, Nestle) for 14 days for staining. Opalescence® Boost Office Teeth Bleaching (40% HP) was used to whiten the stained composite materials. Color values were measured with spectrophotometer (VITA EasyshadeAdvance, Vita) before staining, after staining, and after bleaching. Data were evaluated with one-way anova test.

Results: According to the measurements, ΔE values for all 5 composite resin groups were measured to be greater than 3.3 at both the initial and 14-day intervals. The greatest color difference between bleaching and the 14th day was observed in the Zen chroma group, while the least difference was detected in the Essentia Universal group. The change in ΔE between bleaching and initial values was observed to be less than 3.3 in all 5 composite resin groups.

Conclusion: Office-type bleaching procedures are effective methods for significantly reducing the discoloration caused by solutions such as coffee, leading to lightening of the color in stained single-shade universal composite resins.

Keywords: Single-Shade Universal Composite Resins, Bleaching, Color Stability

DS65

Gömülü Diş ve Etrafındaki Ameloblastomanın Unilateral Sagittal Split Ramus Osteotomisi İle Uzaklaştırılması

Fatma DOĞAN¹, Şebnem AKKÜLAH², Bozkurt Kubilay IŞIK¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Türkiye Dental Klinik

Sorumlu Yazar: fatmad1352@gmail.com

Yirmi yedi yaşındaki erkek hastanın rutin dental muayenesi sırasında sol alt gömülü üçüncü molar diş etrafında 40 x 16 mm genişliğinde uniloküler bir radyolüsent lezyon tespit edildi. Lezyondan alınan insizyonel biyopsi sonucunda ameloblastoma olduğu anlaşıldı.

Diş çok derinde gömülü olduğu için konvansiyonel yaklaşımla dişin alınmasının zaten incelmış olan angulus bölgesini daha da zayıflatarak patolojik fraktür ile sonuçlanabileceği düşünüldü. Onun yerine tek taraflı sagittal split ramus osteotomisi (SSRO) ile dişi ve lezyonu uzaklaştırmak planlandı.

Genel anestezi altında osteotomi gerçekleştirildi. Osteotomi tamamlandıktan ve fragmanlar ayrıldıktan sonra gömülü üçüncü molar diş ve komşuluğundaki ikinci molar çekildi, ameloblastoma agresif biçimde kürete edildi. İki adet miniplak ile osteotomi sabitlendi. Lingual kortekste minimal bir bad-split meydana gelmekle birlikte, iyileşme dönemi olaysız geçti.

15 ay sonraki takip radyografında herhangi bir sorun yoktu. Altı ayda bir kontrollerine devam edilecektir.

Cerrahi erişimin zor olduğu gömülü alt üçüncü molarların uzaklaştırılması için SSRO etkili bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Gömülü diş, Sagittal split ramus osteotomisi

Removal of Impacted Tooth and Surrounding Ameloblastoma by Unilateral Sagittal Split Ramus Osteotomy

During the routine dental examination of a 27-year-old male patient, a 40 x 16 mm unilocular radiolucent lesion was detected around the lower left impacted third molar. An incisional biopsy of the lesion revealed an ameloblastoma.

Since the tooth was deeply impacted, it was thought that removing the tooth using a conventional approach would further weaken the already thinned angulus region and result in pathologic fracture. Instead, unilateral sagittal split ramus osteotomy (SSRO) was planned to remove the tooth and the lesion.

Osteotomy was performed under general anesthesia. After osteotomy was completed and the fragments were separated, the impacted tooth and the adjacent second molar were extracted, and the ameloblastoma was aggressively curetted. Osteotomy was performed using two miniplates. Although a minimal bad split occurred in the lingual cortex, the healing period was uneventful.

The follow-up radiographs at 15 months were unremarkable. Follow-up visits will continue every six months.

SSRO is an effective technique for the removal of impacted lower third molars where surgical access is difficult.

Keywords: Ameloblastoma, Impacted tooth, Sagittal split ramus osteotomy

DS66

Konjenital Daimi Diş Germi Eksikliklerinde Farklı Yöntemlerle Süt Dişlerinin Tedavisi: Üç Olgu Sunumu

Zehra Selin KARAUĞUZ¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: zehraselinkarauguz@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunda konjenital daimi diş germi eksikliği bulunan hastalarda mevcut süt dişlerine uygulanan tedaviler ve takiplerinin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu:

1.Olgu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvuran 7 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde 75 numarada profund çürük, 85 numarada sinüs yolu saptanmıştır. Radyografik muayenede 35 ve 45 numaralı diş germelerinin eksikliği, 85 numaranın periapikal dokularında enfeksiyon görülmüştür. 75 numaranın tedavisinde, MTA pulpotomi yapılmış ardından paslanmaz çelik kronla restore edilmiştir. 85 numaralı diş çekilip yer tutucu uygulanmıştır. 7 ay sonraki kontrol muayenesinde, herhangi bir şikayetin olmadığı, periapikal dokuların sağlıklı olduğu, alveol kemikteki enfeksiyonun iyileştiği görülmüştür.

2.Olgu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde 55 numarada profund çürük, radyografik muayenesinde 15 numara germinin eksikliği saptanmıştır. Tedavisinde MTA pulpotomi yapılmış kompozit rezin ile restorasyon tamamlanmıştır. 9 ay sonraki kontrol muayenesinde, herhangi bir şikayetin olmadığı, periapikal dokuların sağlıklı olduğu görülmüştür.

3.Olgu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvuran 7 yaşındaki kız hastanın klinik ve radyografik muayenesinde 75 numarada okluzal çürük görülmüştür. Tedavisinde paslanmaz çelik kron uygulanmış, 7 ay sonraki kontrol muayenesinde, herhangi bir şikayetin olmadığı, periapikal dokuların sağlıklı olduğu görülmüştür.

Sonuç: Konjenital daimi diş germi eksikliğinde, süt dişinin ağızda tutulması önem arz eder. Süt dişindeki çürük derinliğine, pulpal ve periradiküler doku maruziyetine göre yapılan tedavi çeşitlilik gösterir. Sunulan vakalarda; pulpal maruziyeti olmayan süt dişine paslanmaz çelik kron, periradiküler doku maruziyeti olmayan profund çürüklü dişlere MTA ampütasyon yapılarak ağızda tutulması sağlanmış, yaygın periradiküler doku etkilenimi olan süt dişinin çekimi sonrasında yapılan yer tutucu ile mevcut yerin korunması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Konjenital, Germ Eksikliği, Tedavi

Treatment of Primary Teeth in Congenital Permanent Tooth Germ Deficiencies Using Different Methods: A Presentation of Three Cases

Objective: This case presentation aims to showcase the treatments and follow-ups performed on existing primary teeth in patients with congenital deficiencies permanent tooth germs.

Case 1: 7 years old female patient presented to Pedodontics clinic Necmettin Erbakan University for a routine examination. Clinical examination revealed a profound caries at tooth 75 and a sinus tract at tooth 85. Radiographic examination showed absence tooth germs 35 and 45, and an infection in periapical tissues of tooth 85. The treatment for tooth 75 involved MTA pulpotomy followed by restoration with a stainless-steel crown. Tooth 85 was extracted, and a space maintainer was placed. At 7-month follow-up, patient reported no complaints, with healthy periapical tissues and healed alveolar bone infection observed.

Case 2: 9 years old female patient presented to Pedodontics clinic Necmettin Erbakan University for a routine examination. Clinical examination revealed profound caries at tooth 55, and radiographic examination indicated absence of tooth germ 15. Treatment involved MTA pulpotomy followed by restoration with composite resin. At 9 month follow up, patient reported no complaints, and healthy periapical tissues were observed.

Case 3: 7-year-old female patient presented to Pedodontics clinic Necmettin Erbakan University for a routine examination. Clinical and radiographic examinations revealed a superficial caries at tooth 75. Treatment involved application of a stainless-steel crown. At 7-month follow-up, patient reported no complaints, and healthy periapical tissues were observed.

Conclusion: In cases congenital permanent tooth germ deficiency, maintaining primary tooth in oral cavity is crucial. The treatment varies depending on depth of caries, as well as exposure of pulpal and periradicular tissues. In cases presented, primary teeth without pulpal exposure were maintained with stainless steel crowns, those without periradicular tissue exposure but with profound caries were treated with MTA pulpotomy to remain in mouth, and space maintainers were used after extraction of primary teeth with extensive periradicular tissue involvement to preserve space.

Keywords: Congenital, Germ Deficiency, Treatment

DS67

Farklı Yarı Saydımlıktaki Kompozit Rezinlerin Renk Değişikliğinin Değerlendirilmesi Üzerinde Arka Plan Renginin Etkisi

Irem KAYA¹, Ahmet EROL², Nevin ÇOBANOĞLU¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Konya Ağız Diş Sağlığı Hastanesi

Sorumlu Yazar: irm.ky55@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; farklı yarı saydımlıktaki kompozit rezinlerin renk değişikliği değerlendirilmesi üzerinde arka plan renginin etkisini değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmamızda Estelite Σ Quick (EQ) CE (mine), OA2(dentin) ve Filtek Ultimate (FU) A2 Mine, A2 Dentin kompozitleri kullanıldı. Her iki markanın kompozit rezinlerinden mine ve dentin tek başına ve mine+dentin tabakalanarak disk şeklinde örnekler hazırlandı (n=10). Örnekler hazırlandıktan sonra 24 saat distile suda, ardından 10 gün renklendirici solüsyonda (Nescafe Classic), bekletildi. Kompozit örneklerin renkleri 24 saat sonra (başlangıç) ve renklendirmeden sonra siyah, beyaz ve gri arka planda spektrofotometre (Vita Easyshade) ile ölçüldü. Her arka plan için iki ölçüm değeri kullanılarak renk değişim değeri ($\Delta E00$) hesaplandı. Aynı kompozitlerin farklı arka planlarda ölçülen renk değişim değerleri karşılaştırıldı. Ayrıca farklı firmaların benzer translüsen siyah sahip kompozit rezinlerin $\Delta E00$ değerleri ve aynı firmanın farklı translüsent tonlarının $\Delta E00$ değerleri farklı arka planlarda karşılaştırıldı. İstatistiksel analiz için One-way ANOVA ve Tukey's post-hoc testleri kullanıldı. ($\alpha = 0.05$).

Bulgular: Mine kompozitleri dentin ile tabakalanarak kullanıldığında hep yalnız mine kompozitlerinin $\Delta E00$ değerlerinden daha düşük değerler gösterdi ($p<0,05$). Aynı kompozit rezin örneklerin farklı arka planlardaki $\Delta E00$ değerleri karşılaştırıldığında sadece siyah arka planda ölçülen FU mine diğer iki arka planda ölçülen $\Delta E00$ değerlerinden yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Aynı firmanın farklı translüsent tonları farklı arka planda karşılaştırıldığında sadece siyah arka plandaki FU nun sıralaması diğer arka planlardaki FU örneklerin sıralamasından farklı bulundu.

Sonuç: Farklı arka planlar opak bir kompozit rezin olan dentin kompoziti içeren örneklerin renk değerlendirmesini etkilememiş fakat translüsent bir kompozit rezin olan FU minenin renk değerlendirmesini etkilemiştir. Translüsent kompozit rezinler daha opak kompozit rezinlerle tabakalanarak uygulandıklarında daha doğru renk değerlendirmesi yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: Renk stabilitesi, opasite, translüsen siyah, kompozit rezin, arka plan rengi

Effect Of Background Color on Composite Resins with Different Translucency's Color Change Evaluation

Purpose: To evaluate the effect of background color on the color change evaluation of composite resins of different translucency.

Material and Method: In our study, Estelite Σ Quick (EQ) CE, OA2 and Filtek Ultimate (FU) A2 Enamel, A2 Dentin composites were used. Disc-shaped samples were prepared from the composites of both brands by layering enamel and dentin alone and enamel + dentin (n = 10). After preparation, samples were kept in distilled water for 24 hours and then in coloring solution (NescafeClassic) for 10 days. Colors of the composite samples were measured with a spectrophotometer (VitaEasyshade) on black, white and gray backgrounds after 24 hours (initial) and after coloring. Color change value ($\Delta E00$) was calculated using two measurement values for each background. Color change values of same composites measured on different backgrounds were compared. In addition, the $\Delta E00$ values of composite resins with similar translucency from different companies and $\Delta E00$ values of different translucent shades from same company were compared on different backgrounds. One-way ANOVA and Tukey's post-hoc tests were used for statistical analysis. ($\alpha = 0.05$).

Results: When enamel composites were used layered with dentin, they always showed lower $\Delta E00$ values than enamel composites alone($p<0.05$). When $\Delta E00$ values of same composite resin samples on different backgrounds were compared, only FU enamel measured on black background was found to be higher than $\Delta E00$ values measured on other two backgrounds($p<0.05$). When different translucent shades of same company were compared on different backgrounds, only order of FU on black background was found to be different from the order of FU samples on other backgrounds.

Conclusion: Different backgrounds didn't affect the color evaluation of samples containing dentin composite, an opaque composite resin, but did affect the color evaluation of FU enamel, a translucent composite resin. More accurate color evaluation can be achieved when translucent composite resins are layered with more opaque composites.

Keywords: Keywords: Color stability, opacity, translucency, composite resin, background color

DS68

YouTube Videolarının ‘Fiberle Güçlendirilmiş Kompozit Rezin Köprü’ Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Değerlendirilmesi: Doğruluk ve Güvenilirlik Değerlendirmesi

Merve ARSLAN¹, Zeyneb Merve ÖZDEMİR¹

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi
Sorumlu Yazar: mervetkn93@gmail.com

Bu çalışmanın amacı fiber destekli kompozit rezin köprülerle ilgili Youtube videolarının doğruluk ve güvenilirliğini araştırmaktır. Bu çalışmada YouTube’da ‘fiber destekli kompozit rezin köprü’ anahtar kelimesini kullanarak ilk 100 video arandı. Videolar izlenme sayısı, beğenme sayısı, beğenmeme sayısı, kaç gün önce yüklendiği, yorum sayısı ve video uzunluğu gibi video demografik verileri açısından değerlendirildi. Video içerikleri eğitim amaçlı ve öğrenme tekniği olmak üzere 2, video kaynakları ise dental şirket, diş hekimi, uzman, YouTube kanalı ve diğer olacak şekilde 5 farklı kategoride incelendi. Videoların doğruluğunu ve güvenilirliğini belirlemek için Journal of American Medical Association Benchmark Criteria (JAMA) ve Modifiye DISCERN (m-DISCERN) Anketi ölçekleri kullanılmıştır. Veriler Kruskal-Wallis ve Tamhane-T2 ile analiz edildi. Korelasyon için Spearman korelasyon testi bakıldı. Kaynak açısından değerlendirildiğinde m-DISCERN ve JAMA kriterlerinde anlamlı fark vardı (sırasıyla p=0.032; p=0.037). İçerik açısından değerlendirildiğinde ise video uzunluğu ve m-DISCERN skoru arasında anlamlı fark vardı (sırasıyla p=0.003; p=0.04). m-DISCERN ve video uzunluğu arasında anlamlı fark vardı (p=0.04). m-DISCERN açısından dental şirket ile diş hekimi arasında anlamlı fark bulunmuştur (p=0.01). JAMA açısından dental şirket-diş hekimi ve dental şirket-uzman arasında anlamlı fark bulunmuştur (p=0.014). m-DISCERN ve video uzunluğu arasında kuvvetli bir pozitif korelasyon vardı. Videoların genelinin güvenilirliği iyiyken, doğruluğu orta seviyede idi. Fiber destekli kompozit rezin köprü hakkında yanlış bilgileri azaltmak için daha güvenilir ve doğru içeriğe sahip videolara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Fiber Destekli Kompozit Rezin Köprü, JAMA, m-DISCERN, YouTube

YouTube As Sources of Information About Fiber-Reinforcement Composite Resin Bridge: Accuracy and Reliability Assessment

The aim of study was to examine the accuracy and reliability of YouTube videos related to fiber-reinforced composite bridges. In this study, the initial 100 videos were obtained by searching for the keyword 'fiber reinforced composite bridge' on YouTube. Videos were evaluated in terms of video demographic properties such as number of views, number of likes and dislikes, days since upload, number of comments and video length. Video contents were examined in 2 different categories which are educational purposes and learning techniques, and video sources were examined in 5 different categories that are dental company, dentist, specialist, YouTube channel and other. Journal of American Medical Association Benchmark Criteria (JAMA) and Modified DISCERN (m-DISCERN) criteria tools were employed to determine the accuracy and reliability of the videos. The analysis was conducted using the Kruskal-Wallis and Tamhane-T2 tests for data correlation, while the Spearman correlation test was used for correlation analysis. When evaluated in terms of source, there was a significant difference in both m-DISCERN and JAMA criteria (, respectively, p=0.032; p=0.037). In terms of content, there was a significant difference in both video length and m-DISCERN score (respectively, p=0.003; p=0.004). There was a significant difference between m-DISCERN and video length (p = 0.04). A significant difference was found between the company and the dentist in terms of m-DISCERN (p = 0.01). According to JAMA, a significant difference was found between the dental company-dentist and the dental company-specialist (p = 0.014). There was a strong positive correlation between m-DISCERN and video length. The reliability of the videos was generally good; however, their accuracy was found to be only intermediate. In order to mitigate the dissemination of misinformation regarding fiber-reinforced composite resin bridges, there is an urgent need for videos that exhibit both enhanced reliability and accuracy.

Keywords: Fiber-Reinforced Composite Bridge- JAMA, m-DISCERN, YouTube.

DS69

İki Farklı İnley Kavitesine Uygulanan Farklı CAD-CAM Materyallerinin Kırılma Dayanımı ve Sem Görüntülerinin İncelenmesi

Rahime Zeynep ERDEM¹, Kevser KARAKAYA¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: zeynepguvendi@hotmail.com

Amaç: Zirkonya lityum-disilikat cam-seramik ve itriyumla stabilize edilmiş zirkonya bazlı seramik MOD ve MO inlay restorasyonların kırılma mukavemetini ve başarısızlık modlarını belirlemek ve karşılaştırmaktır.

Materyal-Metod: Örneklerin elde edileceği maksillar 2. premolar dişini temsil eden güdükler, CAD/CAM freze ünitesinde hyperdent yazılım kullanılarak hazırlandı. Her bir grup için 16 adet olacak şekilde toplam 32 adet epoksi rezinden die model elde edildi. Daha sonra inley kavitelerini restore etmek için Vita Suprinity (VITA Zahnfabrik, BadSackingen, Germany) ve IPS e.max ZirCAD CAD/CAM (Ivoclar Vivadent Schaan Liechtenstein) bloklardan freze işlemi ile restorasyonlar üretildi. Örnekler yaşlandırma işleminden sonra universal bir test cihazı ile kırılma testine tabi tutuldu. Sonra oluşan kırıklar sınıflandırıldı. Verilerin normal dağılımı Shapiro-wilk testi ile değerlendirildi. Varyansların homojenliği Levene testi ile değerlendirildi. Restoratif materyal türü ve kavite yüzey etkileşimi two-way Anova ile test edildi.

Bulgular: IPS e.max ZirCAD materyalin kırılma mukavemeti ortalama değeri (723,18±57,51), Vita Suprinity ZLS materyelinden (689,86±113,61) yüksektir ancak istatistiksel olarak anlamlı değildir (F=3.46, p= 0.073).

3 yüzeyli kaviteye sahip diş materyal grubu (768,00±60,60), 2 yüzeyli kaviteye sahip olan gruptan (645,037±71,20) önemli derecede farklı kırılma mukavemetine sahiptir (F=47.18, p<0.001).

Sonuç: Kavitenin 3 yüzeyli olması, inley restorasyonunun kırılma direncini daha da arttırabilir, ve bu istatistiksel olarak anlamlıdır. Restoratif materyaller arasında kırılma mukavemeti yönünden önemli bir fark yoktur.

Anahtar Kelimeler: cad-cam, inley kırılması, zirkonyayla güçlendirilmiş lityum disilikat, sem analizi

Investigation of Fracture Strength and SEM Images of Different CAD-CAM Materials Applied to Two Different Inlay Cavities

Aim: This study aims to determine and compare the fracture strength and failure modes of zirconia-reinforced lithium silicate glass ceramics (ZLS) and yttria-stabilized zirconia-based ceramic MOD and MO inlay restorations.

Materials and Methods: Stumps representing the maxillary second premolar were prepared using HyperDent software and CAD/CAM milling units. Thirty-two epoxy resin die models were obtained, with 16 samples in each group. Subsequently, restorations were fabricated using Vita Suprinity (VITA Zahnfabrik, Bad Sackingen, Germany) and IPS e.max ZirCAD CAD/CAM (Ivoclar et al., Liechtenstein) blocks to restore the inlay cavities. The specimens were subjected to aging and then tested for fracture using a universal testing machine. The resulting fractures were classified. Data normality was assessed using the Shapiro-Wilk test, and homogeneity of variances was evaluated using the Levene test. The interaction between restorative material type and cavity surface was tested using two-way ANOVA.

Results: The fracture strength of IPS e.max ZirCAD material (mean value: 723.18±57.51) is higher than that of Vita Suprinity ZLS material (689.86±113.61), but this difference is not statistically significant (F=3.46, p=0.073). The group with 3-surface cavities in the tooth material (768.00±60.60) has significantly different fracture strength compared to the group with 2-surface cavities (645.037±71.20) (F=47.18, p<0.001).

Conclusions: Having a 3-surface cavity may further enhance the fracture resistance of inlay restorations, and this difference is statistically significant. There is **no significant difference** in **fracture strength** among restorative materials.

Keywords: cad-cam, inlay fracture, zirconia-reinforced lithuim silicat, sem anyses

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından "23.GENEL.010"proje numarası ile desteklenmiştir

DS70

Apikal Lezyonlu Dişlerin Kanal Tedavisi Sonrası Değerlendirilmesi

Hilmi TAŞ¹, Aliye KAMALAK¹, Esra BALKANLIOĞLU¹

¹Kahramanmaraş Sürçü İmam Üniversitesi

Sorumlu Yazar: hilmitas.27@hotmail.com

Giriş ve Amaç: Endodontik tedavi; canlı veya nekrotik pulpa dokusunun kök kanal sisteminden uzaklaştırılması, kök kanallarının mekanik olarak genişletilmesi ve irrigasyon solüsyonları ile dezenfeksiyonunun ardından sızdırmaz bir şekilde üç boyutlu olarak doldurulması işlemidir. Bu hedeflere tam olarak ulaşılmadığında, pulpa hastalığına neden olan patojenler kanalların içinde kalmaya devam ederek endodontik tedavinin başarısızlığına neden olur. Kök kanal tedavisinde amaç temel olarak pulpa ve periradiküler enfeksiyonların önlenmesi ve kontrolünün sağlanmasıdır.

Başarılı bir kök kanal tedavisinin ardından periradiküler inflamasyon geriler ve kök çevresinde alveolar kemik ve periodontal yapılar yeniden oluşur. Radyografik olarak bu değişikliklerin gözlemlenebilmesi için kemiğin yeterli oranda remineralize olması gerekir; bu durum tedaviden en az 3 ay sonra belirgin olmaktadır.

Materyal Metod: Sistemik olarak sağlıklı 18-65 yaş arası 5 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalara rutin kök kanal tedavisi uygulanıp kök ucundaki lezyonun iyileşmesi takip edildi. Bu amaçla K ve H tipi el eğesi ve endoart endomotor eğesi kullanıldı. İrigasyon solüsyonu olarak %5 lik NaOCI ve %17 EDTA solüsyonu kullanıldı. İşlem sonrası hastalara kontrol randevusu verilip dişler takibe alındı.

Bulgular: Kontrol randevusuna gelen 5 hastada var olan semptomlar düzeldi ve alınan röntgen görüntüsünde apikal lezyonlarda iyileşme gerçekleşti. Apikaldeki lezyonlarda anlamlı şekilde küçülme meydana geldi. Kemik yıkımı yerini kemik yapımına bıraktı.

Sonuç ve Öneri: Bir çok etiyolojik faktör sonucu dişlerde periapikal lezyon gelişebilmektedir. Bu lezyonlar kök kanal tedavisi ile kontrol altına alınabilmekte ve dişin prognozunu iyileştirecek yönde etki edebilmektedir. Düzenli aralıklarla diş hekimi muayenesi ve alınan radyolojik görüntülemelerle ile periapikal lezyonlar fark edilip periapikal lezyon varsa büyümeden kontrol altına alınabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanal Tedavisi, Apikal Lezyon, Apikal Abse

Evaluation of Teeth with Apical Lesion After Root Canal Treatment

Introduction and purpose: Endodontic treatment; It is the process of removing live or necrotic pulp tissue from the root canal system, mechanically expanding the root canals and filling them in a three-dimensional manner after disinfection with irrigation solutions. When these goals are not fully achieved, the pathogens that cause pulp disease continue to remain inside the canals, causing endodontic treatment failure. The main purpose of root canal treatment is to prevent and control pulp and periradicular infections.

After successful root canal treatment, periradicular inflammation regresses and alveolar bone and periodontal structures re-form around the root. In order for these changes to be observed radiographically, the bone must be sufficiently remineralized; This situation becomes evident at least 3 months after treatment.

Material Method: Five systemically healthy patients between the ages of 18 and 65 were included in the study. Routine root canal treatment was applied to the patients and the healing of the lesion at the root tip was monitored. For this purpose, K and H type hand file and endoart endomotor file were used. 5% NaOCI and 5% 17 EDTA solution was used. After the procedure, the patients were given a follow-up appointment and the teeth were monitored.

Results: In 5 patients who came to the follow-up appointment, the existing symptoms improved and the apical lesions improved in the X-ray image. There was a significant reduction in the apical lesions. Bone destruction was replaced by bone formation.

Conclusion and Recommendation: Periapical lesions may develop in teeth as a result of many etiological factors. These lesions can be controlled with root canal treatment and may improve the prognosis of the tooth. Periapical lesions can be detected with regular dental examinations and radiological imaging, and if there is a periapical lesion, it can be controlled before it grows.

Keywords: Root Canal Treatment, Apical Lesion, Apical Abscess

DS71

Sivas İlinde Görev Yapan Diş Hekimlerinin Ergonomi ve Mesleki Kas ve İskelet Sistemi Hastalıkları Hakkında Bilgi Düzeylerinin ve Farkındalıklarının Değerlendirilmesi

Şükran ACIPINAR¹, Arzu KOÇKANAT²

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümü

²Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümü

Sorumlu Yazar: dtsukranacipinar@gmail.com

Amaç: Ergonomi, çalışılan ve yaşanan çevrenin insan özelliklerine uygun olarak tasarlanması disiplini. Diş hekimleri ergonomik olarak, ağrı ve stres açısından risk altındaki meslek çalışanları arasındadır. Ergonomik kurallara uygun olmayan çalışmalar sonucunda oluşan mesleki hasarların en büyük sınıfını kas ve iskelet sistemi hastalıkları oluşturmaktadır. Bu hastalıkların diş hekimlerinde prevalansı oldukça yüksektir. Ergonomiye uygun çalışma duruşu, hasarların önlenmesinde başlangıç noktasıdır. Bu konuda diş hekimlerinin kişisel farkındalığı oluşturma taktirde stres azaltılıp, üretkenlik ve kalite artırılarak, meslek uzun yıllar başarılı ve sağlıklı bir şekilde sürdürülebilir. Ergonomiye uygun çalışma duruşu, hasarların önlenmesinde başlangıç noktasıdır. Bu konuda diş hekimlerinin kişisel farkındalığı oluşturma taktirde stres azaltılıp, üretkenlik ve kalite artırılarak, meslek uzun yıllar başarılı ve sağlıklı bir şekilde sürdürülebilir.

Gereç ve Yöntemler: Bu yapılandırılmış anket çalışması Sivas ili merkezinde çalışan 102 diş hekiminde ergonomi bilincini ve ergonomik koşullara uyulmaması durumunda oluşabilecek mesleki hastalıklara ilişkin bilgi düzeylerini belirlemek ve farkındalık oluşturmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada diş hekimlerine demografik bilgiler, farkındalık bölümü, risk faktörleri bölümü ve İskandinav kas-iskelet sistemi anketi bölümü olmak üzere 4 bölümden oluşan bir anket uygulanmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel olarak değerlendirilmesinde IBM SPSS 23® programı kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda; İskandinav kas ve iskelet sistemi anketi sonuçları, cinsiyete ve görev yapılan yere göre istatistiksel olarak anlamlı farklı bulunmuştur ($p<0.05$). Eğitim durumuna göre diş hekimlerinin risk faktörleri hakkındaki bilgi ve farkındalık düzeyi istatistiksel olarak anlamlı farklı bulunmuştur ($p<0.05$). Korelasyon analizi sonucuna göre yaş ile vücut kitle indeksi ve İskandinav kas ve iskelet sistemi anketi ile farkındalık bölümü arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon belirlenmiştir ($p<0.05$). Diş hekimlerinin %96,1'i mesleki ergonomi hakkında bilgisi olduğunu, % 94,2'si doğru çalışma pozisyonunu bildiğini belirtmiştir. Bu verilere rağmen katılımcıların %21,4'ü çoğunlukla ayakta hasta baktığını, %68,9'u uzun süre aynı pozisyonda çalıştığını da dile getirmiştir. Benzer şekilde diş hekimlerinin %52,4'ü hastalar arasındaki zamanlarında esneme hareketleri veya nefes egzersizi yapmadıklarını bildirmiştir. Diş hekimlerinin çalışma yılları ile ergonomik çalışmaya yönelik risk faktörleri hakkındaki farkındalıkları arasında anlamlı ilişki olmadığı görülmüştür ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışmamız Sivas ilinde görev yapan diş hekimlerinin ergonomik çalışma koşulları ve mesleki kas ve iskelet sistemi hastalıklarına karşı farkındalıklarının yetersiz olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliğinde ergonomi, Mesleki hastalıklar, İskandinav kas-iskelet sistemi anketi

Evaluation of Knowledge Levels and Awareness of Dentists Working in Sivas Province about Ergonomics and Occupational Musculoskeletal Disease

Purpose: Ergonomics is the discipline of designing the working and living environment in accordance with human characteristics. Dentists are among the occupational workers who are ergonomically at risk in terms of pain and stress. Musculoskeletal system diseases constitute the largest class of occupational damages that occur as a result of work that does not comply with ergonomic rules. The prevalence of these diseases in dentists is very high. The starting point in preventing damage is the adoption of an ergonomically appropriate working posture. If dentists are made aware of this issue, stress can be reduced, productivity and quality can be increased, and the profession can be continued successfully and healthily for many years.

Materials and Methods: A structured questionnaire study was carried out in 102 dentists working in the centre of Sivas province to determine the awareness of ergonomics and the level of knowledge about occupational diseases that may occur in case of non-compliance with ergonomic conditions and to raise awareness. In the study, a questionnaire comprising four sections, including demographic information, awareness, risk factors and Nordic musculoskeletal system questionnaire sections, was administered to dentists. The IBM SPSS 23® program was employed for the statistical evaluation of the data obtained.

Results: In our study, the results of the Nordic musculoskeletal system questionnaire were statistically significantly different according to gender and place of employment ($p<0.05$). The level of knowledge and awareness of dentists about risk factors according to educational status is statistically significantly different ($p<0.05$). According to the results of correlation analysis, a statistically significant positive correlation was determined between age and body mass index and between the Nordic musculoskeletal system questionnaire and awareness section ($p<0.05$). Despite the high level of knowledge demonstrated by dentists regarding occupational ergonomics, with 96.1% stating that they had knowledge about this topic and 94.2% indicating that they knew the correct working position, 21.4% of participants reported that they mostly care for patients while standing and 68.9% stated that they worked in the same position for a long time. Similarly, 52.4% of the dentists reported that they did not perform stretching movements or breathing exercises during the time between patients. There was no significant correlation between the working years of the dentists and their awareness of risk factors for ergonomic work ($p>0.05$).

Conclusion: Our study revealed that dentists working in Sivas province have insufficient awareness of ergonomic working conditions and occupational musculoskeletal diseases.

Keywords: Ergonomics in dentistry, Occupational diseases, Nordic musculoskeletal system questionnaire

DS72

Mental Foramenin Morfometrik Özelliklerinin Ve Varyasyonlarının Üç Boyutlu Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması

İsmail ÇAPAR¹, Emre HAYLAZ², Çiğdem ŞEKER¹, Gediz GEDUK¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: isosmile@hotmail.com

Bu çalışmada KIBT görüntüleme yöntemi kullanarak mental foramenin morfometrik özelliklerini ve varyasyonlarını retrospektif olarak değerlendirmektedir. MF'nin (mental foramen) horizontal ve vertikal pozisyonları değerlendirilmiş olup, H pozisyonları incelendiğinde sırasıyla H4 (%42,5), H3 (%39,1), H5 (%9,4), H2 (%7,8) ve en az sıklıkla da H1 (%1,1) ve H6 (%1,1) eşit oranda bulunmuştur. V pozisyonları değerlendirildiğinde ise V3(%75,6) en yüksek sıklıkla görülmüş, sonrasında V2 (%21,6) ve en az sıklıkla da V1 (%2,8) görülmüştür. H ve V pozisyonlarının görülme sıklığı açısından erkekler ve kadınlar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. MF şekli değerlendirildiğinde ise en fazla yuvarlak şekil (%72,2) gözlenmiştir, sonrasında ise H-oval (%19,7) en az oranda ise V-oval (%8,1) şekli gözlenmiştir. Mental Foramen yatay uzunluğu sağ tarafta daha fazla bulunmuşken ($3,73 \pm 0,87$), MF dikey uzunluğu sol tarafta daha fazladır ($3,93 \pm 0,8$). AMF (aksesuar mental foramen) ölçümlerinde de aynı şekilde, yatay uzunluk sağ tarafta ($1,63 \pm 0,59$) daha fazla bulunurken, dikey uzunlukta sol taraf ($1,35 \pm 0,75$) yüksek değerde bulunmuştur. Tüm popülasyonda AMF görülme insidansı %4,2 bulunmuştur. Cinsiyet açısından bakıldığında erkeklerin MF ve AMF yatay ve dikey uzunluk değerleri tüm ölçümlerde anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. AMF görülme sıklığı tüm bireylerde sağ tarafta, sol tarafa oranla belirgin miktarda fazladır. Erkeklerde ise AMF görülme sıklığı, kadınlara göre bir miktar fazla görülmüştür. Sol taraf AMF varlığı kadınlarda anlamlı miktarda az bulunmuştur ($p= 0,047$).

Anahtar Kelimeler: Aksesuar Foramen, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Mental Foramen

Three-Dimensional Evaluation of Morphometric Features and Variations of Mental Foramen: CBCT Study

This study aims to retrospectively evaluate the morphometric features and variations of the mental foramen using CBCT imaging method. Horizontal and vertical positions of the MF (mental foramen) were evaluated, and when the H positions were examined, H4 (42.5%), H3 (39.1%), H5 (9.4%), H2 (7.8%) and least frequently, H1 (1.1%) and H6 (1.1%) were found equally. When the V positions were evaluated, V3 (75.6%) was seen with the highest frequency, followed by V2 (21.6%) and V1 (2.8%) the least frequently. There was no significant difference between men and women in terms of the incidence of H and V positions. When the MF shape was evaluated, the round shape was observed the most (72.2%), followed by the H-oval shape (19.7%) and the V-oval shape (8.1%) the least. While the horizontal length of the Mental Foramen was determined to be greater on the right side (3.73 ± 0.87), the vertical length of the MF was greater on the left side (3.93 ± 0.8). Likewise, in AMF (accessory mental foramen) measurements, horizontal length was stated to be higher on the right side (1.63 ± 0.59), while vertical length was found to be higher on the left side (1.35 ± 0.75). The incidence of AMF in the whole population was found to be 4.2%. In terms of gender, males MF and AMF horizontal and vertical length values were determined to be significantly higher in all measurements. The incidence of AMF is significantly higher on the right side than on the left in all individuals. The incidence of AMF in male was slightly higher than in female. The presence of left-sided AMF was found to be significantly lower in women ($p = 0.047$).

Keywords: Accessory Foramen, Cone Beam Computed Tomography, Mental Foramen

DS73

Nazopalatin Kanal Morfolojisinin Dentisyona Göre Değişiminin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Ebru YÜKSEL KAYA¹, Gediz GEDUK¹, Çiğdem ŞEKER¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ad.
Sorumlu Yazar: dtebruyuksel@gmail.com

Nazopalatin kanal maksiller anterior bölgedeki önemli anatomik yapılardan biridir. Bu çalışmanın amacı nazopalatin kanal (NPK) morfolojisinin dentasyon durumuna göre değişimini konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile incelemektir. Toplam 100 hastaya ait KIBT görüntüleri retrospektif olarak taranmıştır. KIBT görüntüleri anterior maksillanın dentasyonuna göre iki gruba ayrılmıştır; maksiller anterior bölgesi dişsiz olan 50 hasta ve diş kaybı olmayan 50 hasta. Hastaların yaş, cinsiyet ve dentasyon durumları kaydedildikten sonra sagittal kesit üzerinde NPK uzunluğu, insiziv foramen (İF) çapı, stenson foramina (SF) çapı, NPK ile palatal düzlem arasındaki NPK açısı ölçülmüştür. Dentasyonun NPK açısı, NPK uzunluğu, SF ve IF çapları ile ilişkisi incelendiğinde değişkenler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$). Değişkenler yaşa ve cinsiyete göre değerlendirildiğinde NPK boyu ve NPK açısı erkek cinsiyette anlamlı oranda yüksek bulunurken ($p<0.05$), insiziv foramen çapının yaş ile arttığı ve bunun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). NPK, hem morfolojisi hem de boyutları açısından önemli anatomik farklılıklar gösterebilir. Dentoalveolar cerrahi sırasında olası komplikasyonları önlemek için dikkatli bir preoperatif değerlendirme gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi, Dentasyon, Retrospektif Çalışmalar, Nazopalatin Kanal, İnsiziv Foramen

Retrospective Evaluation of the Change of Nasopalatine Canal Morphology According to Dentition by Cone Beam Computed Tomography

Nasopalatine canal is one of the important anatomical structures in the anterior maxillary region. The aim of this study was to investigate the changes in nasopalatine canal (NPC) morphology according to dentition status using cone beam computed tomography (CBCT). CBCT images of a total of 100 patients were analyzed retrospectively. CBCT images were divided into two groups according to the dentition of the anterior maxilla; 50 patients with edentulous anterior maxillary region and 50 patients without tooth loss. After recording age, gender and dentition status of the patients, NPC length, incisive foramen (IF) diameter, stenson foramina (SF) diameter, NPC angle between NPC and palatal plane were measured on the sagittal plane. When relationship between dentition and NPC angle, NPC length, SF and IF diameters were analyzed, no statistically significant difference was found between the variables ($p>0.05$). When variables were evaluated according to gender, NPC length and NPC angle were found to be significantly higher in male gender ($p<0.05$). NPC can show significant anatomical variations in both its morphology and dimensions. A careful preoperative evaluation is necessary to avoid possible complications during dentoalveolar surgery.

Keywords: Cone-Beam Computed Tomography, Dentition, Retrospective Studies, Nasopalatine Canal, Incisive Foramen

DS74

Farklı Restoratif Materyallerle Yapılan Post Endodontik Restorasyonların İn-Vivo Değerlendirilmesi

Sait GÜLLÜ², Muazzez Naz BAŞTÜRK¹, Uğur AYDIN¹, Nagihan ÇAKMAK KUŞÇUOĞLU³

¹Gaziantep Üniversitesi

²Özel Muayenehane

³Gaziantep Üniversitesi

Sorumlu Yazar: dt.nazbasturk@gmail.com

Amaç: Endodontik tedavili dişlerde koronal restorasyonun kalitesi, dişin prognozu açısından büyük öneme sahiptir. İyi bir koronal restorasyon, mikro sızıntıyı azaltarak, dişin başarısız olma riskini azaltır. Koronal restorasyon, diş mikrosızıntıya ve kırılmaya karşı korumalıdır (1). Endodontik tedavili dişlerin kırılması, basit bir tüberkül kırığından, çekim gerektiren kök kırığına kadar değişiklik gösterir. Endodontik tedavi sonrası kalan diş dokusu göz önüne alınarak konservatif veya protetik restorasyonlar uygulanır (2). Günümüzde, pulpa odasından destek alan endokron restorasyonlar popülerite kazanmıştır (4, 5). Bu çalışmanın amacı kanal tedavisi sonrası endokron, fiberle güçlendirilmiş kompozit ve konvansiyonel kompozit restorasyonların, klinik ve radyografik olarak 2 yıl takip süresince karşılaştırılmasıdır.

Gereç Ve Yöntem: Bu çalışmaya 18-40 yaş aralığında post-endodontik restorasyon yapılmış 60 hasta dahil edildi. Hastalar, koronal restorasyon türüne göre 3 gruba ayrıldı; Grup 1: kompozit, Grup 2: fiberle desteklenmiş kompozit, Grup 3: endokron. Restorasyonlar 2 yıl boyunca; kırık, yüzey pürüzlülüğü marjinal uyum, periodontal sağlık açısından istatistiki olarak kıyaslandı.

Bulgular: Kırık, yüzey pürüzlülüğü ve marjinal uyum açısından gruplar arasında fark görülmedi ($p>0.05$). Periodontal değerlendirmede; dişeti cep derinliği, plak indeksi, furkasyon tutulumu, kanama indeksi, mobilite derecesi, dişeti çekilme miktarı, değerleri istatistiksel olarak benzerdi ($p>0.05$), 6 ay periyotlarla alınan radyografilerde, kenar uyumu bozulması ve çürüğe rastlanmadı. Hasta memnuniyeti ise son randevuda visual analog skalası (VAS) ile hem estetik hemde fonksiyonel olarak değerlendirildi. Restorasyonlar arasında fonksiyonel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$), estetik olarak endokron ile yapılan restorasyonlar anlamlı olarak daha başarılı bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Kompozitler biouyumlu ve estetik materyallerdir. Kompozit dolguların altına dentin replasment materyallerinin kullanımı kompozite büyük destek sağlamak ve restorasyon kırıklarını önlemektedir. Endokron restorasyonları ise hem estetik hem de dayanıklılık açısından hastalar tarafından tercih edilen materyaller haline gelmiştir. Uygulanan bu materyaller arasındaki farklılıkların daha iyi analizi için daha uzun süreli çalışmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Endokron, everx posterior, kompozit, kanal tedavisi, postendodontik restorasyon.

In-vivo Evaluation of Post Endodontic Restorations with Different Restorative Materials

Purpose: For endodontically treated teeth the quality of the coronal restoration is of great importance for the prognosis of the tooth. A good coronal restoration should reduce microleakage, reducing the risk of tooth failure. Coronal restoration should protect the tooth against microleakage and fracture (1). Fracture of endodontically treated teeth varies from a simple cuspid fracture to a root fracture requiring extraction. Conservative or prosthetic restorations are applied considering the remaining tooth tissue after endodontic treatment (2). Nowadays, endocrown restorations supported by the pulp chamber have gained popularity (3, 4). The aim of this study is to compare endocrown, fiber-reinforced composite and conventional composite restorations after root canal treatment, clinically and radiographically, during a 2-year follow-up period.

Materials And Methods: 60 patients between the ages of 18-40 who underwent post-endodontic restoration were included in this study. The patients were divided into 3 groups according to the type of coronal restoration; Group 1: composite, Group 2: fiber reinforced composite, Group 3: endocrown. Restorations were followed for 2 years; Fracture, surface roughness, marginal fit and periodontal health were compared statistically.

Results: There was no difference between the groups in terms of fracture, surface roughness and marginal adaptation ($p>0.05$). In periodontal evaluation; The values of gingival pocket depth, plaque index, furcation involvement, bleeding index, mobility degree, and gingival recession amount were statistically similar ($p>0.05$). No marginal disruption or caries were detected in the radiographs taken at 6-month intervals. Patient complacency was evaluated both aesthetically and functionally with the visual analog scale (VAS) at the last appointment. There was no significant functional difference between the restorations ($p>0.05$), but aesthetically the restorations made with endocrown were found to be significantly more successful ($p<0.05$).

Conclusion: Composites are biocompatible and aesthetic materials. The use of dentin replacement materials under composite fillings provides great support to the composite and prevents restoration fractures. Endocrown restorations have become the materials preferred by patients in terms of both aesthetics and durability. Long-term studies are needed to better analyze the differences between these applied materials.

Keywords: Endocrown, everx posterior, composite, root canal treatment, postendodontic restoration.

Bu bildiri Gaziantep Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri birimi tarafından desteklendi

DS75

7-12 Yaş Grubu Çocuklarda Birinci Büyük Azı Dişlerin Radyografik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma

Arzu KOÇKANAT¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: arzukockanat@cumhuriyet.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Sivas ilinde bulunan 7-12 yaş arası çocuklarda sağlıklı, çürük, dolgulu ve çekilmiş birinci büyük azı dişlerin görülme sıklığını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na 2023 yılı içerisinde başvuran 7-12 yaş aralığındaki 619 hastanın panoramik radyografileri incelenmiştir. Hastaların birinci büyük azı dişlerindeki çürük, dolgulu (kanal tedavisi dahil), çürük nedeniyle çekilmiş ve sağlıklı diş sayıları belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan 7-12 yaş aralığındaki 619 hastanın 337'si (%54,4) kız ve 282'si (%45,6) erkektir. Hastaların yaş ortalaması 9,15'dir. Birinci büyük azı dişlerinde bir ve daha fazla sayıda çürük, dolgu ve çekim tespit edilen hasta sayısı 387 (% 62) olarak bulunmuştur. Hastalarda bulunan toplam 2476 adet birinci büyük azı dişin 958 (%38) tanesinde çürük, dolgu veya çekim tespit edilmiştir. Alt çene birinci büyük azı dişlerinde üst çenedekilere göre daha fazla çürük ve dolgu bulunmuştur ($p<0,05$). Çürük, çekilmiş ve dolgulu birinci büyük azı diş sayısı yaşla beraber artmışken ($p<0,05$), cinsiyetle aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir ($p=0,07$).

Sonuç: Yaşla birlikte birinci büyük azı dişinde gözlenen çürük, dolgu ve çekim sayılarının artması bize erken dönem koruyucu tedavilerin gerekliliğini ve çocuklara diş fırçalama alışkanlığının kazandırılmasının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, birinci büyük azı, çürük, dolgu, çekim

Radiographic Evaluation of First Molars in Children Aged 7-12: A Retrospective Study

Objective: The aim of this study is to determine the frequency of healthy, decayed, filled and extracted first molars in children aged 7-12 in Sivas province.

Materials and Methods: Panoramic radiographs of 619 patients aged 7-12 years who applied to Sivas Cumhuriyet University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics in 2023 were examined. The number of decayed, filled (including root canal treatment), extracted due to caries and healthy teeth in the patients' first molars was determined.

Results: Of the 619 patients between the ages of 7-12 participating in the study, 337 (54.4%) were girls and 282 (45.6%) were boys. The average age of the patients is 9.15. The number of patients with one or more cavities, fillings and extractions in their first molars was found to be 387 (62%). Decays, fillings or extractions were detected in 958 (38%) of the total 2476 first molars found in the patients. More caries and fillings were found in the lower jaw first molars than in the upper jaw ($p<0,05$). While the number of decayed, extracted and filled first molars increased with age ($p<0,05$), no statistically significant difference was observed between gender ($p=0,07$).

Conclusion: The increase in the number of cavities, fillings and extractions observed in the first molar with age shows us the necessity of early preventive treatments and the importance of teaching children the habit of brushing their teeth.

Keywords: Child, first molar, caries, filling, extraction

DS76

Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde dental anksiyetenin değerlendirilmesi

Pınar GÜLTEKİN¹, Bilge KARCI¹, Kevser SÖKMEN¹

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: pinar.gultekin@alanya.edu.tr

Amaç: Dental anksiyete, bireylerin diş hekimliği tedavilerine karşı duydukları korku ve endişeyi ifade eder. Bu durum, tedaviye uyum ve tedavi sonuçları üzerinde olumsuz etkilere sahip olabilir. Bu nedenle, dental anksiyeteyi ölçmek ve değerlendirmek için güvenilir bir araca ihtiyaç vardır. Bu çalışma, diş hekimliği fakültesi 1., 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin eğitim düzeyinin dental anksiyeteye olan etkisini Modifiye Dental Anksiyete Skalası (MDAS) ile araştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışma, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören 81'i 1. sınıf, 62'si 4. sınıf 43'ü 5.sınıf öğrencisi olmak üzere toplam 192 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirildi. Katılımcılara MDAS anketi uygulandı ve demografik veriler toplandı. MDAS skorları ≥ 19 olanların yüksek anksiyete seviyesi olduğu kabul edildi. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için IBM SPSS Statistics 22 programı kullanıldı.

Bulgular: Bu çalışma Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gören 99'u erkek, 93'ü kadın 192 öğrenci üzerinde gerçekleştirildi. Sınıflar arasında MDAS skorları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p < 0,05$). 1. sınıf ile 5. sınıf ve 4. sınıf ile 5. sınıf öğrencilerinin MDAS skor ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0,05$). 1. sınıf kadın öğrencilerin MDAS skor ortalamaları erkek öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulundu ($p < 0,05$). 4. sınıf ve 5. sınıfa kayıtlı erkek ve kadın öğrencilerin MDAS skor ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0,05$).

Sonuç: Tüm gruplarda anksiyete seviyesi orta olarak belirlenmesine rağmen 5.sınıf öğrencilerinde 1 ve 4. sınıf öğrencileriyle karşılaştırıldığında dental anksiyete seviyesinin daha düşük olduğu gözlemlendi. Bu durum, eğitim seviyesi arttıkça ve diş hekimliği eğitimi aldıkça dental anksiyete seviyelerinin azaldığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, MDAS, diş hekimliği öğrencileri

Evaluation of Dental Anxiety in Dentistry Faculty Students

Aim: Dental anxiety refers to the fear and anxiety individuals feel about dental treatments. This may have negative effects on treatment compliance and treatment outcomes. Therefore, a reliable tool is needed to measure and evaluate dental anxiety. This study aims to investigate the effect of the education level of 1st, 4th and 5th year students of the faculty of dentistry on dental anxiety using the Modified Dental Anxiety Scale (MDAS).

Material and Methods: The study was conducted with the participation of a total of 192 students, including 81 first-year, 62 fourth-year, and 43 fifth-year students studying at Alanya Alaaddin Keykubat University Faculty of Dentistry. Participants were administered the MDAS questionnaire, and demographic data were collected. MDAS scores ≥ 19 were considered indicative of high anxiety levels. For statistical analysis of the findings obtained in the study, IBM SPSS Statistics 22 software was utilized.

Results: This study was carried out on 192 students, 99 male and 93 female, studying at Alanya Alaaddin Keykubat University Faculty of Dentistry. A statistically significant difference was found between classes in terms of MDAS scores ($p < 0.05$). The difference between the MDAS score averages of 1st grade and 5th grade and 4th grade and 5th grade students is statistically significant ($p < 0.05$). MDAS score averages of first-year female students were found to be statistically significantly higher than male students ($p < 0.05$). The difference between the MDAS score averages of male and female students enrolled in the 4th and 5th grades was not statistically significant ($p > 0.05$).

Conclusion: Although the anxiety level was determined to be moderate in all groups, it was observed that the dental anxiety level was lower in 5th grade students compared to 1st and 4th grade students. This shows that dental anxiety levels decrease as the education level increases and dentistry training increases.

Keywords: Anxiety, MDAS, dental students

DS77

Monolitik Zirkonyumların Tamir Sonrası Mikrosızıntılarının Bilgisayar Yazılımıyla Karşılaştırılması

Emel ARSLAN¹, Halil Nuri ÖZDEMİR¹, Hatice SEVMEZ¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: halilnuri.ozdemir@ibu.edu.tr

Amaç: Monolitik zirkonyum restorasyonlara uygulanan farklı tamir işlemleri sonrası mikrosızıntılarını bilgisayar yazılımıyla incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Üç farklı monolitik zirkonyum Grup I: Katana ML (Multilayered), Grup II: Katana STML (Super Translucent Multilayered), Grup III: Katana UTML (Ultra Translucent Multilayered) hazırlandı. Hazırlanan örneklerin yüzey işlemini taklit etmesi amacıyla beş farklı yüzey işlemi uygulandı (n=8). Grup A: Kontrol grubu, Grup B: Hidroflorik asit uygulama, Grup C: Tribokimyasal kumlama, Grup D: Tribokimyasal ile hidroflorik asit uygulama, Grup E: Frez ile aşındırma, tribokimyasal ile kumlama ve hidroflorik asit uygulaması şeklinde ayrıldılar. Örnekler adeziv sistem (Panavia SA Cement; Kuraray) uygulandıktan sonra termal-siklus (Gökçeler) uygulandı. Hazırlanan numuneler bazik fuksin solüsyonunda bekletilerek mikrosızıntı renklenmesi steromikroskop (Olympus DP73) altında değerlendirildi. Alınan görüntülerin ölçüleri Python programında ölçülerek zirkonyum örneklerin geçirgenliği ve yüzey işlemleri karşılaştırıldı. İstatiksel analiz iki yönlü ANOVA ile yapıldı (p<0.05).

Bulgular: Örneklerden frez ile aşındırma, tribokimyasal ile kumlama ve hidroflorik asit uygulanan tamir yöntemi en düşük mikrosızıntı gösterirken, Katana UTML zirkonyumda daha yüksek adaptasyon elde edilmiştir.

Sonuçlar: Yapılan çalışma sonucunda tribokimyasal kumlama, monolitik zirkonyum restorasyonların tamiri açısından önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Monolitik Zirkonyum, Mikrosızıntı, Bilgisayar Yazılımı, Tamir

Comparison of Post-Repair Microleakage of Monolithic Zirconia with Computer Software

Objective: To investigate the microleakage of monolithic zirconia restorations after different repair procedures using computer software.

Materials and Methods: Three different monolithic zirconia Group I: Katana ML (Multilayered), Group II: Katana STML (Super Translucent Multilayered), Group III: Katana UTML (Ultra Translucent Multilayered) were prepared. Five different surface treatments were applied to mimic the surface treatment of the prepared samples (n=8). Group A: Control group, Group B: Hydrofluoric acid treatment, Group C: Tribochemical sandblasting, Group D: Tribochemical and hydrofluoric acid treatment, Group E: Mill abrasion, tribochemical sandblasting and hydrofluoric acid application. The specimens were then bonded to each other with adhesive systems (Panavia SA Cement; Kuraray) and thermal-cycled (Gökçeler Machine). The prepared samples were kept in basic fuchsin solution and microleakage staining was evaluated under a steromicroscope (Olympus DP73). The dimensions of the images were measured in Python program and the permeability and surface treatment of zirconium samples were compared. Two-way ANOVA method was used for statistical analysis (p<0.05).

Results: Among the samples, the repair method with milling abrasion, sandblasting with tribochemical and hydrofluoric acid showed the lowest microleakage, while higher adaptation was obtained with Katana UTML zirconium.

Conclusions: As a result of this study, tribochemical sandblasting is recommended for the repair of monolithic zirconia restorations.

Keywords: Monolithic Zirconia, Microleakage, Computer Software, Repair

DS78

Türkiye'nin Doğusundaki Çocuklarda Diş İhmali Ölçeğinin Test Edilmesi

Periş ÇELİKEL¹, Aybike BAŞ¹

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye
Sorumlu Yazar: celikelperis@gmail.com

Amaç: Diş ihmali, ebeveynlerin çocuğun ağız sağlığını korumak, ağrı ve enfeksiyondan korunmasını sağlamak için gerekli önlemleri almama ve gerekli diş tedavisini sağlama konusundaki başarısızlıkları olarak tanımlanmaktadır. Çalışmanın amacı Türkiye'nin doğusundaki çocuklarda diş ihmali düzeyini değerlendirmek ve diş ihmali çocukların ağız sağlığı durumuyla ilişkilendirmektir.

Materyal ve Metod: Bu kesitsel bir çalışmaya 215 ebeveyn ve çocuk katılmıştır. Araştırmaya katılan çocukların ebeveynlerinin diş ihmali skorunu (DİS) değerlendirmek için bir puan ("kesinlikle hayır") ile beş puan ("kesinlikle evet") arasında değişen bir Likert ölçeği kullanılarak yedi sorudan oluşan diş ihmali ölçeği ve çocuklar ile velilerine ait demografik özellikleri içeren anket kullanıldı. DİS sorulara verilen yanıtların puanları toplanarak hesaplandı. Çocukların ağız sağlığı durumu, ağız hijyeni indeksi, çürük, çekilmiş, dolgululu dişler (dmft, DMFT) kullanılarak klinik olarak değerlendirildi. Veriler IBM SPSS 25 programında ANOVA testi kullanılarak analiz edildi ($p<0,05$).

Bulgular: Çalışmadaki çocukların %50,7'si kız ve %49,3'ü erkektir. DMFT ortalamasının $7,24\pm 3,01$, DİS ortalamasının ise $16,24\pm 4,72$ olduğu saptanmıştır. Analizler sonucunda DMFT ve DİS arasında 0,162 korelasyon katsayısı ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlenmiştir ($p<0,05$). Analizler sonucunda annenin eğitim durumu ile DİS arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmiştir ($p<0,05$). Babanın eğitim durumu, ailenin gelir durumu ve çocuğun son iki yılda diş hekimi ziyareti sıklığına ile DİS skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar elde edilmemiştir ($p>0,05$).

Sonuç: DMFT arttığında ve annenin eğitim seviyesi düştüğünde DİS artmaktadır. Çocukların ağız sağlığında annelerin birincil rol oynadığı görülmektedir. Bu nedenle ağız bakımı konusunda risk altında olan annelerin ve çocukların belirlenmesi ve onların ihtiyaçlarına yönelik tedbirlerin başlatılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: DMFT, Diş ihmali ölçeği, Ebeveyn

Assessment of Dental Neglect Scale in Children from Eastern Turkey

Aim: Dental neglect is defined as the failure of parents to take necessary measures to preserve their child's oral health, protect them from pain and infection, and provide essential dental treatment. The aim of this study is to assess the level of dental neglect in children from Eastern Turkey and to correlate dental neglect with the oral health status of children.

Materials and Methods: Participation in this cross-sectional study comprised 215 parents and children. The study used a seven-item dental neglect score that is applied with Likert scale which ranged from one ("definitely no") to five ("definitely yes"), to assess the Dental Neglect Score (DNS) of the parents of participating children and a questionnaire including demographic characteristics of both children and parents was also used. The scores of responses to the DNS questions were calculated by summing. Clinical assessment of children's oral health status, encompassing decayed, missing, filled teeth (dmft, DMFT) index, oral hygiene index, and dental caries, was performed. Data analysis was conducted employing ANOVA test within IBM SPSS 25 software, with significance level ($p<0.05$).

Results: The study included 50.7% female and 49.3% male children. The mean DMFT was determined to be 7.24 ± 3.01 , while the mean DNS was found to be 16.24 ± 4.72 . Analysis revealed a statistically significant correlation between DMFT and DNS with a correlation coefficient of 0.162 ($p<0.05$). Additionally, a statistically significant difference was observed between maternal education level and DNS ($p<0.05$). However, no statistically significant differences were found between paternal education level, family income status, frequency of dental visits in the last two years, and DNS ($p>0.05$).

Conclusion: As the DMFT rises, and maternal educational attainment declines, there is an escalation in the DNS. This underscores the significant influence of maternal involvement on children's oral health outcomes. Consequently, it is imperative to identify mothers and children vulnerable to oral health risks and institute tailored interventions to address their unique needs

Keywords: DMFT, Dental Neglect Scale, Parents

DS79

NTA Dental İmplantlarının Performans ve Güvenlik Değerlendirilmesi (NTA, NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), NTA Hybrid)

Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: dtzeynepbasagaoglu@yahoo.com.tr

Amaç: Retrospektif klinik çalışmaya 2016-2022 yılları arasında NTA (Standart), NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus) ve NTA Hybrid dahil olmak üzere NTA implant uygulanan hastalar katıldı. Katılımcıların uygunluk kriterleri sağlıklı hastalar olarak belirlendi. 18 yaş üstü, çalışmadan en az bir yıl önce yüklenen NTA implantlarını kullanmakta olan hastalara, gönüllü çalışma protokolü ve çalışma sırasında işbirliği yapılarak bilgilendirilmiş onam imzalanması istendi. Retrospektif çalışma, NTA implantlarının performansını ve güvenliğini 5 yıl boyunca izlemeyi amaçladı.

Materyal ve Method: Protokol, tıbbi cihazlara ve klinik araştırmalara yönelik Ulusal ve Avrupa düzenleyici gereklilikleri kapsamında hazırlandı. Her yıl 200 hastanın takip edilmesi planlandı ve her yıl sonunda ara rapor hazırlanması planlandı. Bu rapor 102 hasta (456 implantlı) için hazırlandı; 56'si kadın, 46'si erkek. Çalışma sırasında 56 NTA Hibrit, 59 NTA Kısa (37 Kısa, 22 Kısa Plus) ve 341 NTA (standart) implant izlendi.

Katılımcıların 86'sı (102 kişiden) sigara içmiyordu, 11'i hafif sigara içicisiydi ve sadece 5'i ağır sigara içicisi (günde 10'dan fazla sigara için) olarak sınıflandırıldı. Hastaların 81'inde önemli bir tıbbi sorun yaşanmadı. 21'inin bazı sağlık sorunları vardı; 10'unda hipertansiyon, 6'sında şeker hastası, 3'ünde kalp hastalığı, 1'inde baş ağrısı, 1'inde kan hastalığı, 1'inde kanser, 1'inde psikiyatrik hastalık, 1'inde tiroid hastalığı, 1'inde otizm, 1'inde böbrek hastalığı vardı.

Katılımcıların periodontal tanıları not edildi. 52 hastada gingivitis, 39 hastada periodontitis vardı. 3 hastada mukogingival problem vardı. Hastaların ağız hijyeni durumları; iyi (38 hasta), orta (44 hasta) ve kötü (20 hasta). Bruksizm hastası olan 7 hasta da kaydedildi.

Bulgular: Çalışma sırasında 102 hastada 456 implant incelendi. 89 hastada; 456 implanttan yalnızca 11'i başarısız oldu. 4 hastada; implant başarısızlığının nedeni implant hareketliliği ve enfeksiyon olarak belirlendi. Diğer 5 hastada ise yetersiz primer stabilite, yetersiz kemik desteği ve osseointegrasyon kaybı gibi implant kaybı nedenleri nedeniyle implant kaybı yaşandı. İmplantların genel başarı oranı ve hayatta kalma oranı sırasıyla %97,59 ve %98,46 olarak hesaplandı. İmplantın anlamlı hareketi yalnızca 4 hastada ölçüldü. Enfeksiyon yalnızca 1 hastada izlendi; aynı hastanın hareketliliği de ölçüldü. İlk yıl boyunca implant çevresi kemikte 0,2 mm ve marginal kemikte 1,5 mm'den daha az kemik kaybı görüldü.

Sonuç: Minimum 1 yıl önce implantları yüklenen 102 hastada implant başarı oranları, implant sağ kalımı ve komplikasyonlar gözlemlendi. Çok düşük düzeyde bazı komplikasyonlar gözlenmesine rağmen ilk yıl ciddi bir yan etki görülmüdü.

Anahtar Kelimeler: Nta implant, sağkalım oranı, klinik başarı

Performance And Safety Evaluation of The NTA Dental Implants (NTA, NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), NTA Hybrid)

Purpose of the study: The retrospective clinical study participated of the patients, who underwent implantation of NTA implants, including NTA (Standard), NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), and NTA Hybrid between 2016 and 2022. Eligibility criteria for the participants were established as, healthy patients over 18 years, use of NTA implants, which were loaded to the patients at least one year before the invitation, voluntary study protocol and cooperation during the study, and signing the informed consent. The retrospective study aimed to monitor the performance and safety of NTA implants for 5 years.

Materials and methods: The protocol has been prepared under the local and European regulatory requirements for clinical trials for medical devices. 200 patients were planned to be monitored for each year and an intermediate report was planned to be prepared at the end of each year. This pivotal report has been prepared for 102 patients (with 456 implants); 56 women and 46 men. 56 NTA Hybrid, 59 NTA Shorter (37 Shorter, 22 Shorter Plus), and 341 NTA (standard) implants were monitored during the study.

86 of the participants (out of 102) were non-smokers, 11 of them were light smokers and only 5 of them were categorized as heavy smokers (smoking more than 10 cigarettes/day). 81 of the patients did not have a significant medical problem. 21 of them had some health issues; 10 had hypertension, 6 had diabetics, 3 had heart diseases, 1 had headache attacks, 1 had blood disease, 1 had cancer, 1 had head psychiatric disease, 1 had thyroid diseases, 1 had autism, 1 had kidney diseases, which might affect the safety and performance of the dental implants.

Periodontal diagnosis of the participants was noted. 52 patients had gingivitis and 39 patients had periodontitis. 3 patients had mucogingival problems. The oral hygiene status of the patients had been examined as categorized as; good (38 patients), average (44 patients), and poor (20 patients). 7 patients with bruxism were also noted.

Results: 456 implants in 102 patients had been examined during the study. Only 11 out of 456 implants from 9 patients had failed. The reason for implant failure was established as implant mobility and infection for 4 patients. The other 5 patients experienced loss of implants due to reasons for implant loss were inadequate primary stability, inadequate bone support, and loss of osseointegration. The overall success rate and survival rate of the implants were calculated as 97.59% and 98.46% respectively. Significant movement

of the implant was measured only in 4 patients. Infection was monitored only in 1 patient which is the same patient measured also mobility. Peri-implant bone less than 0.2 mm and marginal bone loss less than 1.5 mm during the first year was not monitored.

Conclusion: Implant success rates, implant survival, and complications have been observed on 102 patients, whose implants were loaded a minimum of 1 year ago. Although some complications in a very lower range were observed, no serious adverse events were found for the first year.

Keywords: *Nta implant, survival rate, clinical success*

DS81

Hastaya Özgü Değişkenlerin Çocuklarda Genel Anestezi Altında Diş Tedavisi İhtiyacına Etkisi: Retrospektif İnceleme

Büşra MUSLU DINÇ¹, Funda ARUN¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Ad

Sorumlu Yazar: dt.busramuslu@gmail.com

Çocuk diş hekimleri için, küçük yaşlardaki çocukların diş tedavi ihtiyaçlarını karşılamak genellikle zorlu bir durumdur. Çoğu çocuk, diş hekimi muayenesi esnasında anksiyete ve sınırlı iş birliği sergilemektedir; fakat bu hastaların büyük bir kısmı farmakolojik olmayan davranış yönlendirme teknikleri kullanılarak yeterince tedavi edilebilmektedir. Bununla birlikte, iş birliği yapma yeteneğine sahip olmayan çok küçük yaşta veya özel gereksinimi olan çocuklarda davranış teknikleri etkisiz olabilmektedir. Bu çocuklarla, psikolojik ve duygusal olgunluk eksikliği nedeniyle kooperasyon kurmak güçleşmektedir. Bu nedenle kooperasyon kurulamayan çocukların dental rehabilitasyonu için genel anestezi (GA) veya sedasyon uygulamaları gerekmektedir. Genel anestezi ile diş tedavisi öncesinde pre-operatif olarak değerlendirilen hastalar ASA (Amerikan Anestezi Cemiyeti Fiziksel Durum Sınıflandırma Sistemi) 'ya göre sınıflandırılmaktadır. Bu sistem, anestezi uzmanları tarafından hastaların tıbbi sağlık durumunu sıralamak ve tedavi sırasındaki riskleri değerlendirmek için yaygın olarak kullanılan bir sınıflandırma sistemidir. Pedodonti kliniğinde, çocuk ve ergen hastaların diş tedavileri yapılmaktadır. Bunun yanında, işbirlikçi olmayan, zihinsel ve/veya fiziksel engelli veya kronik hastalığı olan çocuk ve ergenlerde genel anestezi altında yapılması tercih edilen dental tedaviler, Diş Hekimliği Fakültesi Genel Anestezi Ameliyathanesi'nde anestezi uzmanı yönetimindeki ameliyathane ekibi tarafından uygulanmaktadır.

Bu çalışmaya, Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Genel Anestezi Ameliyathanesi'nde 01.01.2023-01.01.2024 tarihleri arasında genel anestezi altında diş tedavisi gerçekleştirilen 2-15 yaş aralığındaki 238 hasta dahil edilmiştir. Hastalar, genel anestezi endikasyonlarına göre sağlıklı/uyumsuz hastalar ve zihinsel/fiziksel engelli veya sistemik hastalığı olan hastalar olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Genel tıbbi sağlık durumunu değerlendirmek için ASA skorları incelenmiştir. Hastalar ayrıca yaş, cinsiyet, anestezi süreleri ve diş tedavisi sürelerine göre değerlendirilmiştir.

Çalışmanın sonuçlarına göre; hastaların yaş ortalaması (yıl) 5,4, kilo ortalaması (kg) 19,7 bulunmuştur. Hastaların cinsiyet dağılımı 125 kız (%52.55), 113 erkek (%47.5) olarak bulunmuştur. ASA I hasta sayısı 213 (%89.6) ve ASA II hasta sayısı 25 (%10.5) olarak tespit edilmiştir. Tüm ASA I hastaların genel anestezi endikasyon sebepleri kooperasyon güçlüğü olarak bulunurken, tüm ASA II hastalarınki sistemik hastalık veya özel gereksinim olarak belirlenmiştir. Anestezi süreleri açısından incelendiğinde; 24 hastanın 60 dakika (dk)'nın altında, 132 hastanın 60-120 dk arasında ve 82 hastanın 120-180 dk'da tedavi edildiği gözlenmiştir.

Çocuk hastalarda genel anestezi altında diş tedavileri, uyum problemi olan veya özel gereksinimli çocuk hastalarda tüm işlemlerin tek seansta gerçekleştirilmesi nedeniyle aile ve çocuğun tedavi sürecinde yıpranmasını engellemek ve diş tedavisini olanaklı kılmak açısından oldukça önem arz etmektedir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre hastaların çoğunlukla ASA I sınıfında olmasının nedeni, ameliyathane biriminde gününbirlik genel anestezi hizmeti veriliyor olması olarak görülmektedir. Yataklı servisi bulunan diş tedavisi ameliyathaneleri ile daha farklı hasta gruplarına da hizmet verilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: çocuk diş hekimliği, genel anestezi, sedasyon

The Impact of Patient-Specific Variables on The Need for Dental Treatment Under General Anesthesia in Children: A Retrospective Study

For pediatric dentists, addressing the dental treatment needs of young children is often challenging. Most children exhibit anxiety and limited cooperation during dental examinations; however, a significant portion of these patients can be adequately treated using non-pharmacological behavior guidance techniques. Nevertheless, in very young children or those with special needs who lack the ability to cooperate, behavior techniques may be ineffective. Establishing cooperation with these children becomes difficult due to psychological and emotional immaturity. Therefore, general anesthesia (GA) or sedation may be required for dental rehabilitation in children who cannot cooperate. Patients evaluated preoperatively for dental treatment under general anesthesia are classified according to the ASA (American Society of Anesthesiologists) Physical Status Classification System. This system is commonly used by anesthesia specialists to rank patients' medical health and assess risks during treatment. In the Pediatric Dentistry clinic, dental treatments are provided for child and adolescent patients. In addition, dental treatments preferred under general anesthesia for non-cooperative, intellectually and/or physically disabled, or chronically ill children and adolescents are performed by the anesthesia team in the Faculty of Dentistry General Anesthesia Operating Room.

In this study, pediatric patients under the age of 16 who underwent dental treatment under general anesthesia at the Selçuk University Faculty of Dentistry General Anesthesia Operating Room between 01.01.2023 and 01.01.2024 were examined. Patients were divided into two groups based on their medical history: healthy/cooperative patients and intellectually/physically disabled or patients with systemic diseases. ASA scores were reviewed to assess the patients' general medical health status. Patients were also evaluated based on age, gender, anesthesia duration, and duration of dental treatment.

According to the results of the study, the mean age (years) and weight (kg) of the patients were 5.4 and 19.7 years, respectively. The gender distribution of the patients was 125 females (52.55%) and 113 males (47.5%). The number of ASA I patients was 213 (89.6%) and ASA II patients was 25 (10.5%). The indication for general anaesthesia in all ASA I patients was difficulty in co-operation,

whereas in all ASA II patients it was systemic disease or special need. Regarding to duration of anaesthesia, 24 patients were treated in less than 60 minutes (min), 132 patients in 60-120 min and 82 patients in 120-180 min.

Dental treatment under general anaesthesia in pediatric patients is very important in terms of preventing the strain of the family and the child during the treatment process and enabling dental treatment since all procedures are performed in a single session in co-operation problems or special needs. According to the results of this study, the reason why most of the patients were in ASA I class was that general anaesthesia service was provided daily in the operating theatre unit. It is thought that dental treatment operating theatres with inpatient services can serve more different patient groups.

Keywords: *pediatric dentistry, general anesthesia, sedation*

DS82

Kahramanmaraş İli Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk Hastaların Premalign Lezyonları Konusundaki Farkındalıklarının Ölçülmesi

Aslı SOĞUKPINAR ÖNSÜREN¹

¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: aslisdt@gmail.com

Premalign lezyonların, maligniteye dönüşme ihtimali yüksek olduğundan erken teşhis ve tedavileri önemlidir. Bu çalışma Kahramanmaraş İlindeki Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin çocuk hastada premalign lezyonlar konusundaki farkındalıklarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Çalışmaya toplam 137 öğrenci dahil edildi. Çalışma toplam 11 soru olup; ilk bölümde yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi ile ilgili 3 soru (1-3) ve 2. Bölümde premalign lezyonlarla ilgili toplam 8 soru (4-11) yer alır. Premalign lezyonlar ile ilgili sorulara verilen cevaplar tanımlayıcı istatistikler ve ki-kare analizi ile incelendi. Anlamlılık $p < 0,05$ olarak kabul edildi. Öğrencilerin yaş ortalaması 20,7'dir. Çalışmaya 93 kadın (%67,9), 44 erkek (%32,1) katıldı. 'Oral kavitede en sık görülen premalign lezyon hangisidir?' sorusuna %20,1'i oral lökoplaki yanıtını vermişken; cinsiyet açısından aralarında istatistiksel fark yoktur ($p > 0,05$). 'Çocuklarda en sık görülen premalign lezyonlar hangisidir?' çoktan seçmeli soruya katılımcıların %37,8'i oral lökoplaki ve %37'si oral liken planus yanıtını; 'Premalign lezyonların etiyolojik faktörleri nelerdir?' sorusuna %54,7'si sigara, %50,4'ü genetik yatkınlık cevabını vermiştir. Diş hekimleri oral premalign lezyonları ilk teşhis eden klinisyenler olduğundan bu konu hakkında farkındalıklarının artırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği öğrencileri, Premalign lezyon, Bilgi, Çocuk diş hekimliği

Measuring the Awareness of Faculty of Dentistry Students in Kahramanmaraş Province about Premalignant Lesion of Pediatric Patients

Early diagnosis and treatment of premalignant lesions are important as they have a high probability of transforming into malignancy. This study aims to measure the awareness of the Faculty of Dentistry Students in Kahramanmaraş Province about premalignant lesions in pediatric patients. A total of 137 students were included in the study. The study has a total of 11 questions; In the first part, there are 3 questions (1-3) about age, gender, and education level, and in the second part, there are a total of 8 questions (4-11) about premalignant lesions. Answers to questions about premalignant lesions were analyzed with descriptive statistics and chi-square analysis. Significance was accepted at $p < 0.05$. The average age of the students is 20.7. A total of 93 females (67.9%) and 44 males (32.1%) participated in the study. To the question 'Which is the most common premalignant lesion in the oral cavity?' 20.1% answered oral leukoplakia; there is no statistical difference between them in terms of gender ($p > 0.05$). To the multiple choice question 'What are the most common premalignant lesions in children?', 37.8% of the participants answered oral leukoplakia, and 37% answered oral lichen planus; 'What are the etiological factors of premalignant lesions?', 54.7% answered smoking, and 50.4% answered genetic predisposition. As dentists are the first clinicians to diagnose oral premalignant lesions, it is important to increase their awareness about this issue.

Keywords: Dental students, Premalignant lesion, Knowledge, Paediatric dentistry

DS83

Çene yüz bölgesi kırıkları üzerine klinik çalışma

Vugar GURBANOV¹

¹Absheron District Hospital

Sorumlu Yazar: surgeryvugar@xn--gmailcom-rwb

Bu çalışmada 70 çene - yüz bölgesi kırığının etyolojileri, lokalizasyonları ve tedavileri değerlendirilmiştir. Hastaların yaş ortalamalarının 32 olduğu, mandibulanın maxilla ve diğer kemiklerden daha fazla travmaya maruz kaldığı, mandibulada kırıkların en çok sırasıyla angulus mandibula, korpus ve kondil boynunda meydana geldiği gözlenmiştir. Hastaların radiografik görüntüleri alınmıştır. Hastalar yaş, cins, travma sebeplerine, travma alanına göre , anatomik bölge ve tedavi yöntemleri gözden geçirildi.Hastaların tümünde operasyon genel anestezi ile yapılmıştır.Hastalarda operasyonlar AO prensipleri ile yapılmış tekrar operasyon 2 hastada uygun görülmüştür.Tüm hastaların ağız açıklığı normal olmuş 12 hastada 6 ay sonra plaklar sökülmüştür.Hastaların hastanede yatış süresi 1 hafta olmuş toplam rehabilitasyon 6ay değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: alt çene, kondil, kırık

A Clinical Investigation on Maxillofacial Fractures

In this study 70 maxillofacial fractures were evaluated according to aetiologic factors, anatomical localisation and their treatments.It has been found that average age was 32, mandible was more prone to trauma than other facial bones, mandibular fractures were frequently seen on angulus, corpus and condyle sites.A review of patients' records and radiographs was conducted. Data regarding age, gender, cause of fracture, anatomic site and treatment modalities were reviewed.The operation was performed under general anesthesia in all patients. The operations were performed according to AO principles and re-operation was deemed appropriate in 2 patients. The mouth opening of all patients was normal and the titanium plates were removed after 6 months in 12 patients.The hospitalization period of the patients was 1 week and the total rehabilitation was evaluated as 6 months.

Keywords: mandibula,condyl,fracture

DS84

Farklı Fissür Örtücülerin Diş Sert Dokularına Kıyasla Radyoopasitelerinin Değerlendirmesi

Periş ÇELİKEL¹, Aybike BAŞ¹, Fatih ŞENGÜL¹, Sera ŞİMŞEK DERELİOĞLU¹

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye
Sorumlu Yazar: celikelperis@gmail.com

Amaç: Dental materyallerin radyoopasitesi yapılan restorasyonların radyografik başarısının belirlenmesinde rol oynamakta ve hekimlerinin malzeme seçimini etkileyebilmektedir. Çalışmamızın amacı beş farklı fissür örtücünün kompomer, kompozit, camiyonomer dolgu ve diş sert dokularına göre radyoopasitesinin dijital teknikle karşılaştırılmasıdır.

Materyal ve Metod: Çalışmamızda beş farklı fissür örtücü (Fuji Triage, BeautiSealant, Grandio Seal, Helioclear F Plus, Embrace Wetbond), kompomer (Compoglass F), kompozit (Solare X) ve camiyonomer dolgu (Equa Forte) materyallerinden 2 mm kalınlığında 5'er adet disk şeklinde örnekler hazırlandı. Kontrol olarak 2 mm kalınlığındaki süt ve daimi diş kesitleri ve alüminyum kademeli kama kullanıldı. Lateral sefalometrik röntgen cihazı kullanılarak (76 kVp, 16 mA, 1 s) örneklerin dijital görüntüleri elde edilmiştir. Örneklerin ortalama gri değerleri ImageJ yazılımı kullanılarak ölçüldü ve eşdeğer alüminyum kalınlığı belirlendi. Veriler Kruskal-Wallis testi kullanılarak analiz edildi ($p < 0.05$).

Bulgular: Fissür örtücülerin radyoopasitesine ait eşdeğer alüminyum kalınlıkları Fuji Triage (5.2 ± 0.2) > Grandio Seal (3.9 ± 0.2) = daimi diş minesi (3.7 ± 0.2) = Embrace Wetbond (3.6 ± 0.6) = süt dişi minesi (3.6 ± 0.3) = BeautiSealant (2.1 ± 0.3) > Helioclear F Plus (1.1 ± 0) şeklinde sıralanmışlardır ($p < 0.05$). Restoratif materyal radyoopasitesine ait eşdeğer alüminyum kalınlıkları ise Compoglass F (7.3 ± 0.4) > Solarex (4.7 ± 0.3) = Equa Forte (4.4 ± 0.4) = daimi diş minesi (3.7 ± 0.2) = süt dişi minesi (3.6 ± 0.3) şeklinde sıralanmıştır ($p < 0.05$).

Sonuç: Helioclear F Plus'ın radyoopasite değeri Uluslararası Standardizasyon Organizasyonu'nun belirttiği standartların altında kalmıştır. Süt ve daimi diş minelerine kıyasla fissür örtücü ve dolgu materyalleri farklı radyoopasite değerleri sergileyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alüminyum kademeli kama, Dental dijital radyografi, Radyoopasite

Assessment of the Radiopacity of Different Fissure Sealants Compared to Dental Hard Tissues

Aim: The radiopacity of dental materials plays a crucial role in assessing the radiographic success of restorations and can significantly influence clinicians' material selection. The objective of our study is to compare the radiopacity of five fissure sealants with that of compomer, composite, glass ionomer filling, and dental hard tissues using digital imaging techniques.

Material and Method: In our study, five different pit and fissure sealants (Fuji Triage, BeautiSealant, Grandio Seal, Helioclear F Plus, Embrace Wetbond), compomer (Compoglass F), composite (Solare X), and glass ionomer filling (Equa Forte) materials were prepared as 5 samples each in disk form with a thickness of 2 mm. As controls, sections of deciduous and permanent teeth with a thickness of 2 mm and an aluminum step wedge were utilized. Digital images of the samples were obtained using a lateral cephalometric X-ray device operating at 76 kVp, 16 mA, and 1 s exposure time. The mean gray values of the samples were measured utilizing ImageJ software, and subsequently, the equivalent aluminum thickness was determined. Statistical analysis was performed using the Kruskal-Wallis test with a significance level ($p < 0.05$).

Results: The equivalent aluminum thicknesses related to the radiopacity of fissure sealants are ranked as follows: Fuji Triage (5.2 ± 0.2) > Grandio Seal (3.9 ± 0.2) = permanent tooth enamel (3.7 ± 0.2) = Embrace Wetbond (3.6 ± 0.6) = primary tooth enamel (3.6 ± 0.3) = BeautiSealant (2.1 ± 0.3) > Helioclear F Plus (1.1 ± 0) ($p < 0.05$). The radiopacity equivalent aluminum thicknesses of restorative materials are ranked as follows: Compoglass F (7.3 ± 0.4) > Solarex (4.7 ± 0.3) = Equa Forte (4.4 ± 0.4) = permanent tooth enamel (3.7 ± 0.2) = primary tooth enamel (3.6 ± 0.3) ($p < 0.05$).

Conclusion: The radiopacity value of Helioclear F Plus falls below the standards specified by the International Organization for Standardization. Compared to primary and permanent tooth enamel, fissure sealants and filling materials can exhibit different radiopacity values.

Keywords: Aluminum step wedge, Digital dental radiography, Radiopacity

DS85

Mental Forameni İçeren Inferior Alveoler Sinir Lateralizasyonu ile Eşzamanlı İmplant Yerleştirilmesi: Modifiye Edilmiş Teknik

Doğan Ilgaz KAYA¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Sorumlu Yazar: doganilgaz@kmu.edu.tr

Atrofik mandibulada dental implant uygulamalarında korunması gereken en önemli anatomik yapılar mandibular kanal ve mental foramendir. Mental foramen ve mandibular kanala yönelik girişimlerle inferior alveoler sinirin yeniden pozisyonlanması çeşitli tekniklerle mümkün kılınmıştır. Tanımlanan bu yöntemlerin çeşitli limitasyonları bulunmaktadır. Bunun yanında uygulanan yöntemin kalıcı paresteziye ve fonksiyon sırasında komfordsuzluklara sebep olma potansiyeli vardır. Bu çalışmada, mandibulada sinir lateralizasyonu sırasında mental foramenin de anatomik yapısının modifiye edilerek eşzamanlı implant yerleştirilme işlemi bir vaka üzerinde tarif edilmesi hedeflenmektedir. 66 yaşında sistemik hastalığı olmayan kadın hastanın mandibula sol posterior bölgede dişsiz sonlanması mevcuttu. Bölgede dental implant yapılması için inferior alveoler sinir lateralizasyonu planlandı. Mental foramenin posteriorunda oluşturulan pencere mental foramenle ultrasonik piezo cihazı yardımıyla birleştirilerek inferior alveoler sinir ve mental sinir yeniden konumlandırıldı. Daha sonra Bölgeye 2 adet 3.8 mm çapında 10 mm uzunluğunda implant yerleştirildi. Takip randevularında 3 ayın sonunda dudakta hissizliğin tamamen kaybolduğu ve başarılı osseointegrasyon sağlandığı görüldü. CBCT'den elde edilen postoperatif kesitlerde yapılan incelemede implantların vestibüler yüzeylerinde kemik oluşumlarına dair bulgular görüldü. Inferior alveolar sinir lateralizasyonu sırasında mental foramenin dahil edilerek başarılı sonuçlar alınması mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Atrofik mandibula, inferior alveolar sinir, lateralizasyon, transpozisyon.

Simultaneous Implant Placement with Inferior Alveolar Nerve Lateralization Involving the Mental Foramen: Modified Technique

The most important anatomical structures that must be protected in dental implant applications in the atrophic mandible are the mandibular canal and mental foramen. Repositioning of the inferior alveolar nerve through interventions on the mental foramen and mandibular canal has been made possible by various techniques. These described methods have various limitations. In addition, the method applied has the potential to cause permanent paresthesias and discomfort during function. In this study, it is aimed to describe the simultaneous implant placement process by modifying the anatomical structure of the mental foramen during nerve lateralization in the mandible on a case. A 66-year-old female patient with no systemic disease had an edentulous ending in the left posterior region of the mandible. Inferior alveolar nerve lateralization was planned for dental implant placement in the area. The window created posterior to the mental foramen was combined with the mental foramen with the help of an ultrasonic piezo device, and the inferior alveolar nerve and mental nerve were repositioned. Then, two 3.8 mm diameter and 10 mm high implants were placed in the area. At follow-up appointments, it was observed that at the end of 3 months, the numbness in the lips completely disappeared and successful osseointegration was achieved. Examination of postoperative sections obtained from CBCT revealed findings of bone formation on the vestibular surfaces of the implants. It is possible to obtain successful results by including the mental foramen during inferior alveolar nerve lateralization.

Keywords: Atrophic mandible, inferior alveolar nerve, lateralization, transposition.

DS86

Panoramik Radyografilerde Semento-Osseöz Displazi Görünümlü Lezyonların Prevalansının Değerlendirilmesi: Bir Retrospektif Çalışma

İbrahim Burak YÜKSEL¹, Serkan BAHRIİLİ¹, Ali ALTINDAĞ¹, Taha ZİREK¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: serkanbahrilli@gmail.com

Semento-osseöz displazi (SOD), normal kemik dokusunun fibröz bağ dokusu ile yer değiştirdiği iyi huylu bir fibro-osseöz lezyondur. Bu çalışma, panoramik radyografilerde SOD'un prevalansını ve periapikal, fokal ve florid SOD tiplerini yaş ve cinsiyete göre değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Bu retrospektif çalışma, Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümü'nde gerçekleştirilmiştir. Bir yıllık bir dönemi kapsayan toplam 500 panoramik radyografi incelenmiş ve bunların 25'ine SOD tanısı konmuştur. Bunların 19'u fokal SOD, 6'sı ise periapikal SOD olarak belirlenmiştir. Florid SOD'a rastlanmamıştır.

Çalışma, SOD'un tespiti için panoramik radyografilerin kullanılabilirliğini vurgulamaktadır. Elde edilen bulgular, SOD'un farklı tiplerinin yaş ve cinsiyete göre dağılımını aydınlatmaktadır. Elde edilen veriler, diş hekimlerine ve diğer sağlık profesyonelleri için SOD'un tanınması ve yönetimi konusunda daha iyi bir anlayış sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Semento-osseöz displazi, panoramik radyografi, prevalans

Evaluation of the Prevalence of Lesions Resembling Cemento-Osseous Dysplasia on Panoramic Radiographs: A Retrospective Study

Cemento-osseous dysplasia (COD) is a benign fibro-osseous lesion where normal bone tissue is replaced by fibrous connective tissue. This study aims to evaluate the prevalence of COD and its periapical, focal, and florid types based on age and gender using panoramic radiographs.

This retrospective study was conducted at the Department of Oral, Dental, and Maxillofacial Radiology, Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry. A total of 500 panoramic radiographs spanning a one-year period were examined, with 25 diagnosed with COD. Among these, 19 were identified as focal COD and 6 as periapical COD. No cases of florid COD were encountered.

The study highlights the utility of panoramic radiographs in detecting COD. The findings shed light on the distribution of different types of COD according to age and gender. The data obtained may provide a better understanding of the recognition and management of COD for dental practitioners and other healthcare professionals.

Keywords: Cemento-osseous dysplasia, panoramic radiography, prevalence

DS87

Kuzey Kıbrıs'taki Diş Hekimliği Öğrencilerinde Ağız Kanseri Bilgisi ve Farkındalığı

Müjgan FIRINCIOĞLULARI¹

¹Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: mujganfirincioglulari@gmail.com

Amaç: Bu çalışma, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ndeki diş hekimliği lisans öğrencileri arasında ağız kanseri farkındalığının değerlendirilmesini amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntemler: Ankete toplam 208 diş hekimliği öğrencisi gönüllü olarak katıldı. Anket sosyo-demografik profil, ağız kanseri farkındalığı ve bilgisine ilişkin 18 sorudan oluşuyordu. Veriler ki-kare analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %69'u (%33,2) 1. sınıf, 59'u (%28,4) 2. sınıf, 57'si (%27,4) üçüncü sınıf, 12'si (%5,8) 4. sınıf ve 11'i (%5,3) 5. sınıf öğrencileriydi. Öğrencilerin çoğunluğu sigara içmeyi (%81,25) potansiyel bir risk faktörü olarak belirtmiş, bunu ikinci sırada alkol tüketimi (%62) izlemiştir. Sigara içmeyi risk faktörü olarak tanımlayan 5. sınıf öğrencilerinin yüzdesi diğer sınıflara göre biraz daha yüksekti. Tüm sınıflar sigaranın alkolden daha fazla ağız kanserine neden olduğunu belirtmiştir. Sigara kullanan öğrenciler, risk faktörü olarak alkol kullanımını, sigara kullanmayan öğrencilere göre anlamlı derecede daha iyi farkındalık göstermişlerdir. (p<0.05) Klinik belirtilerle ilgili olarak, %62,55'i ağız kanserinin ağızda anormal bir kitle/yumru olarak ortaya çıkabileceğini bildirdi ancak katılımcıların yalnızca %52,15'i ağız kanserinin beyaz ve/veya kırmızı bir lezyon olarak ortaya çıkabileceğini fark etti. Ağız kanserinden korunmak için en çok sigarayı bırakmak (%78,9) cevabı tercih edildi. Ağız kanseri eğitimi ve ağız kanserine neden olan HPV konusunda 4. ve 5. sınıfların anlamlı düzeyde daha iyi bilgi sahibi olduğu görüldü (p<0.05). Kadın katılımcılar ağız kanseri önlemleri hakkında önemli ölçüde daha yüksek bilgi gösterdi. (p<0,05)

Sonuç: Çalışma, Kuzey Kıbrıs'taki diş hekimliği öğrencilerinin ağız kanseri konusunda bilgi, tutum ve farkındalıklarında önemli boşluklar bulunduğunu ortaya koyarken, öğrencilerin genel olarak tütüne bağlı ağız kanseri riskinin farkında oldukları gösterilmiştir. Bu araştırma, ağız kanseri tespitini ve önlenmesini geliştirmek için diş hekimliğinde eğitim yaklaşımlarının geliştirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: oral kanser, farkındalık, anket

Oral Cancer Knowledge and Awareness among Dental students in North Cyprus

Aim: This study aimed to assess oral cancer awareness among undergraduate dental students at Cyprus International University Faculty of Dentistry.

Material and Methods: A total of 208 dental students participated voluntarily in a questionnaire. The questionnaire included questions 18 questions on sociodemographic profile, oral cancer awareness, and knowledge Data were analyzed using the chi-square analysis method.

Results: 69 (33.2) % of the participants were 1st-grade, 59 (28.4%) were 2nd-grade, 57 (27.4%) were third-grade, 12 (5.8%) were 4th-grade and 11 (5.3%) were 5th-grade students. The majority of the students identified smoking (81,25%) as a potential risk factor followed by alcohol consumption in second place (62%). The percentage of 5th-grade students who identified smoking as a risk factor was slightly higher than other grades. All grades stated that smoking causes more oral cancer than alcohol. Students who currently smoke showed significantly better awareness of alcohol use as a risk factor than students who did not smoke.(p<0.05) Regarding clinical signs, 62.55% reported that oral cancer can present as an Abnormal mass/lump in the mouth, but only 52.15% of the participants recognized that oral cancer can present as a white and/or red lesion. Tobacco cessation was the most selected option for protecting from oral cancer (78.9%). Regarding oral cancer education and HPV causing oral cancer, 4th and 5th grades significantly showed better knowledge (p<0.05). Female participants showed significantly higher knowledge about oral cancer precautions. (p<0.05)

Conclusion: While the study suggests significant gaps in knowledge, attitudes, and awareness of dental students in North Cyprus in terms of oral cancer, it is shown that students are generally aware of the risk of tobacco-related oral cancer. This research emphasized the significance of enhancing educational approaches in dentistry to improve oral cancer detection and prevention.

Keywords: oral cancer, awareness, survey

DS88

Maksiller Anterior Tek Diş İmplant Uygulamalarında Titanyum Profil Şekillendirici İle İmmEDIATE Yükleme Ve Daimi Rehabilitasyon

Başak TIMARCIOĞLU¹, Göksel TIMARCIOĞLU²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: basak.timarcioglu@gmail.com

Anterior bölge diş eksiklikleri fonksiyonun yanı sıra hastaların ciddi estetik kaygıları nedeniyle hızla restore edilmesi gereken durumlardır. Estetik beklentinin fazla olması ve hızlı tamamlanma beklentisi bu rehabilitasyonları protetik diş hekimliğinin en zorlu alanlarından biri haline getirmektedir.

Daimi restorasyonun ve peri-implant dişetinin komşu diş ve dişetini taklit etmesi tedavinin başarısı için elzemdir. Estetik bölge zenith noktasının ve çıkış profilinin ayarlanması için standart prefabrik iyileşme başlıkları her zaman yeterli olamamaktadır. Estetik bölge implant uygulaması sonrası immediate geçici protezler veya kişiye özel iyileşme başlıkları ideal çıkış profilinin yakalanması amacıyla sıklıkla kullanılmaktadır.

Maksilla ve mandibula her bir grup diş için ayrı ayrı farklı dişeti seviyelerinde tasarlanmış olan bölgeye özgü çıkış profilini oluşturan titanyum i-physio abutmentlar çıkış profilinin oluşturulmasını sağlarken aynı zamanda immediate geçici protez uygulanmasına da olanak sağlamaktadır. Serbest diş eti kenarı ve implant boynu arasında iç bükey, bu sınır sonrasında dış bükey konturu sayesinde doğru şekillendirmeyi oluşturan bu abutmentlar üzerine yerleştirilebilen peek abutmentlar sayesinde geçici protezlerin uygulanması mümkündür.

3 farklı hastada 11 numaralı dişin çekimi sonrası immediate implant uygulaması yapılmıştır. İmplantasyon sonrası uygun i-physio abutmentların seçimi yapılmış ve 3 farklı hasta için 3 farklı materyal ile geçici protez uygulanmıştır. İlk hastada i-physio abutment üzerine hastanın kendi dişinden bir geçici protez, ikinci hastada i-physio abutment üzerine fantom akrilik dişten bir geçici protez ve üçüncü hastada ise hastanın eski zirkonyum kuruğu ile i-physio abutment üzerine geçici protez uygulanmıştır. İyileşmeyi takiben her bir hasta için custom zirkonyum abutment üzerine e-max tam seramik restorasyonlar ile tedavi tamamlanmıştır. Tedavi sonuçları her üç hasta için uygun zenith noktalarının elde edilmiş olması, peri-implant papillerin korunmuş olması ve doğal dişe yakın restorasyonların yapılabildiği olması nedeniyle başarılı sayılmıştır. 1 yıllık takip sonunda implant kemik seviyeleri korunmuş olduğu ve restorasyonların etrafındaki dişetinin doğal diş etrafı dişeti ile devamlılık ve benzerlik gösterdiği izlenmiştir.

İmmEDIATE implantasyon ve immediate yükleme vakalarında uygun çıkış profilinin oluşturulması, daimi restorasyonun komşu doğal dişler ile uyumunu artırmasının yanı sıra estetik ve biyolojik açıdan tedavi sonuçlarını iyi yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Çıkış profili, İ-physio abutment, İmmEDIATE yükleme

Immediate Loading and Permanent Rehabilitation with Titanium Profile Shaper in Maxillary Anterior Single-Tooth Implantations

Anterior region tooth deficiencies require rapid restoration not only for functional reasons but also due to the significant aesthetic concerns of patients. The high aesthetic expectations and the demand for swift completion make these rehabilitations one of the most challenging areas in prosthetic dentistry.

It is essential for the success of the treatment that the permanent restoration and peri-implant gingiva are similar to the adjacent teeth and gingiva. Standard prefabricated healing abutments are often insufficient for adjusting the aesthetic zone zenith and emergence profile. Immediately after aesthetic zone implant placement, temporary restorations or customized healing abutments are frequently used to capture the ideal emergence profile.

Titanium i-physio abutments, specifically designed for different gingival levels for each group of teeth in the maxilla and mandible, facilitate the creation of the specific emergence profile for the region while also enabling the application of immediate temporary prostheses. The concave contour between the free gingival margin and the implant neck, followed by a convex contour beyond this boundary, allows for correct shaping. Temporary prostheses can be applied using peek abutments that can be placed on these abutments.

Immediate implant placement was performed in three different patients following the extraction of tooth number 11. After the implantation, suitable i-physio abutments were selected, and temporary prostheses were applied using three different materials for the three patients. In the first patient, a temporary prosthesis from the patient's own tooth was applied on the i-physio abutment, in the second patient, a temporary prosthesis from a phantom acrylic tooth was applied, and in the third patient, a temporary prosthesis was applied using the patient's old zirconium crown on the i-physio abutment. Following healing, treatment was completed for each patient with custom zirconium abutments and e-max full ceramic restorations. The treatment results were considered successful as the appropriate zenith points were achieved, peri-implant papillae were preserved, and restorations close to the natural teeth were achieved. A 1-year follow-up showed that implant bone levels were maintained and the gingiva around the restorations exhibited continuity and similarity to the natural surrounding gingiva.

In cases of immediate implantation and immediate loading, creating an appropriate emergence profile not only enhances the harmony of the permanent restoration with adjacent natural teeth but also positively affects the aesthetic and biological outcomes of the treatment.

Keywords: Emergence profile, i-physio abutment, immediate loading

DS89

Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Sabit Protezlerle Rehabilitasyonuna Farklı Yaklaşımlar: 4 Olgu Sunumu

Nur PEKTAŞ¹, Emrah BİLEN², Muhammet Yasin PEKTAŞ³

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.d.

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji A.d.

³Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.d.

Sorumlu Yazar: dtnurpektas@gmail.com

Dental implantlar hastaların kaybettiği dişlerinin eksikliğini gidermeye yönelik uygulanan dental materyallerdir. Günümüzde tam dişsiz hastaların protetik tedavilerinde birçok yöntem kullanılmasına rağmen; hasta memnuniyeti ve protezin adaptasyonu aşamalarında yaşanan sorunlardan dolayı uygulanan klasik tedavi yöntemlerinin kullanımı her geçen gün azalmakta ve yerini implant destekli protetik tedavilere bırakmaktadır. Bu olgu serisinde tam dişsiz hastaların farklı implantüstü tasarımlarıyla yapılan protetik rehabilitasyonu sunuldu. Olgu 1: Maksillaya yedi, mandibulaya altı implant üzerine standart abutmentler kullanılarak simante implantüstü metal destekli porselen planlanmış 62 yaşındaki kadın hastanın tedavisi; açık ölçü, plastik prova, metal prova ve dentin prova sonrası tamamlandı. Olgu 2: Maksillaya altı, mandibulaya altı implant üzerine multiunit-abutment ile sabit implantüstü tedavi planlanan 36 yaşındaki erkek hastanın yüksek estetik beklentisi ve geçici protez isteği mevcuttu. Hastanın diş çekimleri yapılarak aynı seansta implantları yerleştirildi. İmplantlar papilleri korumak amacıyla flapsiz teknikle yerleştirilip mevcut papilleri korumak adına cerrahi günü açık ölçü ile geçici ölçüsü alınarak iki gün içerisinde geçicileri teslim edildi. Osseointegrasyon süreci tamamlandıktan sonra papillerin ve dişetinin dantela formunun gayet güzel oluştuğu görüldü ve multi-abutmentlerin seviye ve açılı kontrol edildikten sonra; her aşaması kaydedilerek daimi protez yapımı tamamlandı. Olgu 3: 52 yaşındaki erkek hastanın; maksillada bulunan dişlerindeki periodontal harabiyet nedeniyle tüm dişlerinin çekimine ve immedat implantasyon ile all on-X konsepti dahilinde 4 implant ve üst yapısının metal destekli porselen ile sabit implantüstü tedavisine karar verildi. Hastanın geçici protez talebi doğrultusunda, ameliyat öncesi hazırlanan akrilik total protezlerle ameliyattan hemen sonra immedat yükleme yapıldı. Osseointegrasyon süreci tamamlandıktan sonra all on-X konsepti dahilinde hastanın tedavisi tamamlandı. Olgu 4: 66 yaşındaki kadın hasta; maksillaya altı, mandibulaya dört implant yerleştirilmiş şekilde kliniğimize başvurdu. Önceki planlamasında maksillaya simante kron, mandibulaya all on four konseptiyle tedavi yapılması kararlaştırılmış olsa da yapılan muayenede hastanın kretler arası mesafesinin simante ve all on four kombinasyonu ile çalışmak için çok fazla olduğu görüldü. Bu nedenle her iki çeneye de titanyum altyapılı sabit akrilik hibrit protez ile tedavi tamamlandı. Tam dişsiz hastaların implant destekli sabit protezlerle tedavi seçenekleri arasında seçim yaparken; implant uygulaması yapılmış alveol kemiğinin ve çevre yumuşak dokuların sağlığına, mevcut çene arklarının durumuna ve hastanın estetik beklentilerine en uygun tedavi yöntemini belirlemek önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, implantüstü protez tasarımı, tam dişsizlik

Different Techniques for The Rehabilitation of Totally Edentulous Patients with Implant Fixed Prostheses: 4 Case Reports

Although many methods are used in the prosthetic treatment of full arch edentulous patients today, implant-supported prosthetic treatments are popular due to the problems experienced in patient satisfaction and adaptation of the prosthesis. In this case series, prosthetic rehabilitation of patients with full arch edentulous jaws with different implant-based designs is presented. Case 1: The treatment of a 62-year-old female patient, who was planned to have metal-supported porcelain over cemented implants using standard abutments on seven implants in the maxilla and six in the mandible, was completed after open impression, plastic rehearsal, metal rehearsal and dentin rehearsal. Case 2: A 36-year-old male patient, who was planned to receive fixed implant treatment with a multiunit-abutment on a sub-maxilla, sub-mandibular implant, had high aesthetic expectations and a temporary prosthesis request. The implants were placed with a flapless technique in order to protect the papillae. In order to protect the existing papillae, temporary measurements were taken on the day of surgery and the temporary ones were delivered within two days. Case 3: Due to periodontal damage in the teeth of a 52-year-old male patient in the maxilla, it was decided to have all his teeth extracted and fixed implant treatment with 4 implants and the superstructure with metal-supported porcelain within the all-on-X concept with immediate implantation. In line with the patient's request for a temporary prosthesis, immediate loading was performed immediately after the surgery with acrylic total prostheses prepared before the surgery. Case 4: Although it was decided in the planning of a 66-year-old female patient to treat the maxilla with a cemented crown and the mandible with the all-on-four concept, the examination revealed that the distance between the crowns of the patient was too large to work with the combination of cemented and all-on-four. Therefore, the treatment was completed with a titanium-based fixed acrylic hybrid prosthesis on both jaws. In implant-supported fixed prosthesis planning, it is important to determine the most appropriate treatment method for the health of the implanted alveolar bone and surrounding soft tissues, the condition of the existing jaw arches and the aesthetic expectations of the patient.

Keywords: Dental implant, implant prosthesis design, complete toothlessness

DS90

İmplant Üstü Protetik Restorasyonların Temizliğinde Tercih Edilen Yöntemlerde Hastaların Farkındalık Ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Tuba ŞENOCAK², Zeynep ÇINTOSUN¹, Funda BAYINDIR¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: zeynepcincintosun@gmail.com

Amaç: Bu çalışma Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvuran hastaların profesyonel implant bakımı sağlama konusundaki tercihleri ve implanta özgü ağız hijyeni yöntemlerinin farkındalığına ait tutum ve bilgilerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniği'ne başvuran implant üstü sabit ya da hareketli protetik restorasyon kullanmakta olan rastgele seçilmiş 130 hasta üzerine anket uygulaması gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Hastaların implant üstü protetik restorasyonların temizliğinde tercih ettikleri yöntemler arasında diş ipi kullanımı (%27.7), ara yüz fırçası kullanımı (%21.5), ağız duşu kullanımı (%7.7) ve ağız gargarası kullanımı (%80.8) sorularına evet cevabı verdikleri tespit edilmiştir. Ağız duşu kullanım oranları eğitim ve ağız duşu kullanımı arasındaki ilişki açısından incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.001$).

Tartışma: Diş hekimleri hastalarının implant üstü protezlerin temizliği ve evde bakım önerilerini anlatma ve bilinçlendirme konusunda majör rol oynamaktadır. Hastaların bu noktada genel farkındalık eğilimleri az düzeydedir. Bu çalışma ile hastaların protez temizliği ve bakımı konusunda bilgilendirilmesi gerektiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, implant bakım farkındalığı, oral hijyen, anket çalışması

Assessing Patients' Awareness and Knowledge of Suggested Cleaning Procedures for Implant Prosthetic Restorations

Objective: This study was conducted to evaluate the attitudes and knowledge of patients attending Atatürk University Faculty of Dentistry Prosthodontics Clinic regarding their preferences for providing professional implant care and awareness of implant-specific oral hygiene methods.

Method: A questionnaire was administered to 130 randomly selected patients with fixed or removable prosthetic restorations on implants attending the Prosthodontics Clinic of Atatürk University Faculty of Dentistry.

Results: It was found that patients answered yes to the questions of flossing (27.7%), use of interface brush (21.5%), use of mouth shower (7.7%), and use of mouthwash (80.8%) among the preferred methods for cleaning implant prosthetic restorations. When the rates of mouth shower use were analyzed in terms of the relationship between education and the use of mouth shower, a statistically significant relationship was found ($p < 0.001$).

Discussion: Dentists play a major role in explaining and raising awareness of their patients about the cleaning of implant prostheses and home care recommendations. The general awareness tendency of patients at this point is low. This study demonstrated that patients should be informed about denture cleaning and care.

Keywords: Dental implants, implant maintenance, oral hygiene, survey

DS91

Farklı Restorasyon Materyallerinin Ağız İçi Tarayıcı Doğruluğuna Etkisi

Mehmet GÖZEN¹, Neslihan GÜNTEKİN¹, Ceyda AKIN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: mehmetgzen@gmail.com

Amaç: Çalışmanın amacı, farklı restorasyon materyallerine bağlı olarak meydana gelen ışık yansımalarının ağız içi tarayıcıların doğruluğuna olan etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada, tipodont modelde bulunan yapay dişler, kron ve köprü restorasyonları için iki farklı şekilde prepare edildi. Prepare edilen dişler üzerine tam metal, monolitik zirkonya ve metal destekli porselen kullanılarak kron ve köprü restorasyonları üretildi. Her bir restorasyon grubu, Trios ağız içi tarayıcı ile on kez tarandı ve bu süreçte toplam altmış adet STL dosyası elde edildi. Referans tarayıcı kullanılarak ana model oluşturuldu ve masaüstü tarayıcı ile yapılan taramalarda oluşabilecek yansıma hatalarını önlemek için tarama spreyi uygulandı. Elde edilen STL görüntüleri, tersine mühendislik yazılımı kullanılarak üst üste getirilerek karşılaştırıldı. Bulgular, root mean square (RMS) ve ortalama yüzey mesafeleri olmak üzere iki farklı parametre üzerinden mikrometre (μm) cinsinden incelendi. İstatistiksel yazılım programıyla, sonuçların homojen bir şekilde dağılıp dağılmadığı Levene testi ile kontrol edildi ve ardından tek yönlü ANOVA testi uygulandı. Farklılıkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Post Hoc testi kullanıldı.

Bulgular: RMS değerleri için tam metal köprü restorasyonlarda sapma miktarı $77,9 \pm 15,2 \mu\text{m}$; monolitik zirkonya köprü $84,6 \pm 6,9 \mu\text{m}$; metal destekli porselen köprü $130 \pm 19,7 \mu\text{m}$; tam metal kron $76,9 \pm 6,5 \mu\text{m}$; monolitik zirkonya kron $71 \pm 8,2 \mu\text{m}$; metal destekli porselen kron $153 \pm 22,4 \mu\text{m}$ olarak bulundu. Ortalama mesafe değerleri incelendiğinde ise tam metal köprü restorasyonlarda sapma miktarı $11,4 \pm 4,8 \mu\text{m}$; monolitik zirkonya köprü $11,2 \pm 3,4 \mu\text{m}$; metal destekli porselen köprü $18,3 \pm 2,6 \mu\text{m}$; tam metal kron $8,6 \pm 3,4 \mu\text{m}$; monolitik zirkonya kron $10,2 \pm 3 \mu\text{m}$; metal destekli porselen kron $24,7 \pm 3,3 \mu\text{m}$ olarak bulundu. Porselen grupları diğer gruplarla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi.

Sonuçlar: Farklı restorasyon materyallerinin, ağız içi tarayıcıların doğruluğunu etkilediği görülmüştür. Ancak, restorasyonun uzunluğunun bu doğruluk üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olmadığı belirlenmiştir. Bu bulgular, ağız içi tarayıcı kullanılarak alınacak ölçülerde ağız içerisinde bulunan restorasyonların göz önüne alınması gerektiği konusunda klinisyenlere yol gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız İçi Tarayıcılar, Doğruluk, Restorasyon Materyalleri

Effect of Different Substrates on Intraoral Scanner Trueness

Aim: This study aimed to assess the influence of reflections arising from various restoration materials on the trueness of intraoral scanners.

Materials and Methods: Artificial teeth mounted on a typodont model underwent two distinct preparation techniques for crown and fixed partial denture (FPD) restorations. Crowns and FPDs were crafted utilizing full metal, monolithic zirconia, and porcelain-fused-to-metal (PFM) materials on the prepared teeth. Subsequently, each group of restorations underwent ten scans with a Trios intraoral scanner, resulting in 60 STL files in total. A reference scanner was employed to establish a master model. To mitigate reflection errors stemming from restorations during desktop scanning, a scanning spray was applied. The obtained STL images were aligned using reverse engineering software for comparison. Analysis was conducted in micrometers (μm) using Root Mean Square (RMS) and Mean Distance measurements. Statistical software was utilized to apply the Levene test, ensuring homogeneity in result distribution. One-way ANOVA test was then employed, followed by Post Hoc analysis to discern intergroup disparities.

Results: RMS values indicated deviation amounts of $77.9 \pm 15.2 \mu\text{m}$ for full metal FPD restorations, $84.6 \pm 6.9 \mu\text{m}$ for monolithic zirconia FPDs, and $130 \pm 19.7 \mu\text{m}$ for PFM FPDs. For crowns, RMS values were $76.9 \pm 6.5 \mu\text{m}$ for full metal, $71 \pm 8.2 \mu\text{m}$ for monolithic zirconia, and $153 \pm 22.4 \mu\text{m}$ for metal-supported porcelain. Upon examining Mean Distance values, deviation amounts were found to be $11.4 \pm 4.8 \mu\text{m}$ for full metal FPDs, $11.2 \pm 3.4 \mu\text{m}$ for monolithic zirconia FPDs, and $18.3 \pm 2.6 \mu\text{m}$ for metal-supported porcelain FPDs. For crowns, Mean Distance values were $8.6 \pm 3.4 \mu\text{m}$ for full metal, $10.2 \pm 3 \mu\text{m}$ for monolithic zirconia, and $24.7 \pm 3.3 \mu\text{m}$ for metal-supported porcelain. Statistically significant differences were observed in porcelain groups compared to others.

Conclusion: The study underscores the impact of restoration materials on intraoral scanner trueness, with notable differences observed, particularly in PFM restorations. However, restoration length did not exhibit statistically significant disparities in accuracy.

Keywords: Intraoral Scanners, Restoration Materials, Trueness,

DS92

Anterior ve Molar Dişlerde Perforasyon Tamiri ve Prognozu

Sena DODANLI¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Bölümü

Sorumlu Yazar: senadodanli@gmail.com

Amaç: Bu vaka serisinin amacı farklı sebeplerle perforasyon oluşan dişlerde perforasyon tamiri yapılması ve prognozunun incelenmesidir.

Olgu Sunum:

Vaka 1: 48 yaşında sağlıklı erkek hasta 36 nolu dişinde çiğnemede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu, perküsyon pozitif. Dişin tedavisi esnasında alet kırıldı ve alet çıkarılmaya çalışılırken furkal perforasyon gerçekleşti. Perforasyon alanı ve kırık alet olan kanalın üstü MTA ile örtülerek diğer kök kanalları dolduruldu. 6 aylık aylık takipte dişin asemptomatik olduğu ve lezyonun iyileştiği görüldü.

Vaka 2: 50 yaşındaki sağlıklı kadın hasta 46 nolu dişinde çiğnemede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu, perküsyon pozitif. Daha önceki restorasyonda 3 tane dentin pini kullanılmış ve biri furkasyon perforasyonuna sebep olmuştu. Dentin pinleri sökülerek perforasyon alanı MTA ile örtüldü ve kök kanalları dolduruldu. 1 senelik takipte furkasyon bölgesi iyileşmediği için biküspidizasyon yapıldı.

Vaka 3: 49 yaşında sağlıklı erkek hasta 22 nolu dişinde çiğnemede ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu, perküsyon pozitif. Dişte kök kanal tedavisi mevcuttu ve iyileşmeyen lezyon görüldü. Kök kanal dolgusu çıkarılırken lateral perforasyon gerçekleşti. Perforasyon alanının apikali guta perka, perforasyon alanı ve kanalın devamı MTA ile dolduruldu. 6 aylık aylık takipte dişin asemptomatik olduğu ve lezyonun iyileşmekte olduğu görüldü.

Sonuçlar: Perforasyon oluşan anterior ve molar dişlere perforasyon tamiri yapılarak dişin ağızda tutulması, estetik ve fonksiyonlarını devam ettirmesi sağlanabilir. Tedavi edilen dişlerin takipleri de yapılarak prognoz değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Perforasyon tamiri, MTA, prognoz

Perforation Repair and Prognosis in Anterior and Molar Teeth

Aim: The aim of this case series is to investigate perforation repair and prognosis of teeth with perforation due to different reasons.

Case Presentation:

Case 1: A 48-year-old healthy male patient was admitted to our clinic with pain in tooth 36, percussion was positive. During the treatment of the tooth, the instrument broke and furcal perforation occurred while trying to remove the instrument. The perforation area and the canal with the broken instrument were filled with MTA and the other root canals were filled. At 6-month follow-up, the tooth was asymptomatic and the lesion healed.

Case 2: A 50-year-old healthy female patient was admitted to our clinic with pain in tooth 46, percussion was positive. In the previous restoration, 3 dentin pins were used and one of them had caused furcation perforation. The dentin pins were removed, the perforation area repaired with MTA and the root canals were filled. After 1 year of follow-up, the furcation area did not heal and bicuspization was performed.

Case 3: A 49-year-old healthy male patient was admitted to our clinic with pain in tooth 22, percussion was positive. The tooth had root canal treatment and a non-healing lesion was observed. Lateral perforation occurred during removal of the root canal filling. The apical part of the perforation area was filled with guta percha and the perforation area and the rest of the canal was filled with MTA. At 6-month follow-up, the tooth was asymptomatic and the lesion was healing.

Results: Perforation repair of perforated anterior and molar teeth can be performed to keep the tooth in the mouth and maintain its aesthetics and function. Follow-up of the treated teeth should be performed to evaluate the prognosis.

Keywords: Perforation repair, MTA, prognosis

DS93

Başlangıç Çürük Tanısını Koymada Makine Öğrenmesi ile Gözetimli Sınıflandırma Analizinin Başarısını Değerlendirme: Pilot Çalışma

Sena CANDAN¹, Arda BİNGÜL¹, Oya BALA¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Abd, Ankara, Türkiye
Sorumlu Yazar: senacandan@gazi.edu.tr

Amaç: Yapay zekanın kullanım alanının genişlemesi diş hekimliği pratiğinde de yapay zekanın kullanımına yönelik talebin artmasına neden olmuştur. Bu çalışmanın amacı, paralel bitewing koşullarını sağlayacak şekilde alınmış radyografik görüntüler üzerinde başlangıç çürük tanısının makine öğrenmesi alanının bir alt dalı olan gözetimli sınıflandırma analizi ile değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmada başlangıç çürük şüphesi bulunan 100 adet çekilmiş premolar ve molar diş kullanıldı. Dişlerin paralel bitewing koşullarını sağlayacak şekilde alınan radyografik görüntüleri bilgisayar ortamına aktararak bir veri seti oluşturuldu. Daha sonra, bu veri setinde her bir diş gözetimli sınıflandırma yöntemiyle başlangıç çürüğü veya sağlam olarak etiketlendi. Takiben, temel bileşenler analizi (Principal Component Analysis - PCA) kullanılarak, herbir diş için dağılım performans kriterlerine dayalı histogramlar elde edildi ve bu histogramlar üzerinden yöntemin diş hekimliği pratiğinde uygulanabilirliği, kararlılığı ve doğruluk performansları PCA tabanlı KNN (...), KNN, yapay sinir ağı ve karar ağaçları yöntemleri kullanılarak incelendi ve birbiriyle karşılaştırıldı. Kullanılan analiz ve yöntemler MATLAB 2023A ortamında intel i7 CPU 32 Gb RAM bilgisayarda 6 saatlik çapraz doğrulama (cross validation) yapılarak test edildi.

Bulgular: Çalışmanın sonucunda başlangıç çürük mevcudiyetinin tanısında en başarılı yöntemin PCA tabanlı KNN (%75) ile yapılan analiz ile elde edildiği, bunu sırasıyla KNN yöntemi (%64) ve yapay sinir ağları yönteminin (%59) izlediği, en düşük başarılı yöntemin ise karar ağaçları yöntemi (%46) ile elde edildiği görüldü.

Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde elde edilen sonuçlar, PCA tabanlı KNN'nin bitewing radyografik görüntülerin üzerindeki başlangıç çürük mevcudiyetinin tanısında etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir. Ancak, diğer gözetimli sınıflandırma yöntemleriyle karşılaştırıldığında kararlılığı ve uygulanabilirliği hakkında daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışma, yapay zeka ve diş hekimliği alanlarında gelecekteki araştırmalar için bir temel oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: *Yapay zekâ, bitewing radyografi, dijital görüntüleme*

Assessing the Success of Supervised Classification Analysis with Machine Learning in Diagnosing Initial Caries: A Pilot Study

Aim: The expansion of artificial intelligence's application domain has led to an increasing demand for its use in dental practice. The aim of this study is to evaluate the initial caries diagnosis on radiographic images obtained under parallel bitewing conditions using supervised classification analysis, a subfield of machine learning.

Method: In this study, A total of 100 extracted premolar and molar teeth suspected of initial caries were used. Radiographic images of the teeth, obtained under parallel bitewing conditions, were transferred to a computer environment to create a dataset. Subsequently, each tooth in this dataset was labeled as having initial caries or being sound using supervised classification methods. Histograms based on distribution performance criteria for each tooth were then obtained using Principal Component Analysis (PCA), and the applicability, stability, and accuracy performance of the method were examined and compared using PCA-based K-nearest neighborhood (KNN), KNN, artificial neural networks, and decision trees methods. The analyses and methods used were tested through six hours of cross-validation on a computer with an Intel i7 CPU and 32 GB RAM running MATLAB 2023A.

Results: The study found that the most successful method for diagnosing the presence of initial caries was achieved with PCA-based KNN (75%), followed by the KNN method (64%) and artificial neural networks (59%), while the lowest successful method was obtained with decision trees (46%).

Conclusion: Within the limits of this study, the results obtained demonstrate that PCA-based KNN is an effective method for diagnosing the presence of initial caries on bitewing radiographic images. However, further research is needed to investigate its stability and applicability compared to other supervised classification methods. This study may serve as a foundation for future research in the fields of artificial intelligence and dentistry.

Keywords: *Artificial intelligence, periapical radiography, digital imaging*

DS94

18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler ve Günlük Alışkanlıkların DMFT Üzerindeki Etkisi

Merve GÜLDİBİ¹, Hakan Yasin GÖNDER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dtmerve41@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, kişisel faktörler ve günlük alışkanlıkların DMFT indeksi üzerindeki etkisinin anket verileri, hastaların radyolojik ve klinik muayenesi ile değerlendirmektir. Çalışmamıza Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi bölümüne gelen, rutin klinik muayeneler sırasında belirlenen 18-40 yaş arası 250 gönüllü hasta dahil edildi. Hastalara araştırmayla ilgili bilgilendirmeler yapıldı. Buna ek olarak hastaların bilgilendirildiğine ve çalışmaya katılmayı kabul ettiklerine dair hasta onam formu imzalatıldı. Hastaların yaş, cinsiyet ve öğrenim durumları, diş fırçalama sıklığı, florlu veya florsuz macun kullanımı, diş hekimine gitme sıklığı, beslenme alışkanlıkları, şekerli yiyecek tüketim sıklığı, sigara kullanımı ile ilgili bilgiler, hazırlanan anket formlarına kaydedildi. Hastaların çürük ve sonuçlarından etkilenmiş diş sayısını belirlemek amacıyla klinik muayeneleri yapıldı. Radyografik muayeneleri için mevcut panoramik ve bite-wing radyograflar kullanıldı. Elde edilen veriler gruplar arasında ve risk faktörlerine göre istatistiksel olarak incelendi. İstatistiksel değerlendirme SPSS paket programı ile yapıldı. İstatistiksel olarak $p < 0,05$ değeri anlamlı kabul edildi. Oral hijyen ve sosyodemografik durum değerlendirildiğinde; kadınların erkeklere göre, günde 2 veya daha fazla diş fırçalayan bireylerin diş fırçalamayan bireylere göre, sigara kullanmayanların sigara kullanan bireylere göre DMFT değerleri daha düşük ve bu fark anlamlı bulundu. ($p < 0,05$) Yine benzer şekilde florlu diş macunu kullananların kullanmayan bireylere, yatmadan önce yemek yeme alışkanlığı olmayanların olan bireylere, yapışkan besin tüketim alışkanlığı olmayanların sıklıkla tüketen bireylere göre DMFT değerleri daha düşük ve bu fark anlamlı bulundu. ($p < 0,05$) Ek olarak gargara ve diş ipi kullanımı ile DMFT arasında anlamlı bir farklılık bulunmadı. Sonuç olarak günlük alışkanlıkların ve kişisel faktörlerin DMFT üzerinde belirgin etkisi olduğu izlendi.

Anahtar Kelimeler: Çürük diş, Dolgulu diş, Kayıp diş, DMFT

The Effect of Personal Factors and Daily Habits on DMFT in Adult Patients Aged 18-40

The aim of this study is to evaluate the impact of personal factors and daily habits on the DMFT index through survey data, radiological, and clinical examinations of patients. Our study included 250 volunteer patients aged between 18-40 who attended routine clinical examinations at the Department of Restorative Dentistry, Faculty of Dentistry, Necmettin Erbakan University. Patients were informed about the research, and additionally, a patient consent form was signed to confirm their informed consent to participate in the study. Patients' age, gender, and education level, frequency of tooth brushing, use of fluoridated or non-fluoridated toothpaste, frequency of dental visits, dietary habits, frequency of consuming sugary foods, and smoking habits were recorded on prepared questionnaire forms. Clinical examinations were performed to determine the number of decayed and affected teeth. Existing panoramic and bite-wing radiographs were used for radiographic examinations. The obtained data were statistically analyzed among groups and according to risk factors. Statistical evaluation was performed using the SPSS package program, and a p-value of $< 0,05$ was considered significant. When oral hygiene and sociodemographic status were evaluated, it was found that the DMFT values of females were lower than males, individuals who brushed their teeth two or more times a day had lower DMFT values compared to those who did not brush, and non-smokers had lower DMFT values compared to smokers, and this difference was significant ($p < 0,05$). Similarly, individuals who used fluoridated toothpaste had lower DMFT values compared to those who did not, individuals who did not eat before bedtime had lower DMFT values compared to those who did, and individuals who did not frequently consume sticky foods had lower DMFT values compared to those who did, and this difference was significant ($p < 0,05$). Additionally, there was no significant difference between gargling and dental flossing usage and DMFT. In conclusion, it was observed that daily habits and personal factors have a significant impact on DMFT."

Keywords: Decay tooth, Filling tooth, Missing tooth, DMFT

DS95

Yüzey Örtücü ve Beyazlatma Uygulamasının Nano-hibrit Kompozitin Optik Özelliklerine Olan Etkisi

Sevim ATILAN YAVUZ¹

¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: dtsevimatilan@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, yüzey örtücünün ofis tipi beyazlatma uygulanan nano-hibrit kompozit rezinin (Clearfil Majesty™ Esthetic) optik özellikleri üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Disk şeklindeki 40 adet (2x6 mm) hazırlanan kompozit rezin numuneleri rastgele dört gruba (n=10) ayrıldı. Grup 1: Yüzey örtücü (+) / Beyazlatma (-); Grup 2: Yüzey örtücü (+) / Beyazlatma (+); Grup 3: Yüzey örtücü (-) / Beyazlatma (+); Grup 4: Yüzey örtücü (-) / Beyazlatma (-). Numunelere (Grup 1 ve Grup 2) yüzey örtücü (PermaSeal®) uygulandı. Tüm numuneler 144 saat boyunca kahve çözeltisine daldırıldı. Yalnızca Grup 2 ve Grup 3'teki numunelere ofis tipi beyazlatma ajanı (Opalescence Boost %40PF) uygulandı. Renk, beyazlık indeksi (WI_D) ve parlaklık (GU) ölçümleri başlangıç (T₀), kahveye daldırma sonrası (T₁) ve beyazlatma uygulaması sonrası (T₂) ölçüldü. ΔE₀₀, ΔWI_D ve GU değerleri hesaplandı ve tek yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testi ile analiz edildi. Anlamlılık düzeyi 0,05 olarak belirlendi. Farklı zaman dilimlerinde ΔE₀₀ değerlerinde anlamlı farklılık tespit edildi (p<0,05). Tüm numuneler kabul edilebilirlik eşik değerinin (>1,8) ve algılanabilirlik eşik değerinin (>0,8) üzerindedir. En yüksek ΔE₀₀ (T₁-T₀) değeri Grup 4'te gözlemlendi. Grup 2 örnekleri en düşük ΔWI_D değerlerini gösterdi. Tüm numunelerin ΔWI_D değerleri algılanabilirlik (>0,72) eşik değerlerinin üzerindedir. En düşük GU değerleri Grup 2'de T₁ ve T₂ dönemlerinde tespit edildi. Yüzey örtücü ve beyazlatma uygulamalarının kompozit rezinin optik özelliklerine olan etkisi materyalin türüne, ajana ve zamana bağlıdır. Beyazlatma uygulamasının, yüzey örtücü uygulanmış kompozit rezinin renk stabilitesi üzerinde nispeten etkili olduğu kabul edildi.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatma, renk stabilitesi, kompozit rezin, yüzey örtücü, beyazlık indeksi

Effect of Surface Sealant and Bleaching Applications on Optical Properties of Nano-hybrid Composite

The aim was to evaluate the effect of surface sealant on the optical properties of resin composite (Clearfil Majesty™ Esthetic) with/without in-office bleaching procedures. Forty disc-shaped specimens (2x6 mm) of resin composite were randomly allocated into four groups (n=10). Group 1: With surface sealant/ No bleaching; Group 2: With surface sealant/ Bleaching; Group 3: Without surface sealant/ Bleaching; Group 4: Without surface sealant/ No bleaching. The surface sealant (PermaSeal®) was applied to specimens (Groups 1 and 2). All specimens were immersed in a coffee solution for 144 hours. Treatment with an in-office bleaching agent (Opalescence Boost 40%PF) was administered solely to Groups 2-3. Color, whiteness index (WI_D), and gloss (GU) measurements were calculated at baseline (T₀), following coffee staining (T₁) and post-bleaching treatment (T₂). ΔE₀₀, ΔWI_D, and GU were calculated, and analyzed with one-way ANOVA followed by post-hoc Tukey test. Significance difference was set at 0.05. The significant differences of ΔE₀₀ values were detected at different time periods (p<0.05). All specimens were above the acceptability threshold (>1.8) and the perceptibility threshold (>0.8). The highest ΔE₀₀ (T₁-T₀) values were observed in Group-4. Group-2 specimens demonstrated the lowest ΔWI_D values. The ΔWI_D values of all specimens were above the perceptibility (>0.72) thresholds. The lowest GU values were detected in the Group-2 at the T₁ and T₂ periods. The effect of surface sealant and bleaching procedures on the optical properties of resin composite is dependent on the type of material, agent, and time. Bleaching treatment was considered relatively effective on color stability of resin composite sealed with sealant.

Keywords: Bleaching, color stability, composite resin, surface sealant, whiteness index

DS96

Bitkisel İçerikli Diş Macunları; Kompozit Rezinlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi

Elif Reyhan DURAK¹, Melek Hilal KAPLAN¹

¹Neveşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

Sorumlu Yazar: elfryhndrk@gmail.com

Son yıllarda ağız hijyeninde artan doğal ve organik ürünlerin kullanımı, bu ürünlerin restorasyonlara olası etkileri hakkında merak uyandırmaktadır. Çalışmamızın amacı, kullanılan bitkisel diş macunlarının restoratif materyallerin yapısına olan etkilerini değerlendirmektir. Çalışmamızda anterior (G1: Tokuyama Estelite Σ Quick) ve posterior (G2: Tokuyama Posterior) restorasyon örnek büyüklüğü 0,95 güven aralığı ile n=15 olarak hesaplandı. Bitkisel içerikli 4 farklı diş macunu (Eyüp Sabri Tuncer Doğal Misvak Özlü(EST), Splat Special Organik Aleovera Özlü(SSO), Agarta Propolis Özlü(A), Orecare Chinese Hanımeli ve Yabani Krizantem Özlü(OC)) deney grubu olarak belirlendi ve pozitif kontrol grubu olarak kimyasal içerikli 1 diş macunu (Sensodyne F(SF)) belirlendi. Örnekler standart bir kalıp (8 mm çapında, 2 mm yüksekliğinde) kullanılarak hazırlandı. Polimerizasyon sonrası ve fırçalama öncesinde örneklerin sertlik değerleri Vickers testi ile, ağırlıkları hassas terazi ile, kalınlıkları ise dijital mikrometre ile kaydedildi. Örnekler 10 dakika süreyle fırçalandı; bu da 2 ay boyunca günde 2 kez 2 dakikalık fırçalamaya karşılık gelmektedir. Daha sonra örnekler distile suda bir hafta bekletildi ve desikatöre yerleştirildi. Tüm ölçümler bir gün sonra tekrarlandı. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi. Bu sonuçlara göre anterior kompozitlerde fırçalama sonrası vickers değerlerinde istatistiksel olarak farklılık bulundu; EST, SSO, A grupları ($p<0,05$). Benzer şekilde posterior kompozitlerde fırçalama sonrası vickers değerlerinde istatistiksel olarak farklılık saptandı; EST ve SSO grupları ($p<0,05$). Deney grubu OC ve pozitif kontrol grubu SF'de fırçalama öncesi ve sonrası Vickers değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Hassas terazi ile yapılan ölçümlerde ağırlık kaybı tespit edildi; anterior restorasyonlarda kullanılan EST ve SSO grupları; posterior restorasyonlarda A grubu. Dijital mikrometre ile yapılan ölçümler sonucunda restorasyonların kalınlıklarında herhangi bir değişiklik görülmedi. Bu çalışmanın sonuçlarına göre hem anterior hem de posteriorlarda kullanılan dental kompozitlerde mikrosertlik değerlerinin değiştiği gözlemlenmiştir. Bitkisel diş macunlarının restorasyonlar ve diş yüzeyleri üzerindeki etkilerini incelemek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Bitkisel İçerikli Diş Macunları, Dental Kompozit, Mikrosertlik

Herbal Toothpastes; Effect of Composite Resins on Surface Properties

The increasing use of natural and organic products in oral hygiene in recent years creates curiosity about the possible effects of these products on restorations. The purpose of our study is evaluate, effects of herbal toothpastes used on structure of restorative materials. In our study, anterior (G1: Tokuyama Estelite Σ Quick) and posterior (G2: Tokuyama Posterior) restoration sample size was calculated as n = 15 with a confidence interval of 0.95. Four different herbal-containing toothpastes (Eyüp Sabri Tuncer Natural Miswak Extract(EST), Splat Special Organic Aleovera Extract(SSO), Agarta Propolis Extract(A), Orecare Chinese Honeysuckle and Wild Chrysanthemum Extract(OC)) were determined as experimental group and a chemical-containing toothpaste (Sensodyne F(SF)) was determined as positive control group. The samples were prepared using a standard mold (diameter of 8 mm, height of 2 mm). After polymerization and before brushing, hardness values of the samples were recorded with Vickers test, weight with a precision scale, and thickness with a digital micrometer. The samples were brushed for 10 minutes, which corresponds to 2 minutes of brushing twice a day for 2 months. Afterwards, the samples were kept in distilled water for a week and placed in a desiccator. All measurements were repeated one day later. The obtained data were evaluated statistically. According to these results was found that there was a statistical difference in vickers values after brushing in anterior composites; EST, SSO, A groups ($p < 0.05$). Similarly, a statistical difference was found in vickers values after brushing in posterior composites; EST and SSO groups ($p < 0.05$). There was no statistically difference in Vickers values before and after brushing in experimental group OC and positive control group SF. Weight loss was detected in measurements made with a precision scale; EST and SSO used in anterior restorations; A used in posterior restorations. As a result of the measurements made with a digital micrometer, no change in the thickness of the restorations was observed. According to the results of this study was observed that microhardness values changed in dental composites used in both anterior and posterior. More studies are needed to examine the effects of herbal toothpastes on restorations and tooth surfaces.

Keywords: Dental Composite, Herbal Toothpastes, Microhardness

DS97

Oklüzal Morfolojinin Bozulmadığı Diş Çürüklerinde ‘Stamp Tekniği’ ile Restorasyon: Vaka Serisi

Enes Mustafa AŞAR¹, Sıla Beren ADIGÜZEL ERDOĞAN¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: silaberen1905@gmail.com

Giriş ve Amaç: Bir restorasyonun temel amacı dişin morfolojisini, işlevini ve oklüzyondaki görevini doğala en yakın şekilde rehabilite edebilmesidir. Bu beklentileri, doğala en yakın şekilde taklit ederek karşılayabilen biomimetik tekniklerden biri de stamp tekniğidir. Bu tekniğin avantajı oklüzal yüzeyin çürük sebebiyle bozulmadığı dişlerin hızlı ve kolayca restore edilebilmesidir. Bu olgu sunumunun amacı çocuk hastalarda stamp tekniğinin avantajlarını paylaşmaktır.

Olgu sunumları: Bu çalışmada Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı’na başvuran sistemik olarak sağlıklı, oklüzal çürüklü hastaların ‘stamp tekniği’ kullanılarak tamamlanan restorasyonları sunulmuştur. Yaşları 10-14 arasında değişen hastaların klinik muayenelerinde oklüzal yüzeyleri bozulmamış premolar ve molar dişlerinde (16, 24, 26, 35, 36) çürükler görüldü. Dişlerde endodontik semptom görülmedi. Dişlere stamp tekniği kullanılarak direkt kompozit rezin restorasyon yapılmasına karar verildi. Lokal anestezi sonrası dişler rubber dam ile izole edildi. Oklüzal yüzeye ayırıcı ajan uygulandı. Oklüzal yüzeylerin ölçüsü akışkan kompozit yardımıyla alındı. Akışkan kompozitin merkezine bond fırçası hafif kuvvetle yerleştirildi ve görünür ışıkla polimerize edilerek yüzeyden uzaklaştırıldı. Sonra oklüzal yüzeydeki çürük dokusu aeratör yardımıyla temizlendi. Oluşturulan çürük kavitesi %37’lik ortofosforik asitle pürüzlendirildi. Asit, yıkanarak kaviteden uzaklaştırıldı. Kavite sınırlarına universal adeziv sistem uygulandı ve görünür ışıkla polimerize edildi. Kaviteye kompozit rezin restoratif materyal tabakalama tekniğiyle uygulandı. Her bir tabaka görünür ışıkla polimerize edildi. Oklüzal yüzeye yerleştirilen son kompozit tabakası polimerize edilmeden önce üzerine teflon bant yerleştirildi ve hazırlanmış olan oklüzal ölçü kaviteye hafifçe bastırılarak oklüzal yüzeyin şekli verildi. Son tabaka rezin kompozit de görünür ışıkla polimerize edildi. Yükseklik kontrolü yapıp bitirme ve cila işlemleri tamamlandı.

Sonuç: Stamp tekniği posterior kompozit restorasyonlarda oklüzal morfolojinin yeniden oluşturulmasında kolaylık sağlamaktadır. Özellikle çocuk hastalarda işlem süresinin kısalması hasta motivasyonunun artması açısından değerlidir. Ayrıca oklüzal temasların kolayca taklit edilmesiyle çiğneme ve eklem fonksiyonlarının devamlılığı sağlanır.

Anahtar Kelimeler: kompozit rezin, oklüzal morfoloji, stamp tekniği

Restoration with 'Stamp Technique' in Dental Caries with Intact Occlusal Morphology: Case Series

Introduction and Aim: The main goal of restoration is to rehabilitate the morphology, function, and occlusion of the tooth in a way that is as close to natural as possible. One of the biomimetic techniques that can fulfill these expectations by imitating nature in the closest way is the stamp technique. The advantage of this technique is that teeth in which the occlusal surface is not disrupted by caries can be restored quickly and easily. The aim of this case report is to share the advantages of the stamp technique in pediatric patients.

Case reports: In this study, the restorations of systemically healthy patients with occlusal caries who applied to the Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry, Selçuk University, are presented. Clinical examination of the patients, aged 10-14 years, revealed caries in premolars and molars (16, 24, 26, 35, 36) with intact occlusal surfaces. No endodontic symptoms were observed. It was decided to perform direct composite resin restoration using the stamp technique. After local anesthesia, the teeth were isolated with a rubber dam. A separating agent was applied to the occlusal surface. The occlusal surfaces were measured with the help of a flowable composite. A bond brush was placed in the center of the fluid composite with light force and removed from the surface by polymerizing with visible light. Then, the carious tissue on the occlusal surface was removed with the help of an aerator. The caries cavity was roughened with 37% orthophosphoric acid. The acid was washed away from the cavity. A universal adhesive system was applied to the cavity borders and polymerized with visible light. Composite resin restorative material was applied to the cavity using a layering technique. Each layer was polymerized with visible light. Before polymerizing the last layer of composite placed on the occlusal surface, Teflon tape was put on it, and the prepared occlusal impression was gently pressed into the cavity to shape the occlusal surface. The last layer of resin composite was also polymerized with visible light. Height control and finishing and polishing procedures were completed.

Results: The Stamp technique facilitates the reconstruction of occlusal morphology in posterior composite restorations. Especially in pediatric patients, the shortening of the procedure time is valuable in terms of increasing patient motivation. In addition, continuity of masticatory and joint functions is ensured by easily mimicking occlusal contacts.

Keywords: composite resin, occlusal morphology, stamp technique

DS98

Yetişkin Bireylerde Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu ve Bruksizmin Boyun Ağrısı, Yaşam Kalitesi, Anksiyete ve Depresyon Üzerine Etkisinin Araştırılması

Betül YÜKSEL¹, Emine Nur DEMİRCAN², Emine Begüm BÜYÜKERMEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Fizyoterapi ve Rehabilitasyon AD.

Sorumlu Yazar: betulyuksel3574@gmail.com

Amaç: Temporomandibular eklem disfonksiyonu (TMED), temporomandibular eklem, çığneme kasları ve diğer ilgili yapılarla ilişkili karmaşık bir sorundur. Bruksizm dişlerin sıkılması veya gıcırdatılması ile karakterize çığneme kası aktivitesidir. TMED ve bruksizmde görülen semptomlar: çığneme ve boyun kaslarında ağrı, hassasiyet, mandibular hareketlerde kısıtlılık, baş, yüz, boyun ağrısı, depresyon, dişlerde ağrı, aşınmadır. Araştırmalarda boyun problemlerinin TMED ve bruksizm semptomlarını artırdığı, TMED ve bruksizmin, kişinin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediği, anksiyete ve depresyon düzeylerini artırdığı saptandı. Bu nedenlerle TMED ve bruksizmin boyun ağrısı, yaşam kalitesi, anksiyete ve depresyon üzerine etkisini incelemek için bu çalışma planlandı

Yöntem: Bu çalışmaya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran gönüllü 103 birey dahil edildi. Bireylerin TMED-bruksizm varlığı "Fonseca Anemnestik Anketi (FAA)" ile, boyun ağrısı "Boyun Özürlülük Anketi (BÖA)" ile, Yaşam Kalitesi (YK) "Ağız Sağlığıyla İlişkili Yaşam Kalitesi-Birleşik Krallık Anketi" ile, anksiyete ve depresyonları sırası ile "Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ)" ve "Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ)" ile değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışma sonuçlarına göre, TMED olan ve olmayan bireylerin gruplar arası karşılaştırmasında FAA, BÖA ve BDÖ'deki farkın anlamlı olduğu ($p<0,05$); YK ve BAÖ'deki farkın anlamlı olmadığı saptandı ($p>0,05$). Gruplar bruksizm açısından kıyaslandığında FAA, BÖA, BDÖ ve BAÖ arasındaki fark anlamlı iken ($p<0,05$); YK açısından anlamlı değildi ($p>0,05$). Parametreler arasında ise; FAA ile BÖA ($r=0,667$, $p<0,00$), BDÖ ($r=0,416$, $p<0,00$) ve BAÖ ($r=0,490$, $p<0,00$) arasında pozitif yönde; YK ($r=-0,201$, $p=0,041$) arasında negatif yönde korelasyon bulundu. BÖA ile BDÖ ($r=0,565$, $p<0,00$) ve BAÖ ($r=0,528$, $p<0,00$) arasında pozitif yönde; ayrıca BDÖ ve BAÖ ($r=0,524$, $p<0,00$) arasında da pozitif yönde korelasyon bulundu.

Sonuç: Parametreler arasındaki ilişkinin bilinmesi, TMED ve bruksizm ile ilgilenen diş hekimi ve fizyoterapistler için hastaların tedavi planlamalarında yararlı olup literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem disfonksiyonu, bruksizm, boyun ağrısı, yaşam kalitesi, anksiyete-depresyon

Investigation of the Effects of Temporomandibular Joint Dysfunction and Bruxism on Neck Pain, Quality Of Life, Anxiety and Depression In Adult Individuals

Aims: Temporomandibular joint dysfunction (TMJD) is a complex problem associated with the temporomandibular joint, masticatory muscles, and other related structures. Bruxism is a chewing muscle activity characterized by clenching or grinding of the teeth. Symptoms seen in TMJD and bruxism are: pain and tenderness in chewing and neck muscles, limitation in mandibular movements, head, face and neck pain, depression, tooth pain and wear. Studies have found that neck problems increase TMJD and bruxism symptoms, TMJD and bruxism negatively affect the person's quality of life and increase anxiety and depression levels. For these reasons, this study was planned to examine the effects of TMJ and bruxism on neck pain, quality of life, anxiety and depression.

Methods: 103 volunteer individuals who applied to the Department of Prosthetic Dentistry at Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry were included in this study. Individual's presence of TMJD-bruxism was evaluated by "Fonseca Anemnestic Questionnaire (FAQ)", neck pain by "Neck Disability Questionnaire (NDQ)", Quality of Life (QoL) by "Oral Health-Related Quality of Life-United Kingdom Questionnaire", anxiety and depression respectively. It was evaluated with the "Beck Anxiety Index (BAI)" and the "Beck Depression Index (BDI)".

Results: According to the results of this study, the difference in FAA, NDQ and BDI was significant in the intergroup comparison of individuals with and without TMJD ($p<0.05$); it was found that the difference in QoL and BAI was not significant ($p>0.05$). When the groups were compared in terms of bruxism, the difference between FAQ, NDQ, BDI and BAI was significant ($p<0.05$); it was not significant in terms of QoL ($p>0.05$). Among the parameters; there was a positive correlation between FAQ with NDQ ($r=0.667$, $p<0.00$), BDI ($r=0.416$, $p<0.00$) and BAI ($r=0.490$, $p<0.00$); a negative correlation was found between QoL ($r=-0.201$, $p=0.041$). There was a positive correlation between NDQ with BDI ($r=0.565$, $p<0.00$) and BAI ($r=0.528$, $p<0.00$); a positive correlation was found between BDI and BAI ($r=0.524$, $p<0.00$).

Conclusions: Knowing the relationship between the parameters will be useful for dentists and physiotherapists interested in TMJD and bruxism in their treatment planning and will contribute to the literature.

Keywords: Temporomandibular joint dysfunction, bruxism, neck pain, quality of life, anxiety-depression

DS99

Dış Çekimi Bölgesinin Zamana Bağlı Hacimsel Değişimin Dijital Olarak Değerlendirilmesi

Mehmet Esad GÜVEN¹, Ayşe ŞENYİL¹, Zeynep TAŞTAN EROĞLU²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Protetik Dış Tedavisi Abd

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Abd

Sorumlu Yazar: aysenyil1@gmail.com

Bu çalışmanın amacı; diş çekimi sonrası alveoler kretin zamana bağlı boyutsal değişimini bir ağız içi tarayıcı kullanılarak üç boyutlu analizle değerlendirilmesidir.

Bu çalışma bir vaka raporu olarak tasarlanmıştır. Bu nedenle aynı hastanın santral, lateral ve birinci premolar dişlerin çekim sonrası; 0,1,3,4 ve 6. ayda soketlerinin ağız içi tarayıcı (3Shape Trios 3) kullanılarak her seans 3 defa taraması yapılmıştır. Dijital ölçülerden elde edilen STL dosyaları Geomagic Control X ile üst üste hizalandı. Kret alanlarının, hacimsel ve yüzey alanı sapmaları hesaplandı. Verilerin istatistiksel analizi için tekrarlayan ölçümlerde ANOVA ve post-Hoc Bonferroni testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi ($p < 0.05$) olarak alındı.

İlk 3 aydaki boyutsal değişimin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı ancak 1-4., 1-6. ve 3-6. aylardaki değişimin anlamlı olduğu bulunmuştur. Santral ve lateral diş bölgelerinde boyutsal değişim arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmezken, birinci premolar diş bölgesinde, santral ve lateral diş bölgelerine göre daha fazla boyutsal değişim saptanmıştır.

Ağız içi tarayıcılar, mukozal delme ve sondalama gibi diğer alternatif tekniklerle karşılaştırıldığında boyutsal doku değişikliklerini basit ve invaziv olmayan bir şekilde değerlendirmek için değerli bir araçtır. Aynı zamanda konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ile kıyaslandığında tekrarlayan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi taramalarının radyasyon içermesi, etik açıdan bir kısıtlama oluşturmaktadır bu da ağız içi taramaları avantajlı konuma getirmektedir. Ancak, dijital analizler ve ilgili metodik araçlar hala yeni yaklaşımlardır ve sonuçlar arasındaki değişim ve yanlılığın ortadan kaldırılabilmesi için bunların standardize edilmesi gerekmektedir. Sonuç olarak, diş çekimi sonrasında sert ve yumuşak dokuda meydana gelen değişim hakkında daha kesin bir sonuç elde edilmesi ve bu değişimin biçimini açıklığa kavuşturmak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: üç boyutlu analiz, hacim değişimi, diş çekimi

Evaluation of Time-Dependent Volumetric Changes in The Alveolar Crest Following Tooth Extraction: A Digital Approach

The aim of this study is to assess the dimensional changes of the alveolar crest over time following tooth extraction using three-dimensional analysis with an intraoral scanner. This study was designed as a case report. Therefore, following the extraction of central, lateral, and first premolar teeth in the same patient, sockets were scanned intraorally (using 3Shape Trios 3) at 0, 1-, 3-, 4-, and 6-months post-extraction, with three scans taken at each session.

The STL files obtained from digital measurements were aligned using Geomagic Control X, and deviations in volume and surface area of the crest areas were calculated. For statistical analysis of the data, repeated measurements ANOVA and post-hoc Bonferroni tests were employed, with a significance level set at $p < 0.05$. The dimensional changes in the first 3 months were found not to be statistically significant, but changes between 1-4 months, 1-6 months, and 3-6 months were significant. While no statistically significant difference was observed in dimensional changes between the central and lateral tooth regions, greater dimensional changes were detected in the first premolar tooth region compared to the central and lateral tooth regions. In comparison with alternative techniques such as mucosal probing and sounding, intraoral scanners are valuable tools for assessing dimensional tissue changes in a simple and non-invasive manner. Furthermore, compared to cone-beam computed tomography, the repeated scans of cone-beam computed tomography involve radiation, posing an ethical limitation, thereby placing intraoral scans in an advantageous position. However, digital analyses and related methodological tools are still novel approaches, and standardization of these is necessary to eliminate variability and bias among results. In conclusion, further studies are needed to obtain more precise results regarding the changes occurring in hard and soft tissues after tooth extraction and to clarify the nature of these changes.

Keywords: three-dimensional analysis, volume change, tooth extraction

DS100

Panoramik Radyograflarda Hava Yolları ve Yumuşak Dokuların Yapay Zekâ Teknolojisi ile Tespiti

Aslıhan ŞAHAN KESKİN¹, İlknur ENİNANÇ¹

¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: asli1907sahan@gmail.com

Amaç: Diş Hekimliğinde muayene sırasında kullanılan panoramik radyograflarda, maksillar ve mandibular diş akları ve periodontal dokuların yanı sıra nazal, oral ve orofaringeal hava yolları ile dil, yumuşak damak ve uvula gibi yumuşak dokular da görüntülenebilmektedir. Panoramik radyografide radyolüsent görüntü veren hava yolları destrüktif kemik lezyonları ve kırıklarla karıştırılabilirken, yumuşak dokular ise radyopak görüntüdeki çeşitli lezyonlarla karıştırılabilir.

Yapay zekâ, insan benzeri düşünme ve karar verme yeteneklerini taklit etmek için kullanılan bir teknolojidir. Veri analizi üzerinden problemi tanımlamak, öğrenmek ve gelecekteki kararları tahmin etmek için algoritmalar kullanan bu sistemlerden, Diş Hekimliğinde tanı, tedavi planlaması ve tanı sürecinin kısaltılması gibi alanlarda yararlanılabilir.

Literatürde bilindiği kadarıyla ilk kez yapılan bu çalışmada, yapay zekâ ile panoramik radyograflarda izlenebilen hava yolu ve yumuşak dokuların tespit edilmesi ve böylece muayene ve tanı sürecini hızlandırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem: Çalışmada, optimum görüntü kalitesine sahip 1004 panoramik radyograf incelendi. Radyograflar anonimleştirilerek, orofaringeal hava yolu, nazal hava yolu, oral hava yolu, yumuşak damak, uvula ve dil bölgelerini içeren 6 alan işaretlendi ve segmentasyon maskeleri oluşturuldu. İşaretlemelede CVAT poligon aracı (Computer Vision Annotation Tool) kullanıldı. Tüm panoramik radyografların %72'si (723 görüntü) eğitim setinde, %18'i (180 görüntü) doğrulama setinde, %10'u (101 görüntü) ise test setinde olmak üzere ana veri setinden rastgele seçildi. Probleme uygun olarak, ResUNet mimarisinden yararlanılarak, tamamen özgün, 74 katmandan oluşan 24,3 milyon parametrelili bir yapay zekâ modeli oluşturuldu. Transfer öğrenme uygulanmamış özgün yapay zekâ modelimizin performansı, modelin daha önce karşılaşmadığı radyograflar üzerinden ölçüldü.

Bulgular: Segmente edilen tüm alanlardan elde edilen ortalama doğruluk (accuracy) değeri 0.979, kesinlik (precision) değeri 0.869, duyarlılık (sensitivite) değeri 0.870, özgüllük (specificity) değeri 0.925, F1 skor 0.870, IoU (Intersection over Union) değeri 0.777, mAP değeri 0.500 şeklinde hesaplandı.

Sonuç: Geliştirilen yapay zekâ algoritmasının panoramik radyograflarda yumuşak doku ve hava yollarının tespiti konusunda umut verici sonuçlar sunduğu görülmüştür. Bu sonuçların, rutin olarak hızlı ve etkin bir muayenenin gerçekleştirilmesiyle karar destek sistemlerine katkı sağlayacağı ve yanlış teşhislerin önüne geçilmesine olanak vereceği aşikardır. Daha geniş bir veri setiyle algoritma daha da iyileştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, panoramik radyografi, hava yolu, yumuşak dokular

Detection of Airways and Soft Tissues in Panoramic Radiographs with Artificial Intelligence Technology

Purpose: In panoramic radiographs used during dental examinations, in addition to maxillary and mandibular tooth arches and periodontal tissues, soft tissues such as nasal, oral, and oropharyngeal airways, as well as soft tissues like the tongue, soft palate, and uvula, can also be visualized. While the airways, which appear radiolucent in panoramic radiography, can be confused with destructive bone lesions and fractures, soft tissues can be confused with various lesions appearing radiopaque.

Artificial intelligence (AI) is a technology utilized to mimic human-like thinking and decision-making abilities. Leveraging algorithms for data analysis, such systems can identify problems, learn from them, and predict future decisions. In the field of Dentistry, AI holds potential for applications in diagnosis, treatment planning, and expediting the diagnostic process.

In this study, conducted for the first time in the literature to the best of our knowledge, the aim was to detect airway and soft tissue structures identifiable in panoramic radiographs using artificial intelligence, thus speeding up the examination and diagnostic process.

Materials and Methods: The study examined 1004 panoramic radiographs with optimal image quality. Radiographs were anonymized, and six areas, including the oropharyngeal airway, nasal airway, oral airway, soft palate, uvula, and tongue, were delineated and segmented to create segmentation masks. The CVAT polygon tool (Computer Vision Annotation Tool) was utilized for markings. Seventy-two percent (723 images) of all panoramic radiographs were randomly selected for the training set, 18% (180 images) for the validation set, and 10% (101 images) for the test set. Using the ResUNet architecture, an original AI model comprising 74 layers and 24.3 million parameters was constructed. The performance of the original AI model, without transfer learning, was evaluated using radiographs the model had not previously encountered.

Results: The mean accuracy value obtained from all segmented areas was calculated as 0.979, precision as 0.869, sensitivity as 0.870, specificity as 0.925, F1 score as 0.870, IoU (Intersection over Union) as 0.777, and mAP (mean Average Precision) as 0.500.

Conclusion: The developed artificial intelligence algorithm showed promising results in detecting soft tissue and airways in panoramic radiographs. It is evident that these results will contribute to decision support systems by enabling routine, rapid, and effective examinations and preventing misdiagnoses. The algorithm can be further improved with a larger dataset.

Keywords: Artificial intelligence, panoramic radiography, airway, soft tissues

DS101

Stajyer Diş Hekimlerinin Molar Kesici Diş Hipomineralizasyonu (MIH) Hakkındaki Bilgi Düzeyleri ve Farkındalıklarının Değerlendirilmesi

Merve ABAKLI İNCİ¹, Merve TAŞCI DEDEOĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: tasci.merve@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı stajyer diş hekimlerinin molar kesici diş hipomineralizasyonuna (MIH) yönelik bilgi düzeyleri ve farkındalıklarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak planlanmış bu araştırma Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi stajyer 4.ve 5. sınıf öğrencileri ile Ekim-Kasım 2023 tarihleri arasında yürütülmüştür. MIH'ın klinik fotoğrafları da dahil olmak üzere kısa bir MIH tanımlamasıyla başlayan ankette demografik veriler ile öğrencilerin MIH' a yönelik bilgi, tutum ve farkındalıklarına dair 27 soru sorulmuştur. Çalışmadaki tüm parametreler için tanımlayıcı istatistiksel analizler hesaplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 160 stajyer diş hekimliği öğrencisinden 149'u (%93,1) katıldı. Öğrencilerin büyük çoğunluğu MIH tanımına aşındı (%89,3); ancak yalnızca % 16,7'si MIH'ı klinik olarak teşhis ederken kendine güveniyordu. MIH'ın etiolojisine bakıldığında öğrencilerin çoğunluğu (%24,8) "genetik faktörleri" en sık görülen etiolojik faktör olarak belirtmiştir.

Sonuç: Stajyer diş hekimliği öğrencilerinin çoğu MIH tanımına aşındı; ancak yaygınlığı ve tanısına ilişkin bilgi ve güven düzeylerinin düşük olduğunu bildirdiler. Öğrencilere hem eğitimleri sırasında hem de sonrasında MIH ve diğer hipomineralizasyonlar hakkında daha detaylı bir klinik eğitim verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Diş hekimliği öğrencisi, Farkındalık, Molar Kesici Diş Hipomineralizasyonu

An Assessment of Intern Dentists' Knowledge and Awareness of Molar Incisor Hypomineralization (MIH)

Background: The aim of this study is to evaluate the knowledge levels and awareness of 4th and 5th year dentistry students of Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry regarding MIH.

Methods: The study will be conducted between October 2023 and November 2023 to evaluate the knowledge levels and awareness of Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry 4th and 5th year dentistry students regarding MIH. The survey will be administered in writing to all 4th and 5th grade students, and students will be asked to answer the survey anonymously. The survey will begin with a brief description of the MIH, including clinical photographs of the MIH, followed by items on demographic data (age, gender, semester in which the students are studying), and conclude with questions regarding knowledge, attitudes and beliefs towards the MIH (condition of the situation diagnosis, clinical features, prevalence, treatment, attitudes and beliefs towards the need for education).

Results: 149 of 160 dental intern students (93.1%) participated in the study. The majority of students were familiar with the definition of MIH (89.3%); however, only 16.7% were confident in clinically diagnosing MIH. When looking at the etiology of MIH, the majority of students (24.8%) stated "genetic factors" as the most common etiological factor.

Conclusion: Most dental intern students were familiar with the definition of MIH; However, they reported that their level of knowledge and confidence regarding its prevalence and diagnosis was low. Students should be provided with more detailed clinical education about MIH and other hypomineralizations both during and after their training.

Keywords: Awareness, Dental student, Molar Incisor Hypomineralization

DS102

Mandibulada Rastlanılan Odontojenik Keratokistlerin Histopatoloji ile Doğrulanması: Olgu Serisi

Duygu KAYMAK¹, Füsun YAŞAR¹, Sezer Seda KARAGÖL²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Konya

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Konya

Sorumlu Yazar: duygukaymak.95@gmail.com

Amaç: Odontojenik keratokist (OKK) dental lamina artıklarından köken aldığı düşünülen, tek katlı keratinize yassı epitelle döşeli, uniloküler ya da multiloküler gözlenen, lokal agresif özellik gösteren, iyi huylu gelişimsel odontojenik kisttir. Mandibulada maksillaya oranla 2 kat daha fazla rastlanır. Çenelerde görülen tüm kistlerin %11'ini oluşturur. Odontojenik keratokistler, diğer kistlerin aksine, çenede ekspansiyon yapana ya da enfekte olana kadar belirti vermeden seyredeler. Keratokistlerin ortokeratinize (çekirdek içermeyen) ve parakeratinize (çekirdek olan) olmak üzere iki tipi vardır. Yüksek rekürrens oranına sahip keratokistlerde parakeratinize olan tip daha sık nüks eder. Erkeklerde kadınlara oranla daha sık gözlenir. Çoklu odontojenik keratokistlerin bazal hücreli nevus sendromu (Gorlin Goltz) ile ilişkili olduğu bilinmektedir.

Olgu Sunumu: Kliniğimize başvuran ve yaşları 23-77 arasında değişen 4 hastadan rutin muayene için alınana panoramik filmlerde izlenen lezyonlara odontojenik keratokist ön tanısı konmuştur. Mandibulada değişen lokalizasyon ve büyüklükte seyreden bu lezyonlar konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile incelenmiştir. Hastalar, tedavisi için cerrahiye yönlendirilmiştir. Bu olguların histopatolojik incelemesi sonucu iki tanesi parakeratotik tip olmak üzere 4 olgu da odontojenik keratokist ile uyumlu bulunmuştur.

Sonuç: OKK'ler yavaş büyümeleri, sınırlı ekspansiyona sahip olmaları ve genellikle asemptomatik ilerlemeleri sebebiyle uzun süre farkedilmeden çene kemiklerinde gelişebilir ve büyük boyutlara ulaşabilir. Yakın komşuluğundaki anatomik yapılarla ilişkisi ve büyük boyutlara ulaşması sonucu oluşacak komplikasyonlar açısından önemlidir. Ayrıca cerrahi olarak çıkarılması sonrasında nüks oranı yüksek olan bir kist olduğu için hastanın takip süreci önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, Odontojenik Keratokist, KIBT, Patoloji

Confirmation of Odontogenic Keratocysts Found in the Mandible by Histopathology: Case Series

Aim: Odontogenic keratocyst is a benign developmental odontogenic cyst that is thought to originate from dental lamina residues, is lined with single-layer keratinized squamous epithelium, appears unilocular or multilocular, and has locally aggressive properties. It is twice as common in the mandible as in the maxilla. It constitutes 11% of all cysts seen in the jaws. Odontogenic keratocysts, unlike other cysts, remain asymptomatic until they expand in the jaw or become infected. There are two types of keratocysts: orthokeratinized (without a nucleus) and parakeratinized (with a nucleus). In keratocysts with a high recurrence rate, the parakeratinizing type recurs more frequently. It is observed more frequently in men than in women. Multiple odontogenic keratocysts are known to be associated with basal cell nevus syndrome (Gorlin Goltz).

Case Report: A preliminary diagnosis of odontogenic keratocyst was made based on the lesions seen on panoramic films taken for routine examination from 4 patients aged between 23 and 77 who applied to our clinic. These lesions, which vary in location and size in the mandible, were examined with cone beam computed tomography (CBCT). Patients were referred to surgery for treatment. As a result of histopathological examination of these cases, 4 cases, two of which were parakeratotic type, were found to be compatible with odontogenic keratocyst.

Conclusion: Odontogenic keratocyst can develop in the jaw bones unnoticed for a long time and reach large sizes due to their slow growth, limited expansion and generally asymptomatic progression. It is important in terms of its relationship with the anatomical structures in its immediate neighborhood and the complications that may occur as a result of reaching large sizes. In addition, since it is a cyst with a high recurrence rate after surgical removal, the follow-up period of the patient is important.

Keywords: Mandible, Odontogenic Keratocyst, CBCT, Pathology

DS103

Farklı Kalsiyum Silikat Esaslı Materyaller ile Tedavi Edilen Furkasyon Perforasyonlu Dişlerin Kırılma Dirençlerinin Değerlendirilmesi

Yunus Emre YİĞİT¹, Makbule Bilge AKBULUT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: dtyunusemreyigit@gmail.com

Amaç: Bu *in vitro* çalışmanın amacı, farklı kalsiyum silikat esaslı materyaller kullanılarak tamir edilmiş furkasyon perforasyonlu ve endodontik tedavili mandibular molar dişlerin kırılma direncini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada yetmiş adet çekilmiş mandibular molar diş kullanıldı. Endodontik giriş kavimleri açıldı ve ardından kök kanalları temizlendi, şekillendirildi ve kök kanal dolumu yapıldı. Her biri 1,4 mm çapa sahip olan yapay perforasyonlar dişlerin furkasyon alanında oluşturuldu. Dişler daha sonra üç deney grubuna (n=20), bir pozitif kontrol (n=5) ve bir negatif kontrol grubuna (n=5) ayrıldı. Deney gruplarında furkasyon perforasyonları BIOfactor MTA (Imicryl Dental, Konya, Türkiye), Angelus MTA (Angelus, Londrina, PR, Brazil) ya da Biodentine (Septodont, Saint-Maur-des-Fosses Cedex, Fransa) kullanılarak onarıldı. Sağlam dişler negatif kontrol olarak belirlenirken, onarılmamış furkasyon perforasyonlarına sahip dişler pozitif kontrol olarak belirlendi. Perforasyonların onarımından sonra dişler kompozit rezin ile restore edildi. Kırılma direnci testi, 1 mm/dk sabit hızla kırılma meydana gelene kadar evrensel bir test cihazı kullanılarak gerçekleştirildi. Kırılma direnci değerleri Newton cinsinden kaydedildi. İstatistiksel analiz Kruskal-Wallis ve Post-hoc Mann-Whitney U testleri kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Biodentine ile tedavi edilen furkasyon perforasyonlarına sahip dişler, diğer deney gruplarına kıyasla en yüksek kırılma direnci gösterdi (p=0,001). BIOfactor MTA ve Angelus MTA grupları arasında kırılma direnci açısından anlamlı bir fark bulunmadı (p=0,768). Tüm test grupları, negatif kontrol ile karşılaştırıldığında daha düşük kırılma direnci gösterirken, pozitif kontrolden daha yüksek kırılma direnci sergiledi (p=0,001).

Sonuç: Furkasyon perforasyonlarına sahip dişlerde, kırılma direnci sağlam dişlere kıyasla önemli ölçüde azalır. Ancak, perforasyonun Biodentine ile onarılması dişlerin kırılma direncini arttırmıştır. Formun Üstü

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Biodentine, Furkasyon Perforasyonu, Kırılma Direnci, Mineral Trioksit Agregat

Evaluation of Fracture Resistance of Teeth with Furcation Perforation Treated with Different Calcium Silicate-Based Materials

Aim: The aim of this *in vitro* study is to evaluate the fracture resistance of molars with furcation perforations, which were endodontically treated and repaired using different calcium silicate-based materials.

Materials and Methods: Seventy extracted mandibular molar teeth were utilized in this study. Endodontic access cavities were prepared, and subsequently, the root canals were cleaned, shaped, and obturated. Artificial perforations, each measuring 1,4 mm in diameter, were created in the furcation area of the teeth. The teeth were then divided into three experimental groups (n=20), along with a positive control group (n=5) and a negative control group (n=5). In the experimental groups, furcation perforations were repaired using BIOfactor MTA (Imicryl Dental, Konya, Türkiye), Angelus MTA (Angelus, Londrina, PR, Brazil), or Biodentine (Septodont, Saint-Maur-des-Fosses Cedex, France). Intact teeth were designated as the negative control, while teeth with unrepaired furcation perforations served as the positive control. Following the repair of the perforations, the teeth were restored with composite resin. Fracture resistance testing was conducted using a universal testing machine, with a crosshead speed set at 1 mm/min, until fracture occurred. The fracture resistance values were recorded in Newtons. Statistical analysis was performed using Kruskal Wallis and Post hoc Mann-Whitney U tests.

Results: Teeth with furcation perforations treated with Biodentine demonstrated the highest fracture resistance compared to the other experimental groups (p=0,001). There was no significant difference in fracture resistance between the BIOfactor MTA and Angelus MTA groups (p=0,768). All test groups exhibited lower fracture resistance compared to the negative control, while demonstrating higher fracture resistance than the positive control (p=0,001).

Conclusion: In teeth with furcation perforations, the fracture resistance significantly decreases compared to intact teeth. However, repairing the perforation with Biodentine enhanced the fracture resistance of the teeth.

Keywords: Keywords: Biodentine, Fracture Resistance, Furcation Perforations, Mineral Trioxide Aggregate

DS104

Dış Hekimliği Öğrencilerinin Ağız içi Tarayıcılara Bakış Açısının ve Tarayıcılar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi

Neslihan GÜNTEKİN¹, Emine İLDIRIN¹, Sema ATEŞALP¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: emineildirn@gmail.com

Amaç: Ülkemizdeki eğitim müfredatlarında yeni diş hekimliği teknolojilerinin ne kadar yer aldığıyla ilgili bilgi sınırlıdır. Bu çalışma, diş hekimliği öğrencilerinin ağız içi tarayıcılara bakış açısını ve tarayıcılar hakkındaki Bilgi Düzeyini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Materyal-Metot: Bu çalışmada, veri toplama sürecinde anket yöntemi tercih edilmiştir. Ankette, Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi'nde 3., 4. ve 5. sınıf öğrencilerine ulaşılmış ve geri dönüş yapmayan öğrenciler çalışmaya dahil edilmemiştir. Toplamda 170 öğrencinin cevapları üzerinde çalışma yürütülmüştür. Elde edilen veriler toplu olarak değerlendirilmiş ve istatistik araçları kullanılmadan analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın analizine göre, katılımcıların yaş aralığı 20 ile 32 yaş arasındadır ve yaş ortalaması 22,4'tür. Araştırmaya 57 erkek ve 113 kadın katılmıştır. Katılımcıların 59'u dönem 3, 59'u dönem 4 ve 52'si dönem 5 öğrencisidir. Katılımcıların %75,9'u, ağız içi tarayıcıdan alınan ölçülerin geleneksel yöntemlere göre daha doğru sonuçlar vereceğine inanmaktadır; %2,9'u böyle düşünmemekte ve %21,2'si bu konuda bilgi sahibi olmadığını belirtmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğu (%95,3), ağız içi tarayıcıların tedavi konforunu artıracığına inanmaktadır. Hiçbir katılımcı, ağız içi tarayıcı kullanımının gelecekte azalacağını düşünmemektedir.

Sonuç: Katılımcıların doğrudan eğitim almamış olmalarına rağmen, ağız içi tarayıcılar hakkında yeterli bir farkındalığa sahip oldukları ve ağız içi tarayıcı kullanımına olumlu yaklaştıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ağız içi tarayıcılar, dijital diş hekimliği, farkındalık, diş hekimliği eğitimi

Evaluation of Dentistry Students' Perspective on Intraoral Scanners and Their Level of Knowledge About Scanners

Aim: Information on how much new dental technologies are included in the educational curricula in our country is limited. This study aims to evaluate dentistry students' perspectives on intraoral scanners and their level of knowledge about scanners.

Material-Method: In this study, the survey method was preferred in the data collection process. In the survey, 3rd, 4th and 5th grade students at Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry were reached, and students who did not respond were not included in the study. The study was conducted on the answers of 170 students in total. The obtained data were evaluated collectively and analyzed without using statistical tools.

Results: According to the analysis of the study, the age range of the participants was between 20 and 32 years old, and the average age was 22.4 years. 57 men and 113 women participated in the research. 59 of the participants are term 3 students, 59 are term 4 students and 52 are term 5 students. 75.9% of participants believe that measurements taken from an intraoral scanner will provide more accurate results than traditional methods; 2.9% do not think so and 21.2% state that they have no information on this issue. The majority of participants (95.3%) believe that intraoral scanners will increase treatment comfort. None of the participants think that intraoral scanner use will decrease in the future.

Conclusion: Although the participants did not receive direct training, it was concluded that they had sufficient awareness about intraoral scanners and were positive about the use of intraoral scanners.

Keywords: Intraoral scanners, digital dentistry, awareness, dental education

DS105

Astımlı Çocuklarda Endodontik Tedavi Sonrası Ortopantomografide Görülen Morfolojik Kemik Değişikliklerinin Fraktal Boyuta Göre Değerlendirilmesi

Busra AKKAYA¹, Yasemin Derya FIDANCIOGLU²

¹Private Practice, Istanbul

²Necmettin Erbakan University Dentistry Faculty

Sorumlu Yazar: dtbusrabostancii@gmail.com

Astım, çocukluk çağı kronik hastalıkları arasında en sık görülen ve geri dönüşümlü hava yolu obstrüksiyonu ile karakterize enflamatuvar bir hastalıktır. Bu retrospektif çalışma ile astım tedavisi gören çocuklara ve herhangi bir hastalığı bulunmayan sağlıklı çocuklara uygulanan aynı endodontik tedavi prosedürü sonrası ilgili dişin kemik dokusunun trabeküler yapısında meydana gelen değişimlerin fraktal boyut (FD) analizi ile karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Özel bir diş kliniğine başvuran 7-11 yaş aralığında bulunan ve mandibular daimi molar dişlerine endodontik tedavi uygulanan çocuk hastalara ait ortopantomografiler çalışmanın evrenini oluşturmaktadır. Çalışma iki gruptan oluşmaktadır: Herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan sağlıklı hastalardan oluşan Kontrol grubu ve 'astım' dışında herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan Astım grubu. 2 mm'den büyük 5 mm'den küçük, sınırları belirgin periapikal lezyonların söz konusu olduğu endodontik tedavileri tamamlanmış 42 vaka çalışmaya dahil edildi. Tedavi öncesi ve tedaviden 1 yıl sonra alınan digital panoramik radyograflar üzerinde ilgili diş bölgesinde fraktal boyut analiz gerçekleştirildi. Her iki grup için ve grupların kendi içindeki fraktal boyut değişiklikleri hesaplandı ve karşılaştırıldı. Elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) paket programı ile analiz edildi. Veriler bağımsız örneklem t-testi, bağımsız örneklem t-testi, Wilcoxon işaretli sıra testi ve Mann-Whitney U-testi kullanılarak ve %95'lik güven aralığında, anlamlılık $p < 0,05$ düzeyinde değerlendirildi.

FD, her iki grupta da zamanla artmıştır ($p < 0,05$). Ancak gruplar arasındaki FD artışı anlamlı değildir ($p > 0,05$).

Bu çalışmada, fraktal analiz, sağlıklı ve astımlı çocuk mandibular kemiğinde endodontik tedavi sonrası trabeküler yapı ve mineral yoğunluğunda meydana gelen değişikliklerin farklı olmadığını ortaya çıkardı.

Anahtar Kelimeler: Endodontik tedavi; Fraktal analiz, Ortopantomografi.

Assessment of Morphological Bone Changes on Orthopantomography in Children with Asthma after Endodontic Treatment by Fractal Dimension

Asthma is the most common childhood chronic disease and is an inflammatory disease characterized by reversible airway obstruction. This retrospective study aims to comparatively evaluate the changes using fractal dimension (FD) analysis in the trabecular structure of the bone tissue of the relevant tooth after the same endodontic treatment procedure applied to children treated for asthma and healthy children without any disease,

Orthopantomographies of pediatric patients between the ages of 7 and 11 who applied to a private dental clinic and underwent endodontic treatment of their mandibular permanent molar teeth constitute the population of the study. The study consists of two groups: The Control group, which includes healthy patients without any systemic disease, and the Asthma group, which includes the patients who do not have any systemic disease other than 'asthma'. Forty-two teeth with completed endodontic treatment with well-circumscribed periapical lesions between 2 mm and 5 mm were included in the study. Fractal dimension analysis was performed in the relevant tooth area on digital orthopantomographs taken before and 1 year after treatment. Fractal dimension changes for both groups and within the groups were calculated and compared. The data obtained was analyzed with the SPSS (Statistical Package for Social Sciences) package program. Data were evaluated using dependent sample t-test, independent sample t-test, Wilcoxon signed rank test and Mann-Whitney U-test, with a 95% confidence interval and significance level of $p < 0,05$.

FD was significantly increased in both groups over time ($p < 0,05$). The increases in FD between groups were not significant ($p > 0,05$).

In this study, fractal analysis revealed that the changes in trabecular structure and mineral density after endodontic treatment in the mandibular bone of healthy in children and children with asthma were not different.

Keywords: Endodontic treatment; Fractal analysis, Orthopantomography.

DS106

Lisans Dış Hekimliği Öğrencilerinin Restoratif Dış Tedavisi Sırasındaki Deneyimlerinin ve Öz Güven Düzeylerinin Değerlendirilmesi

İşıl DOĞRUER¹, Zeynep Buket KAYNAR¹

¹*İstanbul Okan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi*
Sorumlu Yazar: isildogrueer@yahoo.com

Bu çalışmanın amacı, 4 ve 5. sınıf öğrencilerinin restoratif dış tedavisi aşamalarındaki deneyimleri ve güven düzeylerini karşılaştırmaktır. Bu amaçla İstanbul Okan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesinde öğrenim gören 4 ve 5. sınıf öğrencilerine uygulanacak 15 sorudan oluşan bir anket düzenlenmiştir. Anketler toplandıktan sonra elde edilen veriler Pearson Ki-Kare ve Fisher's Exact testleri kullanılarak %5 anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Analizler IBM SPSS 25 programında gerçekleştirilmiştir. Anketi 140 öğrenci (63 4. sınıf öğrencisi ve 77 5. sınıf öğrencisi) yanıtlamıştır. Anamnez alınması, ağız içi ve radyolojik muayene, anestezi uygulaması, çürük dokunun uzaklaştırılması, pulpa koruyucu tedavilerin uygulanması, adeziv ve restoratif uygulamaların yapılması, bitim ve cila prosedürleri gibi başlıklarda bilgi düzeyi karşılaştırılırken sınıflar arasında istatistiksel olarak bir farklılık bulunmasa da, yüzde olarak karşılaştırıldığında 5. Sınıf öğrencileri 4. Sınıf öğrencilerine göre kendilerini ve bilgi düzeylerini daha yeterli olarak bildirmiştir. Restorasyon yapılan diş bölgesi karşılaştırıldığında verilen cevaplar arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir ($p<0,05$) ve "Hangi bölgedeki dişlerde restorasyon yaparken kendini rahat hissediyorsun" sorusuna alt anterior cevabını veren kişilerin çoğunlukla 4. sınıf öğrencisi, alt posterior cevabını veren kişilerin ise çoğunlukla 5.sınıf öğrencisi olduğu görülmüştür. Restoratif Dış Tedavisi bölümü, diğer dış hekimliği branşları ile karşılaştırıldığında, 4. sınıf öğrencileri tarafından aynı zorlukta, 5.sınıf öğrencileri tarafından ise daha kolay bulunmuştur ve verilen cevaplar arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bu çalışmanın sınırları çerçevesinde, restoratif dış tedavisi sırasında öğrencilerin karşılaştığı başlıca zorlukların değerlendirilmesi, klinik öncesi ve klinik eğitim boyunca öğretim stratejilerini iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Dış hekimliği eğitimi; dış hekimliği öğrencileri, restoratif dış tedavisi

Assessment of Undergraduate Dentistry Students' Experiences and Self-Confidence Levels During Restorative Dental Treatment

The aim of this study was to compare the experiences and confidence levels of 4th and 5th grade students in the stages of restorative dental treatment. For this purpose, a questionnaire consisting of 15 questions to be administered to 4th and 5th grade students studying at Istanbul Okan University Faculty of Dentistry. After the questionnaires were collected, the data obtained were statistically analyzed at 5% significance level using Pearson Chi-Square and Fisher's Exact tests. Analyses were analyzed using IBM SPSS 25 program. The questionnaire was administered to 140 students (63 4th graders and 77 5th graders). Although there was no statistical difference between the classes when comparing the level of knowledge on topics such as taking anamnesis, intraoral and radiological examination, anesthesia application, removal of carious tissue, application of pulp protective treatments, adhesive and restorative applications, finishing and polishing procedures, when compared in percentage terms, 5th grade students compared themselves and their level of knowledge better than 4th grade students. Statistically significant relationships were found between the answers given when comparing the region of the restored teeth ($p<0.05$) and it was seen that the people who answered the question "In which region of the teeth do you feel comfortable when restoring" as lower anterior were mostly 4th grade students and the people who answered lower posterior were mostly 5th grade students. Compared to other branches of dentistry, Restorative Dentistry was found to be as difficult by 4th grade students and easier by 5th grade students, and statistically significant relationships were found between the answers given ($p<0.05$). Within the limits of the present study, it is recommended to evaluate the main difficulties encountered by students during restorative dental treatment, to use teaching strategies well during pre-clinical and clinical education.

Keywords: Dental education; dental students; restorative dental treatment

DS107

Kırık Alet Yönetimi: Olgu Sunumu Serisi

Ceren YENIAY¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Abd. Erzurum, Türkiye

Sorumlu Yazar: drcerenyeniay@icloud.com

Endodontik tedavi sırasında alet kırılması nadir görülen bir olaydır ancak yine de operasyonel strese ve başarısızlığa neden olabilir. Bu tür durumlarda tedavi ortograd ve retrograd olarak gerçekleştirilebilir. Kırık enstrümanların kanaldan uzaklaştırılmasında ultrasonic sistem, mikrotüpler, trefin ve forseps gibi çeşitli aletlerle birlikte mikroskop kullanılabilir. Bu olgu sunumu serisinin amacı kırık alet varlığında farklı tekniklerle tedavinin tamamlanmasını ve takibe sunulmasını amaçlamaktır. Dişlerinde kırık alet bulunan üç farklı hastaya klinik ve radyografik muayene yapıldıktan sonra kliniğimizde tedaviye başlandı. Ultrasonic sistem, masserann kit ve bypass yöntemi kullanılan hastalarda tedavi başarıyla tamamlandı. Dişler ağız içinde asemptomatik şekilde işlevine devam etmektedir

Anahtar Kelimeler: Kırık alet, Masserann teknik, Ultrasonic sistem

Management of Broken Instrument: Case Report Series

Instrument breakage during endodontic treatment is a rare event, but it can still cause operational stress and failure. In such cases, treatment can be performed orthograde or retrograde. A microscope can be used together with various tools such as ultrasonic system, microtubes, trephine and forceps to remove broken instruments from the canal. The aim of this case report series is to complete the treatment with different techniques in the presence of broken instruments and present them for follow-up. Treatment was started in our clinic after clinical and radiographic examination of three different patients with broken instruments in their teeth. The treatment was successfully completed in patients using the ultrasonic system, masserann technique and bypass method. The teeth were in the mouth. It continues to function asymptotically.

Keywords: Broken instruments, Masserann technique, Ultrasonic system

DS108

Kraniyofasiyal Bölgenin CBCT Görüntülerinde Tesadüfi Gözlemler

Cemile Nur YILDIRIM¹, Ali ALTINDAĞ¹

¹Neü Diş

Sorumlu Yazar: yildirimcemilenur@gmail.com

Amaç: Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT), diş hekimliğinin farklı uygulama alanlarında teşhis ve tedavi planlamalarında oldukça yaygın bir kullanım alanına sahiptir. Bu çalışmada kraniyofasiyal bölgeden elde edilen KIBT görüntülerinde rastlantısal bulguların çeşitleri, görülme sıklığı ve konumlarının tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada, görüntüleme alanı 16x18 olan 100 bireyin KIBT görüntüsü arşivden seçilerek incelendi. Bireylere ait demografik veriler ve tespit edilen bulgular sınıflandırılarak kaydedildi. Elde edilen veriler betimleyici istatistiklerle analiz edildi.

Bulgular: Değerlendirilen popülasyonun %91,4'ünde en az bir bulgu tespit edildi. En sık görülen bulgular %82 konka hipertrofisi, %62 septum deviasyonu ve % 60 styloid ligament kalsifikasyonu iken en az görülen bulgular %1 bifid kondil, %1 antrolit ve %1 mukoseldi.

Sonuç: Rastlantısal bulguların kraniyofasiyal bölgede KIBT görüntülerinde görülme sıklığının yüksek olduğu bulunmuştur. Dolayısıyla klinisyenlerin sadece ilgilenilen alan ile değil tüm görüntüleme alanını dikkatlice değerlendirmeleri önerilir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, kraniyofasiyal, maksillofasiyal, rastlantısal bulgu

Coincidental Observations on CBCT Images of the Craniofacial Area

Objective: Cone-beam computed tomography (CBCT) has gained widespread utility in the realm of dentistry for diagnostic and treatment planning purposes across various applications. The principal aim of this investigation is to ascertain the typology, frequency, and spatial distribution of incidental findings within CBCT scans acquired from the craniofacial area.

Materials and Methods: This study involves the meticulous analysis of CBCT images encompassing a craniofacial imaging domain measuring 16x18cm in 100 selected individuals drawn from archival sources. Demographic attributes of the subjects, as well as their observed findings, were meticulously categorized and documented. The acquired dataset was subjected to comprehensive analysis employing descriptive statistical techniques.

Results: The results of this study indicate that a noteworthy 91.4% of the subjects examined exhibited at least one incidental finding within their CBCT scans. Predominantly encountered findings included turbinate hypertrophy at 82%, septum deviation at 62%, and styloid ligament calcification at 60%. Conversely, the least prevalent discoveries comprised bifid condyle at 1%, anthrolith at 1%, and mucocele at 1%.

Conclusion: This investigation establishes a substantial prevalence of incidental findings within CBCT images acquired from the craniofacial region. Accordingly, it is advisable for clinical practitioners to conduct a thorough examination of the entire imaging domain, rather than focusing solely on the area of immediate interest.

Keywords: CBCT, craniofacial, maxillofacial, incidental findings

DS109

Kök Kanal Tedavisinde Farklı İrrigasyon Solüsyonlarının Çalışma Boyunun Belirlenmesine Olan Etkisi

Dolu KAYA¹, Hilal ERDOĞAN¹, Cihan HAŞÇIZMECİ², Elif Ceren BALCI³

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.d.

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği A.d.

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dtdolu@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı irrigasyon solüsyonlarının apeks bulucunun doğruluğuna etkilerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: 90 adet (n=15) tek köklü, tek kanallı, çekilmiş insan alt küçük azı dişine dekoronaj yapıldı. Gerçek çalışma uzunluğu, 3,5x büyütme altında, 10 numara K tipi eğenin ucu apikalde görünene kadar yerleştirilerek ölçüldü. Dişler rastgele %5,25 sodyum hipoklorit (NaOCl), %0,02 hipokloröz asit (HOCl), %5 borik asit, %17 etilendiamintetraasetik asit (EDTA), %1 fitik asit ve %18 etidronik asit (HEBP) olmak üzere 6 gruba ayrıldı ve aljinata gömüldü. Her dişin kanalı atandığı grubun solüsyonu ile irrigate edildi. Daha sonra Propex pixi elektronik apeks bulucu (EAB) kullanılarak, belirtilen irrigasyon solüsyonlarının varlığında elektronik uzunluklar belirlendi. EAB ile ölçülen uzunluklar, gerçek uzunluktan çıkarıldı ve ortalama değerler hesaplandı. Veriler SPSS 21.0 programı kullanılarak analiz edildi. Tüm istatistikler için anlamlılık düzeyi olarak p<0.05 olarak kabul edildi.

Bulgular: Tüm gruplarda, ölçülen elektronik çalışma uzunlukları ile gerçek çalışma uzunluğu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (p>0.05). Ancak şelasyon ajanları, özellikle de HEBP'de daha kısa boylarda cevap oluşmuştur.

Sonuç: Kök kanal tedavisinde EAB ile çalışma uzunluğu ölçümünde değerlendirilen tüm irrigasyon solüsyonları güvenli bir şekilde kullanılabilir. Solüsyonların türü açısından istatistiksel olarak fark olmasa da klinik kullanımda şelasyon ajanlarının daha erken cevaba neden olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal tedavisi, irrigasyon solüsyonları, elektronik apeks bulucu, çalışma boyu

The Effect of Different Irrigation Solutions on Determining the Working Length in Root Canal Treatment

Aim: The aim of this study is to evaluate the effects of different irrigation solutions on the accuracy of the apex locator.

Materials and Methods: 90 (n=15) single-rooted, single-canal, extracted human lower premolars were decoronated. Actual working length was measured under 3.5x magnification by inserting a size 10 K-type file until its tip was visible apically. Teeth were randomly divided into 6 groups: 5.25% sodium hypochlorite (NaOCl), 0.02% hypochlorous acid (HOCl), 5% boric acid, 17% ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), 1% phytic acid and 18% etidronic acid (HEBP) and embedded in alginate. The canal of each tooth was irrigated with the solution of the group to which it was assigned. Electronic lengths were then determined using the Propex pixi electronic apex locator (EAL) in the presence of the indicated irrigation solutions. Lengths measured by EAL were subtracted from the actual length and average values were calculated. Data were analyzed using SPSS 21.0 program. P<0.05 was accepted as the significance level for all statistics.

Results: In all groups, there was no statistically significant difference between the measured electronic lengths and the actual length (p>0.05). However, chelators, especially HEBP, responded at shorter lengths.

Conclusion: All irrigation solutions evaluated in working length measurement with EAL can be used safely in root canal treatment. Although there is no statistical difference in terms of the type of solutions, it should be taken into consideration that chelators may cause an earlier response in clinical use.

Keywords: Root canal treatment, irrigation solutions, electronic apex locator, working length

DS110

Konya Alt Popülasyonunda Bifid İnferior Alveolar Kanal Sıklığının KIBT ile Değerlendirilmesi

Ali ALTINDAĞ¹, Hilal YALIN¹, İbrahim Burak YÜKSEL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: hllyalin@gmail.com

İnferior alveolar kanalın konumunun ve konfigürasyonunun doğru belirlenmesi, ortognatik ameliyatlara, implant ve gömülü diş cerrahileri, fraktür tedavileri gibi mandibulayı içeren oral cerrahi prosedürlerin planlanması ve cerrahilerin olası komplikasyonlarının önüne geçilebilmesi açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi arşivindeki 2022-2024 yıllarına ait konik ışıklı bilgisayarlı tomografi görüntüleri (KIBT) incelenerek Konya alt popülasyonundaki bifid inferior alveolar kanal (BİAK) görülme sıklığını değerlendirmektir. Araştırmada 118 erkek ve 182 kadın olmak üzere toplam 300 KIBT görüntüsünde sağ ve sol olmak üzere 600 inferior alveolar kanalın anatomisi Naioth'un (2009) BİAK sınıflandırmasına göre ileri kanal, dental kanal, retromolar kanal ve bukkolingual kanal olmak üzere BİAK varlığı açısından değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizler için SPSS v21.0 (IBM Corp, Armonk, NY, ABD) programı kullanılmıştır. Verilerde BİAK görülme sıklığı mandibulanın sağ ve sol tarafında görülmesine, görüldüğü yaşa ve cinsiyete göre Pearson ki-kare testiyle değerlendirilmiştir. KIBT'si incelenen 300 hastanın, 31'i erkek, 37'si kadın olmak üzere 68 tanesinde BİAK'a rastlanmıştır. Yaşa ve cinsiyete göre BİAK sıklığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. En sık görülen kanal tipinin (sağ tarafta 11 ve sol tarafta 21 hastada olmak üzere) retromolar kanal olduğu tespit edilmiştir. Komplikasyon riskini en aza indirmek için, mandibular cerrahiler öncesinde, inferior alveolar kanal anatomisinin ve kanalın olası anatomik varyasyonlarının bilinmesi gerekmektedir. Cerrahi işlemler öncesinde KIBT kullanılarak BİAK değerlendirilmesi tavsiye edilir.

Anahtar Kelimeler: Bifid mandibular kanal, inferior alveolar kanal, KIBT

Evaluation of Bifid Inferior Alveolar Canal Frequency with CBCT in Konya Subpopulation

Accurate determination of the location and configuration of the inferior alveolar canal is crucial for planning oral surgical procedures involving the mandible, such as orthognathic surgeries, implant placements, and impacted tooth extractions, to prevent potential complications. This study aimed to assess the frequency of bifid inferior alveolar canal (BIAC) in the subpopulation of Konya by analyzing cone-beam computed tomography (CBCT) images archived at Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry between 2022 and 2024. A total of 300 CBCT images, comprising 118 males and 182 females, were evaluated for the presence of BIAC according to Naioth's classification (2009), which includes forward canal, dental canal, retromolar canal, and buccolingual canal. Statistical analyses were performed using SPSS v21.0 (IBM Corp, Armonk, NY, USA). The frequency of BIAC occurrence was assessed based on its presence on the right and left sides of the mandible, age, and gender using the Pearson's chi-square test. Among the 300 patients whose CBCT images were examined, BIAC was observed in 68 individuals, with 31 males and 37 females. No significant difference in BIAC frequency was found based on age and gender. The most common canal type identified was the retromolar canal, observed in 11 patients on the right side and 21 patients on the left side. To minimize the risk of complications, it is essential to be aware of the anatomy of the inferior alveolar canal and its potential anatomical variations before performing mandibular surgeries. Preoperative assessment of BIAC using CBCT imaging is recommended for surgical procedures.

Keywords: Bifid mandibular canal, inferior alveolar canal, CBCT

DS111

Cam Seramik Materyallerde Tekrarlanan Fırınlama İşleminin Materyallerin Translusensi ve Mikrosertliğine Olan Etkisi

Reşat AKKESE¹, İsa YÖNDEM²

¹Dentium Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Abd

Sorumlu Yazar: resatakkese@gmail.com

Bu in vitro çalışmanın amacı; tekrarlanan fırınlama işleminin farklı bilgisayar destekli tasarım-bilgisayar destekli üretim (CAD-CAM) cam seramik materyallerin (Vita Suprinity, VITA Zahnfabrik BAD Sackingen, Almanya; IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenşayn ve Amber Mill, Haas Corp., Güney Kore) translusensi (TP00) ve Vickers mikrosertlik değerine (VHN) etkisini incelemektir.

CAD-CAM bloklardan 14x16x1,2 mm boyutlarında kesitler alınarak her materyalden 48 adet olmak üzere toplam 144 adet örnek elde edilmiştir. Örnekler tekrarlanan fırınlama sayısına göre (kontrol 1F, kristalizasyonu takiben glaze fırınlaması; 2F, kristalizasyonu takiben glaze fırınlaması ve 1 tekrarlanan fırınlama; 3F kristalizasyonu takiben glaze fırınlaması ve 2 tekrarlanan fırınlama; 5F kristalizasyonu takiben glaze fırınlaması ve 4 tekrarlanan fırınlama) dört gruba ayrılmıştır. Örneklerin Commission Internationale de l'Eclairage (CIE) L*, a* ve b* renk koordinatları dijital bir spektrofotometre ile ölçülmüştür. Grupların elde edilen TP00 ve VHN değerleri hesaplandı. Normal dağılıma uygunluk çarpıklık basıklık katsayıları ile incelenmiştir. Normal dağılım göstermeyen TP00 ve VHN değerlerinin analizinde iki yönlü ANOVA kullanılmıştır (p<0,05).

Materyal ve fırınlama sayısının TP00 değerleri üzerine etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur; fakat materyal x fırınlama sayısı ikili etkileşiminin TP00 değerine etkisi ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (p=0,445). Materyal gruplarının TP00 değerleri Amber Mill > IPS e.max CAD > Vita Suprinity. Fırınlama sayısına göre en yüksek TP00 değerini kontrol grupları göstermiştir. Materyal ve fırınlama sayısının etkisi Vickers mikrosertlik değerleri için istatistiksel olarak anlamlı iken (P<0,05), materyal x fırınlama sayısı etkileşimi istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (p=0,369). En yüksek VHN Amber Mill kontrol gruplarında gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: tekrarlanan fırınlama, translusensi, mikrosertlik, cam seramik

The Effect of Repeated Firings of the Glass Ceramic Materials on the Translucency and Microhardness

The aim of this in vitro study was to investigate the effect of repetitive firing on the translucency and Vickers microhardness of different computer-aided design-computer-aided manufacturing (CAD-CAM) glass ceramic materials (Vita Suprinity, VITA Zahnfabrik BAD Sackingen, Germany; IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Schaan, Lihtenşayn and Amber Mill, Haas Corp., Güney Kore).

The CAD-CAM blocks were cut into 14x16x1.2 mm sections, and a total of 144 specimens, 48 of each material were obtained. These specimens were divided into four groups according to the numbers of firings (control 1F crystallization followed by repair firing, 2F (crystallization followed by 1 repair firings; 3F, crystallization followed by 2 repair firings and 5F, crystallization followed by 4 repair firings). The Commission Internationale de l'Eclairage (CIE) L*, a*, and b* color coordinates of the specimens were measured using a digital spectrophotometer. The obtained TP00 and VHN values of the groups were calculated. Two-way ANOVA was used for the analysis of TP00 and VHN values that did not show normal distribution (p<0,05). The effect of material type and number of firings for the TP00 values were found to be statistically significant (p<0,05); however, the effect of the material x number of firings interaction was not statistically significant (p = 0.445). The TP00 values of the material groups were Amber Mill > IPS e.max CAD > Vita Suprinity. According to the number of firings control groups showed the highest TP values. While the effect of material and number of firings was statistically significant for Vickers microhardness (P<0,05), the interaction between material x number of firings was not significant (p=0,369). The highest VHN was found Amber Mill control groups.

The repetitive firings can affect the translucency and microhardness of CAD-CAM materials. For this reason, unnecessary firing process should not be performed and all intraoral controls should be completed before final firing.

Keywords: repetitive firings, translucency, microhardness, glass ceramic

DS112

Konvansiyonel Biofactor MTA ve Putty Formunda Biofactor MTA'nın Sertleşme Zamanı Ve Sıkışma Dayanımlarının Değerlendirilmesi

Berkay TOKLU¹, Makbule Bilge AKBULUT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: berkaytoklu@gmail.com

Amaç: Bu *in vitro* çalışmanın amacı BIOfactor MTA (Imicryl, Konya, Türkiye) ve putty BIOfactor MTA'nın (Imicryl, Konya, Türkiye) sertleşme zamanı ve basma dayanımının değerlendirilmesi ve karşılaştırılmasıdır.

Metod: Her bir materyalden çapı 8mm yüksekliği 2 mm olan silindirik şekilli 6 örnek hazırlandı. Başlangıç sertleşme zamanı ve final sertleşme zamanı Vicat aparatı kullanarak belirlendi. Sıkışma dayanımı testi için çapı 4mm, yüksekliği 6 mm olan 12 adet silindirik şekilli örnek hazırlandı. Numuneler daha sonra tam sertleşmenin sağlanması için 5 gün boyunca 37°C'de inkübe edildi. Her örneğin sıkışma dayanımı üniversal test cihazı kullanılarak, 1mm/dk hızla kuvvet uygulanıp test edildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Putty BIOfactor MTA, konvansiyonel BIOfactor MTA ile karşılaştırıldığında daha uzun başlangıç ve final sertleşme süresine sahiptir ($p<0.05$). Buna ilaveten, konvansiyonel BIOfactor MTA'nın sıkışma dayanımı önceden karıştırılmış BIOfactor MTA'nın sıkışma dayanımından ortalama 3 kat daha fazladır ($p<0.05$).

Sonuç: Klinik koşullarda, uygulama kolaylığı nedeniyle hazır karıştırılmış tipte kalsiyum silikat esaslı simanlar tercih edilse de, akılda tutulmalıdır ki, bunların daha uzun sertleşme süreleri ve daha düşük mekanik dirençleri vardır.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum silikat esaslı materyaller, Mineral Trioksit Agregat, Sertleşme zamanı, Sıkışma dayanımı

Evaluation of the setting time and compressive strength of conventional and premixed putty-type BIOfactor MTA

Objective: This *in vitro* study aims to assess and compare the setting time and compressive strength of BIOfactor MTA (Imicryl, Konya, Türkiye) and the putty type of BIOfactor MTA (Imicryl, Konya, Türkiye).

Methods: Six specimens, each measuring 8 mm in internal diameter and 2 mm in height, were fabricated from each material. The initial and final setting times were determined using a Vicat apparatus. For the compressive strength test, 12 samples, measuring 4 mm in diameter and 6 mm in thickness, were prepared. Samples were then incubated at 37°C for 5 days to ensure complete setting. The compression strength of each specimen was evaluated using a universal testing machine at a speed of 1 mm/min. Data were statistically analyzed.

Results: The putty-type BIOfactor MTA exhibited longer initial and final setting times compared to the conventional BIOfactor MTA ($p<0.05$). Additionally, the compressive strength of the conventional BIOfactor MTA was approximately three times higher than that of the premixed BIOfactor MTA ($p<0.05$).

Conclusion: In clinical conditions, although premixed types of calcium silicate-based cements are preferred due to their handling facilities, it should be kept in mind that they come with longer setting times and lower mechanical resistance.

Keywords: Calcium silicate based materials, Compressive strength, Mineral Trioxide Aggregate, Setting time

DS113

Farklı İmplant-Kemik Seviyelerinin, 3 Üye Monolitik Zirkonya Restorasyonda Stres Dağılımına Etkisi: 3B Sonlu Elemanlar Analizi

Nur Sena ALIOĞLU KOPARAL¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹, Mehmet Gökberkkan DEMİREL¹, Reza MOHAMMADI¹, Murat KEÇECİ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği

Sorumlu Yazar: dtnursesena@gmail.com

Bu çalışmanın amacı 3 boyutlu sonlu eleman analizi kullanılarak mandibulaya yerleştirilen implantların farklı kemik seviyelerine göre implant destekli 3 üye monolitik zirkonya restorasyondaki stres dağılımını incelemektir.

Bu çalışma için dişsiz bir mandibular çene kemiğini simüle edebilmek için mukoz, trabeküler ve kortikal kemik parçaları Solidworks programı kullanılarak tasarlandı. 44 ve 46 numaralı bölgelere farklı subkrestal yerleşimli (0 mm, 0.5 mm, 1.0 mm, 1.5 mm, 2.0 mm) 2 şer adet implant konumlandırıldı. Her modelde dental implantlar, implant dayanakları (tibase abutment), monolitik zirkonya kronlar, dayanak vidaları ve kemik dokuları simüle edildi. Elde edilen datalar Standart Tessellation Language (STL) dosyaları olarak çıkarıldı ve Exocad programına aktarılarak protetik restorasyon ve kişisel dayanakların tasarımları yapıldı. STL dosyaları Geomagic Design X programına aktarılarak dijital model üzerinde implantlar, dayanaklar ve restorasyonlar birleştirildi. Elde edilen modellerin son hali STP dosyası olarak kaydedilip sonlu eleman analizi için ABAQUS programına aktarıldı. Ardından oklüzal tablaya 150N değerinde bukkolingual yönde 30 derecelik oblik yük 1000 siklus boyunca uygulandı ve mandibular çene kemiği ENCASTRE (bütün yönlerde hem hareket hem de dönme kısıtlaması) edildi. Stres dağılım değerleri Von Mises (VMS) cinsinden kaydedildi ve yorgunluk performansları Seegers metodu ile ölçüldü.

İmplantların kemik seviyesi arttıkça protetik restorasyon üzerindeki VMS değeri de artmıştır. İmplant-kemik seviyesi arttıkça 44 numaralı implantın abutmentü üzerinde oluşan VMS değeri artarken 46 numaralı implantın abutmentü üzerinde oluşan VMS değeri azalmıştır. 44 numaralı implantın abutmentü üzerinde oluşan yorgunluk performansı ise kemik seviyesi arttıkça azalmışken 46 numaralı implantın abutmentü, abutment vidaları ve implantlarda iyileşmiştir. En dayanıklı parça abutment vidası iken en başarısızlık abutmentlarda ortaya çıkmıştır.

Çalışmanın sonuçları dahilinde implant kemik seviyesinin protetik restorasyonda oluşan stresleri etkilediği görülmüştür. Dayanak vidaları tüm implant sistemi içerisindeki sağ kalım ihtimali en yüksek parçadır.

Anahtar Kelimeler: Monolitik Zirkonya, İmplant-Kemik Seviyesi, Sonlu Elemanlar Analizi

The Effect of Different Implant-Bone Levels on Stress Distribution in 3-Unit Monolithic Zirconia Restorations:3D Finite Element Analysis

The aim of this study is to investigate the stress distribution in implant-supported three-unit monolithic zirconia restorations according to different bone levels of implants placed in the mandible, using three-dimensional finite element analysis.

For this study, mucosal, trabecular, and cortical bone pieces were designed using the Solidworks program to simulate a edentulous mandibular jawbone. Two implants were positioned in areas numbered 44 and 46 with different subcrestal placements (0 mm, 0.5 mm, 1.0 mm, 1.5 mm, 2.0 mm). In each model, dental implants, implant abutments (tibase abutment), monolithic zirconia crowns, abutment screws, and bone tissues were simulated. The obtained data were exported as Standard Tessellation Language (STL) files and imported into the Exocad program for the design of prosthetic restorations and custom abutments. The STL files were then imported into the Geomagic Design X program to merge implants, abutments, and restorations on the digital model. The final models were saved as STP files and transferred to the ABAQUS program for finite element analysis. Subsequently, an oblique load of 150N in the buccolingual direction was applied to the occlusal table for 1000 cycles, and the mandibular jawbone was fully constrained (encastre) in all directions (both movement and rotation). Stress distribution values were recorded in Von Mises (VMS) units, and fatigue performances were measured using the Seegers method.

As the bone level of the implants increased, the Von Mises stress (VMS) value on the prosthetic restoration also increased. As the implant-bone level increased, the VMS value on the abutment of implant 44 increased, while the VMS value on the abutment of implant 46 decreased. The fatigue performance on the abutment of implant 44 decreased as the bone level increased, whereas the fatigue performance on the abutment, abutment screws, and implants of implant 46 improved. The most durable component was the abutment screw, while the earliest failure occurred in the abutments.

According to the results of the study, it has been observed that the implant bone level affects the stresses occurring in the prosthetic restoration. The abutment screws have the highest survival probability within the entire implant system.

Keywords: Monolithic Zirconia, Implant-Bone Level, Finite Element Analysis

DS114

Retreatment Tedavisinde Döner Eğe Sistemlerinin, Kloroformun ve Foton İndüklü Fotoakustik Dalganın (PIPS™) Kök Kanallarında Kalan Artık Dolgu Maddesini Çıkarmadaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Müge Selin TAGHI ZADEH TOUFIGHI², Arslan TERLEMEZ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Mesam Ağız Ve Diş Sağlığı Polikliniği

Sorumlu Yazar: arslanterlemez@gmail.com

Amaç: Retreatment prosedüründe, farklı döner eğe sistemleriyle enstrümente etmeden önce, sonrasında ve enstrümantasyon arasında PIPS ile aktive irrigasyon yapılmasının kanal duvarları üzerinde kalan artık dolgu maddesi miktarına ve bu yöntemlerin işlem süresine olan etkilerinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: 120 adet tek köklü insan alt premolar dişlerin kuronları uzaklaştırıldı ve kökler ProTaper-Next döner alet eğe sistemi kullanılarak şekillendirildi. Örnekler AH Plus kanal patı ve güta perka kullanılarak dolduruldu. Farklı retreatment uygulama yöntemlerine göre N=30 olmak üzere 4 ana gruba ayrıldı:

Grup A : Enstrümantasyondan önce kloroform uygulanan

Grup B: Enstrümantasyondan sonra kloroform uygulanan

Grup C: PIPS tekniğiyle irrigasyon aktivasyon

Grup D: Geleneksel irrigasyon

Her ana grup 3 farklı eğe sistemine göre (ProTaper Universal, Fanta AF ve WaveOne) de 3 alt gruba (n=10) ayrıldı. Örneklerin kanal söküm süreleri ölçüldü. Her bir alt gruptaki dişin kanal dolgusu söküldükten sonra dişler vertikal olarak ortadan ikiye ayrıldı. Daha sonra 10x büyütme altında kalan kök kanal dolgusu materyali incelendi. Kalan artık dolgu maddesinin toplam alanının, toplam kök kanal alanına göre yüzdesi imagej programında µm² cinsinden hesaplandı. Ayrıca her alt gruptan 1 diş rastgele seçildi ve SEM de incelendi.

Bulgular: Hiçbir grup kanal dolgu materyali artığını tamamen ortadan kaldıramadı. PIPS, kanal dolgu materyalini en iyi temizleyen yöntem oldu (p<0.05). Kloroformun enstrümantasyondan önce uygulandığı ve sonra uygulandığı gruplara ve sadece geleneksel iğneli irrigasyon yapılan kontrol grubuna göre kanallardan daha iyi kök kanal dolgusu uzaklaştırdı (p<0.05). Gruplar arasındaki kanal söküm süreleri; en uzun süren grubun enstrümantasyondan önce kloroform grubu olduğu belirlendi (p<0.05). Eğe sistemlerinin kanal söküm süresi sonuçlarına göre en kısa süre Protaper grubunda (p<0.05), en uzun süre de WaveOne grubunda ölçüldü (p<0.05).

Sonuçlar: Kök kanalı dolgu materyalini uzaklaştırma işlemi için PIPS ile irrigasyon aktivasyonu yapılması tavsiye edilebilir. Kanal dolgusu sökümünü iyileştirmek için enstrümantasyondan önce kloroform uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Retreatment, PIPS™, kloroform.

Evaluation of the Effectiveness of Rotary File Systems, Chloroform and Photoninduced Photoacoustic Streaming (PIPS™) at Retreatment for Removing Residual Filler Removing in Root Canals

Aim: To evaluate the effects of activated irrigation with PIPS before, after and between instrumentation with different rotary file systems in the retreatment procedure, on the amount of residual filler remaining on the canal walls and the procedure time of these methods.

Method: The crowns of 120 single-rooted human lower premolar teeth were removed and the roots were shaped using the ProTaper-Next rotary instrument file system. The samples were filled using AH Plus root canal sealer and gutta percha. It was divided into 4 main groups, N = 30, according to different retreatment application methods:

Group A: Chloroform administered before instrumentation

Group B: Chloroform applied after instrumentation

Group C: Irrigation activation with PIPS technique

Group D: Conventional irrigation

Each main group was divided into 3 subgroups (n=10) according to 3 different file systems (ProTaper Universal, Fanta AF and WaveOne). Channel removal times of the samples were measured. After the canal filling of each subgroup tooth was removed, the teeth were divided vertically in half. Then, the remaining root canal filling material was examined under 10x magnification. The percentage of the total area of the remaining residual filling material relative to the total root canal area was calculated in µm² in the imagej program. Additionally, 1 tooth from each subgroup was randomly selected and examined by SEM.

Results: Neither group was able to completely eliminate canal filling material residue. PIPS was the method that best cleaned the canal filling material (p<0.05). Chloroform removed root canal filling from the canals better than the groups in which it was applied before and after instrumentation and the control group in which only traditional needle irrigation was applied (p<0.05). Channel removal times between groups; It was determined that the longest-lasting group was the chloroform group before instrumentation (p<0.05). According to the results of the canal removal time of the file systems, the shortest time was measured in the Protaper group (p<0.05) and the longest time was measured in the WaveOne group (p<0.05).

Conclusion: Irrigation activation with PIPS may be recommended to remove root canal filling material. Chloroform can be applied before instrumentation to improve canal filling removal.

Keywords: *Retreatment, PIPSTTM, chloroform*

Necmettin Erbakan Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından 211924001 proje numarası ile desteklenmiştir

DS115

İmmediyat Geçici Hibrit Protezlerin İmplantlara Fiksasyonunda Kullanılan Rezın Materyallerinin Tipi ile Kalınlığının Titanyum Silindir-Protez Bağlantısındaki Etkisinin Araştırılması

Burcu KANAT ERTÜRK¹, Gökçe DAĞHAN¹, Önjen TAK²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²İstinye Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: gokcedaghan@outlook.com

Bu in-vitro çalışmanın amacı; farklı bağlantı mesafeleri ve rezın materyallerinin, implant destekli immediyat sabit geçici hibrit protez kaide materyali ve titanyum silindir arasındaki bağlanma dayanımı üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. Geçici hibrit protezleri ve distal implant konumunu simüle etmek amacıyla ısı ile polimerize akrilik materyalinden (Futura Basic Hot, Schütz) hazırlanan örneklerin (çap: 24 mm, yükseklik: 10 mm) orta noktasına alt birinci molar yapay diş yerleştirildi (N=105). Geçici protezin multi-unit abutmentlere bağlanmasında kullanılan titanyum silindirler ile yapay diş arasında 1 mm, 2 mm ve 3 mm boşluk oluşturulması amacıyla örneklerin merkezine 6 mm, 8 mm ve 10 mm çapında delikler açıldı (n=35). Oluşturulan her bir boşluk grubu, 5 farklı akrilik rezın materyali [Futura Basic Hot), (Ufigel hard, Voco), (Qu resin, Bredent), (Quick up, Voco) ve (Pattern resin, GC)] alt grubuna ayrıldı (n=7/alt grup). Titanyum silindirler (Mode), hazırlanan boşlukların merkezine gelecek şekilde sabitlendi ve kaide materyali ile titanyum silindirler arasındaki boşluklar üretici talimatları doğrultusunda her bir rezın materyali ile dolduruldu. Hazırlanan örnekler 5000 termalsiklus döngüsüne tabi tutuldu ve ardından push-out testi (1 mm/dk) (TCS, Test) uygulandı. Elde edilen veriler, 2 yönlü ANOVA ve post-hoc Tukey testleri kullanılarak istatistiksel olarak analiz edildi (SPSS26, P=.05). Çalışma sonucunda, rezın materyali kalınlığının, tipinin ve etkileşimlerinin istatistiksel olarak anlamlı etkilerinin olduğu bulunmuştur. En düşük bağlanma değerleri tüm boşluk gruplarında Futura Basic Hot grubunda görülmüştür. 6 mm ve 10 mm gruplarında istatistiksel olarak anlamlı en yüksek bağlanma değerleri Qu resin ve Pattern resin gruplarında gözlenirken; 8 mm grubu için istatistiksel olarak anlamlı en yüksek değerler Qu resin, Ufigel hard ve Pattern resin gruplarında bulunmuştur. Pattern resin grubu hariç tüm rezın grupları için 8 mm tamir aralığı grubunda istatistiksel açıdan anlamlı derecede yüksek bağlanma değerleri gözlenmiştir. Sonuç olarak, titanyum silindirler etrafında 2 mm tamir aralığı oluşturulması önerilebilir. Ayrıca titanyum silindirlerin implant destekli geçici akrilik hibrit protez kaide materyaline bağlanmasında farklı rezın materyalleri tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: tamir aralığı, titanyum silindir, rezın materyalleri, implant destekli geçici akrilik hibrit protez, push-out test

Investigation of the Effects of Type and Thickness of the Resin Materials Used in the Fixation of Immediate Provisional Hybrid Prosthesis to Implants on the Connection of Titanium Cylinder- Prosthesis

The objective of this in-vitro study is to investigate the effects of connection areas and denture relining resin materials on the bond strengths between implant supported immediate provisional hybrid denture material and titanium cylinders. Artificial first molar teeth were inserted in the center of the specimens (diameter:24mm, height:10mm) which were manufactured by using conventional heat-polymerization acrylic (Futura Basic Hot, Schütz) in order to simulate provisional hybrid prosthesis and distal implant location (N=105). All specimens were drilled to create holes with diameters of 6mm, 8mm and 10mm in the middle of the specimens in order to obtain 1mm, 2mm and 3mm connection areas between artificial teeth and titanium cylinders which were used for fixation of provisional hybrid denture to multi-unit abutments (n=35). Each connection area group was randomly divided into five relining resin subgroups [(Futura Basic Hot), (Ufigel hard, Voco), (Qu resin, Bredent), (Quick up, Voco) and (Pattern resin, GC)] (n=7/subgroup). Titanium cylinders (Mode) were fixed into the middle of the holes, and the connection areas between cylinders and denture materials were filled with relining resins, according to manufacturers' instructions. Specimens were subjected to 5000 thermal-cycles and push-out test was performed (TCS, Test) (1 mm/min). The obtained data was statistically analyzed using Two-way ANOVA and Tukey post-hoc (SPSS26, P=.05). According to the results, the type and thickness of the relining resin materials and the interactions between them had statistically significant effects. Futura Basic Hot resin subgroups showed the lowest bonding values for all connection area groups (p<.05). For 6mm and 10mm groups, the highest bonding values were observed in Qu resin and Pattern resin subgroups; for 8mm groups, the highest bonding values were found in Qu resin, Ufigel hard and Pattern resin subgroups (p<.05). For all resin subgroups except Pattern resin, highest bonding values were observed in 8mm repair gap groups. As a conclusion, 2mm repair gaps around titanium cylinders may be recommended. Moreover, different resin materials may be preferred for the bonding of titanium cylinders to the implant supported provisional acrylic hybrid denture material.

Keywords: repair gaps, titanium cylinder, resin materials, implant supported provisional hybrid denture, push-out test

DS116

Tek-Renkli Kompozit Rezinlerle Veneerlenmiş PEEK Restorasyonların Renk ve Translusensi Değişimlerinin Değerlendirilmesi

Işıl KARAOKUTAN¹, İlayda AYVAZ¹

¹Pamukkale Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Ad.

Sorumlu Yazar: isilkaraokutan@gmail.com

Bu çalışmanın amacı polietereketon (PEEK) materyalinin veneerlenmesinde kullanılan tek renkli kompozitlerin yaşlandırma sonrası renk ve translusensi değişimlerinin değerlendirilmesidir. Bu amaçla 3 adet farklı kimyasal yapıya sahip tek renkli kompozit ve 1 adet geleneksel kompozit rezin PEEK materyali üzerine 2 mm kalınlığında uygulandı (N=40, n=10). Her örneğin L, a, b renk değerlerinin ölçümü örneğin merkezinden olacak şekilde siyah, gri ve beyaz fon üzerinde spektrofotometre ile 3 kere yapıldı ve bu ölçümlerin ortalaması kaydedildi. Örnekler 5-55°C'de 5000 devir termal yaşlandırmaya tabii tutuldu. Yaşlandırma sonrası renk ölçümleri aynı şekilde tekrarlandı. Kompozit rezin örneklerin renk değişimleri (ΔE_{00}) ve translusensi parametresi (ΔTP_{00}) yaşlandırma öncesi ve sonrasında CIEDE 2000 renk formülleri kullanılarak belirlendi. Elde edilen veriler tek yönlü varyans analizi ve Tukey HSD testi ile istatistiksel analize tabii tutuldu ($p < 0.05$). Çalışmanın sonucunda tüm kompozit rezin materyallerinin renk değişimi klinik olarak kabul edilebilir sınıra ($\Delta E = 1.8$) altında bulundu. En az renk değişimi geleneksel kompozit grubunda gözlemlendi ve diğer gruplar ile arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0.05$). Tek renkli kompozit materyallerinin translusensi değişimi geleneksel kompozit rezinden istatistiksel olarak daha düşük bulundu ($p < 0.05$). Bu çalışmanın sonuçları PEEK materyaline uygulanan direkt veneerleme işlemlerinde, tek renkli kompozit rezinlerin geleneksel kompozitlere optik açıdan bir alternatif olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Polietereketon, Renk stabilitesi, Tek renk kompozit rezin, Translusensi, Yapay yaşlandırma

Evaluation of Color and Translucency Changes of PEEK Restorations Veneered with Single-Color Composite Resins

The aim of this study was to evaluate the color and translucency changes of single-color composites used in veneering polyetheretherketone (PEEK) material after aging. For this purpose, 3 single-shade composites with different chemical structures and 1 conventional composite resin were applied on the PEEK material with a thickness of 2 mm (N=40, n=10). L, a, and b color coordinates of each specimen were measured three times with a spectrophotometer on a black, gray, and white background from the center of the specimen, and the average of these measurements was recorded. The specimens were subjected to 5000 cycles of thermal aging at 5-55°C. After aging, color measurements were repeated. Color changes (ΔE_{00}) and translucency parameter (ΔTP_{00}) of composite resin specimens were determined before and after aging using CIEDE 2000 color formulas. The data obtained were analyzed by one-way analysis of variance and Tukey HSD test ($p < 0.05$). As a result of the study, the color change of all composite resin materials was found to be below the clinically acceptable limit ($\Delta E = 1.8$). The lowest color change was observed in the traditional composite group, and a statistically significant difference was found between the other groups ($p < 0.05$). The translucency change of single-color composite materials was found to be statistically lower than that of conventional composite resin ($p < 0.05$). The results of this study show that single-shade composite resins can be used as an optical alternative to traditional composites in direct veneering of the PEEK material.

Keywords: Polyetheretherketone, Color stability, Single-color composite resin, Translucency, Artificial aging

DS117

Menopoz Dönemindeki Kadın Hastaların TME Osteoartrit Bulgularının Değerlendirilmesi

Beyzanur BÜYÜK¹, Hazal DUYAN YÜKSEL¹, Damla SOYDAN ÇABUK¹, Burcu KELEŞ EVLICE¹

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: buyukbeyza65@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan popülasyonda temporomandibular eklem osteoartritinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleri kullanılarak değerlendirilmesi amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışmaya Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine çeşitli sebeplerle başvuran 44 hastanın CBCT görüntüleri dahil edildi. Sagittal düzlemde osteoartrit sınıflandırması (normal, osteofit, erozyon, düzleşme, skleroz) yapıldı. Çalışmada 2 grup oluşturuldu: menopoz grubu (n=22) ve premenopozal grup (n=22). Hastaların sağ ve sol TME leri değerlendirildi. Osteoartrit bulguları skleroz, düzleşme, osteofit, subkondral kist, erozyon açısından değerlendirildi. Kategorik değişkenler arasındaki ilişkiler ki-kare testi kullanılarak değerlendirildi (p<0,05).

Bulgular: Premenopozal grup için normal kondil prevalansı 47,7%(n=21), menopoz grubu için 25%(n=11) bulundu. Premenopoz grubu için osteoartrit bulguları sırasıyla: osteofit (6.8%, n=3), erozyon (18.2%,n=8), düzleşme (25%, n=11), skleroz (2.3%, n=1), subkondral kist(n=0) olarak bulundu. Menopoz grubu için osteoartrit bulguları sırasıyla: osteofit (4.6% ,n=2), erozyon (15.9%,n=7), düzleşme (47.7%, n=21), skleroz (2.3%, n=1), subkondral kist(4.5%,n=2) olarak bulundu.

Premenopoz grupta normal kondil 47.7% olarak bulunurken osteoartritli kondil 52.3% olarak bulundu. Menopoz grubunda normal kondil 25%, osteoartritli kondil 75% olarak bulundu. İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu (p=0,027)

Sonuç: Menopoz grubunda TME osteoartrit bulguları anlamlı olarak artmış izlendi. CBCT, TME osteoartritin değerlendirilmesinde kullanışlı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, osteoartrit, menopoz

Evaluation of TMJ Osteoarthritis Findings in Menopausal Female Patients

Purpose: In this study, it was aimed to evaluate osteoarthritis of the temporomandibular joint recorded by cone beam computed tomography (CBCT) in the absence of any systemic disease.

Method: CBCT images of 44 patients who applied to Çukurova University Faculty of Dentistry for various reasons were included in this study. Osteoarthritis classification (normal, osteophyte, erosion, flattening, sclerosis, subchondral cyst) was made in the sagittal plane. There were two groups in this study: menopause group (n=22) and premenopausal group (n=22). The right and left TMJ of patients were evaluated. Osteoarthritis findings were evaluated in terms of sclerosis, flattening, osteophytes, subchondral cysts and erosion. Relationships between categorical variables were evaluated using chi-square test (p<0.05).

Results: The prevalence of normal condyles was found to be 47.% (n=21) for the premenopausal group and 25% (n=11) for the menopausal group. Osteoarthritis findings for the premenopause group were found as osteophyte (6.8%, n=3), erosion (18.2%, n=8), flattening (25%, n=11), sclerosis (2.3%, n=1), subchondral cyst (n=0) respectively. Osteoarthritis findings for the menopause group were found as osteophyte (4.6%, n=2), erosion (15.9%, n=7), flattening (47.7%, n=21), sclerosis (2.3%, n=1), subchondral cyst (4.5%, n=2) respectively. In the premenopause group, the rate of normal condyles was 47.7% and the rate of osteoarthritic condyles was 52.3%. In the menopause group, the rate of normal condyles was 25% and the rate of osteoarthritic condyles was 75%. A consistently significant difference was found between the two groups (p=0.027)

Conclusion: TMJ osteoarthritis findings were observed to increase significantly in the menopause group. CBCT is a useful method in the evaluation of TMJ osteoarthritis

Keywords: Key Words: Cone beam computed tomography, osteoarthritis, menopause

DS118

Diş Hekimliği Ve İletişim Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin Öz Şefkat Farkındalığının Karşılaştırması

Zeynep ÇİNTOSUN¹, Nuran YANIKOĞLU¹, Nurdan POLAT SAĞSÖZ¹, Derya ÖCAL²

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi

Sorumlu Yazar: zeynep.cintosun22@ogr.atauni.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ve Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi son sınıf öğrencilerinin genel tükenmişlik düzeyleri üzerinde mükemmeliyetçilik ve öz-şefkat rolünü analiz etmektir. Öz-şefkat bu nüfus grubunda tükenmişlik ile mükemmeliyetçilik arasındaki ilişkiye aracılık edecektir.

Yöntem: Türkiye'deki üniversite öğrencilerinde gerçekleştirilen tek ölçeğin Öz-Duyarlılık Ölçeği(ÖDÖ) olması nedeniyle bu ölçek kullanılmıştır. Öz-şefkat ölçeği; kendine şefkat, ortak insanlık, farkındalık, kendini yargılama, izolasyon ve aşırı özdeşleşme olmak üzere altı alt ölçekte 26 sorudan oluşan bir öz bildirim ölçütüdür. Bu 3 olumlu ve 3 olumsuz alt ölçekten oluşan 26 soruluk anket soruları Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ve Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi son sınıf öğrencilerinden rastgele seçilmiş toplam 300 öğrenciye uygulandı. Sonuçlar tanımlayıcı ve karşılaştırmalı olarak analiz edildi.

Sonuç: Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinin öz-şefkat düzeyi ortalama 2,49 seviyesinde tespit edilirken; Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi son sınıf öğrencilerinin öz-şefkat düzeyi ortalama 3,36 seviyesinde tespit edilmiştir. Katılımcıların eğitim aldıkları fakülte ve öz-şefkat düzeyleri arasındaki ilişki açısından incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.001$).

Tartışma: Ampirik kanıtlara bakıldığında, son zamanlarda yapılan geniş çaplı bir meta-analiz, öğrencilerin mükemmeliyetçilik seviyelerinde ve başkalarının kendilerinden beklentilerinde, daha önce gözlemlenenlerden daha fazla artış olduğunu göstermiştir. Bu durum, uzmanların mükemmeliyetçiliği modern Batı toplumlarında ciddi ve hatta ölümcül bir salgın olarak değerlendirmelerine neden olmuştur. Araştırmalar, giderek daha rekabetçi bir toplumda işlevsiz mükemmeliyetçiliğin yüksek tükenme ve psikolojik sıkıntı riskini artırdığını; ancak öz-şefkatin, bu sosyal "zehire" karşı etkili bir panzehir olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: mükemmeliyetçilik; öz-şefkat; tükenmişlik, diş hekimliği

Comparison Of Self-Compassion Awareness of Final Year Students of Dental and Communication Faculties

Objective: The purpose of this study was to analyze the role of perfectionism and self-compassion on the general burnout levels of senior students of Atatürk University Faculty of Dentistry and Atatürk University Faculty of Communication. Self-compassion will mediate the relationship between burnout and perfectionism in this population group.

Method: The Self-Compassion Scale (SCS) was used as it is the only scale that has been administered to university students in Turkey. The self-compassion scale is a self-report measure consisting of 26 questions in six subscales: self-compassion, common humanity, awareness, self-judgment, isolation, and over-identification. This 26-question questionnaire consisting of 3 positive and 3 negative subscales was administered to a total of 300 randomly selected senior students from Atatürk University Faculty of Dentistry and Atatürk University Faculty of Communication. The results were analyzed descriptively and comparatively.

Results: Ataturk University Faculty of Dentistry students had an average self-compassion level of 2.49, while Ataturk University Faculty of Communication senior students had an average self-compassion level of 3.36. When analyzed in terms of the relationship between the participants' faculty of education and self-compassion levels, a statistically significant relationship was found ($p < 0.001$).

Discussion: Looking at the empirical evidence, a recent large-scale meta-analysis has shown that students' levels of perfectionism and others' expectations of them have increased more than previously observed. This has led experts to consider perfectionism as a serious and even deadly epidemic in modern Western societies. Research suggests that dysfunctional perfectionism in an increasingly competitive society increases the risk of high burnout and psychological distress, but that self-compassion can be an effective antidote to this social "poison".

Keywords: perfectionism; self-compassion; burnout, dentistry

DS119

Tinnitus ve Bruksizm Vakalarında Akupunktur Uygulaması

Hayriye ALP¹, Fatma Nur TAKI¹, Kerim Çağrı AKDAĞ¹, Şerife AYDIN¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: hayriyealp@erbakan.edu.tr

Temporomandibuler eklem rahatsızlıkları (TME) çiğneme ve ya ağız açma sırasında çene eklemine meydana gelen ağrı, klik sesi, çıtırtı gibi bir dizi belirtilerle karakterize hastalıklardır.

Genellikle hastalığın başlangıç yaşı 18 ile 26 arasında değişmekle birlikte, hekime başvuru yaşı da 20-50 arasındadır. Bayanlarda erkeklerden 5 kat daha fazla görülmektedir. Çeşitli tedaviler uygulanmış hastaların 1/10'unda ise cerrahi tedavi gerekli olmaktadır.

Miyofasyal ağrı sendromu (MAS) kaslarda ve/veya fasyalarda oluşan gergin bantlardaki tetik noktalardan kaynaklanan ağrı veya ağrıya eşlik eden kas spazmı, hassasiyet, eklem hareket açıklığında kısıtlılık, tutukluk, yorgunluk ve bazen otonomik disfonksiyonlarla karakterize bir sendromdur. Miyofasyal ağrı sendromunu etyolojisi aydınlatılmamıştır.

MAS'a neden olabilecek birçok faktör varsa da kasa ani yüklenme ile oluşan akut incinme veya tekrarlayan mikro travmaların sebep olduğu kronik zedelenme başta olmak üzere, genetik etkenler, yorgunluk ve stres en önemli nedenler arasında sayılmaktadır.

Etyolojik nedenler arasında yer alan bruksizm, dişlerde fizyolojik olmayan sıkma ve gıcırdatma olarak tanımlanabilir. Bruksizm nedeniyle oluşan aşırı kuvvetler sonucunda dişlerde aşınmalar, kırıklar, periodontal destek kaybı, çiğneme kaslarında ciddi miyofasyal ağrı sendromu hatta irreversible temporomandibular eklem hasarı oluşabilir. Ağrının dışında hastalarda mandibular hareketlerde kısıtlanma, deviasyon, klik, çene dislokasyonu, fasyal asimetri, vertigo, tinnitus, işitme güçlüğü gibi yakınmalar oluşabilir Olgu:56 yaşında erkek hasta vertigo, tinnitus şikayetleri ile getat polikliniğine başvurdu. Fizik muayenesinde bruksizme bağlı masseter asimetrisi izlendi. Akupunktur tedavisine alındı.yin-tang, Du-20,21, H-7Lu-9,P-6, GB-20 kulak çevresindeki lokal ahshi noktaları kulak üstü tinnitus noktaları 13*20mm lik tek kullanımlık akupunktur hualong iğneleri ile iğnelendi. 20dk boyunca her 2 dk da bir 10 dk boyunca stimülasyon verilerek skalp akupunktur yapıldı ayrıca akupunktur iğneleri üzerinden e nogier frekansı ile elektroakupunktur yapıldı. önce haftada bir daha sonraları 2 haftada bir yapıldı ayrıca magneyum glisinat tb 1*1, b-vitamin destekleri, d-vit3 önerildi.5.seansta şikayetleri %50 azaldı.total 15 seans hem vücut hem kulak akupunktur yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Tinnitus, Bruksizm, Akupunktur

Acupuncture in Cases of Tinnitus and Bruxism

Temporomandibular joint disorders (TMJ) are diseases characterised by a series of symptoms such as pain, clicking and crunching in the jaw joint during chewing or mouth opening.

Generally, the age of onset of the disease varies between 18 and 26, and the age of referral to a physician is between 20-50. It is 5 times more common in women than in men. Surgical treatment is necessary in 1/10 of patients who have been treated with various treatments.

Myofascial pain syndrome (MPS) is a syndrome characterised by muscle spasm, tenderness, limitation of range of motion, stiffness, fatigue and sometimes autonomic dysfunction accompanied by pain or pain arising from trigger points in tense bands in muscles and/or fascia. The etiology of myofascial pain syndrome has not been elucidated.

Although there are many factors that may cause MAS, genetic factors, fatigue and stress are considered among the most important causes, especially acute injury caused by sudden load on the muscle or chronic injury caused by repetitive microtraumas. Bruxism, which is among the etiological causes, can be defined as non-physiological clenching and grinding of teeth. As a result of excessive forces caused by bruxism, abrasions, fractures, loss of periodontal support, severe myofascial pain syndrome in the masticatory muscles and even irreversible temporomandibular joint damage may occur. Apart from pain, patients may have complaints such as restriction in mandibular movements, deviation, clicks, jaw dislocation, facial asymmetry, vertigo, tinnitus, and difficulty in hearing. Case:A 56-year-old male patient was admitted to the getat polyclinic with complaints of vertigo and tinnitus. Physical examination revealed masseter asymmetry due to bruxism. He was treated with acupuncture. yin-tang, Du-20,21, H-7Lu-9,P-6, GB-20 local ahshi points around the ear, tinnitus points above the ear were needled with 13*20mm disposable acupuncture hualong needles. Scalp acupuncture was performed by giving stimulation for 10 minutes every 2 minutes for 20 minutes, and electroacupuncture was performed with e nogier frequency over acupuncture needles. first once a week and then once every 2 weeks. magneyum glycinate tb 1*1, b-vitamin supplements, d-vit3 were recommended. Conclusion: Complaints decreased by 50% in the 5th session.total 15 sessions of both body and ear acupuncture were performed.

Keywords: Tinnitus, Bruxism, Acupuncture

DS120

Farklı 3B Baskı Modellerde Üretim Doğruluğu Ve Dijital Analog Yuvasının Lineer Ve Açısal Sapmasının Değerlendirilmesi: In Vitro Çalışma

Gamze BÜYÜKTURHAN¹, İrem Sena DIVANLIOĞLU¹, Ayşe ŞENYİL¹, Esad GÜVEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: gamzebuyukturhan98@gmail.com

CAD/CAM teknolojilerindeki ilerlemeler sayesinde implant-üstü restorasyonlarda dijital iş akışı; ağzın bir ağız içi tarayıcı (IOS) aracılığıyla dijitalleştirilmesi ve tasarım programları ile model ve restorasyon dizaynı rutin hale gelmiştir. 3B yazıcılar ile de model ve restorasyon üretim süresi kısalmış ve maliyetler düşmüştür. Ancak modellerin doğruluğu ile ilgili literatür çalışmaları kısıtlıdır. Bu çalışmanın amacı; implant üstü model üretiminde farklı tip 3d yazıcıların ve reçinelerin doğruluğunu ve analog yuvasının sapmasını karşılaştırmaktır.

Materyal ve Method: 4 İmplantın olduğu bir üst çene modeli Exocad programında tasarlanmış ve master model olarak kullanılmıştır. Daha sonra farklı dokuz tip yazıcı ve yazıcı markalarının önerdikleri reçineler ile 50 micron katman kalınlığında (n=7, N=63 adet) üretilmiştir. Elde edilen modeller bir IOS (3Shape Trios 3, Denmark) ile taranmıştır. Elde edilen STL datalar bir metorolojik analiz programına (Geomagic Control X) yüklenmiş, Master model ile hizalanmıştır. Daha sonra modellerin doğruluğu, dijital analog yuvalarının lineer ve açısal sapmaları program aracılığı ile hesaplanmıştır. Sonuçlar istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi p< 0.05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Model doğruluğunda, en yüksek sapmalar LCD tipi yazıcılarda (BenQ and Pionext) meydana gelmiştir. En düşük sapmalar ise DLP tipi (Asiga 3D Max) printer ve model reçinesinde gözlenmiştir. Dijital analog yuvalarının lineer ve açısal sapmaları değerlendirildiğinde; DLP tipi Asiga 3D Max, LCD tipi Phrosen ve Shining yazıcılarda en yüksek doğruluk gözlenirken, en düşük doğruluk LCD tip olan BenQ ve Pionext yazıcılarında tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Farklı tip yazıcılar ve reçineler implant üstü restorasyonlar için tasarlanan modellerin üretim doğruluğunu ve analog yuvalarının lineer ve açısal sapma sonuçlarını etkilemektedir. Bu durum implant üstü restorasyonun model üzerindeki prova sonuçlarını etkileyebilir. Klinisyen 3D baskı dental model üretiminde, yazıcı tipinin ve reçinenin doğruluk üzerinde direkt bir etkisi olduğunu gözden kaçırmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğruluk, 3D Analiz, Eklemeli Üretim, Dental Model

Evaluation of Production Accuracy and Linear and Angular Deviations of the Digital Analog Socket in Different 3D Printing Models: An In Vitro Study

Advances in CAD/CAM technologies have routinized the digital workflow in implant-supported restorations, involving digitization of the mouth through an intraoral scanner (IOS) and design of models and restorations using design software. The use of 3D printers has reduced the production time and costs of models and restorations. However, studies on the accuracy of these models are limited. The aim of this study is to compare the accuracy of different types of 3D printers and resins in the production of implant models and the deviation of the analog socket.

Materials and Methods: A maxillary model with four implants was designed in the Exocad program and used as the master model. Subsequently, models were produced using nine different types of printers and the resins recommended by their brands, with a layer thickness of 50 microns (n=7, N=63). The models were scanned with an IOS (3Shape Trios 3, Denmark). The obtained STL data were uploaded into a metrological analysis program (Geomagic Control X) and aligned with the master model. The accuracy of the models and the linear and angular deviations of the digital analog sockets were calculated using the software. The results were statistically analyzed with a significance level set at p<0.05.

Results: The highest deviations in model accuracy were observed with LCD type printers (BenQ and Pionext), while the lowest deviations were noted in DLP type (Asiga 3D Max) printer and model resin. When evaluating the linear and angular deviations of the digital analog sockets, the highest accuracy was observed in the DLP type Asiga 3D Max and LCD type Phrosen and Shining printers, while the lowest accuracy was found in the LCD type BenQ and Pionext printers.

Conclusions: Different types of printers and resins affect the production accuracy and the results of linear and angular deviations of the analog sockets in models designed for implant-supported restorations. This can impact the fit results of the implant-supported restoration on the model. Clinicians should not overlook the direct impact of printer type and resin on accuracy during the production of 3D printed dental models.

Keywords: Accuracy, 3D Analysis, Additive Manufacturing, Dental Model

DS122

İmplant Destekli Sabit Protezlerde Kole Bölgesinde Artık Siman Miktarını Azaltmak İçin Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması

İlknur USTA KUTLU¹, Sabire Büşra DEMİR¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: dt.kutlusta_i@hotmail.com

İmplant üstü simante edilen sabit protezlerde taşkın siman miktarının periodontal dokular üzerindeki etkisi önemlidir. Taşkın siman miktarını azaltmak ve periodontal dokularda oluşturduğu harabiyetin önüne geçmek amacıyla çeşitli extraoral ve intraoral simantasyon yöntemleri kullanılmaktadır. Bu yöntemlerin artık siman miktarına ve çekme bağlanma dayanımına etkilerinin karşılaştırıldığı çalışmalar yetersizdir. Bu in vitro çalışmanın amacı, implant üstü simante edilen kronlarda, çeşitli ekstraoral simantasyon yöntemleri ve intraoral yöntemlerden biri olan kaçış yolu oluşturma tekniğinin artık siman miktarına etkisi ve çekme bağlanma dayanımı değerlerinin karşılaştırılmasıdır.

Bu çalışmada 60 adet abutment ve analogu torklanarak rezin blok içerisine gömülmüştür. Lazer sinter ile abutmentlere uyumlu, standart 50 µm siman aralığına sahip, okluzalden çekme testine uygun bir halka ile tasarlanmış 60 adet metal kron üretilmiştir (n=10). 60 kronun 10 tanesi bir adet kaçış deliği ile üretilmiştir. Kronların simantasyonu için 6 farklı deney grubu tasarlanmıştır. Bu gruplar; 1. konvansiyonel simantasyonun gerçekleştirildiği kontrol grubu, 2. 3D baskı yöntemiyle geçici protez materyali kullanılarak oluşturulan kopya dayanaklar, 3. hasta başı kullanılan bis akrilik ile hazırlanan kopya dayanaklar, 4. Polivinil siloksan ölçü maddesi ile hazırlanan kopya dayanaklar, 5. CAD-CAM ile tasarlanan polimetil metakrilat esaslı kopya dayanaklar, 6. kaçış yolu tasarlanarak üretilen kronlardır. Kopya dayanaklar ile yapılan ön simantasyon esnasında taşan siman temizlenip uzaklaştırılmış, orijinal daynaklara simantasyon esnasında taşan fazla siman, her yapıştırılmış krontan toplanıp tartılarak kaydedilmiştir. Bu işlem kaçış yolu oluşturulan kronta kaçış yolundan taşan simanın silinip uzaklaştırılması kole bölgesindeki simanın toplanarak tartılması şeklinde gerçekleştirilmiştir. Çekme testi de gerçekleştirildikten sonra veriler istatistiksel olarak SPSS programında tek yönlü varyans analizi (Anova) ve Post Hoc Tamhane's T2 testleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bütün simantasyon metodlarının kontrol grubundan anlamlı derecede ($P < 0,001$) daha az artık siman miktarına sahip olduğu gözlenmiştir. Ortalama artık siman miktarları yüksekten düşüğe doğru sırasıyla; Kontrol grubu, Kaçış deliği, Silikon, Bis-Akril, CAD/CAM ve 3D baskı yöntemidir. Çekme testi sonuçlarına göre Bisakril grubu anlamlı olarak kontrolden fazla ($P > 0,001$) olduğu gözlenen tek yöntemken, CAD/CAM grubu anlamlı olarak düşük olan tek yöntemdir ($P < 0,001$). Tüm metodlar içinde hastabaşı geçici malzemesi olan bisacryl kopya dayanak kullanımının, hem marjinal kenarda artık siman miktarının azalması hem de çekme bağlanma dayanımının artması bakımından en ideal yöntem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Artık siman, Ekstraoral simantasyon, İmplant destekli sabit protezler, Siman kaçış yolu

Comparison of the Methods Used to Reduce the Excess Cement in the Crown Margins of Implant-Supported Fixed Prosthesis

In implant-supported fixed prostheses, excess cement's impact on periodontal tissues is crucial. Different extraoral and intraoral cementation techniques aim to minimize excess cement and mitigate its adverse effects on periodontal tissues. However, studies comparing these methods regarding excess cement and pull-out strength are limited.

This in vitro study aims to compare various extraoral cementation methods and the escape hole creation technique's effects on excess cement amount and pull-out bond strength in implant-supported fixed prostheses.

Sixty abutments and analogues were torqued and embedded into resin blocks. Metal crowns were manufactured via laser sintering, compatible with the abutments, featuring a 50 µm cement gap, and equipped with a ring suitable for pull-out testing (n = 10). Ten crowns out of sixty had escape holes.

Six different experimental groups were established for cementation: 1. In the control group, conventional cementation was performed; 2. replica abutments, created using temporary prosthesis material with the 3D printing method; 3. replica abutments, prepared from bis-acrylic, a chairside temporary crown material; 4. replica abutments, prepared from polyvinyl siloxane impression material; 5. replica abutments, prepared from polymethyl methacrylate by CAD-CAM; 6. crowns, produced with an escape hole.

During the preliminary cementation with the replica abutments, the overflowing cement was removed. The excess cement that overflow during the cementation on the original abutments was collected and weighed. In the escape hole group, only the cement in the marginal area were taken into account. The pull-out test was performed. The data were evaluated statistically using one-way analysis of variance (ANOVA) and post-hoc Tamhane's T2 tests in the SPSS program.

The results indicated that all cementation methods exhibited significantly lower excess cement compared to the control group ($P < 0.001$). The mean excess cement amounts, ranked from highest to lowest, were as follows: Control group, Escape hole, Silicone, Bis-Acryl, CAD/CAM, and 3D printing methods.

Based on the pull-out test results, the Bisacryl group was the only method found to be significantly higher than the control group ($P > .001$), whereas the CAD/CAM group was the only method observed to be significantly lower ($P < .001$).

Among all cementation methods, the utilization of Bis-acryl replica abutment can be considered the most ideal method in terms of both reducing the amount of excess cement at the marginal edge and enhancing crown retention.

Keywords: *Excess siman, Extraoral cementation, Implant supported parsial fixed prosthesis, Escape hole*

Bu bildiri Gaziosmanpaşa üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Koordinatörlüğü tarafından 2022/18 proje nosu ile desteklenmektedir.

DS123

20 Derece Açılı Custom Abutment İmplant Üstü Protezlerin Farklı Simanlardaki Stres Dağılımının Sonlu Elemanlarda Analizi

Merve KARAGÖZ¹, Meryem ERDOĞDU¹, Reza MOHAMMADI², Ali Rıza TUNÇDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: mrvkrgoz@gmail.com

Çene kemikleri içerisine yerleştirilen implantlar kaybedilen dişlerin yerine geçerek fonksiyonu geri kazandırırken kemik erimesini en aza indirmektedir. İmplantlar her zaman birbirine paralel şekilde yerleştirilemeyebilir. Bu gibi durumlarda kişisel (custom) abutmentler ile açı düzenlemeleri yapılarak daha paralel hale getirilebilirler. Simante tip abutmentlerin uygulanmasında farklı simantasyon materyalleri kullanılabilir. İmplant üstü protezlerin simantasyonlarında kullanılan materyallerin bağlanma ve stres dayanım değerleri farklıdır. Bu çalışmanın amacı; farklı simantasyon materyalleriyle yapılandırılan restorasyonların stres dağılım değerlerinin sonlu elemanlar analizinde göstermektir.

Bu çalışmada dişsiz bir maxiller çene kemiği Solidworks programı kullanılarak tasarlandı. 14 ve 16 numaralı bölgelere 2 implant yerleştirildi. İmplant dataları Bilimplant firması tarafından elde edildi. 20 derece açılı custom abutment ve implant üstü protez Exocad programı ile tasarlandı. STL dosyaları SolidWorks programına aktarılarak STP dosyaları elde edildi. Oluşturulan protez tasarımı sonlu elemanlar analizi için ABAQUS programına aktarıldı. Daha sonra 5 farklı siman materyali (cam iyonomer siman, dual cure rezin siman- ivoclar, dual cure rezin siman-relyx, polikarboksilat siman, self cure resin siman) kullanılarak implant üstü protez parçalarının stres dağılım değerleri von Mises stres değerleri (VMS) olarak kaydedildi.

Elde edilen bulgulara; cam iyonomer siman diğer simanlara göre daha yüksek VMS değerleri gösterirken, polikarboksilat siman ise en düşük değeri göstermiştir. 14 numaralı implant ile 16 numaralı implant karşılaştırıldığında; posteriora doğru gidildikçe stres dağılımı artarken implantlara gelen kuvvetler siman çeşidine göre büyük bir fark oluşturmamıştır. İmplant vidaları açısından ise en düşük değer her iki grup için de cam iyonomer simanda ortaya çıkmışken en yüksek değerlerde ise farklılıklar gözlenmiştir. Kortikal kemikte gözlenen VMS değerlerine bakıldığında ise yine en düşük değer cam iyonomer simanla yapılandırılan protezde gözlenmiştir.

Yapılan çalışmada; siman çeşidi değişse de çevre doku ve implantlara gelen kuvvet sonucu ortaya çıkan VMS açısından kayda değer bir fark saptanmamıştır. Bunun yanı sıra implant, abutment ve simanlarda posteriora doğru değerlerin yükseldiği, dayanak vidasında ise bu durumun anteriora doğru artış gösterdiği gözlenmiştir.

Sonuç olarak; farklı simanların uygulandığı restorasyonlarda ortaya çıkan VMS arasında kayda değer farklar bulunmamıştır. Simantasyon için bu çalışmada kullanılmış siman materyallerinin seçimi implant parçaları, restorasyon ve çevre biyolojik dokularda ortaya çıkan stresi önemli ölçüde etkilemeyecektir.

Anahtar Kelimeler: implant, siman, custom abutment, von mises stres dağılımı

Finite Element Analysis of Stress Distribution in Different Cements of 20 Degree Angled Special Abutment Implant Protheses

The study focuses on the use of implants to replace lost teeth and the importance of aligning them parallel to each other. Custom abutments can adjust angles for parallel alignment, enhancing functionality. Various cementation materials are explored for their bonding and stress resistance properties in implant-supported protheses. Using finite element analysis, stress distribution values of restorations bonded with different cementation materials are examined.

In this study, a toothless maxillary jawbone was designed using the SolidWorks program. Two implants were placed in the regions numbered 14 and 16. Implant data was obtained from the Bilimplant company. A 20-degree angled custom abutment and implant-supported prosthesis were designed using the Exocad program. STL files were transferred to SolidWorks program to obtain STP files. The created prosthesis design was transferred to the ABAQUS program for finite element analysis. Subsequently, the stress distribution values of the implant-supported prosthesis components were recorded as von Mises stress values (VMS) using 5 different cement materials (glass ionomer cement, dual-cure resin cement - ivoclar, dual-cure resin cement - relyx, polycarboxylate cement, self-cure resin cement).

Results indicate higher stress values with glass ionomer cement and lower with polycarboxylate cement. Stress distribution increases posteriorly but doesn't significantly differ based on cement type. Lowest stress on implant screws is with glass ionomer, but highest varies. Cortical bone stress is lowest with glass ionomer cement.

Overall, no significant difference is found in stress values among different cement types. Posteriorly, stresses increase in implants, abutments, and cements due to applied forces, while anteriorly, retention screw stress increases. The choice of cementation material doesn't substantially affect stress in implant components or surrounding tissues.

Keywords: implant, cement, custom abutment, von Mises stress distribution

DS124

İnternette Edinilen Bilgilerin Ebeveynlerin Ağız Dış Sağlığı Hakkında Farkındalık Düzeyine Etkisi

Hazal ÖZER¹, Merve ABAKLI İNCİ¹, Şerife Merve KIRDÖK¹, Ahmet Eren BİLGİLİ², Nuriye Meltem UZUNAY², Sevgi ZEYBEK²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Özel Klinik

Sorumlu Yazar: mervekirdok@gmail.com

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalında, 25 Mayıs ile 15 Haziran 2023 tarihleri arasında muayene için başvuran hastalar arasından 100 hasta velisine "İnternette Edinilen Bilgilerin Ebeveynlerin Ağız Dış Sağlığı Hakkında Farkındalık Düzeyine Etkisi" anketi uygulanmıştır.

Bu çalışmanın amacı, hastaların velilerine uygulanan anket aracılığıyla internette edindikleri bilgilerin ağız dış sağlığı konusunda farkındalık düzeylerine olan etkisini belirlemektir. Elde edilen sonuçlar, diş hekimleri tarafından ebeveyn farkındalığının değerlendirilmesinde kullanılmıştır.

Anket, muayene öncesinde hasta velilerine yöneltilmiştir. Ankette katılımcıların kişisel bilgilerini öğrenmek amacıyla geliştirilmiş 6 kapalı uçlu soru ve çocukların ağız ve diş sağlığı hakkında bilgi düzeylerini ölçmek üzere 19 soru bulunmaktadır. Sorular sosyodemografik (gelir düzeyi, eğitim düzeyi, yakınlık derecesi, yaş, cinsiyet), çocuğun diş problemi varlığı, tedavi şekli, diş sağlığı hakkında memnuniyet, diş hekimini korkusu, muayene olma sıklığı, diş fırçalama alışkanlıkları, diş temizliği için kullandığı yöntemler, ebeveyn internet kullanımını ile ilgili bilgileri içermektedir.

Elde edilen verilere göre katılımcıların muayene olma sıklığı ile diş fırçalama durumları ve fırçalama sıklığı arasında pozitif yönde düşük düzeyde ve istatistiki olarak anlamlı bir ilişki vardır ($p < 0.05$). Katılımcıların diş fırçalama durumları ile fırçalama sıklığı ve diş fırçalama süresi arasında pozitif yönde orta düzeyde ve istatistiki olarak anlamlı bir ilişki vardır ($p < 0.05$). Katılımcıların diş fırçalama sıklığı ile fırçalama süresi arasında önemsenmeyecek düzeyde düşük ilişki ve istatistiki olarak anlamlı bir ilişki yoktur ($p > 0.05$).

Sonuç olarak, bu çalışma, internette edinilen bilgilerin ebeveynlerin ağız dış sağlığı farkındalık düzeyine etkisini incelemiştir. Elde edilen veriler, düzenli muayene olmanın diş fırçalama alışkanlığını artırdığını, diş fırçalamanın fırçalama sıklığıyla ilişkili olduğunu ve fırçalama süresinin de diş fırçalama alışkanlığıyla ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, ağız dış sağlığına yönelik bilgi paylaşımında internet kaynaklarının etkisini anlamak ve ebeveynlerin doğru ve etkili ağız dış sağlığı alışkanlıkları geliştirmelerine yardımcı olmak açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ağız sağlığı, çocuk diş hekimliği, ebeveynler, farkındalık, internet.

The Effect of Information Obtained From the Internet on the Level of Awareness of Parents About Oral and Dental Health

At Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, a survey titled "The Effect of Information Obtained on the Internet on the Awareness Level of Parents About Oral and Dental Health" was applied to 100 parents of patients among the patients who applied for examination between 25 May and 15 June 2023.

The aim of this study is to determine the effect of the information obtained from the internet through a survey administered to patients' parents on their awareness levels about oral and dental health. The results obtained were used by dentists to evaluate parental awareness.

The survey was directed to the patient's parents before the examination. The survey includes 6 closed-ended questions developed to learn the personal information of the participants and 19 questions to measure the knowledge level of children about oral and dental health. The questions include sociodemographic (income level, education level, degree of closeness, age, gender), presence of the child's dental problem, treatment method. It includes information about satisfaction with dental health, fear of dentists, frequency of examinations, tooth brushing habits, methods used for teeth cleaning, and parental internet use.

According to the data obtained, there is a low positive and statistically significant relationship between the frequency of examination of the participants and their tooth brushing status and brushing frequency ($p < 0.05$). There is a positive, moderate and statistically significant relationship between the participants' tooth brushing status and brushing frequency and tooth brushing duration ($p < 0.05$). There is a negligibly low relationship and no statistically significant relationship between the participants' tooth brushing frequency and brushing duration ($p > 0.05$).

As a result, this study examined the effect of information obtained from the internet on parents' oral and dental health awareness level. The data obtained shows that regular examination increases the tooth brushing habit, tooth brushing is related to brushing frequency, and brushing duration is also related to tooth brushing habit. These results are important in terms of understanding the impact of internet resources on sharing information about oral health and helping parents develop correct and effective oral health habits.

Keywords: Oral health, pediatric dentistry, parents, awareness, internet.

Farklı 3D baskı Dental Modellerin Doğruluğunun ve Açısal Sapmasının İncelenmesi: In-vitro Çalışma

İrem Sena DIVANLIOĞLU¹, Mehmet Esad GÜVEN¹, Gamze BÜYÜKTURHAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: iremsenaa_01@hotmail.com

Dijital teknolojilerin gelişimi ile önem kazanan 3D baskı teknolojilerinin günümüzde diş hekimliğinde kullanımı yaygınlaşmıştır. Aynı şekilde artık alçı model yerine 3D Baskı dental model üretimi popüler hale gelmiştir. Bu nedenle bu çalışma; farklı 3D yazıcılar ve farklı model reçineleri kullanılarak üretilen 3D baskı dental modellerin doğruluğunu karşılaştırmayı amaçlamaktadır.

Materyal Metot: Bir prepare dişlerin ve implantların olduğu master model Exocad programında tasarlanmış ve master model olarak kullanılmıştır. Daha sonra farklı dokuz tip yazıcı ve yazıcıların önermiş oldukları reçineler ile 50 micron katman kalınlığında (n=7, N=63 adet) olarak üretilmiştir. Elde edilen modeller bir IOS (3Shape Trios 3, Denmark) ile taranmıştır. Elde edilen STL datalar bir metrolojik analiz programına yüklenmiş, Master model ile hizalanmıştır. Daha sonra model ve die doğruluğu, die on model açısal deviasyonu, inter-die linear deviasyonu program aracılığı ile hesaplanmıştır. Sonuçlar istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi p< 0.05 olarak alınmıştır

Sonuç: Model doğruluğunda, en yüksek sapmalar LCD tipi yazıcılarda (BenQ and Pionext) meydana gelmiştir. En düşük sapmalar ise DLP tipi (Asiga 3D Max) printer ve model reçinesinde gözlenmiştir. Die doğruluğu ve açısal sapması değerlendirildiğinde, DLP tipi (Asiga 3D Max) ve LCD tipi Phrozen yazıcılarda en yüksek doğruluk gözlenirken, en düşük doğruluk LCD tip olan (BenQ and Pionext) printerlarda tespit edilmiştir.

Tartışma: Farklı tip yazıcılar ve reçineler dental model üretim doğruluğunu ve die doğruluğunu ve açısal sapma sonuçlarını etkilemektedir. Bu provalar sırasında fit-control sonuçlarını etkileyebilir. Klinisyen 3D baskı dental model üretiminde, yazıcı tipinin ve reçinenin doğruluk üzerinde direct bir etkisi olduğunu gözden kaçırmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: 3B Yazıcı, Model Reçinesi, Doğruluk

Examination of Accuracy and Angular Deviation in Different 3D Printed Dental Models: An In-vitro Study

As digital technologies evolve, the use of 3D printing technologies has become increasingly prevalent in dentistry. Similarly, the production of 3D printed dental models has become popular as an alternative to traditional plaster models. Thus, this study aims to compare the accuracy of 3D printed dental models produced using various 3D printers and model resins.

Material and Methods: A master model, including prepared teeth and implants, was designed using the Exocad software and employed as the reference model. Subsequently, models were produced using nine different types of printers and the recommended resins at a layer thickness of 50 microns (n=7, N=63 total). These models were scanned with an IOS (3Shape Trios 3, Denmark), and the obtained STL data were loaded into a metrological analysis program for alignment with the master model. Accuracy of the models and dies, angular deviation on the model, and inter-die linear deviation were calculated using this program. Statistical analysis of the results was conducted, with significance set at p<0.05.

Results: In terms of model accuracy, the highest deviations were observed in LCD-type printers (BenQ and Pionext). The lowest deviations were noted in DLP-type (Asiga 3D Max) printers and model resins. When evaluating die accuracy and angular deviation, the highest accuracy was observed in DLP-type (Asiga 3D Max) and LCD-type (Phrozen) printers, while the lowest accuracy was found in LCD-type printers (BenQ and Pionext) (p< 0.05).

Conclusion: Different types of printers and resins significantly affect the production accuracy of dental models, die accuracy, and angular deviation outcomes. These findings can influence fit-control results during clinical evaluations. Clinicians should be aware of the direct impact of printer type and resin on the accuracy of 3D printed dental models in their practices.

Keywords: 3D Printer, Model Resin, Accuracy

DS126

Dış Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çekilmiş Dişlerin Kullanım Koşulları Hakkındaki Farkındalık Düzeyinin Değerlendirilmesi

Ayşe Tuba ÖZALP KOCA¹, Furkan EVRENDİLEK¹, Muhammet Yemliha SENEMLİ¹, Burçin ARICAN ALPAY¹,
Taha ÖZYÜREK¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: aysetuba.ozalpkoca@bau.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bir grup dış hekimliği öğrencisinin endodonti prelinik eğitiminde çekilmiş insan dişlerinin kullanımı sırasında enfeksiyon kontrolü hakkındaki farkındalığının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 2. ve 3. sınıf özel dış hekimliği fakültesi öğrencilerine 10 sorudan oluşan bir anket yöneltilerek yapılmıştır. Öğrencilere eğitim için topladıkları çekilmiş dişleri saklama ve kullanım koşulları ilgili sorular yöneltilmiştir. Verilerin analizi için ki-kare testi kullanılmış ve sonuçlar $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: 3. sınıf öğrencilerin çoğu ($p<0.05$) çekilmiş dişler ile çalışmayı tercih ederken, 2. sınıf öğrenciler plastik dişler ile çalışmayı tercih etmektedir. 2. sınıf öğrenciler çekilmiş dişlerin temini için daha çok özel klinikleri tercih ederken ($p<0.05$) 3. Sınıf öğrenciler özel kliniklerin yanında devlet hastanelerine de başvurmaktadır. Çekilmiş diş dezenfeksiyonu için 2. sınıf öğrencilerinin çoğunluğu ($p<0.05$) 1:10 luk sodyum hipoklorit solüsyonu kullanarak solüsyonu 7 günde bir değiştirmeyi tercih ederken, 3. sınıf öğrencileri farklı oranlarda solüsyonu daha uzun sürelerde değiştirerek kullanmaktadır.

Sonuçlar: Bu çalışmanın sınırları içerisinde, öğrencilerin klinik öncesi endodonti eğitiminin önemli bir parçası olan çekilmiş dişlerin saklanma ve kullanım koşullarına yönelik bilgi ve farkındalığının geliştirilmesi gerektiği sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Çekilmiş diş, endodonti, prelinik, eğitim, kanal tedavisi, enfeksiyon kontrolü, kontaminasyon

Evaluation of the Awareness Level of the Faculty of Dentistry About the Handling of Extracted Teeth

Aim: The aim of this study is to examine the awareness of a group of dentistry students about infection control during the use of extracted human teeth in endodontics preclinical training.

Materials and Methods: This study was conducted by asking a survey consisting of 10 questions to 2nd and 3rd year private dentistry faculty students. Students were asked questions about the storage and use conditions of the extracted teeth they collected for education. Chi-square test was used to analyze the data and the results were evaluated at the $p<0.05$ significance level.

Results: While most 3rd grade students ($p<0.05$) prefer to work with extracted teeth, 2nd grade students prefer to work with plastic teeth. While 2nd year students prefer private clinics to collect extracted teeth ($p<0.05$), 3rd year students also apply to public hospitals as well as private clinics. For extracted tooth disinfection, the majority of 2nd grade students ($p<0.05$) prefer to use 1:10 sodium hypochlorite solution and change the solution every 7 days, while 3rd grade students use the solution at different rates, changing it for longer periods.

Conclusions: Within the limits of this study, it can be concluded that students' knowledge and awareness of the storage and usage conditions of extracted teeth, which is an important part of pre-clinical endodontic education, should be improved.

Keywords: Extracted teeth, endodontics, preclinical, education, root canal treatment, infection control, contamination

DS127

Tinnitus Ve Bruksizm Vakalarında Akupunktur Uygulaması

Hayriye ALP¹, Fatma Nur TAKI¹, Kerim Çağrı AKDAĞÇI¹, Şerife AYDIN¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: kerimcagra@gmail.com

Temporomandibuler eklem rahatsızlıkları (TME) çiğneme ve ya ağız açma sırasında çene eklemine meydana gelen ağrı, klik sesi, çıtırtı gibi bir dizi belirtilerle karakterize hastalıklardır.

Genellikle hastalığın başlangıç yaşı 18 ile 26 arasında değişmekle birlikte, hekime başvuru yaşı da 20-50 arasındadır. Bayanlarda erkeklerden 5 kat daha fazla görülmektedir. Çeşitli tedaviler uygulanmış hastaların 1/10'unda ise cerrahi tedavi gerekli olmaktadır .

Miyofasyal ağrı sendromu (MAS) kaslarda ve/veya fasyalarda oluşan gergin bantlardaki tetik noktalardan kaynaklanan ağrı veya ağrıya eşlik eden kas spazmı, hassasiyet, eklem hareket açıklığında kısıtlılık, tutukluk, yorgunluk ve bazen otonomik disfonksiyonlarla karakterize bir sendromdur. Miyofasyal ağrı sendromunu etyolojisi aydınlatılmamıştır.

MAS'a neden olabilecek birçok faktör varsa da kasa ani yüklenme ile oluşan akut incinme veya tekrarlayan mikro travmaların sebep olduğu kronik zedelenme başta olmak üzere, genetik etkenler, yorgunluk ve stres en önemli nedenler arasında sayılmaktadır.

Etyolojik nedenler arasında yer alan bruksizm, dişlerde fizyolojik olmayan sıkma ve gıcırdatma olarak tanımlanabilir. Bruksizm nedeniyle oluşan aşırı kuvvetler sonucunda dişlerde aşınmalar, kırıklar, periodontal destek kaybı, çiğneme kaslarında ciddi miyofasyal ağrı sendromu hatta irreversible temporomandibular eklem hasarı oluşabilir. Ağrının dışında hastalarda mandibular hareketlerde kısıtlanma, deviasyon, klik, çene dislokasyonu, fasyal asimetri, vertigo, tinnitus, işitme güçlüğü gibi yakınmalar oluşabilir Olgu:56 yaşında erkek hasta vertigo, tinnitus şikayetleri ile getat polikliniğine başvurdu. Fizik muayenesinde bruksizme bağlı masseter asimetrisi izlendi. Akupunktur tedavisine alındı.yin-tang, Du-20,21, H-7Lu-9,P-6, GB-20 kulak çevresindeki lokal ahshi noktaları kulak üstü tinnitus noktaları 13*20mm lik tek kullanımlık akupunktur hualong iğneleri ile iğnelendi. 20dk boyunca her 2 dk da bir 10 dk boyunca stimülasyon verilerek skalp akupunktur yapıldı ayrıca akupunktur iğneleri üzerinden e nogier frekansı ile elektroakupunktur yapıldı.önce haftada bir daha sonraları 2 haftada bir yapıldı ayrıca magneyum glisinat tb 1*1, b-vitamin destekleri, d-vit3 önerildi.5.seansta şikayetleri %50 azaldı.total 15 seans hem vücut hem kulak akupunktur yapıldı.

Anahtar Kelimeler: Tinnitus, Bruksizm, Akupunktur

Acupuncture in Cases of Tinnitus and Bruxism

Temporomandibular joint disorders (TMJ) are diseases characterised by a series of symptoms such as pain, clicking and crunching in the jaw joint during chewing or mouth opening.

Generally, the age of onset of the disease varies between 18 and 26, and the age of referral to a physician is between 20-50. It is 5 times more common in women than in men. Surgical treatment is necessary in 1/10 of patients who have been treated with various treatments.

Myofascial pain syndrome (MPS) is a syndrome characterised by muscle spasm, tenderness, limitation of range of motion, stiffness, fatigue and sometimes autonomic dysfunction accompanied by pain or pain arising from trigger points in tense bands in muscles and/or fascia. The etiology of myofascial pain syndrome has not been elucidated.

Although there are many factors that may cause MAS, genetic factors, fatigue and stress are considered among the most important causes, especially acute injury caused by sudden load on the muscle or chronic injury caused by repetitive microtraumas. Bruxism, which is among the etiological causes, can be defined as non-physiological clenching and grinding of teeth. As a result of excessive forces caused by bruxism, abrasions, fractures, loss of periodontal support, severe myofascial pain syndrome in the masticatory muscles and even irreversible temporomandibular joint damage may occur. Apart from pain, patients may have complaints such as restriction in mandibular movements, deviation, clicks, jaw dislocation, facial asymmetry, vertigo, tinnitus, and difficulty in hearing.

Case:A 56-year-old male patient was admitted to the getat polyclinic with complaints of vertigo and tinnitus. Physical examination revealed masseter asymmetry due to bruxism. He was treated with acupuncture. yin-tang, Du-20,21, H-7Lu-9,P-6, GB-20 local ahshi points around the ear, tinnitus points above the ear were needled with 13*20mm disposable acupuncture hualong needles. Scalp acupuncture was performed by giving stimulation for 10 minutes every 2 minutes for 20 minutes, and electroacupuncture was performed with e nogier frequency over acupuncture needles.first once a week and then once every 2 weeks.magneyum glycinate tb 1*1, b-vitamin supplements, d-vit3 were recommended. Conclusion: Complaints decreased by 50% in the 5th session.total 15 sessions of both body and ear acupuncture were performed.

Keywords: Tinnitus, Bruxism, Acupuncture

DS128

Periapikal Lezyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi Ve Takibi

Beyzanur HATİPOĞLU¹, Emre BAYRAM¹, Melike BAYRAM¹

¹Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: beyzanurgunduz06@gmail.com

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı odontojen kaynaklı periapikal lezyonlu dişlerin kök kanal tedavisi sonrası iyileşmesinin klinik ve radyografik olarak değerlendirilmesidir.

Olgu 1: Kliniğimize başvuran 56 yaşındaki erkek hastanın 31, 32, 41, 42 nolu dişlerinde perküsyon olduğu ve radyografik görüntüde periapikal lezyon olduğu görülmüştür. İlk seans hastanın pulpası ekstirpe edilip kanalların preparasyonu yapılmıştır. %5.25 lik NaOCl ile irrigasyonun ardından kanallar salin solüsyonu ile yıkanıp % 17'lik EDTA ile yıkanarak son yıkamada salin solüsyonu kullanılmıştır. Medikaman olarak CaOH kullanılmıştır. 3 hafta sonra ikinci seans CaOH, EDTA ve ultrasonik aktivasyon ile uzaklaştırılmıştır ve kanal doluları yapılarak daimi dolgusu tamamlanmıştır.

Olgu 2: Kliniğimize başvuran 16 yaşındaki kadın hastada 31, 41 nolu dişlerde perküsyon olduğu ve radyografik görüntüde periapikal lezyon olduğu görülmüştür. İlk seans hastanın pulpası ekstirpe edilip kanalların preparasyonu yapılmıştır. Olgu 1'deki irrigasyon protokolünün aynısı uygulanmış ve medikaman olarak CaOH kullanılmıştır. 2 hafta sonra ikinci seans CaOH, EDTA ve endoaktivatör ile uzaklaştırılmıştır ve kanal doluları yapılarak daimi dolgusu tamamlanmıştır.

Olgu 3: Kliniğimize başvuran 48 yaşındaki kadın hastanın 46 nolu dişinde perküsyon ve mobilite olduğu ve radyografik görüntüde furkasyon bölgesine ilerleyen lezyon olduğu görülmüştür. İlk seans hastaların pulpası ekstirpe edilip kanalların preparasyonu yapılmıştır. Olgu 1'deki irrigasyon protokolünün aynısı uygulanmış ve medikaman olarak CaOH kullanılmıştır. 2 hafta sonra ikinci seans CaOH, EDTA ve ultrasonik ile uzaklaştırılmıştır ve kanal doluları yapılarak daimi dolgusu tamamlanmıştır.

Olgu 4: Kliniğimize başvuran 19 yaşındaki erkek hastada 31, 32, 41, 42 nolu dişlerde perküsyon olduğu ve radyografik görüntüde periapikal lezyon olduğu görülmüştür. İlk seans hastaların pulpası ekstirpe edilip kanalların preparasyonu yapılmıştır. Olgu 1'deki irrigasyon protokolünün aynısı uygulanmış ve medikaman olarak CaOH kullanılmıştır. 2 hafta sonra ikinci seans CaOH, EDTA ve ultrasonik ile uzaklaştırılmıştır ve kanal doluları yapılarak daimi dolgusu tamamlanmıştır.

Sonuç: Hastalarımıza kök kanal tedavisi yapılarak periapikal lezyon boyutu belirli zaman aralıklarıyla takip edilerek lezyonun iyileştiği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: periapikal lezyon, endodontik tedavi, iyileşme

Endodontic Treatment and Follow-up of Teeth with Periapical Lesions

Objective: The aim of this case report is to evaluate clinically and radiographically the healing of teeth with odontogenic periapical lesions after root canal treatment.

Case 1: A 56-year-old male patient was admitted to our clinic with periapical lesions on teeth numbered 31, 32, 41, 42 on percussion and radiographic images. After irrigation with 5.25% NaOCl, the canals were rinsed with saline solution and flushed with 17% EDTA and saline solution was used in the final rinse. CaOH was used as a medicament. After 3 weeks, CaOH was removed with a second session of CaOH, EDTA and ultrasonic activation and the canals were filled and the permanent filling was completed.

Case 2: A 16-year-old female patient was admitted to our clinic with percussion on teeth numbered 31, 41 and periapical lesion on radiographic image. In the first session, the patient's pulp was extirpated and the canals were prepared. The same irrigation protocol as in case 1 was applied and CaOH was used as a medication. After 2 weeks, in the second session, CaOH was removed with EDTA and endoactivator and the canals were filled and the permanent filling was completed.

Case 3: A 48-year-old female patient was admitted to our clinic with percussion and mobility in tooth number 46 and radiographic image showed a lesion progressing to the furcation area. In the first session, the pulp of the patients was extirpated and the canals were prepared. The same irrigation protocol as in case 1 was applied and CaOH was used as a medication. After 2 weeks, in the second session, CaOH was removed with EDTA and ultrasonic and the canals were filled and the permanent filling was completed.

Case 4: In a 19-year-old male patient admitted to our clinic, teeth 31, 32, 41, 42 were percussed and radiographic images showed periapical lesions. In the first session, the pulp of the patients was extirpated and the canals were prepared. The same irrigation protocol as in case 1 was applied and CaOH was used as a medication. The canals were filled and the permanent filling was completed.

Conclusion: Our patients underwent root canal treatment and the size of the periapical lesion was monitored at regular intervals and healing of the lesion was observed.

Keywords: periapical lesion, endodontic treatment, healing

DS129

Üniversal Adezivlerin Dentine Makaslama Bağ Dayanımının İncelenmesi: İn Vitro Çalışma

İrem Kübra ÇAL¹, Fatma ÖZTÜRK¹, Numan AYDIN¹, Serpil KARAOĞLANOĞLU¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Bölümü, Ankara, Türkiye
Sorumlu Yazar: iremkubra.cal@sbu.edu.tr

Amaç: Farklı uygulama modlarına sahip üniversal adezivler restoratif diş hekimliğinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı üniversal adezivlerin self-etch ve total-etch modda kullanımının dentine makaslama bağ dayanımını incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmada 7 adet üniversal ve 1 adet total-etch adeziv kullanıldı. Çalışmada kullanılacak 64 adet çekilmiş sağlam insan molar dişi mine-sement sınırına kadar akrilik bloklara gömüldü. Dişler, dentin yüzeyini açığa çıkaracak şekilde oklüzal yüzeyden aşındırıldı. Dentin dokusu üzerine adezivler self-etch ve total-etch modda uygulandıktan sonra şeffaf bir kalıp (2.38 mm çap ve 2 mm yükseklik) içerisinde akıcı kompozit (Clearfil Majesty Flow, Kuraray) konularak polimerize edildi. Termal yaşlandırma (1000 siklus) işleminden sonra üniversal test cihazında makaslama bağ dayanım testi yapıldı. Dişlerin yüzeyinde oluşan kırık tipleri mikroskop altında incelendi. Çalışmada veriler iki yönlü varyans analiz (ANOVA) testi kullanılarak değerlendirildi (p<0.05).

Bulgular: Üniversal adezivlerin dentin üzerindeki makaslama bağ dayanım değerleri adeziv ve uygulama moduna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi (p<0.05). Total-etch uygulama self-etch uygulamadan istatistiksel olarak daha fazla makaslama bağ dayanım gücü oluşturdu (p<0.05). İki aşamalı üniversal adeziv (G2 Bond Universal) self-etch ve total-etch uygulama modunda en fazla makaslama bağ dayanımı gösterdi (p<0.05). Üniversal adezivlerin bağlantı yüzeyleri incelendiğinde en fazla adeziv tipte kırık görüldü.

Sonuç: Üniversal adezivlerin total-etch modda kullanılması dentin dokusu üzerinde daha fazla bağlantı gücü oluşturmaktadır. Üniversal adeziv tipi bağlantı gücü üzerinde etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Adezyon, Makaslama Bağ Dayanımı, Self etch, Total etch, Üniversal Adeziv

Evaluation of Shear Bond Strength of Universal Adhesives to Dentin: In Vitro Study

Objective: Universal adhesives with different application modes are widely used in restorative dentistry. The aim of this study was to investigate the shear bond strength of universal adhesives to dentin in self-etch and total-etch mode.

Materials and Methods: Seven universal and one total-etch adhesive were used in the study. The sixty-four extracted intact human molars to be used in the study were embedded in acrylic blocks up to the enamel-cement junction. Occlusal surface was removed to expose the dentin surface. After applying adhesives in self-etch and total-etch mode to dentin, flowable composite (Clearfil Majesty Flow, Kuraray) was placed in a transparent mold (2.38 mm diameter and 2 mm height) and polymerized. After thermal aging (1000 cycles), a shear bond strength test was performed on a universal testing machine. The fracture types formed on the surface of the teeth were examined under a microscope. The data were evaluated using two-way analysis of variance (ANOVA) test (p<0.05).

Results: Shear bond strength values of universal adhesives on dentin showed statistically significant differences according to adhesive and application mode (p<0.05). Total-etch application produced statistically higher shear bond strength than self-etch application (p<0.05). Two-stage universal adhesive (G2 Bond Universal) showed the highest shear bond strength in self-etch and total-etch application mode (p<0.05). When the bond surfaces of the universal adhesives were examined, fractures were most common in the adhesive type.

Conclusion: The use of universal adhesives in total-etch mode produces greater bond strength on dentin tissue. Universal adhesive type has an effect on bond strength.

Keywords: Adhesion, Shear Bond Strength, Self etch, Total etch, Universal Adhesive

DS130

3B Yazıcı Baskı Kalınlığının Daimî Rezinin Makaslama Bağ Dayanımı Üzerine Etkisi: İn Vitro Çalışma

Fatma ÖZTÜRK¹, İrem Kübra ÇAL¹, Numan AYDIN¹, Bilge ERSÖZ¹, Serpil KARAOĞLANOĞLU¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Bölümü, Ankara, Türkiye
Sorumlu Yazar: fatma.ozturk1@sbu.edu.tr

Amaç: Diş hekimliği alanında kullanılan 3 boyutlu (3B) yazıcılarda farklı baskı kalınlığında dental restorasyonlar üretilebilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız 3B yazıcıda daimî rezinden farklı baskı kalınlığında üretilen örneklerin makaslama bağ dayanımını incelemektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmamızda 3B yazıcı (Asiga MAX UV, Asiga) kullanılarak daimî rezinden (Crowntec, Saremco) farklı baskı kalınlığında (10 µm, 25 µm ve 50 µm) örnekler üretildi. Hazırlanan örneklerin yüzeyine alüminyum oksit partikülleri (50 µm) kullanılarak kumlama yapıldı. Kumlama işleminden sonra örneklerin yüzey pürüzlülüğü (Ra, Sa) optik profilometre (Smartproof 5, Zeiss) ile ölçüldü. Daha sonra örnek yüzeylerine ISO 29022:2013 standartlarında belirtildiği gibi (2.38 mm çapında) şeffaf bir kalıp içerisinde self-adeziv rezin siman (Panavia SA Universal Siman, Kuraray) yapıştırıldı. Yaşlandırma uygulamasından (5000 siklus) sonra yapıştırma simanı ile 3B rezin örnekler arasındaki yapışma kalitesini belirlemek için SBS testi yapıldı. Bağlantı testi sonrası oluşan kırık tipleri mikroskop altında incelendi. Çalışmada veriler Kruskal-Wallis testi kullanılarak değerlendirildi (p<0.05).

Bulgular: 3B yazıcıda farklı baskı kalınlığında hazırlanan örneklerin kumlama sonrası yüzey pürüzlülük değerleri arasında istatistiksel anlamlı farklılık görülmedi (p>0.05). Farklı baskı kalınlığında üretilen örneklerin SBS değeri (10 µm: 20.94 MPa, 25 µm: 20.88 MPa, 50 µm: 19.99 MPa) arasında istatistiksel anlamlı bir farklılık yoktu (p>0.05). Makaslama bağ dayanım testi sonrası örneklerin yüzeyinde koheziv tip kırık görüldü

Sonuç: 3B yazıcıda daimî rezinden daha ince baskı kalınlıklarında örnekler üretilmesine rağmen SBS değerleri arasında fark görülmedi.

Anahtar Kelimeler: 3B Yazıcı, Baskı Kalınlığı, Makaslama Bağ Dayanımı

Effect of 3D Printer Layer Thickness on Shear Bond Strength of Permanent Resin: In Vitro Study

Objective: Dental restorations with different layer thicknesses can be produced on 3D printers used in dentistry. The aim of this study was to investigate the shear bond strength of specimens produced from permanent resin at different layer thicknesses on a 3D printer.

Materials and Methods: In our study, specimens of permanent resin (Crowntec, Saremco) with different layer thicknesses (10 µm, 25 µm and 50 µm) were produced using a 3D printer (Asiga MAX UV, Asiga). The surface of the prepared specimens was sandblasted using aluminum oxide particles (50 µm). After sandblasting, the surface roughness (Ra, Sa) of the specimens was measured with an optical profilometer (Smartproof 5, Zeiss). Then, self-adhesive resin cement (Panavia SA Universal Cement, Kuraray) was bonded to the surfaces of the specimens in a transparent mold (2.38 mm diameter) as specified in ISO 29022:2013 standards. After aging (5000 cycles), SBS testing was performed to determine the bond quality between the luting cement and 3D printed resin specimens. The fracture types after the bond test were examined under a microscope. Data were analyzed using the Kruskal-Wallis test (p<0.05)

Results: There was no statistically significant difference (p>0.05) between the surface roughness values of the specimens prepared with different layer thicknesses on the 3D printer after sandblasting. There was no statistically significant difference between the SBS value (10 µm: 20.94 MPa, 25 µm: 20.88 MPa, 50 µm: 19.99 MPa) of the specimens produced at different layer thicknesses (p>0.05). Cohesive type fracture was observed on the surface of the specimens after shear bond strength test.

Conclusion: Although the layer thickness of the 3D printed specimens was less than that of the permanent resin, there was no difference between the SBS values.

Keywords: 3D Printer, Layer Thickness, Shear Bond Strength

DS131

İmmatür Daimi Dişlerde Rejeneratif Endodontik Tedavi: Vaka Serisi

Dolu KAYA¹, Mesut ELBAY², Selin KORKMAZ², Emre YAPRAK³

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti A.D.

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği A.d.

³Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.D.

Sorumlu Yazar: dtdolu@gmail.com

Amaç: Rejeneratif endodonti, hasar görmüş pulpa dentin kompleksine ait hücreleri yeniden yapılandırmayı ve normal fizyolojik fonksiyonlarını geri kazandırmayı amaçlayan biyolojik temelli prosedürlerdir. Bu prosedürlerin temel amacı, dişin doğal yapısal bütünlüğünü geri kazandırarak kök kanal boşluğunda yeni ve sağlıklı dokuların oluşmasını desteklemektir. Bu vaka serisinin amacı; rejeneratif endodontik prosedürlerle tedavi edilen, 18 ay ila 4 yıl takipli, devital, immatür daimi dişlere uygulanan tedavi sonuçlarını bildirmektir.

Olgu sunumu: Bu vaka serisinde 8-15 yaş aralığındaki hastalarda, travmaya uğramış 4 üst anterior ve çürük nedeniyle nekroze olmuş 4 premolar ve molar olmak üzere 8 diş uygulanan rejeneratif endodontik tedavi sunulmuştur. İlk seansta irrigasyon solüsyonu olarak her kanal için 20 ml %2,5 sodyum hipoklorit (NaOCl) ve 20 ml serum fizyolojik kullanılmış, kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirdikten sonra cam iyonomer siman ile geçici restorasyon yapılmıştır. İkinci seansta kanallar 20 ml %17 etilendiaminetetraasetik asit (EDTA) ile irriga edilip, kanal içerisine apikal kanama sağlandıktan sonra koronal tıkama için mineral trioksit agregat (MTA) kullanılmıştır. Yeterli apikal kanamanın sağlanamadığı vakalarda PRF kullanılmıştır. Dişlerin daimi restorasyonları kompozit ile tamamlanmıştır. 18 ay ila 4 yıl takip edilen dişlerin asemptomatik olduğu ve kök gelişimlerinin devam ettiği gözlenmiştir.

Sonuç: Rejeneratif endodontik tedavi, dişlerin canlılığını yeniden kazanması, kök duvarlarının kalınlaşması, tedavinin daha kısa sürmesi gibi avantajlar nedeniyle geleneksel apeksifikasyon tedavisine iyi bir alternatif olarak umut vaat etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rejeneratif endodontik tedavi, revaskülarizasyon, mineral trioksit agregat, apeksogenezis, immatür daimi diş

Regenerative Endodontic Treatment in Immature Permanent Teeth: Case Series

the vitality of the teeth, thickening of the root walls, and shorter duration of treatment. **Aim:** Regenerative endodontics are biologically based procedures that aim to reconstruct the cells of the damaged pulp-dentin complex and restore their normal physiological functions. The main purpose of these procedures is to support the formation of new and healthy tissues in the root canal space by restoring the natural structural integrity of the tooth. The purpose of this case series is; to report the treatment results applied to devital, immature permanent teeth treated with regenerative endodontic procedures, with a follow-up of 18 months to 4 years.

Case report: In this case series, regenerative endodontic treatment applied to 8 teeth, including 4 upper anterior teeth that were traumatized and 4 premolars and molars necrosed due to caries, was presented in patients aged 8-15 years. In the first session, 20 ml of %2,5 sodium hypochlorite (NaOCl) and 20 ml of physiological saline were used for each canal as irrigation solution, and after placing calcium hydroxide in the canals, a temporary restoration was made with glass ionomer cement. In the second session, the canals were irrigated with 20 ml %17 ethylenediaminetetraacetic acid (EDTA), and after apical bleeding into the canal was achieved, mineral trioxide aggregate (MTA) was used for coronal sealing. PRF was used in cases where sufficient apical bleeding could not be achieved. Permanent restorations of teeth were completed with composite. It was observed that the teeth followed for 18 months to 4 years were asymptomatic and their root development continued.

Conclusion: Regenerative endodontic treatment promises as a good alternative to traditional apexification treatment due to its advantages such as regaining

Keywords: Regenerative endodontic treatment, revascularization, mineral trioxide aggregate, apexogenesis, immature permanent tooth

Diş İmplantlarıyla İlişkili Krestal Kemik Kaybı Prevalansının Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması

Elif ALTUN¹, Füsun YAŞAR¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: elf.altun34@gmail.com

Amaç: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT), dental implantlar ile ilişkili ilerleyici kemik kaybı ile sonuçlanan ve krestal kemik kaybının göstergesi olan peri-implantitisin teşhisinde kullanılmakta, ayrıca dental implantın alveolar kemik içerisindeki konumunu, komşu anatomik yapılarla ilişkisini, kemik kaybı miktarının değerlendirilmesini ve meydana gelen kemik defekti şekillerinin görselleştirmesini sağlamaktadır. Bu çalışmanın amacı, dental implantlar ile ilişkili krestal kemik kaybı prevalansını implant bölgeleri, komşu dişlerle ilişkileri ve kemik defekti şekillerine göre KIBT ile değerlendirmektir.

Yöntem: Çalışmaya 120 hastanın KIBT görüntüsü dahil edilmiş olup 415 dental implant değerlendirildi. KIBT taramalarında; implant bölgeleri (maksilla anterior, maksilla posterior, mandibula anterior, mandibula posterior), komşu dişlerin durumları (eksik, endodontik tedavili, periapikal lezyonlu, periodontal hastalığının olması), protez tipleri (tek kuron, multi-unit, protezin olmaması), implant konumları (bukkal, lingual, iyi ortalanmış), komşu diş-implant mesafesi (2mm'den az, 2mm, 2mm'den fazla), krestal kemik kaybı (erken, orta, ileri) ve kemik kaybı şekli (dehiscens, kemik altı defekt, krater benzeri defekt) incelendi. Krestal kemik kaybı ile kemik defekti şekilleri, implant bölgeleri, komşu diş durumları, protez tipleri, implant konumları, komşu diş-implant mesafesi değişkenlerinin ilişkisi istatistiksel olarak Ki-kare testiyle değerlendirildi.

Bulgular: Krestal kemik kaybının implant bölgeleri, komşu dişlerin durumları, diş-implant mesafesi, implant konumu ve kemik defekt şekilleriyle arasında istatistiksel olarak anlamlı fark varken ($p=0.006, p=0.002, p=0.038, p<0.001, p<0.001$), protez tipleriyle anlamlı ilişkisi bulunamadı ($p=0.140$). İmplant bölgelerinden maksilla posterior bölgede kemik kaybının olmaması ve mandibula posterior bölgede erken, orta ve ileri evre kemik kayıplarının görülmesi anlamlı olarak fazlaydı ($p=0.006$). İmplant bölgelerine komşu dişlerin eksik olduğu ve diş-implant mesafesinin ölçülemediği durumlarda erken, orta ve ileri evre krestal kemik kaybının görülmesi istatistiksel olarak yüksekti ($p=0.002, p=0.038$). İyi konumlanmış implantlarda krestal kemik kaybının olmaması ve kemik defektinin izlenmemesi, implantın bukale ve linguale konumlandığı durumlarda sırasıyla orta ve ileri seviyede kemik kayıplarının olması ve krater benzeri defektin görülmesi istatistiksel olarak fazla bulundu ($p<0.001$).

Sonuç: İmplantların doğru yerleştirilmesi ve implanta komşu dişlerin sağlıklı olması durumları, krestal kemik kaybının ve kemik defektinin oluşmamasıyla ilişkilendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, KIBT, Krestal kemik kaybı

Evaluation Of the Prevalence Of Crestal Bone Loss Associated With Dental Implants: A CBCT Study

Aim: Cone beam computed tomography (CBCT) is used to diagnose peri-implantitis, which results in progressive bone loss associated with dental implants and is indicative of crestal bone loss. It also allows the position of dental implant in alveolar bone, its relationship with adjacent anatomical structures, the evaluation of amount of bone loss and visualization the resulting bone defect shapes. The aim of this study is to evaluate the prevalence of crestal bone loss associated with dental implants with CBCT according to implant sites, relationships with adjacent teeth and bone defect shapes.

Method: CBCT images of 120 patients were included in study and 415 dental implants were evaluated. In CBCT scans; implant areas (maxilla anterior, maxilla posterior, mandibula anterior, mandibula posterior), conditions of adjacent teeth (missing, endodontically treated, periapical lesion, periodontal disease), prosthesis types (single crown, multi-unit, no prosthesis), implant positions (buccal, lingual, well-centered), adjacent tooth-implant distance (less than 2mm, 2mm, more than 2mm), crestal bone loss (early, moderate, advanced) and type of bone loss (dehiscence, infra-bony defect, crater like defect) were examined. The relationship between crestal bone loss and bone defect shapes, implant areas, adjacent tooth conditions, prosthesis types, implant positions and adjacent tooth-implant distance variables was statistically evaluated with Chi-square test.

Results: While there was a statistically significant difference between crestal bone loss and implant areas, conditions of adjacent teeth, tooth-implant distance, implant location and bone defect shapes ($p=0.006, p=0.002, p=0.038, p<0.001, p<0.001$), there wasn't significant relationship with prosthesis types ($p = 0.140$). Among the implant sites, the absence of bone loss in maxilla posterior region and the occurrence of early, moderate and advanced stage bone loss in mandibular posterior region were significantly higher ($p = 0.006$). In cases where teeth adjacent to implant areas were missing and tooth-implant distance couldn't be measured, the incidence of early, moderate and advanced crestal bone loss was statistically high ($p = 0.002, p = 0.038$). It was found that there was no crestal bone loss and no bone defects were observed in well-centered implants, respectively moderate and advanced bone loss and crater-like defects were statistically higher in cases where the implant was placed buccally and lingually ($p<0.001$).

Conclusion: Correct placement of implants and healthy teeth adjacent to implant have been associated with absence of crestal bone loss and bone defects.

Keywords: CBCT, Crestal bone loss, Dental implant

DS133

Geriatrik Hastalarda İmplant Tedavisinin Öneminin Belirlenmesi Yaklaşımı: Vaka Serisi

Delal BOZYEL¹, Buket KARA¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi

Sorumlu Yazar: buket.kara@neu.edu.tr

Gerontoloji, yaşlılık ilmi; gerodontoloji ise 'ihtiyar' insanların diş ve çene sistemleriyle uğraşan diş hekimliği dalına verilen özel isimdir. Geriatrik hastalarda yaşla birlikte tükürük salgısında azalma, alveoler kemik rezorpsiyonu, kas tonusunda azalma, zamanla diş kaybı görülmektedir. Bu gibi durumlarda protetik tedavilerde implant, köprü, konvansiyonel hareketli protezler gibi birçok seçenek mevcuttur. Ancak hastanın konforu ve kaybedilen motor becerileri açısından implant tedavisinin yeri büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmanın amacı geriatrik hastalarda motor becerilerini, kemik yapılarını ve sistemik rahatsızlıklarının yanı sıra ekonomik durumlarını da göz önünde bulundurularak, geriatrik hastalar için protetik tedavinin planlanmasını ve önemini tartışmaktır.

Kliniğimize kısmi dişsizlik şikayetiyle başvuran 60-75 yaş aralığındaki 8 hastanın sistematik incelemesinde üç hastada motor becerilerde zayıflık ve bir hastada kanser tedavisi geçmişi belirlenmiştir. Tomografiyle kemik kontrolü yapılan hastalardan altı tanesinin kemiği implant için uygun görülüşken, iki tanesinin yetersiz kemik yapısı nedeniyle distale kanat atılarak geleneksel full-mouth protez tedavisi önerilmiştir. Motor becerileri zayıf olan ancak kemik yapıları uygun olarak tespit edilen üç hastaya (70,71,79) posteriora implant yerleştirilirken, anteriora iki diş eksikliği şikayeti olan ve yeterli kemik desteği olmayan hastaya (78) geleneksel sabit protez tedavisi uygulanmıştır. Motor becerileri kuvvetli olan ve yeterli kemik desteği olan (69 ve 73) implant yerleştirilirken yeterli kemik desteği olsa da bifosfonat kullanımından dolayı bir hastaya (70) geleneksel sabit rprotez uygulanmıştır. Maddi nedenlerden dolayı bir hastaya (62) üst çenede geleneksel sabit protez ve alt çenede total protez uygulanırsa da alt çenede overdenture uygulaması daha uygun görülmüş, hasta bilgilendirilmiştir. İmplant uygulanan bir hastada (79) eski implantlarının markası belli olmadığından abutmentler üzerine kuvvet kırıcı görevi görmesi için polietereketon materyalinden kepler hazırlanmış, kemiği uygun olan bölgelere yeni implant yerleştirilmiş ve hazırlanan kepler üzerinden ölçü alınmıştır.

Sonuç olarak önce ve sonra çekilen panoramiklerde ve hastaların uzun dönem takibinde implantların gayet başarılı bir şekilde kullanıldığı; implant yapılamayan hastalarda dikey boyutun çok iyi ayarlanmadığı, hastaların kullanırken kaslarında gerilmeler olduğu görülmüştür. Bu da geriatrik hastalarda implant destekli protez tedavisinin psikolojik ve fizyolojik adaptasyonu iyileştirmesi, kemik atrofisini azaltması, çigneme-ısıрма kuvvetlerini artırması gibi birçok avantaj sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, İmplant, Abutment, Gerodontoloji, Yaş

An Assessment of the Importance of Implant Therapy in Geriatric Patients: Multiple Clinical Case Reports

Gerontology is the science of aging; gerodontology is the special term given to the branch of dentistry dealing with the dentition and jaw systems of 'old' individuals. In geriatric patients, decreased salivation, alveolar bone resorption, decreased muscle-tone and tooth-loss over time are observed along with aging. In such cases, there are many options in terms of prosthetic treatments such as implants, bridges, conventional removable prostheses. Gerontology is the science of aging; gerodontology is the special term given to the branch of dentistry dealing with the dentition and jaw systems of 'old' individuals. In geriatric patients, decreased salivation, alveolar bone resorption, decreased muscle-tone and tooth-loss over time are observed along with aging. In such cases, there are many options in terms of prosthetic treatments such as implants, bridges, conventional removable prostheses. However, implant treatment is of great significance when it comes to the patient's comfort and loss of motor-skills. The purpose of this study is to discuss the planning and importance of prosthetic treatment for geriatric patients, taking into account their motor skills, bone structures, systemic conditions, and economic status.

In the systematic examination of eight patients aged between 60 and 75 years who presented to our clinic with complaints of partial edentulism, weakness in motor skills was observed in three patients, and a history of cancer treatment was identified in one patient. Among the patients who underwent bone assessment with tomography, six were deemed suitable for implant placement, while two were recommended traditional full-mouth prosthesis treatment due to inadequate bone structure distally. For three patients with weak motor skills but suitable bone structures (aged 70, 71, and 79), implants were placed in the posterior region, while conventional fixed prosthesis treatment was applied to a patient (78) with complaints of two missing teeth in the anterior region and insufficient bone support. In cases where motor skills were strong and sufficient bone support was present (patients 69 and 73), implants were placed, except for one patient (70) who underwent conventional fixed prosthesis treatment due to bisphosphonate use despite having adequate bone support. Due to financial reasons, a patient (62) underwent conventional fixed prosthesis in the upper jaw and total prosthesis in the lower jaw, but overdenture application was deemed more appropriate for the lower jaw, and the patient was informed accordingly. In a patient who received implants (79), polyetheretherketone caps were prepared to serve as force breakers on the abutments due to the unknown brand of the existing implants, new implants were placed in areas with suitable bone, and impressions were taken using the prepared caps.

Overall, according to before and after panoramic x-rays and long-term follow-ups, the successful utilization of implants, insufficient accommodation of vertical dimension for patients which were not treated with implants which caused muscle strains was observed.

This sheds light on the fact that implant-supported prosthesis in geriatric patients provides many advantages including the improvement of psychological and physiological adaptation, reduction of bone atrophy, and improvement of chewing-biting forces. Overall, according to before and after panoramic x-rays and long-term follow-ups, the successful utilization of implants, insufficient accommodation of vertical dimension for patients which were not treated with implants which caused muscle strains was observed. This sheds light on the fact that implant-supported prosthesis in geriatric patients provides many advantages including the improvement of psychological and physiological adaptation, reduction of bone atrophy, and improvement of chewing-biting forces.

Keywords: Geriatric, Implant, Abutment, Gerodontology, Age

DS134

Ağız İçi Tarayıcı İle Alınan Tek ve Çift Taraflı Kapanış Kaydının Kayıt Doğruluğuna Etkisi: Bir Pilot Çalışma

Yusuf Kamil ŞEKER¹, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN¹, Sema İLERİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: yusufkamil95@gmail.com

Amaç: Çalışmanın amacı, tek bir ağız içi tarayıcı ile alınan ölçüde, tek taraflı veya çift taraflı kapanış kaydı alınmasının kayıt doğruluğuna etkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma kapsamında tipodont model çenenin sağ alt quadrantında tek diş preparasyonu (FDI #45) tecrübeli bir klinisyen tarafından yapılarak maksiller ve mandibular model çenelerin aljinat ölçü materyali ile (Hydrogum 5, Zhermack, Badia Polesine, Italy) geleneksel ölçüsü alınarak tip 4 alçı ile (Elite Rock, Zhermack, Badia Polesine, Italy) alçı modeller elde edildi. Bu alçı modeller el ile artiküle edilerek yarı ayarlanabilir bir artikülatöre (Bio- Art A7 Plus, Bio-Art Equipamentos Odontologicos Ltda., São Carlos, Brasil) alındı. Bu durumdaki kapanışı ağız dışı tarayıcı ile taranıp Standart Tesellation Language (STL) dosya formatında dijital ortama aktarıldı ve bu tarama çalışmamızın referans modeli olarak belirlendi. Daha sonra aynı alçı modelin ağız içi tarayıcı ile, Cerec Primescan (Dentsply Sirona, Bensheim, Germany) ölçüleri alınıp (n=15, 5 kez preparasyon yapılan taraftan kapanış kaydı, 5 kez preparasyon yapılmayan taraftan, 5 kez çift taraflı kapanış kaydı) ayrı ayrı, tek ve çift taraflı kapanış kayıtlarının da alınmasının ardından bu kapanış kayıtlarının da STL dosyaları dijital ortama aktarılıp, tersine mühendislik yazılımı kullanılarak 3 nokta yöntemi ile üst üste getirilerek karşılaştırıldı. Sapmaların istatistiksel analizine SPSS v.9.0 (IBM Corp., USA) programında tek yönlü Anova testi kullanılarak bakıldı.

Bulgular: RMS değerleri için preparasyon yapılan taraftan alınan kayıtlarda sapma miktarı $168,52 \pm 26,763 \mu\text{m}$; preparasyon yapılmayan taraftan alınan kayıtlarda $179,42 \pm 61,17 \mu\text{m}$; ve çift taraflı kapanış alınan kayıtlarda $141,2 \pm 20,5 \mu\text{m}$ olarak bulundu.

Sonuçlar: Tek üye restorasyonlar için ağız içi tarayıcılar ile farklı kapanış kayıt alma tekniklerinin, ağız içi tarayıcıların doğruluğuna istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olmadığı görülmüştür. Bu bulgular, tek üye restorasyonlar için alınan ölçülerde ağız içi tarayıcı kullanılarak alınacak vakalarda tercih edilebilecek kapanış kayıt alma tekniğinin klinik iş akışında anlamlı bir etkisinin olmadığını ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: ağız içi tarayıcılar, kapanış kaydı, doğruluk

The Effect of Unilateral and Bilateral Closure Recording Taken with Intraoral Scanner on Recording Accuracy: A Pilot Study

Aim: The aim of the study was to investigate the effect of unilateral or bilateral bite registration on registration accuracy, as measured by a single intraoral scanner.

Materials and Methods: Within the present study, a single tooth preparation (FDI #45) on the right lower quadrant of the tipodont model jaw was performed by an experienced clinician and the maxillary and mandibular model jaws were measured conventionally with alginate impression material (Hydrogum 5, Zhermack, Badia Polesine, Italy) and plaster models were obtained with type 4 plaster (Elite Rock, Zhermack, Badia Polesine, Italy). These plaster models were hand articulated and then transferred to a semi-adjustable articulator (Bio- Art A7 Plus, Bio-Art Equipamentos Odontologicos Ltda., São Carlos, Brazil). The closure in this state was scanned with an extraoral scanner and digitized in the Standard Stellation Language (STL) file format, and this scan was determined as the reference model for our study. Then, the same plaster model was measured with Cerec Primescan (Dentsply Sirona, Bensheim, Germany) intraoral scanner and closure records were taken (n=15, 5 closure records from the prepared side, 5 closure records from the non-prepared side, 5 bilateral closure records). The STL files of these closure records were then digitized and compared by superimposing them with the 3-point method using reverse engineering software. STL files of these closure records were digitized and compared by overlapping with the 3-point method using reverse engineering software. Statistical analysis of deviations was performed using one-way ANOVA test in SPSS v.9.0 (IBM Corp., USA).

Results: For the RMS values, the deviation was $168.52 \pm 26.763 \mu\text{m}$ for the recordings taken from the prepared side; $179.42 \pm 61.17 \mu\text{m}$ for the recordings taken from the unprepared side; and $141.2 \pm 20.5 \mu\text{m}$ for the recordings taken from the bilateral closure.

Conclusion: For single-unit restorations, different bite registration techniques with intraoral scanners did not have a statistically significant effect on the accuracy of intraoral scanners. These findings revealed that the bite registration technique that can be preferred in cases to be taken using intraoral scanners for impressions taken for single-member restorations doesn't have significant effect on the clinical workflow.

Keywords: intraoral scanners, bite record, trueness,

DS135

Yumuşak Doku Ossifikasyon ve Kalsifikasyonlarının Panoramik Radyograflarda Görülme Sıklığının İncelenmesi: Bir Retrospektif Çalışma

İbrahim Burak YÜKSEL¹, Taha ZİREK¹, Ali ALTINDAĞ¹, Serkan BAHRİLLİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: tahazirek0825@gmail.com

Panoramik radyografi, alt ve üst çene ve bunlara komşu anatomik yapıların tek bir tomografik görüntüsünün minimal geometrik distorsiyon ve süperpozisyon ile görüntülenmesini sağlayan bir tekniktir. Panoramik radyografi tüm dişleri ve çeneleri, göz çukuruğunun 1/3 üst kısmına kadar maksiller bölgeyi, maksiller sinüsleri, mandibulayı ve temporomandibuler eklemi bir arada gösterir.

Çene-yüz bölgesinde nadir olarak görülen yumuşak doku kalsifikasyon ve ossifikasyonları genellikle rutin radyografik tetkikler sırasında tesadüfen fark edilirler. Kalsifikasyonlar; distrofik, idiyopatik ve metastatik olmak üzere sınıflandırılabilir. Ossifikasyonlar; stylohyoid ligament ossifikasyonu, osteoma kutis, myositis ossifi- kanstır. Kalsifikasyon ve ossifikasyonlar, bazı durumlarda semptomatik olabilmelerine karşın çoğunlukla uzun yıllar semptomsuz kalırlar. Anatomik lokalizasyonları, dağılımı, sayısı, ebatları ve şekli en önemli tanı kriterleridir.

Bu çalışmada 2021-2022 yılları arasında Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvuran 500 hastanın panoramik radyografileri taranmıştır. İncelenen panoramik radyografilerde 51 tonsillolit, 22 kalsifiye lenf nodu, 28 kalsifiye aterosklerotik plak, 36 stiloid ligament kalsifikasyonu, 2 antrolit ve 21 tritiseöz kırıldak kalsifikasyonu tespit edilmiştir.

Panoramik radyografi yumuşak doku kalsifikasyon/ ossifikasyonlarının ilk değerlendirilmesinde ucuz olma ve düşük radyasyon dozu gibi nedenlerle önemli fayda sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kalsifikasyon, Ossifikasyon, Panoramik radyografi

Examination of the Frequency of Soft Tissue Ossification and Calcifications in Panoramic Radiographs: A Retrospective Study

Panoramic radiography is a technique that allows imaging of a single tomographic image of the lower and upper jaw and their adjacent anatomical structures with minimal geometric distortion and superposition. Panoramic radiography shows all teeth and jaws, maxillary region up to the upper 1/3 of the orbit, maxillary sinuses, mandible and temporomandibular joint together.

Soft tissue calcifications and ossifications, which are rarely seen in the maxillofacial region, are usually noticed incidentally during routine radiographic examinations. Calcifications; They can be classified as dystrophic, idiopathic and metastatic. Ossifications; stylohyoid ligament ossification, osteoma cutis, myositis ossificans. Although calcifications and ossifications can be symptomatic in some cases, they often remain symptomless for many years. Anatomical localization, distribution, number, size and shape are the most important diagnostic criteria.

In this study, panoramic radiographs of 500 patients who applied to Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology between 2021 and 2022 were scanned. In the panoramic radiographs examined, 51 tonsilloliths, 22 calcified lymph nodes, 28 calcified atherosclerotic plaques, 36 styloid ligament calcifications, 2 anthroliths and 21 tritiseous cartilage calcifications were detected.

Panoramic radiography provides significant benefits in the initial evaluation of soft tissue calcifications/ossifications due to reasons such as being cheap and low radiation dose.

Keywords: Calcification, Ossification, Panoramic radiography

DS136

Kompozit Rezinlerin Radyoopasitesinin Diş Dokularıyla Karşılaştırmalı Değerlendirmesi: Doğrudan Dijital Radyografik Bir Çalışma

Alime OKKESİM¹, Melek Hilal KAPLAN¹

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

Sorumlu Yazar: dt.alimeeraslan@gmail.com

Estetik restoratif materyallerin radyoopasitesi, radyografik tanıyı geliştiren önemli bir gereklilik olarak belirlenmiştir. Tüm kompozit materyal tiplerinin farklı radyoopasite seviyeleri vardır ki bu, klinik başarının ve son restorasyonların genel durumunun ölçülmesi için önemli parametrelerdir. Radyodansite, belirli bir materyalin X ışınlarının elektromanyetik radyasyonunun geçme yeteneğinin göreceli olmayan halidir, bu nedenle bir materyalin X ışınlarını absorbe etme kapasitesi, radyoopasitesini temsil eder. Bir materyalin radyodansite seviyesini ölçmek için dijital radyografi tutarlı görüntüleme sağlar, yüksek çözünürlüğe ve duyarlılığa sahiptir ve uzun yıllardır doğru ölçüm olarak kullanılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, sekiz farklı kompozit rezin radyoopasitesini, doğrudan dijital görüntü sistemi kullanarak, bunları eşdeğer alüminyum kalınlığı olarak ifade edilen diş dokularıyla (mine-dentin) karşılaştırarak değerlendirmektir.

Çalışma için 6 farklı kondanse edilebilir kompozit (G-aenial Posterior, Clearfil Majesty™ Es-2 Classic, Filtek Z250, Estelite Sigma Quick, Dynamic Plus, Neo Spectra ST), 2 farklı akışkan kompozit (Ruby Flow, Estelite Bulk Fill Flow) kullanılarak 5 mm çapında 2 mm derinliğinde 3'er numune hazırlandı. Yeni çekilmiş çürüksüz 3. molar dişten (mine ve dentin dahil) 2 mm kalınlığında kesit elde edildi. 10 basamaklı 1 mm kalınlığında alüminyum basamak step wedge hazırlanarak, 2 numara fosfor plak ile her bir örneğin ve kesilmiş dişin radyografik görüntüleri elde edildi. Alınan radyografiler Adobe photoshop programına jpeg formatında aktarılarak histogram özelliğiyle radyoopasite değerleri ölçüldü. İstatistiksel analizleri yapıldı.

Elde edilen verilere göre en yüksek radyoopasite değeri Neo Spectra ST'de izlenirken, sonrasında birbirine yakın değerlerle sırasıyla Dynamic Plus ve G-aenial Posterior'da izlenmiştir. En düşük radyoopasite değerini ise Ruby Flow göstermiştir. Akışkan kompozitlerle kondanse edilebilir kompozitler kıyaslandığında kondanse edilebilir kompozitlerin daha yüksek radyoopasiteye sahip olduğu görülmüştür. Kondanse edilebilir kompozitler kendi aralarında kıyaslandığında en düşük radyoopasite Filtek Z250'de izlenmiştir. Test edilen restoratif materyallerin hepsinin radyoopasitesi mineden yüksek bulunmuştur.

Sonuç olarak, doğru değerlendirme yapılabilmesi için restoratif materyallerin radyografik görüntüde diş yapısından kolayca ayırt edilebilmesi için yeterli radyoopasiteye sahip olması önemlidir. Farklı materyallerin radyoopasiteleri hakkındaki bilgi, profesyonellerin en uygun materyali seçmelerine yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: dental kompozit, dijital radyografi, radyoopasite

Comparative Evaluation of the Radiopacity of Composite Resins with Dental Tissues: A Direct Digital Radiographic Study

Radiopacity of restorative materials is an important requirement that improves radiographic diagnosis. Composites have different radiopacities, which are important parameters for measuring clinical success and the overall condition of the final restorations. Radiodensity is the ability of a material to transmit electromagnetic radiation of X-rays, while the capacity of a material to absorb X-rays represents its radiopacity. Digital radiography has been used for many years to measure the radiodensity level, providing consistent imaging due to its high resolution and sensitivity.

The aim of the study is to evaluate the radiopacities of eight different composite resins by comparing them with dental tissues expressed as equivalent aluminum thickness, using a direct digital imaging system.

For the study, 6 different condensable composites (G-aenial Posterior, Clearfil Majesty™ Es-2 Classic, Filtek Z250, Estelite Sigma Quick, Dynamic Plus, Neo Spectra ST) and 2 different flowable composites (Ruby Flow, Estelite Bulk Fill Flow) were used. Three samples were prepared, each with a diameter of 5 mm and a depth of 2 mm. A 2 mm thick section was obtained from a freshly extracted, caries-free third molar tooth (including enamel and dentin). A 10-step, 1 mm thick aluminum step wedge was prepared, and radiographic images of each sample and the cut tooth were obtained with a number 2 phosphor plate. Radiopacity values of the taken radiographs were measured in Adobe Photoshop program. Statistical analyzes were performed.

The highest radiopacity value was observed in Neo Spectra ST, followed by Dynamic Plus and G-aenial Posterior, respectively, with similar values. Ruby Flow showed the lowest radiopacity value. When flowable composites were compared with condensable composites, it was observed that condensable composites had higher radiopacity. When the condensable composites were compared among themselves, the lowest radiopacity was observed in Filtek Z250. The radiopacity of all tested samples was found to be higher than enamel.

As a result, in order to make an accurate evaluation, it is important that the restorative materials have sufficient radiopacity to be easily distinguished from the tooth structure in the radiographic image. Information about the radiopacity of different materials helps professionals choose the most suitable material.

Keywords: dental composite, digital radiography, radiopacity

DS137

Dış Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Geliştirilmiş Enfeksiyon Kontrol Protokolü Hakkında Bilinç Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Bir Anket Çalışması

Furkan EVRENDİLEK¹, Ayşe Tuba ÖZALP KOCA¹, Yemliha Muhammet SENEMLİ²,
Burçin ARICAN¹, Taha ÖZYÜREK¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

²Bahçeşehir Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

Sorumlu Yazar: furkan.evrendilek@bau.edu.tr

Amaç: Bu anket çalışmasının amacı devlet ve vakıf üniversitesi, 4. ve 5. sınıf dış hekimliği fakültesi öğrencilerinin geliştirilmiş enfeksiyon kontrol protokolü hakkında bilinç düzeylerinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, 8 sorudan oluşan bir anket kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Anket, devlet ve vakıf üniversitesi 4.ve 5. sınıf dış hekimliği fakültesi öğrencilerine dağıtılmıştır. Demografik özellikleri ve dönem bilgileri ile birlikte öğrencilerin, kök kanal dolumu öncesi yeni steril eldiven giyilmesinin, yeni steril el aletleri kullanımının, kullanılan rubber-dam ve gingival bariyerin değiştirilmesinin, ünitedeki yüzey bariyerlerinin değiştirilmesinin ve rubber-dam örtüsünün %2.5'lik NaOCl ile 1 dakika boyunca dekontamine edilmesinin kök kanal tedavi sonrası başarı oranına etkisi hakkındaki düşünceleri sorulmuştur. Elde edilen veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Tanımlayıcı istatistik yöntemlerine ek olarak verilerin karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanılmış ve sonuçlar p<0,05 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu anket çalışmasına 70 adet devlet üniversitesi, 70 adet vakıf üniversitesi öğrencisi katılmıştır. Elde edilen verilere göre sorulara verilen cevaplar arasında devlet ve vakıf üniversitesi öğrencileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Sonuç: Dış hekimliği fakültesi öğrencilerinin geliştirilmiş enfeksiyon kontrol protokolü hakkında verilen cevapları tatmin edici olsa da bilinç düzeyinin yükseltilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geliştirilmiş enfeksiyon kontrol protokolü, Endodonti, Anket

Evaluation of the Awareness Levels of Dentistry Students on Enhanced Infection Control Protocol: A Survey Study

Aim: The aim of this survey study is to evaluate the level of awareness of state and private university 4th and 5th year dental students on the enhanced infection control protocol.

Materials and Methods: This study was conducted using a survey consisting of 8 questions. The survey was distributed to state and private university 4th and 5th year dentistry students. In addition to demographic characteristics and semester information, students were asked about the effect of wearing new sterile gloves, using new sterile hand instruments, changing the rubber-dam and gingival barrier used, changing the surface barriers in the unit and decontaminating the rubber-dam cover with 2.5% NaOCl for 1 minute before root canal obturation on the success rate after root canal treatment. The obtained data were analysed with SPSS software. Chi-square test was used for the comparison of qualitative data. Results were evaluated at significance level of p< 0.05.

Results: A total of 70 state university and 70 private university dentistry students participated in this survey study. According to the data obtained, there was no statistically significant difference between the answers given to the questions between state and private university students.

Conclusion: Although the answers of the dentistry faculty students on the enhanced infection control protocol are satisfactory, it is thought that the level of awareness can be increased.

Keywords: Enhanced infection control protocol, Endodontics, Survey

DS138

Kök Kanallarındaki Kırık Aletlerin Tedavisi: 3 Vaka Raporu

Ayşenur KILIÇOĞLU¹, Durmuş Alperen BOZKURT², Melek NAS AKMAN³

¹Necmettin Erbakan Diş Hekimliği Fakültesi

²Bursa Uludağ Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aysenurkilicoglu@icloud.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı 3 farklı dişin apikalinde bulunan kırık aletlerin dental operasyon mikroskobu (DOM) altında, ultrasonik uçlar yardımıyla ve custom loop tekniğiyle çıkarılmasının sunulmasıdır.

Olgu sunumu 1: 43 yaşında hastamızın 24 numaralı dişine kliniğimizde kanal tedavisine başlanmıştır. Tedavi esnasında dişin apikalinde 4mm uzunluğunda alet kırılmıştır. DOM altında kırık alete kadar platform oluşturulmuştur. Daha sonra ultrasonik uçlar yardımıyla kırık aletin üçte birlik kısmına kadar olan alan genişletilmiştir. Kırık aletin yanında yeterli boşluk oluşup eğenin hareketi sağlandığında EDTA ile yüksek hızda ultrasonik aktivasyon yapıp kanaldan aletin çıkması sağlanmıştır. Kök kanalı lateral kondensasyonla tamamlanmıştır.

Olgu sunumu 2: 52 yaşındaki hasta kliniğimize 26 numaralı dişindeki protezi yenileme isteğiyle gelmiştir. Dişin mesialinde ve palatinalindeki lezyonlar, hastanın dolgusunun sızdırması ve ara ara yaşadığı ağrılar nedeniyle kanalı yenileme kararı verilmiştir. Dişin palatinal kanalının orta üçlüsünde 5 mm uzunluğunda kırık alet tespit edilmiş olup tedavi sırasında çıkarılamamış, bypass edilmiştir. Ancak ilk seansın sonunda iatrojenik olarak apikale itilmiştir. Sonraki seansında kırık alet, DOM altında ultrasonikler ve enjektörle yapılan custom loop tekniğiyle çıkarılmış, kanal tedavisi lateral kondensasyon ile tamamlanmıştır.

Olgu sunumu 3: 43 yaşındaki hastamızın 11 numaralı dişine kanal tedavisine başlanmıştır. Tedavi esnasında dişin apikalinde 6mm alet kırılmıştır. DOM altında kırık alete kadar olan alanda platform oluşturulmuştur. Bir sonraki seansında kırık aletin üçte birlik uzunluğuna kadar olan kısım ultrasonik uçlarla genişletilmiştir. Enjektörle yaptığımız custom loop ile kırık ege çıkarılmıştır. Kök kanalı lateral kondensasyon ile doldurulmuştur.

Sonuç: Kök kanallarındaki kırık aletlerin başarılı bir şekilde çıkarılması için hekimin deneyimi kadar kullanılan yöntemlerin çeşitliliği, dental operasyon mikroskobu altında çalışılması ve ultrasoniklerin kullanılması da oldukça önemlidir. Her geçen gün diş hekimliği alanında gelişen teknolojiler ve ortaya konulan yeni teknikler bu tedavilerdeki başarılı sonuçlar için umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kök kanal tedavisi, Kırık alet, Dental operasyon mikroskobu

Treatment Of Intracanal Separated Instruments: 3 Case Reports

Aim: The purpose of this case presentation is to demonstrate the removal of broken-instruments located at the apical of three different teeth using a dental operating microscope (DOM), ultrasonic tips, and the custom-loop technique.

Case Report 1: At our clinic, canal treatment was started on tooth number #24 of our 43-year-old patient. During the treatment, a 4mm-long-instrument broke at the apical of the tooth. A platform was created under the DOM up to the broken-instrument, and then the area up to one-third of the broken-instrument was expanded using ultrasonic tips. Sufficient space was created next to the broken-instrument to facilitate its movement, and high-speed ultrasonic activation with EDTA was performed to remove the instrument from the canal. The root canal was completed with lateral condensation.

Case Report 2: A 52-year-old patient applied to our clinic with a request of renewal the prosthesis on tooth number #26. The lesions on the mesial and palatal sides of the tooth, together with the occasional pain, and the leakage of the filling, led to the decision to retreatment the canal. A 5mm-long-broken-instrument was detected in the middle-third of the palatal canal, which could not be removed during treatment and was bypassed. It was iatrogenically pushed apical to the tooth. Next session, the broken-instrument was removed using ultrasonics and the custom-loop technique under DOM, and the canal treatment was completed with lateral condensation.

Case Report 3: At our clinic, canal treatment was started on tooth number #11 of our 43-year-old patient. During the treatment, a 6 mm-long-instrument broke at the apical of the tooth. A platform was created under the DOM up to the broken-instrument. Next session, the area up to one-third of the broken-instrument was expanded using ultrasonic tips. The broken-instrument was removed using the custom-loop technique with an injector. The root canal was filled with lateral condensation.

Conclusion: The variety of methods used, working under the dental operating microscope and the use of ultrasonics are as important as the experience of the dentist for the successful removal of broken-instruments in root canals. With each passing day, advancing technologies and new techniques in the field of dentistry are promising for successful results in these treatments.

Keywords: Root canal treatment, broken instrument, dental operating microscope

DS139

Apikal Konstrüksiyonu Bozulmuş Dişlerde MTA Plug ile Tıkamanın Sağlanması

Merve KÜÇÜKKAYA¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Bölümü

Sorumlu Yazar: mervekkaya@windowslive.com

Amaç: Bu vaka serisinin amacı farklı sebeplerle apikal konstrüksiyonu bozulan dişlerde MTA kullanılarak apikal tıkamanın sağlanması için iyileşmenin takip edilmesidir.

Olgu Sunum: Vaka 1: 23 yaşında sağlıklı daha önce travma nedeniyle kanal tedavisi ve sabit restorasyonları yapılmış erkek hasta 21-22 nolu dişlerinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan periapikal radyografide periapikalde radyolüsent lezyon görüldü. Dişlere kanal yenileme tedavisine başlandı. 22 nolu dişte taşkın kanal patı mevcuttu. Kanallardan guta perka uzaklaştırıldıktan sonra kalsiyum hidroksit medikasyonu yapıldı. İkinci seansta hastanın şikayeti geçmişti. Apikal çapı 100 K olan 22 nolu dişin apikalinin MTA ile tıkanmasına karar verildi. Hastanın sonrasında restorasyonları tamamlandı. Takiplerine devam etmekteyiz.

Vaka 2: 40 yaşındaki sağlıklı kadın hasta dişinin kırılması şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan periapikal radyografide periapikalde lezyon olduğu görüldü. Kanalın apikal çapı 120 K olarak belirlendi kalsiyum hidroksit medikasyonu yapıldı. Sonrasında MTA ile apikal tıkama yapılmasına karar verildi. MTA üzeri sıcak vertikal kompaksiyonla doldurulan kanala fiber post yerleştirilerek sabit restorasyonu tamamlandı.

Vaka 3: 21 yaşında sağlıklı erkek hasta çığnemede ağrı ve fistül yolu şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Daha önce travma nedeniyle kanal tedavisi yapıldığını belirten hastanın kanal yenilenmesine başlandı. Kanal geniş olduğu için mevcut guta perkalar uzaklaştırılırken kanal fazla prepera edildi. Kalsiyum hidroksit uygulandı. Apikal çapın 80 K olduğu dişe MTA plug yapılmasına karar verildi. İkinci seansta şikayeti geçen hastaya MTA plug ve sıcak vertikal kompaksiyon ile dolun yapıldı.

Sonuçlar: Apikal konstrüksiyonu bozulan dişlerde guta perka ile apikal tıkama zorlaşmaktadır. Böyle durumlarda MTA ile apikal tıkamanın daha iyi olacağı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Apikal daralım, MTA, apikal tıkama

Providing Obturation with MTA Plug in Teeth with Impaired Apical Construction

Objective: The aim of this case series is to provide apical obturation using MTA in teeth with impaired apical constriction due to different reasons and to follow the healing.

Case Presentation: Case 1: A 23-year-old healthy male patient with previous root canal treatment and restorations due to trauma presented to our clinic with the complaint of pain in teeth 21-22. Periapical radiography revealed a radiolucent periapical lesion. Root canal treatment was started. Tooth 22 had overflowing canal sealer. After removal of guta percha from the canals, calcium hydroxide medication was applied. In the second session, the patient's complaint had resolved. Since the apical diameter was 100 K, it was obturated with apical MTA. The patient's restorations were then completed. We continue her follow-up.

Case 2: A 40-year-old healthy female patient was admitted to our clinic with the complaint of tooth fracture. Periapical radiography revealed a periapical lesion. The apical diameter of the canal was determined as 120 K and calcium hydroxide medication was performed. Afterwards, it was decided to perform apical obturation with MTA. The rest of the canal was filled with hot vertical compaction and the restoration was completed by applying fiber post.

Case 3: A 21-year-old healthy male patient was admitted to our clinic with complaints of pain in chewing and sinus tract. He stated that he had previously undergone root canal treatment due to trauma and root canal restoration was started. Since the canal was wide, the existing guta percha was removed and the canal was over-prepared. Calcium hydroxide was applied. It was decided to perform MTA plug on the tooth with an apical diameter of 80 K. In the second session, the patient's complaint was resolved and the tooth was filled with MTA plug and hot vertical compaction.

Results: Apical plugging with guta percha becomes difficult in teeth with impaired apical constriction. In such cases, apical obturation with MTA is recommended to be better.

Keywords: Apical constriction, MTA, apical obturation

DS140

Ağız Kanseri Farkındalığı: Aile Hekimliğinde Erken Teşhisin Önemi

İbrahim Burak YÜKSEL², Hamdi AKKUŞ¹, Kamile MARAKOĞLU³

¹Sağlık Bakanlığı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Sorumlu Yazar: drhamdiakkus@hotmail.com

Giriş: Ağız kanseri, dünya çapında ciddi bir sağlık problemidir ve erken teşhis, tedavi başarısını önemli ölçüde artırır. Oral kanserli veya oral premalign lezyonlu birçok hasta, lezyonlar teşhis edildiğinde sıklıkla asemptomatiktir. Oral kavitenin premalign ve erken dönemde olan malign lezyonlarının belirlenmesi, bu lezyonların ilerlemesini veya kanserlere dönüşümünü engelleyecek tedavi seçeneklerine fırsat verecektir. Ancak genellikle oral kanserler sıklıkla semptomatik olduklarında teşhis edilir. Bu dönemde vakaların yaklaşık üçte ikisi ilerlemiş kanserdir ve dolayısıyla hastalığın prognozu kötüdür. Bu bağlamda, aile hekimleri, hastalığın erken teşhisinde kilit bir role sahiptir, çünkü genellikle ilk temas noktasındadır.

Materyal ve Metod: Bu araştırma, kapsamlı bir eğitim programı tasarlamış ve aile hekimlerine sunmuştur. Program, ağız kanseri risk faktörlerinin, erken belirtilerin tanınması, uygun tarama yöntemlerinin kullanılması ve gerekli durumlarda uzmanlara yönlendirme stratejilerinin anlatıldığı interaktif seminerler ve çalıştaylar içermektedir. Ayrıca, katılımcıların bilgi düzeylerini ölçmek için öncesi ve sonrası anketler uygulanmıştır.

Yöntem: Konya ilindeki aile hekimleri arasında toplam 158 aile hekiminin katılımı ile planlanmış bir anket ve katılımcıların mevcut bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla 'Google Forms' üzerinden bir ön anket uygulanarak başlar. Daha sonra, oral premalign lezyonların tanıtımı ve tespiti ile ilgili bir bilgilendirme programı tamamlanır. Eğitim sonrası, aynı anket tekrarlanarak bilgi artışı değerlendirilir. Ayrıca, katılımcılar programın uygulanabilirliği ve içeriği hakkında geri bildirimde bulunurlar. Verilerin analizi, eğitim öncesi ve sonrası bilgi düzeyleri arasındaki farkı ve eğitimin etkinliğini değerlendirmek için kullanılır. Toplanan veriler SPSS yazılımı kullanılarak analiz edilmiş ve $p < 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Sonuçlar: Eğitim programının tamamlanmasının ardından, aile hekimlerinin ağız kanseri konusundaki bilgisi önemli ölçüde artmıştır. Özellikle, risk faktörleri, erken belirtiler ve doğru yönlendirme konularında farkındalıkları artmıştır. Ayrıca, programın içeriği ve sunumu katılımcılar tarafından yüksek derecede olumlu değerlendirilmiştir, bu da benzer programların diğer sağlık profesyonellerine de uygulanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağız Kanseri, Erken Teşhis, Aile Hekimliği, Farkındalık Eğitimi

Oral Cancer Awareness: The Importance of Early Diagnosis in Family Medicine

Introduction: Oral cancer is a serious health problem worldwide and early detection significantly improves treatment success. Many patients with oral cancer or oral premalignant lesions are often asymptomatic when the lesions are diagnosed. Identification of premalignant and early malignant lesions of the oral cavity will allow treatment options to prevent the progression or transformation of these lesions into cancers. However, oral cancers are usually diagnosed when they are symptomatic. At this time, approximately two thirds of cases are advanced cancers and therefore have a poor prognosis. In this context, family physicians have a key role in the early diagnosis of the disease because they are often the first point of contact.

Materials and Methods: This study designed and delivered a comprehensive educational programme to family physicians. The programme included interactive seminars and workshops on oral cancer risk factors, recognition of early signs, use of appropriate screening methods and strategies for referral to specialists when necessary. In addition, pre and post questionnaires were administered to measure the level of knowledge of the participants.

Method: It starts with a planned survey among family physicians in Konya province with the participation of a total of 158 family physicians and a preliminary questionnaire on 'Google Forms' to determine the current level of knowledge of the participants. Then, an information programme on the presentation and detection of oral premalignant lesions is completed. After the training, the same questionnaire is repeated to assess the increase in knowledge. Participants also provide feedback on the applicability and content of the programme. Data analysis is used to assess the difference between pre- and post-training knowledge levels and the effectiveness of the training. The collected data were analysed using SPSS software and $p < 0.05$ was considered significant.

Results: After completion of the training programme, family physicians' knowledge of oral cancer increased significantly. In particular, their awareness of risk factors, early symptoms and correct referral increased. In addition, the content and presentation of the programme were highly positively evaluated by the participants, suggesting that similar programmes could be applied to other health professionals.

Keywords: Oral Cancer, Early Diagnosis, Family Medicine, Awareness Training

DS141

Farklı Materyal ve Minimal İnvaziv Preparasyon Dizaynının Maksiller Premolarda Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması

Saliha ORUÇ¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹, Gökberkkaan DEMİREL¹, Reza MOHAMMADI¹, İbrahim Burak YÜKSEL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: salihaoruc44@gmail.com

Yapısal olarak madde kaybı görülen dişler, direkt veya indirekt restorasyonlar kullanılarak restore edilebilmektedir. İndirekt restorasyonların avantajları arasında uygun aproksimal kontur, oklüzal morfoloji ve kenar uyumu elde etme kolaylığı yer almaktadır. Ayrıca polimerizasyon sırasında daha az büzülme gözlenmektedir, bu da çatlak oluşumu ve mikro sızıntı riskini azaltmaktadır. Bu çalışmanın amacı, farklı preparasyon tasarımları ile hazırlanmış maksiller premolar dişte farklı tam seramik materyallerin sonlu elemanlar analizi aracılığıyla stres dağılımına etkisini incelemektir.

Çekilmiş sağlam bir maksiller premolar diş uygulama için bulundu. 1 hafta serum fizyolojikte bekletildi. Dişe herhangi bir işlem uygulanmadan önce konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile üç boyutlu radyografik görüntü alındı. Dişe kanal tedavisi uygulandıktan sonra sırasıyla mesioklüzal inlay (MOI), mezioklüzodistal inlay (MODI), onlay (MODN) ve overlay (MODV) restorasyonların hazırlanmasına uygun preparasyonlar yapıldı. Her preparasyon sonrasında CBCT ile radyografik görüntüler alındı. Elde edilen dotalar DICOM olarak çıkarıldı, Mimics programına aktarılarak dişler üç boyutlu nesnelere haline getirildi. Bu görüntüler EXOCAD programına aktarıldı. Ardından STL formatında preaparasyona uygun olarak hazırlanmış restorasyonlar tasarlandı. Elde edilen tüm dosyalar Solidworks programına aktarılarak siman tasarımıyla birlikte tüm çakıştırma işlemi yapıldı ve STP dosyaları olarak çıkarıldı. STP dosyaları sonlu eleman analizi için ABAQUS programına aktarılarak her bir preparasyon grubu için polimer infiltre seramik ağ (PISA), zirkonyayla güçlendirilmiş lityumdisilikat (ZLS), rezin matrikse sahip nanohibrit seramik (RMNH) ve siman için self cure rezin siman özellikleri verildi. Restorasyonların oklüzal tablasına vertikal yönde 600N kuvvet uygulandı. Stres değerleri Von Mises cinsinden kaydedildi.

Çalışmanın sonucunda restorasyona gelen en düşük Von Mises Stres (VMS) değeri MOI'da görülürken, en yüksek VMS değeri MODV'de görülmüştür. Mineye iletilen en yüksek VMS değeri MOI'da, en düşük VMS değeri ise MODV'de görülmüştür. Periodontal ligamentte oluşan VMS değeri MODV'de en düşüktür.

Uygulanan yükler sonucunda periodontal ligamentte oluşan en düşük VMS değerinin MODV'de görülmesi, kemiğe iletilen stresin daha az olması anlamına gelebilir. ZLS restorasyonda yükün, minede diğer gruplara göre daha az olması, dişin korunumu düşünüldüğünde daha avantajlı olarak düşünülebilir. Ayrıca MODV'de periodontal ligamentte görülen stres en düşük RMNH'de ölçülmüştür. Bu nedenle, periodontal problemlili dişlerde materyal olarak RMNH kullanılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: cam seramik, inlay, onlay, overlay, sonlu elemanlar analizi

An Analysis Study of The Effect of Different Material and Minimal Invasive Preparation Design on Stress Distribution in Maxillary Premolars: A Finite Element Analysis Study

The aim of this study is to determine the effect of stress distribution on maxillary premolar teeth prepared with different preparation designs, reinforced with zirconia-based ceramic, hybrid ceramic, and nanohybrid ceramic materials containing resin matrix, through finite element analysis.

An intact maxillary premolar tooth was extracted for the purpose of an application. It was soaked in saline solution for 1 week. Prior to any procedure on the tooth, cone-beam computed tomography (CBCT) was used to obtain three-dimensional radiographic images. After performing root canal treatment on the tooth, preparations suitable for mesio-occlusal inlay (MOI), mesio-occluso-distal inlay (MODI), onlay (MODN), overlay (MODV) were taken with CBCT after each preparation. The obtained data were exported as DICOM and transferred to the Mimics program to convert the teeth into three-dimensional objects. These images were then transferred to the EXOCAD program. Subsequently, restorations designed according to the preparation were prepared in STL format. All files obtained were transferred to the Solidworks program, and the collision process was performed together with the design of the cement, and the files were exported as STP files. STP files were transferred to the ABAQUS program for finite element analysis, and properties of polymer infiltrated ceramic network (PICN), zirconia-reinforced lithium disilicate (ZLS), resin matrix hybrid ceramic (RMHC), and self-cure resin cement were provided for each preparation group. A vertical force of 600N was applied to the occlusal table of the restorations. Stress values were recorded in terms of Von Mises.

The study found the lowest Von Mises Stress (VMS) value in MOI and the highest in MODV. MOI exhibited the highest VMS value transmitted to the enamel, whereas MODV had the lowest. Additionally, MODV showed the lowest VMS value in the periodontal ligament. Observing the lowest VMS value in MODV within the periodontal ligament due to applied loads may suggest reduced stress transmission to bone. In ZLS restoration, the lower load on enamel compared to other groups can be advantageous for tooth preservation. The stress observed in the periodontal ligament in MODV was lowest in RMNH. Hence, recommending RMNH as a material for teeth with periodontal issues may be beneficial.

Keywords: glass ceramic, inlay, onlay, overlay, finite elements analysis

DS142

Beyazlatıcı Etkili Gargaraların Renklendirilmiş Tek Renk Kompozit Rezinlerin Renk Değişimi Üzerine Etkisi

Nihal ŞENOL¹, Enise Betül GÖÇER¹, Vahti KILIÇ¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: nihalsenol@erciyes.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı beyazlatıcı ağız gargaralarının renklendirilmiş dört farklı tek renk kompozit rezinin renk değişimi üzerine olan etkilerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmada bir çoklu renk sistemine sahip estetik kompozit (Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE, ABD) ile dört tek renk kompozit rezin [(Omnichroma, Tokuyama, Japonya), (Charisma Diamond One, Kulzer, Almanya), (Essentia Universal, GC Corp., Japonya), (Vittra Unique, FGM Dental, Brezilya)] kompozit olmak üzere beş farklı kompozit rezin kullanıldı. Örneklerin hazırlanmasında 8 mm genişliğinde ve 2mm derinliğinde plastik kalıplar kullanılarak her kompozitten 32 toplamda 160 örnek hazırlandı. Polimerizasyon işlemine takiben kalıplardan çıkarılan örnekler disk polisaj sistemi ile (Sof-Lex, 3M Espe, ABD) yüzey işlemlerine tabi tutuldu. Örnekler sonra 37 °C deki distile suda 24 saat süresince bekletildi. Kompozit örneklerin ilk renk parametreleri klinik tipi bir spektrofotometre (Vita Easyshade Compact, Vita Zahnfabrik, Germany) ile, CIE L*a*b* renk skalası esas alınarak ölçüldü ve her gruptaki kompozit örnekler rastgele dört gruba ayrıldı ve örnekler numaralandırıldı (n=8). Daha sonra 37 °C deki kahvede 24 saat süresince bekletilen örnekler yıkandıktan sonra ikinci renk ölçümleri yapıldı. Örnekler dört beyazlatıcı etkili ağız gargarasında (Colgate Optic White, Listerin Advanced White, Pasta del Capitano Whitening, SPLAT® Professional Bio-Active) 37 °C de 24 saat bekletildikten sonra üçüncü renk ölçümleri yapıldı ve renk değişimleri CIEDE2000 formülüyle analiz edildi. İstatistiksel analizler one way ANOVA ve Tukey's çoklu karşılaştırma testi kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Renk değişimi değerlerinin istatistiksel olarak değerlendirilmesi sonucu; renklendirilen kompozit rezinlerin gargarada bekletilme sonunda görülen renk değişimleri kullanılan gargara ve kompozitlere göre istatistiksel olarak farklı bulundu ($p \leq 0.05$). Kahveyle renklendirilen daha sonra gargaralarda bekletilen kompozit rezinlerin ortalama renk değişim değerlerinin (ΔE) 0.85 ile 4,87 aralığında olduğu tespit edildi. Kompozitler içinde en çok renk değişimi Charisma Diamond One grubunda Pasta del Capitano Whitening gargara kullanımında gözlemlenirken ($\Delta E=4.87$) , grupların tamamında en düşük renk değişimi SPLAT® Professional Bio-Active kullanımında gözlemlendi.

Sonuç: Tek renk kompozitler çoklu renk sistemine sahip kompozitten daha fazla renk değişimi göstermiştir ve kullanılan gargara göre değişim miktarı farklılık göstermiştir. Grupların genelinde beyazlatıcı ağız gargaraları algılanabilirlik eşik düzeyinin üzerinde bir renk değişimine neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: ağız gargarası, beyazlatıcı, tek renk kompozit, renk değişimi

Effect of Whitening Mouthwashes on Color Change of Colored One Shade Composite Resins

Aim: The aim of this study was to evaluate the effects of different whitening mouthwashes on the color change of four different one-shade composite resins.

Materials and Methods: In the study, an aesthetic composite with a multi-shade system (Filtek Ultimate, A2 Body, 3M ESPE, USA) and four one-shade composite resins [(Omnichroma, Tokuyama, Japan), (Charisma Diamond One, Kulzer, Germany), (Essentia Universal, GC Corp., Japan), (Vittra Unique, FGM Dental, Brazil)] was used. A total of 160 samples, 32 of each composite, were prepared using 8 mm wide and 2 mm deep plastic molds. Following the polymerization process, the samples removed from the molds were subjected to surface treatment with a disc polishing system (Sof-Lex, 3M Espe, USA). The samples were then kept in distilled water at 37 °C for 24 hours. The initial color parameters of the composite samples were measured with a clinical type spectrophotometer (Vita Easyshade Compact, Vita Zahnfabrik, Germany) based on the CIE L*a*b* color scale, and the composite samples in each group were randomly divided into four groups (n=8). Then, the samples were kept in coffee at 37 °C for 24 hours and second color measurements were made. After the samples were kept in four whitening effective mouthwashes (Colgate Optic White, Listerin Advanced White, Pasta del Capitano Whitening, SPLAT® Professional Bio-Active) at 37 °C for 24 hours, third color measurements were made and color changes were analyzed with the CIEDE2000 formula. Statistical analyzes were performed using one way ANOVA and Tukey's multiple comparison test.

Results: As a result of statistical evaluation of color change values; the color changes observed after the colored composite resins were kept in mouthwash were found to be statistically different depending on the mouthwash and composites used ($p \leq 0.05$). It was determined that the average color change values (ΔE) of the composite resins kept in mouthwash were between 0.85 and 4.87. While the highest color change among the composites was observed in the Charisma Diamond One group using Pasta del Capitano Whitening mouthwash ($\Delta E=4.87$), the lowest color change in all groups was observed in the use of SPLAT® Professional Bio-Active.

Results: One-shade composites showed more color change than the composite with multi shade color system composite, and the amount of change varied depending on the mouthwash used. Almost all groups, whitening mouthwashes caused a color change above the perceptibility threshold level.

Keywords: mouthwashes, whitening, one-shade composite, color change

DS143

Sinüs Lifting Cerrahisinde Karşılaşılan Zorluklar ve Çözüm Stratejileri: Vaka Serisi

Ezgi YÜCEER ÇETİNER¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
Sorumlu Yazar: ezgiyuceer@hotmail.com

Sinüs lifting operasyonu günümüzde kullanılan kemik augmentasyon yöntemleri arasında en öngörülebilir metot olarak kabul edilmektedir. Bu prosedür, cerrahi açıdan zorlu vakalarda, dişsiz posterior maksillada kemik hacminin artırılmasını ve dental implant yerleştirilmesini mümkün kılar. Bu teknik genel olarak yüksek başarı oranları elde etmesine rağmen, çeşitli komplikasyonlar ve komorbiditeler meydana gelebilir. Sinüs lifting ile ilişkili komplikasyonlar intraoperatif, immediyat postoperatif ve gecikmiş postoperatif olmak üzere üç ana kategoriye ayrılabilir. İntraoperatif komplikasyonlar, Schneiderian membranının yırtılması, kanama, antral veya nazal penetrasyon, komşu dişlerin zarar görmesi, alveolar kemikte kırık veya perforasyon oluşması, yetersiz primer stabilite ve ostium obstrüksiyonu gibi durumları içerir. Potansiyel komplikasyonların çeşitliliği göz önüne alındığında, tedavi yöntemlerinin dikkatli bir şekilde değerlendirilmesi şarttır. Dolayısıyla, cerrahların ilgili tedavi protokollerini, endikasyon ve kontrendikasyonları, anatomik ve hastaya özgü faktörleri detaylı bir şekilde bilmeleri gerekmektedir. Bu sunum, sinüs lifting cerrahisi ile ilişkili intraoperatif zorlukları ve komplikasyonları üç ayrı vaka üzerinden kapsamlı bir şekilde incelemeyi ve bu zorluklara yönelik çözümleri tartışmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: augmentasyon, komplikasyon, sinüs lifting

Challenges and Management Strategies in Sinus Lift Surgery: A Case Series

Maxillary sinus lifting surgery is known as the most predictable method among the bone augmentation procedures used today. It makes possible the increase of bone volume in the edentulous posterior maxilla for the placement of dental implants in surgically compromised cases. Although this technique generally achieves a high success rate, it may still lead to some complications and related comorbidities. Complications associated with sinus lifting can be divided into intraoperative, immediate postoperative, and delayed postoperative. Intraoperative complications include tearing of the Schneiderian membrane, bleeding, antral or nasal penetration, damage of adjacent teeth, fracture or perforation of alveolar bone, insufficient primary stability, and obstruction of the ostium. Given the variety of potential complications, careful consideration of treatment methods is essential. Therefore, surgeons should be familiar with the treatment protocols, indications, contraindications, and anatomical and patient-specific factors. This presentation aims to explore intraoperative challenges and complications through three separate cases and discuss solutions to the challenges associated with sinus lifting surgery.

Keywords: augmentation, complication, sinus lifting

DS144

Frenektomi Uygulamalarıyla İlişkili Makalelerin Web of Science Veri Tabanında Bibliyometrik Analizi

Beyza ÖZTAŞ¹, Elif Esra ÖZMEN¹, Aybike ŞEKER²

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi

²İstanbul Kent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: beyzadonmez1997@gmail.com

Amaç: Bibliyometri, belirli bir alandaki yayınların belirli zaman aralıklarında yazar, yayın, konu, atıf sayısı ve atıf yapılan kaynaklar açısından niceliksel analizidir. Bu çalışma frenektomi alanında yapılan araştırmaların eğilimini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada Web of Science veri tabanında 01.05.2024 tarihinde yayımlanan frenektomi ile ilgili yapılan çalışmalar incelenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Web of Science veri tabanında yer alan 2005-2024 yılları arasında yapılmış 'frenektomi' başlıklı 233 çalışma bibliyometrik analiz ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda en fazla "Diş Hekimliği" kategorisinde çalışma yapıldığı, 199 yazarın bu konuyla ilgili çalıştığı, 106 anahtar kelimenin kullanıldığı, 40 kaynağın kullanıldığı, yıllık büyüme oranının %3.72 olduğu, çalışmaların 42 tanesinin makale 1 tanesinin de erken erişim durumunda makale olduğu görülmüştür. En çok çalışmanın 2021 yılında yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır. En çok makalenin QUINTESENCE INTERNATIONAL dergisinde yayımlandığı görülmüştür.

Sonuç: Bibliyometrik araştırmalar hem ele alınan konuların bilimsel anlamda mevcut durumunu ortaya koyar hem de süreç içerisinde gelişimi konusunda fikir verir bu nedenle değerli araştırmalardır. Bulgular frenektomi uygulamalarında yapılacak gelecek araştırmalara rehber niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik analiz, frenektomi, web of science veri tabanı

Bibliometric Analysis of Articles Associated with Frenectomy Procedures in the Web of Science Database

Background: Bibliometrics involves the quantitative analysis of publications in a specific field over specific time intervals in terms of authors, publications, topics, citation counts, and cited references. This study was conducted to determine the trends in research related to frenectomy procedures. The research examined studies related to frenectomy published in the Web of Science database as of May 1, 2024.

Methods: A bibliometric analysis was conducted on 233 studies titled "frenectomy" published in the Web of Science database between 2005 and 2024.

Results: The analysis revealed that the majority of studies were conducted in the category of "Dentistry," with 199 authors contributing to this topic. 106 keywords were used, citing 40 sources. The annual growth rate was determined to be 3.72%, with 42 articles and one early access article identified. The highest number of studies was conducted in 2021. It was observed that the highest number of articles were published in the QUINTESENCE INTERNATIONAL journal.

Conclusion: Bibliometric research not only reveals the current scientific status of the topics under consideration but also provides insights into their development over time. Therefore, such studies are valuable. The findings serve as a guide for future research in frenectomy procedures.

Keywords: Bibliometric analysis, frenectomy, Web of Science database

DS145

Açılı Yerleştirilmiş Dental Implantların Marjinal Kemik Kaybı Ve Klinik Başarısının İncelenmesi: 1-3 Yıllık Retrospektif Çalışma

Beyza DÖNMEZ¹, Doğan Ilgaz KAYA¹

¹Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: beyzadonmez1997@gmail.com

Amaç: Dişsiz kretin hacmi ve kritik anatomik yapılara komşuluğu, implant cerrahisinin önemli limitleyicilerdendir. Özellikle erken yaşta kaybedilen dişler sebebiyle bu bölgelerde meydana gelen kemik kaybı, maksiller sinüsün pnömatizasyonu, mandibuler posterior bölgede vertikal kayıp implant yerleştirmeyi zorlaştırmaktadır. Açılı implantlar yerleştirilerek kemik augmentasyon cerrahisi gibi komplikasyonlara sahip cerrahi işlemlerden kaçınılabilmektedir. Bu klinik çalışmanın amacı açılı yerleştirilmiş implantların marjinal kemik kaybını ve takip döneminde oluşan komplikasyonları değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Daha önce Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuş açılı implant yerleştirilmiş hastalar hasta veri tabanından saptanmıştır. Bu hastalardan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) görüntüleri bulunan total dişsizliğe sahip 16 hasta (8 kadın, 8 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Takip yılları, hasta yaşları, patolojiler, sigara içme alışkanlıkları, sistemik rahatsızlıklar, enfeksiyon, ağrı varlığı, vida kırığı, implant üstü protezlerdeki cheeping ve mobilite hasta tedavisine dahil olmayan bağımsız bir araştırmacı tarafından Excel tablosu üzerinde toplandı. 15 ila 30 aylık süre boyunca fonksiyonda olan açılı implantlarda meydana gelen marjinal kemik kaybının implant açısı, bağlantı tipi, karşıt ark restorasyon tipi ve üst yapı restorasyonunun planlanması gibi faktörlere göre değerlendirilmesi yapılmıştır. CBCT'den alınan cross-sectional kesitler sabit anatomik referans noktalar belirlenerek çakıştırıldı. Mesial ve distal yüzey ölçümleri sagittal kesitte; bukkal ve palatinal yüzey ölçümleri coronal kesitte incelendi. Alveolar kret ve dental implant platformu referans alınarak aradaki mesafenin mm'lik ölçümü yapılarak marjinal kemik kaybı kaydedildi.

Bulgular: Yerleştirilen implantların %3,44'u 15° den daha az eğimli, % 75,86'ı 15°- 30° eğimleri arasında, %20,68'i 30° den fazla eğimde olduğu belirlenmiştir. Mesial ve distal yüzeylerde marjinal kemik kaybı yokken bukkal yüzeylerde ortalama 0,66, lingual bölgede 0,93'dür. Uygulanan 29 implantın sadece bir tanesinde erken fail gözlenmiştir. İncelenen hiçbir implantta ağrı, enfeksiyon gözlenmedi. 2 adet vida kırığı belirlenmiştir.

Sonuç: Bu retrospektif klinik çalışmanın sonuçlarına göre, açılı olarak yerleştirilmiş implantlar ile desteklenen tam ark sabit protezler, tamamen dişsiz çenelerin protetik rehabilitasyonunda öngörülebilir ve geçerli bir tedavi yöntemi olarak düşünülebilmesi için daha geniş gruplarla yapılmış klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Marjinal Kemik Kaybı, Açılı İmplant

Evaluation of Marginal Bone Loss and Clinical Success of Tilted Dental Implants: A 1-3 Year Retrospective Study

Objective: The relationship with critical anatomical structures represents significant limitations in implant surgery. Tilted implants offer a solution to avoid surgical procedures with complications such as bone augmentation surgery. The aim of this clinical study is to evaluate the marginal bone loss and complications during the follow-up period of tilted placed implants.

Materials and Methods: Patients who had previously undergone angulated implant placement at Karamanoğlu Mehmetbey University Faculty of Dentistry were identified from the patient database. A total of 16 edentulous patients (8 females, 8 males) with cone beam computed tomography (CBCT) images were included in the study. Follow-up years, patient ages, pathologies, smoking habits, systemic diseases, infection, presence of pain, screw fracture, cheeping in implant-supported prostheses, and mobility were recorded in an Excel spreadsheet by an independent researcher not involved in patient treatment. Marginal bone loss in angulated implants functioning for 15 to 30 months was evaluated based on factors such as implant angle, connection type, opposing arch restoration type, and superstructure restoration planning. Cross-sectional images from CBCT were superimposed by identifying fixed anatomical reference points. Mesial and distal surface measurements were examined in the sagittal section; buccal and palatal surface measurements were examined in the coronal section. Marginal bone loss was recorded by measuring the distance between the alveolar crest and the dental implant platform.

Results: It was determined that 3.44% of placed implants had an inclination of less than 15°, 75.86% had inclinations between 15° and 30°, and 20.68% had inclinations greater than 30°. While no marginal bone loss was observed on the mesial and distal surfaces, the average on the buccal surfaces was 0.66 and on the lingual surface was 0.93. Only one early failure was observed among the 29 implants examined. No pain or infection was observed in any of the examined implants. Two screw fractures were identified.

Conclusion: According to the results of this retrospective clinical study, further clinical studies with larger sample sizes are needed to consider tilted implants supported by full arch fixed prostheses as a predictable and valid treatment method in the prosthetic rehabilitation of completely edentulous jaws.

Keywords: Dental Implant, Marginal Bone Loss, Tilted Implant

DS146

Çiğneme Simülasyonu Altında CAD/CAM Seramik Blokların Hacim Kaybının Değerlendirilmesi

Şevval ÖKSÜZ¹, Canan AKAY¹, Mehmet Esad GÜVEN²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: sevvaldurmus07@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı CAD/CAM teknolojisi ile üretilen lityum disilikat seramik blokların çiğneme simülasyonu sonrası hacim kaybını değerlendirmektir.

Materyal ve Yöntem: Kullanılan CAD/CAM tam-seramik bloklar Cerec Tessera, Amber Mill ve IPS e.max CAD idi. Her gruptan 10 adet olmak üzere toplam 30 örnek hazırlandı. Örnekler, hacim kaybını değerlendirmek için herhangi bir yapay yaşlandırma işlemi olmaksızın bir CAD/CAM tarayıcı ile tarandı ve ilk ölçümler bilgisayar destekli bir program kullanılarak alındı. Örnekler, 5 yıllık kullanıma eşdeğer çift eksenli çiğneme simülatörü ile dinamik olarak yüklendi. Planlanan döngü değerinin sonunda, çiğneme simülatöründeki hacim kaybını belirlemek için numuneler bir IOS ile tekrar tarandı ve aşınmış alanların hacim kaybı metrolojik analiz yazılımı (Geomagic Control X, sürüm 2022.2) ile ölçüldü. İstatistiksel analizler yapıldı. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Sonuçlar: Çiğneme simülatöründe dinamik yüklemeye sonra, numunelerin yüzeyinde hacim kaybı gözlenmiştir. IPS e.max CAD grubu ortalama 0.573 mm^3 hacim kaybına sahipken, Amber Mill grubu 0.846 mm^3 ile en yüksek hacim kaybı değerini göstermiştir. Cerec Tessera grubunun ortalama hacim kaybı 0.579 mm^3 olarak kaydedilmiştir.

Sonuç: Çiğneme simülatöründe dinamik yükleme sonucunda uzun süreli kullanımda materyallerde hacim kaybı tespit edilmiştir. Örnek grupları arasında Amber Mill grubunun diğer iki gruba göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek ortalama hacim kaybına sahip olduğu görülmüştür. Cerec Tessera ve IPS e max CAD arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Çiğneme Simülatörü, Tam Seramik, Hacim Kaybı

Evaluation of Volume Loss of CAD/CAM Ceramic Blocks Under Chewing Simulation

Aim: The aim of this study was to evaluate the volume loss of lithium disilicate ceramic blocks produced with CAD/CAM technology after chewing simulation.

Materials And Method: The CAD/CAM all-ceramic blocks used were Cerec Tessera, Amber Mill and IPS e.max CAD. A total of 30 specimens were prepared, 10 from each group. The specimens were scanned with a CAD/CAM scanner without any artificial ageing process to assess volume loss, and initial measurements were taken using a computer-assisted programme. The specimens were dynamically loaded with a biaxial chewing simulator equivalent to 5 years of use. At the end of the planned cycle value, the specimens were scanned again with a IOS to determine the volume loss in the chewing simulator, and the volume loss of worn areas was measured with metrological analysis software (Geomagic Control X, version 2022.2) Statistical analyses were performed. Significant level was at $p < 0.05$.

Results: After dynamic loading in the chewing simulator, volume loss was observed on the surface of the specimens. The IPS e.max CAD group had an average volume loss of 0.573 mm^3 , while the Amber Mill group showed the highest volume loss value with 0.846 mm^3 . The average volume loss of the Cerec Tessera group was recorded as 0.579 mm^3 .

Conclusion: As a result of dynamic loading in the chewing simulator, volume loss was detected in the materials in long-term use. Among the sample groups, the Amber Mill group was found to have a statistically significantly higher average volume loss than the other two groups. The difference between Cerec Tessera and IPS e max CAD was not statistically significant.

Keywords: CAD/CAM, Chewing Simulator, Full Ceramic, Volume Loss

DS147

Alveol Kret Yetersizliklerinde Vertikal Ogmentasyon Teknikleri: Vaka Serisi

Sena ÖZKIRIŞ¹, Yasin Çağlar KOŞAR¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: senaozkiris@gmail.com

Giriş: Periodontal hastalık, çürük, travma gibi durumlar sonucunda ortaya çıkan diş kayıplarının restorasyonunda dental implant uygulamalarının güncel tedavi yaklaşımları içerisindeki yer ve popülerliği her geçen gün daha da artmaktadır. Kullanımı sürekli artan implant uygulamaları için kaliteli ve yeterli kemiğe ihtiyaç duyulmaktadır. Fakat diş çekimi sonrası alveol kemiği çeşitli sebeplerle rezorbe olma eğilimindedir ve bu durum bazı vakalarda implant osseointegrasyonu ve başarısı için gerekli olan kemik miktarının sağlanamamasına neden olmaktadır. Yetersiz kemik varlığı hekimleri kemik genişliğini ve yüksekliğini arttırmaya yönelik yöntemleri kullanmaya yönlendirmektedir. Bu vaka serisinde yeterli yüksekliği bulunmayan alveol kretlerde kemik yüksekliğini artırmak için kullanılan 3 farklı vertikal ogmentasyon tekniği sunulmuştur.

Vaka: Kliniğimize sistemik olarak dental implant uygulanmasında kontraendikasyon bulunmayan, uzun süredir mevcut diş kayıpları olan ve restorasyon isteğiyle 3 ayrı hasta başvurdu. Hastaların yapılan ağız içi klinik muayenesine ek olarak mevcut kemik yapısını inceleyebilmek için konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ve ortopantomograf film çekilerek radyolojik muayeneleri yapıldı. Muayeneler sonucunda yeterli alveoler kret yüksekliği bulunmayan hastalarda, diş eksikliğinin bulunduğu bölgelere uygun vertikal ogmentasyon teknikleri planlandı. Kemik Halkası Tekniği (Bone Ring Teknik), Sinüs Taban Ogmentasyonu ve Split Kemik Blok Tekniği (Khoury) 3 ayrı hastaya uygulandı. Kemik Halkası Tekniğinde ve Sinüs Taban Ogmentasyonunda dental implant greftleme ile aynı seans uygulanırken, Split Kemik Blok Tekniğinde dental implant uygulanması için kemik kazanımı beklenildi. Hastalar cerrahi işlem başarısının takibi için rutin kontrollere gelmektedir.

Tartışma: Vertikal ogmentasyon teknikleri, yetersiz alveoler kret vakalarında dental implant uygulanmasına olanak sağlamaktadır ve başarılı sonuçlar elde edilir. Fakat vertikal ogmentasyon tekniklerinin uygulanması esnasında ya da sonrasında meydana gelebilecek parestezi, sinüs perforasyonu, greft ve membran enfeksiyonu veya ekspoza, başarısızlık ve buna bağlı maddi kayıp gibi olası komplikasyonlar göz ardı edilmemelidir. Avantaj ve dezavantajları değerlendirildiğinde kret yetersizliğinin giderilerek standart çap ve boyda implantların tercih edilmesiyle birlikte hastanın düzenli kontrollerinin yapılması tedavinin uzun dönem başarısını arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Vertikal Ogmentasyon, Dental İmplant, Greft

Vertical Augmentation Techniques in Alveolar Ridge Insufficiency: Case Series

Introduction: Dental implant applications in current treatment approaches in the restoration of tooth losses resulting from conditions such as periodontal disease, caries and trauma is increasing day by day. Quality and sufficient bone is needed for implant applications. However, after tooth extraction, the alveolar bone tends to resorb for various reasons, and in some cases, this causes the amount of bone required for implant osseointegration and success to not be provided. Insufficient alveolar bone directs surgeons to use methods to increase bone width and height. In this case series, 3 different vertical augmentation techniques used to increase bone height in alveolar crests that do not have sufficient height are presented.

Case: Three separate patients, who had long-standing tooth loss and had no contraindications to systemic dental implant application, applied to our clinic with a request for restoration. In addition to the intraoral clinical examination, radiological examinations were performed using cone beam computed tomography (CBCT) and orthopantomography film to examine the existing bone structure. In patients who did not have sufficient alveolar crest height as a result of the examinations, vertical augmentation techniques appropriate to the areas where there were missing teeth were planned. Bone Ring Technique (Bone Ring Technique), Sinus Floor Augmentation and Split Bone Block Technique (Khoury) were applied to 3 separate patients. While the same session with dental implant grafting was applied in the Bone Ring Technique and Sinus Floor Augmentation, bone gain was waited for dental implant application in the Split Bone Block Technique. Patients come for routine check-ups to monitor the success of the surgical procedure.

Discussion: Vertical augmentation techniques enable the application of dental implants in cases of insufficient alveolar ridge and successful results are obtained. However, possible complications such as paresthesia, sinus perforation, graft and membrane infection or exposure, failure and related financial loss that may occur during or after the application of vertical augmentation techniques should not be ignored. When the advantages and disadvantages are evaluated, eliminating the ridge insufficiency and choosing implants of standard diameter and length and regular check-ups of the patient will increase the long-term success of the treatment.

Keywords: Vertical Augmentation, Dental Implant, Graft

DS148

Maksiller Posterior İmplantlarda Abutment Açısı Ve Altyapı Materyalinin Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması

Mesut ALKAN¹, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL¹, Reza MOHAMMADI¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: mstalkan13@gmail.com

Amaç: Diş eksikliği tedavisinde sıklıkla kullanılan dental implantlar; doğal dişlere zarar vermeden yapılması, hareketli bölümlü protez ile rehabilite edilebilecek hastalara sabit protetik restorasyon yapımına imkan sağlaması gibi avantajları nedeniyle diş eksiklikleri için iyi bir tedavi seçeneğidir. Bu çalışmanın amacı simante abutment çeşitleriyle rehabilite edilen restorasyonlarda, abutment açısının ve materyal cinsinin; implant, implantın protetik parçaları, çevresindeki kemik ve greft olarak kullanılan kemik üzerine gelen stres dağılımına etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma için dişsiz bir maksiller çene kemiğini simüle edebilmek için trabeküler ve kortikal kemik parçaları Solidworks programı kullanılarak tasarlandı. 24 ve 26 numaralı bölgelere ikişer adet implant konumlandırıldı. Perfore olan bölgeler greft materyaliyle simüle edildi. Her modelde implantlar, simante implant dayanakları, kron altyapıları (metal, zirkonya), dayanak vidaları kemik dokuları ve greft materyali simüle edildi. Elde edilen datalar Standart Tesselation Language (STL) dosyaları olarak çıkarıldı ve Exocad programına aktarılarak protetik restorasyon ve kişisel dayanakların tasarımları yapıldı. STL dosyaları Geomagic Design X programına aktarılarak dijital model üzerinde implantlar, dayanaklar ve restorasyonlar birleştirildi. Elde edilen modellerin son hali STP dosyası olarak kaydedilip sonlu eleman analizi için ABAQUS programına aktarıldı. Ardından oklüzal tablaya 150N değerinde palatinalden bukkale olacak şekilde 30 derecelik oblik yük 1000 siklus boyunca uygulandı ve maksiller çene kemiği ENCASTRE (bütün yönlerde hem hareket hem de dönme kısıtlaması) edildi. Stres dağılım değerleri Von Mises (VMS) cinsinden kaydedildi ve yorgunluk performansları Seegers metodu ile ölçüldü.

Bulgular: Elde edilen bulgular neticesinde abutment açısının artması dental implant gövdesi, trabeküler kemik, greft kemik, abutment ve abutment vidası üzerindeki stresin de artmasına neden olmuştur. Maksimum ana stresler karşılaştırıldığında en yüksek stres 25° açılı abutment ve zirkonyum altyapı materyalinde ortaya çıkmıştır. Metal altyapıda ortaya çıkan stres daha fazla olsa da destek kemik dokulara ve implant parçalarına iletilen stresin daha az olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Maksiller posterior bölgede greft uygulamasıyla birlikte yapılan implantların daha dik açıyla yapılması ve mümkün oldukça açılı abutment kullanmadan, kullanılacaksa da daha küçük açılı abutment kullanılarak restore edilebilmesi; implant, implant parçaları ve destek dokulara gelecek olan stresi azaltmaktadır. Bunun yanında metal altyapı daha yüksek elastik modülü ve daha az stres iletimi açısından daha iyi bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: İmplantüstü Restorasyonlar, Maksiller Sinüs Greft, Simante Abutmentler, Sonlu Elemanlar Analizi

Effect of Abutment Angle and Infrastructure Material on Stress Distribution in Maxillary Posterior Implants: Finite Element Analysis Study

Background: Dental implants are frequently used in the treatment of missing teeth; It is good treatment option for missing teeth due to its advantages such as being performed without damaging natural teeth. The aim of this study is to investigate the effect of abutment angle and material type on stress distribution on implant, protective parts of implant, surrounding bone and bone used as graft in restorations rehabilitated with abutment types.

Materials and Methods: For this study, mucosa, trabecular and cortical bone parts were designed using the Solidworks program to simulate an toothless maxillary jaw bone. Two implants were positioned in areas 24 and 26. Perforated areas were simulated with graft material. Dental implants, cemented implant abutments, crown substructures (metal, zirconia), abutment screws, bone tissues and graft material were simulated in each model. The obtained data were extracted as Standard Tesselation Language (STL) files and transferred to the Exocad program to design prosthetic restorations and personal abutments. STL files were transferred to Geomagic Design X program and implants, abutments and restorations were combined on the digital model. The final version of the obtained models was saved as STP file and transferred to the ABAQUS program for finite element analysis. Then, 30-degree oblique load of 150N, from palatal to buccal, was applied to the occlusal table for 1000 cycles. Stress distribution values were recorded in Von Mises (VMS) and fatigue performances were measured by the Seegers method.

Results: As a result of the findings, increasing the abutment angle caused an increase in the stress on the dental implant body, trabecular bone, graft bone, abutment and abutment screw. When the maximum main stresses are compared, the highest stress appeared in the 25° angled abutment and zirconium substructure material.

Conclusion: Thanks to the fact that the implants made with graft application in the maxillary posterior region are made at steeper angle and can be restored without using angled abutment whenever possible, or by using an abutment with smaller angle if possible, the implant; It reduces the stress on implant parts and support tissues. In addition, metal infrastructure is better option in terms of its higher elastic modulus and less stress transmission

Keywords: Implant-supported Restorations, Maxillary Sinus Graft, Cemented Abutments, Finite Element Analysis

DS149

Nanohibrit Rezin Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Farklı Boyutlardaki Sınıf V Restorasyonlar Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi

Hakan Yasin GÖNDER¹, Abdulkadir HARMANKAYA¹, Reza MOHAMMADI², Makbule Tuğba TUNÇDEMİR¹, Hilal KARAKÖY¹, İbrahim Burak YÜKSEL³, Emine Gülşah GÖKTOLGA⁴

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Konya, Türkiye

³Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi A.D., Konya, Türkiye

⁴Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye

Sorumlu Yazar: abdulkadirharmankaya@gmail.com

Amaç: Yapılan bu çalışmanın amacı bilgisayar ortamında diş etkiyen kuvvetler sonucunda dişin servikal bölgesinde bulunan farklı büyüklükteki sınıf V kavitelere uygulanan kompozit rezinlerde ve diş dokularında oluşan stres bölgelerinin dağılımını sonlu elemanlar stres analiz yöntemiyle inceleyip karşılaştırmaktır.

Materyal-Metod: Çekilmiş olan mandibular 1. molar diş dental tomografi cihazı ile taranarak kaydedildi. Görüntüler dicom dosyası şeklinde elde edildi ve bu dosyalar Mimics 12.00 programına aktarıldı. Bu programda her diş dokusu için farklı maskeler oluşturuldu, yoğunluk eşikleri manuel olarak ayarlanarak dişin 3 boyutlu görüntüsü oluşturuldu ve STL dosyasına dönüştürüldü. Elde edilen STL dosyaları Geomagic Design X programına aktararak yumuşatma gibi bazı gerekli düzenlemeler yapıldı ve STP dosyaları oluşturuldu. STP dosyaları solidworks programına aktararak farklı boyutlarda sınıf V kavite preparasyonu, restoratif materyal tabakası, adeziv materyal tabakası ve periodontal dokular oluşturuldu son olarak ABAQUS programında Finite element (FE) modeli oluşturuldu ve stres dağılımları analiz edildi.

Bulgular: Hazırlanan sınıf V modellerde derinlik sabit tutulup genişlik artırıldığında mine dokusu üzerine gelen stres miktarı azalırken; diğer tüm dokulara ve restoratif materyal üzerine gelen stres miktarları artmıştır. Modellerde genişlik sabit tutulup derinlik arttığında restoratif materyal, adeziv tabaka ve kortikal kemik üzerine gelen stres miktarları artarken; mine tabakası, dentin tabakası, periodontal ligament ve kortikal kemik üzerine gelen stres miktarları azalma göstermiştir. Sonuç: Yapılan çalışmadaki bu değerlere bakılarak restoratif materyale en az stresin geldiği model derinliği ve genişliği en az olan model olmuştur. Fakat yine bu modelde mine dokusundaki stres birikimi diğer modellere göre daha fazla olmuştur. Sonuç olarak preparasyon aşamasında daha sığ ve dar hazırlanan kavitelere restoratif materyallerin ömrü daha fazla olabilmektedir.

Sonuç: Yapılan çalışmadaki bu değerlere bakılarak restoratif materyale en az stresin geldiği model derinliği ve genişliği en az olan model olmuştur. Fakat yine bu modelde mine dokusundaki stres birikimi diğer modellere göre daha fazla olmuştur. Sonuç olarak preparasyon aşamasında daha sığ ve dar hazırlanan kavitelere restoratif materyallerin ömrü daha fazla olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sonlu Elemanlar Analizi, Nanohibrit Kompozit, Stres Dağılımı

Examination Of Stress Distributions on Class V Restorations of Different Sizes Restored in Computer Environment Using Nanohybrid Resin Composites Via 3D Finite Element Stress Analysis Method

Aim: The aim of this study is to examine and compare the distribution of stress zones in composite resins and dental tissues applied to class V cavities of different sizes in the cervical region of the tooth as a result of the forces acting on the tooth in a computer environment, using the finite element stress analysis method.

Material-Methods: The extracted mandibular first molar tooth was scanned with a dental tomography device and recorded. Images were obtained as dicom files and these files were transferred to the Mimics 12.00 program. In this program, different masks were created for each tooth tissue, the density thresholds were manually adjusted, and a 3D image of the tooth was created and converted to an STL file. The resulting STL files were transferred to the Geomagic Design X program, some necessary adjustments such as smoothing were made and STP files were created. STP files were transferred to the solidworks program and class V cavity preparation of different sizes, restorative material layer, adhesive material layer and periodontal tissues were created. Finally, the Finite element (FE) model was created in the ABAQUS program and the stress distributions were analyzed.

Results: In the prepared Class V models, when the depth is kept constant and the width is increased, the amount of stress on the enamel tissue decreases; The amount of stress on all other tissues and restorative material has increased. When the width is kept constant and the depth increases in the models, the amount of stress on the restorative material, adhesive layer and cortical bone increases; The amount of stress on the enamel layer, dentin layer, periodontal ligament and cortical bone has decreased.

Conclusion: Considering these values in the study, the model with the least stress on the restorative material was the model with the least depth and width. However, in this model, the stress accumulation in the enamel tissue was higher than in other models. As a result, the lifespan of restorative materials may be longer in shallower and narrower cavities during the preparation phase.

Keywords: Finite Element Analysis, Nanohybrid Composite, Stress Distribution

DS150

Amalgam ve Bulk-Fill Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Sınıf I Kavite Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi

Hakan Yasin GÖNDER¹, Hilal KARAKÖY¹, Abdulkadir HARMANKAYA¹, Reza MOHAMMADI², Makbule Tuğba TUNÇDEMİR¹, Emine Gülşah GÖKTOLGA³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Konya, Türkiye

³Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye

Sorumlu Yazar: hilalkarakoy@gmail.com

Amaç: Yapılan çalışmanın amacı mandibular premolar diş yüzeyine gelen kuvvetler sonucunda bilgisayar ortamında hazırlanan diş yapısı, restoratif materyaller ve periodontal dokular üzerindeki stres dağılımını sonlu elemanlar stres analiz yöntemi ile incelemektir.

Materyal-Metod: Çekilmiş olan mandibular premolar diş dental tomografi cihazı ile taranarak kaydedildi. Görüntüler dicom dosyası şeklinde elde edildi ve bu dosyalar Mimics 12.00 programına aktarıldı. Bu programda her diş dokusu için farklı maskeler oluşturuldu ve yoğunluk eşikleri manuel olarak ayarlanarak dişin 3 boyutlu görüntüsü oluşturuldu ve STL dosyasına dönüştürüldü. Elde edilen STL dosyaları Geomagic Design X programına aktarılarak yumuşatma gibi bazı gerekli düzenlemeler yapıldı ve STP dosyaları oluşturuldu. STP dosyaları solidworks programına aktarılarak sınıf I kavite preparasyonu, restoratif materyal tabakası, adeziv materyal tabakası ve periodontal dokular oluşturuldu. Son olarak ABAQUS programında Finite Element(FE) modeli oluşturuldu ve stres dağılımları analiz edildi.

Bulgular: Bulk-fill ile restore edilen modelde amalgam ile restore edilen modele kıyasla; dentin üzerine gelen stres miktarı daha yüksek bulunurken; kortikal kemik, trabeküler kemik, periodontal ligament ve mine üzerine gelen stres miktarları daha düşük bulunmuştur. Bulk-fill kompozit ile restore edilen ve amalgam ile restore edilen modellerin her ikisinde de en fazla strese maruz kalan yapı mine tabakası olurken, en az strese maruz kalan yapı ise periodontal ligament olmuştur. Amalgam materyali üzerine gelen stres miktarı bulk-fill kompozit materyali üzerine gelen stres miktarına göre daha fazla bulunmuştur.

Sonuç: Amalgam ve bulk-fill kompozit materyaller günümüzde geniş kaviteye sahip posterior dişlerde sıklıkla kullanılmaktadır. Yaptığımız çalışma sonucunda bulk-fill kompozit materyali dentin dokusu hariç diğer dokuların hepsinde amalgama göre daha az stres dağılımına neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: amalgam, bulk-fill, sonlu elemanlar analizi, stres dağılımı

Examination of Stress Distributions on the Class I Cavity Restored in Computer Environment Using Amalgam and Bulk-Fill Composites Via 3D Finite Element Stress Analysis Method

Aim: The aim of the study is to examine the stress distribution on the tooth structure, restorative materials and periodontal tissues prepared in the computer environment as a result of the forces acting on the mandibular premolar tooth surface, using the finite element stress analysis method.

Material-Methods: The extracted mandibular premolar tooth was scanned with a dental tomography device and recorded. Images were obtained as dicom files and these files were transferred to the Mimics 12.00 program. In this program, different masks were created for each tooth tissue and the density thresholds were manually adjusted to create a 3D image of the tooth and converted it to an STL file. The resulting STL files were transferred to the Geomagic Design X program, some necessary adjustments such as smoothing were made and STP files were created. STP files were transferred to the solidworks program and class I cavity preparation, restorative material layer, adhesive material layer and periodontal tissues were created. Finally, the Finite Element(FE) model was created in the ABAQUS program and the stress distributions were analyzed.

Results: In the model restored with bulk-fill, compared to the model restored with amalgam; while the amount of stress on dentin was found to be higher; the amount of stress on cortical bone, trabecular bone, periodontal ligament and enamel was found to be lower. In both models restored with bulk-fill composite and restored with amalgam, the structure exposed to the most stress was the enamel layer, while the structure exposed to the least stress was the periodontal ligament. The amount of stress on the amalgam material was found to be higher than the amount of stress on the bulk-fill composite material.

Conclusion: Amalgam and bulk-fill composite materials are frequently used today in posterior teeth with large cavities. As a result of our study, bulk-fill composite material caused less stress distribution than amalgam in all tissues except dentin tissue.

Keywords: amalgam, bulk-fill, finite element analysis, stress distributions

DS151

Türkçe Web Sitelerindeki ‘Apseli Diş Çekilir Mi?’ Konusu İle Alakali Hasta Bilgilendirme Metinlerinin Okunabilirlik Ve İçerik Değerlendirmesi

Aybike ŞEKER¹, Beyza ÖZTAŞ¹, Elif Esra ÖZMEN²

¹İstanbul Kent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, İstanbul, Türkiye

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Karaman, Türkiye

Sorumlu Yazar: dt.aybikeseker@gmail.com

Giriş: Diş dokularının içinde, çevresinde ya da dışı tutan kemikte görülen, bakteriyel bir enfeksiyona bağlı oluşan irin birikintisine apse denilmektedir. Apsel vücutun bakterilere karşı vermiş olduğu tepkinin bir göstergesidir.

Kötü ağız hijyeniyle birlikte oluşma sıklığı artan bu apselerin varlığında çekim endikasyonu konulan dişlerin çekilmesinin herhangi bir komplikasyon yaratıp yaratmayacağı konusundaki tartışmalar merak konusu olmuştur. Birçok çekim hastası, her geçen gün yaygınlaşan internet kullanımı ile birlikte kendilerini tedirgin eden bu durum için ilk bilgiye web siteleri üzerinden ulaşmaktadırlar. Bu çalışmada ‘Apseli diş çekilir mi?’ ile ilgili internette bulunan Türkçe metinlerin okunabilirlik ve içerik açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç Ve Yöntem: ‘Apseli diş çekilir mi?’ anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan Google (Google LLC, Mountain View, California, ABD) aramasında ilk 55 web sitesi incelenmiştir. Elde edilen hasta bilgi metinleri Ateşman Okunabilirlik İndeksi'ne göre değerlendirilmiştir. İçerikler ayrıca yeterli bilgi sağlayıp sağlamadıkları açısından da değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmada incelenen metinlerin Ateşman Okunabilirlik İndeksi'ne (54.8 ±9.4) göre orta olduğu anlaşılmıştır. Araştırmada incelenen web sitelerinde yer alan bilgilerin içeriğinin cerrahi hazırlığı süreci anlamında yeterli olduğu ancak cerrahi komplikasyonlar ve işlem öncesi antibiyotik kullanımı konusunda yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İncelenen web sitelerinin çoğu özel diş ve Cerrahi kliniklerine ait web siteleri olduğu görülmüştür.

Sonuç: Çalışmanın sonuçları, Türkçe web sitelerinde bulunan hasta bilgilendirme metinlerinin orta düzeyde okuma güçlüğüne sahip olduğunu göstermiştir. Apseli diş çekimiyle alakalı yeterli bilgi verilmesine rağmen işlem öncesi antibiyotik kullanımının gerekliliği konusunda yeterince yer verilmediği görülmüştür, hastalar tarafından anlaşılmadığı takdirde okuyucu üzerinde hedeflenen etkileri görülmeyeceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Apsel, diş çekimi, okunabilirlik, hasta bilgilendirme metinleri

"Readability and Content Evaluation of Patient Information Texts on 'Can A Deciduous Tooth Be Extracted?' Topic on Turkish Websites"

Introduction: An abscess is an accumulation of pus in or around the tooth tissues or in the bone holding the tooth, caused by a bacterial infection. An abscess is an indication of the body's response to bacteria.

In the presence of these abscesses, which increase in frequency with poor oral hygiene, it has been a matter of curiosity whether the extraction of teeth for which extraction is indicated will cause any complications. Many extraction patients access the first information about this situation that makes them uneasy through websites with the widespread use of the internet. The aim of this study was to evaluate the Turkish texts about 'Is abscessed tooth extracted?' on the internet in terms of readability and content.

Material And Method: The first 55 websites were analyzed in a Google search (Google LLC, Mountain View, California, USA) using the keywords 'Can an abscessed tooth be extracted? The patient information texts were evaluated according to the Ateşman Readability Index. The content was also evaluated for providing sufficient information.

Findings: The texts analyzed in the study were found to be average according to the Ateşman Readability Index (54.8 ±9.4). It was concluded that the content of the information on the websites examined in the study was sufficient in terms of the surgical preparation process, but insufficient in terms of surgical complications and pre-procedure antibiotic use. It was observed that most of the websites examined were the websites of private dental and surgical clinics.

Conclusions: The results of the study showed that patient information texts on Turkish websites have moderate reading difficulty. Although sufficient information was given about tooth extraction with abscess, it was observed that the necessity of antibiotic use before the procedure was not sufficiently included, and it was concluded that if it is not understood by the patients, the targeted effects on the reader will not be seen.

Keywords: Abscess, tooth extraction, readability, patient information texts

DS152

Çocuk Diş Hekimliğinde Anterior Çapraz Kapanışa Sahip Hastalarda Tedavi Yaklaşımı

Elif Yaren DOĞRUL¹, Büşra MUSLU DİNÇ¹, Murat Selim BOTSALI¹, Enes Mustafa AŞAR¹, Emine Büşra YAPAKLI¹, Merve YAMANER¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümü, Konya, Türkiye
Sorumlu Yazar: yaren.kaya@selcuk.edu.tr

Anterior çapraz kapanış dişsel/iskeletsel farketmeksizin acil tedavi edilmesi gereken ortodontik bir durumdur. Yanlış kapanış, karşıt dişte periodontal destek kaybına ve hatta diş kaybına sebep olabilmektedir. Bu durum basit bir ortodontik hareketli apareyle, çapraz kapanıştaki bir dişi labiolingual yönde konumlandırarak kolayca çözülebilmektedir. Bu sözlü sunumun amacı anteriorda çapraz kapanışa sahip çocuk hastalarda hareketli apareylerle erken dönemde tedavi yöntemlerinin araştırılmasıdır.

Araştırmaya, Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim dalına başvuran karışık dişlenme dönemindeki, yaşları 7-14 arasında değişen üç hasta dahil edilmiştir. Hastaların klinik muayenesi yapılmıştır. Klinik muayene ile nihai teşhis koyulmuştur. Ağız içi fotoğraflı kayıtlar alınmıştır. Ölçü ile model elde edilerek kapanış kayıtları alınmıştır. Model üzerinde planlama yapılmış ve uygun tasarıma göre apareyler hazırlanmıştır. Apareylerde dişlerin bukkolingual yönde hareketi için labiolingual spring, tutuculuğu sağlamak amacıyla sağ ve sol birinci molar dişler üzerine adams kroşeler ve premolar dişlerin aproksimal aralığına damla kroşeler bükülerek oklüzyonu yükseltilmiş akrilik bir aparey hazırlanmıştır. Apareyler hazırlandıktan sonra ağız içerisinde uyumlama yapılmış ve hastaya ve ebeveynine apareyin nasıl kullanılacağı hakkında bilgi verilmiştir. İlk kontrol randevuları 1 hafta sonra oluşturulmuştur. Sonraki kontrol randevuları dişsel düzelmeye bağlı olarak 2 haftada bir olacak şekilde oluşturulmuştur. Labiolingual spring haftalık kontroller ile hekim tarafından aktive edilmiştir. İstenilen miktarda overjet- overbite elde edilince tedavi, yaklaşık 3-7 hafta arasında sonlandırılmıştır. Hastalara tedavi süresi kadar, aktivasyon yapılmadan aynı apareyle pekiştirme yapılarak tedavileri tamamlanmıştır. Çocuk Diş Hekimliğinde hastaya göre tasarlanan hareketli ortodontik bir apareyin, anterior çapraz kapanışın tedavisinde kısa sürede etkin bir tedavi sağladığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: çapraz kapanış, labiolingual spring, overjet, overbite, pekiştirme

Treatment Approach for Patients with Anterior Crossbite in Pediatric Dentistry

Anterior crossbite is an orthodontic problem that requires urgent treatment regardless of dental or skeletal status. Incorrect bite can lead to loss of periodontal support in the opposing tooth and even tooth loss. This problem can be easily solved with a simple orthodontic removable appliance by positioning a crossbite tooth in labiolingual direction. The aim of this oral presentation is to investigate early treatment methods with removable appliances in pediatric patients with anterior crossbite.

Three mixed dentition patients, aged between 7-14 years, who were applied to the Department of Pedodontics, Faculty of Dentistry, Selçuk University, were included in the study. Clinical examination of the patients was performed. A final diagnosis was made by clinical examination. Intraoral photographs, impressions and bite records were taken and model was created. A model was obtained by impression and bite records were taken. Planning was made on model and appliances were prepared according to appropriate design. An acrylic appliance was prepared with labiolingual spring for movement of the teeth in buccolingual direction, adams clasps on the right and left first molars and drop clasps on the aproximal space of the premolars to provide retention. After the preparation of the appliances, an intraoral fitting was performed and the patient and parents were informed about how to use the appliance. The first follow-up appointments are scheduled after 1 week. Subsequent follow-up appointments were scheduled every 2 weeks depending on the dental improvement. Labiolingual spring was activated by the dentist with weekly controls. When the desired amount of overjet and overbite was achieved, the treatment was terminated between approximately 3-7 weeks. The treatment was completed by reinforcing the patients with the same appliance without activation for the duration of the treatment.

In conclusion, removable orthodontic appliance designed according to the patient in Pediatric Dentistry provides an effective treatment in a short time in the treatment of anterior crossbite.

Keywords: crossbite, labiolingual spring, overjet, overbite, reinforcement

DS153

Anterior Bölge Kompozit Rezinlerin Yaşlandırmaya Bağlı Mikrosertliklerinin Karşılaştırılması

Fatıma KEÇECİ¹, Emine ŞİRİN KARAARSLAN¹, Hüseyin HATIRLI¹, Osman DEMİR²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi A.d., Tokat, Türkiye

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik A.d., Tokat, Türkiye

Sorumlu Yazar: kececifatima92@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; anterior bölgede kullanılan universal restoratif materyallerin, iki farklı polisaj sonrası aside ve yapay tükürüğe maruz kalmasının ardından yüzey sertliklerinin in vitro olarak değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda 5 farklı restoratif materyale (Essentia Universal Shade-GC, Omnichroma-Tokuyama, Charisma Diamond One-Kulzer, ZenChroma-President Dental ve Essentia HiFlo-GC) 2 farklı polisaj yöntemi (Shofu One Gloss ve EVE Diacomp Plus) uygulandı. Sonrasında örnekler 3 farklı yaşlandırma yöntemine (yapay tükürük, portakal suyu ve portakal suyu-yapay tükürük) maruz bırakıldı. 8 mm çapında, 2 mm kalınlığında kalıplar kullanılarak toplamda 240 adet örnek hazırlandı (n=8). Örneklerin yaşlandırma öncesinde Vicker's sertliği ölçümleri (Matsuzawa® MHT2, High Quality Microhardness Tester, Matsuzawa SEIKI Co; Ltd, Tokyo, Japonya) yapıldı. Daha sonra 24'er saat yaşlandırılıp tekrar sertlikleri ölçüldü. Örneklerin üst yüzeyleri yaşlandırma öncesinde ve sonrasında SEM (JEOL JSM 7001F, Japonya) ile analiz edildi. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS v.19 paket programı (IBM SPSS Statistics for Windows, Version 27.0. Armonk, NY: IBM Corp, ABD) kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Kompozitlerin başlangıç sertlik değerleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmiştir. En yüksek başlangıç sertlik değeri Charisma Diamond One (89,578)'da izlenirken, en düşük Essentia HiFlo (54,830)'da görülmüştür (p<0,05). Bütün kompozitlerin başlangıç ve 1. gün mikrosertlik verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Yaşlandırma sonrası sertlik değerinde en fazla düşüş; Zenchroma'ya EVE Diacomp Plus polisaj uygulaması sonrası portakal suyunda bekletilmesi ile gözlenmiştir (-2,82±1,51). Yaşlandırma sonrası sertlik değerlerinde en az düşüş; Omnichroma'ya EVE Diacomp Plus polisaj uygulaması sonrası yapay tükürük+portakal suyu döngüsünde gözlenmiştir (-0,64±0,84) (p>0,05).

Sonuçlar: Resin bazlı restoratif materyallerin yüzey sertliği değerlerinde, asidik içeceklerin ve yapay tükürüğün etkisiyle düşüş olduğu kaydedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit rezin, Vickers, yaşlandırma, polisaj yöntemleri, mikrosertlik.

Comparison of Aging-Dependent Microhardness of Anterior Region Composite Resins

Aim: The aim is to evaluate in vitro the surface hardness values of universal restorative materials used in the anterior region when exposed to acid and artificial saliva using two different polishing techniques.

Materials and Methods: In our study, 2 different polishing methods (Shofu One Gloss and EVE Diacomp Plus) were applied to 5 different restorative materials (Essentia Universal Shade-GC, Omnichroma-Tokuyama, Charisma Diamond One-Kulzer, ZenChroma-President Dental and Essentia HiFlo-GC). Afterwards, the samples were exposed to 3 different aging methods (artificial saliva, orange juice and orange juice-artificial saliva). A total of 240 samples were prepared using molds of 8 mm diameter and 2 mm thickness (n=8). Vicker's hardness measurements (Matsuzawa® MHT2, High Quality Microhardness Tester, Matsuzawa SEIKI Co; Ltd, Tokyo, Japan) were performed on the samples before aging. Then, they were aged for 24 hours and their microhardness was measured again. The upper surfaces of the samples were analyzed by SEM (JEOL JSM 7001F, Japan) before and after aging. Statistical analyzes of the data were performed using the SPSS v.19 package program (IBM SPSS Statistics for Windows, Version 27.0. Armonk, NY: IBM Corp, USA).

Results: A statistically significant difference was observed in the initial hardness values of all composites. The highest initial hardness value was observed in Charisma Diamond One (89.578), while the lowest was observed in Essentia HiFlo (54.830) (p<0.05). No statistically significant difference was observed between the initial and day 1 microhardness data of all composites. The maximum decrease in hardness value after aging; It was observed by keeping Zenchroma in orange juice after EVE Diacomp Plus polishing application (-2.82±1.51). Minimum decrease in hardness values after aging; It was observed in the artificial saliva + orange juice cycle after EVE Diacomp Plus polishing application to Omnichroma (-0.64±0.84) (p>0.05).

Conclusion: It has been noted that the surface hardness values of resin-based restorative materials decrease due to the effects of acidic drinks and artificial saliva.

Keywords: Composite resin, Vickers, aging, polishing systems, microhardness.

DS154

Dışlerin Sürme Zamanı Hakkında Ebeveynlerin Eğitimi İçin Bir Kaynak Olarak: YouTube™

Merve ABAKLI İNCİ¹, Ahsen AKPINAR¹, Emre KORKUT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ahsenakpinar7@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada süt ve daimi dişlerin, sürme zamanları ve sıralamaları ile ilgili ebeveynlerin bilgilendirilmesinde YouTube™ kullanımı ve videoların kalitesini araştırmaktayız.

Materyal Ve Yöntem: Çalışmada 2024 Nisan ayına kadar YouTube™' a yüklenen Türkçe videolar incelendi. En çok aratılan kelimeler "Google Trends" aracılığıyla bulundu. "Diş çıkarma" ve "bebeklerde diş çıkarma zamanı" terimleri aratıldı. Bu terimler YouTube™' da filtresiz ve varsayılan ayarlarda aratıldı. Dahil edilme ve hariç tutulma kriterlerine göre videolar düzenlendi. Video kanalının türü, videoyu yükleyen kişinin mesleği, videonun yüklendiği tarihe göre YouTube™' da bulunma süresi, genel video derecelendirmeleri, beğeni sayısı, beğenmeme durumları, yorum sayısı, videonun çözünürlüğü, videonun amacı ve referansları incelendi. Etkileşim indeksi ve izlenme oranları tespit edilecek videolar Global Kalite Ölçeği (GQS) ve DISCERN' e göre değerlendirildi.

Bulgular: Toplam 94 video analiz edildi ve dahil edilme kriterlerine uyumlu 32 video çalışmaya dahil edildi. Videoda bilgilendirme yapanların en sık pediatristler olduğu (%40.6 ; n=13) görüldü. Hedef kitlede çoğunluğu hastaların (%71.8; n=23) oluşturduğu belirlendi. Videoların yararlılık skorunun; %46,8'i zayıf, %31,25'i orta, %21,7'i mükemmel olarak sınıflandırıldı.

Sonuç: YouTube™' daki videolar doğru bilgilendirme için yetersizdir. Dış hekimleri bu kaynağın varlığının farkında olmalıdır. Hasta ve ebeveynler yanıltıcı içeriklerden uzak tutulacak şekilde yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, diş çıkarma, ebeveynler

As A Resource For Educating Parents About The Time of Teeth Eruption: YouTube™

Aim: In this study, we investigate the use of YouTube™ and the quality of videos in informing parents about the eruption times and sequences of primary and permanent teeth.

Materials And Methods: In the study, Turkish videos uploaded to YouTube™ until April 2024 were examined. The most searched words were found through "Google Trends". The terms "teething" and "teething time in babies" were searched. These terms were searched on YouTube™ without filters and with default settings. Videos were edited according to inclusion and exclusion criteria. The type of video channel, the profession of the person who uploaded the video, the duration of the video on YouTube™ according to the date it was uploaded, general video ratings, number of likes, dislikes, number of comments, resolution of the video, purpose of the video and references were examined. The videos, whose interaction index and viewing rates were to be determined, were evaluated according to the Global Quality Scale (GQS) and DISCERN.

Results: A total of 94 videos were analyzed and 32 videos that met the inclusion criteria were included in the study. It was observed that those who provided information in the video were most often pediatricians (40.6%; n = 13). It was determined that the majority of the target audience consisted of patients (71.8%; n = 23). The usefulness score of the videos; 46.8% were classified as poor, 31.25% as fair, and 21.7% as excellent.

Conclusion: Videos on YouTube™ are insufficient to provide accurate information. Dentists should be aware of the existence of this resource. Patients and parents should be guided to avoid misleading content.

Keywords: Pediatric dentistry, dentition, parents

DS155

Modelasyon Likitinin Tek Renk ve Yüksek Estetik Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi

Kübra BİLGE¹, İrem İPEK²

¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Elâzığ, Türkiye

²Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Elâzığ, Türkiye
Sorumlu Yazar: kubratnyl@gmail.com

Bu çalışmanın amacı modelasyon likiti kullanımının anterior bölgede kullanımı yaygınlaşan tek renkli kompozit rezinler (KR) ve bir supra-nano KR üzerinde renk stabilitesine olan etkisini değerlendirmektir. Bu çalışmada iki nanohibrit tek renkli KR (Omnichroma (OMN) ve Charisma Diamond One (CDO)), bir supra-nano KR (Tokuyama Estelite Asteria (TEA)) ve bir modelasyon likiti (GC Modeling Liquid) kullanıldı. KR'ler 10 mm çapında ve 2 mm kalınlığında pleksiglas kalıplara yerleştirildikten sonra her iki tarafı şeffaf polyester şeritle kaplandı ve LED ışık cihazı (Woodpecker LED.B) ile 20 saniye boyunca polimerize edilerek 60 örnek hazırlandı (n=20). Modelasyon likiti uygulanacak KR'ler ise kalıplara yerleştirildikten sonra bir kompozit fırçası yardımıyla modelasyon likiti uygulandı ve 20 sn boyunca polimerize edilerek 60 örnek hazırlandı (n=20). KR'lerin başlangıç renk ölçümleri, damıtılmış suda 24 saat bekletmenin ardından kontak tip bir dental spektrofotometre (Vita Easysshade® V) kullanılarak gerçekleştirildi. Renklendirme prosedürü için bütün örnekler 7 gün boyunca kahvede ve siyah çayda bekletildi (n=10). 7. gün sonunda renk ölçümü tekrarlandı ve renk değişimleri (ΔE_{00}) hesaplandı. Bu çalışmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesinde parametrik test varsayımları karşılandı için Kolmogorov-Smirnov varyans analizi ve Tukey testi yapıldı. Anlamlılık düzeyi olarak $p < .05$ kabul edildi. Modelasyon likiti kullanılan ve kullanılmayan gruplar arasında renk stabilitesi açısından istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p < .05$) ve likit kullanılmayan gruplarda daha yüksek renk değişimi gözlemlendi. Tüm gruplarda kahvede bekletme sonrası görülen renk değişimi değerleri daha yüksek bulundu. Her iki sıvıda bekletme sonrası OMN ve CDO grubunda TEA grubuna kıyasla daha yüksek renk değişimi gözlemlendi ($p < .05$). Modelasyon likiti kullanımı ön bölge restorasyonlarında güncel olarak kullanılan KR'lerin renk stabilitesini olumlu etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Modelasyon likiti, One-shade kompozit rezin, Renk stabilitesi

Effect of Modeling Liquid on Color Stability of One-Shade and a High Aesthetic Composite Resin

The aim of this study was to evaluate effect of modeling liquid use on color stability on one-shade composite resin (CR) and a supra-nano CR, which are widely used in the anterior region. In this study, two nanohybrid one-shade CRs (Omnichroma (OMN) and Charisma Diamond One (CDO)), a supra-nano CR (Tokuyama Estelite Asteria (TEA)) and a modeling liquid (GC Modeling Liquid) were used. After the CRs were placed in 10 mm diameter and 2 mm thick plexiglass molds, both sides were covered with a transparent polyester strip and polymerized with an LED light device (Woodpecker LED.B) for 20 seconds, thus 60 samples were prepared (n=20). After the CRs to which modeling liquid would be applied were placed in the molds, modeling liquid was applied with a composite brush and polymerized for 20 seconds to prepare 60 samples (n=20). Initial color measurements of the CRs were performed using a contact type dental spectrophotometer (Vita Easysshade® V) after immersed in distilled water for 24 hours. All samples were immersed in coffee and black tea for 7 days for the staining procedure. At the end of 7th day, color measurement was repeated and color changes (ΔE_{00}) were calculated. Since parametric test assumptions were fulfilled in the evaluation of the data obtained from this study, (Kolmogorov-Smirnov) analysis of variance and Tukey test were performed. $P < .05$ was accepted as the significance level. There was a statistically significant difference in color stability between the groups with and without modeling liquid ($p < .05$) and higher color change values were detected in the groups without modeling liquid. When liquids were evaluated, color change values after immersed in coffee were found to be higher in all CR groups. Color change values after immersed in coffee were found to be higher in all groups. After immersed in both liquids, higher staining values were observed in the OMN and CDO groups compared to the TEA group ($p < .05$). The use of modeling liquid positively affects the color stability of CRs currently used in anterior region restorations.

Keywords: Modeling liquid, One-shade composite resin, Color stability

DS156

Farklı Polisaj ve Yaşlandırma İşlemlerinin Bukalemun Etkisi Gösteren Kompozitlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi

Beyza GÜL¹, Emine ŞİRİN KARAARSLAN¹, Hüseyin HATIRLI¹, Osman DEMİR²

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi

Sorumlu Yazar: dtbezagul@gmail.com

Amaç: Çalışmanın amacı; bukalemun etkisi gösteren kompozitlerin, farklı polisaj ve yaşlandırma yöntemleri kullanıldıktan sonra yüzey pürüzlülüğü ve renk değişimlerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada universal kompozit sistemlerinden Essentia Universal Shade (GC Corp, Tokyo, Japan), Omnichroma (Tokuyama Dental Corp, Tokyo, Japan), Optishade (Kerr, Scafaty, Italy) ve kontrol grubu olarak Estelite Sigma Quick (Tokuyama Dental, Tokyo, Japan) kullanılmıştır. Çalışmamızda 8x2 boyutlarında disk şeklinde 288 adet örnek vardır (n=8). Örnekler polisaj ve yaşlandırma yöntemlerine göre alt gruplara ayrılmıştır. Polisaj işlemlerinde sarı kuşaklı elmas bitim frezi, Onegloss (Shofu INC, Japan), Opti1Step (Kerr, Orange, CA, USA) kullanılmışken, yaşlandırma amacıyla yapay tükürük, kahve ve kola kullanılmıştır. Renk ve yüzey pürüzlülüğü ölçümleri yaşlandırma işlemlerinden önce ve sonra olmak üzere iki kez kaydedilmiştir ve SEM görüntüleri alınmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda restoratif materyallerin farklı polisaj yöntemleri uygulanması ve farklı solüsyonlarda yaşlandırılması sonucu hem renk hem de pürüzlülük değişimi gösterdiği ve bu değerler arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür (p< 0.05). En az renk değişimi Estelite Sigma Quick grubunda gözlenirken ($\Delta E=2,494$) en fazla renk değişimi Essentia grubunda ($\Delta E=3,317$) gözlenmiştir (p< 0.05). Yüzey pürüzlülüğü açısından değerlendirilecek olursa en fazla yüzey pürüzlülüğü değişimi Essentia kompozit grubunda ($\Delta Ra=0,1$), en az yüzey pürüzlülüğü değişimi ise Estelite Sigma Quick ($\Delta Ra= -0,01$) grubunda izlenmiştir (p< 0.05). Polisaj grupları arasında ise solüsyonlarda bekletme sonrasında en az renk değişimi Onegloss ($\Delta E=2,77$) grubunda gözlenirken, en fazla renk değişimi Opti1step' te gözlenmiştir (p< 0.05). Yüzey pürüzlülüğü ise en az kontrol ($\Delta Ra=0,043$) grubunda, en fazla ise Opti1 step ($\Delta Ra=0,072$)' te gözlenmiştir (p>0.05). Yaşlandırmada kullanılan solüsyonlar değerlendirildiğinde renk değişimi en fazla kahvede ($\Delta E= 3,585$) gözlenirken, en az yapay tükürükte ($\Delta E=2,141$) gözlenmiştir (p< 0.05). Yüzey pürüzlülük değişimi ise en fazla kahvede ($\Delta Ra=0,089$), en az ise yapay tükürükte ($\Delta Ra=0,04$) gözlenmiştir (p< 0.05).

Sonuç: Sonuç olarak, restorasyonların estetik özelliklerini etkileyen renk ve yüzey pürüzlülüğünü, kompozit materyalin cinsi, kullanılan polisaj yöntemleri ve kompozitlerin bekletildiği solüsyonların etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bukalemun etkisi, yüzey pürüzlülüğü, renk değişimi

Effect Of Different Polishing and Aging Processes on The Surface Properties of Composites Showing Chameleon Effect

Purpose: The aim of this study was to evaluate the surface roughness and color change of chameleon effect composites after using different polishing techniques and aging methods.

Materials and Methods: Essentia Universal Shade (GC Corp, Tokyo, Japan), Omnichroma (Tokuyama Dental Corp, Tokyo, Japan), Optishade (Kerr, Scafati, Italy), and Estelite Sigma Quick (Tokuyama Dental, Tokyo, Japan) were utilized as universal composite systems in this study. A total of 288 disc-shaped samples with dimensions of 8x2 were prepared (n=8). Samples were divided into subgroups according to polishing and aging methods. Polishing procedures involved yellow-striped diamond finishing burs, Onegloss (Shofu INC, Japan), and Opti1Step (Kerr, Orange, CA, USA), while artificial saliva, coffee, and cola were used for aging purposes. Color and surface roughness measurements were recorded twice, before and after aging processes, and SEM images were obtained.

Results: Different polishing techniques and aging solutions resulted in significant changes in both color and roughness of restorative materials (p<0.05). The least color change was observed in the Estelite Sigma Quick group ($\Delta E=2.494$), while the most significant color change was noted in the Essentia group ($\Delta E=3.317$) (p< 0.05). Regarding surface roughness, the highest change was observed in the Essentia composite group ($\Delta Ra=0.1$), while the least change was observed in the Estelite Sigma Quick group ($\Delta Ra=-0.01$) (p< 0.05). Among the polishing groups, the least color change after immersion was observed in the Onegloss group ($\Delta E=2.77$), while the most significant color change was observed in the Opti1Step group (p< 0.05). Surface roughness showed the least change in the control group ($\Delta Ra=0.043$) and the most change in the Opti1Step group ($\Delta Ra=0.072$) (p>0.05). When evaluating the aging solutions, the highest color change was observed in coffee ($\Delta E=3.585$), while the least was observed in artificial saliva ($\Delta E=2.141$) (p< 0.05). Surface roughness change was highest in coffee ($\Delta Ra=0.089$) and lowest in artificial saliva ($\Delta Ra=0.04$) (p< 0.05).

Conclusion: In conclusion, it was observed that the type of composite material, polishing techniques, and aging solutions affected the aesthetic properties of restorations, including color and surface roughness.

Keywords: Chameleon effect, surface roughness, color change

18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler Ve Günlük Alışkanlıkların Mevcut Diş Rengi Üzerine Etkisi

Dila SELÇUK¹, Hakan Yasin GÖNDER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: dilaselcuk@gmail.com

Günümüz estetik diş hekimliğinde sağlıklı bir ağzın yanı sıra güzel bir gülümseme ve beyaz dişler hastalar tarafından oldukça önem arz etmektedir. Dişlerin doğal rengi beyazdan sarımsı krem rengine doğru değişmekle birlikte, fizyolojik olarak veya dış kaynaklı etkenlere bağlı olarak koyulaşabilir. Dış kaynaklı renklemeler; çay, kahve, kırmızı şarap, sigara, kola, renkli içecekler, metal tuzları ve kötü ağız hijyeni nedeniyle olabilmektedir. Birçok içecek, diş sert dokularının rengini etkileyebilecek doğal veya yapay pigmentler içerir. Bu çalışmada hastaların; yaş, cinsiyet, eğitim durumları gibi sosyodemografik bilgileri, diş hekimine gitme sıklığı, diş fırçalama sıklığı, gargara kullanımı, beyazlatıcı diş macunu kullanımı, diş ipi/ ara yüz fırçası kullanımı gibi ağız bakım alışkanlıkları ve sigara, çay, kahve, renklendirici/ asitli içecek içme sıklığı gibi günlük alışkanlıklarına ait verilerin hastaların mevcut diş rengine etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran hastalar arasında rutin klinik muayenelerde 18-40 yaş arası 240 gönüllü hasta belirlenmiştir. Anket formu doldurtularak hastalara ait bilgiler elde edilmiştir. Spektrofotometreyle klinik ortamda her hastanın üst sağ 1. kesici dişlerin orta üçlülerinden renk ölçümleri, aynı kişi tarafından yapılmıştır. İstatistiksel analizler SPSS paket programında; frekans analizi, Independent t-testi, One way Anova analizleri ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel olarak $p < 0,05$ değeri anlamlı kabul edilmiştir. Elde edilen verilerin sonuçları şu şekildedir: Diş fırçalama sıklığı azaldıkça, sigara kullanım sıklığı, kahve içme sıklığı, asitli/renklendirici içecek içme sıklığı arttıkça, eğitim seviyesi düştükçe mevcut diş rengi koyulaşmaktadır ve bu farklar istatistiksel olarak anlamlıdır. Çay içme sıklığı arttıkça diş rengi renk koyulaşmaktadır ancak anlamlı bir düzeyde değildir. Yaş arttıkça diş rengi koyulaşmaktadır ancak anlamlı bir düzeyde değildir. Gargara, diş ipi/ ara yüz fırçası, beyazlatıcı diş macununu kullanan bireylerde diş rengi daha açık bulunmuştur ancak anlamlı bir düzeyde değildir. Diş hekimine gitme sıklığı azaldıkça diş rengi koyulaşmaktadır ancak anlamlı düzeyde değildir.

Anahtar Kelimeler: doğal diş rengi, günlük alışkanlıklar, oral hijyen, renklendirici içecekler

Effect of Personal Factors and Daily Habits on Current Tooth Color in Adult Patients Aged 18-40

In contemporary aesthetic dentistry, a beautiful smile and white teeth are highly valued by patients alongside oral health. While the natural color of teeth ranges from white to a creamy yellow hue, discoloration can occur due to physiological processes or external factors. External staining may result from consumables such as tea, coffee, red wine, tobacco, cola, colored beverages, metallic compounds, and inadequate oral hygiene practices. Numerous beverages contain natural or synthetic pigments capable of influencing the hue of dental hard tissues. This study aimed to investigate the impact of patients' sociodemographic characteristics (such as age, gender, and education level), oral care habits (including frequency of dental visits, tooth brushing, mouthwash usage, whitening toothpaste usage, and dental floss/interdental brush usage), as well as daily habits (such as smoking, tea and coffee consumption, and frequency of consumption of coloring/acidic beverages) on the current tooth color of patients. Among patients who presented at the Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, 240 voluntary participants aged between 18 and 40 years were selected during routine clinical examinations. Data were obtained through the completion of a questionnaire by the participants. Color measurements of the upper right central incisors' mid-thirds were conducted for each participant using a spectrophotometer in the clinical setting. Statistical analyses were performed using the SPSS package program, including frequency analysis, Independent t-test, and One-way Anova analyses. A significance level of $p < 0.05$ was considered statistically significant. The results of the obtained data are as follows: As the frequency of tooth brushing decreases, the frequency of smoking, coffee consumption, and consumption of acidic/coloring beverages increases, the level of education decreases, resulting in darker tooth color, and these differences are statistically significant. The frequency of tea consumption correlates with darker tooth color, although not at a significant level. Tooth color tends to darken with increasing age, although not significantly. Individuals who use mouthwash, dental floss/interdental brush, and whitening toothpaste tend to have lighter tooth color, although not significantly. Decreased frequency of dental visits correlates with darker tooth color, although not at a significant level.

Keywords: natural tooth color, daily habits, oral hygiene, coloring beverages

DS158

Diş Çekimi Sonrasında Gözlenen Alveolit Vakalarının Değerlendirilmesi

Fatih DAŞCI¹, Dilek MENZİLETOĞLU¹, Buğrahan ÖZDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Sorumlu Yazar: bgrozdmr6646@gmail.com

Alveolit, diş çekimi sonrasında en sık karşılan komplikasyonlardandır ve alveolit için çok farklı etiyolojik faktörler öne sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne başvuran hastaların diş çekimlerinden sonra oluşan alveolit görülme sıklığını ve nedenlerini retrospektif olarak incelemektir. Hastaların yaş, eğitim seviyesi, diş çekim nedenleri, çekimden sonra ağrının ne zaman başladığı, sigara ve alkol tüketimi, ağız hijyeni, oral kontraseptif kullanımı, diş fırçalama alışkanlığı ile ilgili soruları içeren anket formları incelenmiştir. Çalışmaya 200 hasta (122 kadın, 78 erkek) dahil edilmiştir. Alveolit görülme insidansı kadınlarda (%61) daha sık görülmüştür. Alveolit vakalarının 152'sinin (%76) mandibulada, 48'inin (%24) maksillada olduğu saptanmıştır. Alveolit görülen dişler sırasıyla en çok 38, 36 ve 46 numaralı dişler olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Hastanın eğitim düzeyinin, çekilen diş bölgesinin, travmatik çekim varlığının, sigara kullanımının alveolit oluşmasında etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır (p=0,001). Alveolit görülen hastalarda görsel analog skala değerleri incelendiğinde hastaların büyük bir kısmının (%65) 2. ve 3. gün ağrı hissetmeye başladıkları tespit edilmiştir. Sonuç olarak, alt çenede molar diş çekimlerinden sonra daha fazla alveolit vakaları ile karşılaşılmaktadır. Çekim sırasında hekimin atravmatik çalışması alveolit görülme insidansını azaltabilir. Alveolit oluşmasını engellemek ya da en aza indirmek için oral hijyenin önemi, sigara ve alkol tüketiminin alveolite neden olabileceği hastalara anlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alveolit, diş çekimi, anket

Evaluation of Alveolitis Cases Observed After Tooth Extraction

Alveolitis is one of the most commonly encountered complications following tooth extraction, and various etiological factors have been proposed for alveolitis. The aim of this study is to retrospectively examine the frequency and causes of alveolitis occurring after tooth extractions in patients presenting to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry. Questionnaire forms including questions about patients' age, education level, tooth extraction reasons, onset of pain after extraction, smoking and alcohol consumption, oral hygiene, oral contraceptive use, and tooth brushing habits were reviewed. A total of 200 patients (122 females, 78 males) were included in the study. The incidence of alveolitis was more common in females (61%). It was determined that 152 cases of alveolitis (76%) occurred in the mandible, while 48 cases (24%) occurred in the maxilla. The most commonly affected teeth were found to be 38, 36, and 46, respectively. It was concluded that the patient's education level, the region of the extracted tooth, the presence of traumatic extraction, and smoking were effective in the occurrence of alveolitis (p=0.001). When the visual analog scale values of patients with alveolitis were examined, it was found that the majority of patients (65%) started to feel pain on the 2nd and 3rd days. In conclusion, more cases of alveolitis are encountered after molar tooth extractions in the mandible. Atraumatic extraction by the dentist during the procedure can reduce the incidence of alveolitis. In order to prevent or minimize alveolitis, patients should be informed about the importance of oral hygiene and that smoking and alcohol consumption may cause alveolitis.

Keywords: Alveolitis, tooth extraction, questionnaire

DS159

Oral ve Maksillofasiyal Patolojilerin Geriye Dönük Değerlendirilmesi

Cemil EREN¹, Berna ÇEKER¹, Yusuf Nuri KABA², Ahmet Emin DEMİRBAS¹, Kemal DENİZ³

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

²Uludağ Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye

³Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Sorumlu Yazar: cemileren.93@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına başvuran hastaların oral ve maksillofasiyal bölge lezyonlarının sıklığını ve dağılımını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, 2018-2023 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda biyopsi alınan hastaların patoloji raporları retrospektif olarak incelenmiştir. Lezyonlar histopatoloji sonuçlarına göre; inflamatuvar/reaktif lezyonlar, kistler, benign tümör/tümör benzeri lezyonlar, malign tümör/tümör benzeri lezyonlar ve mukogingival lezyonlar olarak gruplandırılmış ve yaş, cinsiyet, patoloji bölgesi, histopatolojik tanı ve kullanılan biyopsi tekniklerine göre dağılımları incelenmiştir. Değişkenler Turcosa istatistik programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada, patoloji raporu incelenen 2686 hastanın 1239'u (%46,1) kadın, 1447'si (%53,9) erkek olup, yaş ortalaması 39,2'dur. 2504(%93,2) eksizyonel biyopsi, 182(%6,8) insizyonel biyopsi yapılmıştır. Lezyonların 1643'ü(%61,1) kist, 704'ü (%26,2) inflamatuvar/reaktif lezyon, 299'u(%11,1) benign tümör/tümör benzeri lezyon, 30'u(%1,11) malign tümör/tümör benzeri lezyon ve 10'u (%0,3) mukogingival lezyon olarak bulunmuştur. En sık görülen tanı radiküler kist (%44) olup bunu sırasıyla iltihabi granülasyon dokusu (%11,8), dentigeröz kist (%11,4) ve irritasyon fibromu(%5,1) izlemiştir. Malign lezyonlar tüm lezyonların yalnızca %1,1'ini oluşturmaktadır.

Sonuç: Bu çalışma Kayseri ve çevresinde 6 yıllık süreçte oral ve maksillofasiyal bölge lezyonlarının sıklık ve dağılımını ortaya koymaktadır. Veriler, oral ve maksillofasiyal lezyonların önlenmesini, erken teşhisini ve uygun tedavisini sağlayabilecek halk sağlığı politikalarının geliştirilmesine ve lezyonların prevalansının doğru karakterizasyonuna katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağız, Maksillofasiyal, Patoloji

Retrospective Evaluation of Oral and Maxillofacial Pathologies

Objective: The aim of this study was to determine the frequency and distribution of oral and maxillofacial lesions in patients admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Erciyes University Faculty of Dentistry.

Materials and Methods: In this study, the pathology reports of patients who underwent biopsy at Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 2018 and 2023 were retrospectively analyzed. The lesions were grouped as inflammatory/reactive lesions, cysts, benign tumor/tumor-like lesions, malignant tumor/tumor-like lesions, and mucogingival lesions according to histopathology results. Their distribution according to age, gender, pathology site, histopathological diagnosis, and biopsy techniques used were examined. Variables were analyzed using Turcosa statistical software.

Results: In this study, of the 2686 patients whose pathological reports were analyzed, 1239 (46.1%) were female and 1447 (53.9%) were male, with a mean age of 39.2 years. 2504 (93.2%) excisional biopsies and 182 (6.8%) incisional biopsies were performed. Of the lesions, 1643 (61.1%) were cysts, 704 (26.2%) inflammatory/reactive lesions, 299 (11.1%) benign tumor/tumor-like lesions, 30 (1.11%) malignant tumor/tumor-like lesions, and 10 (0.3%) mucogingival lesions. The most common diagnosis was a radicular cyst (44%), followed by inflammatory granulation tissue (11.8%), dentigerous cyst (11.4%), and irritation fibroma (5.1%). Malignant lesions accounted for only 1.1% of all lesions.

Conclusion: This study presents the prevalence and distribution of oral and maxillofacial lesions in Kayseri and its surroundings over a 6-year period. The data can contribute to the development of public health policies that can ensure the prevention, early diagnosis, and appropriate treatment of oral and maxillofacial lesions and to the accurate characterization of the prevalence of lesions.

Keywords: : Oral, Maxillofacial, Pathology

DS160

Chatgpt'nin İki Farklı Dilde Yapılan Test Sınavındaki Performansının Değerlendirilmesi Ve Diş Hekimliği Öğrencileri İle Karşılaştırılması

Alperen Murat YALNIZ¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: alperen.yalniz@ankaramedipol.edu.tr

ChatGPT ve geniş dil öğrenme modelleri, çeşitli disiplinlerdeki çeşitli sınavlardaki soruları yanıtlama yetenekleri nedeniyle son zamanlarda dikkat çekmektedir. Bu çalışma, ChatGPT'nin iki farklı dilde yapılan 'Temel Diş Hekimliği Becerileri' sınavındaki performansını değerlendirmeyi ve ikinci sınıf diş hekimliği öğrencileriyle karşılaştırmayı amaçlamıştır. Sınav 25 çoktan seçmeli sorudan oluşmaktaydı. 21 Kasım 2023 tarihinde, 70 diş hekimliği ikinci sınıf öğrencisi Türkçe olarak, 59 diş hekimliği ikinci sınıf öğrencisi ise İngilizce olarak aynı sorularla sınava tabi tutulmuştur. Her iki sınav da daha sonra 15 Mart 2024'te ChatGPT üzerinde uygulanmıştır. Sınav sonuçları, ChatGPT'nin genel performans puanı ve farklı dillerdeki doğru cevap oranı açısından analiz edilmiştir. ChatGPT'nin Türkçe 'Temel Diş Hekimliği Becerileri' sınavındaki performansı, diş hekimliği öğrencilerinin ortalama puanlarına göre daha düşük, İngilizce 'Temel Diş Hekimliği Becerileri' sınavındaki performansı ise daha yüksek bulunmuştur. Ayrıca ChatGPT'nin İngilizce sorulara yanıt verme oranında Türkçe sorulara göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermektedir. ($p<0.05$). Sonuç olarak ChatGPT İngilizce soruların oldukça yüksek bir oranını doğru yanıtlamıştır. Ancak ChatGPT'nin Türkçe sınav sorularını cevaplama becerisi henüz diş hekimliği öğrencilerinin becerileriyle karşılaştırılabilir seviyede değildir. ChatGPT'nin ardışık versiyonlarının performansının nasıl olacağını ve bu teknolojinin diş hekimliği eğitimi geliştirmek için nasıl optimize edilebileceğini belirlemek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, ChatGPT, Eğitimsel ölçme

Evaluation of Chatgpt's Performance in The Test Exam Conducted in Two Different Languages and Comparison with Dentistry Students

ChatGPT and language learning models have been gaining attention recently for their ability to answer questions on various examinations across various disciplines. This study aimed to evaluate the performance of ChatGPT in the 'Basic Skills of Dentistry' exam conducted in two different languages and compare it with second-year dental students. The exam consisted of 25 multiple-choice questions. On November 21, 2023, 70 second-year dentistry students were tested in Turkish, and 59 second-year dentistry students were tested in English using the same set of questions. Both exams were administered to ChatGPT on March 15, 2024. The examination results were analyzed in terms of ChatGPT's overall performance score, its correct answer rate by the different languages. ChatGPT's performance in the Turkish 'Basic Skills of Dentistry' exam was lower compared to the average score of dentistry students, whereas its performance in the English 'Basic Skills of Dentistry' exam was higher. Additionally, there was a statistically significant difference in ChatGPT's response rate to English questions compared to Turkish questions ($p<0.05$). In conclusion, while ChatGPT demonstrated a remarkably high accuracy in answering English questions, its proficiency in answering Turkish exam questions was not yet comparable to that of dental students. Further investigation is needed to assess the performance of successive versions of ChatGPT and optimize this technology to enhance dental education.

Keywords: Artificial intelligence, ChatGPT, Educational measurement

DS161

Ortognatik Cerrahi Geçirmiş Hastaların Burun Estetiği Memnuniyetinin Değerlendirilmesi

Göksel TIMARCIOĞLU¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: goksel.timarcioglu@gmail.com

Ortognatik cerrahi iskeletsel malokluzyonların ve dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesinde kullanılan; sıklıkla maksilla ve mandibulanın yeniden pozisyonlandırıldığı ve şekillendirildiği bir operasyondur ve operasyon içi geçici intermaksiller fiksasyon (İMF) gerektiren bir yaklaşım olduğu için hava yolu devamlılığının sağlanabilmesi için oral entübasyon kullanılmamaktadır, diğer baş boyun cerrahilerinde olduğu gibi, sıklıkla nazotrakeal entübasyon tercih edilir. Ortognatik cerrahide nazotrakeal entübasyonun nazal taban genişlemesi, septum deviasyonu gibi postoperatif komplikasyonlara etkisinin olduğu bildirilmiştir. Bununla birlikte estetik sonuçların ve beklentinin yüksek olduğu bir operasyon olduğu bildirilmiş ve hasta bildirimli olarak bütünsel fasiyal estetik memnuniyeti değerlendirmeleri yapılmıştır. Subjektif değerlendirme yöntemleri genelden özele birçok sınıflamaya sahiptir. Burun estetiğinin değerlendirildiği Rinoplasti Sonuç Değerlendirilme Ölçeği (Rhinoplasty Outcomes Evaluation – ROE) ortognatik cerrahi hastalarında da burun estetiğini değerlendirmek için kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahi geçirmiş hastaların postoperatif burun estetiği memnuniyetini ROE ölçeği kullanılarak subjektif olarak değerlendirmektir.

Çalışmaya dahil edilen hastaların 26'sı kadın (%52), 24'ü erkek (%48)'tir. Kadınların yaş ortalaması 29,42 ± 6,85; erkeklerin yaş ortalaması 28,13 ± 7,43'tür. Preoperatif iskeletsel sınıflamada 5'i sınıf I (%10), 19'u sınıf II (%38), 26'sı sınıf III (%52) olarak dağılım göstermiş ve 18 hastaya (%36) sadece LeFort I osteotomisi; 32 hastaya (%64) LeFort I osteotomisi, BSSRO ve/veya genioplasti (çift çene cerrahisi) uygulandığı tespit edilmiştir. Kadınların ROE ortalaması 9,92 ± 3,63; erkeklerde ROE ortalaması 10,04 ± 3,1 iken örneklem ortalaması ortalama 9,98 ± 3,35 olarak tespit edilmiştir. İzole Lefort I osteotomisi geçiren hastalarda ROE ortalaması 9,22 ± 3,75 iken çift çene cerrahisi geçiren hastaların ROE ortalaması 10,41 ± 3,09'dir. Sınıf I hastalarda ROE ortalaması 7,4 ± 3,65, Sınıf II hastaların ROE ortalaması 9,63 ± 2,56 iken Sınıf III hastaların ROE ortalaması 10,73 ± 3,63'dir.

Literatürdeki normal değerler ile mevcut sonuçlar karşılaştırıldığında rinoplasti bekleyen hasta ortalamasından yüksek ROE skoru, sağlıklı kontrol grubundan düşük ROE skoru bulunmuştur. Bu durum; maksiller cerrahilerin burun üzerindeki etkilerinin memnuniyetin düşmesine neden olduğunu düşündürmüştür. Sonuç olarak; ortognatik cerrahi geçirmiş hastalarda operasyon sonrası burun estetiği memnuniyetinin de dikkatle değerlendirilmesi gerektiği ve operasyon içinde veya sonrasında ilave burun müdahalelerinin gerekebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Burun Estetiği, Subjektif Değerlendirme

Assessment of Nasal Aesthetic Satisfaction in Patients Who Have Undergone Orthognathic Surgery

Orthognathic surgery is used to correct skeletal malocclusions and dentofacial deformities; it often involves repositioning and reshaping the maxilla and mandible. Due to the need for intraoperative temporary intermaxillary fixation (IMF), which prevents the use of oral intubation to maintain airway continuity, nasotracheal intubation is often preferred, similar to other head and neck surgeries. It has been reported that nasotracheal intubation in orthognathic surgery can lead to postoperative complications such as nasal base widening and septum deviation. Subjective assessment methods range from general to specific classifications. The Rhinoplasty Outcomes Evaluation (ROE) scale, used to assess nasal aesthetics, is also employed to evaluate nasal aesthetics in orthognathic surgery patients. The aim of this study is to subjectively assess the postoperative nasal aesthetic satisfaction of patients who have undergone orthognathic surgery using the ROE scale.

The study included 26 female (52%) and 24 male (48%) patients. The average age of the women was 29.42 ± 6.85, and the average age of the men was 28.13 ± 7.43. In the preoperative skeletal classification, 5 were class I (10%), 19 were class II (38%), and 26 were class III (52%). It was found that 18 patients (36%) underwent only LeFort I osteotomy, while 32 patients (64%) received LeFort I osteotomy, BSSRO, and/or genioplasty (double jaw surgery). The average ROE score for women was 9.92 ± 3.63; for men, it was 10.04 ± 3.1, with the overall sample average being 9.98 ± 3.35. Patients who underwent isolated LeFort I osteotomy had an average ROE score of 9.22 ± 3.75, while those who underwent double jaw surgery had an average ROE score of 10.41 ± 3.09. The average ROE score for class I patients was 7.4 ± 3.65, for class II patients it was 9.63 ± 2.56, and for class III patients it was 10.73 ± 3.63.

When compared with normal values in the literature, it was observed that the ROE score was higher than the average for patients awaiting rhinoplasty but lower than that of the healthy control group. This suggests that the effects of maxillary surgeries on the nose may lead to decreased satisfaction. Consequently, it is considered necessary to carefully evaluate postoperative nasal aesthetic satisfaction in patients who have undergone orthognathic surgery, and additional nasal interventions may be required during or after the operation.

Keywords: Orthognathic Surgery, Nasal Aesthetics, Subjective Evaluation

DS162

Antirezorptif İlaç Reçete Eden Tıp Hekimlerinin İlaçlarla İlişkili Çene Osteonekrozu Hakkındaki Yaklaşımı ve Farkındalıkları

Hüseyin ÇÖLGEÇEN¹, Dilek MENZİLETOĞLU¹, Nilsu BAYKUL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: baykulnilsu@gmail.com

Antirezorptif ilaç reçete eden, farklı anabilim dallarında görev yapan uzman doktorların bu ilaçların başlıca komplikasyonlarından biri olan ilaçlarla ilişki çene osteonekrozu (MRONJ) hakkındaki farkındalık düzeylerini değerlendirmek bu çalışmanın amacıdır. Konya ilinde farklı hastanelerde görev yapan dahiliye, ortopedi, onkoloji, fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı olan 81 hekim çalışmaya dahil edilmiştir. Hekimlerden MRONJ ile ilgili 15 sorudan oluşan anketi doldurmaları istenmiştir. Çalışmada sorulara verilen cevaplar hekimlerin cinsiyetlerine, uzmanlık dallarına, uzmanlık yıllarına ve çalıştıkları kurumlara göre ki-kare analizi ile incelenmiştir. Hekimlerin yanıtları değerlendirildiğinde en sık osteoporoz tanısı için antirezorptif ilaçların reçete edildiği ve en sık kullanılan ilacın ise zoledronat olduğu görülmüştür. Çalışmaya katılan hekimlerin yaklaşık yarısının MRONJ hakkında bilgi sahibi olduğu tespit edilmiştir. Ancak hekimlerin sadece %21'inin ilaç tedavisine başlamadan önce diş hekimi konsültasyonuna başvurduğu görülmüştür. Çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılan antirezorptif ve antiangiyojenik ilaçların bir alternatifinin olmaması bu ilaçların sık kullanımıyla sonuçlanmaktadır. Bu durum günümüzde artan MRONJ vakalarının bir sebebi olarak gösterilebilir. Aynı zamanda bu ilaçları kullanan hastaların doğru zamanda diş hekimlerine yönlendirilmemiş olması ve gerekli dental tedavilerin gerçekleştirilmemiş olmasının MRONJ olgularına neden olabileceği düşünülebilir. Tedavisi zorlu ve uzun bir süreç olan MRONJ'un oluşmadan önlenmesi amaçlanmalıdır. Bu anlamda tıp ve diş hekimlerinde MRONJ vakalarına karşı bilincin artırılmasını amaçlayacak daha çok klinik çalışma ve araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, bisfosfonat, anket

The Approach and Awareness About Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw of Medical Doctors Who Prescribing Antiresorptive Drug

The aim of this study is to evaluate the awareness levels of specialist doctors working in different departments who prescribe antiresorptive drugs about drug-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ), which is one of the main complications of these drugs. 81 physicians who were internal medicine, orthopedics, oncology, physical therapy and rehabilitation specialists working in different hospitals in Konya were included in the study. Doctors were asked to fill out a survey consisting of 15 questions about MRONJ. In the study, the answers given to the questions were analyzed by chi-square analysis according to the gender of the doctors, their specialty branches, years of specialization and the institutions they worked in. When the responses of the doctors were evaluated, it was observed that antiresorptive drugs were most frequently prescribed for the diagnosis of osteoporosis and the most commonly used drug was zoledronate. Approximately half of the physicians participating in the study were found to have knowledge about MRONJ. However, it was observed that only 21% of doctors referred the patient for dental consultation before starting drug treatment. The lack of an alternative to antiresorptive and antiangiogenic drugs used in the treatment of various diseases results in the frequent use of these drugs. This is one of the reasons for the increasing number of MRONJ cases nowadays. At the same time, it can be thought that the fact that patients using these drugs were not referred to dentists at the right time and the necessary dental treatments were not performed which may cause MRONJ cases. The aim should be to prevent MRONJ, the treatment of which is a challenging and lengthy process. In this perspective, more clinical studies and research are needed to raise awareness of MRONJ cases among medical and dental professionals.

Keywords: MRONJ, bisphosphonate, questionnaire

DS163

Farklı Kişisel Dayanak Açılı ve Materyallerinin İmplant Destekli Protezlerde Stress Dağılımı Üzerindeki Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi

Reza MOHAMMADI¹, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL¹, Meryem ERDOĞDU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: reza.mohammadi@ogr.erbakan.edu.tr

Dental implantlar ve dayanakların üretilmesinde genellikle yüksek biyouyum ve iyi materyal özelliklerine sahip olan titanyum kullanılmaktadır. Ancak özellikle ince dişeti biyotipine sahip hastalarda titanyum abutmentlerin marjinleri subgingival bölgede konumlandırılrsa bile dişetinden yansıyacak gri-mavi görüntü hastaların estetik beklentilerini karşılamayabilir. Bu sebeple bu çalışmanın amacı farklı açılarda yerleştirilmiş implantlar üzerine uygulanan farklı kişisel dayanak materyallerinin implant parçaları, restorasyon materyali ve çevre biyolojik dokularda ortaya çıkardığı stres dağılımını sonlu elemanlar analizi ile incelemektir.

Üç üyeli implant destekli sabit protez için üç farklı açı ile yerleştirilen implantların olduğu 3 boyutlu modeller SolidWorks programı kullanılarak tasarlandı. Tüm modellerde implantlar 44 (4I) ve 46 (6I) numaralı diş konumlarına yerleştirildi ve elde edilen dosyalar - Standart Tessellation Language- (STL) formatında alınarak EXOCAD programına aktarıldı. Üç farklı açıda custom abutment [düz (KD0), 10 (KD10) ve 20 (KD20) derece eğimli] ve üzerlerine uygun şekilde protetik restorasyonlar tasarlanarak datalar tekrar SolidWorks programına aktarıldı. Siman kalınlığı 30 µm olarak tasarlandı ve tüm parçalar uygun şekilde birleştirilerek elde edilen dosyalar STP formatına çevrildi ve ABAQUS programına alındı. Dayanak materyali için alümina (AL), titanium (Tİ) ve zirconia (Zİ); siman için dual cure rezin siman ve protetik restorasyon için monolitik zirkonya özellikleri verildi. Yük, tüm okluzal tablaya 150N kuvvet ve 30° açıyla bukkolingual yönde uygulandı ve oluşturulan senaryo çalıştırıldı. Elde edilen stres dağılımı değerleri von Mises Stres Değerleri (vMS) olarak raporlandı.

İmplantların için en düşük vMS, KD0-AL grubunda (4I: 9.984 MPa, 6I: 22.91 MPa) gözlemlenirken, en yüksek vMS KD20-Tİ grubunda (4I: 25.30 MPa, 6I: 42.03 MPa) bulunmuştur. Kişisel dayanak ve kişisel dayanak vidalarında (genellikle) AL materyalinde daha yüksek vMS, Tİ materyalinde daha düşük vMS ortaya çıkmışken, kortikal kemik ve restorasyon materyalinde bu sonuçların tersi şekilde yüksek vMS Tİ materyalinde, düşük vMS AL materyalinde görülmüştür.

Gelen okluzal yükler sonucunda ortaya çıkan stres dağılımının kişisel dayanak ve kişisel dayanak vidasında görülmesinden, restorasyon materyali ve kemikte ortaya çıkması daha çok arzulanan bir durumdur. Bu sebeple Tİ kişisel dayanaklar posterior bölgede estetik eksikliklerine rağmen daha iyi dayanım sergilemeleri sebebiyle daha iyi bir materyal seçeneği olmaya devam etmektedir. Bunun yanında implant açısının artması dayanımı olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Custom Abutment, İmplant Destekli Protezler, Stres Dağılımı, Von Mises

Effect of Different Custom Abutment Angles and Materials on Stress Distribution in Implant-Supported Protheses: Finite Element Analysis

The purpose of this study is to examine the stress distribution in implant components, restoration material, and surrounding biological tissues resulting from different personalized abutment materials applied on implants placed at different angles using finite element analysis. Three-dimensional models of three-member implant-supported fixed protheses with implants placed at three different angles were designed using SolidWorks software. In all models, implants were placed in tooth positions 44 (4I) and 46 (6I), and the obtained files were transferred to the EXOCAD program in Standard Tessellation Language (STL) format. Custom abutments at three different angles [straight (KD0), 10 degrees (KD10), and 20 degrees (KD20)] and corresponding prosthetic restorations were designed, and the data were re-transferred to the SolidWorks program. Cement thickness was designed as 30 µm, and all parts were appropriately assembled, and the obtained files were converted to STP format and imported into the ABAQUS program. Alumina (AL), titanium (TI), and zirconia (ZI) were used as abutment materials; dual-cure resin cement was used as cement, and monolithic zirconia was used as the prosthetic restoration. A load of 150N force was applied to the entire occlusal surface at a 30° angle in the buccolingual direction, and the created scenario was run. The obtained stress distribution values were reported as von Mises Stress Values (vMS). The lowest vMS for implants was observed in the KD0-AL group (4I: 9.984 MPa, 6I: 22.91 MPa), while the highest vMS was found in the KD20-TI group (4I: 25.30 MPa, 6I: 42.03 MPa). Higher vMS was generally observed in AL material for personalized abutments and personalized abutment screws, while lower vMS was observed in TI material, whereas in cortical bone and restoration material, the opposite results were observed, with higher vMS in TI material and lower vMS in AL material. It is more desirable for the stress distribution resulting from occlusal loads to occur in the restoration material and bone rather than in personalized abutments and personalized abutment screws. Therefore, TI personalized abutments continue to be a better material option due to their better resistance, despite aesthetic shortcomings in the posterior region. Additionally, an increase in implant angle adversely affects resistance.

Keywords: Custom Abutment, Implant-Supported Protheses, Stres Distribution, Von Mises

Farklı Abutment Tipleri ve Zirkonya Üretim Tekniklerinin İmplant Üstü Sabit Protezlerde Stres Dağılımı ve Yorulma Performansına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi (FEA)

Ayyüce Nur TEZCAN¹, Reza MOHAMMADI¹, Meryem ERDOĞDU¹, Mehmet Esad GÜVEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: tezcanyuce@gmail.com

Giriş: Bu çalışmanın amacı farklı üretim yöntemleri (eklemeli ve kazıma) ile üretilen zirkonyaların farklı abutment çeşitleri (multiunit, simante, tibase) kullanılarak hazırlanan kronlarda sanal oblik kuvvet uygulanarak implantlarda ve çevresindeki kemikteki stres dağılımı ve yorulma performansı üzerindeki etkisini değerlendirip karşılaştırmaktır.

Materyal-method: Tek üyeli implant destekli sabit protez için üç farklı abutment türünü yerleştirilerek 3 boyutlu modeller SolidWorks programı kullanılarak tasarlandı. Tüm modellerde implant 44 numaralı diş konumuna yerleştirilip ve elde edilen dosyalar STL formatından çıkarılıp exocad programına alındı. 3 farklı abutment türü (simante, multiunit, ti-base) üzerine uygun şekilde protetik restorasyon tasarlanarak tekrar SolidWorks programına alınıp siman kalınlığı 30 mm olarak tasarlandı. Ve parçalar uygun şekilde birleştirilerek elde edilen stp dosyaları sonlu elemanlar analizi için ABAQUS programına aktarıldı. Abutment materyali için titanyum; siman için dual cure rezin siman ve restorasyon materyali için eklemeli üretim 3ytzp zirkonya ve eksiltmeli üretim 3Y-TZP zirkonya özellikleri verildi. Yük tüm okluzal tablaya 150 N kuvvet ve 30° açıyla bukkolingual yönde uygulandı. Ve stres analizi gerçekleştirildi. Elde edilen stres dağılımı değerleri von Mises stres değerleri olarak rapor edildi.

Bulgular: Simülasyon sonucunda abutmentta gelen stres her iki restorasyon materyali için en düşük stres değeri multiunit abutmentta ortaya çıkarken en yüksek değer ti-basede ortaya çıkmıştır. İmplantta ortaya çıkan stres en düşük ti-base abutmentta en yüksek simante edilen modelde ortaya çıkmıştır. abutment vidasında ortaya çıkan stres değeri en fazla simante edilen modelde ti-baseden daha fazla ortaya çıkmıştır. restorasyonda ortaya çıkan stres değeri ise en düşük simante edilen, en yüksek ise ti-basede ortaya çıkmıştır. Bütün implant komponentleri için stres değeri 3D print zirkonyadan hazırlanan modellerde, kazıma zirkonyadan hazırlanan modellerden daha yüksek çıkmıştır. Restorasyonlarda oluşan stres değeri ise kazıma zirkonyada 3D print zirkonyadan daha fazla çıkmıştır. Yorulma testi simülasyonu sonuçlarına bakıldığında abutment vidasının korunması açısından en avantajlı ti-basedir. En dayanıklı grup kazıma zirkonya-multiunit iken en az çığneme siklusunda fail veren grup 3D zirkonya- ti-base bulunmuştur.

Sonuç: Yorulma simülasyonunda kazıma zirkonya her abutment çeşidinde 3D print zirkonyadan daha başarılı sonuç göstermiş olsa da 3D zirkonya uzun dönem klinik kullanımda yeterli dayanımı göstermiştir. implant komponentleri arasında abutment vidası en dayanıklı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Abutment Tipleri, Eklemeli Üretim Zirkonya, Stres Dağılımı

The Impact of Different Abutment Types and Zirconia Fabrication Techniques on Stress Distribution and Fatigue Performance in Implant-Supported Fixed Protheses: Finite Element Analysis (FEA)

Introduction: The purpose of this study is to evaluate and compare the effects of oblique force application on implants and surrounding bone stress distribution and fatigue performance in crowns prepared using different abutment types (multiunit, cemented, ti-base) on zirconias manufactured by different production methods (additive and subtractive).

Materials and methods: Three-dimensional models of a single-member implant-supported fixed prosthesis were created using SolidWorks, with implants positioned at tooth 44. These models featured three types of abutments: cemented, multiunit, and ti-base. After designing in SolidWorks, files were converted from STL to be used in Exocad for prosthetic restorations and then reintroduced into SolidWorks with a cement layer of 30 microns. The assembled models in STP format were analyzed in ABAQUS for stress using materials like titanium for abutments and 3Y-TZP zirconia (both additive and subtractive) for restorations. A 150 N force was applied buccolingually at a 30-degree angle to the occlusal table, and stress was measured as von Mises stress values.

Results: In the simulation, the multiunit abutment exhibited the lowest stress in both restoration materials, while the ti-base had the highest. The ti-base showed the least stress in the implant itself, contrary to the cemented model which had the highest stress in the abutment screw. Stress levels in the restoration were lower in the cemented model and higher in the ti-base. Models made from 3D-printed zirconia had higher stress across all implant components compared to those from subtractive zirconia, though subtractive zirconia restorations experienced more stress. Fatigue tests indicated that the ti-base was best at protecting the abutment screw. Subtractive zirconia-multiunit was the most durable, whereas 3D zirconia-ti-base had the shortest lifespan under simulated chewing.

Conclusion: In the fatigue simulation, subtractive zirconia showed better results in every abutment type compared to 3D-printed zirconia; however, 3D zirconia has shown sufficient durability for long-term clinical use. Among the implant components, the abutment screw was found to be the most durable.

Keywords: Abutment Type, Additive Manufacturing Zirconia, Stress Distribution

DS165

Gerodontoloji Eğitime Güncel Bakış

Elif BILGIN¹, Necati KALELİ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Sorumlu Yazar: elifbilgin210@gmail.com

Özet: Dünya genelinde nüfus içindeki yaşlı yetişkinlerin oranı son yıllarda artmaktadır. Sağlıklı yaşlılık dönemi içinde fiziksel ve zihinsel yeteneklerin korunması kadar doğal, sağlıklı ve fonksiyonel diş yapısına sahip olmak da önemlidir. Özellikle son yıllarda, dental implant ve protez uygulamaları gibi konularda önemli gelişmeler yaşanırken diş hekimleri, yaşlı hastalara özgü tedavi protokollerini geliştirmektedir. Multidisipliner yaklaşıma sahip eğitilmiş insan gücüne dolayısıyla kapsamlı ve yetkin diş hekimliği eğitime artan bir ihtiyaç bulunmaktadır. Bu durum gerodontolojiyi disiplinler arası uzmanlık dalı olarak geliştirmeyi zorunlu kılmaktadır. Paydaş iş birliklerine olanak sağlayan, modern müfredata entegre edilmiş yaşlı diş hekimliği eğitimi yeniden gözden geçirilmek durumundadır. Diş hekimliği fakültelerinde yaşlı nüfusun ihtiyaçlarına yönelik uygulamaları geliştirmek için lisans ve lisansüstü dersler, ilerleyen zamanlarda ise kurulacak bir departman ile bilimsel faaliyetler ile önemli bir perspektif yakalanacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Gerodontoloji, Multidisipliner Klinik Yaklaşımı,

Current Overview Gerodontology Education

Abstract: The proportion of older adults in the population worldwide has been increasing in recent years. Having a natural, healthy and functional tooth structure is as important as preserving physical and mental abilities in a healthy old age. Especially in recent years, while there have been significant developments in dental implant and prosthesis treatments, dentists are developing treatment protocols specific to elderly patients. There is an increasing need for trained manpower with a multidisciplinary approach and therefore for comprehensive and competent dental education. This situation necessitates developing gerodontology as an interdisciplinary specialty. Elderly dentistry education, which enables stakeholder collaborations and is integrated into the modern curriculum, needs to be reconsidered. It is thought that an important perspective will be achieved through undergraduate and graduate courses in dentistry faculties to develop practices for the needs of the elderly population, and scientific activities with a department to be established in the future.

Keywords: Elderly, Gerodontology, Multidisciplinary Approach

DS166

Dental İmplant Cerrahisi Öncesi Horizontal Alveolar Kemik Ogmentasyon Teknikleri: Vaka Serisi

Gizem ÇALIŞKAN¹, Görkem TEKİN¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: gizemcaliskan26@gmail.com

Giriş: Kısmi ve total dişsizliklerin dental implantlarla rehabilitasyonu rutin bir tedavi yöntemi haline gelmiştir. Ancak alveoler kemik eksiklikleri beklentilerin karşılanmasını zorlaştırabilir. Dental implantların ve implant destekli protezlerin uzun vadeli başarısı, implant bölgesinde yeterli kemik hacminin bulunmasına bağlıdır ancak implantojide en sık karşılaşılan problemler arasında implant yerleştirilecek olan alveolar kemiğin horizontal yöndeki yetersizliği yer almaktadır. Bu vaka serisinde horizontal yöndeki kemik genişliğini artırmaya yönelik tekniklerin uygulandığı vakalar sunulacaktır.

Olgu1: 43 yaşında sağlıklı kadın hastanın implant destekli sabit protez ile rehabilitasyonu planlandı. Klinik muayene sonrasında yatay olarak yetersiz ve defektli olan maksilla anterior bölgenin greftlenmesine karar verildi. Flep kaldırıldıktan sonra augmentasyon sonrası elde edilmek istenen kemik konturları göz önünde bulundurularak titanyum vidalar alveol kretinin vestibülüne oblik olarak yerleştirildi. Vidalar sticky bone ile maksilla konturuna uygun olacak şekilde kaplanıp üzerinde PRF kapatıldı. Periosteal insizyonlar yapılarak flep serbest bırakıldıktan sonra primer olarak sütüre edildi.

Olgu2: Kliniğimize implant yaptırmak için başvuran 45 yaşında sağlıklı kadın hastanın, sol mandibula molar bölgedeki horizontal kemik yetersizliği için Shell tekniği uygulandı. Titanyum vidalar kullanılarak alveoler kemiğe bukkal yönüne mandibular ramus grefti sabitlendi. Blok greft ile alveoler kemik arasındaki boşluk otojen kemik grefti ile kombine edilen ksenogreft kullanılarak dolduruldu. Greft sahasının üzerinde PRF konuldu. Flep esnetilerek sütüre edildi.

Olgu3: 53 yaşında çiğneme yapamamaktan şikayetçi olan sağlıklı kadın hasta, implant yerleştirilmesi için kliniğimize yönlendirildi. Hasta detaylı incelendikten sonra maksillada horizontal yetersizlik olduğu tespit edildi. Kret yapısına uygun olarak alveolar kret split uygulanmasına karar verildi. Flep kaldırıldıktan sonra, piezocerrahi yardımıyla kretin orta hattından osteotomi hattı oluşturulup osteotomlar ile yeterli kemik genişliği elde edildikten sonra aynı seansta implantlar primer stabilite alınarak yerleştirildi. İmplantların arasındaki boşluk ksenogreft ile dolduruldu. Flep esnetilerek sütüre edildi.

Tartışma: Otojen blok greftleme, rejeneratif kapasitesi nedeniyle kemik güçlendirmede altın standart olmayı sürdürse de ikincil bir cerrahi sahanın oluşturulması ve işlem süresinin daha uzun sürmesi hasta konforunu azaltabilmektedir. Tentpole tekniğinin uygulanması, defekt bölgelerindeki horizontal boyutu artırmasının yanında hasta memnuniyeti de sağlayarak daha sonraki implant yerleşimini destekler. Alveoler kret split yöntemi horizontal olarak genişletmenin yanında aynı seansta implant yerleştirilmesine olanak sağlamasıyla cerrahi sayısının azaltılmasını sağlayarak tercih edilmesi günden güne artan bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Shell, kret split, tentpole

Horizontal Alveolar Bone Augmentation Techniques Before Dental Implant Surgery: Case Series

Introduction: Rehabilitation of edentulous patients with dental implants has become a routine treatment method. The long-term success of implants depends on the presence of sufficient bone volume in the implant area, but one of the most common problems in implantology is the insufficiency of the alveolar bone in the horizontal direction. In this case series, cases in which the bone width in the horizontal direction is increased will be presented.

Case1: After planning the rehabilitation of a 43-year-old female patient with an implant-supported fixed prosthesis, it was decided to graft the horizontally inadequate and defective maxilla anterior. After the flap was removed, titanium screws were placed obliquely into the vestibule, in accordance with the desired bone shape, and covered with a sticky bone in accordance with the contour of the maxilla.

Case2: A 45-year-old female patient who applied to our clinic to have an implant had a mandibular ramus graft fixed to the buccal part of the bone using the Shell technique and titanium screws for horizontal bone deficiency in the left mandibular molar region. The space between the block graft and the alveolar bone was filled using xenograft combined with autogenous bone graft.

Case3: After a detailed examination of a 53-year-old female patient complaining of not being able to chew, it was determined that there was horizontal insufficiency in the maxilla and it was decided to perform alveolar ridge split. With the help of piezosurgery, an osteotomy line was created from the midline of the crest and sufficient bone width was obtained with osteotomes, and the implants were placed with primary stability in the same session. The space between the implants was grafted.

Discussion: Although autogenous block grafting remains the gold standard in bone strengthening due to regeneration, the creation of a secondary surgical field and the length of the procedure may reduce comfort. Application of the tentpole technique not only increases the horizontal size of the defect areas, but also ensures patient satisfaction. Alveolar ridge split is an increasingly preferred method that reduces the number of surgeries by allowing implant placement in the same session as horizontal expansion.

Keywords: Shell, crest split, tentpole

DS167

Postsuz Kor Restorasyonun Kanal Tedavili Premolarlarda Kırılma Dayanımına Etkisi

İpek BALEVİ AKKESE¹, Simel KARACA², Tuba YILMAZ SAVAŞ³, Sema BELLİ⁴, Özgür İNAN⁵

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Abd, Karaman, Türkiye

²Lotus Dental Akademi Ağız Ve Diş Sağlığı Polikliniği, Kocaeli, Türkiye

³Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Abd, Konya Türkiye

⁴Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Abd, Konya Türkiye

⁵Dent İnan Ağız Ve Diş Sağlığı Polikliniği

Sorumlu Yazar: balevi.ipek@gmail.com

Bu çalışmanın amacı post içermeyen bir restoratif kor sisteminin prefabrik metal ve cam fiber post ile karşılaştırılması ve kök kanal tedavili premolar dişlerin kırılma dayanımı üzerine etkisini incelemektir.

Kırk adet tek köklü mandibular premolar, uygulanacak olan post sistemine göre rastgele 4 gruba ayrıldı: Kontrol grubu (post uygulaması yapılmamış, C), prefabrike metal post grubu (PM), cam fiber post (i-TFC Luminious Post, Sun Medical; IL) ve post içermeyen kor grubu (Post Free Core, Sun Medical; FC). Dişler mine sement sınırının 3 mm yukarısından kesildi. Kanallar döner eğe sistemi ile genişletildi ve gutta-perka konlar ile dolduruldu. Ardından örnekler 37°C'de 24 saat boyunca bekletildi. C grubunda kanal tedavisi sonrası kompozit ile kor yapı şekillendirildi, post boşluğu hazırlanmadı. PM grubunda postlar dual-cure rezin siman (Panavia SA) ile simante edildi. IL grubunda, i-TFC bond post boşluğuna uygulandı ve cam fiber postlar dual-cure rezin siman ile simante edildi. Kor materyali olarak i-TFC Luminious Core kullanıldı. FC grubunda, kor yapı Post Free Core Bond ve Post Free Core Dentin (Sun Medical) kullanılarak şekillendirildi. Tüm örnekler 5000 devir termal döngüye tabii tutuldu. Her örnek, 135° açılı özel kırma aparatına yerleştirildi. Palatal kaspın oklüzal yüzeyinde kırılma gerçekleşene kadar 1 mm/dak'lık bir hızla yük uygulandı. Sonuçlar Newton (N) olarak kaydedildi, tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post-hoc testleri ile analiz edildi ($\alpha=0.05$).

Grupların kırılma dayanımı değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($P<0,001$). IL grubu ($260,83 \pm 6,91$ N) tüm gruplardan istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek kırılma dayanımını gösterdi ($P<0,05$). PM grubu ($200,02 \pm 6,35$ N) ve FC grubu ($204,78 \pm 6,14$ N) benzer kırılma dayanımına sergiledi ($P>0,05$). En düşük kırılma dayanımı ise C grubunda ($108,82 \pm 23,61$ N) gözlemlendi ($P<0,05$). Kırık analizi bulgularına göre tamir edilebilen kırıkların oranları C:%60, PM:%60, IL:%70, FC:%90 olarak izlendi.

Endodontik tedavi görmüş dişlerin kırılma dayanımı post kullanımından ve post materyalinden önemli ölçüde etkilenmiştir. Kırılmaya karşı en yüksek dayanım i-TFC Grubunda gözlemlenmiştir; fakat FC diğer post sistemlerine göre daha fazla sayıda tamir edilebilir kırılma tipine sahiptir. Tedavi için uygun post sistemi tercihi yapılırken bu durum göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: post-kor, prefabrik post, cam fiber post, kırılma direnci

The Effect of Post-Free Core Restoration on Fracture Resistance of Root Canal Treated Premolars

This study aimed to investigate the effects of prefabricated metal posts, glass-fiber posts, and post-free core systems on fracture strength of root canal-treated premolars.

Forty single-rooted mandibular premolars were randomly divided into 4 groups based on the post system used: Control (no post application, C), prefabricated metal post (PM), glass-fiber (i-TFC Luminious Post, Sun Medical; IL) and post-free core (Post Free Core, Sun Medical; FC) groups. Teeth were cut 3 mm above the cemento-enamel junction. The canals were widened with rotary file system and filled with gutta-percha cones, then kept at 37°C for 24 hours. In the C group, core structure was shaped with composite after root-canal treatment and post-cavity was not prepared. In the PM group, the posts were cemented with dual-cure resin cement (Panavia SA). In the IL group, i-TFC bond was applied to post cavity and glass-fiber posts were cemented with dual-cure resin cement. i-TFC Luminious Core was used as core material. In the FC group, Post Free Core Bond and Post Free Core Dentin (Sun Medical) were used to shape the core structure. All specimens were subjected to 5000 cycles of thermal cycling. Each specimen was placed in a custom apparatus with a 135° load angle. Load was applied at a rate of 1 mm/min until fracture occurred on the occlusal surface of the palatal cusp. Results were recorded in Newtons (N) and analyzed by one-way ANOVA and Tukey HSD post-hoc tests ($\alpha=0.05$). The difference between the fracture strength values of the groups was statistically significant ($P<0.001$). The IL group (260.83 ± 6.91 N) showed statistically significantly higher fracture strength than all groups ($P<0.05$). The PM (200.02 ± 6.35 N) and the FC (204.78 ± 6.14 N) exhibited similar fracture strength ($P>0.05$). According to the fracture analysis, the proportions of repairable fractures were C: 60%, PM: 60%, IL: 70%, FC: 90%.

The fracture strength of endodontically treated teeth was significantly affected by the post material. The highest fracture strength was observed for glass-fiber posts; however, FC had more repairable fracture modes than the other post systems. This should be considered when selecting an appropriate post-treatment system.

Keywords: post-core, prefabric post, glass-fiber post, fracture resistance

DS168

Çocuklarda Şiddetli Erken Çocukluk Çağı Çürüklerinin Temporomandibular Bozukluklar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Büşra MUTLU¹, Zehra Gizem BUÇUKCU¹, Aysun AVŞAR¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: zehra_bucukcu@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmada, çocuklarda şiddetli erken çocukluk çağı çürüklerinin (S-ECC) temporomandibular bozukluklar (TMD) üzerindeki etkisi değerlendirildi.

Materyal ve Yöntemler: Çalışma popülasyonu, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Bölümü'nü ziyaret eden çocuklardan oluşmaktaydı. Çocukların çürük deneyimi Dünya Sağlık Örgütü'nün kriterlerine göre kaydedildi. Çalışmanın kapsamına dahil edilen kriterler arasında, 4-6 yaş arasındaki, S-ECC'ye (çürük, eksik veya dolgu ≥ 5) sahip ve daha önce hiç diş tedavisi görmemiş çocuklar yer aldı. Kontrol grubu, çürüğü olmayan ve çalışma grubu ile yaş ve cinsiyet açısından eşleşen 25 çocuktan oluşuyordu.

Çalışmaya katılan çocukların klinik olarak değerlendirilmesi Helkimo'nun klinik disfonksiyon indeksi (Di) kullanılarak gerçekleştirildi. Tüm çocuklara eklem ve ilgili kasların hassasiyeti ve eklem sesleri açısından palpasyon ve değerlendirmesini içeren bir muayene yapıldı. Çene açılması sırasındaki maksimum vertikal açılma ve deviasyon da kaydedildi. Herhangi bir anormal bulgusu olan çocuklar TMD belirtileri açısından pozitif olarak tanımlandı. Veriler Fisher'in kesin testi ve χ^2 testi ile analiz edildi.

Bulgular: S-ECC vakası olan çocukların yaş ortalaması $5,4 \pm 0,9$, kontrollerin yaş ortalaması ise $5,1 \pm 0,7$ idi. S-ECC grubunun %32'sinde tek bir TMD belirtisi ve %20'sinde ise birden fazla belirti vardı. Kontrol grubunda ise %15 oranında tek bir TMD belirtisi, %2 oranında ise birden fazla belirti rapor edildi. Her iki grupta da en yaygın işaret, 'klik' olarak kaydedilen eklem sesiydi. Çalışma ve kontrol grubundaki çocukların hiçbirinde krepitus eklem sesi görülmedi. İki grup arasında herhangi bir parametrede tek veya çoklu TMD belirtilerinin prevalansı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı ($P < 0,05$).

Sonuç: S-ECC, TMD gelişimi için etiyolojik bir faktör olabilir.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular bozukluk, şiddetli erken çocukluk çağı çürüğü.

Evaluation of the Effect of Severe Early Childhood Caries on Temporomandibular Disorders in Children

Aim: This study evaluated the effect of severe early childhood caries (S-ECC) on temporomandibular disorders (TMD) in children.

Material and methods: The clinical evaluation of the children participating in the study was conducted using Helkimo's Clinical Dysfunction Index (Di). The study population consisted of children visiting the Department of Pediatric Dentistry, Faculty of Dentistry of Ondokuz Mayıs University. The caries experience of the children was recorded according to the criteria of the World Health Organization. Inclusion criteria for the study included children aged 4-6 years with S-ECC (decayed, missing or filled ≥ 5) who never underwent dental treatment.. The control group consisted of 25 children who were free of caries and were age and gender-matched to the study group.

All the children underwent an examination that consisted of palpation and assessment of the joints and associated muscles for tenderness and joint sounds. Maximum vertical opening and deviation during jaw opening were also recorded. Children with any single anomalous finding were designated positive for TMD signs. Data was analyzed with Fisher's exact test and the χ^2 test.

Results: The mean age of children with S-ECC cases was $5,4 \pm 0,9$ years and that of controls was $5,1 \pm 0,7$ years. Among the S-ECC group 32% had a single sign of TMD and 20% had multiple signs. In the control group, a single sign was found in 15% while multiple signs were reported in 2%. The most prevalent sign in both groups was a joint sound which was noted as a 'click'. None of the children in the study or the control group had a crepitus joint sound. There were statistically significant differences in the prevalence of single or multiple TMD signs ($P < 0,05$) between the two groups in any of the parameters.

Conclusion: S-ECC can be an aetiological factor for TMD development.

Keywords: temporomandibular disorders, severe early childhood caries.

DS170

İmplant Üstü Protezler İçin Kullanılan Abutmentlerin Dekontaminasyon, Dezenfeksiyon Ve Sterilizasyon Protokolleri: Bir Anket çalışması

Sema ILERİ¹, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN¹, Yusuf Kamil ŞEKER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: semaatslp@gmail.com

İmplant destekli protezlerde protetik yapının bir parçası olan abutment, kişileştirilme esnasında frezeleme sebebiyle laboratuvar esnasında kirletici maddelere maruz kalır. Aynı zamanda farklı laboratuvar adımları ve yardımcı personel yönetimi nedeniyle mikrobiyolojik kontaminasyon da oluşmaktadır. Bu kirletici maddelerin dekontaminasyon ile yüzeyden temizlenmesi ve mikrobiyolojik sağlık açısından yarı kritik materyal olan abutmentlerin implanta bağlanmadan önce sterilize edilmesi önerilmektedir. Yapılan literatür taraması sonrasında, Türkiye'deki hekimler arasında yapılmış bir implant abutment dekontaminasyon/sterilizasyon protokolünün tespiti bulunmamıştır. Bu çalışmanın amacı hekimlerin, abutmentlerin implantlara bağlanmadan önce uyguladıkları dekontaminasyon, sterilizasyon/dezenfeksiyon protokollerini değerlendirmektir.

Çalışma Türkiye'de farklı kurumlarda (üniversite, kamu hastanesi, özel poliklinik veya muayene) aktif çalışan diş hekimleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın verileri çevrimiçi sistem üzerinden (Google Forms) sunulan anket formülü ile toplanmıştır. Diş hekimlerine sosyal medya aracılığı ile veya mail yoluyla ulaşılmaya çalışılmıştır.

Çalışmamız 5'i demografik olmak üzere toplam 11 sorudan oluşmaktadır. Çalışmamıza 308 kişi dahil edildi. Katılımcılardan %56,5'i özel muayenehane veya poliklinikte %13,3'ü kamu hastanelerinde, %30,2'si üniversitelerde çalışmaktadır. Uzmanlık alanı olan hekimlerin %84,9'u protetik diş tedavisinde idi. 'Dental laboratuvardan gelen özelleştirilmiş abutment için dekontaminasyon yöntemlerinden hangisi kullanıyorsunuz?' sorusuna katılımcıların verdiği % 39,6'lık yanıt ile yumuşak bez/sünger ile silme işlemi en çok kullanılan yöntem oldu. Herhangi bir yöntem kullanmayan ise %10,1 idi. Abutmentin dezenfeksiyon/sterilizasyon protokolünün sorgulandığı soruda ise %70 ile en çok yanıt kimyasal dezenfektan kullanımı oldu. Otoklav kullananların oranı %10,3 iken hiçbir yöntem kullanmayanlar ise %12,7 idi. En çok kullanılan dezenfektan %35 ile alkol iken bunu NaOCl ve yüzey dezenfektanı takip etmektedir. Dezenfeksiyon solüsyonu kullanımı sonrası katılımcıların %41'inin yıkama yapmadığı görülmüştür. Herhangi bir protokol uygulanmamasının yapılan ki kare testine göre cinsiyet, çalıştığı kurum ve tecrübesi olmasına göre anlamlı fark bulunamamıştır (p>0.05). Protetik diş tedavisi uzmanı olup olmaması arasında ise anlamlı farklılık bulunmuştur (p<0.05). Bu araştırma, implant üstü protezlerde kullanılan dayanakların implantlara bağlanmadan önce uygulanan temizleme protokollerinde önemli ölçüde heterojenlik olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: anket, dezenfeksiyon, implant dayanakları, implant-dayanak temizliği, oral implantlar, peri-implant dokular, sterilizasyon

Decontamination, Disinfection and Sterilisation Protocols of Abutments Used for Implant Prostheses: A Questionnaire Study İmplantlar, peri-implant dokular, sterilizasyon

The abutment, which is part of the prosthetic structure in implant-supported prostheses, is exposed to contaminants in the laboratory due to milling during customisation. At the same time, microbiological contamination also occurs due to different laboratory steps and assistant personnel management. It is recommended to remove these contaminants from the surface by decontamination and to sterilise abutments, which are semi-critical materials in terms of microbiological health, before attachment to the implant.

After a literature search, no implant abutment decontamination/sterilisation protocol was found among dentists in Turkey. The aim of this study was to evaluate the decontamination, sterilisation/disinfection protocols used by dentists before attachment of abutments to implants.

The study was conducted among dentists actively working in different institutions (university, public hospital, private polyclinic or clinic) in Turkey. The data of the study were collected through a questionnaire formulation submitted through the online system (Google Forms). Attempts were made to reach the dentists via social media or e-mail.

Our study consists of a total of 11 questions, 5 of which are demographic questions. 308 people were included in our study. Among the participants, 56.5% worked in private clinics or polyclinics, 13.3% in public hospitals and 30.2% in universities. In response to the question 'Which of the decontamination methods do you use for customised abutment from the dental laboratory?' 39.6% of the participants answered that wiping with soft cloth/sponge was the most commonly used method. The rate of those who did not use any method was 10.1%. In the question about the disinfection/sterilisation protocol of the abutment, the most common response was the use of chemical disinfectants with 70%. While the rate of those who used autoclave was 10.3%, the rate of those who did not use any method was 12.7%. The most commonly used disinfectant was alcohol with 35%, followed by NaOCl and surface disinfectant. It was observed that 41% of the participants did not wash after the use of disinfection solution. According to the chi-square test of not applying any protocol, no significant difference was found according to gender, institution of employment and experience (p>0.05). A significant difference was found between the presence or absence of a prosthodontist (p<0.05). This study showed that there is significant heterogeneity in the cleaning protocols applied to the abutments used in implant-retained prostheses before attachment to the implants.

Keywords: disinfection, implant abutments, implant-abutment cleaning, oral implants, peri-implant tissues, sterilization, survey

DS171

Anterior Tek Diş Eksikliğinde Uygulanan Tedavi Seçeneklerinin İncelenmesi: Retrospektif Çalışma

Elif NAZLI TEKİN¹, Nurşen ŞAHİN², Duygu SARAÇ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü

²Giresun Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Bölümü

Sorumlu Yazar: elifnazli1234@gmail.com

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı anterior tek diş eksikliği olan hastalara uygulanan protetik tedavi yöntemlerinin yaş, cinsiyet ve tedavinin uygulandığı yıla göre dağılımının incelenmesidir.

Materyal ve metot: Ocak 2019 – Ocak 2024 tarihleri arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvuran 7478 hastanın demografik bilgileri ve yapılan protetik tedaviler retrospektif olarak incelendi ve anterior bölgede tek diş eksikliği olan, 65 yaş altı 79’u kadın ve 76’sı erkek olmak üzere toplam 155 hasta çalışmaya dahil edildi. Tedavi seçeneği olarak sabit protez (SP), implant üstü sabit protez (İSP), hareketli bölümlü protez (HBP) ve adeziv köprü (AK) tedavileri değerlendirildi. Elde edilen veriler Pearson Ki-kare bağımsızlık testi kullanılarak istatistiksel olarak incelendi ($p < 0,05$).

Bulgular: Tedavi yöntemi ile tedavinin uygulandığı yıl arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p=0,072$). En çok tercih edilen tedavi yöntemi 2019,2022,2023 yıllarında İSP iken, 2020 ve 2021 yıllarında ise HBP olduğu belirlendi. Cinsiyetin tedavi yönteminin etkisi değerlendirildiğinde istatistiksel fark olmadığı tespit edildi ($p=0,09$). Kadın hastalarda en çok tercih edilen tedavi yönteminin İSP ve en az tercih edilen tedavi yönteminin SP olduğu, erkek hastalarda ise en çok HBP ve en az AK tercih edildiği görüldü. Hastalar yaş aralığına göre <25, 26-45 ve 46-65 olacak şekilde 3 grupta incelendi. Farklı yaş grupları HBP ve SP tedavi yöntemlerinin tercih edilmesini etkilemedi ($p>0,05$). Adeziv Köprü ve İSP tedavi yöntemlerinin tercih edilmesi, <25 ve 26-45 grupları arasında istatistiksel fark gösterdi ($p=0,008$). Adeziv köprü seçeneği en çok 26-45 yaş aralığındaki hastalar tarafından tercih edilirken, İSP tedavisi en çok <25 hastalar tarafından tercih edildi.

Sonuç: Yüz elli beş hastanın dahil edildiği bu çalışmada %37,4 oranı ve 58 hasta ile en çok tercih edilen tedavi seçeneği İSP ve en az tercih edilen tedavi seçeneği %13,5 oranı ve 21 hasta ile AK olmuştur. Bu sonuç, İSP tedavisinin komşu dişlerin korunması ve uzun dönem yüksek başarı oranlarına sahip olması nedeni ile uygun olan vakalarda tercih edilme oranının giderek artacağını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Eksikliği, İmplant, Sabit Protez

Examination of Treatment Options for Anterior Single Tooth Missing: A Retrospective Study

Purpose: This retrospective study aims to examine the distribution of prosthetic treatment methods applied to patients with single anterior missing teeth according to age, gender and treatment date.

Materials and methods: Demographic data and prosthodontic treatments of 7478 patients who applied to Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics between January 2019 and January 2024 were retrospectively analyzed and a total of 155 patients, including 79 females and 76 males, under the age of 65, with a single missing tooth in the anterior region were included in this study. Fixed prosthesis (FP), implant-supported fixed prosthesis (IFP), removable partial prosthesis (RPP) and adhesive bridge (AB) treatments were evaluated as treatment options. The data obtained were analyzed statistically using the Pearson Chi-square independence test ($p < 0.05$).

Results: No significant difference was found between the treatment method and treatment date ($p = 0.072$). It was determined that the most preferred treatment method was IFP in 2019, 2022, 2023, and RPP in 2020,2021. When the effect of gender on the treatment method was evaluated, it was found that there was no statistical difference ($p = 0.09$). While IFP was the most and FP was the least preferred treatment methods in female patients, it was observed that RPP was the most and AB was the least preferred treatment methods in male patients. The patients were examined in 3 groups according to age: <25, 26-45 and 46-65. The age groups didn't affect the preference of RPP and FP treatment methods ($p>0.05$). Preference for AB and IFP treatment methods showed statistical differences between the age groups <25 and 26-45 ($p=0.008$). While the AB option was mostly preferred by the patients age group 26-45, IFP treatment was mostly preferred by patients <25 years old.

Conclusion: In this study, in which one hundred fifty-five patients were included, the most preferred treatment option was IFP with a rate of 37.4% and 58 patients, and the least preferred treatment option was AB with a rate of 13.5% and 21 patients. This result suggests that IFP treatment will be increasingly preferred in suitable cases, as it protects adjacent teeth and has high long-term success rates.

Keywords: Missing Tooth, Implant, Fixed Prosthesis

DS172

Üç Boyutlu Yazıcı İle Üretilen Farklı Protez Kaide Materyallerinin Termal Devirlendirme Sonrası Renk Farklılıklarının Karşılaştırılması

Esra ÖZKAN¹, Zehra AL-OMIRI¹, Duygu SARAÇ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Samsun, Türkiye
Sorumlu Yazar: dt.esraozkan@gmail.com

Amaç: Bu in vitro çalışmada eklemeli üretim tekniği kullanılarak üretilen farklı kimyasal yapıya sahip hareketli protez kaide materyallerinin termal devirlendirme sonrasında oluşan renk farklılıklarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Materyal metot: Üç farklı kimyasal (Polimetil metakrilat; PMMA içerikli, oligomer içerikli ve metil metakrilat; MMA içermeyen) içeriğe sahip protez kaide materyali kullanılarak, her birinden 40 adet olmak üzere toplam 120 adet örnek ISO standartlarına uygun şekilde üretildi. Örneklerin cilalanma işleminden sonra ilk renk ölçümleri spektrofotometre (Konica Minolta CM-5, Tokyo, Japonya) kullanılarak yapıldı. Ardından örnekler 5-55°C arasında 5.000 kez termal devirlendirme işlemi uygulandı ve 2. renk ölçümleri tamamlandı. Renk farklılık (ΔE) değerleri CIE2000 formülü kullanılarak hesaplandı. Elde edilen verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığı Shapiro-Wilk testi ile, grupları karşılaştırılması Kruskal-Wallis H testi kullanılarak istatistiksel olarak incelendi. ($p < 0.05$)

Bulgular: Kruskal Wallis H testi sonucuna göre renk farklılığı (ΔE) değerleri açısından gruplar arasında fark bulundu ($p = 0,031$). En yüksek ΔE_{00} değerleri MMA içermeyen kaide materyali ile elde edilirken, en düşük ΔE_{00} değerleri PMMA içerikli kaide materyali ile elde edildi. Yapılan ikili karşılaştırmalarda PMMA içerikli kaide materyali ile MMA içermeyen kaide materyali grupları arasında anlamlı fark tespit edilirken ($p = 0,025$), oligomer içerikli kaide materyali ile PMMA içerikli ($p = 0,620$) ve MMA içermeyen ($p = 0,513$) kaide materyalleri grupları arasında fark bulunmadı. Tüm gruplarda görülen ortalama ΔE_{00} değerleri algılanabilir sınırı olan 1.72'nin altında olduğu görüldü.

Sonuçlar: Elde edilen sonuçlar termal devirlendirme ile yaşlandırma sonrasında kaide materyallerinin kimyasal yapısının renk farklılığını etkilediğini göstermiştir. En yüksek renk farklılığı MMA içermeyen kaide materyali ile elde edilirken, en düşük renk farklılığı PMMA içerikli kaide materyali ile elde edilmiştir. Eklemeli üretim tekniği kullanılarak üretilen kaide materyallerinin daha düşük çift bağ dönüşüm oranına sahip akrilik ester bazlı monomer içermeleri, katmanlar şeklinde üretilmeleri ve bu katmanlar arasındaki bağın zayıf olması nedeni ile termal streslerin su emilimini artırmasına ve renk farklılığının oluşmasına neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Termal devirlendirme, renk stabilitesi, 3 boyutlu yazıcı, eklemeli üretim, kaide materyalleri

Comparing Color Differences Of Different Prosthetic Base Materials Produced With A Three-Dimensional Printer After Thermal Cycling

Objective: The aim of this in vitro study was to compare the color differences occurring after thermal cycling of different chemically structured movable prosthetic base materials produced using additive manufacturing technique.

Material and Method: Using prosthetic base materials with three different chemical compositions (Polymethyl methacrylate; PMMA-based, oligomeric-based, and methyl methacrylate; MMA-free), a total of 120 samples, 40 from each, were produced in accordance with ISO standards. Initial color measurements of the samples were conducted using a spectrophotometer (Konica Minolta CM-5, Tokyo, Japan) after polishing. Subsequently, thermal cycling was applied to the samples between 5-55°C for 5,000 cycles, and second color measurements were completed. Color difference (ΔE) values were calculated using the CIE2000 formula. The obtained data were statistically analyzed for normal distribution using the Shapiro-Wilk test and for group comparisons using the Kruskal-Wallis H test ($p < 0.05$).

Results: According to the Kruskal-Wallis H test, significant differences were found among groups in terms of color difference (ΔE) values ($p = 0.031$). The highest ΔE_{00} values were obtained with the MMA-free base material, while the lowest ΔE_{00} values were obtained with the PMMA-based base material. Significant differences were found between the PMMA-based and MMA-free base material groups in pairwise comparisons ($p = 0.025$), while no differences were found between the oligomeric-based and PMMA-based ($p = 0.620$), and MMA-free ($p = 0.513$) base material groups. The mean ΔE_{00} values observed in all groups were below the perceptible threshold of 1.72.

Conclusions: The results indicate that the chemical composition of base materials affects color difference after thermal cycling aging. The highest color difference was observed with the MMA-free base material, while the lowest color difference was observed with the PMMA-based base material. Base materials produced using additive manufacturing technique with acrylic ester-based monomers having lower double bond conversion rates, being produced in layers, and having weak bonds between these layers, may increase water absorption due to thermal stresses and lead to color differences.

Keywords: Thermal cycling, color stability, 3D printer, additive manufacturing, base materials

Bu araştırma Ondokuz Mayıs Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından PYO.DIS.1904.23.001 proje numarası ile desteklenmiştir.

DS173

Farklı Sinterleme Yöntemleri Kullanılarak Üretilen Çok Katmanlı Zirkonya Materyallerinin Işık Geçirgenliğinin Karşılaştırılması

Neslihan GÜNTEKİN¹, Burcu KIZILIRMAK¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: burcukizilirmak95@gmail.com

Son zamanlarda monolitik zirkonyanın estetik dezavantajlarını ortadan kaldırabilmek için farklı katmanlarda farklı yitriya içeriği bulunan çok katmanlı zirkonya bloklar üretilmiştir. Genellikle mine tabakası 5 Y-TZP, geçiş tabakası ve gövde tabakası 3 Y-TZP içeriğinden oluşmaktadır. Bu farklı içeriklerden oluşan çok katmanlı zirkonyalar hızlı ve konvansiyonel olarak sinterlenebilmektedir fakat hızlı sinterlemenin ışık geçirgenliğine etkisi tam olarak bilinmemektedir.

Bu çalışmanın amacı hızlı sinterleme protokolünün çok katmanlı monolitik zirkonya materyalinin ışık geçirgenliği üzerindeki etkisini incelemektir. Çalışmanın boş hipotezi farklı sinterleme protokollerinin çok katmanlı monolitik zirkonya materyalinin ışık geçirgenliğine etkisi olmayacağı yönündedir.

Çalışmamızda hızlı sinterleme protokolü olan çok katmanlı monolitik zirkonya Katana Zirconia YML (Kuraray, J) ve IPS e.max ZirCAD Prime (Ivoclar Vivadent, FL) blokları kullanıldı. Numuneler ExoCAD (Exocad DentalCAD; Exocad GmbH, Almanya) programı kullanılarak, sinter sonrası çapı 12 mm, kalınlığı 1 mm olacak şekilde tasarlandı ve CAD/CAM kazıma cihazı (Onex Dental Coritec 350 i serisi) kullanılarak üretildi. Bloklardan elde edilen örnekler, rastgele iki gruba ayrıldı ve sinterizasyon protokolüne göre hızlı-konvansiyonel olmak üzere 2 farklı şekilde sinterlendi. (n:16) Sinterleme sonrası tüm numunelerin L*, a*, b* değerleri spektrofotometre cihazı ile ölçüldü ve yapılan ölçümler siyah ve beyaz renklerde arka plan kullanılarak kaydedildi. Elde edilen verilerle ışık geçirgenliği değerleri, zirkonyanın fırınlanma etkilerini analiz etmek için çift yönlü ANOVA (Varyans Analizi) testi kullanılarak analiz edilmiştir. İstatistiksel analiz IBM SPSS Statistics yazılım programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Hızlı sinterlemeye tabi tutulan Zircad prime alt grubunun ışık geçirgenliği değerleri diğer gruplara göre yüksek bulunmuştur. Katana YML markasında ise hızlı ve konvansiyonel sinterlenen alt gruplar anlamlı bir fark (p=0,161) görülmemiştir.

Işık geçirgenlik değerleri arasındaki farklılıklar mine tabakasında bulunan 5 Y-TZP zirkonya miktarının farklı oranlarda ve farklı kalınlıkta bulunmasından kaynaklanmış olması muhtemeldir. Katana Zirconia YML'nin ışık geçirgenliği sinterleme protokolünden etkilenmemiştir, güvenli şekilde hızlı sinterleme ile sinterlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Hızlı Sinter, Monolitik Zirkonya, Translüsensi

Comparison of Light Transmission of Multilayer Zirconia Materials Produced Using Different Sintering Methods

Recently, multi-layered zirconia blocks with varying yttria content in different layers have been produced to eliminate the aesthetic disadvantages of monolithic zirconia. Typically, the enamel layer consists of 5Y-TZP, while the transition and body layers consist of 3Y-TZP content. These multi-layered zirconias, composed of different compositions, can be sintered rapidly and conventionally, but the effect of rapid sintering on light translucency is not fully understood.

The aim of this study is to investigate the effect of speed sintering protocol on the light translucency of multi-layered monolithic zirconia material. The null hypothesis of the study is that different sintering protocols will not affect the light translucency of multi-layered monolithic zirconia material.

In this study, multi-layered monolithic zirconia blocks with rapid sintering protocol, Katana Zirconia YML (Kuraray, Japan) and IPS e.max ZirCAD Prime (Ivoclar Vivadent, FL), were used. Samples were designed using ExoCAD software (Exocad DentalCAD; Exocad GmbH, Germany) with a post-sintering diameter of 12 mm and a thickness of 1 mm, and manufactured using a CAD/CAM milling machine (Onex Dental Coritec 350 i series). Samples obtained from the blocks were randomly divided into two groups and sintered in two different ways according to the sintering protocol (n:16). After sintering, L*, a*, b* values of all samples were measured with a spectrophotometer device, and the measurements were recorded using black and white backgrounds. Light translucency values were analyzed using two-way ANOVA (Analysis of Variance) test to examine the effects of zirconia firing. Statistical analysis was performed using IBM SPSS Statistics software.

The light translucency values of the subgroup subjected to speed sintering of Zircad Prime were found to be higher compared to other groups. In the Katana YML brand, no significant difference (p=0.161) was observed between the subgroups sintered rapidly and conventionally.

The differences in light translucency values may be attributed to variations in the amount and thickness of 5Y-TZP zirconia in the enamel layer. The light translucency of Katana Zirconia YML was not affected by the sintering protocol and can be safely speed sintered.

Keywords: Speed Sintering, Monolithic Zirconia, Translucency

DS174

Kişilik Özelliklerinin Santral Diş Şekli İle Uyumunun Değerlendirilmesi

Seher BADUR MİNAZ¹, Ayşe KOÇAK BÜYÜKDERE¹

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: seherbadur@gmail.com

Gülümseme, insan duygularının önemli bir ifadesidir ve güzellik standardının parçası olarak kabul edilir. Vizajizm kavramı, hastaların gülümsemeleriyle kişiliğini harmanlayan bir konsepttir. Günümüzde gelişmiş tedavi materyalleri ve yöntemleri ile doğal taklit eden restorasyonlar yapılabilmektedir. Ancak güzellik algısının öznel olmasından dolayı hastanın talebini karşılayan gülüşü elde etmede zorluk yaşanabilmektedir. Çalışmamızda kişilik özellikleri ile santral diş şekli arasındaki uyumun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gönüllülük esasına dayanan çalışmamızın, farklı noktalara asılan afişlerle duyurusu yapıldı. Diş sıkma gibi yıkıcı alışkanlık hikayesi olan gönüllüler ile periodontal olarak sağlıklı diş etleri olan bireyler çalışma dışı bırakıldı. Çalışmaya 316 kişi katıldı. Çalışmaya katılanlardan aydınlatılmış onam formu alındı ve Eysenck Kişilik Anketi'ni doldurmaları istendi. Katılımcıların fotoğraflarının düz siyah arka zemine sahip ortamda standart bir protokol kullanılarak çekilmesi amaçlandı. Çekilen fotoğraflar analizi için Adobe Photoshop CC 2020 programına aktarıldı. Programda sağ ve sol santral dişlerin çevresel dış hatları işaretlendi. İki farklı yöntemle (Oran analizi ve Vitapan Skalası) dişlerin şekilleri üçgen, oval, kare ve dikdörtgen olarak belirlendi. Kişilik Anketini dolduran katılımcıların aldıkları puanlara göre güçlü, neşeli, hassas, sakin olarak kişilik sınıflaması yapıldı. İstatistiksel değerlendirme, SPSS paket programı ile yapıldı. Gruplar arası farklılıkları değerlendirmek amacı ile kategorik değişkenlerde Pearson ve Monte Carlo kıkare testi kullanıldı. Çalışmamızın sonucunda sağ ve sol santral diş şeklinin iki farklı yöntemle (Oran analizi ve Vitapan Skalası) belirlenen şekilleri ile kişilik sınıfları arasında bir ilişki bulunmadı. Tüm gruplarda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmedi ($p>0,05$). Diş hekimliğinde Vizajizm, hastanın kişilik özellikleriyle ilgili gülümseme tasarlamayı hedefler. Literatürde yeni bir kavram olup, elde ettiğimiz verilerin daha ileri çalışmalarla ve geniş popülasyon gruplarıyla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Estetik, Gülüş Tasarımı, Vizajizm

Evaluation of the Compatibility of Personality Characteristics with Central Tooth Shape

A smile is an important expression of human emotions and is considered part of the standard of beauty. The concept of Vizajizm is a concept that blends the personality of patients with their smiles. Today, restorations that mimic nature can be made with advanced treatment materials and methods. However, since the perception of beauty is subjective, it may be difficult to obtain a smile that meets the patient's demands. Our study aimed to evaluate the harmony between personality traits and central tooth shape. Our work, which is based on volunteerism, was announced with posters hung at different points. Volunteers with a history of destructive habits such as teeth grinding and individuals with periodontal unhealthy gums were excluded from the study. 316 people participated in the study. An informed consent form was obtained from the participants of the study and they were asked to fill out the Eysenck Personality Questionnaire. The aim was to take photographs of the participants using a standard protocol in an environment with a plain black background. The photographs taken were transferred to Adobe Photoshop CC 2020 for analysis. The peripheral contours of the right and left central teeth were marked in the program. The shapes of the teeth were determined as triangle, oval, square and rectangular using two different methods (Ratio analysis and Vitapan Scale). According to the scores obtained by the participants who filled out the Personality Questionnaire, personality classification was made as strong, cheerful, sensitive, and calm. Statistical evaluation was made with the SPSS package program. Pearson and Monte Carlo chi-square tests were used for categorical variables to evaluate differences between groups. As a result of our study, no relationship was found between the shapes of the right and left central teeth determined by two different methods (Ratio analysis and Vitapan Scale) and personality classes. No statistically significant difference was detected in all groups ($p>0,05$). Vizajizm in dentistry aims to design a smile related to the patient's personality characteristics. It is a new concept in the literature, and the data we obtained need to be supported by further studies and larger population groups.

Keywords: Esthetics, Smile Design, Visagism

DS175

Rezin Nanoseramik Materyallere Uygulanan Yüzey Bitirme İşlemlerinin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Elif BILGIN¹, Tolga KÜLÜNK¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Sorumlu Yazar: elifbilgin210@gmail.com

Özet: Amaç: Farklı yüzey bitirme tekniklerinin eklemeli ve eksiltmeli üretim teknolojileri ile üretilen rezin nanoseramik materyallerinin renklenmesine olan etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Cerasmart hibrit CAD/CAM (Computer Aided Design/Computer Aided Manufacture) blok materyali (CS) ve Üç Boyutlu Yazıcı (3D) ile üretilen VarseoSmile (VS) daimi kron materyali 1,5x10x10 mm³ boyutlarında su soğutması altında hazırlandı. (N=40) Her bir materyal, uygulanan yöntem göre iki alt gruba (n=10) ayrıldı. Her bir materyal grubunun ilk alt gruplarına porselen frezi, ardından standart bir Jumbo zımpara taşı (Reddish Stone, Italy) ile mekanik polisaj (MP) uygulanırken ikinci gruplarına Optiglaze color (GC Corporation, Tokyo, Japan) (OG) uygulaması yapıldı. Tüm örneklerin başlangıç renk değerleri CIELAB renk sistemine göre dental spektrofotometre Vita Easy Shade V (Vita Zahnfabrik, Almanya) kullanılarak beyaz arka plan üzerinde ölçüldü. Ardından örnekler her gün yenilenen kahve solüsyonunda (Nescafe Classic, Nestle, Türkiye) on dört gün bekletildi. Su ile yıkayıp kurutulan numunelerin tekrar renk ölçümleri yapıldı. Elde edilen L, a* ve b* değerleri CIEDE2000 (2:1:1) formülüne göre ΔE değerleri hesaplandı. Verilerin normallik dağılımı Shapiro-Wilk-W testi, ikili alt grup karşılaştırmaları ise Mann Whitney U testi ile SPSS 20.0 programı kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Veriler normal dağılım göstermediği için ikili alt grup karşılaştırmalarında Mann Whitney U testleri kullanıldı. Materyal farklılığının (VS, CS) renk değişimine etkisi istatistiksel olarak anlamlılık göstermemektedir (U=156, p=0,234). Yüzey bitim işleminde uygulanan yöntem farklılığının (MP-OG) renk değişimine (ΔE) etkisi istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir (U=98, p=0,006). Sıra ortalamaları dikkate alındığında MP yöntemindeki renk değişiminin OG yönteminden fazla olduğu görülmüştür (25,6>15,4).

Sonuç: Çalışmada kullanılan rezin nanoseramik materyal çeşitleri arasında renk stabilitesi açısından fark görülmezken, optiglaze yönteminin renk stabilitesi üzerinde mekanik polisaj yöntemine göre olumlu etkisi tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rezin Nanoseramik Materyal, Yüzey Bitirme İşlemleri, Renk Stabilitesi

Evaluation of the Effect of Surface Finishing Processes Applied to Resin Nanoceramic Materials on Color Stability

Purpose: To investigate the effect of different surface polishing techniques on the coloration of resin nanoceramic materials produced with additive and subtractive manufacturing technologies.

Materials and Methods: Cerasmart hybrid CAD/CAM (Computer Aided Design/Computer Aided Manufacture) block material and VarseoSmile (VS) permanent crown material produced with a Three-Dimensional Printer (3D) were prepared under water cooling in dimensions of 1.5x10x10 mm³. Each material was divided into two subgroups (n = 10) according to the applied method. While Mechanical polishing (MP) was applied to the first subgroups of each material group with a porcelain bur and then a standard Jumbo sanding disk (Reddish Stone, Italy), resin glaze material (OG) (Optiglaze Color) (GC Corporation, Tokyo, Japan) was applied to the second subgroups. Initial color values of all samples were measured on a white background using a dental spectrophotometer Vita Easy Shade V (Vita Zahnfabrik, Germany) according to the CIELAB color system. Then, the samples were kept in coffee solution (Nescafe Classic, Nestle, Turkey), which was renewed every day, for fourteen days. Color measurements were made again on the samples that were washed with water and dried. Using the SPSS 20 program, normality distribution was made with the Shapiro-Wilk-W test, while pairwise subgroup comparisons were made with the Mann Whitney U test.

Results: Since the data were not normally distributed, Mann Whitney U tests were used for pairwise subgroup comparisons. The effect of material difference (VS, CS) on color change does not show statistical significance (U=156, p=0.234). The effect of the difference in the method applied in the surface finishing process on the color change (ΔE) shows a statistically significant difference (U = 98, p = 0.006). Considering the mean rank values, it was seen that the color change in the MP method was more than the OG method (25.6>15.4).

Conclusion: While there was no difference in color stability between the resin nanoceramic material types used in the study, a positive effect of the optiglaze method on color stability was determined compared to the mechanical polishing method.

Keywords: Resin Nanoceramic Material, Surface Finishing Processes, Color Stability

DS176

Minimal İnvaziv Posterior Sabit Köprü Restorasyonlarına Farklı Tam Seramik Materyallerin Uygulanmasının Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analiziyle İncelenmesi

Salih AYDIN¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹, Reza MOHAMMADI¹, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: salih.aydin@erbakan.edu.tr

Giriş: Minimal invaziv diş hekimliği doğal diş yapısını korumaya yönelik bir tedavi yaklaşımıdır. Yapısal olarak madde kaybı fazla olan dişlerde son zamanlarda adeziv rezin simanların gelişmesi sayesinde diş dokusu ve diğer restoratif materyallere bağlanabilen indirekt restorasyonların kullanımı artmıştır. Bu restorasyonların dişe rezin simantasyonla bağlanması kırılmaya ve oklüzal kuvvetlere karşı mekanik direncini arttırmaktadır. Ayrıca ağız sıvılarından etkilenmemeleri, boyutsal stabilitelemlerini korumaları gibi avantajları sayesinde son zamanlarda diş hekimleri tarafından tercih edilme sebeplerindedir.

Amaç: Farklı tipte parsiyel posterior indirekt restorasyon tasarımlarında kullanılan farklı tam seramik materyallerin sonlu elemanlar analizi aracılığıyla stres dağılımına etkisini incelemektir.

Materyal ve Metod: Çekilmiş sağlam çürüksüz mandibular 1. Premolar ve 1. Molar dişler araştırma için seçildi. Dişler 1 hafta serum fizyolojik solüsyonda bekletildi. Dişlere işlem uygulanmadan önce konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile üç boyutlu radyografik görüntü alındı. Dişlere kanal tedavisi uygulandıktan sonra sırasıyla önce molar dişe mesioklüzal inlay (moi), premolar dişe distooklüzal inlay (doi) restorasyonlara uygun preparasyonlar yapıldı. Preparasyonlar sonrasında CBCT ile radyografik görüntüleri alınan dişlerin preparasyonları mezioklüzaldistal inlay (modi) kavitesine dönüştürülüp tekrardan CBCT ile radyografik görüntüleri alındı. Her iki CBCT ile elde edilen datalar DICOM olarak çıkarılıp dişlerin üç boyutlu nesnelere haline getirilmesi için Mimics programına aktarıldı. STL formatında preparasyonlara uygun restorasyon tasarımları hazırlanması için EXOCAD programı kullanıldı. Elde edilen veriler Solidworks programına aktararak siman tasarımlarıyla birlikte tüm çakıştırma işlemleri yapıldıktan sonra STP formatında çıkarıldı. STP dosyaları, sonlu elemanlar analizi için ABAQUS programına aktararak her bir inlay köprü restorasyonu için polimer infiltre seramik ağ (PISA), zirkonyayla güçlendirilmiş lityumdisilikat (ZLS), rezin matrikse sahip nanohibrit seramik (RMNH) ve siman için self cure rezin siman özellikleri verildi. Oluşturulan restorasyonların oklüzal yüzeylerine vertikal yönde 600N kuvvet uygulandı. Stres değerleri Von Mises cinsinden kaydedildi.

Bulgular: İnlav köprü restorasyonlarına gelen Von Mises Stres değeri (VMS) modi'de moi'ye göre daha düşük bulunmuştur. Mineye gelen yükler göz önünde bulundurulduğunda en düşük VMS değerini ZLS vermiştir. Materyale gelen yükler karşılaştırıldığında restorasyon materyalinde en düşük stres dağılımını RMNH vermiştir. Posterior bölgede uygulanan adeziv indirekt köprü restorasyonlarında, kullanılan malzemenin rijitliğinin dişlere dağıtılan yükü azalttığı gözlemlendi.

Tartışma: Dişlerin düşük stres uygulaması nedeniyle modi'ler moi'ye göre daha çok tercih edilmelidir. Restorasyon olarak ZLS tercih edilmesi minede daha az yüke sebep olduğundan avantajlıdır.

Anahtar Kelimeler: Inlay Köprü, İndirekt Restorasyonlar, Stres Dağılımı, Sonlu Elemanlar Analizi

Investigation of The Effect of Application of Different Full Ceramic Materials on Stress Distribution to Minimally Invasive Posterior Fixed Bridge Restorations by Finite Element Analysis

Introduction: Minimal invasive dentistry is an approach to dental treatment that aims to preserve natural tooth structure. In recent years, the development of adhesive resin cements has led to increased use of indirect restorations that can bond to dental tissue and other restorative materials, particularly in cases where there is significant structural loss in teeth. Bonding these restorations to the tooth with resin cement enhances their mechanical resistance against fracture and occlusal forces. Additionally, their advantages, such as being unaffected by oral fluids and maintaining dimensional stability, have made them a preferred choice among dentists in recent times.

Aim: The aim of this study is to examine the effect of different full ceramic materials used in different types of partial posterior indirect restoration designs on stress distribution through finite element analysis.

Material and Method: Intact mandibular first premolar and first molar teeth were selected. After being soaked in saline solution for a week, three-dimensional radiographic images were taken using cone-beam computed tomography (CBCT). Following root canal treatment, preparations were made for inlay restorations on both teeth. CBCT images were taken again after the preparations. Data from CBCT scans were used to create 3D models in the Mimics program. Restoration designs were prepared in STL format using the EXOCAD program. The models were then transferred to Solidworks for collision processes with cement designs, and then exported in STP format. These files were imported into the ABAQUS program for finite element analysis, with properties assigned for each restoration type. Vertical forces of 600N were applied to the occlusal surfaces, and stress values were recorded in Von Mises units.

Results: The results of the study showed that the Von Mises Stress (VMS) value on inlay bridge restorations was lower in modi compared to moi. ZLS exhibited the lowest VMS value for enamel loads, while RMNH showed the lowest stress distribution in the restoration material. In posterior adhesive indirect bridge restorations, material rigidity reduced tooth load distribution.

Conclusion: Modi preparations are preferable due to reduced stress on teeth. ZLS as the restoration material is advantageous for minimizing enamel stress

Keywords: Inlay Bridge, Indirect Restorations, Stress Distribution, Finite Element Analysis

DS177

Anterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi

Fatma Nur AVCI¹, Reza MOHAMMADI¹, Murat KEÇECİ², Mehmet Gökberkkaan DEMİREL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Sorumlu Yazar: fatmanuravci277@gmail.com

Estetik beklentinin yüksek olduğu anterior bölgede, tek diş eksikliklerinde implant ile rehabilitasyon uygulanacağına titanium abutmentler kullanılması her zaman en iyi seçenek olmayabilir. Özellikle ince dişeti biyotipine sahip hastalarda, zamanla ortaya çıkabilecek dişeti çekilmesi ya da marjinal kemik kaybı gibi durumlar sonucunda görünür hale gelen metal rengi hastaların estetik olarak beklentilerini karşılamayabilir. Bu sebeple yüksek biyouyumluluğa, iyi mekanik dayanıma ve ideal optik özelliklere sahip zirkonya abutmentler geliştirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, anterior bölgede implant uygulanacağı durumlarda estetik restorasyonlar ve dayanaklar kullanmanın implant parçaları ve çevre biyolojik dokular üzerindeki stres dağılımına etkisini incelemektir. Solidworks programında yaklaşık 2 mm kalınlığında kortikal kemik ve yaklaşık 15 mm kalınlığında trabeküler kemik datası oluşturuldu. Oluşturulan data içerisine bir implant firmasından alınmış 12 mm boy ve 3,7 mm çapa sahip implant yerleştirildi. Elde edilen data - Standart Tessellation Language- (STL) dosyası olarak çıkarıldı ve EXOCAD programına aktarıldı. Kişisel dayanak ve onun üzerine santral insizör morfolojisine sahip protetik restorasyon tasarlandı ve tüm datalar STL formatında çıkartılarak tekrar Solidworks'e alındı. 30 µm kalınlığında siman datası oluşturulduktan sonra tüm parçalar uygun şekilde birleştirilerek elde edilen datalar - The Standart For The Exchange of Product Model Data - (STP) formatına çevrilerek ABAQUS programına aktarıldı. ABAQUS programında kişisel dayanaklara Zirkonya, simana dual cure rezin siman ve restorasyon materyaline ise 3 farklı tam seramik materyal [Monolitik Zirkonya (MZ), Zirkonya ile güçlendirilmiş Lityum Disilikat (ZLS), ve Lityum Disilikat (LS)] özelliği verildi. Palatoinsizal köşeye oblik yönde 30° açıyla 150 N'luk yük uygulandı ve elde edilen değerler Von Mises Stres Değerleri (VMS) olarak kaydedildi. Bu çalışmanın sonucunda; implant, kişisel dayanak, kişisel dayanak vidası ve kortikal kemikte ortaya çıkan VMS LS materyali için her zaman en yüksek bulunmuşken en düşük değerler MZ'da gözlenmiştir. Ancak restorasyon materyallerinde ortaya çıkan VMS ise aksine MZ için daha yüksekken LS için en düşük bulunmuştur. Yapılan bu çalışma ile implant parçaları ve kortikal kemikte ortaya çıkan VMS dağılımı incelendiğinde, monolitik zirkonya en iyi sonuçları ortaya koymuştur. Restorasyon materyali üzerinde en yüksek VMS'yi MZ materyali göstermiştir. Bunun aksine MZ materyali klinik olarak gelen yüklere karşı LS ve ZLS'den daha dayanıklı olduğu göz önünde bulundurulmuştur. Bu durum sonucunda klinik komplikasyonlarla daha zor karşılaşılacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Zirkonya Dayanak, Stres Dağılımı, Sonlu Elemanlar Analizi, Implant

Investigation of The Effect of Different Types of Restorative Materials Applied On Zirconia Abutment In The Anterior Region On Stress Distribution By Finite Element Analysis

In the anterior region where aesthetic expectations are high, the use of titanium abutments may not always be the best option when rehabilitation with implants is performed for single tooth deficiencies Especially in patients with thin gingival biotypes, the metal color that becomes visible as a result of conditions such as gingival recession or marginal bone loss that may occur over time may not meet the aesthetic expectations of the patients. Therefore, zirconia abutments with high biocompatibility, good mechanical strength, and ideal optical properties have been developed. The aim of this study is to investigate the effect of using aesthetic restorations and abutments in cases where implants will be applied in the anterior region on the stress distribution on implant components and surrounding biological tissues. The data was created in Solidworks program, with cortical bone approximately 2 mm thick and trabecular bone approximately 15 mm thick. An implant, obtained from a dental implant company, with a length of 12 mm and a diameter of 3.7 mm, was placed into the created data. The obtained data was exported as a STL file and imported into the EXOCAD program. A custom abutment and a prosthetic restoration with central incisor morphology were designed within the data, and all data were exported in STL format and re-imported into Solidworks. Cement data with a thickness of 30 µm was created, and then all parts were assembled appropriately. The assembled data was converted to STP format and transferred to the ABAQUS program. In ABAQUS, zirconia was assigned to the custom abutments, dualcure resin cement to the cement, and three different all-ceramic materials MZ, ZLS, and LS to the restoration material. A load of 150 N was applied obliquely at a 30° angle to the palatoincisor corner, and the resulting values were recorded as VMS Values. In the results of this study; while the VMS values were always highest for LS material in the implant, custom abutment, custom abutment screw, and cortical bone, the lowest values were observed in MZ. However, contrary to this, the VMS values for restoration materials were higher for MZ while lowest for LS. When the stress distribution in implant components and cortical bone was examined, monolithic zirconia yielded the best results. The MZ material has shown the highest VMS on the restoration material. In

contrast, considering its greater resistance to clinical loads compared to LS and ZLS, the MZ material is believed to be more durable against clinical complications. As a result, it is thought that encountering clinical complications will be more challenging.

Keywords: *Zirconia Abutment, Stress Distribution, Finite Element Analysis, Implant*

DS178

Ağız İçi Ve Laboratuvar Tarayıcıların İmplant Üstü Kısmi Arklarda Ölçü Kesinliğinin Değerlendirilmesi

Mehmet Esad GÜVEN¹, Fatıma ALIZADA¹, Şuayip KÖSE¹, Gamze BÜYÜKTURHAN¹, Fatma Nur AVCI¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: fatimeelizade119@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, implant üstü sabit protezlerde kullanılan güncel farklı ağız içi ve laboratuvar tarayıcıların kesinliğinin değerlendirilmesidir. 35,36,37 Numaralı dişleri eksik olan bir alt çene modelinde 35 ve 37 numaralı dişler bölgesine 2 adet implant (T6 Nucleoss, Turkey) yerleştirilmiş bir mandibula modeli referans olarak kullanıldı. Scan-body abutmentleri (Nucleoss Instruments (Hex) CAD-CAM Scan Post T0 32036) kullanılarak, 2 laboratuvar (Dental Wings®, Smart Optic®), 4 ağız içi tarayıcısı (3Shape/Trios3®, iTero Element 2®, Primescan, Carestream) ile 10'ar kez dijital ölçü alındı. Referans modelin dijitalizasyonu bir endüstriyel tarayıcı (Artec Space Spider®) ile sağlandı. Dijital ölçülerden ve Artec Space Spider® referans ölçüsünden elde edilen STL dosyaları Geomagic Control X ile üst üste hizalandı. STL dosyası üzerinde her bir 8 abutment yüzeyi, programdaki "Region" aracı kullanılarak silindirik olarak tanımlandı ve numaralandırıldı (silindir 1=37, silindir 2=35). Daha sonra her bir gruba ait taramalar "Measured Data (ölçülen data)" olarak programa yüklendi. Programın "Hizalama- Başlangıç Hizalama" aracı kullanılarak ilk hizalama yapıldı. Bu hizalamalardan sonra modellerin birbirinden sapmasını ölçmek amacıyla "Karşılaştırma-3B Karşılaştırma" aracı kullanılarak sapmaları ölçüldü. Sapma miktarının sayısal değeri için RMS kullanıldı. Scan body-lerin açılma sapması, tüm modelin ve scan-body abutmentlerinin 3D sapması hesaplandı. Verilerin istatistiksel analizi (jamovi 21.01) programı kullanılarak yapıldı. Verilerin normal dağılım kontrolü Shapiro-Wilk ve Kolmogorov-Smirnov testi ile kontrol edildi. RMS ve Açılma sapma değerlerinin normal aralığı tespit edildi. One-way ANOVA ve post-Hoc Tukey testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi (p<0,05) olarak alındı. Silindir 1 ve Silindir 2'nin açılma sapma verileri ile Abutment 1 ve Abutment 2'nin RMS değerleri incelendiğinde SO'nun sapma değerlerinin en düşük; 3S'in en yüksek olduğu görülmektedir. Model RMS, diş abutment arası mesafe sapması ve abutmentler arası mesafe sapması değerleri incelendiğinde ise IT en düşük; DW en yüksek değerleri göstermektedir. En yüksek Scan Body açılma doğruluğunu ve en düşük linear deviasyonu PS ile kaydedilmiştir. En düşük abutment sapması ortalaması (112.170 µm) ise SO ile kaydedilmiştir. Açılma sapma ortalamalarında genel olarak en düşük değerler SO'de, doğrusal sapmalarda en düşük değerler IT'de görüldü. (p<0,05) Ağız içi ve laboratuvar tarayıcıların aralarında anlamlı farklılıklar olduğu, klinisyenin implant üstü ölçü alırken seçeceği tarayıcının özelliğinin restorasyonun doğruluğunu etkileyeceğini bilmesi gerektiği tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Kısmi ark, İntrooral tarayıcı, Laboratuvar tarayıcı, Kesinlik

Evaluating The Measurement Accuracy of Intraoral and Laboratory Scanners In Implant-Supported Partial Arches.

The purpose of this study is to evaluate the accuracy of current intraoral and laboratory scanners used in implant-supported fixed prostheses. A mandible model with missing teeth #35 and #37 was used, with two implants (T6 Nucleoss, Turkey) placed in the regions of teeth #35 and #37 serving as a reference. Scan-body abutments (Nucleoss Instruments (Hex) CAD-CAM Scan Post T0 32036) were used, and digital measurements were taken 10 times each using 2 laboratory scanners (Dental Wings®, Smart Optic®) and 4 intraoral scanners (3Shape/Trios3®, iTero Element 2®, Primescan, Carestream). The digitalization of the reference model was done using an industrial scanner (Artec Space Spider®). The STL files obtained from digital measurements and the Artec Space Spider® reference measurement were aligned using Geomagic Control X. On the STL file, each of the 8 abutment surfaces was defined and numbered as cylinders using the "Region" tool in the program (cylinder 1 = #37, cylinder 2 = #35). Subsequently, scans belonging to each group were loaded into the program as "Measured Data." The "Alignment-Initial Alignment" tool was used for initial alignment. Following these alignments, deviations between the models were measured using the "Comparison-3D Comparison" tool to measure discrepancies. The root mean square (RMS) was used to determine the numerical value of the deviation amount. The angular deviation of the scan bodies and the 3D deviation of the entire model and scan-body abutments were calculated. Statistical analysis of the data was performed using the jamovi 21.01 program. Normal distribution of the data was checked using Shapiro-Wilk and Kolmogorov-Smirnov tests. The normal range of RMS and angular deviation values was determined. One-way ANOVA and post-hoc Tukey test were used, with a significance level set at (p < 0.05). When examining the angular deviation data of Cylinder 1 and Cylinder 2 and the RMS values of Abutment 1 and Abutment 2, it is observed that SO has the lowest deviation values, while 3S has the highest. When examining model RMS, inter-tooth abutment distance deviation, and inter-abutment distance deviation values, IT shows the lowest, while DW shows the highest values. The highest scan body angular accuracy and the lowest linear deviation were recorded with PS. The lowest average abutment deviation (112.170 µm) was recorded with SO. Generally, the lowest angular deviation values were observed in SO, and the lowest linear deviations were observed in IT (p < 0.05). Significant differences were found between intraoral and laboratory scanners, indicating that the clinician should be aware that the choice of scanner when taking impressions for implant-supported restorations affects the accuracy of the restoration.

Keywords: Partial arch, Intraoral scanner, Laboratory scanner, Accuracy

DS179

Bleachability of Coffee/Tea Stains with/without Sugar on a Dental Composite

Nilay BAYRAKTAR¹, Osman Kerim Arda KARACA², Yunus EKŞİLİ², Mustafa Furkan YILDIRIM², Osman Tolga HARORLI¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Abd

²Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Corresponding Author: nilay_bayraktar85@hotmail.com

Objective: This in vitro study assessed the effectiveness of bleaching on color change of a dental composite after immersion in various sugary beverages. We investigated how these solutions, both with and without additives, impact coloration and subsequent bleaching success

Methods: Forty-nine disc-shaped composite (Neo Spectra ST, Dentsply Sirona, Germany) samples were prepared and randomly divided into seven groups (n=7). All samples were hydrated in distilled water at 37°C for 24 hours. Initial color measurements were taken after 24 hours (T0). After 7 days (T1) and 14 days (T2) of immersion in distilled water (control), tea, coffee, sugared coffee, sugared tea, sweetener-added tea, and sweetener-added coffee solutions, color measurements were repeated. Following 2 weeks of staining, specimens were bleached with 10% carbamide peroxide (Opalescence Ultradent Products, South Jordan, USA) for 8 hours/day over 1 week. After bleaching, color measurements were repeated (T3). Color differences (ΔE using CIEDE2000) were calculated. Data were analyzed using ANOVA and repeated measures ANOVA with Tukey Post-Hoc Tests

Results: All solutions containing coffee showed significantly more coloration than the control group after 1 week of immersion ($p<0.001$). After 2 weeks, all tea groups showed more color change compared to the control group ($p<0.001$), similarly to coffee groups. Adding sugar or sweetener to the tested beverages had no significant effect on coloration ($p>0.05$). After bleaching, the coffee groups had statistically lower Whiteness Index values than the control group ($p>0.05$).

Conclusion: Coffee and tea can significantly stain resin composites, with staining effects persisting even after bleaching treatments. Additionally, sugar or sweetener additives do not significantly impact the degree of coloration.

Keywords composite resin, color stability, CIEDE2000, bleaching

Şekerli/Şekersiz İçeceklerde Bekletilen Dental Kompozitteki Çay/Kahve Lekelerinin Ağartılabilirliği

Amaç: Bu in vitro çalışma, dental kompozitin çeşitli şekerli içeceklerde bekletilmesinden sonra renk değişimi üzerinde beyazlatmanın etkinliğini değerlendirdi. Katkı maddeli ve katkısız bu çözeltilerin renklenmeyi ve sonrasındaki beyazlatma başarısını nasıl etkilediğini araştırdık

Yöntemler: Kırk dokuz adet disk şekilli kompozit (Neo Spectra ST, Dentsply Sirona, Almanya) örneği hazırlandı ve rastgele yedi gruba (n=7) ayrıldı. Tüm numuneler 37°C'de distile su içerisinde 24 saat süreyle hidrate edildi. İlk renk ölçümleri 24 saat sonra yapıldı (T0). Distile su (kontrol), çay, kahve, şekerli kahve, şekerli çay, tatlandırıcı ilaveli çay ve tatlandırıcı ilaveli kahve çözeltilerinde 7 gün (T1) ve 14 gün (T2) bekletmeden sonra renk ölçümleri tekrarlandı. 2 haftalık renklendirmenin ardından örnekler, 1 hafta boyunca günde 8 saat boyunca %10 karbamid peroksit (Opalescence Ultradent Products, South Jordan, ABD) ile ağartıldı. Beyazlatma sonrasında renk ölçümleri tekrarlandı (T3). Renk farklılıkları (CIEDE2000 kullanılarak ΔE) hesaplandı. Veriler ANOVA kullanılarak analiz edildi ve Tukey Post-Hoc Testleri ile tekrarlanan ANOVA ölçümleri yapıldı.

Bulgular: Kahve içeren tüm solüsyonlar, 1 haftalık daldırma sonrasında kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha fazla renklenme gösterdi ($p<0.001$). 2 hafta sonra tüm çay gruplarında kahve gruplarına benzer şekilde kontrol grubuna göre daha fazla renk değişimi görüldü ($p<0,001$). Test edilen içeceklerde şeker veya tatlandırıcı eklenmesinin renklenme üzerine anlamlı bir etkisi olmadı ($p>0.05$). Beyazlatma sonrası kahve gruplarının Beyazlık İndeksi değerleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak daha düşüktü ($p>0,05$).

Sonuç: Kahve ve çay, rezin kompozitleri önemli ölçüde lekeleyebilir ve lekelenme etkileri beyazlatma tedavilerinden sonra bile devam eder. Ayrıca şeker veya tatlandırıcı ilaveleri renklenme derecesini önemli ölçüde etkilemez.

Anahtar Kelimeler: kompozit rezin, renk stabilitesi, CIEDE2000, beyazlatma

Keywords composite resin, color stability, CIEDE2000, bleaching

DS180

İmplant Üstü Sabit Protezlerde Meydana Gelen Komplikasyonların İncelenmesi

Beyza AKMEN¹, Canan AKAY¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Sorumlu Yazar: akmen120@gmail.com

Amaç: İmplant üstü sabit protezlerde ortaya çıkan komplikasyonların varlığını ve türünü saptamak, gelecekteki tedavilere yönelik ek önlemleri belirlemek ve OHIP-14 ve VAS anketleri aracılığıyla hastaların yaşam kalitesi ile memnuniyet düzeylerini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Eylül 2019 ile Haziran 2023 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvuran ve implant destekli sabit protetik tedavi görmüş ve protezini en az 6 ay kullanmış 186 hastanın implant üstü protezlerinde mekanik ve fiziksel başarısızlık varlığı incelendi. Bu başarısızlıklar arasında besin birikimi, desimantasyon, porselen kırığı, porselen atması, vida kırığı, vida gevşemesi, vida erişim deliğindeki dolgu malzemesinin düşmesi ve dayanak kırığı bulundu. Hastaların yaşam kalitesi ve memnuniyeti OHIP-14 anketleri ve VAS formları ile değerlendirildi, ayrıca estetik değerlendirmeler için PES ve WES skorlamaları kullanıldı. Elde edilen veriler IBM SPSS V23 ve NCSS 11 programları kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Toplam 709 implant ve 1036 implant destekli sabit protez değerlendirilmiştir. Komplikasyon oranı %37.6 tespit edilmiştir. En yaygın komplikasyon, %57.1 ile besin birikimi olup, bunu %21.4 oranında desimantasyon izlemiştir. Protez türüne göre komplikasyon oranları kuronlarda %26.4, köprülerde %39.4 ve tam protezlerde %57.9 olarak bulunmuştur. Komplikasyon varlığı ile VAS skoru arasında zayıf negatif, OHIP-14 skoru ile ise zayıf pozitif bir ilişki bulunmuştur. Ek olarak; ön bölgeye implant destekli restorasyon uygulanan 47 hastanın PES ve WES skorları incelenmiştir. Ortalama PES skoru 8.1, WES skoru 9.29 ve toplam PES/WES skoru 17.4 olarak saptanmıştır. PES, WES ve toplam PES/WES skorları ile OHIP-14 arasında orta derecede negatif bir ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: İmplant destekli sabit protezlerle ilgili komplikasyonlar incelenmiştir. Tedavi başarısı ve hasta memnuniyetinin önemli vurgulanmıştır. İmplantların yaşam kalitesi üzerindeki pozitif etkileri açıkça görülmüştür. Düzenli kon

Anahtar Kelimeler: Beyaz estetik skor, Hasta memnuniyeti, İmplant Destekli Sabit Protez, Komplikasyonlar, troller sayesinde komplikasyonların erken tespiti ve yönetimi, tedavi başarısının devamlılığı açısından önem taşımaktadır. Pembe estetik skor, Sabit protez, Yaşam kalitesi.

Investigation of Complications in Implant-Supported Fixed Dental Prostheses

Aim: The aim is to identify the presence and types of complications in fixed implant-supported prostheses, determine additional measures for future treatments, and assess patients' quality of life and satisfaction levels through OHIP-14 and VAS questionnaires.

Material and Method: Between September 2019 and June 2023, a study was conducted on 186 patients who had undergone implant-supported fixed prosthetic treatment at the Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Eskişehir Osmangazi University, and had used their prostheses for at least 6 months. Mechanical and physical failures in the implant-supported prostheses were investigated. Among these failures, factors such as food impaction, decementation, porcelain fracture, porcelain chipping, screw fracture, screw loosening, loss of screw access filling material and abutment fracture were identified. Patients' quality of life and satisfaction were evaluated using OHIP-14 questionnaires and VAS forms, and PES and WES scoring were used for aesthetic evaluations. The data obtained were analyzed using IBM SPSS V23 and NCSS 11 programs.

Results: Complications such as food impaction, decementation, and porcelain fracture were examined in 709 implants and 1036 prostheses. The complication rate stood at 37.6%, predominantly food impaction (57.1%) and decementation (21.4%). Crowns, bridges, and full-arch prostheses showed complication rates of 26.4%, 39.4%, and 57.9%, respectively. A weak negative correlation was found between complications and VAS scores, and a weak positive correlation with OHIP-14 scores. PES and WES scores were also assessed in 47 patients with anterior implant restorations, revealing average scores of 8.1 (PES), 9.29 (WES), and a total of 17.4 (PES/WES), with a moderate negative correlation to OHIP-14

Conclusion: Complications associated with fixed implant-supported prostheses have been investigated, emphasizing the importance of treatment success and patient satisfaction. The positive effects of implants on quality of life are evident. Early detection and management of complications through regular check-ups are crucial for the sustainability of treatment success.

Keywords: Complications, Implant-supported fixed prosthesis, Patient satisfaction, Pink aesthetic score, Quality of life, White aesthetic score.

DS181

Farklı İçeceklerin Üç Boyutlu Baskı İle Üretilen Geçici Kron Materyalinin Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Etkisi

Seda ÜSTÜN ALADAĞ¹, Gonca DESTE GÖKAY¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Bursa, Türkiye
Sorumlu Yazar: ustunseda@hotmail.com

Bu çalışmada, geçici kron materyalinden üç boyutlu (3B) baskı ile üretilen örneklerin farklı içeceklere maruziyeti sonucunda yüzey pürüzlülüklerinin değerlendirilmesi amaçlandı. 3B baskı ile üretilen örnekler, bir tasarım yazılımı (Autodesk, San Rafael, ABD) kullanılarak 14x10x2 mm boyutlarında tasarlandı. Örnek boyutları Cerec ile millenebilen 14L seramik blok boyutları incelenerek belirlendi ve tasarım uygun dosya formatında (Standart mozaik dili (STL)) kaydedildi. Elde edilen STL dosyasına göre 3B Baskı cihazında (ASIGA MAX UV, ASIGA, Erfurt, Almanya), dijital ışık işleme teknolojisi (DLP) kullanılarak, geçici kron materyalinden (ArmaResin, Arma Dental, İstanbul, Türkiye) 36 adet örnek üretildi. Örnekler, disk başına 10'ar saniye olacak şekilde en kabadan (kırmızı) en pürüzsüze (sarı) kadar cila diskleri (Sof-lex, 3M ESPE, St Paul, ABD) kullanılarak cilalandı. Polisaj işlemlerinden sonra örnekler distile su, çay, kahve ve kolada bekletilmek üzere rastgele 4 alt gruba ayrıldı (n=9). İçecekler 7 gün boyunca 24 saatte bir yeniden hazırlandı. Bu süre sonunda, pürüzlülük ölçüm cihazı (TR200, TIME Grup, Beijing, Çin) ile örneklerin yüzey pürüzlülüğü kaydedildi. Shapiro-Wilk testi ile nonparametrik dağılımı tespit edilen verilerin istatistiksel analizi Kruskal Wallis ve Dwass-Steel-Critchlow-Fligner ikili karşılaştırma testleri kullanılarak yapıldı ($\alpha=0,05$). Farklı içeceklerde bekletilen örneklerin yüzey pürüzlülüğü istatistiksel olarak farklılık göstermedi ($p=0,069$). İkili karşılaştırmalara göre, kola ($0,462 \mu\text{m}$) distile suya ($0,255 \mu\text{m}$) göre anlamlı derecede daha fazla yüzey pürüzlülüğüne yol açtı ($p<0,05$). Uzun dönem kullanılması planlanan geçici restorasyonların yüzey pürüzlülüğünün çay, kahve ve kola gibi renklendirici içecekler ile benzer oranda etkilendiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: eklemeli imalat, geçici kron materyali, pürüzlülük, içecekler, sabit bölümlü protez

Effect of Different Beverages on the Surface Roughness of A Three-Dimensional Printed Temporary Crown Material

It was aimed to evaluate the surface roughness of samples produced by three-dimensional (3D) printing from temporary crown material as a result of exposure to different beverages. The samples to be produced by 3D printing were designed with dimensions of 14x10x2 mm using a design software (Autodesk, San Rafael, USA). Sample dimensions were determined by examining the dimensions of the 14L ceramic block that can be milled with Cerec, and the design was saved in the appropriate file format (standard tessellation language (STL)). According to the obtained STL file, 36 samples were produced from temporary crown material (ArmaResin, Arma Dental, Istanbul, Turkey) using digital light processing technology (DLP) by a 3D Printing device (ASIGA MAX UV, ASIGA, Erfurt, Germany). The samples were polished using polishing discs (Sof-lex, 3M ESPE, St Paul, USA) from the coarsest (red) to the smoothest (yellow) for 10 seconds per disc. After polishing, the samples were randomly divided into 4 subgroups (n=9) to be kept in distilled water, tea, coffee and cola. Drinks were refresh every 24 hours for 7 days. At the end of this period, the surface roughness of the samples was recorded with a roughness measuring device (TR200, TIME Group, Beijing, China). Statistical analysis of the data, which was determined to be nonparametrically distributed by the Shapiro-Wilk test, was performed using Kruskal Wallis and Dwass-Steel-Critchlow-Fligner pairwise comparison tests ($\alpha=0.05$). The surface roughness of the samples soaked in different beverages did not differ statistically ($p = 0.069$). According to pairwise comparisons, cola ($0.462 \mu\text{m}$) caused significantly more surface roughness than distilled water ($0.255 \mu\text{m}$) ($p<0.05$). It was concluded that the surface roughness of temporary restorations planned to be used for the long term is affected to a similar extent by coloring drinks such as tea, coffee and cola.

Keywords: additive manufactured, temporary crown material, roughness, beverages, fixed partial denture

DS182

Oral Aft Olgusunda Aromaterapi Kullanımı

Hayriye ALP¹, Fatma Nur TAKI¹, Kerim Çağrı AKDAĞ¹, Şerife AYDIN¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: kerimcagra@gmail.com

Aromaterapi; bitkisel uçucu yağların ve aromatik bitkisel bileşiklerin hastalıkların önlenmesinde ya da tedavisinde topikal olarak veya inhalasyon yolu ile uygulanan tedavi yaklaşımıdır. Geçmişten günümüze kadar geleneksel, alternatif veya tamamlayıcı tedavi yaklaşımları olarak tıp ve diş hekimliğinin çeşitli alanlarında kullanılması önerilen uçucu yağların antibakteriyel, antiviral, antifungal, analjezik, sedatif gibi farklı etkiler gösterdiği bildirilmektedir. Bu derleme, diş hekimliğinde kullanılabileceği belirtilen uçucu yağların tanımlanması, uygulanma alanlarının ve tedavi etkinliklerinin incelenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Aromaterapiye ilişkin dental literatürler değerlendirildiğinde; uçucu yağların oral mukoza ve dişeti hastalıklarının tedavisinde, diş çürüğünün önlenmesinde, remineralizasyonda, endodontik ve restoratif tedavide, halitoziste, anksiyete kontrolünde kullanılabileceğinin önerildiği görülmektedir. Çay ağacı, karanfil, lavanta, kekik, tarçın, okaliptüs, nane ve limon uçucu yağları ise diş hekimliğinde en çok uygulanan uçucu yağlar olarak belirtilmektedir. Candida enfeksiyonunda çay ağacı, kekik, tarçın, nane, limon; stomatitiste okaliptüs, lavanta; dişeti hastalıklarında çay ağacı, tarçın, okaliptüs; ağız çalkalama solüsyonu olarak çay ağacı yağı, nane; diş çürüğünün önlenmesinde ve remineralizasyonunda çay ağacı yağı, karanfil, kekik, tarçın, limon; pulpa tedavilerinde karanfil, kanal patlarında karanfil, kekik; restoratif materyallerin antimikrobiyal özelliklerinin artırılmasında kekik, tarçın; halitoziste tarçın, okaliptüs, nane; dental anksiyete kontrolünde lavanta ve topikal anestezide karanfil uçucu yağlarının kullanılabileceği bildirilmektedir. Kullanım güvenilirliklerine ilişkin deneysel çalışmaların artırılması ve tedavide etkili minimum dozlarının belirlenmesi ile uçucu yağların diş hekimliği klinik uygulamalarında kullanımının gelecekte artacağı öngörülmektedir.

Olgu:50 yaşında bayan hasta geçmeyen ve sık tekrarlayan oral aft nedeniyle getat polikliniğine başvurdu. Daha önce birçok konvansiyonel tedaviler kullanmasına rağmen sık tekrarlayan ağrılı yemek yemesini güçleştiren hastaya karanfil yağı ile oral garagara önerildi. Hasta 1 hafta sonrasında oral aftın iyileştiğini ağrının azaldığını ve son 1 yıl içerisinde de tekrarlamadığını ifade etti.

Sonuç: antioksidan kapasitesi en yüksek bitkilerden olan karanfil yağının aft tedavisinde konvansiyonel tedavilere cevap alınamayan hastalarda kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi, Oral Aft, Tamamlayıcı Tıp

Aromatherapy In a Case of Oral Aphthae

Aromatherapy is a treatment approach in which herbal essential-oils and aromatic herbal compounds are applied topically or by inhalation in the prevention or treatment of diseases. Essential-oils, which have been recommended to be used in various fields of medicine and dentistry as traditional, alternative or complementary treatment approaches from past to present, have been reported to have different effects such as antibacterial, antiviral, antifungal, analgesic and sedative. This review was carried out with the aim of defining the essential-oils that can be used in dentistry, examining their application areas and treatment efficacy. When the dental literature on aromatherapy is evaluated; it is seen that essential oils can be used in the treatment of oral mucosa and gingival diseases, prevention of dental caries, remineralisation, endodontic and restorative treatment, halitosis, anxiety control. Tea-tree, clove, lavender, thyme, thyme, cinnamon, eucalyptus, mint and lemon essential oils are the most commonly used essential oils in dentistry. Tea-tree, thyme, cinnamon, mint, lemon in Candida infection; eucalyptus, lavender in stomatitis; tea-tree, cinnamon, eucalyptus in gingival diseases; tea-tree oil, mint as mouth rinse solution; tea-tree oil, clove, thyme, cinnamon, lemon in the prevention and remineralisation of dental caries; clove in pulp treatments, clove, thyme in root canal paste; thyme, cinnamon in increasing antimicrobial properties of restorative materials; cinnamon, eucalyptus, mint in halitosis; lavender in controlling dental anxiety and clove essential oils in topical anaesthesia. It is predicted that the use of essential oils in dentistry clinical applications will increase in the future with the increase of experimental studies on their safety of use and determination of effective minimum doses in treatment.

Case: A 50-year-old female patient was admitted to the getat polyclinic due to persistent and recurrent oral aphthae. Although she had previously used many conventional treatments, the patient was recommended oral garagara with clove-oil, which made it difficult for her to eat recurrent painful meals. After 1-week, the patient stated that the oral aphthae healed, the pain decreased and did not recur in the last 1-year.

Conclusion: Clove-oil, which has the highest antioxidant capacity, can be used in the treatment of aphthae in patients who do not respond to conventional treatments.

Keywords: Aromatherapy, Oral Aphthae, Complementary Medicine

DS183

Farklı Çocuk Diş Macunlarının Süt Dişi Mine Yüzey Pürüzlülüğü Ve Renk Değişimi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Yasemin Derya FIDANCIOĞLU², Fatma DEMIRAY¹

¹Konya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: fatmadmry@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı özelliklere sahip çocuk diş macunlarının, süt dişi mine yüzeyinde oluşan renklenmelerin giderilmesindeki etkinliğinin ve yüzey pürüzlülük değerlerinde değişime neden olup olmadıklarının değerlendirilmesidir.

Materyal, Method: Çalışmada Türkiye’de yaygın olarak kullanılan iki ayrı 1000 ppm florürlü (Bonny Tiny Junior, Sensodyne Proenamel) ve iki ayrı florürsüz (Jack’n Jill, Agarta) toplamda dört farklı çocuk diş macununun süt dişi mine yüzey özellikleri ve renklenme üzerine etkileri değerlendirilmiştir. Materyal seçimleri çok kullanılan pazaryeri uygulamasının çocuk diş macunu kategorisindeki ‘en çok incelenenler’ listesi baz alınarak yapılmıştır. Çalışmada çürüğü bulunmayan, travmaya maruz kalmamış, dolgu veya herhangi bir dental tedavi gereksinimi olmayan, mine malformasyonu göstermeyen, fizyolojik olarak düşme zamanı gelmiş ya da ortodontik nedenlerle çekim endikasyonu konulmuş süt dişleri kullanılmıştır. Hazırlanan örnekler her grupta 4 adet olacak şekilde rastgele 4 ayrı çocuk diş macunu uygulanan deney grubu ve diş macunu uygulanmayan 1 kontrol grubu olmak üzere toplam 5 gruba ayrılmıştır (n=4). Tüm örneklerden başlangıç yüzey pürüzlülüğü ve renk ölçümleri yapılmıştır. Tüm örnekler ayrı ayrı 20 ml vişne suyu (Dimes, Türkiye) ve Ferro Sanol B Şurup (Adeka İlaç, Türkiye) içerisinde günde 2 dk ve toplamda 6 saat bekletilmiştir. Yapılan çalışmalar incelendiğinde günlük ideal diş fırçalama süresi 120 sn kabul edilmiş ve her diş için fırça temas süresinin 6 sn olacağı kabul edilmiştir. Çalışmada Oral-B Genius 8000 (beyaz) diş fırçası ve Oral-B Cross Action fırça başlığı kullanılmıştır. Yüzey pürüzlülüğü laboratuvar ortamında profilometre cihazı kullanılarak materyal yüzeyinin 2 farklı parametrede incelenmesi sonucu tespit edilmiştir. Tüm örneklerin renk analizi vişne suyu ve Ferro Sanol B Şurup ile renklendirme sonrası ve farklı macunlar ile fırçalama işlemi bittikten 24 saat sonra VITA Easyshade Advance 4.0 Spektrofotometre cihazı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 24 (SPSS Inc, Chicago, ABD) programı kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada yüzey pürüzlülüğünde meydana gelen değişimlerle ilgili gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklara rastlanmazken, renk değişikliği ile ilgili yapılan değerlendirmelerde Sensodyne Proenamel ve Bonny Tiny Junior ile fırçalanan grupta fırçalama öncesi ve sonrası renk ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu (p< 0,05).

Sonuç: Bu çalışmada kullanılan farklı çocuk diş macunlarının süt dişi mine yüzey sertliğine ve renklenmeler üzerinde etkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Süt dişi, çocuk diş macunu, yüzey pürüzlülüğü, pediatrik sıvı ilaç, renk değişikliği

Examination of The Effects of Different Children's Tooth Pastes on The Surface Smoothing and Color Change Of Deciduous Teeth Mine

The aim of this study was to evaluate the effectiveness of children's toothpastes with different properties in removing discoloration on the enamel surface of deciduous teeth and whether they cause changes in surface roughness values. In this study, the effects of two different 1000 ppm fluoride (Bonny Tiny Junior, Sensodyne Proenamel) and two non-fluoride (Jack'n Jill, Agarta) toothpastes on enamel surface properties and coloration of deciduous teeth were evaluated. Material selection was based on the 'most reviewed' list in the children's toothpaste category of the widely used marketplace application. In the study, deciduous teeth that had no caries, were not exposed to trauma, did not require filling or any dental treatment, did not show enamel malformation, were physiologically due to fall out or were indicated for extraction for orthodontic reasons were used. The prepared specimens were randomly divided into 5 groups (n=4), 4 experimental groups with toothpaste and 1 control group without toothpaste, with 4 specimens in each group. Initial surface roughness and color measurements were made from all samples. All samples were kept separately in 20 ml of cherry juice (Dimes, Türkiye) and Ferro Sanol B Syrup (Adeka İlaç, Türkiye) for 2 minutes per day and 6 hours in total. When the studies were examined, the ideal daily tooth brushing time was accepted as 120 seconds and the brush contact time for each tooth was assumed to be 6 seconds. Oral-B Genius 8000 (white) toothbrush and Oral-B Cross Action brush head were used in the study. Surface roughness was determined by examining the material surface in 2 different parameters using a profilometer device in the laboratory environment. Color analysis of all samples was performed with VITA Easyshade Advance 4.0 Spectrophotometer after coloring with cherry juice and Ferro Sanol B Syrup and 24 hours after brushing with different pastes. SPSS 24 (SPSS Inc, Chicago, USA) program was used to evaluate the data obtained in the study.

In the study, no statistically significant differences were found between the groups regarding the changes in surface roughness, while statistically significant differences were found in the color measurements before and after brushing in the group brushed with Sensodyne Proenamel and Bonny Tiny Junior (p< 0.05).

Different children's toothpastes used in this study were found to be effective on deciduous tooth enamel surface hardness and coloration.

Keywords: Deciduous tooth, pediatric toothpaste, surface roughness, pediatric liquid medicine, discoloration

DS184

Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Renklendirilmiş Tek-Renk Ve Çoklu-Renk Sistemli Kompozit Rezinlerin Renk Geri Kazanımı Üzerine Etkileri

Gülşah YENIER YURDAGÜVEN¹

¹*Istanbul Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı*
Sorumlu Yazar: gulsahyenier@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, beyazlatıcı ağız gargaralarının renklendirilmiş tek-renk (Charisma Topaz One [CTO], Herais Kulzer) ve çoklu-renk sistemli (Estelite Sigma Quick [ESQ], Tokuyama) kompozit rezinlerin renk geri kazanımı üzerine etkilerini değerlendirmektir. Kompozit rezinlerin her birinden teflon kalıplarda Mylar bant ve cam lam kullanılarak 30 adet disk şeklinde (8 mm çap x 2 mm kalınlık) örnekler hazırlandı (n=30). Örnekler, Sof-Lex (3M ESPE) ile cilalandıktan sonra 24 saat 37°C'de saklandı. Spektrofotometre cihazı (VITA Easy shade, Vita Zahnfabrik, Almanya) ile başlangıç renk ölçümleri gerçekleştirildi. Örnekler 37°C'de 168 saat kahve solüsyonunda renklendirildi ve ardından ağız gargaralarının türüne göre rastgele üç alt gruba ayrıldı (n=10): LAW: Listerine Advanced White; CPWC: Colgate Plax White+Charcoal Capitano Whitening; LTC: Listerine Total Care. Renk ölçümleri başlangıçta (T0), kahvede renklendirme sonrası (T1) ve 37°C'de 12 saat ağız gargarasında bekletildikten sonra (T2) gerçekleştirildi. Analizler için CIELab parametreleri kullanıldı. Renk değişimlerini belirlemek için ΔE ve ΔL , Δa , Δb renk değişimleri hesaplandı. Veriler two-way ANOVA, post hoc Tukey, Student t testleri ile analiz edildi ($p < 0.05$). Kahve ile renklendirme sonrası tüm örneklerde klinik olarak kabul edilemez ($\Delta E > 3.3$) renk değişiklikleri saptanmış olup CTO kompozit rezinin ΔE değeri ($12,16 \pm 1,37$) ESQ' den ($7,48 \pm 0,95$) anlamlı düzeyde yüksektir ($p = 0,001$). Renklendirme sonrasında ağız gargaraları, L parametresinde belirgin bir artışa, a ve b parametrelerinde ise azalmaya neden olmuştur. Beyazlatıcı ağız gargaraları- LAW ve CPWC- ESQ kompozit rezinin ΔL ($p = 0,001$), Δb ($p = 0,031$) ve ΔE ($p = 0,002$) değerlerinde anlamlı farklılığa neden olurken CTO kompozit rezinin Δb ($p = 0,037$) değerinde anlamlı farklılık göstermiştir. Gargaralar arasında CTO kompozit rezininin ΔE değerinde istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p = 0,537$). Beyazlatıcı ağız gargaraları, kompozit rezinlerin kahve renklenmelerini azaltsa da başlangıç renk değerlerine ulaştıramamaktadır. Çoklu-renksistemli kompozitlerin rengini geri kazandırmada tek-renk sistemli kompozitlere göre daha iyi bir beyazlatma sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beyazlatıcı ağız gargarası, kompozit rezin, renkleşme

Effects of Whitening Mouth Rinses on the Colour Recovery of One-shade and Multi-Shade-Stained Composite Resins.

The aim of the present study was to evaluate the efficacy of whitening mouth rinses on the colour recovery of stained one-shade (Charisma Topaz One [CTO], Herais Kulzer) and multi-shade (Estelite Sigma Quick [ESQ], Tokuyama) composite resins. Thirty disc-shaped specimens (8-mm diameter x 2-mm thickness) were prepared in Teflon molds with a cover of Mylar strip and a thin glass slide from each composite (n = 30). After polishing with Sof-Lex (3M ESPE), the specimens were stored in 37°C for 24h. Baseline colorimetry was performed with a spectrophotometer (VITA Easy shade, Vita Zahnfabrik, Germany). The specimens were stained by immersion in a coffee solution for 168h at 37°C, and then randomized into three subgroups based on the type of mouth rinse used (n=10): LAW: Listerine Advanced White; CPWC: Colgate Plax White+Charcoal Capitano Whitening; LTC: Listerine Total Care. Colorimetric measurements were performed at baseline (T0), after staining (T1) and after mouth rinse immersion for 12h at 37°C (T2). CIELab parameters were used for the analysis. Colour change expressed by ΔE and ΔL , Δa , Δb were calculated to determine colour changes. The data were subjected to two-way ANOVA, post hoc Tukey, Student t tests ($p < 0.05$). All samples demonstrated clinically unacceptable color change values after discoloration with coffee ($\Delta E > 3.3$). CTO composite resin showed significantly higher ΔE values ($12,16 \pm 1,37$) than ESQ composite resin ($7,48 \pm 0,95$) ($p = 0.001$). The mouth rinses led to a distinct increase in the L parameter and decrease in the a and b parameters after staining. The whitening mouthrinses -LAW and CPWC- resulted in significant differences in ΔL ($p = 0.001$), Δb ($p = 0.031$) and ΔE ($p = 0.002$) of ESQ composite, while causing a significant difference in Δb of CTO composite ($p = 0.037$) at T2-T0. The ΔE of CTO composite resin was not statistically different between mouth rinses ($p = 0.537$). Whitening mouth rinse may reduce the discoloration of coffee-stained composite resins, but not match the initial colour. It provides a better whitening effect in multi-shade composite resin than one-shade composite resins.

Keywords: Whitening mouth rinses, composite resin, discoloration

DS185

Rezin İnfiltrasyon Sisteminin Beyaz Nokta Lezyonları Üzerindeki Etkileri: 12 Aylık Gözlem Çalışması

Sinem ÖZDEMİR¹, Nimet ÜNLÜ¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Sorumlu Yazar: sinemzdmir@gmail.com

Yapılan çalışmada son yıllarda kullanılmaya başlanan rezin infiltrasyon sisteminin (Icon®) vestibül yüzeylerdeki demineralize beyaz nokta lezyonlarına uygulanarak, dişlerde meydana gelen mineralizasyon ve renk değişiminde görülen değişimlerin 6 ay ve 12 ay süreyle değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Çalışmaya 18-28 yaş aralığında 10 hasta (5 erkek, 5 kadın) dahil edilmiştir. Hastaların işlem öncesi ağız içi fotoğrafları alındı ve dişlerinden mineralizasyon dereceleri lazer floresans cihazı olan DIAGNODent Pen (DDP) ile değerlendirildi. Lezyonların renginde görülen değişimler spektrometre cihazı (VITA EasyShade Advance®) ile CIE Lab renk skalasına göre değerlendirildi. Daha sonra beyaz nokta lezyonlu dişlerine (n=73, 24 premolar diş, 49 anterior diş) Icon® tedavisi uygulandıktan sonra fotoğrafları alınarak tekrar lezyon ölçümleri yapıldı ve 6 ay ve 12 ay sonrası için kontrol randevuları ayarlandı ve ölçümler tekrarlandı. Hastaların 8'inin (5 erkek, 3 kadın) 12 aylık kontrol değerleri elde edildi (n=51, 16 premolar diş, 35 anterior diş). Elde edilen verilerin SPSS v29 ile istatistiksel olarak analiz edildi. Hastaların işlem sonrası hemen, 6 ay ve 12 ay takip DDP ortalama değerleri işlem öncesi değerlerden düşük bulundu. Ancak sadece hastaların işlem öncesi ve işlem sonrası DDP ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlemlendi (p<0,05). Hastaların ΔE değer ortalamalarındaki değişimde işlem sonrasına kıyasla düşüş gözlemlendi fakat elde edilen değerler algılanabilir renk değişikliği şeklinde tespit edildi. Dişlerin L* ve b* değer ortalamalarında işlem öncesine kıyasla işlem sonrası, 6 ay ve 12 ay sonuçları yüksek bulundu ancak 12 ay sonuçlarında 6 ay sonuçlarına göre düşüş gözlemlendi. a* değer ortalamalarında ise 12 aylık sonuçlarda yükselme gözlenirken işlem sonrası ve 6 ay sonuçlarında düşüş gözlemlendi. Elde edilen sonuçlar, rezin infiltrasyon yönteminin demineralize beyaz nokta lezyonlarının mineralizasyon derecelerinde ve lezyonların renginde başlangıçta önemli ölçüde iyileşme sağladığını göstermiştir. Renkte 6 ay ve 12 ay takip süresinde işlem sonrasına göre anlamlı değişiklik gözlenmezken mineralizasyonda meydana gelen değişimler renk değerleri kadar tatminkar sonuçlar vermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Beyaz nokta lezyonları, CIE Lab, DIAGNODent Pen, ICON, mineralizasyon, renk değişimi, rezin infiltrasyon, VITA EasyShade Advance.

Effects of Resin Infiltration System on White Spot Lesions: A 12-Month Follow-Up Study

The study's objective is to assess the resin infiltration system (Icon®) on demineralized white spot lesions on vestibular surfaces, and evaluate the observed changes in tooth mineralization and color over six and twelve months. The study included ten patients (5 males, 5 females) aged 18-28. Pre-procedure intraoral photographs were taken, and a laser fluorescence device, DIAGNODent Pen (DDP), assessed the degrees of tooth mineralization. The VITA EasyShade Advance® spectrometer device evaluated lesion color changes according to the CIE Lab color scale. After applying Icon® treatment to teeth with white spot lesions (n=73, 24 premolar teeth, 49 anterior teeth), photographs were retaken, lesion measurements were made, and six and twelve-month follow-up appointments were scheduled. Measurements were repeated at these appointments. The twelve-month control values of eight patients (5 males, 3 females) were obtained (n=51, 16 premolar teeth, 35 anterior teeth). The collected data were statistically analyzed with SPSS v29. The mean DDP values post-treatment, at six months, and twelve months were lower than pre-treatment values. A statistically significant difference was only observed between the pre-treatment and post-treatment average DDP values (p<0.05). A decrease was observed in the average ΔE values compared to after the procedure, but the obtained values were identified as perceptible color change. The teeth's average L* and b* values were higher after the procedure, six months, and twelve months compared to before the procedure, but decreased in the twelve-month results compared to the six-month results. In the a* average values, an increase was seen in the twelve-month results, while a decrease was observed in the post-treatment and six-month results. The results indicated that the resin infiltration method initially provided significant improvement in demineralized white spot lesions' degrees of mineralization and color. While no significant color change was observed at the six and twelve-month follow-up compared to post-procedure, mineralization changes were not as satisfactory as color values.

Keywords: CIE Lab, color change, DIAGNODent Pen, ICON, mineralization, resin infiltration, White spot lesions, VITA EasyShade Advance.

Bu çalışma, Selçuk Üniversitesi BAP Koordinatörlüğü tarafından 23132001 nolu proje kapsamında desteklenmiştir.

DS186

Oral Aft Olgusunda Aromaterapi Kullanımı

Hayriye ALP¹, Fatma Nur TAKI¹, Kerim Çağrı AKDAĞ¹, Said KARABEKİROĞLU¹, Şerife AYDIN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: hayriyealp@erbakan.edu.tr

Aromaterapi; bitkisel uçucu yağların ve aromatik bitkisel bileşiklerin hastalıkların önlenmesinde ya da tedavisinde topikal olarak veya inhalasyon yolu ile uygulanan tedavi yaklaşımıdır. Geçmişten günümüze kadar geleneksel, alternatif veya tamamlayıcı tedavi yaklaşımları olarak tıp ve diş hekimliğinin çeşitli alanlarında kullanılması önerilen uçucu yağların antibakteriyel, antiviral, antifungal, analjezik, sedatif gibi farklı etkiler gösterdiği bildirilmektedir. Bu derleme, diş hekimliğinde kullanılabileceği belirtilen uçucu yağların tanımlanması, uygulanma alanlarının ve tedavi etkinliklerinin incelenmesi amacı ile gerçekleştirilmiştir. Aromaterapiye ilişkin dental literatürler değerlendirildiğinde; uçucu yağların oral mukoza ve dişeti hastalıklarının tedavisinde, diş çürüğünün önlenmesinde, remineralizasyonda, endodontik ve restoratif tedavide, halitoziste, anksiyete kontrolünde kullanılabileceğinin önerildiği görülmektedir. Çay ağacı, karanfil, lavanta, kekik, tarçın, okaliptüs, nane ve limon uçucu yağları ise diş hekimliğinde en çok uygulanan uçucu yağlar olarak belirtilmektedir. Candida enfeksiyonunda çay ağacı, kekik, tarçın, nane, limon; stomatitiste okaliptüs, lavanta; dişeti hastalıklarında çay ağacı, tarçın, okaliptüs; ağız çalkalama solüsyonu olarak çay ağacı yağı, nane; diş çürüğünün önlenmesinde ve remineralizasyonunda çay ağacı yağı, karanfil, kekik, tarçın, limon; pulpa tedavilerinde karanfil, kanal patlarında karanfil, kekik; restoratif materyallerin antimikrobiyal özelliklerinin artırılmasında kekik, tarçın; halitoziste tarçın, okaliptüs, nane; dental anksiyete kontrolünde lavanta ve topikal anestezide karanfil uçucu yağlarının kullanılabileceği bildirilmektedir. Kullanım güvenilirliklerine ilişkin deneysel çalışmaların artırılması ve tedavide etkili minimum dozlarının belirlenmesi ile uçucu yağların diş hekimliği klinik uygulamalarında kullanımının gelecekte artacağı öngörülmektedir.

Olgu:50 yaşında bayan hasta geçmeyen ve sık tekrarlayan oral aft nedeniyle getat polikliniğine başvurdu. Daha önce bir çok konvansiyonel tedaviler kullanmasına rağmen sık tekrarlayan ağrılı yemek yemesini güçleştiren hastya karanfil yağı ile oral garagara önerildi. Hasta 1 hafta sonrasında oral aftın iyileştiğini ağrının azaldığını ve son 1 yıl içerisinde de tekrarlamadığını ifade etti.

Sonuç: antioksidan kapasitesi en yüksek bitkilerden olan karanfil yağının aft tedavisinde konvansiyonel tedavilere cevap alınamayan hastalarda kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi, Oral Aft, Tamamlayıcı Tıp

Aromatherapy In a Case of Oral Aphthae

Aromatherapy is a treatment approach in which herbal essential-oils and aromatic herbal compounds are applied topically or by inhalation in the prevention or treatment of diseases. Essential-oils, which have been recommended to be used in various fields of medicine and dentistry as traditional, alternative or complementary treatment approaches from past to present, have been reported to have different effects such as antibacterial, antiviral, antifungal, analgesic and sedative. This review was carried out with the aim of defining the essential-oils that can be used in dentistry, examining their application areas and treatment efficacy. When the dental literature on aromatherapy is evaluated; it is seen that essential oils can be used in the treatment of oral mucosa and gingival diseases, prevention of dental caries, remineralisation, endodontic and restorative treatment, halitosis, anxiety control. Tea-tree, clove, lavender, thyme, thyme, cinnamon, eucalyptus, mint and lemon essential oils are the most commonly used essential oils in dentistry. Tea-tree, thyme, cinnamon, mint, lemon in Candida infection; eucalyptus, lavender in stomatitis; tea-tree, cinnamon, eucalyptus in gingival diseases; tea-tree oil, mint as mouth rinse solution; tea-tree oil, clove, thyme, cinnamon, lemon in the prevention and remineralisation of dental caries; clove in pulp treatments, clove, thyme in root canal paste; thyme, cinnamon in increasing antimicrobial properties of restorative materials; cinnamon, eucalyptus, mint in halitosis; lavender in controlling dental anxiety and clove essential oils in topical anaesthesia. It is predicted that the use of essential oils in dentistry clinical applications will increase in the future with the increase of experimental studies on their safety of use and determination of effective minimum doses in treatment.

Case:A 50-year-old female patient was admitted to the getat polyclinic due to persistent and recurrent oral aphthae. Although she had previously used many conventional treatments, the patient was recommended oral garagara with clove-oil, which made it difficult for her to eat recurrent painful meals. After 1-week, the patient stated that the oral aphthae healed, the pain decreased and did not recur in the last 1-year.

Conclusion: Clove-oil, which has the highest antioxidant capacity, can be used in the treatment of aphthae in patients who do not respond to conventional treatments.

Keywords: Aromatherapy, Oral Aphthae, Complementary Medicine

DS187

Çocuklarda Elektronik Ekran Maruz Kalma Süresi ile Dental Anksiyete İlişkilendirilebilir Mi? Kesitsel Bir Anket Çalışması

Merve ABAKLI İNCİ¹, Ayşenur ÇETİN¹, Fatıma Betül CERAN¹, Emre KORKUT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: aysenur1069@gmail.com

Amaç: Bu çalışmamızın amacı ilk defa işlem yaptıracak hastaların anksiyete düzeyinin demografik parametreler ve ekran süresi ile bağlantısının incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Çalışmaya anabilim dalımıza rutin tedavileri için Ocak-Haziran 2024 tarihleri arasında başvuran acil tedavi gereksinimi olmayan ve daha önce dental tedavi görmemiş 7-12 yaş arasındaki hastalar dahil edildi. Çalışmanın ilk aşamasında, çocuğun yaşı, cinsiyeti, ebeveynin eğitim düzeyi ve gelir durumu gibi sosyodemografik veriler ve elektronik ekran süresine ait bilgileri içeren formlar ebeveynlerden tarafından dolduruldu. Ekran süresinin dental anksiyete düzeylerine olan etkileri ise işlem öncesi Abeer Çocuk Dental Anksiyete Skalası (AÇDAS) ile işlem sırasında da Frankl Davranış Skalası kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya 39 hasta ve velisi katıldı. Çocukların ekran başında daha çok gündüzleri vakit geçirdiği anlaşıldı (%48,71). Ekran başı zamanı ile Frankl davranış skoru, anne ve babanın eğitim düzeyi ve sosyoekonomik durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı bulundu. ($p > 0,05$). Yapılan anksiyete testi sonucu en fazla değer olarak 24'e ulaşıldı. Abeer anksiyete skalasına göre anksiyetesi yüksek hasta sonucu çıkmadı.

Sonuç: Yapılan çalışmada ilk işlemi olan hastalar AÇDAS skalasını yanıtlamakta zorlanmışlardır. Anksiyete ile incelenen parametre arasında ilişkinin zayıf olması buna bağlı olabilir. Literatürde yapılan diğer çalışmalar göz önüne alındığında bu dizaynda bir çalışmanın ayrı bir anksiyete skalası ve daha fazla katılımcıyla yapılması bu konunun aydınlatılmasına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukların davranışı, Dental anksiyete, Ekran süresi

Is Duration of Electronic Screen Exposure Associated with Dental Anxiety in Children? A Cross-Sectional Survey Study

Aim: The aim of this study was to examine the relationship between the anxiety level of first-time patients and demographic parameters and screen time.

Material and Methods: The study included patients between the ages of 7 and 12 years who were admitted to our department between January and June 2024 for routine treatment, who did not require emergency treatment and who had not received dental treatment before. In the first phase of the study, forms including sociodemographic data such as the child's age, gender, parental education level and income status, and information on electronic screen time were filled out by the parents. The effects of screen time on dental anxiety levels were assessed using the Abeer Pediatric Dental Anxiety Scale (ACAS) before the procedure and the Frankl Behavior Scale during the procedure.

Results: Thirty-nine patients and their parents participated in the study. It was found that children spent more screen time during the day (48.71%). There was no statistically significant difference between screen time and Frankl behavior score, educational level and socioeconomic status of parents ($p > 0.05$). As a result of the anxiety test, the maximum value of 24 was reached. According to the Abeer anxiety scale, no patient with high anxiety was found.

Conclusion: In the present study, patients who underwent the first procedure had difficulty in responding to the ECDAS scale. The weak correlation between anxiety and the parameter examined may be related to this. Considering other studies in the literature, conducting a study of this design with a separate anxiety scale and more participants may help to clarify this issue.

Keywords: Children's behavior, Dental anxiety, Screen time

DS188

Pediatristlerin Çocuk Ağız Ve Diş Sağlığına Dair Bilgi Düzeyi Ve Tutumlarının Değerlendirmesi: Anket Çalışması

Halenur ALTAN¹, İrem UYSAL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: uysalirem1997@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada bebekleri/çocukları doğduğu andan itibaren takip eden/gözetim altında tutan pediatri alanında uzmanlığını yapmış/yapmakta olan hekimlerin bebeklerin/çocukların ağız ve diş sağlığına dair bilgi düzeyini ölçmek, ağız ve diş sağlığıyla ilgili tutumunu değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma üç bölümden oluşan 36 soruyu online Google forms aracılığıyla pediatri alanında uzmanlığını yapmış/yapmakta olan hekimlere yönlendirildi. Anket soruları; ilk bölümde 7 tane adet soru ile hekimlerin sosyodemografik verileri, ikinci bölümde 17 adet soru ile hekimlerin çocuk ağız ve diş sağlığı hakkında bilgi düzeyini ölçmeyi, üçüncü bölümde 12 adet soru ile hekimlerin ağız ve diş sağlığına dair tutumunu öğrenmeyi amaçlanmaktadır.

Bulgular: Ankete katılan hekimlerin %62,5 'u uzman doktor olup, %76,8 'sinin çocuğu bulunmaktadır. Hekimlerin %76,8'si ilk süt dişinin ne zaman çıkacağı sorusuna doğru cevap vermiş olup, %92,9'u ilk çıkan süt dişi sorusunu da doğru cevaplamıştır. Bununla birlikte, hekimlerin %46,4'ü ilk daimi dişin ne zaman çıkacağı sorusunu doğru cevaplamış olup %23,2'si ilk çıkan daimi dişin alt birinci büyük azı olduğunu bilmektedirler. Hekimlerin %71,4'ü erken çocukluk çoğu kavramından haberdardır. Hekimlerin yalnızca %30,4'ü hastalarına her zaman diş fırçalaması gerektiğini söylemektedir.

Sonuç: Çalışmamızda ankete katılan hekimlerin çocuk ve ağız diş sağlığına dair bilgi düzeylerinin geliştirilmesi ve ebeveyne/bakıcıya çocuk ağız ve diş sağlığı hakkında daha fazla bilgilendirmesi gerektiği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Pediatrist, çocuk, ağız ve diş sağlığı, bilgi düzeyi*

Evaluation of Pediatricists' Knowledge Levels and Attitudes Towards Children's Oral and Dental Health

Aim: In this study, it was aimed to measure the level of knowledge about oral and dental health of infants/children and to evaluate the attitudes towards oral and dental health of pediatricians who follow/monitor infants/children from the moment they are born.

Method: In this study, 36 questions consisting of three sections were directed to pediatricians who have done/are doing their specialty in the field of pediatrics through online Google forms. In the first part, 7 questions were asked about the sociodemographic data of the pediatricians, in the second part 17 questions were asked about the level of knowledge of the pediatricians about pediatric oral and dental health, and in the third part 12 questions were asked about the attitudes of the pediatricians about oral and dental health.

Results: Of the pediatricians who participated in the survey, 62.5% were specialists and 76.8% had children. 76.8% of the pediatricians answered the question of when the first deciduous tooth will erupt correctly and 92.9% of the pediatricians answered the question of the first deciduous tooth correctly. However, 46.4% of the pediatricians answered the question of when the first permanent tooth erupts correctly and 23.2% of the pediatricians knew that the first permanent tooth to erupt was the lower first molar. 71.4% of the pediatricians are aware of the concept of early childhood. Only 30.4% of the pediatricians tell their patients that they should always brush their teeth.

Conclusion: In our study, it was revealed that the pediatricians who participated in the survey should improve their level of knowledge about children and oral and dental health and inform parents/caregivers more about children's oral and dental health.

Keywords: *Pediatrician, child, oral and dental health, knowledge*

Etik onayı Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği İlaç ve Tıbbi Cihaz Dışı Araştırmalar Etik Kurulundan onay alınmıştır.

DS189

Dış Hekimliği Öğrencilerinin Dental Tedaviler Sırasındaki Streslerinin Değerlendirilmesi

İrem İPEK¹, Kübra BİLGE²

¹Fırat Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Çocuk Dış Hekimliği Anabilim Dalı, Elâzığ, Türkiye

²Fırat Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi, Restoratif Dış Tedavisi Anabilim Dalı, Elâzığ, Türkiye
Sorumlu Yazar: iremipek4493@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, Fırat Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi dönem 4 ve dönem 5 öğrencilerinin klinik uygulamalardaki stres düzeylerinin değerlendirilmesidir. Bu çalışmada Fırat Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi dönem 4 ve dönem 5 öğrencilerinden 160 öğrenci dahil edildi. Öğrencilere ilk bölümünde sosyo-demografik özellikleri içeren 8 soru soruldu. İkinci bölümde ise dental tedaviler sırasındaki streslerini ölçebilmek için 19 adet beşli Likert tipi soru soruldu. Beck depresyon ve Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) kullanılarak veriler toplanıp analiz edildi. Çalışmamızdan elde edilen veriler tanımlayıcı istatistik, ki-kare testi, varyans analizi ve Pearson korelasyon katsayısı testleri ile istatistiksel olarak incelendi. Anlamlılık değeri 0.05 olarak alındı. Çalışmamızda dönem 4 ve dönem 5 öğrencilerinin en çok stresli oldukları dental tedavinin, çocuk hastalarda lokal anestezi yapmak olduğu gözlemlendi. Dönem 5 öğrencilerinin en az stresli oldukları dental tedavi çocuk ve yetişkin hastalarda klinik muayene iken, Dönem 4 öğrencilerinde en az stresli oldukları dental tedavi yetişkin hastalarda klinik muayeneydi. Dönem 4 ve dönem 5 öğrencilerin hem yetişkin hem de çocuk hastaların endodontik tedavilerinde restoratif, cerrahi ve protetik tedavilere göre daha stresli oldukları gözlemlendi. Dış hekimliği öğrencilerinin tüm yaş grubundaki dental tedavilerde stresli olduğu ancak çocuk hastalarda dental tedavilerde streslerinin daha yüksek olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Dental tedavi, Dental stres, Dış hekimliği öğrencileri

Evaluation of Dental Students' Stress During Dental Treatments

The aim of this study is to determine the stress levels of Fırat University Faculty of Dentistry 4th and 5th grade students in clinical practices. In this study, 160 students from the 4th and 5th grades of Fırat University Faculty of Dentistry were included. In the first part, students were asked 8 questions including socio-demographic characteristics. In the second part, 19 five-point Likert type questions were asked to measure their stress during dental treatments. Data were collected and analyzed using the Beck Depression and Perceived Stress Scale (PSS). The data obtained from our study were analyzed statistically using descriptive statistics, chi-square test, analysis of variance and Pearson correlation coefficient tests. The significance value was taken as 0.05. In our study, it was observed that the most stressful dental treatment for both 4th and 5th grade students was local anesthesia in pediatric patients. While the least stressful dental treatment for 5th grade students was clinical examination for children and adults, the least stressful dental treatment for 4th grade students was clinical examination for adult patients. It was observed that 4th grade and 5th grade students were stressed in endodontic treatments of both adult and pediatric patients than in restorative, surgical and prosthetic treatments. It was observed that dentistry students were stressed during dental treatments in all age groups, but their stress was higher during dental treatments in pediatric patients.

Keywords: Dental treatment, Dental stress, Dentistry students

DS190

Mandibula Anterior Bölgede Serbest Diş Eti Grefti Operasyonu Sonrası Keratinize Diş Eti Miktarının Üç Boyutlu Değişiminin İncelenmesi: 3 Olgu Sunumu

Kevser YILDIRIM¹, Zeynep TAŞTAN EROĞLU¹, Mehmet Esad GÜVEN²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: kevseryildirim1996@hotmail.com

Serbest diş eti grefti operasyonları; mukogingival stresin eliminasyonu, yetersiz keratinize diş eti miktarının artırılması, hastanın estetik şikayetlerinin önüne geçilmesi gibi amaçlarla uygulanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı mandibula anterior bölgede uygulanan serbest diş eti grefti operasyonları sonrasında meydana gelen değişikliklerin; non-invasiv olarak intra-oral scanner(IOS) ile 3 boyutlu değerlendirilmesidir.

Bu olgu sunumuna yetersiz keratinize diş eti varlığı nedeniyle serbest diş eti grefti operasyonu uygulanan 3 hasta dahil edilmiştir. Hastaların işlem bölgeleri diş eti morfolojisinin üç boyutlu olarak kaydedilmesi amacıyla operasyon öncesi, 6. ay ve 1. yıl kontrollerinde ağız içi olarak taranmıştır.

Alıcı bölgedeki doku kalınlık artışı miktarının belirlenmesi için bir IOS'dan elde edilen STL dosyası kullanılmıştır. Operasyon öncesi, 6.ay ve 1. yılda elde edilen STL dosyaları bir endüstriyel metroloji programıyla analiz edilmiştir. Bu analizler; greft uygulanan bölgenin alan değişimini, bucco-lingual yöndeki doku kalınlığı miktarını ve bu bölgelerin ortalama hacim ve 2 boyutlu değişimini içermekte olup analiz sonuçları transmukozal sondlama ile elde edilen doku artış miktarıyla paralellik göstermiştir.

Elde edilen veriler ışığında söylenebilir ki intraoral tarayıcıların, serbest diş eti grefti uygulamalarının postoperatif takiplerinde alıcı bölge doku değişimlerinin değerlendirilmesinde; lokal anestezi altında yapılan transmukozal sondlama gibi diğer invaziv ve hataya açık alternatif tekniklerle karşılaştırıldığında hasta için daha konforlu olduğu ve sayısal değerler açısından daha objektif sonuçlar verdiği söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serbest diş eti grefti, Yara iyileşmesi, İntraoral scanner

Examination of the Three-Dimensional Change in the Amount of Keratinized Gum After Free Gingival Graft Operation in the Mandibular Anterior Region: 3 Case Reports

Free gingival graft operations; It is applied for purposes such as eliminating mucogingival stress, increasing the amount of insufficient keratinized gingiva and preventing the patient's aesthetic complaints.

The aim of this study is to determine the changes that occur after free gingival graft operations performed in the mandibular anterior region; It is evaluated non-invasively in 3 dimensions with an intra-oral scanner (IOS).

Three patients who underwent free gingival graft surgery due to the presence of insufficient keratinized gingiva are included in this case report. The procedure areas of the patients were scanned intraorally before the operation, at the 6th month and 1st year controls, in order to record the gingival morphology in three dimensions.

An STL file obtained from an IOS was used to determine the amount of tissue thickness increase in the recipient area. STL files obtained before the operation, at the 6th month and at the 1st year were analyzed with an industrial metrology program. These analyses; It includes the area change of the grafted area, the amount of tissue thickness in the bucco-lingual direction, and the average volume and 2-dimensional change of these areas. The analysis results were parallel to the amount of tissue increase obtained by transmucosal probing.

In the light of the data obtained, it can be said that intraoral scanners are used in the evaluation of recipient area tissue changes in the postoperative follow-up of free gingival graft applications; compared to other invasive and error-prone alternative techniques such as transmucosal probing performed under local anesthesia, it can be said that it is more comfortable for the patient and provides more objective results in terms of numerical values.

Keywords: Free gingival graft, Wound healing, Intraoral scanner

DS191

Avülsiyon Yaralanması Geçiren ve Geçirmeyen Çocuk Hastaların Diş Hekimine Başvuru Nedenleri

Sümeyye ZILAN¹, Nilay ÖZTÜRK¹, Fatih ŞENGÜL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: sumeyyezilan@gmail.com

Amaç: Diş çürükleri, dental yaralanmaları ve oklüzyon bozuklukları gibi birçok durum diş hekimine başvuru yapılmasını gerektirmektedir. Bu çalışmada amacımız avülsiyon hikayesi bulunan ve bulunmayan sağlıklı çocukların diş hekimine başvurusunda hangi tedavi ihtiyacı ve durumların etkili olduğunu anlamaktır.

Materyal ve Metod: Çalışmamıza 40 avülsiyon yaralanması geçiren ve 40 sağlıklı çocuk hasta dahil edildi. Yaş, cinsiyet gibi demografik özellikler ile klinik bulgular değerlendirildi. Çalışmamıza dahil edilen çocuklara 10 soruluk bir anket uygulandı. Anket formunda genel sağlık, ağız ve diş sağlığı, diş hekimleri ile deneyimleri, diş hekimine en son ne zaman ve ne sebep ile gittiği, diş problemleri yüzünden ağrısının olup olmadığı ve duygu durumlarını belirlemeye yönelik sorular yer aldı. Veriler Ki Kare ve t-testi kullanılarak analiz edildi ($p<0.05$).

Bulgular: 80 çocuk hastanın %47.5'inin kız, %52.5'inin erkek olduğu tespit edilmiştir. Sağlıklı çocuk hastaların %10.7'si diş ağrısı sebebi ile diş hekimine başvurmuştur. Acil diş yaralanması ve düzenli kontrol nedeni ile en fazla başvuruyu avülsiyon yaralanması geçiren çocuk hastalar yapmıştır. Avülsiyon yaralanması geçiren çocuk hastalar çoğunlukla diş problemleri yüzünden diğer insanların yanında gülmekten çekindiğini bildirmiştir.

Sonuç: Çocuk hastaların diş hekimine başvurusunda farklı tedavi ihtiyaçları bulunmaktadır. Dental problemler ve travmatik dental yaralanmaların fiziksel, sosyal ve psikolojik açıdan olumsuz etkileri olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, diş hekimi ziyareti, dental avülsiyon

Reasons for Pediatric Patients with and Without Avulsion Injuries to Visit the Dentist

Objective: Many situations such as dental injuries, tooth decay, and preservation of occlusion during growth and development require consulting a dentist. Our aim in this study is to understand which treatment needs and conditions are effective in children's application to the dentist.

Materials and Methods: The study included 40 children who experienced avulsion injuries and 40 healthy children. Demographic characteristics such as age and gender, along with clinical findings, were evaluated. A 10-question survey was administered to the children included in the study. The survey contained questions about general health, oral and dental health, experiences with dentists, the most recent dentist visit and the reason for it, whether they experienced pain due to dental problems, and questions designed to assess their emotional state. The data were analyzed using the Chi-square and t-tests ($p<0.05$).

Results: It was determined that 47.5% of 80 pediatric patients were girls and 52.5% were boys. 10.7% of healthy child patients visited the dentist due to toothache. Pediatric patients with avulsion injuries made the most applications due to urgent tooth licking and routine dental check-ups. Pediatric patients who mostly suffered from avulsion injuries reported that they were reluctant to laugh in front of other people because of their dental problems.

Conclusion: Pediatric patients have different treatment needs when applying to the dentist. Dental problems and traumatic dental injuries have negative physical, social and psychological effects.

Keywords: Pediatric dentistry, dentist visit, dental avulsion

DS192

Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Simante Restorasyonlar ile Rehabilitasyonu: Olgu Serisi

Serap SASA¹, Numan ÇETINKAYA²

¹Mardin Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²Özel Apendos Diş Polikliniği

Sorumlu Yazar: dt.serapsasa@gmail.com

Giriş: İmplant-üstü protezlerin hasta açısından en büyük avantajı kaybedilen dişlerin sabit kuron-köprü protezleri ile telafisidir. Dental implantları kullanırken en önemli kararlardan biri, dayanak aracılığıyla daimi kuron ve implant arası bağlantı tipinin seçilmesidir. İmplant-dayanak ve kuron bağlantısı, simante ya da vidalı olabilir. Günümüzde İmplant üstü sabit restorasyonlarda sıklıkla siman tutuculu sistemler tercih edilmektedir.

Gereç yöntemi: Bu olgu sunumunda alt ve üst çene dişsiz hastaların implantüstü simante restorasyonlarla rehabilitasyonları sağlanmış 3 farklı vaka ele alınmıştır.

Olgu 1: Alt ve üst çeneye Astra tech marka ile altışar tane implant yapılmış olan hasta protetik planlamada üst çene zirkonyum oksit alt yapılı porselen ile restore edilmişken; alt çene metal destekli porselenlerle restore edilmiştir.

Olgu 2: Alt ve üst çeneye altışar adet implance marka implant planlanan hastanın protetik tedavisi metal destekli porselenlerle tamamlanmıştır.

Olgu 3: Alt ve üst çeneye altışar adet osstem marka implant planlanan hastanın protetik tedavisi metal destekli porselenlerle tamamlanmıştır.

Sonuç: İmplant destekli tedavilerde günümüzde en sık tercih edilen tutucu sistemi siman tutuculu abutmentlerdir. İmplant üstü simante restorasyonların en büyük dezavantajı; derin yerleştirilmiş implantlarda fazla simanın temizlenebilirliğinin zor olması ve buna bağlı periimplantitis oluşma riskinin artmasıdır. Buna karşın az üyeli restorasyonlar, yanlış açıldırılmış implantların tolere edilebilmesi, okluzyonun daha kolay kontrolü ve pasif uyumun vida tutuculu sistemlere göre daha kolay sağlanmasından dolayı sıklıkla tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: implant, implantüstü protez, sabit, simante tutuculu sistem

Rehabilitation of Edentulous Zones with Implant Cemented Restorations: Case Series

Introduction: The biggest advantage of implant-supported prostheses for the patient is the compensation of lost teeth with fixed crown-bridge prostheses. One of the most important decisions when using dental implants is choosing the type of connection between the permanent crown and the implant through the abutment. The implant-abutment and crown connection can be cemented or screwed. Nowadays, cement-retained systems are frequently preferred in implant-supported fixed restorations.

Materials and Methods: In this case report, 3 different cases of edentulous patients in the lower and upper jaws were treated with implant-supported cemented restorations.

Case 1: The patient had six implants each with the Astra tech brand in the lower and upper jaw. In the prosthetic planning, the upper jaw was restored with zirconium oxide-based porcelain; The lower jaw was restored with metal-supported porcelain.

Case 2: The prosthetic treatment of the patient, for whom six implance brand implants were planned for each of the lower and upper jaws, was completed with metal-supported porcelains.

Case 3: The prosthetic treatment of the patient, for whom six Osstem brand implants were planned for each of the lower and upper jaws, was completed with metal-supported porcelains.

Conclusion: The most commonly preferred retention system in implant-supported treatments today is cement-retained abutments. The biggest disadvantage of cemented restorations on implants; The reason for this is that it is difficult to clean excess cement in deeply placed implants and thus the risk of peri-implantitis increases. On the other hand, low-member restorations are frequently preferred because they can tolerate incorrectly angled implants, easier control of occlusion, and passive adaptation easier than screw-retained systems.

Keywords: Keywords: implant, implant-supported prosthesis, fixed, cemented retainer system

DS193

Modifiye Koronale Kaydırılan Tünel Tekniği Sonrası Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi

Fatma ALTIPARMAK¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: fmaltiparmak@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada, Cairo tip 1 dişeti çekilmesi bulunan hastaların modifiye koronale kaydırılan tünel tekniği ile tedavisi sonrası klinik ve hasta merkezli sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlandı.

Materyal&Metod: Çalışmaya Periodontoloji Kliniğinde modifiye koronale kaydırılan tünel (MCAT) tekniğiyle birlikte bağ dokusu grefti veya mine matriks türevi kullanılarak tedavi edilmiş 10 hasta (4 kadın; 6 erkek, 20-55 yaş aralığında), 21 diş eti çekilmesi dahil edildi. Başlangıç ve tedavi sonrası bireylerin klinik periodontal parametreleri kaydedildi. Kısa dönem hasta merkezli sonuçlar: çekilmenin azalması, hassasiyet şikayetinin azalması, dişeti rengi ve dokusu memnuniyeti ve cerrahi sonrası dönem memnuniyet düzeyleri olmak üzere 4 maddede incelendi.

Bulgular: Başlangıçta MCAT ve bağ dokusu grefti kullanılarak tedavi edilen dişlerde MCAT ve mine matriks türevi kullanılarak tedavi edilen dişlere göre dişeti çekilmesi miktarı daha fazla; keratinize doku miktarı daha az bulunmuş olup anlamlı bir fark yoktu. Tedavi sonrası dönemde her iki yöntemde de keratinize doku miktarında artış; dişeti çekilmesinde azalma görüldü. Toplam hasta memnuniyeti skorları karşılaştırıldığında hasta memnuniyeti artmış olup başlangıç ve tedavi sonrası gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmadı.

Sonuç: Bu çalışmada modifiye koronale kaydırılan tünel tekniğinin diş eti çekilmelerinin tedavisinde başarılı olduğu ve hastaların memnuniyet algılarını artırdığı görülmüştür. Bu teknik minimal invaziv bir yaklaşım olup vertikal kesilerin olmaması, vaskülarizasyonun daha hızlı gerçekleşmesi tedavi sonrasında daha estetik bir doku iyileşmesi ile estetiği büyük oranda arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Estetik algısı, Modifiye koronale kaydırılan tünel, Memnuniyet anketi

Evaluation of Patient Satisfaction After Modified Coronally Advanced Tunnel Technique: A Case Series

Aim: This study aimed to evaluate the clinical and patient-centered results of patients with Cairo type 1 gingival recession after treatment with the modified coronally advanced tunnel technique.

Material & Method: Ten patients (4 females, 6 males; aged 20-55 years) with a total of 21 gingival recessions were included in the study, all of whom were treated with the modified coronally advanced tunnel (MCAT) technique along with either connective tissue graft or enamel matrix derivative at the Periodontology Clinic. Baseline and post-treatment clinical periodontal parameters of the individuals were recorded. Short-term patient-centered outcomes were evaluated in four aspects: reduction of recession, decrease in sensitivity complaints, satisfaction with gingival color and texture, and post-surgical period satisfaction levels. Result: At the beginning, teeth treated with MCAT and connective tissue graft showed more gingival recession and less keratinized tissue compared to teeth treated with MCAT and enamel matrix derivative, with no significant difference. After treatment, both methods showed an increase in keratinized tissue and a decrease in gingival recession. When comparing total patient satisfaction scores, patient satisfaction increased with no significant difference between the initial and post-treatment groups.

Conclusion: In this study, it was observed that the modified coronally advanced tunnel technique was successful in treating gingival recessions and enhanced patients satisfaction perceptions. This technique, being minimally invasive and devoid of vertical incisions, promotes faster vascularization and significantly improves aesthetics with more aesthetic tissue healing post-treatment.

Keywords: Esthetic perception, Modified coronally advanced tunnel, Satisfaction survey

DS194

Kanal İçi İlaçların Kök Kanal Patlarının Dentine Penetrasyon Yeteneği Üzerine Etkisi: Konfokal Bir Çalışma

Emre BAYRAM¹, Hüda Melike BAYRAM¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Sorumlu Yazar: melikealaca@yahoo.com

Amaç Bu çalışmanın amacı, kök kanallarına uygulanan ilaçların üç kök kanal dolgu maddesinin dolgu kalitesi üzerindeki etkisini konfokal lazer mikroskobu kullanarak değerlendirmektir.

Gereç ve yöntem: Bu çalışmada 120 adet çekilmiş tek köklü insan dişi kullanıldı. Kronlar çıkarıldı. Kemomekanik preparasyonda R40 resiprokal sistemleri kullanıldı. Dişler 3 deneysel [kalsiyum hidroksit (CH), üçlü (TAP) ve ikili (DAP) antibiyotik patları] ve bir kontrol grubu olmak üzere dört gruba (n = 30) ayrıldı. Floresansı sağlamak için %0,1 oranında rodamin B boyası (kırmızı) eklenmiştir. İlaçlar üç hafta sonra çıkarılmış ve ardından kanallar AH plus, MTA Fillapex ve TotalFill ile tek koni obtürasyon tekniği ile doldurulmuştur (n=10). Önceden, ilk dolgudan ayırt etmek ve floresan görüntü sağlamak için dolgu macununa Floresan boya (yeşil) eklenmiştir. Kök kanallarının koronal, orta ve apikal kısımlarından 1 mm kalınlığında yatay kesitler alınmıştır. Örnekler CLSM (Konfokal Lazer Tarama Mikroskobu) ile görüntülenmiştir. Penetrasyon derinliği, maksimum ve ortalama intratübüler pat penetrasyonu dijital olarak hesaplandı.

Bulgular: Verilerin istatistiksel analizinde Kruskal Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanıldı. Mühürleyicilerin penetrasyon yüzdeleri için istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı (p>.05). Maksimum penetrasyon değerlerine bakıldığında, CH grubunda Ah plus hariç kök kanal patlarında anlamlı bir azalma görüldü (p<.05). İlaçlar, kanal patlarının ortalama penetrasyon değerlerini önemli ölçüde azaltmamaktadır (p<.05).

Sonuç: Kanal içi ilaç uygulaması kök kanal dolgu macununun penetrasyonunu etkilemeyebilir.

Anahtar Kelimeler: Kanal içi ilaç, AH plus, dentin penetrasyonu, konfokal mikroskop.

Effect of Intracanal Medicine on Dentin Penetration Ability of Root Canal Sealers: A Confocal Study

Objective This study aimed to evaluate the effect of medicaments applied to root canals on the filling quality of three root canal sealers using a confocal laser microscope.

Methods 120 extracted single-rooted human teeth were used. The crowns were removed. In the chemomechanical preparation, reciprocal systems R40 were used. The teeth were divided into four groups (n = 30) consisting of 3 experimental [calcium hydroxide (CH), triple (TAP), and double (DAP) antibiotic pastes] and one control group. Rhodamine B dye 0.1% (red) was added to ensure fluorescence. The medicaments were removed after three weeks, and then canals were filled single-cone obturation technique with AH plus, MTA Fillapex, and TotalFill (n=10). Previously, Fluorescein dye (green) was incorporated into the sealer to distinguish it from the first filling and provide a fluorescent image. Horizontal sections were taken 1 mm thick from the root canals' coronal, middle, and apical portions. Samples were viewed with the CLSM (Confocal Laser Scanning Microscope). Penetration depth, maximum, and mean intratubular sealer penetration were calculated digitally.

Results Kruskal Wallis and Mann-Whitney U tests were used in the statistical analysis of the data. No statistically significant differences were found for the percentages of penetration of the sealers (p>.05). Regarding the maximum penetration values, there was a significant decrease for root canal sealers except the Ah plus in the CH group (p<.05). Medicaments does not significantly reduce the average penetration values of sealers (p<.05).

Conclusion The application of intracanal medicaments may not affect the penetration of the root canal sealer.

Keywords: Medicament, AH plus, dentin penetration, confocal microscope.

DS195

Kemik İçi Defektlerin Tüm Papil Koruma (TPK) Tekniğiyle Tedavisi: Vaka Serisi

Seray ALTUN¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: serayaltun98@gmail.com

Amaç: İzole derin kemik içi defektleri periodontal rejenerasyonla tedavi etmek için "tüm papilla koruma (TPK)" tekniği önerilmiştir. Bu konseptin arkasındaki genel fikir, tünel benzeri bir kesi sağlayarak defektle ilişkili papillanın bütünlüğünü korumaktır. Tamamen korunmuş interdental papil, kan pıhtısını stabilize etmek ve yara iyileşme sürecini iyileştirmek için dişetiyle çevrelenmiş bir alan sağlar. Debridman için yeterli erişimi sağlamak amacıyla TPK, komşu dişin bukkal tarafında mukogingival çizginin hemen ötesine uzanan kısa bir vertikal serbestleştirme kesisini gerektirir. Bu vaka serisinde kemik içi defektlerin TPK tekniği ile tedavisi sunulmaktadır.

Gereç & yöntem: Periodontoloji kliniğine dişeti tedavisi için başvuran sistemik olarak sağlıklı 3 hastanın klinik ve radyografik muayenesinde kemik içi defekt varlığı tespit edildi. Hastaların Faz 1 periodontal tedavisi tamamlandıktan sonra lokal anestezi altında, ilgili dişin bukkalinden vertikal ve sulküler kesi atılarak yapılan TPK tekniği ile defekt alanlarına ulaşıldı. Granülasyon dokuları temizlendikten sonra, defekt alanlarının genişliğine göre kemik grefti uygulaması ile defekt alanlarının tedavisi gerçekleştirildi. Vertikal kesi alanı, 5/0 naylonla sütüre edilerek primer kapatıldı. Hastalara postoperatif olarak antibiyotik, analjezik, antiseptik gargara reçete edildi. İyileşme döneminde herhangi bir komplikasyona rastlanmadı.

Sonuç: "TPK", defektle ilişkili interdental papillanın bütünlüğünü korurken derin interproksimal kemik içi defektlere uygun erişim sağlamak için tasarlanmış bir cerrahi yaklaşımdır. Bu yaklaşım, yara iyileşmesinde başarısızlık riskini ve rejeneratif potansiyeli artırmak için tercih edilmektedir. Vakalarımızda TPK tekniği, tüm iyileşme süresi boyunca defekt alanının %100 kapanmasıyla sonuçlandı. Bu vaka serisinin bulguları doğrultusunda, kemik içi defektlerin tedavisinde pıhtı ve flep stabilitesinin korunduğu TPK yönteminin başarıyı artırdığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Minimal invaziv cerrahi, Kemik içi defekt, Vertikal insizyon, Kemik rejenerasyonu

Treatment of Intrabony Defects with Entire Papil Preservation (EPP) Technique: Case Series

Aim: The "entire papilla preservation (EPP)" technique has been proposed to treat isolated deep intrabony defects with periodontal regeneration. The general idea behind this concept is to preserve the integrity of the papilla associated with the defect by providing a tunnel-like incision. The fully preserved interdental papilla provides an area surrounded by gingiva to stabilize the blood clot and improve the wound healing process. To provide adequate access for debridement, EPP requires a short vertical release incision extending just beyond the mucogingival line on the buccal side of the adjacent tooth. In this case series, the treatment of intrabony defects with the EPP technique is presented.

Materials & methods: The presence of an intrabony defect was detected in the clinical and radiographic examination of 3 systemically healthy patients who applied to the periodontology clinic for gum treatment. After the Phase 1 periodontal treatment of the patients was completed, the defect areas were reached with the EPP technique, which was made by making a vertical and sulcular incision from the buccal side of the relevant tooth, under local anesthesia. After the granulation tissues were cleaned, the defect areas were treated with bone grafting depending on the width of the defect areas. The vertical incision area was closed primarily by suturing with 5/0 nylon. Postoperatively, antibiotics, analgesics and antiseptic mouthwash were prescribed to the patients. No complications were encountered during the recovery period.

Conclusion: "EPP" is a surgical approach designed to provide appropriate access to deep interproximal intrabony defects while preserving the integrity of the interdental papilla associated with the defect. This approach is preferred to increase the risk of wound healing failure and regenerative potential. In our cases, the EPP technique resulted in 100% closure of the defect area throughout the entire healing period. In line with the findings of this case series, it is thought that the EPP method, in which clot and flap stability is preserved, increases the success in the treatment of intrabony defects.

Keywords: Minimally invasive surgery, Intrabony defect, Vertical incision, Bone regeneration

DS196

Posterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi

Sevgi Gizem KUVVET¹, Reza MOHAMMADI¹, Doğan Ilgaz KAYA², Mehmet Gökberkkaan DEMİREL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

Sorumlu Yazar: sevgizem42@gmail.com

Estetik beklentinin yüksek olduğu bölgelerde tek diş eksikliklerinin implant ile rehabilitasyonunda titanyum abutmentler kullanılması her zaman en iyi seçenek olmayabilir. Özellikle ince dişeti biyotipine sahip hastalarda zamanla ortaya çıkabilecek dişeti çekilmesi ya da marjinal kemik kaybı gibi durumlar sonucunda titanyum abutmentin metal rengi görünür hale gelebilir. Bu sebeple yüksek biyouyumluluğa, iyi mekanik dayanıma ve harika optik özelliklere sahip zirkonya abutmentler geliştirilmiştir.

Bu çalışmanın amacı maksiller premolar bölgeye implant uygulanacağı durumlarda estetik restorasyonlar ve dayanaklar kullanmanın implant parçaları ve çevre biyolojik dokular üzerindeki stres dağılımına etkisini incelemektir.

Solidworks programında yaklaşık 2mm kalınlığında kortikal kemik ve yaklaşık 15 mm kalınlığında trabekuler kemik datası oluşturuldu. Oluşturulan data içerisine bir implant firmasından alınmış 12 mm boy ve 3,7 mm çapa sahip implant yerleştirildi. Elde edilen data -standart tessellation language- (STL) dosyası olarak çıkarıldı ve EXOCAD programına aktarıldı. Kişisel dayanak ve onun üzerine birinci premolar diş morfolojisine sahip protetik restorasyon tasarlandı ve tüm datalar STL formatında çıkartılarak tekrar Solidworks'e alındı. 30 µm kalınlığında siman datası oluşturulduktan sonra tüm parçalar uygun şekilde birleştirildi ve elde edilen datalar STP formatına çevrilerek ABAQUS programına aktarıldı. ABAQUS programında kişisel dayanaklara Zirkonya, simana dual cure rezin siman ve Restorasyon materyaline ise 3 farklı tam seramik materyal [Monolitik Zirkonya (MZ), Zirkonya ile güçlendirilmiş Lityum Disilikat (ZLS), ve Lityum Disilikat (LS)] özelliği verildi. Okluzal üçlüde palatinalden bukkale oblik yönde 30° açıyla 150 N'luk yük uygulandı ve elde edilen değerler Von Mises Stres Değerleri (VMS) olarak kaydedildi.

Bu çalışmanın sonucunda implant, kişisel dayanak, kişisel dayanak vidası ve kortikal kemikte ortaya çıkan VMS değerleri LS materyali için hep en yüksek bulunmuşken, en düşük değerler MZ'da gözlenmiştir. Ancak restorasyon materyallerinde ortaya çıkan VMS ise bunun aksine MZ için en yüksekken LS için en düşüktü.

Yapılan bu çalışma ile implant parçaları ve kortikal kemikte ortaya çıkan stres dağılımı incelendiğinde Monolitik Zirkonya en düşük stres değerlerini ortaya koymuştur. Klinik olarak gelen yüklere karşı LS ve ZLS'den daha dayanıklı olduğu da göz önünde bulundurulduğunda MZ materyalinin daha az klinik komplikasyona uğrayacağı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: implant, zirkon abutment, von mises stres analizi, sonlu elemanlar analizi.

Finite Element Analysis of the Effect of Different Types of Restorative Materials Applied on Zirconia Abutments in the Posterior Region on Stress Distribution

In areas of aesthetic importance, using titanium abutments may not always be the best option for the rehabilitation of single-tooth absences with implants. Especially in patients with thin gingival biotype, gingival recession or marginal bone loss may result in the visibility of the metal color. Therefore, zirconia abutments, which have high biocompatibility, good mechanical strength, and optical properties, have been developed.

The aim of this study is to examine the effect of aesthetic restorations and abutments in cases where implants will be applied to the maxillary premolar region on the stress distribution on implant components and biological tissues.

In the Solidworks program, data for approximately 2mm thickness of cortical bone and approximately 15mm thickness of trabecular bone were created. An implant with a length of 12mm and a diameter of 3.7mm, obtained from an implant company, was placed into the created data. The obtained data was exported as a Standard Tessellation Language (STL) file and transferred to the EXOCAD program. A prosthetic restoration with the morphology of the first premolar tooth was designed on the custom abutment, and all the data were exported in STL format and re-imported into Solidworks. Cement data with a thickness of 30µm was created, and then all parts were assembled appropriately. The obtained data were converted to STP format and transferred to the ABAQUS program. In the ABAQUS program, zirconia was assigned to the custom abutments, dual-cure resin cement was assigned to cement, and three different all-ceramic materials [Monolithic Zirconia (MZ), Zirconia-Reinforced Lithium Disilicate (ZLS), and Lithium Disilicate (LS)] were assigned to the restoration material. A load of 150 N was applied in an oblique direction from palatal to buccal with a 30° angle in the occlusal trio, and the obtained values were recorded as Von Mises Stress Values (VMS).

As a result of this study, the VMS values in implants, custom abutments, custom abutment screws, and cortical bone appeared to be consistently highest for LS material, while the lowest VMS values were observed in MZ. However, the VMS values for restoration materials were highest for MZ and lowest for LS.

Keywords: implant, zirconia abutment, von Mises stress analysis, finite element analysis.

DS197

İmplant Destekli Sabit Köprülerde Multi-Unit Açılarının Ve Farklı Materyallerin Stres Dağılımına Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması

Mustafa DEMIRTAŞ¹, Doğan Ilgaz KAYA², Reza MOHAMMADI¹, Mehmet Gökberkkaan DEMIREL¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Abd

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Cerrahisi Abd

Sorumlu Yazar: mustafademirtasmd@icloud.com

İmplant destekli restorasyonlarda çeşitli abutment açıları kullanılabilir. Bu açılar çene kemiğinin yapısı, implantların konumu ve restorasyonun tasarımı gibi faktörlere dayalı olarak belirlenir. Bu çalışmanın amacı, multi-unit abutment açılarının implantın ve çevre kemiğin stres dağılımları üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Bu sonlu elemanlar analizi çalışmasında, maksiller 3 üye sabit implant destekli protezlerin üç farklı üç boyutlu modeli incelendi. Dişsiz bir hastanın çene kemiği modeli, Solidworks'te çene bileşenleri (kortikal kemik, trabeküler kemik, mukoz) ile birlikte oluşturuldu. Daha sonra, bir implant şirketinden (Bilim Implant®) elde edilen implant modelleri maksiller premolar bölgesine yerleştirildi ve diğer implant maksiller ilk molar bölgesine yerleştirildi. Üç farklı açıda (düz, 15, 30 derece) multi-unit abutmentler kullanıldı. Sabit implant destekli restorasyon için iki farklı restoratif materyal (Co-Cr feldspatik ve zirkonya feldspatik) kullanıldı ve Exocad yazılımında tasarlandı. İmplantlara 30 derece eğik açılı 150N kuvvet uygulandı. Daha sonra, Abaqus yazılımı kullanılarak stres dağılımı sonlu elemanlar analizi ile değerlendirildi ve Von Mises stres dağılımı ile analiz edildi.

İmplant destekli protezlerde multi-unit açısının artmasıyla, implant bileşenlerine ve kortikal kemiğe uygulanan stres değerlerinin arttığı, proteze uygulanan stresin ise azaldığı gözlemlenmiştir. 6 numaralı konumda yer alan implantın, üç farklı açı ve iki farklı materyalde, 4 numaralı konumda yer alan implanta kıyasla daha yüksek stres değerleri sergilediği gözlemlenmiştir. Bu durum, implant gövdesi, implant vida ve oklüzal vida için ayrı ayrı gözlemlenmiştir. Metal altyapılı ve zirkonya altyapılı modeller karşılaştırıldığında, implant bileşenleri ve kortikal kemik üzerindeki en yüksek stres değerleri zirkonya altyapılı modellerde gözlemlenmiştir.

Bu çalışma, multi-unit abutment açılarının implant destekli restorasyonlar üzerindeki etkisini değerlendirir ve implantların ve çevre dokuların stres desenlerini inceler. Çalışma, implant destekli protezlerde multi-unit açısı arttığında, implant bileşenleri ve kortikal kemik üzerine uygulanan stres değerlerinin arttığını, proteze uygulanan stresin ise azaldığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, multi-unit, abutment, sonlu elemanlar analizi

The Effect of Different Materials and Multi-Unit Angles in Stress Distribution on Implant Supported Fixed Bridges: A Finite Element Method Study

In implant-supported restorations, various abutment angulations can be used. These angles are determined based on factors such as the structure of the jawbone, the position of the implants, and the design of the restoration. The aim of this study is to evaluate the effect of multiunit abutment angles on stress patterns of the implant and the periimplant tissue.

In this finite element analysis study, three different three-dimensional models of maxillary 3-unit fixed implant-supported prostheses were examined. A jawbone model of an edentulous patient was created with jaw components (cortical bone, trabecular bone, mucosa) in Solidworks. Subsequently implant models obtained from an implant company (Bilim Implant®) were placed in the area of the maxillary premolar, and the other implant were placed in the area of the maxillary first molar. Multiunit abutments were used at three different angles (straight, 15, 30 degrees). Two different restorative materials (Co-Cr feldspathic and zirconia feldspathic) were designed in Exocad software for the fixed implant-supported restoration. 150 newtons at a 30-degree angled oblique force was applied to the implant supported restorations. Subsequently, stress distribution was evaluated with finite element analysis and performed using the Abaqus software and analyzed with Von mises stress distribution.

With the increase in the multiunit angle in implant-supported prostheses, it has been observed that the stress values applied to the implant components and cortical bone increase, while the stress applied to the prosthesis decreases. The implant positioned at location 6 has exhibited higher stress values compared to the implant positioned at location 4, across three different angles and two different materials, this situation has been observed separately for the implant body, implant screw, and occlusal screw. When comparing metal framework and zirconia framework models, the highest stress values on implant components and cortical bone were detected in the zirconia framework models.

This study evaluates the impact of multiunit abutment angles on implant-supported restorations and examines the stress patterns of implants and surrounding tissues. The study shows that increasing the multiunit angle in implant-supported prostheses increases stress values on implant components and cortical bone while decreasing stress applied to the prosthesis.

Keywords: implant, multi-unit, abutment, finite element method

DS198

Invisalign ile Alt Çene İlerletme Tedavisinin Ark Genişliğine Etkisi

Esra EKİZER¹

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: esraekizer@nevsehir.edu.tr

Bu çalışmanın amacı büyüme gelişim döneminde invisalign ile alt çene ilerletme tedavisi yapılan hastalarda kanin ve molar dişler bölgesinde elde edilen dişsel genişlemenin benzer miktarda dişsel genişletme planlanan Sınıf I hastalar ile karşılaştırılmasıdır.

Bu amaçla büyüme gelişim dönemindeki 40 Sınıf II alt çene ilerletmesi (MA), 40 sınıf I (CI) çekimsiz tedavi planlanan hastaların ClinCheck kayıtları üzerinde çalışılmıştır. Hastaların başlangıç (T0), hedeflenen (T1) ve bitim değerlendirmesindeki (T2) kaninler arası ve molarlar arası ark genişlikleri karşılaştırılmıştır.

MA ve CI gruplarının başlangıç ve hedeflenen kaninler arası ve molarlar arası mesafeleri istatistiksel olarak farksızdır. Her iki grupta da hem alt çenede hem de üst çenede benzer miktarda genişletme planlanmıştır.

Paired t-test istatistiksel analizine göre T1-T2 verileri karşılaştırıldığında MA grubunda hem alt ($p < .001$) hem de üst çenede ($p < .001$) molar dişler arasında hedeflenenden daha fazla genişleme olurken, CI grubunda üst çenede ($p < .001$) hedeflenenden daha az molar dişler arası genişleme elde edilmiştir. Alt çene molar dişler arasında ise CI grubunda hedeflenen ile elde edilen genişleme miktarı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur.

İstatistiksel olarak MA grubunda T1-T2 arasında hem alt çenede hem de üst çenede kaninler arası mesafede anlamlı bir değişiklik yoktur. CI grubunda ise hem alt çenede ($p < .01$) hem de üst çenede ($p < .001$) kaninler arası mesafe hedeflenenden daha az genişleme ile sonuçlanmıştır.

MA tedavisi yapılan hastalarda MA kanatlarının posterior dişlerde tippinge yol açması nedeniyle molar dişler arasındaki mesafenin arttığı düşünülmektedir. Tedavi planlaması yapılırken bu durum gözönünde bulundurulabilir.

Anahtar Kelimeler: ark genişliği, invisalign, mandibular ilerletme

Effect of Mandibular Advancement Treatment with Invisalign on Arch Width

The aim of this study is to compare the arch expansion achieved in canine and molar teeth following mandibular advancement treatment with Invisalign in patients in the growth period with Class I patients in whom a similar amount of dental expansion is planned.

For this purpose, ClinCheck records of 40 Class II mandibular advancement (MA) and 40 Class I (CI) patients who were planned to be treated without extraction were studied. Intermolar and intercanine arch widths at baseline (T0), predicted align final (T1) and final (T2) were compared.

Statistically no significant difference was found between the initial and predicted arch widths for both canine and molar teeth between the CI and MA groups. Similar amount of expansion was planned in both the mandible and maxilla in both groups.

According to the paired t-test statistical analysis, when the T1-T2 data were compared, the MA group had more than the predicted expansion between the molars in both the lower ($p < .001$) and upper ($p < .001$) arches, while the CI group had less than the predicted molar expansion in the upper arch ($p < .001$). There is no statistically significant difference between the predicted and achieved expansion amount of the lower inter-molar width in the CI group.

Statistically, there is no significant change in the intercanine widths of the lower and upper arches between T1 and T2 in the MA group. In the CI group, the inter-canine distance resulted in less widening than the predicted in both the lower ($p < .01$) and upper ($p < .001$) arches.

It is thought that intermolar width increases in patients undergoing MA treatment due to the MA wings causing tipping of the posterior teeth. This can be taken into consideration when planning the treatment.

Keywords: arch width, invisalign, mandibular advancement

DS199

Farklı Hızlı Üst Çene Genişletmesi Tedavisinin Dış Sertlik Değerlerine Etkisinin Karşılaştırılması: Splint Mouth Çalışma

Seda SAĞOĞLU¹, Mücahid YILDIRIM¹, Mehmet AKIN², Emire Aybüke ERDUR³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Özel Klinik

Sorumlu Yazar: ssagoglu@gmail.com

Amaç: Splint mouth olarak planlanan bu çalışmanın amacı, farklı hızlı üst çene genişletmesi (HÜÇG) apareylerinin dişler üzerindeki etkisinin sertlik değerleri açısından karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Yıldırım ve Akın'ın 2017 yılında yaşları 11-16 arasında değişen 20 hasta üzerinde yaptıkları çalışmadan elde edilen çekilmiş üst 2.premolar dişleri kullanılmıştır.¹ Dahil edilen 5 hastanın çekim sırasında diş kronunun kırılması sonucu karşıt arktaki diş ile birlikte çalışma dışı bırakılmıştır. Çekilen dişler +4 derecede distile suda saklanmıştır. Çekilen dişlerin kron ile kökleri aeratör ve elmas frez kullanılarak su soğutması altında mine sement sınırından ayrılmıştır. Dişlerin kronları standart kalınlıktaki halkalara soğuk akrilik aracılığı (Panacryl, Kent Dental, Türkiye) ile damlatma metodu kullanılarak gömülmüştür. Sertlik ölçümünde bir Vicker's Sertlik test cihazı (Microbul-30-N, Micro Vickers Hardness Tester, Bulut Makine Sanayi ve Ticaret LTD. ŞTİ, İstanbul, Türkiye) kullanılmıştır. Hastalardan elde edilen mine örnekleri test mikroskobunun altına yerleştirilerek X40 büyütmede okülerde net görüntü sağlanıncaya kadar mikroskobun tablası hareket ettirilmiş ve mine örneği üzerine 200 gram yük 10 saniye boyunca uygulanmıştır. Cihaz tarafından otomatik olarak mikrosertlik değeri ilişkisi hesaplanıp Vicker's Sertlik Değeri (VSD) şeklinde cihaz ekranından kaydedilmiştir. Shapiro-Wilk testi ile verilerin normal dağıldığı tespit edilmişti. Sonrasında student-t testi ile gruplar arası karşılaştırmalar yapılmıştır.

Bulgular: Hibrit üst çene genişletme apareyi kullanılan grup dişleri konvansiyonel gruba göre daha düşük sertlik değerleri göstermiş ancak gruplar arası fark anlamlı bulunmamıştır.

Sonuç: Sabit ortodontik tedavi uygulamaları dişlerin demineralizasyonunu benzer şekilde artırmaktadır. Bu nedenle mineral kayıpları için bireysel ya da diş hekimleri/ortodontistler tarafından önlemler alınmalıdır.

Kaynaklar

1) Yıldırım Mücahid, Akın Mehmet. Comparison of root resorption after bone-borne and tooth-borne rapid maxillary expansion evaluated with the use of microtomography. Am J Orthod Dentofacial Orthop 2019, 155:182-90.

Anahtar Kelimeler: Hızlı üst çene genişletme, Sertlik testi

Comparison of the Effect of Different Rapid Maxillary Expansion Treatments on Tooth Hardness Values: A Split Mouth Study

Objective: The purpose of this split mouth study is to compare the effects of different rapid maxillary expansion (RME) appliances on the hardness values of teeth.

Materials and Methods: Our study used extracted upper second premolar teeth obtained from a study conducted by Yıldırım and Akın in 2017 on 20 patients aged between 11-16.¹ Five of the included patients were excluded from the study because the tooth crown broke during extraction, alongside the opposing arch tooth. The extracted teeth were stored in distilled water at +4 degrees Celsius. The crowns and roots of the extracted teeth were separated at the enamel-cement junction using an aerator and diamond bur under water cooling. The crowns of the teeth were embedded using the drip method with cold acrylic (Panacryl, Kent Dental, Turkey). A Vickers Hardness Tester (Microbul-30-N, Micro Vickers Hardness Tester, Bulut Makine Sanayi ve Ticaret LTD. ŞTİ, İstanbul, Turkey) was used for hardness measurement. Enamel samples from patients were placed under the test microscope and the table of the microscope was moved until a clear image was obtained in the eyepiece at X40 magnification. A load of 200 grams was applied to the enamel sample for 10 seconds. The device automatically calculated the microhardness value relationship and recorded it as Vickers Hardness Value (VHV). The Shapiro-Wilk test confirmed that the data were normally distributed. Subsequently, comparisons between groups were made using the student's t-test.

Results: Teeth in the group using the hybrid maxillary expansion appliance showed lower hardness values compared to the conventional group, but the difference between the groups was not found to be significant.

Conclusion: Fixed orthodontic treatments similarly increase the demineralization of teeth. Therefore, measures should be taken individually or by dentists/orthodontists to prevent mineral losses.

References: 1) Yıldırım Mücahid, Akın Mehmet. Comparison of root resorption after bone-borne and tooth-borne rapid maxillary expansion evaluated with the use of microtomography. Am J Orthod Dentofacial Orthop 2019, 155:182-90.

Keywords: Hardness Test, Rapid Maxillary Expansion

DS200

Tek Diş Anterior Çapraz Kapanışların Karışık Dişlenme Döneminde Tedavisi: Vaka Serisi

Yusuf Ömer GÜLLÜ¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Ana Bilim Dalı

Sorumlu Yazar: yusufomer.gullu@omu.edu.tr

Çapraz kapanışlar süt dişlenme döneminden itibaren görülebilen farklı komplikasyonlara sebep olan ve birçok tedavi seçeneği içeren anomalilerdir. Dişlerde atrizyondan, TME disfonksiyonlarına kadar uzanan komplikasyonlara sebep olduğu bildirilmiştir. Bu anomalilere müdahale etme konusunda sadece ortodonti uzmanları değil diş hekimleri de sorumludur. Dolayısıyla bu konudaki teşhis kriterleri, hangi çapraz kapanışlara nasıl müdahale edilmesi gerektiği, diş hekimlerinin hangi aşamaya kadar sorumluluğu olduğu çok daha geniş bir araştırmanın konusu olmakla birlikte bu vaka serisinin amacı tek diş çapraz kapanışlarının teşhisi, sebep olabileceği komplikasyonlar ve hareketli apareyler ile tedavisini aktarmaktadır. Bu çalışmada tek diş anterior çapraz kapanışa sahip üç hastanın hareketli apareylerle tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çapraz kapanış, hareketli aparey, prematür temas, travma

Treatment Of Single Tooth Anterior Crossbite In Mixed Dentition: Case Series

Crossbites are anomalies that can be seen from the period of deciduous dentition, cause different complications and involve many treatment options. It has been reported to cause complications ranging from tooth attrition to TMJ dysfunctions. Not only orthodontists but also general dentists are responsible for intervening in these anomalies. Therefore, the diagnostic criteria, which crossbites should be intervened and to what extent general dentists are responsible for these anomalies is the subject of a much wider research, but the aim of this case series is to present the diagnosis of single-tooth crossbites, the complications they may cause and their treatment with removable appliances. In this study, the treatment of three patients with single-tooth anterior crossbite with removable appliances is presented.

Keywords: Crossbite, removable appliance, premature contact, trauma

DS201

Sınıf II ve Sınıf III Hastalarda Ortognatik Cerrahi Sonrası Kondil Değişiklikleri: Retrospektif Üç Boyutlu Çalışma

Servet BOZKURT¹, Hilal KARAMEHMETOĞLU YILANCI², Kevser KURT DEMİRİSOY¹, Özlem BOZKURT¹

¹Neşehir Hacı Bektaş Veli

²Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: servetayrikcil@gmail.com

Ortognatik cerrahi temporomandibular eklem bozukluklarına neden olabilir veya şiddetlendirebilir ve mandibular stabiliteyi etkileyebilir. Bu retrospektif çalışmanın amacı, Sınıf II ve Sınıf III maloklüzyonlu hastalarda OGS sonrası mandibular ilerletme/set back ameliyatları sonucu mandibular kondil ve ramal açılarda meydana gelen değişiklikleri değerlendirmektir. İstanbul Medipol Üniversitesi klinik arşivinden elde edilen OGS yaptırmış olan 25 Sınıf II (6 erkek ve 19 kadın ortalama yaş=26,28 ± 5,89 y) ve 25 Sınıf III (10 erkek ve 15 kadın ortalama yaş=23,32 ± 3.89 y) hastalara ait Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (CBCT) kayıtları seçildi. Ramus yüksekliği, uzunluğu, genişliği ve açısını ölçmek için CBCT görüntüleri ameliyattan önce (T0) ve ameliyattan 6 ay sonra (T1) ITK Snap yazılımı (<http://www.itksnap.org/pmwiki/pmwiki.php> adresinde mevcut olan sürüm 4.0.1 açık kaynaklı yazılım) kullanılarak değerlendirildi. Kondil başındaki değişiklikler aksiyal, sagittal ve koronal kesitlerde ölçüldü. Gruplar arasındaki verilerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi, grup içi korelasyonun değerlendirilmesinde Pearson korelasyon testi kullanıldı. OGS sonrası aksiyel ramal açı hem Sınıf II (4.24°) hem de Sınıf III (1.52°) gruplarında anlamlı derecede azaldı (p<.05), ancak rotasyon Sınıf II grupta Sınıf III grubuna göre daha fazlaydı. Sagittal düzlemdeki kondiler uzunluk her iki grupta da anlamlı derecede azaldı (p<.05) (CI II= 0.68 mm, CI III= 0.13 mm). Çalışmamız sonucunda OGS sonrasında kondil uzunluğunda rezorpsiyon meydana geldiği ve mandibular proksimal segmentin laterale rotasyon yaptığı tespit edildi. Klinisyenler, aktivasyon miktarını belirlemek ve nüks olasılığını azaltmak için ameliyat planlaması sırasında kondiler aksiyel ramal açı ve kondiler uzunluktaki azalmayı dikkate almalıdır. Popülasyon biyokarakteristikleri ve çalışma yöntemleri nedeniyle, ortalama rezorpsiyon miktarına ilişkin ortalama oranlar, yayınlanan raporlardan farklı olabilir ancak eğilim, daha önce yayınlanan çalışmalarla uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, temporomandibular eklem, kondil

The Condylar Changes after Orthognathic Surgery in Class II and Class III Patients: A Retrospective Three-Dimensional Study

Orthognathic surgery (OGS) may cause or exacerbate temporomandibular joint disorders and affect mandibular stability. The aim of this retrospective study is to evaluate the changes in the mandibular condyle and ramal angles as a result of mandibular advancement/set back surgeries in patients with Class II and Class III malocclusions after OGS. Cone Beam Computed Tomography (CBCT) records which obtained from clinical archives of Istanbul Medipol University of 25 Class II (6 males and 19 females mean ages=26.28 ± 5.89 y) and 25 Class III (10 males and 15 females mean ages=23.32 ± 3.89 y) who had undergone OGS was selected. CBCT images were evaluated before surgery (T0) and 6 months after surgery (T1) using ITK Snap software (ver. 4.0.1 open source software available at <http://www.itksnap.org/pmwiki/pmwiki.php>) to evaluate the height, length, width and, angle of the ramus. Changes of the condylar head were measured in axial, sagittal, and coronal sections. Independent t-test was used to compare data between groups, and Pearson correlation test was used to evaluate intra-group correlation. After OGS the axial ramal angle decreased significantly in both Class II (4.24°) and Class III (1.52°) [HY1] groups (p<.05) but the rotation was greater in the Class II group compared to Class III group. Condylar length in the sagittal dimension decreased significantly (p<.05) also in both groups (CI II= 0.68 mm, CI III= 0.13 mm). As a result of our study, it was found that resorption occurred in the condylar length and mandibular the proximal segment rotated laterally after OGS. Clinicians should consider the decrease in condylar axial ramal angle and condylar length during surgery planning to determine the amount of activation and to reduce the possibility of relapse. Because of the population biocharacteristics and study methods, mean ratios for the average amount of resorption may differ from the published reports but the trend is in concordance with the previous published studies.

Keywords: Orthognathic surgery, temporomandibular joint, condyle

DS202

Temporomandibular Eklem Disfonksiyonlu Hastalara Farklı Klinik Yaklaşımlar

Servet BOZKURT¹

¹*Neveşehir Hacı Bektaş Veli*

Sorumlu Yazar: servetayrikcil@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, temporomandibular eklem ağrısı ile kliniğimize başvuru yapan dört vakada eklem ağrısına yönelik splint ve medikasyon tedavisi uygulaması ve uygulanan splint sonrası oluşan maloklüzyonların tedavisinde uygulanan farklı klinik yaklaşımlar sunmaktır.

Bir hastada eklem tedavisi sonrasında hem splint hem de medikasyon uygulanmıştır eklem tedavisi sonrasında oklüzal negatif koronoplasti ve protetik rehabilitasyon ile oklüzal stabilite sağlanmıştır. Diğer vakalarımız ise başlangıçta biri sınıf I, diğeri sınıf II subdivizyon bir diğeri ise sınıf III maloklüzyona sahip olup kliniğimize yine şiddetli eklem ağrısı şikayeti ile başvurmuştur. Başlangıçta sınıf III maloklüzyona sahip olan hastamız, cerrahi yaklaşımı reddettiği için splint tedavisi sonrasında şeffaf plak tedavisi ile cerrahisiz tedavi edildi. Başlangıçta sınıf I maloklüzyona sahip diğeri hastamızda splint sonrasında mandibulanın posterior rotasyonu sonucunda sınıf II maloklüzyon oluşmuş ve yine hastanın tercihi sonucunda şeffaf plaklar ile tedavi edilmiştir. Son hastamız da yine kliniğimize şiddetli eklem tedavisi ile başvurmuş sınıf II subdivizyon hastamız premolar diş çekimi ve sabit ortodontik tedavi ile tedavi edilerek oklüzal stabilite sağlanmıştır.

Kliniklere benzer şiddetli eklem ağrısı şikâyetlerine sahip hastalar sıklıkla başvurmaktadır. Bu vakalarda görüldüğü gibi eklem şikâyetleri olan hastalarda tedavinin başlangıcındaki maloklüzyonun splint kullanılmadan değerlendirilmesi durumunda farklı tedavi ve biyomekanik planlaması yapılmasına neden olacaktır. Splint kullanımının klinik yaklaşımı değiştirmemize neden olduğu durumlar vardır.

Anahtar Kelimeler: TME, temporomandibular, ortodonti,

Different Clinical Approaches to Patients with Temporomandibular Joint Dysfunction

The aim of this study is to present splint and medication therapy for joint pain in four cases who applied to our clinic with temporomandibular joint pain, and to present different clinical approaches in the treatment of malocclusions that occur after splinting. In one patient, both splinting and medication were applied after joint treatment. After joint treatment, occlusal stability was achieved with occlusal negative coronoplasty and prosthetic rehabilitation. Our other cases had a class III malocclusion, the other a class I, and the other a class II subdivision malocclusion initially, and they applied to our clinic with the complaint of severe joint pain.

Our patient, who initially had class III malocclusion, was treated without surgery with an aligners after splint therapy because she refused the surgical approach. Our other patient, who initially had a class I malocclusion, developed a class II malocclusion as a result of posterior rotation of the mandible after splint therapy, and was treated with aligners as a result of the patient's preference. Our last patient, a class II subdivision patient, also applied to our clinic with severe joint treatment. Occlusal stability was achieved by premolar tooth extraction and fixed orthodontic treatment.

Patients with similar complaints of severe joint pain frequently apply to clinics. As seen in these cases, if the malocclusion at the beginning of the treatment is evaluated without the use of a splint in patients with joint complaints, it will lead to different treatment and biomechanical planning. There are situations where the use of splints causes us to change the clinical approach.

Keywords: tmj, temporomandibular, ortodontics

DS203

Çevresel pH'taki Değişikliklerin Biodentine ve BIOfactor MTA'nın Çözünürlüğü ve Sıvı Emilimi Üzerindeki Etkisi

Şeref Nur MUTLU², Seda KILINÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: ssedakilinc@icloud.com

Amaç: Bu *in vitro* çalışmanın amacı Biodentine ve BIOfactor MTA'nın farklı pH değerlerindeki PBS'e batırıldıktan sonra, çözünürlük ve sıvı emilimi değerlerinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Her bir materyalden teflon kalıp ($6 \pm 0,10$ mm çap; $1,50 \pm 0,10$ mm yükseklik) ile örnekler hazırlandı (n=8). 5, 7 ve 12 pH 'da hazırlanan PBS'e batırılan örneklerin 1,7 ve 30 gün sonunda sıvı emilimi ve çözünürlük değerleri, orijinal kütlelerin yüzdeleri olarak hesaplandı. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi. Örneklerin yüzeylerinde biriken çökeltilerde bulunan kristal yapılar X- ışını kırınımı (XRD) ile değerlendirildi.

Bulgular: Verilerin istatistiksel analizinde Anova, Bonferroni testi, paired sample t testten yararlanılmıştır. Genel olarak Biodentine ve BIOfactor MTA gruplarının tümünde çözünürlük ve sıvı emilimi ölçümlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: pH değişimi Biodentine ve BIOfactor MTA 'yı olumsuz olarak etkilemiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalsiyum silikat, pH, Çözünürlük, Sıvı emilimi

Influence of Variations in the Environmental pH on the Solubility and Liquid Sorption of Biodentine and BIOfactor MTA

Objective: The aim of this *in vitro* study is to compare the solubility and liquid absorption values of Biodentine and BIOfactor MTA after immersion in PBS at different pH values.

Materials and Methods: Samples were prepared from each material with a teflon mold (6 ± 0.10 mm diameter; 1.50 ± 0.10 mm height). Solubility and liquid sorption were evaluated after immersion in PBS at several pHs (5, 7 and 12) and the values were calculated as percentages of the original mass after 1, 7 and 30 days of immersion. Data were statistically analyzed. The crystalline structures present surface precipitates were assessed by X-ray diffraction.

Results: Anova, Bonferroni test and paired sample t test were used in the statistical analysis of the data. A statistically significant difference was found in solubility and liquid absorption measurements in all Biodentine and BIOfactor MTA groups ($p < 0.05$).

Conclusions: pH change negatively affected Biodentine and BIOfactor MTA.

Keywords: Calcium silicate, pH, solubility, Liquid sorption

DS204

Yaşlandırılmış Resin Nano Seramik CAD/CAM Bloğun Farklı Bonding Sistemleri ile Tamiri

Sultan KIRATLI¹, Ayşe Canan Tutku ÇELİK², Hayriye Esra ÜLKER¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Özel Çelik Diş Polikliniği

Sorumlu Yazar: kiratlisultan7@gmail.com

Yaşlandırılmış Resin Nano Seramik Bilgisayar Destekli Tasarım/Bilgisayar Destekli Üretim (CAD/CAM) bloklarına uygulanan farklı bonding sistemlerin resin kompozitlerin tamir bağlanma dayanımı üzerindeki etkisi değerlendirilmiştir.

Yaşlandırılmış CAD/CAM bloklarının yüzeyleri, tamiri simüle etmek için sarı kuşaklı knife-edge elmas frezlerle 5 saniye tek yönlü olarak pürüzlendirilmiştir. Tek adımlı universal, iki adımlı self-etch ve üç adımlı total-etch adeziv sistemleri üretici talimatlarına göre tamir yüzeylerine uygulanmıştır. Standart resin kompozit silindirik bloklar oluşturuldu ve polimerize edildi. Makaslama bağlanma dayanımı makaslama bağlanma dayanımı testi (1 mm/dak) ile ölçülmüştür. Veriler tek yönlü ANOVA testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Tek aşamalı universal bond ve üç aşamalı total-etch adeziv sistemleri arasında anlamlı bir fark vardır ($p < 0.05$). İki aşamalı self-etch adeziv hem universal hem de üç aşamalı total-etch adeziv sistemlere benzer bulunmuştur ($p > 0.05$).

Çalışma sonuçlarına göre, çok basamaklı adeziv sistemlerin daha iyi tamir başarısına sahip olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, resin kompozit tamiri, makaslama bağlanma dayanımı

Repair of Aged Resin Nano Ceramic CAD/CAM Block with Different Bonding Systems

The effect of different bonding systems applied to aged Resin Nano Ceramic Computer Aided Design/Computer Aided Manufacturing (CAD/CAM) blocks on the repair bond strength of resin composites was evaluated.

The surfaces of aged CAD/CAM blocks were unidirectionally roughened with yellow-belted knife-edge diamond burs for 5 seconds to simulate repair. One-step universal, two-step self-etch and three-step total-etch adhesive systems were applied to the repair surfaces according to the manufacturer's instructions. Standard resin composite cylinder blocks were formed and polymerized. Shear bond strength was measured by shear bond strength testing (1 mm/min). Data were analyzed using one-way ANOVA test.

There is a significant difference between one-step universal bond and three-step total-etch adhesive systems ($p < 0.05$). Two-stage self-etch adhesive was similar to both universal and three-step total-etch adhesive systems ($p > 0.05$).

According to the results of the study, multi-step adhesive systems were found to have better repair success.

Keywords: Aging, resin composite repair, shear bond strength

DS205

Kardiyovasküler Hastalıkları ve Tip 2 Diyabeti Olan Hastalarda Kserostomi ile Periodontal Durum Arasındaki İlişki

Osman BABAYİĞİT¹, Ömer ÖGÜTCEN¹, Dilek ÖZKAN ŞEN¹, Zeynep TAŞTAN EROĞLU¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji
Sorumlu Yazar: ometogutcen1009@gmail.com

Kserostomi, genellikle düşük tükürük akış hızıyla (hiposalivasyon) ilişkili olan 'subjektif ağız kuruluğu hissi' olarak tanımlanmaktadır. İki veya daha fazla kardiyometabolik hastalığın bir arada bulunması olarak tanımlanan kardiyometabolik çoklu hastalık, nüfusun yaşlanmasıyla birlikte giderek daha yaygın hale gelmiştir. Kardiyometabolik hastalıklarla ilişkili önemli bir ağız sağlığı durumu, subjektif ağız kuruluğu deneyimi olarak tanımlanan kserostomidir. Ayrıca hastalardaki kserostomi varlığı, ağız enfeksiyonuna ve ilerleyici diş eti hastalığına yatkınlık yaratabilmektedir. Bu kesitsel çalışmanın amacı hastaların subjektif kserostomi algısı ile periodontal durumları arasındaki korelasyonu incelemek ve bu korelasyonun kardiyometabolik bozukluklarla olan potansiyel ilişkisini incelemektir. Çalışmaya Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı'na periodontal tedavi amacıyla gelen ve çalışmaya katılmayı kabul eden 40 sistemik sağlıklı, 33 kardiyovasküler hastalığa (KVH), 40 tip 2 diyabete ve 34 kardiyometabolik çoklu hastalığa (KVH + Diyabet) sahip toplam 147 hasta dahil edildi. Hastaların sosyodemografik bilgileri, diş fırçalama sıklığı, sistemik hastalık durumları ve klinik periodontal parametreleri (plak indeksi (PI), gingival indeks (GI), sondalamada kanama yüzdesi (SKY) ve ortalama cep derinlikleri) kaydedildi. Hastalardan 11 maddelik subjektif kserostomi envanteri anketi doldurması istendi. Çalışmamızın bulgularında, kserostomi toplam skoru ile ortalama cep derinlikleri, PI, GI ve SKY arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0,05$). Sistemik hastalık gruplarına göre kserostomi toplam skorunun ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur ($p=0,654$). Periodontal durum gruplarına göre kserostomi toplam skorunun ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır ($p=0,002$). Kserostomi toplam skor ortalaması; periodontal sağlıklıların 20,19, gingivitis hastalarının 24,42 ve periodontitis hastalarının 22,73 olarak elde edilmiştir. Sonuçlar, subjektif ağız kuruluğu bulgularının gingivitis ile ilişkili olduğunu düşündürmesine rağmen cep derinliğini etkilemediği ve periodontitise yatkınlığı arttırmadığı gözlenmiştir. Klinisyenler ağız kuruluğuna sahip hastalarda gingivitis riskini ve önlenmesinin önemini vurgulamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gingivitis, Kserostomi, Kardiyometabolik hastalıklar, Periodontal durum

The Relationship Between Xerostomia and Periodontal Status in Patients with Cardiovascular Diseases and Type 2 Diabetes

Xerostomia is defined as a 'subjective feeling of dry mouth', usually associated with a low salivary flow rate (hyposalivation). Cardiometabolic multimorbidity, defined as the coexistence of two or more cardiometabolic diseases, has become increasingly common as the population ages. An important oral health condition associated with cardiometabolic diseases is xerostomia, defined as the subjective experience of dry mouth. The presence of xerostomia may predispose patients to oral infection and progressive gum disease. The aim of this cross-sectional study was to examine the correlation between patients' subjective perception of xerostomia and their periodontal status, and to examine the potential association of this correlation with cardiometabolic disorders. A total of 147 patients (40 systemically healthy, 33 with cardiovascular disease (CVD), 40 with type 2 diabetes, and 34 with cardiometabolic disease (CVD + Diabetes)) who came to Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology for periodontal treatment and agreed to participate in the study were included in the study. Sociodemographic information, tooth brushing frequency, systemic disease status and clinical periodontal parameters (plaque index (PI), gingival index (GI), bleeding on probing (BOP) and mean pocket depths) were recorded. Patients were asked to complete an 11-item subjective xerostomia inventory questionnaire. In the findings of our study, there was no statistically significant correlation between xerostomia total score and mean pocket depths, PI, GI, and BOP ($p>0,05$). There was no statistically significant difference between the mean values of xerostomia total score according to systemic disease groups ($p=0,654$). There is a statistically significant difference between the mean values of xerostomia total score according to periodontal status groups ($p=0,002$). The mean xerostomia total score was 20.19 in periodontally healthy patients, 24.42 in gingivitis patients, and 22.73 in periodontitis patients. Although the results suggest that subjective dry mouth findings are associated with gingivitis, they do not affect pocket depth and do not increase susceptibility to periodontitis. Clinicians should emphasize the risk of gingivitis in patients with dry mouth and the importance of prevention.

Keywords: Cardiometabolic diseases, Gingivitis, Periodontal status, Xerostomia

DS206

Periodontal Tedavi İhtiyacı Olan Hastaların Kişisel Olarak Bildirilen Semptomlarının ve Ağız Sağlığı ile İlişkili Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi

Zeynep TAŞTAN EROĞLU¹, Kaan YILDIZ¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹,
Osman BABAYİĞİT¹, Dilek ÖZKAN ŞEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: kaan.yildiz37@hotmail.com

Ağız sağlığına bağlı yaşam kalitesi sosyal, psikolojik, fonksiyonel faktörler ve ağız-yüz bölgesindeki problemlerin kişilerin iyilik halini nasıl etkilediğini ifade etmektedir. Bu gözlemsel çalışmanın amacı, periodontal tedavi için başvuran hastaların kişisel olarak bildirilen semptomları ve ağız sağlığıyla ilişkili hayat kaliteleri ile periodontal durumları arasındaki ilişkileri değerlendirmektir. Çalışmaya dahil edilen 170 birey periodontal sağlıklı (65 kişi), gingivitis (51 kişi) ve periodontitis (54 kişi) olmak üzere 3 farklı gruba ayrıldı. Hastaların sosyodemografik bilgileri, oral hijyen alışkanlıkları, sistemik hastalık durumları, vücut kitle indeksi, çürük, kayıp ve dolgulu dişlerin toplam sayısı (DMFT indeksi) ve klinik periodontal parametreleri (plak indeksi, gingival indeks, sondalamada kanama yüzdesi, diş mobilitesi ve klinik ataçman kaybı) kaydedildi. Hastalara kişisel bildirimli periodontal durum anketi ve Ağız Sağlığı Etki Profili (Oral Health Impact Profile-OHIP-14) formu doldurtuldu. Kişisel olarak bildirilen semptomlar karşılaştırıldığında bütün semptomlar için istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($p<0,05$). Gingivitis grubunda, diğer tüm gruplara göre hastaların bildirdiği tüm semptomların da daha az olduğu gözlemlendi ($p<0,05$). Diş eti kızarıklığı ve fırçalama sırasında diş eti kanaması için gingivitis grubu ile periodontitis grubu için benzer sonuçlar alınırken, diğer semptomlar için periodontitis grubunda daha fazla "evet" cevabı alındı ($p<0,05$). Total OHIP-14 skorları değerlendirildiğinde ise en yüksek skorlar periodontitis grubunda elde edilirken, en düşük skorlar gingivitis grubunda gözlemlendi ($p<0,05$). Sonuç olarak hastaların ağız sağlıklarının yaşam kalitelerini büyük ölçüde etkilediği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: ağız sağlığı, periodontitis, OHIP-14, yaşam kalitesi, periodontal semptomlar

Evaluation of Self-Reported Symptoms and Oral Health Related Quality of Life of Patients in Require of Periodontal Treatment

Oral health-related quality of life refers to how social, psychological, functional factors and problems in the oral-facial region affect people's well-being. The aim of this observational study was to evaluate the relationships between self-reported symptoms and oral health-related quality of life of patients presenting for periodontal treatment and their periodontal status. The 170 individuals included in the study were divided into 3 different groups: periodontally healthy (65 individuals), gingivitis (51 individuals) and periodontitis (54 individuals). Sociodemographic data, oral hygiene habits, systemic disease status, body mass index, Decayed-Missing-Filled-Teeth (DMFT) index and clinical periodontal parameters (plaque index, gingival index, bleeding percentage on probing, tooth mobility and clinical attachment loss) were recorded. A self-reported periodontal status questionnaire and Oral Health Impact Profile (OHIP-14) form were completed. When self-reported symptoms were compared, a statistically significant difference was found for all symptoms ($p<0.05$). In the gingivitis group, it was observed that all symptoms reported by the patients were less than all other groups ($p<0.05$). Similar results were obtained for gingivitis group and periodontitis group for gingival redness and gingival bleeding during brushing, while more "yes" answers were obtained in periodontitis group for other symptoms ($p<0.05$). When total OHIP-14 scores were evaluated, the highest scores were obtained in the periodontitis group, while the lowest scores were observed in the gingivitis group ($p<0.05$). As a result, it was observed that the oral health of the patients greatly affected their quality of life.

Keywords: oral health, periodontitis, OHIP-14, quality of life, periodontal symptoms

DS207

Mavi Işığın Tehlikeleri Ve Koruyucu Önlemler: Ortodontistler Ve Diş Hekimlerinin Bilgi Düzeyleri Ve Uygulamalarının Karşılaştırılması

Elif KÜÇÜK¹, Mücahid YILDIRIM¹, Esra ULUSOY MUTLUOL², Mehmet AKIN³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dtelifgokce@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortodontistler ve diş hekimlerinin polimerizasyon sırasında kullandıkları mavi ışığın özellikleri ve olası tehlikeleri hakkında bilgi düzeylerinin ölçülmesi, karşılaştırılması ve rutinde kullandıkları koruyucu önlemlerin tespiti.

Materyal ve Yöntem: Anket ortodontistler ve diş hekimlerinin polimerizasyon rutinlerini, ışıkla sertleşme için kullandıkları marka ve yöntemleri, polimerizasyon ışığının özellikleri hakkında bilgilerini ve kullandıkları koruyucu önlemleri değerlendirmek için hazırlanmıştır. Anket "Google Survey" isimli Google uygulaması kullanılarak yapılmıştır. Söz konusu uygulamada katılımcıların isimleri, mail adresleri ya da kullanıcı isimleri toplanmamış; yalnızca sonuçlar değerlendirilmiştir. Tüm katılımcılara elektronik ortamdan ulaşılmıştır. Çalışma verileri Microsoft Office Excel programı kullanılarak derlenmiş, veriler tablolardaki oranlar üzerinden değerlendirilmiştir.

Bulgular: Ankete 63 ortodontist ve 55 pratisyen diş hekimi olmak üzere 118 kişi katılmıştır. Katılımcıların %66'ı 1-3 yıllık hekimdir ve %54'ü üniversitede, %25'i özel bir klinikte görev yapmaktadır. Katılımcıların hepsi ışıklı polimerizasyon yöntemini kullanmaktadır. Bunların %67'si LED tipi polimerizasyon kullanmaktadır. Katılımcıların kullandıkları polimerizasyon cihazlarındaki tercih sebebi genelde hızlı olması veya çalıştıkları klinikte yalnız onun bulunmasıdır. Katılımcıların %81'i kullandıkları ışık cihazının ışık yoğunluk değerini ve non-iyonize radyasyon üretimini, %66'sı dalga boyunu bilmemektedir. Katılımcıların %29'u koruyucu ekipman kullanmaktadır. Hiçbir katılımcı ışık cihazı kullanımını sırasında hastaya koruyucu gözlük takmamaktadır. Ankete katılan ortodontistlerin %77'i polimerizasyon cihazını kendi kullanmaktadır. Ortodontistler ve diş hekimlerini karşılaştırdığımızda; diş hekimlerinde ışık cihazını asistanına kullandırma oranı daha yüksektir. Ortodontistlerin kullandıkları ışık cihazının hızlı olmasını, diş hekimlerine göre daha önemstediklerini belirlenmiştir. Ortodontistler kullandıkları ışık cihazının yoğunluk derecesini ve dalga boyunu nispeten diş hekimlerine göre daha iyi bilmektedir. Diş hekimleri kullandıkları cihazına kalite belgesine sahip olup olmadığı konusunda daha bilgilidir.

Sonuç: Çalışmaya katılan ortodontistler ve diş hekimleri (özellikle mesleğinin ilk yıllarında olanlar) mavi ışığın oluşturabileceği zararlar hakkında yeterli bilgiye sahip değildir. Bu iki grubun ışık cihazı kullanım şekilleri ve bilgilerinde farklılıklar olsa da, her iki grupta da mavi ışığın zararlarından korunmak amacıyla alınması gereken önlemler ihmal edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mavi Işık, Polimerizasyon, Koruyucu Ekipman

The Dangers of Blue Light and Protective Measures: A Comparison of The Knowledge Levels And Practices Of Orthodontists And Dentists

Aim: The purpose of this study is to assess and compare the level of knowledge of orthodontists and dentists on the characteristics and potential hazards of the blue light they use during polymerization, as well as to identify the protective measures they routinely employ.

Materials and Methods: A survey was prepared to evaluate the polymerization routines of orthodontists and dentists, the brands and methods they use for light-curing, their knowledge about the characteristics of the polymerization light, and the protective measures they utilize. The survey was conducted using the Google application named 'Google Survey.' The study data were compiled using Microsoft Office Excel program, and the data have been evaluated based on the ratios in the tables.

Findings: A total of 118 individuals participated in the survey, consisting of 63 orthodontists and 55 general practice dentists. 66% of the participants have been practicing for 1-3 years, and 54% work at universities, while 25% are employed at private clinics. All participants use the light-cured polymerization method, with 67% using LED type polymerization. The main reason for the participants' choice of polymerization devices in their clinics is generally due to the speed of the device or it being the only available option at their clinic. Only 29% of the participants use protective equipment. None of the participants provide protective glasses to the patients during the use of the light device. 77% of the orthodontists who took part in the survey operate the polymerization device themselves. When comparing orthodontists with dentists, it has been determined that dentists more often have their assistants use the light device, and orthodontists place greater importance on the speed of their light device than dentists do. Dentists are more informed about whether the device they use has a quality certificate.

Conclusion: Orthodontists and dentists, especially those in the early years of their profession, do not have sufficient knowledge about the potential harms of blue light. Although there are differences in the usage and knowledge of light devices between these two groups, both groups neglect the necessary precautions that should be taken to protect against the harms of blue light.

Keywords: Blue Light, Polymerization, Protective Equipment

DS208

Operatör Tecrübesi ve Tarama Mesafesinin Ağız İçi Tarayıcı Hassasiyetine Etkisi

Taygun SEZER¹, Aybüke BAHADIR SEZER²

¹Erciyes Üniversitesi

²Nuh Naci Yazgan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: taygunsezer@erciyes.edu.tr

Bu çalışmanın amacı, operatör tecrübesinin ve tarama mesafesinin ağız içi tarayıcı hassasiyetine etkisini doğruluk ve kesinlik sapması ile değerlendirmektir. Ana model olarak 15, 16, 26 ve 27 numaralı diş bölgelerinde 4 adet implant analogu bulunan kısmi dişsiz bir maksiller alçı model kullanıldı. Ana modeldeki implant analoglarına tarama gövdeleri vidalandı. Ana model, masaüstü tarayıcı ile taranarak referans tarama verileri elde edildi. Test taramaları, ağız içi tarayıcı kullanma deneyimi olan ve olmayan iki uzman diş hekimi tarafından ağız içi tarayıcı (Trios 5) kullanılarak gerçekleştirildi. Bütün tarama verileri üç boyutlu analiz yazılımına aktarıldı. Doğruluk sapması ölçümü için test taramalarındaki her segmente ait tarama gövdeleri (kısmi ark ya da tam ark) ile karşılık gelen referans tarama gövdeleri "best-fit" algoritması kullanılarak üst üste bindirildi ve iki veri seti arasındaki sapma, karekök ortalama (RMS) hatası olarak hesaplandı. Kesinlik sapması ölçümü, aynı prosedür kullanılarak her bir gruptaki test tarama verilerinin birbiri ile karşılaştırılması ile gerçekleştirildi. Verilerin normalliği Shapiro-Wilk testi kullanılarak değerlendirildi. Operatör tecrübesi ve tarama mesafesindeki anlamlı farkları incelemek için bağımsız örnekler t testi yapıldı. Tam ark taramalarda kısmi ark taramalara göre daha fazla doğruluk ve kesinlik sapması bulundu. Tecrübeli operatör tarafından gerçekleştirilen kısmi ark taramalarında ortalama doğruluk sapması 7,45µm iken tam ark taramalarında 55,56µm bulundu (p<0,001). Tecrübesiz operatör taramalarında bu değerler sırası ile 7,60µm ve 58,90µm idi (p<0,001). Operatör tecrübesinin doğruluk sapması üzerine etkisi anlamlı değildi. Tecrübeli operatör tarafından gerçekleştirilen kısmi ark taramalarında ortalama kesinlik sapması 2,73µm iken tam ark taramalarında 33,87µm bulundu (p<0,001). Tecrübesiz operatör taramalarında bu değerler sırası ile 3,36µm ve 39,79µm idi (p<0,001). Kısmi ark taramasında operatör deneyiminin kesinlik sapması üzerine etkisi anlamlı iken (p=0,044) tam ark taramasında anlamlı değildi (p=0,563). Tarama mesafesi arttıkça tarayıcı hassasiyeti azaldı. Operatör tecrübesinin tarayıcı hassasiyete etkisi anlamlı bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: Ağız içi tarayıcı, tecrübe, hassasiyet, doğruluk, kesinlik

Operator Experience and Scanning Distance Effects on Intraoral Scanner Accuracy

This study aimed to evaluate the effect of operator experience and scanning distance on the accuracy of the intraoral scanner in terms of trueness and precision deviations. A partial edentulous maxillary plaster model with 4 implant analogs in the 15, 16, 26, and 27 tooth regions was used as the main model. Scan bodies were attached to the implant analogs in the main model. The main model was scanned with a desktop scanner to obtain reference scan data. Test scans were performed by two expert dentists, one with experience using intraoral scanners and one without, using an intraoral scanner (Trios 5). All scan data were transferred to a three-dimensional analysis software. Trueness deviation measurement was performed by aligning the scan bodies of each segment in the test scans (partial arch or full arch) with the corresponding scan bodies in the reference scans using a best-fit algorithm, and the deviation between the two data sets was calculated as the root mean square (RMS) error. Precision deviation measurement was performed by aligning the test scan data within each group using the same procedure. The normality of the data was evaluated using the Shapiro-Wilk test. An independent samples t-test was conducted to examine significant differences in operator experience and scanning distance. In full-arch scans, there was higher trueness and precision deviation compared to partial-arch scans. For partial-arch scans performed by the experienced operator, the mean trueness deviation was 7.45 µm, while it was 55.56 µm for full-arch scans (p<0.001). Inexperienced operator results were 7.60 µm and 58.90 µm, respectively (p<0.001). Operator experience did not have a significant effect on trueness deviation. For partial-arch scans performed by the experienced operator, the mean precision deviation was 2.73 µm, while it was 33.87 µm for full-arch scans (p<0.001). Inexperienced operator results were 3.36 µm and 39.79 µm, respectively (p<0.001). Operator experience had a significant effect on precision deviation in partial-arch scans (p=0.044) but not in full-arch scans (p=0.563). Scanner accuracy decreased as scanning distance increased. The effect of operator experience on scanner accuracy was not significant.

Keywords: Intraoral scanner, experience, accuracy, trueness, precision

DS209

Palatal Bölgede Mukozal Greft Alımı Sonrası Hastaların Ağrı Bildirimi

Dilek ÖZKAN ŞEN¹, Fatma SARAC¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹,
Zeynep TAŞTAN EROĞLU¹, Osman BABAYİĞİT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: ffatmasarac@hotmail.com

Amaç: Palatal mukozal greft alımını gerektiren farklı periodontal ve peri-implant plastik cerrahiler günümüzde sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmadaki amaç 4 haftalık iyileşme döneminde damak greft alımından sonra hasta tarafından bildirilen ağrı algısını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Palatal mukozal greft alımını gerektiren serbest dişeti grefti cerrahisi için planlanan hastalar çalışmaya dahil edildi. Ameliyatlardan önce donör bölgelerden periodontal sond ile mukozal kalınlık ölçüldü. Greft alımından sonra greft kalınlığı, uzunluğu ve genişliği, orta hatta ve dişlere olan uzaklığı değerlendirildi. Görsel Analog Skala'ya (VAS) dayalı olarak, hastalardan ameliyattan sonra ve ameliyatın 1, 3, 7, 14, 21 ve 28' inci günlerinden sonra algıladıkları ağrıyı bildirmeleri istendi.

Bulgular: Ağrı en çok postoperatif 1. gün belirgindi ve zamanla azaldı. Greft kalınlığı algılanan ağrı miktarı ile doğrudan ilişkiyken, greft alımından önce ve sonra artan palatal mukozal kalınlık ağrı düzeylerini azaltmıştır. Bununla birlikte, yaş cinsiyet gibi sosyoekonomik durumlar algılanan ağrı seviyesini etkilemedi.

Sonuç: Verici bölgedeki yara derinliği (greft kalınlığı), hastanın ağrı algısı ile pozitif olarak ilişkiydi. Bununla birlikte, yara yüzey alanı, algılanan ağrı seviyesini etkilemedi.

Anahtar Kelimeler: *ağrı algısı; mukogingival cerrahi, yumuşak doku ogmentasyonu*

Pain Report of Patients After Mucosal Graft Removal in The Palatal Region

Objective: Different periodontal and peri-implant plastic surgeries that require palatal mucosal graft removal are frequently used today. The aim of this study was to evaluate the patient-reported pain perception after palate graft removal during the 4-week recovery period.

Materials And Methods: Patients planned for free gingival graft surgery requiring palatal mucosal graft removal were included in the study. Before the operations, mucosal thickness was measured from the donor sites with a periodontal probe. After graft retrieval, graft thickness, length and width, and distance to the midline and teeth were evaluated. Based on the Visual Analogue Scale (VAS), patients were asked to report their perceived pain after surgery and on days 1, 3, 7, 14, 21, and 28 after surgery.

Results: Pain was most prominent on the 1st postoperative day and decreased over time. While graft thickness was directly related to the amount of perceived pain, increasing palatal mucosal thickness before and after graft removal reduced pain levels. However, socioeconomic conditions such as age and gender did not affect perceived pain level.

Conclusion: Wound depth (graft thickness) at the donor site was positively associated with the patient's perception of pain. However, the wound surface area did not affect the perceived pain level.

Keywords: *mucogingival surgery; pain perception, soft tissue augmentation*

DS210

A Case Series of Dental Trauma in Pediatric Patients: Uncomplicated Enamel-Dentin Fractures of Permanent Teeth

Rana YALÇINKAYA¹, Esra KIZILCI¹, Kevser KOLÇAKOĞLU¹

¹Erciyes University, Department of Pediatric Dentistry, Kayseri, Turkey

Corresponding Author: yalcinkrana@gmail.com

Crown fractures involving enamel and/or dentin without exposing the pulp tissue defined as uncomplicated fractures of teeth. Management of crown related dental fractures can be challenging, especially when dealing with child patients. Treatment for crown fractures generally led to positive results, with only a few complications observed. However, if other trauma types such as subluxation or other luxation injuries accompany, the chance of healing and long-term survival of the teeth might be compromised. In this case series, 11 patients presented with uncomplicated enamel-dentin fractures of anterior permanent teeth. The presentation included gender, age, etiology and timing of trauma, affected teeth, periapical radiographs, intraoral images, and follow-up periods of at least 6 months. Furthermore, 9 patients were classified according to the applied treatment method, while the last 2 case of delayed uncomplicated crown fracture and their consequences were added to presentation in order to highlight the importance of timely intervention for all types of traumatic dental injuries. Among all cases, 3 were treated by free-hand direct composite restoration technique, 3 with using strip crowns, and 3 with reattachment procedure using tooth fragments. Traumatic dental injuries (TDI), among the various oral health conditions, can result in pain, impaired function, and aesthetic issues. These injuries can have physical, emotional, and social implications for both children and their families. Not to mention, in late cases, and combined traumas may increase the complexity of cases and also it jeopardizes the healing of teeth and periapical tissues. As a result, through the timely application of suitable treatment for crown fractures, dentists can successfully maintain patients' dental health while simultaneously enhancing both aesthetic appearance and functional performance.

Keywords: Crown fracture, child patient, delayed dental trauma, reattachment, strip crown

DS211

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Diş Yaralanmalarına İlişkin Bilgi, Tutum Ve Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Yasemin Derya FIDANCIOĞLU¹, Büşra AKKAYA²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Özel Klinik

Sorumlu Yazar: yaseminfidancioglu@gmail.com

Amaç: Bu çalışmamızın amacı okul öncesi öğretmenlerinin diş yaralanmaları hakkındaki bilgi ve tutumlarını araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Kesitsel bir anket çalışmasıdır. Çalışmaya katılmayı kabul eden okul öncesi öğretmenlere olası diş yaralanmaları senaryoları anket ile uygulanmıştır ve bilgileri değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı bulgular sayı, yüzde ile ifade edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya 106 öğretmen katıldı. Öğretmenlerin cinsiyetleri arasında anlamlı farklılık bulundu ($p < 0,05$). Mesleki tecrübe ile travmatik dental yaralanmalarla ilgili bilgi düzeyi korele bulundu. Bu konuda kendini yeterli bilgiye sahip gören öğretmen oranı % 17 bulundu.

Sonuç: Çalışma öğretmenlerin travatik dental yaralanmalar konusunda kendilerini yetersiz gördüklerini göstermiştir. Olası bir diş yaralanması durumunda hızlı ve etkili müdahale yapabilmek de oldukça önemlidir. Bu nedenle, öğretmenlerin diş yaralanmaları konusunda eğitim alması ve bu konuda bilgi sahibi olması, öğrencilerin sağlığı ve güvenliği açısından büyük bir öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Diş Yaralanmaları, Bilgi Düzeyi, Okul Öncesi Öğretmen

Evaluation of Preschool Teachers' Knowledge, Attitudes, and Approaches Towards Dental Trauma

Aim: The aim of this study is to investigate the knowledge and attitudes of preschool teachers about dental traumas.

Material and Method: It is a cross-sectional survey study. Possible dental trauma scenarios and information were applied to preschool teachers who agreed to participate in the study through a questionnaire. Descriptive findings were expressed in numbers and percentages.

Results: 106 teachers participated in the study. A significant difference was found among the genders of the teachers ($p < 0.05$). The level of knowledge about traumatic dental injuries was found to be correlated with professional experience. The percentage of teachers who considered themselves to have sufficient knowledge on this subject was found to be 17%.

Conclusion: The study showed that teachers perceive themselves as inadequate in traumatic dental injuries. It is also crucial to be able to intervene quickly and effectively in case of a dental injury. Therefore, it is of great importance for teachers to receive education on dental injuries and to have knowledge in this regard for the health and safety of students.

Keywords: Dental Trauma, Knowledge Level, Preschool Teacher

DS212

Evaluation of Pain Threshold Levels in Orthodontic Patients Related to Malocclusion Type and Different Orthodontic Treatment Modalities

Hüseyin ÖZKAN¹

¹*İstanbul Gelişim Üniversitesi*

Corresponding Author: huozkan@gmail.com

Aim: The aim the purpose of this study was to investigate the factors associated with the experience of pain in orthodontics, in particular the types of malocclusion and orthodontic treatments. **Method:** A total of 200 patients, both male and females were enrolled in the study who came for orthodontic treatment at the Department of Orthodontics of Istanbul Yeni Yüzyıl University for varying types of Angle's class I, class II, and class III malocclusions. According to the type of malocclusion, patients were divided into 3 groups: class I, class II, and class III. Each patient was provided with a related questionnaire. **Results:** 82% of Class I, 70% of Class II, and 88% of Class III male patients reported pain following orthodontic appliance implantation. In females, Class II patients (67%) experienced statistically less pain than Class I patients (94%) and Class III (90%) patients. The majority of Class I (54%), Class II (63%), and Class III (67%) males, Class I (84%), Class II (58%), and Class III (67%) females experienced initial discomfort after 24 hours. In males, (61%) I, (63%) Class II, and (56%) Class III patients did not experience the same level of pain each time the device was activated, whereas in females, (68%) Class I, (60%) Class II, and (43%) Class III patients occasionally experienced the same level of pain. **Conclusion:** There is no correlation between the type of malocclusion and the quantity of pain experienced by patients after the insertion of orthodontic wires, and no evidence of gender bias was found. The discomfort began statistically earlier in females and in all malocclusion types. Also, the pain had a greater impact on the general health of Class II females than males, with a statistically significant difference in distress during biting in females.

Keywords: *Orthodontics, malocclusion, pain treshold, orthodontic treatment.*

DS213

Diş Çekimi Sonrasında Gözlenen Alveolit Vakalarının Değerlendirilmesi

Fatih DAŞCI¹, Dilek MENZİLETOĞLU¹, Buğrahan ÖZDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: bgrozdmr6646@gmail.com

Alveolit, diş çekimi sonrasında en sık karşılan komplikasyonlardan ve alveolit için çok farklı etiyolojik faktörler öne sürülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümüne başvuran hastaların diş çekimlerinden sonra oluşan alveolit görülme sıklığını ve nedenlerini retrospektif olarak incelemektir. Hastaların yaş, eğitim seviyesi, diş çekim nedenleri, çekimden sonra ağrının ne zaman başladığı, sigara ve alkol tüketimi, ağız hijyeni, oral kontraseptif kullanımı, diş fırçalama alışkanlığı ile ilgili soruları içeren anket formları incelenmiştir. Çalışmaya 200 hasta (122 kadın, 78 erkek) dahil edilmiştir. Alveolit görülme insidansı kadınlarda (%61) daha sık görülmüştür. Alveolit vakalarının 152'sinin (%76) mandibulada, 48'inin (%24) maksillada olduğu saptanmıştır. Alveolit görülen dişler sırasıyla en çok 38, 36 ve 46 numaralı dişler olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Hastanın eğitim düzeyinin, çekilen diş bölgesinin, travmatik çekim varlığının, sigara kullanımının alveolit oluşmasında etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır (p=0,001). Alveolit görülen hastalarda görsel analog skala değerleri incelendiğinde hastaların büyük bir kısmının (%65) 2. ve 3. gün ağrı hissetmeye başladıkları tespit edilmiştir. Sonuç olarak, alt çenede molar diş çekimlerinden sonra daha fazla alveolit vakaları ile karşılaşılmaktadır. Çekim sırasında hekimin atravmatik çalışması alveolit görülme insidansını azaltabilir. Alveolit oluşmasını engellemek ya da en aza indirmek için oral hijyenin önemi, sigara ve alkol tüketiminin alveolite neden olabileceği hastalara anlatılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alveolit, diş çekimi, anket

Evaluation Of Alveolitis Cases Observed After Tooth Extraction

Alveolitis is one of the most commonly encountered complications following tooth extraction, and various etiological factors have been proposed for alveolitis. The aim of this study is to retrospectively examine the frequency and causes of alveolitis occurring after tooth extractions in patients presenting to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry. Questionnaire forms including questions about patients' age, education level, tooth extraction reasons, onset of pain after extraction, smoking and alcohol consumption, oral hygiene, oral contraceptive use, and tooth brushing habits were reviewed. A total of 200 patients (122 females, 78 males) were included in the study. The incidence of alveolitis was more common in females (61%). It was determined that 152 cases of alveolitis (76%) occurred in the mandible, while 48 cases (24%) occurred in the maxilla. The most commonly affected teeth were found to be 38, 36, and 46, respectively. It was concluded that the patient's education level, the region of the extracted tooth, the presence of traumatic extraction, and smoking were effective in the occurrence of alveolitis (p=0.001). When the visual analog scale values of patients with alveolitis were examined, it was found that the majority of patients (65%) started to feel pain on the 2nd and 3rd days. In conclusion, more cases of alveolitis are encountered after molar tooth extractions in the mandible. Atraumatic extraction by the dentist during the procedure can reduce the incidence of alveolitis. In order to prevent or minimize alveolitis, patients should be informed about the importance of oral hygiene and that smoking and alcohol consumption may cause alveolitis.

Keywords: Alveolitis, tooth extraction, questionnaire

DS214

Eklemler ve Eksiltmeler Üretim Yöntemleri Kullanılarak Elde Edilen Kompozitlerin Kumlama Sonrası Yüzey Pürüzlülüklerinin Değerlendirilmesi

Neslihan GÜNTEKİN¹, Sinem ALKURT¹, Aslı ÇİFTÇİ¹, Hakan Yasin GÖNDER¹, Emine Begüm BÜYÜKERMEN¹

¹Necmettin Erbakan University

Sorumlu Yazar: aciftci16.25@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı üretim yöntemleri ile üretilen kompozit numunelerin alüminyum oksit partikülleri ile kumlanması sonrası yüzey pürüzlülüklerindeki değişimin gözlenmesi ve bunun kompozit materyaline etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve yöntemler: Çalışmamızda eksiltmeler yöntemiyle elde edilen üç farklı kompozit (GC Cerasmart, Vita Enamic, Grandio Voco) ve bir eklemeli yöntemle elde edilen kompozit (3D Formlabs) kullanılmıştır. Eksiltmeler yöntemiyle elde edilen kompozitlerden düşük hızlı bir testere (Isomet Low Speed Saw, Buehler, IL, USA) kullanılarak her bir marka için 11 adet numune (14x14x2 mm) oluşturulmuştur. Eklemeli yöntem için ise SLA tabanlı 3 boyutlu yazıcı kullanılarak (Form 2; Formlabs Inc) 11 adet numune oluşturulmuştur. Her bir numunenin üzeri pürüzlülük ölçümü ve kumlama için işlem alanı yapışkan daire şeklinde bir kâğıt yardımıyla belirlenmiştir. İşlem öncesi bir profilometre cihazı (MarSurf SF1) yardımı ile numunelerin yüzey pürüzlülüğü ölçülmüştür. Her numune için 3 ölçüm yapılarak ortalama değerler kabul edilmiştir. Alüminyum oksit partikülleri (50 µm) yardımı ile Aquacare twin ağız içi kumlama cihazı kullanılarak örnekler kumlama işlemine tabi tutulmuştur. Bu kumlama işlemi sonrası numunelerin profilometre yardımı ile tekrar yüzey pürüzlülükleri ölçülmüştür. İstatistiksel analizlerin gerçekleştirilmesi için SPSS 26 istatistik programı kullanılarak tek yönlü ANOVA analizi yapılmıştır. Farklı restoratif materyallerin yüzey pürüzlülüğü üzerindeki etkisini ölçmek üzere Kruskal Wallis testinden, gruplar arası ikili karşılaştırmalar için Bonferroni testinden yararlanılmıştır. Bulgular p=0,05 alınarak istatistiksel olarak yorumlanmıştır.

Bulgular:

Kompozit numunelerinden ortalama pürüzlülük değeri en yüksek Vita Enamic (VE), en düşük ise 3D Formlabs(D) idi. VE'nin ortalama pürüzlülük değeri 0.4575 µm, GC'nin ortalama pürüzlülük değeri 0.4627 µm, GV'nin ortalama pürüzlülük değeri 0.665 µm, D'nin ortalama pürüzlülük değeri 0.4575 µm olarak hesaplandı. Bütün gruplar birleriyle ikili olarak karşılaştırıldı. GV-D, VE-D, GC-GV, GC-VE, ikili grupları arasında anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşıldı(p<0.05). GV-VE ve GC-D grupları arasında ise anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşıldı(p>0.05).

Sonuçlar: Alüminyum oksit ile kumlama materyallerin pürüzlülüklerini arttırdıkları gözlemlenmiş bu işlem materyalin yapısına göre farklılık göstermiştir. Oluşan pürüzlülüğün bağlanmaya olan etkisini incelemek için ilave çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Aşınma, CAD CAM kompozitler, Yüzey pürüzlülüğü, 3B baskı

Evaluation of Surface Roughness of Composites Obtained by Additive and Subtractive Manufacturing Methods After Sandblasting

Objective: The aim of this study was to observe the change in surface roughness of composite samples produced by different production methods after sandblasting with aluminum oxide particles and to evaluate the effect of this on the composite material.

Materials and methods: In our study, we utilized three distinct composites obtained through the subtractive method (GC Cerasmart, Vita Enamic, Grandio Voco), along with one composite acquired via the additive method (3D Formlabs). For each subtractive method composite, 11 samples (14x14x2 mm) were prepared using an Isomet Low Speed Saw (Buehler, IL, USA). As for the additive method, 11 specimens were generated employing an SLA-based 3D printer (Form 2; Formlabs Inc). To facilitate roughness measurement and sandblasting, a designated area on each specimen was marked with an adhesive circular paper. Surface roughness was gauged using a MarSurf SF1 profilometer, with three measurements taken for each sample and average values computed. Sandblasting using aluminum oxide particles (50 µm) was conducted utilizing an Aquacare twin in-mouth sandblaster. Following this procedure, surface roughness measurements were repeated. Statistical analysis entailed one-way ANOVA analysis via SPSS 26, with the Kruskal Wallis test employed to assess the impact of different restorative materials on surface roughness, and Bonferroni test utilized for pairwise comparisons between groups. Statistical significance was determined at p=0.05.

Results: Among the composite samples, Vita Enamic (VE) had the highest average roughness value and 3D Formlabs (D) had the lowest. VE had a mean roughness value of 0.4575 µm, GC had a mean roughness value of 0.4627 µm, GV had a mean roughness value of 0.665 µm and D had a mean roughness value of 0.4575 µm. All groups were compared pairwise with each other. It was concluded that there was a significant difference between GV-D, VE-D, GC-GV, GC-VE, and GC-D groups (p<0.05). There was no significant difference between GV-VE and GC-D groups (p>0.05).

Conclusions: Sandblasting with aluminum oxide was observed to increase the roughness of the materials and this process varied depending on the nature of the material. Further studies are required to investigate the effect of roughness on bonding.

1. Türk, A.G., Çömlekoğlu, M.D., Çömlekoğlu, M.E., (2022). Eklemeli Bilgisayar Destekli Üretim Yöntemleri. Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi, 2022; DİJİTAL DİŞ HEKİMLİĞİ ÖZEL SAYI, 85-94.
2. Bae, E. J., Jeong, I. D., Kim, W. C., & Kim, J. H. (2017). A comparative study of additive and subtractive manufacturing for dental restorations. *The Journal of prosthetic dentistry*, 118(2), 187-193.
3. Tschernitschek H, Borchers L, Geurtsen W. Nonallo- yed titanium as a bioinert metal--a review. *Quintessence Int* 2005; 36: 523-530.
4. Spitznagel FA, Vuck A, Gierthmühlen PC, Blatz MB, Horvath SD. Adhesive Bonding to Hybrid Materials: An Overview of Materials and Recommendations. *Compend Contin Educ Dent* 2016; 37: 630-637.
5. Flury S, Schmidt SZ, Peutzfeldt A, Lussi A. Dentin bond strength of two resin-ceramic computer-aided design/ computer-aided manufacturing (CAD/CAM) materials and five cements after six months storage. *Dent Mater J* 2016; 35: 728-735.
6. OZCAN M, VALLITTU PK. (2003) Effect of surface conditioning methods on the bond strength of luting cement to ceramics. *Dent Mater*, 19, 725-731.
7. Elsaka, S. E. (2014). Bond strength of novel CAD/CAM restorative materials to self-adhesive resin cement: the effect of surface treatments. *Journal of Adhesive Dentistry*, 16(6).
8. Saker S, Ibrahim F, Ozcan M. (2013) Effect of different surface treatments on adhesion of In-Ceram Zirconia to enamel and dentin substrates. *J Adhes Dent*, 15,369-376.
9. Amaral R, Ozcan M, Bottino MA, Valandro LF. (2006) Microtensile bond strength of a resin cement to glass infiltrated zirconia-reinforced ceramic: the effect of surface conditioning. *Dent Mater*, 22, 283-290
10. Gadelmawla E, Koura M, Maksoud T, Elewa I, Soliman H. (2002) Roughness parameters. *J Mater Process Technol*, 123, 133-145.

Keywords: CAD CAM composites, Surface roughness, Wear ,3D printing

DS215

Farklı Periodontal Aletlerin Monolitik Zirkonyaların Yüzey Pürüzlülüğü Üzerinde Oluşturduğu Etkilerin İn Vitro Değerlendirilmesi

Lala CABBAROVA¹, Ceyda AKIN¹, Abdulhaluk SAVAŞ¹, Tuba YILMAZ SAVAŞ², Mehmet GÖZEN¹, Serhat DÖĞDÜ¹, Ali Rıza TUNÇDEMİR¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: lalacabbarovaa@gmail.com

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı, farklı dental enstrümanların periodontal tedavi sonrasında monolitik zirkonyaların yüzey pürüzlülüğündeki (Ra) değişimi değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: İki monolitik zirkonya materyalinden (Prettau ve Zenostar) kırk adet disk şeklinde numune (10 mm x 2 mm) üretildi. Bu gruplar küret veya piezoelektrik cihaz kullanılarak yapılan ölçeklendirmeye göre iki alt gruba (n=10) ayrıldı. Yüzey pürüzlülükleri (Ra) profilometre kullanılarak işlem öncesi ve sonrası ölçüldü. Veriler istatistiksel analize tabi tutuldu ve gruplar arasındaki karşılaştırmalar bağımsız örneklem t-testi ve eşleştirilmiş örneklem t-testi kullanılarak yapıldı. İstatistiksel anlamlılık $p < 0.05$ olarak belirlendi.

Bulgular: Aletlerin ve malzeme türünün pürüzlülük üzerindeki etkileri anlamlı bulundu ($p < 0.05$). Prettau materyali Zenostar'a göre daha yüksek Ra değerleri gösterirken, periodontal küret veya piezoelektrik uygulama sonrası zirkonya materyallerinin Ra değerleri arasında istatistiksel bir fark bulunmadı. Tüm gruplarda işlem sonrası pürüzlülük değerleri anlamlı olarak artmasına rağmen, Prettau küret grubunda anlamlı bir fark bulunmadı ($p > 0.05$).

Sonuç: Her iki materyalde de en pürüzlü yüzeyler piezoelektrik cihaz gruplarında gözlemlendi. Periodontal tedavilerde monolitik restorasyonlarda küret kullanımını daha az pürüzlülüğe neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pürüzlülük, zirkonya, piezoelektrik cihaz, küret

In Vitro Evaluation of the Effects of Different Periodontal Instruments on the Surface Roughness of Monolithic Zirconias

Purpose: The purpose of this in vitro study was to evaluate the change in the surface roughness (Ra) of monolithic zirconia after maintenance of different dental instrumentations.

Material and Methods: Forty disc-shaped specimens (10 mm x 2 mm) were fabricated from two monolithic zirconia materials (Prettau and Zenostar). These groups were divided into two subgroups (n=10) according to scaling with a curette or piezoelectric device using was conducted. Surface roughnesses (Ra) were measured before and after process using a profilometer. The data were subjected to statistical analysis and comparisons among groups were performed using independent samples t-test and paired-sample t-test. Statistical significance was set at $p < 0.05$.

Result: The effects of the instrumentations and material type on the roughness were found to be significant ($p < 0.05$). While the Prettau material exhibited higher Ra values than Zenostar, there was no statistical difference between the Ra values of zirconia materials after periodontal curette or piezoelectric application. Although roughness values increased significantly after the procedure in all groups, no significant difference was found in the Prettau curette group ($p > 0.05$).

Conclusion: In both materials, the roughest surfaces were observed in the piezoelectric device groups. Using a curette in periodontal treatments on monolithic restorations may result in less roughness.

Keywords: Roughness, zirconia, piezoelectric device, curette

DS216

Lityum Disilikat Cam Seramiklerde Farklı Asit Konsantrasyonlarının Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi

Serhat DÖĞDÜ¹, Abdulhaluk SAVAŞ¹, Tuba YILMAZ SAVAŞ², Ceyda AKIN¹, Lala CABBAROVA¹, Hakan Yasin GÖNDER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: serhat.dogdu@erbakan.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, farklı asit konsantrasyonlarının lityum disilikat cam seramiklerinin yüzey pürüzlülüğüne olan (Ra) etkisini değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Vita Suprinity ve IPS E.max Press olmak üzere toplam 92 örnek (n=46) kullanıldı ve farklı yüzey işlemlerine göre dört gruba (n=12) ayrıldı: herhangi bir işlem yapılmamış (C); hidroflorik asit %4.5 (HFI); hidroflorik asit %9.5 (HFB); ve Monobond Etch&Prime (MBEP). İşlemden sonra, yüzey pürüzlülüğü (Ra) değerleri bir profilometre ile kaydedildi. İstatistiksel analizler Ra verileri için İki Yönlü ANOVA ve Tukey'in HSD testi ile yapıldı (p<0.05).

Bulgular: Malzemenin, yüzey işleminin ve etkileşimlerinin etkisi anlamlı bulundu (p<0.05). MBEP grupları hariç, HFI ve HFB grupları her iki malzemede de C gruplarına kıyasla daha yüksek pürüzlülük değerleri gösterdi (p<0.05). MBEP gruplarında pürüzlülük değerleri artmasına rağmen, kontrol grupları arasında anlamlı fark bulunmadı (p>0.05). Ayrıca, IPS E.max Press malzemesinde HFB işlemi diğer gruplara kıyasla en yüksek Ra değerlerini gösterdi (p<0.05).

Sonuç: Test edilen yüzey pürüzlendirme ajanları arasında, %9.5 asit çözeltisinin en etkili olduğu, %4.5 asit çözeltisinin ise pürüzlülüğü anlamlı şekilde artırdığı bulunmuştur. Monobond Etch & Prime, her iki seramik malzemenin pürüzlülüğünü anlamlı şekilde arttırmada başarısız oldu. Klinik koşullarda pürüzlendirmek için bir ajan seçerken, bu faktörleri dikkate almak önerilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Pürüzlülük, cam seramik, lityum disilikat, hidroflorik asit

The Effect of Different Acid Concentrations on Surface Roughness to Lithium Disilicate Glass Ceramics

Purpose: The aim of this study was to evaluate the effect of different acid concentrations on the surface roughness (Ra) of two different lithium disilicate glass-ceramics.

Materials and methods: A total of 92 specimens of Vita Suprinity and IPS Empress emaxPress were used (n=46) and divided into four groups (n=12) according to different surface treatments as follows: no treatment (C); hydrofluoric acid 4.5% (HFI); hydrofluoric acid 9.5% (HFB); and Monobond Etch&Prime (MBEP). After treatment, the surface roughness (Ra) values were recorded with a contact profilometer. Statistical analyses were performed with Two-way ANOVA and Tukey's HSD test for Ra data (p<0.05).

Result: The effect of the material, surface treatment, and their interaction was found to be significant (p<0,05). Except for the MBEP groups, the HFI and HFB groups showed higher roughness values compared to the C groups in both materials (p<0.05). Although the roughness values increased in MBEP groups, no significant difference were found between the control groups (p>0.05). Furthermore, the HFB treatment in IPS Empress emax Press material showed the highest Ra values compared to the other groups (p<0.05).

Conclusion: Among the surface roughening agents tested, 9.5% acid solution proved to be the most effective, while 4.5% acid solution significantly increased roughness. Monobond Etch & Prime failed to significantly enhance roughness of either ceramic material. When selecting an agent for roughening under clinical circumstances, it is advisable to consider these factors.

Keywords: Keywords: roughness, glass ceramic, lithium disilicate, hydrofluoric acid

DS217

Bulkfill Kompozitlerde Renklendirme İşlemi Sonrası Renk Stabilitesinin Değerlendirilmesi

Sinem ALKURT¹, Hakan Yasin GÖNDER¹, Yasemin Derya FIDANCIOĞLU², Emine Gülşah GÖKTOLGA³

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

³Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: sinem.alkurt@gmail.com

İnkremental teknikle karşılaşılan tabakalar arasında kontaminasyon riski, bağlantı problemleri ve boşluk kalması gibi dezavantajların önüne geçmek için bulkfill kompozitler geliştirilmiştir. Diş hekimliğinde bulk fill kompozitler sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmada 3 farklı bulk fill kompozitte çay, kahve, kırmızı şarap ve distile su ile renklendirme periyodu tamamlandıktan sonra bu kompozitlerin renk stabilitesi değerlendirildi. Çalışmada 3 farklı akışkan bulkfill kompozit kullanıldı. (3M Filtek One, Dentsply Sirona SDR, Tokuyama Estelite Bulkfill Flow) Her bir alt grup için politetrafloroetilen kalıp kullanılarak 13 mm çapında 1,5 mm kalınlığında kompozit diskler hazırlandı. Işık cihazıyla polimerizasyonları tamamlandıktan sonra örneklerin her iki yüzeyine de polisaj yapıldı. Örnekler distile suda 37 °C'de 24 saat inkübatörde bekletildi. Spektrofotometre ile ilk renk ölçümleri yapıldı. Daha sonra örnekler solüsyonlarda 72 saat bekletildi. Tekrar renk ölçümleri yapıldı ve CIEDE2000 formülü kullanılarak $\Delta E00$ değerleri hesaplandı. Veriler istatistiksel olarak 3 yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD çoklu karşılaştırmalar testleri ile incelenmiştir. Üç grup arasında $\Delta E00$ değerleri açısından anlamlı farklılık gözlenmiştir. SDR grubunda değerler 3M ve Tokuyama grubuna göre anlamlı derecede yüksek görülmüştür. Çay grubunda değerler Şarap, Kahve grubuna göre anlamlı derecede düşük görülürken, kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek görülmüştür ($p<0,05$) Şarap grubunda değerler Kahve grubuna göre anlamlı derecede düşük görülürken, kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek görülmüştür ($p<0,05$) Kahve grubundaki değerler kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek görülmektedir. Bu çalışma bulkfill kompozitler arasındaki renk stabilitesini değerlendirmektedir ve solüsyonlara göre renk değişimini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit, Bulkfill, Renk, Akışkan Kompozit

Evaluation of Color Stability After Coloring Process in Bulkfill Composites

Bulk-fill composites have been developed to overcome the disadvantages encountered in the incremental technique, such as the risk of contamination between layers, connection problems, and void formation. Bulk-fill composites are frequently used in dentistry. In this study, the color stability of three different bulk-fill composites was evaluated after a staining period with tea, coffee, red wine, and distilled water. Three different flowable bulk-fill composites were used in the study (3M Filtek One, Dentsply Sirona SDR, Tokuyama Estelite Bulkfill Flow). Composite discs with a diameter of 13 mm and a thickness of 1.5 mm were prepared for each subgroup using a polytetrafluoroethylene mold. After polymerization with a light-curing device, both surfaces of the samples were polished. The samples were incubated in distilled water at 37 °C for 24 hours. Initial color measurements were taken with a spectrophotometer. The samples were then immersed in the solutions for 72 hours. Color measurements were repeated, and $\Delta E00$ values were calculated using the CIEDE2000 formula. The data were analyzed statistically by 3-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey HSD multiple comparisons tests. Significant differences in $\Delta E00$ values were observed among the three groups. In the SDR group, the values were significantly higher compared to the 3M and Tokuyama groups. In the tea group, the values were significantly lower compared to the wine and coffee groups, but significantly higher compared to the control group ($p<0.05$). In the wine group, the values were significantly lower compared to the coffee group, but significantly higher compared to the control group ($p<0.05$). In the coffee group, the values were significantly higher compared to the control group. This study evaluates the color stability of bulk-fill composites and demonstrates the color changes according to the solutions used.

Keywords: Composite, Bulkfill, Color, Flowable Composite

E-Poster Sunumlar

DPI

Renklenmiş ve Eski Dolgulu Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Fikri ÖCAL¹

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Abd

Sorumlu Yazar: fikriocal@hotmail.com

Amaç: Kanal tedavili olan ve renklenmiş santral keser dişlerin intrakoronal beyazlatma ve direkt kompozit restorasyon teknikleri kullanılarak restorasyonunun yapım aşamalarının anlatılması ve takip sonucunun aktarılmasıdır.

Olgu Sunumu: 24 yaşındaki kadın hasta ön dişlerindeki renklenme ve kırılma şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmelerin ardından üst çene santral dişlerinden 11 nolu dişin kanal tedavili olduğu ve içsel olarak renklendiği görülmüştür. Ek olarak her iki santral dişte de kırık ve renklenmiş kompozit restorasyonlar olduğu görüldü. Periodontal tedavisinin tamamlanmasının ardından ilk olarak 11 nolu dişin "Walking Bleach" yöntemiyle beyazlatılmasına karar verildi. Dişin renk ölçümü yapılarak (Vita Easyshade, VITA Zahnfabrik, Almanya) A4 olarak kaydedildi. Lastik örtü yardımıyla izole edilerek palatinal bölgeden giriş kavitesi açıldı. Servikal hattın üzerinde yer alan kanal dolgusunun koronal uzantıları bir çelik rond frez yardımıyla temizlendi. Kanal dolgusunun üzeri geleneksel cam iyonomer siman (Nova Glass-LC, Imicryl, Türkiye) ile kapatıldı. Ardından sodyum perborat (Sultan Healthcare Inc, Englewood, NJ, ABD) uygulandı ve kavite geçici dolgu materyali (Cavit, 3M ESPE, Seefeld, Germany) ile kapatıldı. Yeterli beyazlama sağlandıktan sonra, beyazlatma ajanı kaviteden uzaklaştırılarak kalsiyum hidroksit (Kalsin, Aktuğ Tic., Bornova, Türkiye) patı yerleştirildi. 1 hafta sonraki seansta daimi dolgusu (A2B Estelite Asteria, Tokuyama, Japonya) yapıldı. Beyazlatma sonrası 11 nolu diş üzerinde yapılan renk ölçümü A2 olarak kaydedilmiştir. Her 2 santral dişinde eski restorasyonları elmas frezler yardımıyla uzaklaştırıldı. Ardından dişlerin labial yüzeylerinin kompozit veneer restorasyonu uygulaması için preparasyonu yapıldı. Kalan mine dokusunu 15 saniye %37'lik ortofosforik asit (Scotchbond Universal Etchant, 3M ESPE, ABD) ile asitlendi ve yıkandı. Tüm kavite yüzeylerine 7. nesil self etch adeziv (Renew, Prevest Denpro, Hindistan) uygulanarak kompozit rezin uygulaması için hazır hale getirildi. Kompozit rezinin uygulamasında serbest el tekniği kullanılmıştır. Dentin ve mine kompozitleri (NE-A2B, Estelite Asteria, Tokuyama, Japonya) kullanılarak kompozit veneer uygulaması ile restore edilmiştir.

Bulgular: Aynı seans yapılan incelemelerde diş renklerinin arktaki diğer dişlerle uyumlu olduğu ve hedeflenen estetik görüntünün elde edildiği tespit edildi. Yapılan 3 aylık kontrollerde dişlerde üzerinde hafif derecede renk değişimlerinin meydana geldiği görülmüştür. Kompozit restorasyonlar üzerinde herhangi bir kırık ya da çatlağa rastlanmamıştır.

Sonuç: Ön bölge dişlerin estetik rehabilitasyonu sağlanırken kalan diş dokusu başarılı bir şekilde korunabilmektedir. Yapılan 3 aylık kontrollerde restorasyonlarda renk değişimi ve kırılmaya rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Intrakoronal beyazlatma, kompozit veneer, direkt kompozit

Esthetic Rehabilitation of Colored and Old Restoration Anterior Teeth: Case Report

Objective: The aim of this case report is to explain the restoration of canal treated and discolored central incisors using intracoronal bleaching and direct composite restoration techniques and to report the follow-up results.

Case Report: A 24-year-old female patient presented to our clinic with the complaint of coloration and fracture of her anterior teeth. After the clinical and radiographic evaluations, it was seen that tooth 11 of the maxillary central teeth had root canal treatment and was intrinsically colored. In addition, both central teeth had fractured and colored composite restorations. After the completion of periodontal treatment, it was decided to whiten tooth number 11 with the "Walking Bleach" method. The shade of the tooth was measured and recorded as A4. The access cavity was opened from the palatal face by isolating it with the help of a rubber sheet. The coronal extensions of the canal filling above the cervical line were removed with a steel rond bur. The canal filling was covered with conventional glass ionomer cement. Sodium perborate was then applied and the cavity was sealed with temporary filling material. After adequate whitening was achieved, the bleaching agent was removed from the cavity and calcium hydroxide paste was placed. 1 week later, a permanent filling was placed. After bleaching, the color measurement on tooth number 11 was recorded as A2. The old restorations of both central teeth were removed with diamond burs. Then, the labial surfaces of the teeth were prepared for composite veneer restoration application. The remaining enamel tissue was applied acid with 37% orthophosphoric acid for 15 seconds and washed. All cavity surfaces were prepared for composite resin application by applying 7th generation self-etch adhesive. Freehand technique was used for composite resin application. Dentin and enamel composites were restored with composite veneer application.

Results: In the examinations performed in the same session, it was determined that the tooth colors were compatible with the other teeth in the arch and the purposed aesthetic appearance was achieved. In the 3-month controls, it was observed that slight coloration occurred on the teeth. No fractures or cracks were found on the composite restorations.

Conclusion: While providing aesthetic rehabilitation of the anterior region teeth, the remaining tooth tissue can be successfully preserved. No discoloration or fracture was observed in the restorations in the 3-month controls.

Keywords: Intracoronal bleaching, composite veneers, direct composite

DP2

BT ve MRG Bulguları ile Frontal Sinüs Fibröz Displazisi: Vaka Raporu

Melek TAŞSÖKER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dishekmelek@gmail.com

Fibröz displazi, normal kemiğin yerini düzensiz fibro-osseöz dokunun aldığı malign olmayan yavaş gelişen bir lezyondur. En sık femur, kaburgalar ve kraniyofasiyal iskeleti tutar ve genellikle ergenlik veya erken yetişkinlik döneminde teşhis edilir. Frontal, etmoid, maksiller veya sfenoid sinüs tutulumu görüldüğünde burun tıkanıklığı, yüz ağrısı, ostium tıkanıklığı gibi sinüzit benzeri semptomlara neden olabilir. Orbita veya kafa tabanının tutulumu optik sinirin sıkışmasına ve bunun sonucunda görme şikayetlerine neden olabilir. Tanıda bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kullanılabilir. Genellikle ekspansildir ve radyolüsent ve radyopak alanların karışımı olan buzlu cam görünümüne sahiptir. Semptomatik hale geçmiş, kozmetik ve fonksiyonel kayba yol açan lezyonlarda cerrahi tedavi önerilmektedir. Paranasal sinüslerin tutulumu nadirdir ve literatürde nispeten az sayıda vaka raporu bulunmaktadır. Bu bildiriye 32 yaşındaki erkek hastanın dental şikayetlerinin yanı sıra orbital bölgeye yansıyan baş ağrısı bildirmesi nedeni ile yapılan incelemesinde tespit edilen frontal sinüs içini dolduran fibröz displaziye ilişkin MRG ve BT kesitlerinden oluşan radyolojik bulgular sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Fibröz displazi, bilgisayarlı tomografi, frontal sinüs, MRG

Frontal Sinus Fibrous Dysplasia with CT and MRI Findings: A Case Report

Fibrous dysplasia is a non-malignant, slowly developing lesion in which normal bone is replaced by irregular fibro-osseous tissue. It most commonly involves the femur, ribs and craniofacial skeleton and is usually diagnosed in adolescence or early adulthood. When frontal, ethmoid, maxillary or sphenoid sinus involvement is seen, it can cause sinusitis-like symptoms such as nasal congestion, facial pain, ostium obstruction. Involvement of the orbit or skull base may cause compression of the optic nerve and consequent visual complaints. Computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI) can be used in the diagnosis. It is usually expansile and has a ground-glass appearance with a mixture of radiolucent and radiopaque areas. Surgical treatment is recommended for lesions that have become symptomatic and cause cosmetic and functional loss. Involvement of the paranasal sinuses is rare and there are relatively few case reports in the literature. In this report, we present radiologic findings consisting of MRI and CT sections of fibrous dysplasia filling the frontal sinus in a 32-year-old male patient who reported headache radiating to the orbital region in addition to dental complaints.

Keywords: Fibrous dysplasia, computed tomography, frontal sinus, MRI

DP3

Rastlantısal Bir Bulgu Olarak Rinolit: Bir Olgu Sunumu

Emre KÖSE¹, Sunay HOŞGÖR¹

¹Aydın Adnan Menderes Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: sunayhosgor@gmail.com

Rinolit nazal kavitede endojen veya ekzojen bir nidus çevresine minerallerin çökmesi ile ortaya çıkan kalsifiye yapıdır. Niduslarının ekzojen kaynağı çoğu zaman boncuk, meyve çekirdeği, kağıt parçası, burun tıkaçı gibi yabancı materyaller olabilir. İltihaplı salgılar, kan pıhtıları ve desquamate epitel doku parçaları gibi endojen kaynaklara bağlı olarak da oluşabilir. Genellikle küresel şekilli, gri veya kahverengi-siyah renklidir. Çoğunlukla bir tane ve tek taraflı olarak görülür. Rinolite en sık nazal kavite tabanında, maksiller sinüs ile alt konka yada alt konka ile nazal septum arası yerleşimli olarak rastlanır. Bu oluşum kadınlarda erkeklere göre daha fazla görülmektedir. Rinolitler, başlıca çocuklar ve genç yetişkinler olmak üzere tüm yaş gruplarında gelişebilir. Rinolitlerle ilişkili olarak sık görülen semptomlar tek taraflı burun tıkanıklığı ve kötü kokulu akıntıdır. Diğer bulguları ise burun kanaması, burun veya yüzde şişlik, koku kaybı, gözde sulanma ve baş ağrısıdır. Rinolit zaman içinde büyüyebilir, septum perforasyonu ya da naso-oral fistül oluşturabilir. Tedavisi boyut ve yerleşimlerine göre lokal veya genel anestezi ile tamamen çıkarılmaları şeklindedir. Bu olgu sunumunda diş çapraşıklığı şikayetiyle kliniğimize başvuran 15 yaşındaki kız çocuğunda rastlantısal olarak sol nazal kavitede tespit edilen rinolitin, KIBT ile incelenmesi ve tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rinolit, yabancı cisim, nazal kavite, kibt

Rhinolith as an Incidental Finding: A Case Report

A rhinolith is a calcified structure that forms in the nasal cavity as a result of the accumulation of minerals around an endogenous or exogenous nidus. The exogenous source of the nidus can often be foreign materials such as beads, fruit seeds, pieces of paper, or nose plugs. It can also occur due to endogenous sources such as inflammatory secretions, blood clots, and desquamated epithelial tissue fragments. It is usually spherical in shape and gray or brown-black in color. It is mostly seen as solitary and unilateral. Rhinoliths are most commonly found in the floor of the nasal cavity, between the maxillary sinus and the inferior turbinate or between the inferior turbinate and the nasal septum. This formation is more prevalent in females compared to males. Rhinoliths can develop in all age groups, primarily in children and young adults. Common symptoms associated with rhinoliths include unilateral nasal congestion and foul-smelling discharge. Other symptoms include epistaxis, swelling of the nose or face, loss of smell, epiphora and headache. Rhinolith can grow over time and cause septum perforation or naso-oral fistula. The treatment involves their complete removal under local or general anesthesia, depending on their size and location. In this case report, we describe the CBCT examination and treatment of incidental finding of a rhinolith in the left nasal cavity of a 15-year-old girl who presented to our clinic with complaints of dental malocclusion.

Keywords: Rhinolith, foreign body, nasal cavity, cbct

DP4

Kronik İritasyona Bağlı Dilde Gelişen Fibromanin Eksizyonu: İki Olgu Sunumu

Mehmet Faik YÜCEL¹, Hilal BULUT¹, Muhammet Yasin PEKTAŞ¹, Olgun TOPAL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi A.d.

Sorumlu Yazar: mfaikyucel@gmail.com

ÖZ: Oral fibroma, çoğunlukla benign olmasına rağmen profesyonel dikkat ve değerlendirme gerektiren ekzofitik, reaktif bir oral lezyondur. Oral fibroma, travmatize olmuş ve iltihaplanmış bağ dokusundan oluşan, kronik onarım sürecinin bir sonucudur. Bu lezyonlar pembe veya beyaz olabilir, genellikle pürüzsüz- kabarıktır. Çoğunlukla biyopsi yoluyla konulan doğru teşhis ve kişiselleştirilmiş tedavi seçenekleri, sorunu çözmek ve hastanın ağız sağlığının devam etmesini sağlamak için çok önemlidir. Bu olgu sunumunda dilin, sağ anterior bölgesinde ve sol posterior bölgesinde tespit edilen oral fibromaların eksizyonu anlatıldı. Sistemik olarak sağlıklı her iki hastada kliniğimize çığneme sırasında ağrı ve ilgili bölgede şişlik şikayeti ile başvurdu. İlk vakada 43 ve 44 numaralı dişlerin neden olduğu kronik travmaya bağlı 4 mm çapında lezyon, ikinci vakada parsiyel hareketli protezin neden olduğu kronik travmaya bağlı 5 mm çapında dille aynı renkte, fibröz, saplı lezyon tespit edildi. Her iki vakaya da eksizyonel biyopsi yapmak amacıyla, fibroma olduğu düşünülen lezyonun etrafına lokal anestezi altında 15 nolu bistüri ile insizyon yapıp, histolojik incelemeye gönderildi. Histolojik değerlendirmede bağ doku içerisine parmakı uzantıları olan parakeratinizeden ortokeratinizeye değişiklik gösteren hiperplastik hücreler görüldü. Histolojik incelemede inflamatuvar hücre infiltrasyonuna rastlanmadı ve patolojik olarak bizim öngörümüze uygun şekilde her iki olguya da oral fibroma tanısı konuldu. Histolojik incelemede inflamatuvar hücre infiltrasyonuna rastlanmamıştır. Fibroma ağız içerisinde genellikle dil, bukkal mukozası ve alt dudak mukozasında görülür. Oral fibromanın ana nedeni, ağızın hassas dokularında travma veya kronik iritasyondur. Bu yanak içini veya dili ısırma gibi bir alışkanlığın sonucu olabilir. Oral fibromanın başka bir nedeni de, belirli bir süre boyunca ağızın aynı bölgesinde görülen kronik travmaya neden olan uyumsuz diş protezleridir. Hastalar açısından korkutucu görüneler de oral fibromalar genellikle premalign değildir. Oral fibromanın tedavisi travma kaynağının belirlenmesi ile başlayan ve lezyonun eksizyonu ile devam eden bir süreçtir.

Anahtar Kelimeler: Fibroma, kronik iritasyon, dil

Excision Of Fibroma Developing in The Tongue Due to Chronic Irritation: Two Case Report

Oral fibroma is an exophytic, reactive oral lesion that, although usually benign, requires professional attention and evaluation. Oral fibroma is the result of a chronic repair process, consisting of localized connective tissue that has been traumatized and inflamed. These lesions may be pink or white and are usually smooth or raised. Accurate diagnosis and personalized treatment options, often through biopsy, are crucial to solving the problem and ensuring the patient's continued oral health. In this case report, the excision of oral fibromas detected in the right anterior region and left posterior region of the tongue was described. Both systemically healthy patients applied to our clinic with complaints of pain during chewing and swelling in the relevant area. In the first case, a 4 mm diameter lesion was detected due to chronic trauma caused by teeth 43 and 44 and in the second case, a 5 mm diameter, fibrous, pedunculated lesion, the same color as the tongue, was detected due to chronic trauma caused by the partial removable prosthesis. In order to perform an excisional biopsy, an excision was made around the lesions thought to be fibromas, under local anesthesia, with a no. 15 scalpel, and they were sent for histological examination. Histological evaluation revealed hyperplastic cells ranging from parakeratinized to orthokeratinized with finger-like extensions into the connective tissue. No inflammatory cell infiltration was found in the histological examination, and a pathological diagnosis of oral fibroma was made in accordance with our prediction. Traumatic fibroma is usually seen in the tongue, buccal mucosa, and lower lip mucosa. The main cause of oral fibroma is trauma or chronic irritations to the delicate tissues of the mouth. This may be the result of a habit such as biting the inside of your cheek or your tongue. Another cause of oral fibroma is irritating, ill-fitting dentures that form in the same area of the mouth over a period of time. Although they may seem frightening to patients, oral fibromas are generally not premalignant. Treatment of oral fibroma is a process that usually begins with identifying the source of trauma and continues with excision of the lesion.

Keywords: Fibroma, chronic irritation, tongue

DP5

Bir Maksiller Osteonekroz Vakası Eşliğinde Literatür Taraması

Safiye Pelin ŞAHİNER¹, Yasin YAŞA¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: s.pelinn23@gmail.com

Kullanımı giderek artan bifosfonatlar; osteoporoz, multiple myeloma gibi hastalıkları tedavi etmede yararlanan antirezorptif ilaçlardır. Radyoterapi öyküsü olmayan ve bifosfonat kullanan hastalarda herhangi bir sebeple en az 8 hafta süre ağız boşluğuna açılmış kemik varlığı bifosfonata bağlı osteonekroz olarak tanımlanır.

Bu çalışmanın amacı maksillada görülen bifosfonata bağlı gelişen bir osteonekroz vakasını sunmak ve literatürde yer alan vaka raporlarını derlemektir.

Fakültemize mevcut protezini kullanamama ve ağrı şikayetleriyle başvuran 64 yaşındaki kadın hastaya yapılan klinik muayenede, sağ maksilla posterior ve sol maksiller kanin bölgesinde alveolar kemiğe yapışık, üzeri dişeti ile örtülü olmayan, düzensiz şekilli, kahverengi-sarı renkli, nekroze kemikle uyumlu ve çevresi eritemli bir görünüm izlendi. Hastanın mevcut protezini kullanmaya başladığından beri diş etini travmatize ettiğini şu an ise bu bölgelerdeki ağrılardan dolayı protezini hiç kullanmadığı, çok uzun süredir kemiğin açıkta olduğu hatta zaman zaman oral kaviteye sekestre olduğu saptandı. Hastadan alınan anamnezde meme kanseri geçirdiği, radyoterapi almadığı ancak medikal tedavisinin hala devam ettiği öğrenildi. Bunlara ek geçmişte osteoporoz tedavisi için bifosfanat grubuna ait bir ilacı (zoledronat) 10 seneyi aşkın süre kullandığı ancak şuan bu ilaca devam etmediği saptandı.

Panoramik radyografide sağ ve sol maksilla posterior bölgede anormal trabekülasyon ve maksilla anterior bölgede ise litik alanlar saptandı. İncelenen tomografi kesitlerinde panoramik radyografi bulgularına ek olarak sağ taraf maksiller sinüs ve nazal fossa kortikal sınırlarının devamlılığı takip edilemedi. Mandibulada ve sol maksillada anormal trabeküler yapı izlendi. Hastaya bifosfonata bağlı osteonekroz teşhisi konuldu. Pubmed ve Web of Science' da yer alan, 47 hastayı sunmakta olan 33 makale değerlendirildi: Hastalar sıklıkla kadın ve 30- 91 yaş aralığındadır . Nekroz sahası genellikle mandibulada idi.En çok kullanılan bifosfonat türü zoledronat ve yaygın uygulama şekli intravenöz olarak kaydedildi.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Maksilla, Osteonekroz

A Case Report of Maxillary Osteonecrosis and Literature Review

Bisphosphonates are antiresorptive drugs used to treat diseases such as osteoporosis and multiple myeloma. The presence of bone that has been exposed to the oral cavity for at least 8 weeks for any reason is defined as bisphosphonate-related osteonecrosis in patients who do not have a history of radiotherapy and who use bisphosphonates.

The aim of this study is to present a case of bisphosphonate-related osteonecrosis of the maxilla and to review the case reports in the literature.

In the examination of a 64-year-old female who applied to our faculty with complaints of pain, an irregularly shaped, brown-yellow colored, necrotic bone with an erythematous appearance was observed in the right maxilla posterior and left maxillary canine region, adherent to the alveolar bone, not covered with gingiva. It was determined that the patient had been traumatizing his gingiva since he started using his current prosthesis and now he could not use his prosthesis at all due to the pain in these areas, the bone had been exposed for a very long time and even sequestered into the oral cavity from occasionally. In the anamnesis obtained from the patient, it was learned that she had breast cancer, she did not receive radiotherapy but her medical treatment was still continuing. In addition, it was found that she had used a drug belonging to the bisphosphonate group (zoledronate) for osteoporosis treatment for more than 10 years in the past, but she did not continue this drug at the moment.

Panoramic radiography revealed left maxilla and lytic areas in the anterior region of the maxilla. In addition, the continuity of the cortical borders of the right maxillary sinus and nasal fossa could not be followed in the tomography sections examined. Abnormal trabecular structure was observed in the mandible and left maxilla. The patient was diagnosed with bisphosphonate-induced osteonecrosis.

We reviewed 33 articles in the Pubmed and Web of Science, presenting 47 patients: Patients are predominantly female and between 30 and 91 years of age The most commonly used bisphosphonate type was zoledronate and the most common route of administration was intravenous.

Keywords: Bisphosphonate, Maxilla, Osteonecrosis

Kleidokraniyal Displazi Hastasında Gömülü Süpernumerer Dişlerin Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu

Ahmet ALTAN², Halenur ALTAN¹, Büşra ALMAS¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: balmas48@gmail.com

Amaç: Kleidokraniyal displazi (KKD), otozomal dominant kalıtım gösteren, dental ve iskeletsel anomalilerle birlikte seyreden nadir bir hastalıktır. Hipoplazik/aplazik klavikular, genişlemiş fontaneler, açık sütürler görülmektedir. KKD'nin dental bulguları arasında gömülü süpernumerer/daimi dişler görülür. Bu vaka raporunda; kleidokraniyal displazi kaynaklı gömülü süpernumerer dişlerin cerrahi tedavisi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 7 yaşındaki erkek hasta anterior süt dişlerinin değişmemesi şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayenesinde dişlerin sırası ve sürmesiyle ilişkili anormal bir durum gözlenmemiştir. Radyolojik muayenesinde ise maksiller ve mandibular anterior ve premolar bölgede çoklu gömülü süpernumerer dişler saptanmıştır. Panoramik radyografisinde görülen süpernumerer dişlere detaylı görüntüleme için tomografi çekilmiştir. Gömülü süpernumerer dişlerin değerlendirilmesi amacıyla hasta Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirilmiştir. Hastanın yaşı ve kooperasyon durumu gereği genel anestezi altında öncelikle anterior süpernumerer dişlerinin çekiminin ve premolar bölgedeki süpernumererlerin takibinin gerektiğine karar verilmiştir. Genel anestezi altında; maksiller anterior bölgeden 4, mandibular anterior bölgeden ise 5 süpernumerer diş olmak üzere 9 süpernumerer diş ve klinik olarak ağızda mevcut olan süt anterior diş çekimleri yapılmıştır. 3 ve 6 ay sonraki kontrol muayenesinde; hasta herhangi bir şikayetin olmadığını belirtmiştir. Alınan panoramik röntgende ise anterior bölgede süpernumerer diş görülmemiş olup premolar bölgedeki süpernumerer dişler için hasta kontrole çağırılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak KKD hastalarında birçok anomalinin beraber olması sebebiyle dental ve tıbbi sağlık durumunun mümkün olan en ideal şekilde sağlanması için bu hastalar, tıp ve diş hekimleri tarafından multidisipliner olarak takip ve tedavi edilmelidir. Bu tür sendroma sahip hastalarda radyografik dental muayene sonucu anomaliler tespit edilmekte ve erken tedavi mümkün olmaktadır. Hastalar hastalık ve tedavi süreci konusunda bilgilendirilmeli ve uzun tedavi süreçlerini tolere edebilecek şekilde motive edilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: dental anomaliler, gömülü dişler, kleidokraniyal displazi, süpernumerer dişler

Surgical Treatment of Impacted Supernumerary Teeth in a Cleidocranial Dysplasia Patient: Case Report

Objective: Cleidocranial dysplasia (CCD) is a rare disease with autosomal dominant inheritance and accompanied by dental and skeletal anomalies. Hypoplastic/aplastic clavicles, enlarged fontanelles, and open sutures are seen. Impacted supernumerary/permanent teeth are among the dental findings of CCD. In this case report; It is aimed to present the surgical treatment and prognosis of impacted supernumerary teeth due to cleidocranial dysplasia.

Case Report: A 7-year-old male patient applied with the complaint that his anterior primary teeth did not change. During the clinical examination, no abnormal situation was observed regarding the order and eruption of the teeth. In the radiological examination, multiple impacted supernumerary teeth were detected in the maxillary and mandibular anterior and premolar regions. Tomography was taken for detailed imaging of the supernumerary teeth seen on the panoramic radiograph. The patient was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic for evaluation of impacted supernumerary teeth. Due to the patient's age and cooperation, it was decided that the anterior supernumerary teeth should be extracted first and the supernumerary teeth in the premolar region should be followed under general anesthesia. Under general anesthesia; 9 supernumerary teeth, 4 from the maxillary anterior region and 5 from the mandibular anterior region, and the primary anterior teeth that were clinically present in the mouth were extracted. In the control examination after 3 and 6 months; The patient stated that he had no complaints. In the panoramic x-ray taken, no supernumerary teeth were seen in the anterior region, and the patient was called for a check-up for the supernumerary teeth in the premolar region.

Conclusion: As a result, since many anomalies coexist in CCD patients, these patients should be followed and treated multidisciplinary by medical and dentists to ensure the most ideal dental and medical health condition possible. In patients with this type of syndrome, anomalies are detected as a result of radiographic dental examination and early treatment is possible. Patients should be informed about the disease and the treatment process and should be motivated to tolerate long treatment processes.

Keywords: cleidocranial dysplasia, dental anomalies, impacted teeth, supernumerary teeth

DP7

Periimplantitis Kaynaklı Erken Dönem İmplant Kaybı Sonrası Oluşan Oroantral Açıklığın Palatal Flep Tekniği ile Kapatılması Vaka Sunumu

Betül BÜYÜKYILMAZ¹, Şule TEKER¹, Nimet VAROL¹, Olgun TOPAL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: buyukyilmazbetull@gmail.com

Oroantral açıklıklar oral kavite ve maksiller sinüs arasında meydana gelen, akut veya kronik patolojik bağlantılar olarak bilinmektedir. Oroantral fistül terimi ise kronikleşmiş oroantral ilişkiyi ifade eder. Bunlar genellikle akut açıklıklardan daha büyüktür ve gerek fark edilmemiş sinüs açıklıklarının gerekse fark edilerek müdahale edilmesine rağmen başarılı olmamış ve kronikleşmiş halleridir. Bu vaka sunumunda sağ maksillar posterior bölgede erken dönem periimplantitis sebebiyle başarısız olmuş implantın sökümü sonucu oluşan oroantral açıklığın palatal flep yöntemiyle tedavisi anlatılmaktadır. Kliniğimize dış merkezde yaptırdığı implant tedavisi ve akabinde yapılan implant sökümü işlemi sonrası sol maksillar posterior bölgede ağrı, şişlik, yediklerinin ve içtiklerinin burnundan dışarı çıkması şikâyeti ile başvuran 28 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesi neticesinde sağ maksiller posterior bölgede oluşmuş oroantral fistül tespit edildi. Operasyon planlanan hastaya preoperatif 7 gün öncesinden kombine antibiyotik tedavisi başlandı. Operasyon aşamasında ilgili bölgeden lokal anestezi altında tam kalınlık mukoperiosteal flep kaldırılıp sinüste bulunan granülasyon dokuları temizlendi. Bölgeye PTFE membran yerleştirilip pinlerle sabitlendi ve bichat yağ dokusu membran üstüne suture edilerek oroantral ilişki kesildi. Yapılan kontroller sonrasında oroantral ilişkinin kapandığı ancak yumuşak dokusunun kapanmadığı görüldü ve yeni bir cerrahi operasyon planlandı. İlgili bölgedeki yumuşak doku açıklığı lokal anestezi altında palatinalden tam kalınlık mukoperiosteal flep kaydırılarak suture edildi ve hasta takibe alındı. Yapılan takipler sonucu yumuşak doku iyileşmesi de tamamlandı. Oroantral açıklıklar genellikle maksiller küçük azı veya büyük azı dişlerin çekiminden sonra, implant cerrahisi veya implant kaybıyla, sinür lifting operasyonlarını takiben bozulmuş yara iyileşmesiyle, osteomyelit, kist ve tümörler ve başka iatrojenik sebeplerden kaynaklanabilmektedir. Tedavisinde açıklığın boyutuna göre spontan iyileşmeyi beklemekten başlamakla birlikte basit yaklaştırma tekniği, bukkal yağ dokusu flebi, palatal flep tekniği veya greftleme tercih edilebilir. Erken farkedilen perforasyonlarda yakın dokulardan kazanılan fleplerle daha kolay kapatılabilme imkânı varken gecikmiş tedavi daha karmaşık işlem basamaklarını beraberinde getirebilir ve hasta konforunu azaltır. Maksilla posterior bölgedeki başarısız implantların sökümünün ardından oroantral ilişkinin kontrol edilmesi ve erken teşhisi, ileri komplikasyonların önüne geçmede önem arz etmektedir. Diş hekimleri bu tür vakaların teşhisinde daha dikkatli davranmalı ve gerekli tetkik ve tedaviler için ilgili uzman hekimlere yönlendirme yapmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oroantral ilişki, palatal flep, implant

Closure of Oroantral Fistula Occurring After Early Implant Loss Due to Periimplantitis Using Palatal Flap Technique Case Report

Oroantral communications are known as pathological connections occurring between the oral cavity and maxillary sinus. The term oroantral fistula refers to chronic oroantral relationship. These are generally larger than acute communications and are either unnoticed sinus communications or chronic cases that have not been successful despite being noticed and intervened. In this case report, the treatment of the oroantral gap, which occurred as a result of the removal of the failed implant due to early peri-implantitis in the right maxillary posterior region, with the palatal flap method is described. As a result of the clinical and radiographic examination of a 28-year-old male patient, who applied to our clinic with the complaints of pain, swelling, and what he ate and drank coming out of his nose, in the right maxillary posterior region after the implant treatment performed at an external center and subsequent implant removal, an oroantral fistula was detected. The granulation tissues in the fistula were cleaned, a PTFE membrane was placed in the area and fixed with pins, and bichat fat tissue was sewn on the membrane. After the checks, a new surgical operation was planned because the oroantral relationship was closed, but the soft tissue was not closed. The soft tissue communication in the relevant area was sutured by shifting a full thickness mucoperiosteal flap from the palatal region. As a result of the follow-up soft tissue healing was completed. Oroantral communications can generally occur after extraction of maxillary teeth, implant surgery or implant loss, osteomyelitis, cysts, tumors and other iatrogenic causes. Depending on the size of the communication, simple approximation technique, buccal fat tissue flap, palatal flap technique or grafting may be preferred, although treatment may start from waiting for spontaneous healing. After the removal of failed implants in the maxilla posterior region, checking the oroantral relationship and early diagnosis are important in preventing further complications. Dentists should be more careful in diagnosing such cases and refer them to relevant specialists for necessary examinations and treatments.

Keywords: Oroantral communication, palatal flap, implant

DP8

Sementoossifying Fibroma ve Compound Odontomanın Birlikte Görüldüğü Nadir Bir Vaka Sunumu

Sevde ASLAN¹, Bilgün ÇETİN¹, Derya İÇÖZ¹

¹Selçuk Üniversitesi

Sorumlu Yazar: sevdneaslan@gmail.com

Amaç: Sementoossifying fibroma, değişken miktarda anormal kemik içeren, hücreden zengin, fibröz dokudan oluşan iyi huylu bir kemik tümörüdür. Klinik özellikleri ağrısız seyirden agresif davranış tarzına kadar değişebilir. Her yaşta ortaya çıkabilir ancak en sık genç erişkinlerde görülür. Hastalık fark edildiğinde genellikle asemptomatiktir. Bazen fasial asimetri gelişir. Bu vaka sunumunun amacı odontomayla birlikte görülen sementoossifying fibroma tanısı konulan genç hastanın zaman içinde gelişen rekkürrensinden bahsederek, klinik ve radyolojik bulgularını incelemektir.

Vaka Sunumu: 17 yaşında sistemik bir hastalığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize sol alt çenedeki şişlik sebebiyle başvuruyor. Yapılan klinik muayene sonucunda hastanın 36 ve 37 numaralı dişlerinin olmadığı ve sol alt mandibuler bölge sert şişlik olduğu tespit edildi. Panoramik radyografi ve konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile radyolojik inceleme yapıldı. Alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografide en geniş sınırları 42mmx 46,8mmx 35,2mm olan içeriğinde kalsifiye alanlar bulunan 36 ve 37 numaralı dişlerin gömülü olduğu ve lezyon içerisinde compound odontomaların olduğu sınırları belirgin, bukkal kemikte dekstrüksiyona sebep olmuş, ekspansive lezyon görülmüştür. Hasta 2018 yılında benzer görüntüden ötürü cerrahi operasyon geçirmiş olup lezyonun bir kısmı eksize edilmiştir. 2019 yılındaki panoramik radyografisine kıyasla lezyonun genişlediği tespit edilmiştir. 2018 yılındaki patoloji sonucu lezyonun sementoossifying fibroma olduğunu ve içeriğinde diş benzeri yapıların olduğunu desteklemektedir.

Sonuç: Sementoossifying fibroma ve odontoma nadirde olsa birlikte görülebilir. Lezyonun cerrahi olarak tamamının eksize edilmesi rekürresi önlemek için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sementoossifying fibroma, Odontoma, Rekürrens

Rare Presentation of Cemento-Ossifying Fibroma and Compound Odontoma Together: A Case Report

Aim: Cemento-ossifying fibroma is a benign bone tumor composed of variable amounts of abnormal bone within a cell-rich, fibrous tissue. Its clinical features range from asymptomatic to aggressive behavior. Although it can occur at any age, it is most commonly seen in young adults. The disease is often asymptomatic when first noticed, but sometimes facial asymmetry may develop. The purpose of this case presentation is to discuss the recurrent course over time of a young patient diagnosed with cemento-ossifying fibroma coexisting with odontoma, and to examine its clinical and radiological findings.

Case Report: A 17-year-old male patient without any systemic diseases presented to our clinic with swelling in the lower left jaw. Clinical examination revealed the absence of teeth 36 and 37, with a firm swelling in the lower left mandibular region. Radiological examination was conducted using panoramic radiography and cone-beam computed tomography (CBCT). CBCT images showed buried teeth 36 and 37 with the widest dimensions of the lesion measuring 42mm x 46.8mm x 35.2mm, containing calcified areas and compound odontomas within the lesion, with well-defined boundaries. It caused buccal bone destruction and an expansive lesion was observed. The patient had undergone a surgical operation in 2018 due to a similar appearance, and a part of the lesion was excised. A comparison with the panoramic radiograph from 2019 revealed an enlargement of the lesion. The pathology result from 2018 supported the diagnosis of cemento-ossifying fibroma with tooth-like structures within the lesion.

Conclusion: Cemento-ossifying fibroma and odontoma can rarely coexist. It is important to surgically excise the entire lesion to prevent recurrence.

Keywords: Cemento-ossifying fibroma, Odontoma, Recurrence

DP9

Tam Dişsiz Arkların İmplant Destekli Sabit Protezlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Ahmet Haydar PARLAK¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dt.haydarparlak@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı tam dişsiz hastanın maksillada 4 implant, mandibulada 6 implant ile sabit protetik rehabilitasyonunun yapılmasıdır.

Olgu sunumu: Alt ve üst çene tam dişsizlik şikayetiyle ve sabit protetik tedavi isteğiyle kliniğimize başvuran 65 yaşındaki erkek hastaya yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda hastanın maksiller sinüs bölgesinde yeterli kemik seviyesi olmadığı için 4 implant ve mandibulaya ise 6 implant ile tedavisi planlandı. Osteointegrasyon sürecinden sonra hasta protetik rehabilitasyon için kliniğimize başvurdu. İlk aşamada dijital tarama parçaları ağız içinde konumlandırıldı ve ağız içi tarayıcı (Helios 600, Changzhou Sifary Technology Co., Ltd, China) ile tarandı. Elde edilen dijital verilerle polimetil metakrilat (PMMA) esaslı akrilik geçici protez üretildi ve ağız içerisinde okluziyon kontrolü yapıldı. Sonraki seansta zirkonyum altyapı uyumu kontrol edildi ve renk seçimi yapıldı. Daha sonra dentin prova aşamasında okluzal uyumsuzluklar giderilip estetik kontroller yapıldı. Firmanın önerdiği kuvvet değerinde (15 N/cm) torklandı. Son olarak da vida delikleri teflon bant yerleştirildikten sonra akışkan kompozitle kapatıldı.

Sonuç: İmplant destekli sabit protezler ile tam ağız rehabilitasyonu sağlanarak hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılandı. Hastanın 6 aylık kontrollerinde estetik ve fonksiyonel olarak olumsuz herhangi bir bulguya rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: İmplant destekli sabit protez, Tam dişsizlik, Dijital diş hekimliği

Rehabilitation Of A Edentulous Patient With Implant-Supported Fixed Prosthesis: Case Report

Objective: The purpose of this case report is to perform fixed prosthetic rehabilitation of an edentulous patient with 4 implants in the maxilla and 6 implants in the mandible.

Case report: As a result of the clinical and radiographic examinations performed on a 65-year-old male patient who applied to our clinic with the complaint of complete edentulism in the lower and upper jaw and the request for fixed prosthetic treatment, the patient was planned to be treated with 4 implants in the maxilla because there was not enough bone level in the maxillary sinus area and 6 implants in the mandible. After the osteointegration process, the patient applied to our clinic for prosthetic rehabilitation. In the first stage, digital scan bodies were positioned in the mouth and scanned with an intraoral scanner (Helios 600, Changzhou Sifary Technology Co., Ltd, China). With the digital data obtained, a polymethyl methacrylate (PMMA) based acrylic temporary prosthesis was produced and occlusion control was performed in the mouth. In the next session, zirconium substructure compatibility was checked. Color selection has been made. Then, during the dentin rehearsal phase, occlusal discrepancies were eliminated and aesthetic checks were performed. It was torqued to the force recommended (15 N/cm) by the company. Finally, the screw holes were closed with flowable composite after applying teflon tape.

Conclusion: By providing full mouth rehabilitation with implant-supported fixed prostheses, the patient's aesthetic and functional expectations were met. No aesthetic or functional negative findings were found at the patient's 6-month follow-up.

Keywords: Fixed implant-supported prostheses, Edentulism, Digital dentistry

DP10

Restore Edilebilirliği Mümkün Olmayan Dişlerde Çekime Alternatif Bir Yaklaşım Hemiseksiyon Olgu Sunumu

Müzeyyen Dilşah DEMİRAY¹, Ahmet ALTAN², Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: demiraydilsah@gmail.com

Amaç: Diş hekimliğinin temel amaçlarından biri dişlerin ömür boyu ağız içerisinde korunmasıdır. Hemiseksiyon, doğal diş yapısını korumak amacıyla çürük, fraktür veya kök perforasyonu nedeniyle hasar görmüş restorasyon ihtimali olmayan çok köklü bir dişin bir kökünün cerrahi olarak rezeke edilmesidir. Bu vakada restore edilebilirliği mümkün olmayan mandibular molar dişin hemiseksiyon ile tedavisi sonrası 9 aylık klinik takibinin raporlanması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Sol mandibular bölgede zonklar tarzda şiddetli ağrı şikayeti ile Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 15 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesinde 36 numaralı dişin mezio-aproksimalinde çürüğe bağlı kavitasyon, perküsyon hassasiyeti olduğu tespit edilmiştir. Radyolojik muayenesi için alınan panoramik radyografisinde 36 numaralı dişin mezio-aproksimalinde dentin ve pulpayı içeren çürük ve aynı zamanda köklerde lamina durada aralanma görülmüştür. Yapılan soğuk testi ve elektrikli pulpa testi sonucu negatif yanıt alınmıştır. Aynı zamanda 36 numaralı dişin mezial yönde, 35 numaralı dişin ise distal yönde 36 numaradaki çürük kavitesine doğru devrildiği ve mezialde restore edilebilecek alanın olmadığı tespit edilmiştir. Hastaya Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümü ile konsültasyon sonucunda kanal tedavisi ve takiben hemiseksiyon yapılması planlanmıştır. Pedodonti kliniğinde 36 numaralı dişin distal kanalının kanal tedavisi tamamlanmıştır. 1 hafta sonra cerrahi kliniğinde operasyon ile mezial köklere hemiseksiyon uygulanmıştır. 1. ay, 3. Ay, 6. Ay ve 9. ay kontrolleri sağlanmış, radyografileri alınmıştır. Hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı, dişlerde perküsyon, mobilite gibi semptomların görülmediği, ve PDL aralanmasının iyileştiği görülmüştür.

Sonuç: Hemiseksiyon, karşılık gelen koronal yapıyla birlikte bir veya daha fazla kökün ortadan kaldırılmasını gerektirir. Özellikle çocuk/ergen hastalarda büyüme-gelişim tamamlanana kadar hemiseksiyon tedavisi ile restorasyon problemi olan dişlerin çekim öncesi sağ kalımları sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Hemiseksiyon, Derin çürükler, Mandibular molar, Endodontik tedavi

An Alternative Approach to Extraction in Non-Restorable Teeth Hemisection Case Report

Objective: One of the main goals of dentistry is to protect teeth in the mouth for life. Hemisection is the surgical resection of one root of a multi-rooted tooth that is damaged due to caries, fracture or root perforation and has no possibility of restoration, in order to preserve the natural tooth structure. In this case, it is aimed to report the 9-month clinical follow-up after the treatment of the non-restorable mandibular molar tooth with hemisection.

Case Report: In the clinical examination of a 15-year-old male patient who applied to the Pedodontics clinic of Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry with the complaint of severe throbbing pain in the left mandibular region, it was determined that there was cavitation and percussion sensitivity due to caries in the mesio-aproximal of tooth number 36. In the panoramic radiograph taken for radiological examination, a caries involving the dentin and pulp was observed in the mesio-proximal part of tooth number 36, as well as a gap in the lamina dura at the roots. A negative response was received as a result of the cold test and electric pulp test. At the same time, it was determined that tooth number 36 was tipped mesially and tooth number 35 was tipped towards the decay cavity number 36, and there was no area that could be restored mesially. As a result of consultation with the Oral and Maxillofacial Surgery department, the patient was planned to undergo root canal treatment and subsequent hemisection. The root canal treatment of the distal canal of tooth number 36 was completed in the pedodontics clinic. One week later, hemisection was performed on the mesial roots in the surgery clinic. 1st month, 3rd month, 6th month and 9th month follow-ups were provided and radiographs were taken. It was observed that the patient did not have any complaints, there were no symptoms such as percussion or mobility in the teeth, and the PDL spacing was improved.

Conclusion: Hemisection requires the elimination of one or more roots along with the corresponding coronal structure. Especially in child/adolescent patients, the survival of teeth with restoration problems before extraction can be ensured by hemisection treatment until growth and development is completed.

Keywords: Hemisection, Profund caries, Mandibular molar, Endodontic treatment

DP11

Mental Retarde İki Hastada Dijital Ve Konvansiyonel Ölçü İle Elde Edilen Hareketli Bölümlü Protezlerin Hekim Tarafından Değerlendirilmesi

Osman KAYA¹, Göknil ALKAN DEMETOĞLU¹

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın, Türkiye
Sorumlu Yazar: osman.kaya@adu.edu.tr

Mental retarde hastalarda ağız hijyeni iyi sağlanamadığından ya da konjenital eksiklikler nedeniyle diş kayıpları sıklıkla görülmektedir. Hareketli bölümlü protezler bu hastalar için hala etkili bir tedavi yöntemi olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı mental retarde 2 hastada, iki farklı ölçü yöntemi ile elde edilen hareketli bölümlü protezlerin yapım ve uyum aşamalarının hekim tarafından değerlendirilmesidir. 58 yaşındaki erkek hasta diş eksikliğine bağlı fonksiyon kaybı şikayetiyle yakınları aracılığıyla bölümümüze başvurdu. Temizlik kolaylığı ve minimal invaziv olması sonucu hareketli bölümlü protez yapılmasına karar verildi. Hastanın bulantı refleksi olduğundan ve seans sayısının azaltılması istendiğinden çenelerin dijital ölçüsü alındı. 3B modeller elde edilerek iskeletler üretildi. Konvansiyonel yöntemle ilerlediğimiz kadın hasta, 31 yaşında diş eksikliklerine bağlı fonksiyon kaybı şikayetiyle yakınları aracılığıyla bölümümüze başvurdu. Anatomik ölçü ve fonksiyonel ölçü aşamalarından sonra iskeletler üretildi. İskelet uyumları kontrol edilip gerekli olan uyumlamalar yapıldıktan sonra her iki hastanın iskeletleri diş dizimine gönderildi. Ardından dişli provalar yapıldı ve protezler bitime gönderildi. Ölçü alım kolaylığı, seans sayısı, iskelet uyumları, protez-doku uyumu ve protez teslimi sonrası vuruk seansı sayısından protezler karşılaştırıldı. Dijital ölçü, bulantı refleksi olan hastada daha rahat ve kısa zamanda ölçü almamızı sağladı. Ayrıca ölçü tek aşamada alındığı için 1 seans daha az yapıldı. 3B model, ölçü dökümü sırasında oluşabilecek sorunları nispeten önleyebildiğinden iskelet uyumlaması gerekmeden diğer aşamaya geçildi. Kontrol seanslarında 3B model edilerek yapılan protezlerde hastanın şikayetleri daha azdı.

Anahtar Kelimeler: Mental retardasyon, hareketli bölümlü protez, dijital ölçü, 3B model

Evaluation By Physician of Removable Partial Dentures Obtained By Digital And Conventional Impression In Two Patients With Mental Retardation

Tooth loss is frequently seen in mentally retarded patients due to poor oral hygiene or congenital deficiencies. Removable partial dentures are still used as an effective treatment method for these patients. The aim of this study is evaluate by physician the construction and fitting stages of removable partial dentures obtained with two different impression methods in 2 patients with mental retardation. A 58 years old male patient was referred to our department by his relatives with the complaint of loss of function due to missing teeth. It was decided to make a removable partial denture due to its ease of cleaning and minimal invasiveness. Since the patient had a nausea reflex and it was desired to reduce the number of sessions, digital impressions of the jaws were taken. 3D models were obtained and major connectors were produced. A 31 yeas old female patient, whom we proceeded with the conventional method, applied to our department through her relatives with the complaint of loss of function due to missing teeth. After the anatomical and functional measurement stages, the major connectors were produced. After checking the major connector conformity and making the necessary adjustments, the major connectors of both patients were sent for teeth alignment. Then the dental fittings were made and the dentures were sent for finishing. Prostheses were compared in terms of ease of impression taking, number of sessions, major connector compatibility and prosthesis-tissue compatibility. The digital impression allowed us to take the impression more comfortably and in a shorter time in a patient with nausea reflex. In addition, since the impression was taken in a single stage, 1 less session was performed. Since the 3D model can relatively prevent problems that may occur during impression casting, we proceeded to the next stage without the need for major connector adaptation. In the control sessions, the patient's complaints were less in prostheses made with 3D modeling.

Keywords: Mental retardation, removable partial dentures, digital impression, 3D model

DP12

Mandibulada Geniş Deskrüksiyon Yapan Skuamoz Hücreli Karsinoma: Bir Olgu Sunumu

Nimet VAROL¹, Ömer EKİCİ¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimler Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: nimet3041varol@gmail.com

Skuamöz hücreli karsinom (SHK) baş ve boyun bölgesinde en sık görülen malign tümördür. SHK zamanla daha derin dokulara ve kemiğe yayılabilmekte lokal destrüktif büyüme ve metastaz yapabilmektedir. Bu posterde mandibulada hem periferik hem de santral yerleşimli büyük boyutlara ulaşmış SHK olgusu sunulmuştur. Kliniğimize alt çene ön bölgesinde dişetinde şişlik ve ağrı şikâyeti ile başvuran 46 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik muayenesinde sağ mandibular ön bölge 42 ve 43 nolu dişler bölgesinde dişetinde ve vestibüler sulkusta 2x3 cm boyutlarında yüzeysel kabarıklık kanamaya meyilli karnabahar görünümü lezyon tespit edilmiştir. Yumuşak dokudaki lezyonun kemik içine kadar uzandığı görülmüştür. Alınan panoramik filmde 2x7 cm çaplarında mandibula sol alt kanin dişinden sağ alt 2. premolar diş bölgesine uzanan alt çene ön bölgeyi tamamen içine alan radyolüsent görünümü büyük kemik içi lezyon izlenmiştir. Alınan konik ışıklı bilgisayarlı tomografide ise ilgili bölgede hem bukkal hem de lingual alveol kemikte perforasyonlar izlenmiştir. Hastada risk faktörleri sorgulandığında sigara ve alkol kullanımı öyküsü yoktu fakat hastanın oral hijyeni kötü idi. Lokal anestezi altında yumuşak doku lezyonundan insizyonel biyopsi, kemik içinden ise aspirasyon biyopsisi yapılarak "SHK" ya da "verrüköz karsinoma" ön tanıları ile histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Histopatolojik inceleme sonucu lezyona "SHK" tanısı konuldu ve tümörün papillomatöz bir zeminde geliştiği belirtildi. Hasta lezyon hakkında bilgilendirilerek ileri tetkik ve tedavi için Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz kliniğine sevk edildi. Oral kavite kanserlerine çoğunlukla ileri evrelerde tanı konulduğu için hastalığın prognozu kötü seyretmektedir. Bu nedenle erken tanı için toplumun ve diş hekimlerinin ağız kanserleri konusunda eğitilmesi prognozu iyileştirebilir ve hastaların hayatta kalma süresini arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz hücreli karsinom, ağız kanseri, mandibula, insizyonel biyopsi

Extensive Description of Squamous Cell Carcinoma in The Mandibula: A Case Report

Squamous cell carcinoma (SCC) is the most common malignant tumor in the head and neck region. SCC can spread to deeper tissues and bones, causing local destructive growth and metastasis. In this poster, a case of large-sized SCC located both peripherally and centrally in the mandible is presented. In the clinical examination of a 46-year-old female patient who applied to our clinic with complaints of swelling and pain in the gums in the anterior region of the lower jaw, a 2x3 cm-sized cauliflower-like lesion with a raised stem on the surface, prone to bleeding, was detected on the gums and vestibular sulcus in the area of teeth 42 and 43 in the right mandibular anterior region. It was observed that the lesion in the soft tissue extended into the bone. In the panoramic film taken, a large intrabony lesion with a radiolucent appearance, measuring 2x7 cm in diameter and extending from the lower left canine tooth of the mandible to the lower right 2nd premolar tooth area, completely encompassing the anterior region of the lower jaw, was observed. In the cone beam computed tomography taken, perforations were observed in both buccal and lingual alveolar bone in the relevant region. When the risk factors were questioned, the patient had no history of smoking or alcohol use, but the patient's oral hygiene was poor. Under local anesthesia, an incisional biopsy from the soft tissue lesion and an aspiration biopsy from the bone were performed and sent for histopathological examination with the preliminary diagnosis of "SCC" or "verrucous carcinoma". As a result of histopathological examination, the lesion was diagnosed as "SCC" and it was stated that the tumor developed on a papillomatous basis. The patient was informed about the lesion and referred to the Ear Nose and Throat Clinic of the Faculty of Medicine for further examination and treatment. Since oral cavity cancers are usually diagnosed in advanced stages, the prognosis of the disease is poor. Therefore, educating the public and dentists about oral cancers for early diagnosis can improve the prognosis and increase the survival time of patients.

Keywords: Squamous cell carcinoma, oral cancer, mandible, incisional biopsy

DP13

İki Yaşında Bir Çocuk Hastada Damakta Görülen Oral Skuamöz Papilloma Ve Cerrahi Tedavisi

Şule TEKER¹, Ömer EKICI²

¹Afsü Diş Hekimliği

²Afsü Diş Hekimliği

Sorumlu Yazar: sule.teker@icloud.com

ÖZ: Oral skuamöz papillomlar skuamöz epitelden köken alan, oral mukozanın sık rastlanan benin epitelyal tümörleridir. Papiller veya verrüköz görünümlü ekzofitik kitleler olup ağzın herhangi bir bölgesini etkileyebilmekle beraber daha sık dil, uvula, yumuşak damak ve dudakta gözlenmektedir. Skuamöz papillomun etiyojisi bilinmemekle birlikte humanpapillomavirus (HPV) ve travma ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada 2 yaşında erkek çocuk hastada sert damakta görülen oral skuamöz papillom ve tedavisi sunulmuştur.

Kliniğimize damakta beyaz karnabahar görünümlü lezyon için sevk edilen hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalık yada enfeksiyon bulgusu yoktu. Klinik muayenede sağ üst çene ön damakta saplı, fibröz, ekzofitik kitleli beyaz lezyon tespit edildi. Hastaya lokal anestezi altında intraoraleksizyonel biyopsi yapıldı. 1.05x0.7x0.5 cm boyutlarında beyaz papillomatöz yapıdaki doku parçası oral skuamöz papilloma ön tanısı ile histo-patolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik incelemede çok katlı epitel altında bağ dokusu, çok sayıda rete pegler ve papiller kısımda spinöz hücre proliferasyonu izlendi ve patoloji raporu oral skuamöz papilloma ön tanısını doğruladı. Lezyonun görüldüğü damak bölgesi skar oluşmadan sorunsuz iyileşti. Hastanın yapılan 1 yıllık takibinde herhangi bir nüks görülmedi. Sonuç olarak oral papillomalar doğru teşhis ve cerrahi tedavi ile tam bir iyileşme sağlanabilen benin lezyonlardır. Aileler çocuklarda sık görülebilen bu lezyon hakkında doğru bilgilendirilmeli ve tedavi için yönlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Oral skuamöz papilloma, eksizyonel biyopsi, benign lezyon

Oral Squamous Papilloma of The Palate and Surgical Treatment in A Two-Year-Old Child

Oral squamous papillomas are common benign epithelial tumors of the oral mucosa originating from the squamous epithelium. They are exophytic masses with a papillary or verrucous appearance and can affect any part of the mouth, but are more commonly observed in the tongue, uvula, soft palate and lips. Although the etiology of squamous papilloma is unknown, it is thought to be related to human papillomavirus (HPV) and trauma. In this study, oral squamous papilloma on the hard palate in a 2-year-old boy and its treatment are presented.

There was no evidence of any systemic disease or infection in the anamnesis taken from the patient who was referred to our clinic for a white cauliflower-looking lesion on the palate. During clinical examination, a white lesion with a stalked, fibrous, exophytic mass was detected on the front palate of the right upper jaw. The patient underwent an intraoral excisional biopsy under local anesthesia. A white papillomatous tissue piece measuring 1.05x0.7x0.5 cm was sent for histopathological examination with the preliminary diagnosis of oral squamous papilloma. In histopathological examination, connective tissue under the stratified epithelium, numerous rete pegs and spinous cell proliferation in the papillary part were observed, and the pathology report confirmed the preliminary diagnosis of oral squamous papilloma. The palate area where the lesion was seen healed without any scarring. No recurrence was observed during the 1-year follow-up of the patient. As a result, oral papillomas are benign lesions that can be fully cured with correct diagnosis and surgical treatment. Families should be correctly informed about this lesion, which can be seen frequently in children, and should be guided for treatment.

Keywords: Oral squamous papilloma, excisional biopsy benign lesion

DP14

Likenoid Mukozitis: Bir Olgu Sunumu

Hilal BULUT¹, Ömer EKİCİ¹

¹Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Sorumlu Yazar: hllblt5252@gmail.com

Likenoid mukozitis, ağızda genellikle ağrı ve yanma, kaşıntı gibi diğer semptomların eşlik edebildiği kırmızı veya beyaz lekelerle ilişkili çok sayıda bağışıklık hücresi ve ağızın iç kısmında doku hasarı ile karakterize bir inflamasyon şeklidir. Kesin nedeni bilinmemekle birlikte liken planus ve pemfigoid gibi immün aracılı durumlarla, ilaç reaksiyonlarıyla ve kimyasal maruziyetlerle ilişkili olabilir. Bu posterin amacı bir kadın hastada ağız mukozasında yaygın olarak görülen likenoid mukozitis olgusunun klinik ve histopatolojik özelliklerini sunmaktır. Kliniğimize başvuran 42 yaşındaki hastanın klinik muayenesinde sağ ve sol yanak mukozasında mavimsi melanotik zeminde, kaldırım taşı görünümünde yaygın beyaz keratinize lezyonlar tespit edildi. Hastanın yanak mukozası dışında dilinde ve dişetlerinde de daha hafif düzeyde yaygın beyaz lekeler ve çizgilenmeler izlendi. Hastadan alınan anamnezde 8 yıldır sigara kullandığı ve son üç yıldır panik atak tedavisi gördüğü (sertralin ve klorpromazin kullandığı) öğrenildi. Hastanın yapılan ağız içi muayenesinde alt ve üst molar dişlerde amalgam restorasyonlar görüldü. Lezyon tamamen asemptomatik idi. Lokal anestezi altında her iki yanak mukozasından insizyonel biyopsi yapıldı ve alınan doku örnekleri işaretlenerek histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik incelemede epitelde squamatizasyon ve bazı alanlarda vakualizasyon izlendi. Ayrıca epitelde apopitotik hücreler, subepitelyal stromada lenfositlerin ön planda olduğu bant tarzında iltihabi hücre infiltrasyonu ve pigment inkontinansı görüldü. Histopatolojik inceleme "likenoid mukozitis" tanısı aldı. Hastada olası etyolojik risk faktörleri araştırıldı ve yakın takibe alındı. Hastanın mevcut amalgam dolgularının kompozit dolgu ile değiştirilmesi ve sigarayı bırakması önerildi. Ayrıca kullanmış olduğu anksiyolitik ilaçların olası yan etkileri açısından izlendi. Ağızda uzun süre devam eden likenoid mukozitis lezyonları displaziye ve malign dönüşüme yol açabileceği için hastalar yakından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Likenoid mukozitis, liken planus, bukkal mukoza, insizyonel biyopsi

Lichenoid Mucositis: a Case Report

Lichenoid mucositis is a form of inflammation characterized by a large number of immune cells and tissue damage in the interior of the mouth, often associated with red or white patches in the mouth that may be accompanied by other symptoms such as pain and burning, itching. Although the exact cause is unknown, it may be related to immune-mediated conditions such as lichen planus and pemphigoid, drug reactions, and chemical exposures. The purpose of this poster is to present the clinical and histopathological features of a case of lichenoid mucositis, which is commonly seen in the oral mucosa in a female patient. During the clinical examination of a 42-year-old patient who applied to our clinic, widespread white keratinized lesions with a bluish melanotic background and a cobblestone appearance were detected on the right and left cheek mucosa. Apart from the patient's cheek mucosa, milder widespread white spots and lines were also observed on her tongue and gums. In the anamnesis taken from the patient, it was learned that she had been smoking for 8 years and had been treated for panic attacks (she used sertraline and chlorpromazine) for the last three years. Intraoral examination of the patient revealed amalgam restorations on the lower and upper molar teeth. The lesion was completely asymptomatic. An incisional biopsy was performed from both cheek mucosa under local anesthesia, and the tissue samples taken were marked and sent for histopathological examination. In histopathological examination, squamatization in the epithelium and vacuolization in some areas were observed. In addition, apoptotic cells in the epithelium, band-like inflammatory cell infiltration in which lymphocytes were prominent in the subepithelial stroma, and pigment incontinence were observed. Histopathological examination diagnosed "lichenoid mucositis". Possible etiological risk factors were investigated in the patient and she was followed up closely. It was recommended that the patient replace his existing amalgam fillings with composite fillings and quit smoking. In addition, she was monitored for possible side effects of the anxiolytic drugs he used. Patients should be closely monitored as long-term lichenoid mucositis lesions in the mouth may lead to dysplasia and malignant transformation.

Keywords: Lichenoid mucositis, lichen planus, buccal mucosa, incisionel biopsy

DP15

Zirkon Seramik Restorasyonlar İle Tam Ağız Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Yunus ÇETİN¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi, Isparta, Türkiye

Sorumlu Yazar: yns_yns1245@hotmail.com

Amaç: Çoklu diş eksikliği ve madde kaybına bağlı çok fazla restorasyonlu dişe sahip vakalarda multidisipliner tedavi planlanmalıdır. İleri madde kayıplı dişlerin restoratif tedavisinin sağkalım oranının yüksek olması açısından protetik tedavi de çalışmaya dahil edilmelidir. Bu olgu sunumunda madde kaybının fazla olduğu dişlere sahip hastanın fonksiyonel ve estetik açıdan tam ağız protetik rehabilitasyonu amaçlanmaktadır.

Yöntem: Protetik Diş Tedavisi kliniğimize başvuran hastanın şikâyeti ileri derecede madde kaybına bağlı dişlerin fonksiyonel olarak tedavisinin idamesi ve ön bölgede estetik olmayan görüntüsüydü. Hastanın klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı. Çok sayıda uyumu bozulmuş restorasyonlar, aşırı madde kayıplı dişler ve eksik dişlerin varlığı tespit edildi.

Hastadan fotoğraflar alındı. Alınan fotoğraflara dijital olarak hasta yüz şekline ve profiline uygun gülüş tasarımı yapıldı. Yapılan tasarım hastanın onayına sunuldu. Tasarım hasta tarafından da onaylandı. Aşırı madde kaybı olan dişlerin öncelikle restoratif ve endodontik tedavileri için yönlendirildi. Hastanın diğer bölümlerde tedavilerinin tamamlanmasından sonra kliniğimizde dişlerin preperasyonu yapıldı. Konvansiyonel olarak ölçü alındı. Alınan ölçüyle birlikte onaylanan tasarım laboratuvara gönderildi. Zirkon alt yapılar sonraki seansta prova edildi. Basamak, oklüzyon, ön ve yan profilden yüz görünümü, orta hat ile uyumu kontrol edilen altyapılar dentin için laboratuvara gönderildi.

Dentin provası yapıldı. Basamak, ön ve yan profilden yüz görünümü, gülüş hattı ve diş eti çıkış profili parametrelerine bakıldı. Orta hat ile uyumu kontrol edildi. Uygun okluzal temaslar ayarlandı. Glaze işlemi klinikte uygulandı. Aynı gün simantasyon yapıldı.

Sonuç: İleri derecede madde kaybının olduğu, eksik ve ön bölgede estetik olmayan dişlere sahip hastanın yüz tipine uygun istediği estetik görünüm beklentisi karşılandı.

Anahtar Kelimeler: Zirkon, kron, gülüş tasarımı, estetik

Full Mouth Prosthetic Rehabilitation with Zircon Ceramic Restorations: Case Report

Aim: Multidisciplinary treatment should be planned in cases with many restored teeth due to missing teeth and material loss. Prosthetic treatment should also be included in the study in order to have a high oral survival rate of teeth with advanced restorative treatment. This case report aims to provide functional and aesthetic full-mouth prosthetic rehabilitation of a patient with too many teeth due to material loss.

Method: The complaint of the patient who applied to our Prosthodontics clinic was the maintenance of the functional treatment of the teeth due to advanced material loss and the unaesthetic appearance in the front area. Clinical and radiological examinations of the patient were performed. A large number of maladapted restorations, teeth with excessive material loss, and missing teeth were detected. Photographs were taken from the patient. A smile design appropriate to the patient's face shape and profile was digitally created from the photographs taken. The design was presented to the patient for approval. The design was also approved by the patient. He was primarily directed for restorative and endodontic treatments of teeth with excessive material loss. After the patient's treatment in other departments was completed, the teeth were prepared in our clinic. Measurements were taken conventionally. The approved design, along with the measurements taken, was sent to the laboratory. Zircon substructures were rehearsed in the next session. The infrastructures, which were checked for step, occlusion, front and side profile facial view, and compatibility with the midline, were sent to the laboratory for dentin examination.

Dentin rehearsal was performed. Step, front and side profile facial view, smile line and gingival emergence profile parameters were examined. Compatibility with the midline was checked. Appropriate occlusal contacts were set. The glaze procedure was performed in the clinic. Cementation was performed on the same day.

Conclusion: The aesthetic appearance expectation of the patient, who had advanced material loss, missing teeth and unaesthetic teeth in the front area, was met in accordance with her facial type.

Keywords: Zircon, crown, smile design, aesthetics

DP16

Gecikmiş Müdahale Sebebiyle Komplike Hale Gelen Bir Odontojenik Enfeksiyon: Vaka Sunumu

Fatma DOĞAN¹, Fatma Beyza DENİZ¹, Ahmet ANAÇ¹, Bozkurt Kubilay IŞIK¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: fatmad1352@gmail.com

Yirmi üç yaşındaki kadın hasta şiddetli ağrı, trismus ve sol submandibular bölgede ekstraoral şişlik şikayetiyle başvurdu. Radyografik değerlendirmede diğer dişlerde de çürüklerle birlikte 37 no'lu dişte çürük ve periapikal radyolüseni izlendi. Ekstraoral olarak, şişliğin üzerindeki cilt nekroze olarak siyah bir renk almıştı. Sistemik tutulum düşündürecek ateş, halsizlik, titreme, taşikardi veya bradikardi yoktu. Bölge aynı gün ekstraoral olarak drene edildi. Çok miktarda pü akıntısını takiben nekroze cilt ve cilt altı dokular eksize edildi. Geniş bir kütanöz defekt meydana geldiği için ayrıca dren yerleştirmeye gerek görülmedi. Defektin etrafına antibakteriyel bir krem uygulandı ve bandajlandı. Sistemik kombine antibiyotik (amoksisilin+klavunat ve metronidazol), ağrı kesici (deksketoprofen) ve antiseptik gargara (klorheksidin) reçete edildi. Hasta iki gün sonra kontrole çağrıldı. Bu arada ağız açıklığı arttığından dolayı enfeksiyon kaynağı olan 37 numaralı diş çekilebildi. Hasta her gün kontrole geleceğini beyan ettiği için—sistemik tutulum olmamasına rağmen—hastaneye yatırıldı. Burada üç gün boyunca düzenli takip ve pansumanları yapıldı. Daha sonra evine dönen hasta günlük pansumanlarını kendisi devam ettirdi ve haftada bir kontrole çağrıldı. İlk başvurudan on gün sonra ekstraoral drenaj bitti. Antibiyotik kürüne iki hafta devam edildi. İlk başta ciltteki geniş defektin enfeksiyon tamamen çözüldükten sonra bilobe flep tekniği ile kapatılması planlandı fakat bölge gayet iyi bir şekilde sekonder iyileştiği için buna gerek görülmedi. İleri dönemde hasta dış görünümünden rahatsız olursa skar revizyonu yapılacaktır.

Odontojenik enfeksiyonlar geciktirilmeden tedavi edilmelidir. “Apseli diş çekilmez” yanlıgısı sebebiyle basit bir müdahale ile kontrol altına alınabilecek odontojenik enfeksiyonlar çok ciddi komplikasyonlara yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik enfeksiyon, diş çekimi, apse, selülit

An Odontogenic Infection Complicated by Delayed Intervention: A Case Report

A 23-year-old woman presented with severe pain, trismus, and extraoral swelling of the left submandibular region. Radiographic evaluation revealed caries and periapical radiolucency in tooth number 37, with caries in other teeth. Extraorally, the skin over the swelling was necrotic and black. There was no fever, malaise, chills, tachycardia, or bradycardia, suggesting systemic involvement. The area was drained extraorally the same day. Following a large amount of pus discharge, necrotic skin and subcutaneous tissues were excised. Because a large cutaneous defect was created, there was no need for additional drain placement. Antibacterial cream was applied around the defect and bandaged. Systemic combined antibiotics (amoxicillin+clavunate and metronidazole), analgesics (dexketoprofen), and an antiseptic mouthwash (chlorhexidine) were prescribed. The patient was referred for follow-up two days later. Meanwhile, tooth number 37, which was the source of infection, could be extracted due to increased mouth opening. Since the patient stated that she could not be followed-up every day, she was admitted to the hospital despite the absence of systemic involvement. Regular follow-up and dressings were performed for three days. Afterwards, the patient returned home and continued daily dressings on her own and was called for follow-up once a week. Ten days after the first admission, extraoral drainage was completed. The antibiotic course was continued for two weeks. Initially, the large skin defect was closed using the bilobe flap technique after the infection was completely resolved; however, this was not necessary because the area healed well. In the future, scar revision should be performed if the patient is uncomfortable with an external appearance.

Odontogenic infections should be treated immediately. Odontogenic infections that can be controlled with a simple intervention due to the misconception that "abscessed tooth cannot be extracted" can lead to serious complications.

Keywords: Odontogenic infection, tooth extraction, abscess, cellulitis

DP17

Periapikal Lezyonlu Tek Köklü Bir Dişin Endodontik Tedavisi

Nüşhet DOĞAN¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: uzmanendodonti@gmail.com

22 yaşındaki bayan hasta sağ alt 4 numaralı dişindeki ağrı sebebiyle kliniğimize başvurdu. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan hastanın dental muayenesinde sağ alt 4 numaralı dişinin kırık olduğu ve perküsyon hassasiyeti olduğu tespit edildi. İlgili diş soğuk uyarana tepki vermedi. Elektrikli pulpa testi ile dişin devital olduğu belirlendi. Yapılan radyolojik değerlendirmede ilgili dişin periapikal bölgesinde radyolüsent bir bölge görüldü. Kronik apikal apse tanısı konularak endodontik tedaviye karar verildi. Hastanın yazılı onayı alındı. İlgili diş ruber dum ile izole edildikten sonra, dişe dişe giriş kavitesi açıldı. Sonra rotary sistem (Dentsply ProTaper Universal) eğelerle kök kanalı şekillendirildi. İşlem boyunca %2,5'lik Sodyum Hipoklorit (NaOCl) kullanılarak irrigasyon sağlandı. Serum fizyolojik ile irrigasyon yapıldı ve kök kanalı kurulandı. Medikaman olarak kanala kalsiyum hidroksit (Merck, Darmstadt, Germany) yerleştirildi ve rezin modifiye cam iyonomer siman (Meron plus Voco Germany) ile geçici olarak kapatıldı. 10 gün sonra hasta tekrar çağırıldı. Preparasyon ve master kon provasının ardından kanal dolgusu epoksi rezin içerikli kanal patı (Ah Plus Jet Dentsply, USA) ve gutta-perka (Diadent, Chongju, Korea) ile soğuk lateral kondenzasyon tekniği kullanılarak gerçekleştirildi. Sonrasında daimi kompozit restorasyonu yapıldı.

6 aylık takibimizde periapikal lezyonun iyileştiği gözlemlendi. Kanal tedavisinin uygun şekilde yapılması ve kalsiyum hidroksit medikasyonu ile lezyonun gerileyip kemik iyileşmesinin belli oranda gerçekleştiği radyografik olarak gözlenmektedir. Olgu 4 yıl süreyle takip edilecektir. Temel kurallarla yapılan endodontik tedavi sonrasında cerrahi müdahaleye gerek kalmadan geniş periapikal lezyonlar iyileşebilmektedir. Temel kuralları uygulamak için endodontist olmak gerekli değildir.

Anahtar Kelimeler: Periapikal lezyon, Kalsiyum hidroksit, Medikaman, Endodontik tedavi, İyileşme

Endodontic Treatment of a Single Rooted Tooth with Periapical Lesion

A 22-year-old female patient applied to our clinic due to pain in her lower right tooth number 4. During the dental examination of the patient, who did not have any systemic disease, it was determined that the lower right tooth number 4 was broken and had sensitivity to percussion. The involved tooth did not respond to the cold stimulus. It was determined that the tooth was devital by electric pulp test. In the radiological evaluation, a radiolucent area was seen in the periapical region of the relevant tooth. A diagnosis of chronic apical abscess was made and endodontic treatment was decided.

Written consent of the patient was obtained. After the relevant tooth was isolated with ruber dum, a tooth-to-tooth access cavity was opened. Then, the root canal was shaped with rotary system (Dentsply ProTaper Universal) files. Irrigation was provided using 2.5% Sodium Hypochlorite (NaOCl) throughout the procedure. Irrigation was performed with physiological saline and the root canal was dried. Calcium hydroxide (Merck, Darmstadt, Germany) was placed in the canal as a medicament and it was temporarily closed with resin-modified glass ionomer cement (Meron plus Voco Germany).

After 10 days, the patient was called again. After preparation and master cone rehearsal, canal filling was performed using epoxy resin-containing canal sealer (Ah Plus Jet Dentsply, USA) and gutta-percha (Diadent, Chongju, Korea) and cold lateral condensation technique. Afterwards, permanent composite restoration was performed.

In our 6-month follow-up, it was observed that the periapical lesion healed. It is observed radiographically that with proper root canal treatment and calcium hydroxide medication, the lesion regresses and bone healing occurs to a certain extent. The case will be followed for 4 years. After endodontic treatment following basic rules, large periapical lesions can be healed without the need for surgical intervention. It is not necessary to be an endodontist to apply the basic rules.

Keywords: Periapical lesion, Calcium hydroxide, Medicament, Endodontic treatment, Healing

DP18

Sporcularda Travma Sonucu Santral ve Lateral Dişte Meydana Gelen Lateral Lüksasyon Yaralanması ve Tedavisi: Vaka Raporu

Meliha ÇAKIR¹, Merve ABAKLI İNCİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: mliha.dt@gmail.com

Amaç: Birçok sportif aktivite sırasında boks, judo, futbol, basketbol gibi temas sporlarında tekme, yumruk, raket gibi fiziksel darbeler orafasial bölgede travmatik yaralanmalara neden olmaktadır. Dentoalveolar yapı bu travmalardan en çok etkilenen bölge olmaktadır. Bu vaka raporunda; judo esnasında yüze gelen darbe sonucu santral ve lateral dişte meydana gelen travma kaynaklı lateral lüksasyona uğramış maxiller santral ve lateral dişin reimplantasyonu, uygulanan tedavi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Judo antrenmanı esnasında yüzüne aldığı darbe sonucu maxiller santral ve lateral dişinde lateral lüksasyon meydana gelen 14 yaşındaki kız çocuk 1 saat içerisinde Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayenede çene kemiğinde kırık olmadığı, dişlerin palatine tamamen lükse olduğu ve sadece apikal bölgeden tutunduğu görülmüştür. Her iki dişte soketten cerrahi olarak çıkarılıp hem dişler hem de soket serum fizyolojik ile yıkanarak kronlarından tutulup reimplante edilmiştir. Ligatür tel kullanılarak splint yapılmıştır. Hastaya oral hijyen eğitimi verilip yumuşak diyet önerilmiştir. 2 hafta sonra pulpa ekstirpe edildikten sonra splint çıkarılmıştır. 4. Haftada kanal tedavisi tamamlanmıştır. Takip kontrollerinde hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı, perküsyon ve palpasyon hassasiyetinin bulunmadığı, dişte fistül, mobilite ve renk değişikliğinin gözlenmediği rapor edilmiştir.

Sonuç: Sporcularda görülen orafasial yaralanmaların birçoğu koruyucu önlemler ile azaltılabilmektedir. Yaralanmanın ne zaman meydana geleceği bilinmediğinden dental bölgenin korunması için hem antrenman hem de müsabaka sırasında ağız koruyucuları kullanılmalıdır. Böylece travma sonrası oluşan komplike tedavi süreci hem maddi hem de psikolojik olarak ortadan kaldırılabılır. Sporcular, sporcu aileleri ve kulüpler koruyucu önlemler konusunda bilgilendirilmeli ve koruyucu ekipmanların kullanımı teşvik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dental travma, Ağız koruyucuları, Spor Yaralanmaları

Case Report: Treatment of Lateral Luxation Injury in Central and Lateral Teeth Caused by Trauma in Athletes

Aim: Physical hits such as kicks, punches, and rackets in contact sports such as boxing, judo, football, and basketball can result in traumatic injuries to the orofacial region. The dentoalveolar structure is the region that experiences the greatest impact from these injuries. This case report aims to demonstrate the reimplantation, therapy, and prognosis of the maxillary central and lateral teeth that had lateral luxation due to trauma resulting from a strike to the face during judo.

Case Report: A 14-year-old girl with lateral luxation in her maxillary central and lateral teeth caused by a blow to her face during judo training sought treatment at the Department of Pediatric Dentistry at Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry within one hour. At the clinical and radiological examination, it was determined that the jawbone was not fractured. The teeth were found to be fully displaced towards the palate and only attached from the apical region. Both teeth were extracted from the socket using surgical methods, and then both teeth and the socket were cleansed with physiological saline. Then, the teeth were caught by their crowns and reimplanted. A splint has been made with ligature wire. The patient received instruction on dental hygiene and was advised to eat a soft diet. After two weeks, the splint was removed following the removal of the pulp. The root canal procedure was finished in the fourth week. During additional checks, it was noted that the patient did not report any issues, hadn't noticed any sensitivity to percussion or palpation, and did not show any signs of fistula, movement of the teeth, or changes in tooth color.

Conclusion: Protective measures may greatly decrease the risk of orofacial injuries in athletics. For the protection of the dental area, it is recommended to use mouth guards during both training and competition, as the timing of potential injuries is unknown. So the complicated therapeutic procedure that follows a traumatic event can be eliminated in terms of both financial strain and psychological. Athletes, their families, and clubs should be informed about safety procedures, and the use of safety equipment should be encouraged.

Keywords: Dental trauma, Mouth Protectors, Sport injuries

DP19

Mandibular Anterior Dişlerde Dişeti Çekilmesi Tedavisi İçin Modifiye Serbest Dişeti Grefti Tekniği: Olgu Sunumu

Seray ALTUN¹, Dilek ÖZKAN ŞEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: serayaltun98@gmail.com

Amaç: Mandibulanın ön bölgesinde sıklıkla karşılaşılan olumsuz muko-gingival koşulları yönetmek için geleneksel olarak serbest diş eti grefti (SDG) önerilmiştir. Bu teknik uygulanırken kök kapama açısından büyük değişkenlikler görülmektedir. Son zamanlarda, Carcuac ve Derks, SDG'nin konumlandırılmasından önce açıkta kalan kök yüzeyini kaplamak için bir bağ pedikül flebinin apikal orijininin döndürüldüğü SDG'nin değiştirilmiş bir versiyonunu (ModSDG) önermişlerdir. Yaklaşımın ardındaki mantık greftin revaskularizasyonunu iyileştirmektir. Bu olgu sunumunda yetersiz keratinize dişeti ve dişeti çekilmesi bulunan hastada ModSDG'nin başarılı bir tedavi yöntemi olduğunu göstermek amaçlanmıştır.

Gereç & yöntem: Sistemik olarak sağlıklı, 24 yaşında kadın hasta dişeti çekilmesi tedavisi için kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede mandibula anterior bölgede Cairo sınıf 1 (RT1) dişeti çekilmesi ve yetersiz keratinize dişeti tespit edildi. Faz 1 periodontal tedavisi tamamlandıktan sonra lokal anestezi altında vestibüloplasti işlemi uygulanarak hedef dişlerin açıkta kalan kök alanına, açıkta kalan kök yüzeyinin yüksekliğine karşılık gelen bir mesafeye yatay bir insizyon yapılarak, bu insizyonun uç noktalarından ve koronal yönde ilerlemeye hafifçe farklı iki insizyon eklendi. Bağ dokusu periost elevatörüyle nazikçe kaldırılıp döndürülerek avasküler kök yüzeyine suture edildi. Daha sonra hastanın damak bölgesinden alınan serbest dişeti grefti alıcı bölgeye uygulandı. Hastaya postoperatif olarak, analjezik, antiseptik gargara reçete edildi. İyileşme döneminde herhangi bir komplikasyon görülmedi.

Sonuç: Mevcut veriler, modifiye serbest diş eti grefti tekniğinin, mandibular kesici dişlerdeki RT1 çekilme defektlerinin tedavisinde geçerli bir yaklaşımı temsil ettiğini göstermektedir. Teknik, kök kaplama, keratinize doku yüksekliği kazanımı ve hasta memnuniyeti açısından geleneksel SDG'den daha üstündür.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak doku yönetimi, dişeti çekilmesi tedavisi, serbest dişeti grefti, gingival ogmentasyon, vestibüloplasti

Modified Free Gingival Graft Technique for the Treatment of Gingival Recession in Mandibular Anterior Teeth: Case Report

Aim: Free gingival graft (SDG) has traditionally been recommended to manage the adverse muco-gingival conditions frequently encountered in the anterior region of the mandible. When applying this technique, there is great variability in terms of root coverage. Recently, Carcuac and Derks have proposed a modified version of the SDG (ModSDG), in which a ligament pedicle flap is rotated from its apical origin to cover the exposed root surface before positioning the SDG. The rationale behind the approach is to improve revascularization of the graft. In this case report, it is aimed to show that ModSDG is a successful treatment method in a patient with inadequate keratinized gingiva and gingival recession.

Materials & methods: A systemically healthy, 24-year-old female patient applied to our clinic for the treatment of gingival recession. During the examination, Cairo class 1 (RT1) gingival recession and insufficient keratinized gingiva were detected in the mandibular anterior region. After Phase 1 periodontal treatment was completed, vestibuloplasty was performed under local anesthesia, and a horizontal incision was made in the exposed root area of the target teeth, at a distance corresponding to the height of the exposed root surface, and two slightly different incisions were added from the end points of this incision and advancing in the coronal direction. The connective tissue was gently lifted and rotated with the periosteal elevator and sutured to the avascular root surface. Then, the free gingival graft taken from the patient's palate was applied to the recipient area. The patient was prescribed an analgesic and antiseptic mouthwash postoperatively. No complications were observed during the recovery period.

Conclusion: Available data indicate that the modified free gingival graft technique represents a valid approach to the treatment of RT1 recession defects in mandibular incisors. The technique is superior to traditional SDG in terms of root coverage, keratinized tissue height gain, and patient satisfaction.

Keywords: Soft tissue management, gingival recession treatment, free gingival graft, gingival augmentation, vestibuloplasty

DP20

Odontojenik Keratokist Görülen Gorlin Goltz Sendrom Ön Tanılı Olgu Sunumu

Salih Can DEMİRCİ¹, Rümeyşa ŞENDİŞÇİ GÖK¹, Hümeysra TERCANLI¹

¹Akdeniz Üniversitesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi

Sorumlu Yazar: salihcandemirci@akdeniz.edu.tr

Amaç: Odontojenik keratokistler (OKK), diğer kistlerin aksine yüksek rekürrens gösterir ve genellikle mandibula posteriorda semptom vermeden izlenir. Gorlin Goltz sendromu ise çoklu OKK ve iskeletsel anomaliler ile karakterize otozomal dominant bir rahatsızlıktır. Bu olgu sunumunun amacı OKK sahip ve Gorlin Goltz sendrom ön tanılı bir hastanın klinik ve radyografik özelliklerini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 59 yaşındaki kadın hasta rutin kontrol için Akdeniz Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Ekstraoral muayene sonucunda geniş burun kökü ve hipertelorizm saptandı. Hastanın dijital panoramik radyografik görüntüsünde sol koronoid süreç ve ramusta radyolüsent alanlar izlendi. Lezyonun yerleşiminin, boyutunun daha net bir şekilde öğrenilmesi ve ayırıcı tanısının yapılması amacıyla hastadan konik ışımlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) istendi. KIBT sonucuna göre sol ramus ve koronoid süreçte multiple düzgün sınırlı hipodens alanlar izlendi. Hastadan alınan anamnezde daha önce sağ mandibular bölgeden kist ameliyatı geçirdiği ve histopatolojik değerlendirmesinde OKK tanısı aldığı, ayrıca hastanın kızının da daha önce kist ameliyatı geçirdiği ve OKK tanısı konulduğu öğrenildi. Bu bilgi ışığında lezyonun bir OKK olabileceği düşünüldü. Hasta geçmişi ve ailesel yatkınlık da dikkate alındığında hasta Gorlin Goltz Sendromu ön tanısı ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı ve Tıbbi Genetik bölümüne yönlendirildi.

Sonuç: OKK'nın sık nüks etmesi nedeniyle hastaların uzun süreli ve yakın radyolojik gözetim altında tutulması önerilir. Ayrıca diş hekimleri Gorlin Goltz sendromuna ait tüm belirti ve bulguları akılda tutarak çenelerde gözlenen çoklu kistlere daha dikkatli ve titiz yaklaşmalı, sendrom şüphesi taşıyan vakalarda gerekli konsültasyonları yapmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Multiple keratokist, KIBT, Gorlin Goltz Sendromu

A Case Report of Gorlin Goltz Syndrome with Odontogenic Keratocyst

Objective: Odontogenic keratocysts (OCR), unlike other cysts, have a high recurrence rate and are usually asymptomatic in the posterior mandible. Gorlin Goltz syndrome is an autosomal dominant disorder characterized by multiple OCCs and skeletal anomalies. The aim of this case report is to present the clinical and radiographic features of a patient with OCC and a prediagnosis of Gorlin Goltz syndrome.

Case Report: A 59-year-old woman presented to Akdeniz University, Department of Oral, Dental and Maxillofacial Radiology for routine check-up. Extraoral examination revealed a wide nasal root and hypertelorism. The digital panoramic radiographic image showed radiolucent areas on the left coronoid process and ramus. A cone beam computed tomography (CIBT) was ordered to learn the location and size of the lesion more clearly and to make a differential diagnosis. According to the results of CIBT, multiple smoothly circumscribed hypodense areas were observed in the left ramus and coronoid process. In the anamnesis obtained from the patient, it was learned that she had previously undergone cyst surgery in the right mandibular region and was diagnosed with OCC on histopathologic evaluation, and that the patient's daughter had also undergone cyst surgery and was diagnosed with OCC. In the light of this information, the lesion was thought to be an OCC. Considering the patient history and familial predisposition, the patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery and Medical Genetics with a prediagnosis of Gorlin Goltz Syndrome.

Conclusion: Due to the frequent recurrence of OCC, it is recommended that patients should be kept under long-term and close radiologic surveillance. In addition, dentists should keep in mind all signs and symptoms of Gorlin Goltz syndrome and should approach multiple cysts observed in the jaws more carefully and meticulously, and should make the necessary consultations in cases with suspicion of the syndrome.

Keywords: Multiple keratocysts, KIBT, Gorlin Goltz Syndrome

DP21

Nekrotik İmmatür Daimi Dişin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: 1 Yıllık Radyografik ve Klinik Takip

Hazar Baha KARADENİZ¹, Periş ÇELİKEL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: dt.hazarpedo@gmail.com

Giriş: Rejeneratif endodontik tedaviler, kök ucu kapanmamış, genellikle kök gelişiminin 2/3'ünü tamamlamış daimi dişlerde uygulanmaktadır. Bu vakada apikal periodontitisli immatür daimi dişin rejeneratif endodontik tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Vaka raporu: 12 yaşındaki hasta kliniğimize 35 numaralı dişte spontan gece ağrısı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayenesinde perküsyon hassasiyeti ve periapikal radyografisinde apikal periodontitis tespit edilen hastaya rejeneratif endodontik tedavi düşünülmüştür. 1. seansta enfekte pulpa tirnerf ile ekstirpe edildikten sonra rejeneratif endodontik tedavinin 1. protokolü olan 20 mL %2'lik sodyum hipoklorit ve %0.9 serum fizyolojik ile kök kanalının irrigasyonu sağlanmıştır. 2 hafta sonra 2.seansta 20 mL %17'lik EDTA solüsyonu ve %0.9 serum fizyolojik ile kök kanalı irrije edilmiştir. Ardından apikal kanatma sağlandıktan sonra koronal kapaklama MTA ile 3 mm olacak şekilde sağlanmıştır. Daimi restorasyonu kompozitle yapılmıştır. Ancak yapılan takip seansında daha önce yapılan restorasyonda karşılaşılan kırık sebebiyle, restorasyon paslanmaz çelik kuron ile yenilenmiştir. Hastanın 6. ay ve 1.yıl kontrollerinde kök gelişiminin devam ettiği gözlemlenmiş olup semptomların hem klinik hem de radyografik olarak iyileştiği görülmüştür.

Sonuç: Bildirilen vaka rejeneratif endodontik tedavi prosedürünün immatür nekrotik daimi dişlerde başarılı olabildiğini göstermektedir. Literatürlerde bu tedaviye yönelik daha çok çalışma yapılması bildirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmmatür Daimi Diş, Rejeneratif Endodonti, MTA

Regenerative Endodontic Treatment of Necrotic Immature Permanent Tooth: 1-Year Radiographic and Clinical Follow-up

Introduction: Regenerative endodontic treatments are typically applied in necrotic permanent teeth with incomplete root apex closure, generally those which have completed approximately 2/3 of root development. The aim of this case is to present the regenerative endodontic treatment of an immature permanent tooth with apical periodontitis.

Case Report: The clinical and radiographic findings of a 12-year-old patient presenting with spontaneous pain in #35 were evaluated in our clinic. The patient displayed percussion sensitivity, and apical periodontitis was detected on periapical radiography. Regenerative endodontic treatment was considered for the patient. In the first session, after extirpation of the infected pulp tissue, irrigation of the root canal was performed applying the 1st protocol of regenerative endodontic treatment, consisting of 20 mL of 2% Sodium Hypochlorite and 0.9% saline solution. Two weeks later, in the second session, the root canal was irrigated with 20 mL of 17% EDTA solution and 0.9% saline solution. Subsequently, after achieving apical bleeding, coronal sealing was accomplished with MTA which is plugged to 3 mm. Due to a significant fracture in the composite restoration, the permanent restoration was replaced with a stainless steel crown. Observations during the 6-month and 1-year follow-up appointments indicated that the root development has been continuing which is accompanied by improvements in both clinical symptoms and radiographic findings.

Conclusion: The reported case demonstrates the potential success of regenerative endodontic treatment procedures in immature necrotic permanent teeth. The literature indicates a need for more studies to be investigated on this treatment.

Keywords: Immature Permanent Tooth, Regenerative Endodontics, MTA

DP22

Alt Dudak Mukozasında Mukosel: Ultrasonografik İnceleme İle Bir Olgu Sunumu

Nihatcan VAROL¹, Zeliha Merve SEMERCI², Hümeysra TERCANLI²

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Abd

²Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Abd

Sorumlu Yazar: nihatcanvarol0@gmail.com

Amaç: Mukosel, minör tükürük bezlerindeki müköz salgının mukoza içinde birikmesidir. En çok alt dudakta, daha sonra ise yanak ve ağız tabanında görülür. Palpasyonda fluktuasyon veren, ağrısız, yumuşak bir kitledir. Mukosellerin en sık görülen etyolojik faktörü ektravazasyon olup tükürük bezi kanalının mekanik travma sonucu kesintiye uğraması ya da tıkanması sonucu duktus veya asinüslerde lokalize mukusun çevre dokulara yayılması ile meydana gelir. Bu olgu sunumunda 15 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı hastada alt dudakta mukosel olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 15 yaşında kadın hasta sol alt dudağındaki şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez sonucunda hastanın herhangi sistemik bir hastalığı ve ilaç kullanımı olmadığı öğrenilmiştir. Yaklaşık 3 aydır ilgili bölgede şişlik olduğu öğrenilmiştir. Yapılan ekstraoral ve intraoral muayenede sol alt dudağın oral mukozaya bakan yüzeyinde fluktuan şişlik izlenmiş olup ileri tetkik için ultrasonografi ile görüntüleme yapılmıştır. Ultrasonografik görüntüleme sonucu alt dudak mukozasında yaklaşık 1.02 x 0.48 cm boyutlarında ve posteriorunda akustik güçlenme gösteren hipoekoik alan tespit edilmiştir. İlgili lezyon mukosel ön tanısı ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na yönlendirilmiştir.

Sonuç: Diş hekimleri mukosellerin ayırıcı tanısında lipom, miksom, fibroma, nöroma, nörofibroma, hemanjiom, erüpsiyon kisti ve tükürük bezi tümörlerine dikkat edilmelidir. Ultrasonografi yumuşak doku lezyonları hakkında kıymetli bilgiler verdiğinden mukosellerin tespitinde faydalı bir görüntüleme yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: mukosel, ultrason, tükürük bezi patolojileri

Mucocele Of the Lower Lip Mucosa: A Case Report With Ultrasonographic Examination

Objective: Mucocele is the accumulation of mucous secretion from the minor salivary glands in the mucosa. It is most commonly seen on the lower lip, then on the cheek and floor of the mouth. It is a painless, soft mass that fluctuates on palpation. The most common etiologic factor of mucoceles is extravasation, which occurs when the salivary gland duct is interrupted or obstructed by mechanical trauma and the mucus localized in the ductus or acinus spreads to the surrounding tissues. In this case report, we aimed to present a case of mucocele of the lower lip in a 15-year-old systemically healthy patient.

Case Presentation: A 15-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling in her left lower lip. As a result of the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease or drug use. It was learned that there was swelling in the relevant area for about 3 months. Extraoral and intraoral examination revealed fluctuant swelling on the surface of the left lower lip facing the oral mucosa and ultrasonographic imaging was performed for further examination. Ultrasonographic imaging revealed a hypoechoic area approximately 1.02 x 0.48 cm in size with acoustic enhancement in the posterior part of the lower lip mucosa. The lesion was referred to the Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery with a preliminary diagnosis of mucocele.

Conclusion: In the differential diagnosis of mucoceles, dentists should pay attention to lipoma, myxoma, fibroma, neuroma, neurofibroma, hemangioma, eruption cyst and salivary gland tumors. Ultrasonography is a useful imaging modality in the detection of mucoceles as it provides valuable information about soft tissue lesions

Keywords: Mucocele, ultrasound, salivary gland pathologies

DP23

Dudak Repozisyonu İle Estetik Gülüş Sağlanması: Olgu Sunumu

Ömer ÖGÜTCEN¹, Dilek ÖZKAN ŞEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ad

Sorumlu Yazar: ometogutcen1009@gmail.com

Giriş: Estetik gülümseme, üst dişlerin tamamının görüldüğü ve yaklaşık 1 mm dişeti dokusu olduğu durum olarak tanımlanır. 3 mm veya daha fazla diş eti gösterilmesi gummy smile (GS) olarak kabul edilmektedir. Ortognatik cerrahi, botulinum toksin uygulaması, miyotomi, gingivektomi ve dudak repozisyonu GS tedavisinde kullanılan yöntemlerdir. Bu olgu sunumunda GS hastanın gülüş estetiğinin sağlanması amacı ile yapılmış olan dudak repozisyonu cerrahisinin 3 aylık sonuçları sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 24 yaşındaki kadın hasta, estetik olmayan dişeti görünümü şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene sonucunda 8mm dişeti görünümü olduğu görüldü. Diş eti görünümünü azaltmak için gingivektomi ve dudak repozisyonu cerrahisi planlandı. Lokal anestezi altında üst dudaktaki elevatör kasların retraksiyonunu sınırlayarak gummy smile ı azaltmak amaçlı maksiller vestibül bölgedeki mukogingival birleşimden üst dudak bölgesindeki vestibül sulkusa kadar mevcut olan mukozanın yarım kalınlık flep ile bant şeklinde kaldırıldı ve üst dudak mukogingival birleşimine suture edildi. Operasyon sonrası 3. aydaki kontrol seanslarında dudakta vestibül derinliğinin ve azaldığı, buna bağlı olarak diş eti görünürlüğünün azalması ile hastada istenilen gülüş estetiğinin elde edildiği görüldü.

Sonuç: Tedavi sonucunda dişeti görünürlüğü azalarak daha estetik bir gülümseme sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: gummy smile, estetik, reverse vestibuloplasty, dudak, flep

Reverse Vestibuloplasty (Lip Repositioning): Case Report

Introduction: Aesthetic smile is defined as a condition where all upper teeth are visible and there is approximately 1 mm of gum tissue. Displaying 3 mm or more of gum tissue is considered as gummy smile (GS). Orthognathic surgery, botulinum toxin application, myotomy, gingivectomy, and lip repositioning are the methods used in the treatment of GS. In this case presentation, the 3-month results of lip repositioning surgery performed to achieve the aesthetic smile of the GS patient are presented.

Case Presentation: A 24-year-old female patient presented to our clinic with the complaint of unaesthetic gum appearance. Upon examination, it was observed that there was an 8mm gum appearance. Gingivectomy and lip repositioning surgery were planned to reduce the gum appearance. Under local anesthesia, a half-thickness flap in a band shape was raised from the mucogingival junction in the maxillary vestibular region to the vestibule sulcus in the upper lip area, limiting the retraction of the elevator muscles in the upper lip to reduce the gummy smile. The flap was sutured to the mucogingival junction of the upper lip. During the control sessions at the 3rd month after the operation, it was observed that the depth of the vestibule in the lip had decreased, resulting in a decrease in gum visibility, achieving the desired smile aesthetics in the patient.

Conclusion: As a result of the treatment, gum visibility has decreased, providing a more aesthetic smile.

Keywords: Keywords: gummy smile, aesthetic, reverse vestibuloplasty, lip, flap

DP24

Ciddi Mandibular Geriliği Bulunan İskeletsel Sınıf II Hastanın Tek Çene Cerrahisi İle Ortognatik Tedavisi: Olgu Sunumu

Elif KÜÇÜK¹, Ahsen Hüma SAÇAR¹, Mücahid YILDIRIM¹, Alparslan ESEN²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Cerrahi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ahsenhuma.sacar@erbakan.edu.tr

Giriş: Mandibular yetersizliğe sahip iskeletsel Sınıf II maloklüzyon, hastaların tedavi arayışında olduğu en yaygın problemlerden biridir. İleri derecede anteroposterior iskelet uyumsuzlukları, uygunsuz yüz estetiği ve hava yolu problemleri olan hastalarda ideal sonuçlara ulaşmak için ortodontik tedavi ile kombine ortognatik cerrahi en iyi tedavi alternatifidir. Bu vaka raporunda amaç sınıf II maloklüzyona sahip erişkin hastanın ortognatik cerrahi ile birlikte ortodontik tedavisini sunmaktır.

Olgu Sunumu: Necmettin Erbakan Üniversitesi diş hekimliği fakültesine 16 yaşındaki kadın hasta, üst dişlerinin önde olması ve alt çene geriliği şikayetiyle başvurmuştur. Hastada yapılan klinik incelemede; hastanın konveks bir profile, sağ ve sol tarafta sınıf II kanin ve molar ilişkisine sahip olduğu görülmüştür. Hastada overbite miktarı 5.5 mm, overjet miktarı ise 12,5 mm'dir. Maksiller dişlerde toplamda 7 mm diestema bulunmaktadır. Mandibulada derin bi spee eğrisi bulunmaktadır. Hastanın lateral sefalometrik radyografi incelemesinde mandibular retrognati kaynaklı iskeletsel sınıf II ilişkisi olduğu belirlenmiştir. Maksiller keser açıları artmıştır ve hasta horizontal büyüme paternine sahiptir. Hastada ortodontik tedavi için 0.022" MBT braket sistemi (Dentarum) kullanılmıştır. Üst çene boşlukları kapatılarken ideal torqu sağlamak için 21*25 paslanmaz çelik teller ile sürtünmesiz sistem kullanılmıştır. Mandibuladaki spee eğrisini çözmek amacıyla reverse spee eğimli Ni-Ti teller ile anterior bite plane apareyi kullanılmıştır. Bolton uyumsuzluğu sonucu üst çenede 2 mm boşluk bırakılmıştır. Alt ve üst keser eğimleri ideal pozisyona geldiğinde ölçü alınarak uygun okluzal ilişkiler incelenmiştir. Ameliyat için uygun kriterler sağlandığında hastadan alınan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi Dolphin sistemine aktarılarak ameliyat planlaması yapılmıştır. Daha sonra ortognatik cerrahi ile 6.5 mm mandibular ilerletme yapılmıştır. Cerrahi sonrası kısa bir ortodontik düzenleme ile tedavi tamamlanmıştır. Tedavi sonunda maksiller dişlerde bulunan 2 mm boşluk estetik restorasyon yapılarak kapatılmıştır. Hastada sınıf I kanin ve molar ilişkisi ile ideal overjet ve overbite elde edilmiştir. Hastaya retansiyonu sağlamak amacıyla üst çenede essix şeffaf plak, alt çenede 33-43 arası lingual retainer uygulanmıştır.

Sonuç: Çene bozukluğu olan bu vakada ortodonti ve cerrahi anabilim dallarının iş birliği sonucunda hastanın özellikle iskeletsel problemleri düzeltilerek estetik ve fonksiyon açısından en ideal sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Maloklüzyon, Ortognatik cerrahi, İskeletsel sınıf II maloklüzyon

Orthognathic Treatment of A Skeletal Class II Patient with Severe Mandibular Retardation by Single Jaw Surgery: Case Report

Introduction: Skeletal Class II malocclusion with mandibular malocclusion is a common problem for which patients seek treatment. Orthognathic surgery combined with orthodontic treatment is the best option to achieve ideal results in patients with severe anteroposterior skeletal discrepancies, inappropriate facial aesthetics, and airway problems. The purpose of this case report is to present a successful orthodontic treatment combined with orthognathic surgery in an adult patient with class II malocclusion.

Case Report: A 16-year-old female patient applied to Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry with complaints of the upper teeth were in front and mandibular retardation. The patient's clinical examination revealed a convex profile and class II canine and molar relationships on both the right and left sides. The patient had overbite of 5.5 mm and overjet of 12.5 mm. There is a 7 mm diestema on all maxillary teeth. There is a deep spee curvature of the mandible. Lateral cephalometric radiography revealed skeletal class II relationship due to mandibular retrognathia. Maxillary incisor angles are increased. The patient has a horizontal growth pattern. 0.022" for orthodontic treatment MBT bracket system (Dentarum) was used. A frictionless system with 21*25 stainless steel wires is used to provide the ideal torque when closing the maxillary gaps. An anterior bite plane appliance with reverse spee curved Ni-Ti wires was used to solve the spee curve in the mandible As a result of Bolton's discrepancy, a 2 mm gap was left in maxilla. When the upper and lower incisor inclinations reached the ideal position, the appropriate occlusal relationships were examined. When the appropriate criteria for surgery were met, the cone beam computed tomography obtained from the patient was transferred to Dolphin system and surgery was planned. Then, 6.5 mm mandibular advancement was performed with orthognathic surgery. The treatment was completed with short orthodontic adjustment after surgery. At end of the treatment, the 2 mm gap in the maxillary teeth was closed with aesthetic restoration. Ideal overjet and overbite were obtained with class I canine and molar relationship. To provide retention, an essix clear plate was applied in the maxilla and a 33-43 lingual retainer was applied in the mandible.

Conclusions: As a result of the cooperation of orthodontic and surgical departments in this case with jaw disorder, the patient's skeletal problems were corrected and ideal results were obtained in terms of aesthetics and function.

Keywords: Malocclusion, Orthognathic surgery, Skeletal class II malocclusion

DP25

Anterior Tek Diş Eksikliğinin İmplantla Alternatif Fiberle Güçlendirilmiş Adeziv Köprü İle Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Hakan Çağrı ESER¹, Nimet ÜNLÜ¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: cagri98@gmail.com

Bu vaka raporunda anterior dişindeki aşırı periodontal doku kaybı nedeniyle aynı bölgeye implant yapılamayacak olan bir hastanın çekilen kendi dişinin kronun çekim bölgesine uygun olarak kökü kesilip repoze edilerek uygun şekle getirilip yapılan komşu destek kullanılarak yapılan bir fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü uygulaması ve 6 aylık sonuçları anlatılmaktadır.

Bu vaka raporunda 41 yaşındaki bir erkek hastanın 21 numarasında ileri derecede periodontal doku kaybı nedeniyle cerrahi olarak çekilmesine karar verilen dişinin kron kısmı kullanılarak yapılan fiberle güçlendirilmiş bir adeziv köprü uygulaması sunulmaktadır. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesi sonrası çekim bölgesine implantın kontrendike olduğu belirtilmiştir. Bunun üzerine hasta daha konservatif bir tedavi yaklaşımı olan ve tek seansta yapılabilen fiberle güçlendirilmiş adeziv köprü uygulaması için Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı'na yönlendirilmiştir. Hastaya daha konservatif, ekonomik bir seçenek olan adeziv köprüyle splint seçeneği sunuldu. Tedavi seçeneğini kabul eden hastanın 21 numaralı dişi geldiği seansta çekilerek distile su içerisinde bekletildi, diğer seansta dişin yerine konması için gerekli prosedürler uygulandı. Destek alınacak 11-21-22-23 numaralı dişlerin kron kısmının palatal orta üçlüsünden polietilenfiber (Ribbond-THM2mm, Optident, UK) uygulandı. Splint için uygulanan adeziv basamakları uygulandı.

Ayrıca diestema olan bölgeler de aynı kompozit rezin ile kapatıldı. Aynı adeziv işlem basamakları uygulandı. 21 numarasındaki diş eti çekilmesine bağlı açığa çıkan kök yüzeyi kapatılması için diş eti rengine göre pembe kompozit rengi (GradiaPlusGumShadesHeavyBodyGHB-2(GRA;GC Europe)) uygulandı.

6 aylık kontrol muayenesinde adeziv köprünün başarılı olduğu ve estetik açıdan hasta tarafından memnun edici olduğu görülmüştür. Hastanın oral hijyene riayet ettiği ve dişlerinde herhangi bir mobilitenin olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Polietilen fiber, adeziv köprüler, splint, implant

Rehabilitation of Anterior Single Tooth Missing with Fiber-Reinforced Adhesive Bridge as an Alternative to Implant: Case Report

In this case report, the application of a fiber-reinforced adhesive bridge made by using adjacent support, which is made by cutting and repositioning the root of the extracted tooth of a patient in accordance with the extraction area of the crown, and the 6-month results of a patient who cannot be implanted in the same area due to excessive periodontal tissue loss in the anterior tooth, is described.

In this case report, a fiber-reinforced adhesive bridge application made using the crown part of the tooth of a 41-year-old male patient, number 21, which was decided to be surgically extracted due to advanced periodontal tissue loss, is presented. After the radiological and clinical examination of the patient, it was stated that the implant in the extraction area was contraindicated. Thereupon, the patient He was referred to Selçuk University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry, for the application of a fiber-reinforced adhesive bridge, which is a more conservative treatment approach and can be performed in a single session. The patient was offered the option of splinting with an adhesive bridge, which is a more conservative and economical option. The patient accepted the treatment option. Tooth number 21 was extracted in the first session and kept in distilled water. In the next session, the necessary procedures were performed to replace the tooth. Polyethylene fiber (Ribbond-THM2mm, Optident, UK) was applied from the middle third of the crown of the teeth numbered 11-21-22-23 to be supported. Splint The adhesive steps applied for were applied.

In addition, the areas with diestema were closed with the same composite resin. The same adhesive process steps were applied. Pink composite color (GradiaPlusGumShadesHeavyBodyGHB-2(GRA;GC Europe)) was applied according to the gum color to cover the root surface exposed due to gingival recession at number 21.

At the 6-month follow-up examination, it was seen that the adhesive bridge was successful and aesthetically pleasing to the patient. It was determined that the patient complied with oral hygiene and that there was no mobility in his teeth.

Keywords: Polyethylene fiber, adhesive bridges, splint, implant

DP26

Vertikal Dikey Boyut Kaybına Sahip Hastada Farklı Protetik Tedaviler

Şima AHMETZADE¹, Murat YENİSEY¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: Shima.ahmadzadeh.12@gmail.com

Giriş: Vertikal dikey boyut kaybı yaşayan hastalarda genelde bu durumun etiolojisi diş kaybı, aşınması, migrasyonu veya maloklüzyon gibi konjenital- edinsel anomalilerden dolayıdır. Düşük dikey boyut varlığında çiğneme, konuşma ve estetik problemler oluşabilmektedir. Düşük dikey boyutun yeniden telafi edilmesi, oral rehabilitasyonun zor ve karmaşık işlemlerinden biridir.

Olgu Sunumu: 58 yaşındaki kadın hasta çiğneme fonksiyonunda kayıp ve estetik şikâyeti ile Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede 14,15,16, 44, 45, 46, 24, 26 ve 36 numaralı dişlerin eksik olduğu, 12 numaralı dişin palatinal konumlu malpozisyona sahip olduğu ve düşük oklüzal dikey boyut varlığı tespit edilmiştir. Hastanın mevcut istirahat ve oklüzal dikey boyutu tespit edilip, 3 mm'ye yakın dikey boyut artışına karar verilmiştir. Posterior diş eksikliklerinin tedavisi için (14,16,44,45 ve 46) nolu dişlere implant tedavisi yapılmıştır. Hastanın alt üst anterior dişlerine IPS Empress laminey veneerler, İmplant üstü kronlar için 3-YPZT alt yapılı geleneksel feldspatik restorasyonlar ve (43, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36) numaralı dişlere lityum disilikat tam kron yapılıp, hastaya teslim edilmiştir.

Sonuç: Yapılan tedaviler sonucunda hastanın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır. 1.ay kontrollerinde herhangi bir hasta şikâyeti ya da klinik bulgu ile karşılaşılmamış olup profilaktik amaç ile MR splint yapılmıştır. Hastanın periodik kontrolleri devam etmektedir.

Tartışma: Dikey boyutu artıran çalışmalarda sabit protezlerde, hareketli apareylere nazaran semptomların şiddetinin daha az olduğunu tespit edilmiştir. Dikey boyut artırma işleminde 5 mm'ye kadar olan artışların fizyolojik sınırlar içerisinde kabul edildiği ve hastaların kısa sürede uyum sağladığı rapor edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oklüzal dikey boyut, Lityum disilikat, Estetik, Laminey veneer

Different Prosthodontic Treatments for the Patient with Vertical Dimensional Loss

Introduction: In patients who experience loss of vertical dimension, the etiology of this condition is generally due to congenital-acquired anomalies such as tooth loss, wear, migration or malocclusion. In the presence of low vertical dimension, chewing, speech and aesthetic problems may occur. Recompensation of low vertical dimension is one of the difficult and complex procedures of oral rehabilitation.

Case Report: A 58-year-old female patient applied to our Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Prosthodontics clinic with complaints of loss of chewing function and aesthetics. In the clinical and radiological examination, it was determined that teeth 14, 15, 16, 44, 45, 46, 24, 26 and 36 were missing, tooth number 12 had a palatal malposition and a low occlusal vertical dimension. The patient's current resting and occal vertical dimension was determined and a decision was made to increase the vertical dimension by approximately 3 mm. For the treatment of posterior tooth deficiencies, implant treatment was performed on teeth numbered (14, 16, 44, 45 and 46). IPS Empress laminate veneers were applied to the patient's lower and upper anterior teeth, traditional feldspathic restorations with 3-YPZT substructure were applied to the implant-supported crowns, and lithium disilicate full crowns were applied to the teeth numbered (43, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36). was delivered to the patient.

Result: As a result of the treatments, the patient's aesthetic and functional expectations were met. At the 1-month follow-up, no patient complaints or clinical findings were encountered, and an MRI splint was applied for prophylactic purposes. Periodic check-ups of the patient continue.

Discussion: Studies that increase the vertical dimension with fixed prostheses have shown that the severity of symptoms is less than studies that increase the OVD with removable appliances. It has been reported that an inter-incisal OVD increase of up to 5 mm is considered to be within physiological limits and patients adapt in a short time.

Keywords: Occlusal vertical dimension, Lithium disilicate, Aesthetics, Laminate veneer

DP27

Kalsifiye Odontojenik Kist: Bir Olgu Sunumu

Ayşe HAYRAN¹, Derya İÇÖZ¹, Bilgün ÇETİN¹, İsmail HARMANKAYA²

¹Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

²Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ayseciftcihayran@gmail.com

Amaç: Kalsifiye odontojenik kist (KOK), nadir görülen gelişimsel odontojenik bir kisttir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından 2005 yılında benign odontojenik tümör olarak kabul edilmiştir. 2017 yılında odontojenik kistler grubunda yeniden sınıflandırılmıştır. Her yaşta görülebilir de en sık 2. dekatta görülmektedir. Bu vaka sunumunun amacı klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleriyle kalsifiye odontojenik kist olgusunu incelemektir.

Olgu sunumu: Sistemik açıdan sağlıklı 23 yaşındaki kadın hasta 47 numaralı diş ağrısı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Alınan panoramik radyografda 42 ve 44 numaralı diş kökleri arasında, gömülü 43 numaralı diş ile ilişkili kalsifiye odak içeren radyolüsent lezyon izlenmiştir. Lezyon 42 ve 44 numaralı diş köklerinde deplasmana sebep olmuştur. Ekstraoral muayenede anormal bir bulguya rastlanmamıştır. İntraoral muayenede 42, 43, 44 numaralı bölgede bukkal kortikal kemikte ekspansiyon izlenmiştir. Yapılan vitalite testi sonucu 42 ve 44 numaralı dişlerin vital olduğu tespit edilmiştir. Detaylı görüntüleme amacıyla alınan KIBT görüntüsünde ilgili bölgede bukkolingual genişleme ve minimal dekstrüksiyona sebep olan içerisinde odontoma bulunan uniloküler, iyi sınırlı radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Klinik ve radyolojik bulgulara dayanarak odontoma kaynaklı dentigeröz kist ve kalsifiye odontojenik kist ön tanılarıyla yönlendirilen biyopsi örneğinin histopatolojik incelemesi kalsifiye odontojenik kist ile uyumlu gelmiştir.

Sonuç: KOK nadir görülen bir lezyondur, sıklıkla gömülü kalmış bir dişle ilişkilidir ve erüpsiyona engel olabilir. Bu nedenle gömülü diş ile ilişkili radyolüsent lezyonlarla ayırıcı tanısının yapılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kalsifiye odontojenik kist, Panoramik radyografi, KIBT, Patoloji

Calcified Odontogenic Cyst: A Case Report

Aim: Calcified odontogenic cyst (COC) is a rare developmental odontogenic cyst, previously classified as a benign odontogenic tumor by the World Health Organization (WHO) in 2005 but reclassified under odontogenic cysts in 2017. This case report aims to elucidate a case of calcified odontogenic cyst through its clinical, radiologic, and histopathologic features.

Case Presentation: A systemically healthy 23-year-old female patient presented with toothache in relation to tooth number 47. A panoramic radiograph revealed a radiolucent lesion with a calcified focus between the roots of teeth 42 and 44, associated with impacted tooth 43. The lesion caused displacement of the roots of teeth 42 and 44, with no abnormalities observed in extraoral examination. Intraoral examination showed expansion of the buccal cortical bone at 42, 43, and 44. Vitality test results indicated teeth 42 and 44 were vital. Further detailed imaging via KIBT revealed a unilocular, well-circumscribed radiolucent lesion with odontoma, causing buccolingual expansion and minimal destruction. Preliminary diagnoses of odontoma-derived dentigerous cyst and calcified odontogenic cyst were made based on clinical and radiologic findings, later confirmed as a calcified odontogenic cyst through histopathologic examination.

Conclusion: Calcified odontogenic cysts are rare lesions often associated with impacted teeth, potentially hindering eruption. Therefore, accurate differential diagnosis of radiolucent lesions associated with an impacted tooth is crucial.

Keywords: Calcified odontogenic cyst, Panoramic radiography, KIBT, Pathology

DP28

Mandibulada Uyumsuz Protezle İlişkili Gelişen Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Olgu Sunumu

Mediha ERTÜRK¹, Melek TAŞSÖKER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: medihaerturk9@gmail.com

Amaç: Ağız kanseri, dünya çapında kanser insidansı sıralamasında sekizinci sırada yer alır. Skuamöz hücreli karsinomlar (SCC), oral malignitelerin %90'ını oluşturur ve genellikle dil, ağız tabanı, diş eti, damak, retromolar alan, bukkal ve labial mukoza gibi bölgeleri etkiler. Oral SCC için en önemli risk faktörleri tütün ve düzenli olarak alkollü içeceklerin tüketilmesi, insan papilloma virüsü (HPV) genotipleri ile enfeksiyon ve yetersiz diyetdir. Kötü ağız hijyeni, çürük ve travma sebebiyle bütünlüğü bozulmuş sivri/kırık dişler ve uyumsuz protezlere bağlı gelişen kronik lezyonlar da risk oluşturmaktadır. Bu vaka raporunun amacı sağ mandibular bölgede protez travması ile ilişkili olduğu tespit edilen SCC'ye ilişkin klinik ve radyolojik bulguları sunmaktır.

Olgu: 56 yaşındaki erkek hasta uyumsuz total protezinin yaptığı vuruk sonucu oluşan ve yaklaşık 2 aydır geçmeyen ağız yarası şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. İntraoral muayenede; sağ mandibular premolar bölgede oluşan endüre, beyaz, ülsere alan izlenmiştir. Ekstraoral muayenede ise sağ submandibular alandan başlayıp mental bölgeye ulaşan şişlik tespit edilmiştir. Yüzünde asimetri yaratan şişliğin 2 ay gibi bir sürede meydana geldiğini ve giderek arttığını belirtmiştir. Panoramik radyografiye ek olarak yapılan konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesi sonucunda sağ mandibular corpus bölgesinin tamamen yıkıma uğradığı görülmüştür. İntraoral ülsere alandan alınan biyopsi materyalinin patolojik incelemesinde lezyonun SCC ile uyum gösterdiği belirtilmiştir.

Sonuç: Proteze bağlı travmatik ülser olarak değerlendirilen olguların, iyileşmemesine karşın oral kanser olasılığı dikkate alınmalıdır ve tanı sürecinde zaman kaybedilmemelidir. Uyumsuz hareketli protez marjinleri düzeltilmeli ve iki hafta içerisinde iyileşmeyen lezyonlar malignite açısından değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Oral SCC, protez, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

Oral Squamous Cell Carcinoma of the Mandible Associated with Incompatible Prosthesis: Case Report

Objective: Oral cancer is the eighth most common cancer worldwide, with squamous cell carcinomas (SCC) accounting for 90% of oral malignancies. SCC typically affects various areas of the mouth, including the tongue, floor of the mouth, gingiva, palate, retromolar area, buccal and labial mucosa. The most significant risk factors for oral SCC are tobacco and regular consumption of alcoholic beverages, infection with human papillomavirus (HPV) genotypes, and poor diet. Poor oral hygiene, caries, and trauma-induced chronic lesions due to compromised integrity, disrupted pointed/broken teeth, and maladjusted prostheses are also risk factors. This case report presents the clinical and radiological findings of SCC in the right mandibular region associated with denture trauma.

Case: A male patient, aged 56, was admitted to our clinic with a complaint of a mouth sore caused by a non-compliant total denture. The sore had persisted for about two months. An intraoral examination revealed an indurated, white, ulcerated area in the right mandibular premolar region. An extraoral examination revealed a swelling that extended from the right submandibular area to the mental region. The patient reported a gradual increase in swelling on her face over a period of two months, causing asymmetry. Cone beam computed tomography revealed complete destruction of the right mandibular corpus region, in addition to panoramic radiography. Pathological examination of the biopsy material from the intraoral ulcerated area confirmed SCC.

Conclusion: In cases where non-healing ulcers are caused by prosthesis, the possibility of oral cancer should be considered and timely diagnosis is crucial. It is important to correct incompatible removable prosthesis margins and evaluate lesions that do not heal within two weeks for malignancy.

Keywords: Oral SCC, prosthesis, cone beam computed tomography

DP29

Mandibula Anterior Bölgede Dev Hücreden Zengin Fibrohistiyositik Lezyonun Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu

Ahsen AKPINAR¹, Merve ABAKLI İNCİ¹, Ahmet ANAÇ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ahsenakpinar7@gmail.com

Amaç: Fibrohistiyositik lezyon, vücutta bulunan fibroblast ve histiyosit hücrelerinin anormal büyümesi sonucu oluşan bir tür tümördür. Bu lezyonlar genellikle cilt altında, kas dokusunda veya kemiklerde görülür. Genellikle benign (iyi huylu) olarak sınıflandırılan fibrohistiyositik lezyonlar, nadiren kanserleşme potansiyeline sahip olabilir. Bu vaka raporunda; daimi dişlerin sürmesine engel olan dev hücreden zengin fibrohistiyositik lezyonun cerrahi tedavisi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 7 yaşında olan erkek hasta, mandibula anterior bölgede kret üzerinde fluktuant olmayan, mor, oklüzyon seviyesinde şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Radyolojik muayenesinde 36 ve 46 numaralı dişlerin çekilmiş olduğu, 16 ve 26 numaralı dişlerinde geniş restorasyonlar olduğu ve premolar dişlerin kök gelişimine kıyasla erken sürdüğü tespit edilmiştir. Aynı zamanda 43 numaralı dişin üzerinde geniş bir radyolüsent alan görülmüştür. Hastaya molar-keser hipomineralizasyonu teşhisi konulmuştur. Hasta Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirilmiştir. Hastanın kooperasyonu iyi olduğu için lokal anestezi ile lezyonun eksizyonu ve mobil olan 84,75,64,65 numaralı dişlerin çekimi uygun görülmüştür. Alınan biyopsi patolojiye gönderilmiştir. Sonuca göre tanı : dev hücreden zengin fibrohistiyositik lezyondur. Bir hafta sonra kontrole çağırılarak dikişleri alınmış ve 44 numaralı dişin sürmeye başladığı görülmüştür. 1 ay sonraki kontrol muayenesinde herhangi bir şikayet belirtmemiştir. 6 ay sonra panoramik röntgen alınmış ve klinik ve radyolojik muayenesinde bir anomali saptanmamıştır.

Sonuç: Dişlerin sürmesi sırasında lokal engellerle karşılaşılabilir. Bu durum çocuk hastaları görsel ve fiziksel olarak konforsuz hissettirebilir. Aynı zamanda dişlerin sürme yollarında oluşan problemler tedavi edilmezse daha komplike vakalara dönüşebilmektedir. Kist, tümör, sürme hematomu veya başka bir durumun ayırıcı tanısının yapılması tedavinin prognozu için önem taşır. Hastalar tedavi sürecinde devamların önemi hakkında bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, Dev hücreli tümör, Diş erüpsiyonu

Surgical Treatment of Giant Cell-Rich Fibrohistiocytic Lesion in the Anterior Mandible Region: Case Report

Purpose: Fibrohistiocytic lesion is a type of tumor that occurs as a result of abnormal growth of fibroblast and histiocyte cells in the body. These lesions usually appear under the skin, in muscle tissue, or in bones. Fibrohistiocytic lesions, which are generally classified as benign, may rarely have the potential to become cancerous. In this case report; It is aimed to present the surgical treatment and prognosis of the giant cell-rich fibrohistiocytic lesion that prevents the eruption of permanent teeth.

Case Report: A 7-year-old male patient presented with a complaint of a non-fluctuant, purple, occlusion-level swelling on the crest in the anterior region of the mandible. In the radiological examination, it was determined that teeth 36 and 46 were extracted, there were extensive restorations on teeth 16 and 26, and the premolar teeth erupted early compared to root development. At the same time, a large radiolucent area was observed on tooth number 43. The patient was diagnosed with molar-incisor hypomineralization. The patient was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic. Since the patient's cooperation was good, excision of the lesion under local anesthesia and extraction of mobile teeth numbered 84,75,64,65 were deemed appropriate. The biopsy taken was sent to pathology. Diagnosis according to the result: Fibrohistiocytic lesion rich in giant cells. A week later, he was called for a check-up and the stitches were removed and it was observed that tooth number 44 had begun to erupt. He did not express any complaints in his follow-up examination 1 month later. A panoramic x-ray was taken 6 months later and no anomaly was detected in the clinical and radiological examination.

Conclusion: Local obstacles may be encountered during teeth eruption. This situation may make pediatric patients feel visually and physically uncomfortable. At the same time, if problems in the eruption paths of teeth are not treated, they can turn into more complicated cases. Making a differential diagnosis of cyst, tumor, smear hematoma or another condition is important for the prognosis of the treatment. Patients should be informed about the importance of continuing throughout the treatment process.

Keywords: Giant cell tumors, Pediatric dentistry, Tooth eruption

DP30

Maxiller Lateral Dişin Çift Taraflı Konjenital Eksikliğinde Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Hilal UÇAK¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Sorumlu Yazar: hilal.ucak@hotmail.com

Amaç: Maksillar lateral diş eksikliği, en sık karşılaşılan konjenital diş eksikliği anomalilerinden biridir. Bu dişlerin eksiklikleri, büyük estetik problemleri de beraberinde getirmektedir. Bu olgu sunumunda uygun yumuşak ve sert doku konturu sağlanarak anterior estetiğin sağlanması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Hastaya cerrahi kliniğinde implantları uygulandı. İmplant açıları ve düz dişeti profili gibi fark edilen olumsuz durumlar restorasyonda karşılaşılabilecek sorunlara neden olabilmektedir. Bu sorunların giderilmesi ve final restorasyonunun yumuşak doku ile olan ilişkisinin optimum düzeye getirilmesi gerekmektedir. Hastadan konvansiyonel yöntem ile ölçü alındı. Laboratuvardan eksik dişlerin meziodistal çapına uygun akrilik dişler ve diş eti sınırına uygun simante abutmentler istendi. Hasta ağızda simante abutmentler vidalandı. Gelen akrilik dişler abutmentin vida çıkış yerine uygun delindi. Dişetin şekillenmesi için akışkan kompozitle çıkış profili oluşturuldu. Akrilik dişler abutmentle birleştirildi. Geçici protezler hasta ağızda 8 hafta bekletildi. 8 hafta sonra Hind's tekniği ile daimi protez için ölçü alındı. Bitim işlemleri ağız içerisinde direkt yapıldı glaze işlemi uygulanarak simante edildi.

Sonuç: Uzun süreli diş eksikliğine bağlı olarak oluşan düz dişeti profili iyileştirildi. Komşu papillaların bulunmamasından dolayı oluşabilecek karanlık alan görünümü ortadan kaldırıldı. Eksik dişler uygun yumuşak ve sert doku konturu sağlanarak restore edildi.

Anahtar Kelimeler: Konjenital diş eksikliği, geçici restorasyon, dişeti şekillendirme

Prosthetic Rehabilitation in Bilateral Congenital Deficiency of Maxillary Lateral Tooth: Case Report

Aim: Maxillary lateral tooth deficiency is one of the most common congenital tooth deficiency anomalies. The deficiencies of these teeth also cause major aesthetic problems. In this case report, it is aimed to provide anterior aesthetics by providing appropriate soft and hard tissue contour.

Method: Implants were applied to the patient in the surgery clinic. Negative conditions such as implant angles and flat gingival profile may cause problems in the restoration. These problems must be eliminated and the relationship of the final restoration with the soft tissue must be optimized. Measurements were taken from the patient using a conventional method. Acrylic teeth suitable for the mesiodistal diameter of the missing teeth and cemented abutments suitable for the gingival margin were requested from the laboratory. Cemented abutments were screwed into the patient's mouth. The incoming acrylic teeth were drilled to match the screw exit location of the abutment. An exit profile was created with flowable composite to shape the gingiva. Acrylic teeth were combined with the abutment. Temporary prostheses were kept in the patient's mouth for 8 weeks. After 8 weeks, measurements were taken for the permanent prosthesis using the hind's technique. Finishing procedures were performed directly in the mouth. It was cemented using the glaze process.

Conclusion: The flat gingival profile resulting from long-term missing teeth has been improved. The dark area appearance that may occur due to the absence of adjacent papillae was eliminated. Missing teeth were restored by providing appropriate soft and hard tissue contour.

Keywords: Congenital missing teeth, temporary restoration, gingival shaping

DP31

Mandibulada Periferik Osteoma: Vaka Raporu

Eda İZGİ¹, Turan Canmurat İZGİ¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Sorumlu Yazar: eda.izgi@ksbu.edu.tr

Osteoma, iyi diferansiye matür kemik dokusundan oluşan benign, osteojenik bir neoplazidir. Patogenezinde travma ya da enfeksiyon öyküsü en kabul gören hipotezdir. Lokalizasyonlarına göre periferik, santral ve ekstraskeletal olmak üzere üç tipi vardır ve en sık periferik osteomalar görülür. Periferik osteomalar kortikal kemik yüzeyinde saplı veya sessil olabilir. Osteomaların lokalizasyonu genellikle kraniyofasiyal alanla sınırlıdır, çene kemiklerinde nadiren görülür. Mandibula maksillaya göre daha sık etkilenir. Çok büyük boyutlara ulaşıncaya kadar asemptomatiktir. Bu vaka sunumunda mandibulada görülen bir periferik osteoma sunulmaktadır. Otuz dokuz yaşında, sistemik olarak sağlıklı kadın hasta alt çenede yer alan sert ve ağrısız şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Ekstraoral muayenede, sağ alt çenede yüzde asimetriye neden olan, palpasyonda kemik sertliğinde, ağrısız şişlik gözlemlendi. İntraoral muayenesinde lezyon bölgesindeki mukozaya normal ve ilgili bölgedeki dişler vitaldi. Alınan panoramik radyografında sağ mandibula korpusunda yuvarlak, sınırları düzgün radyopak kitle izlendi. Bilgisayarlı tomografisinde, sağ mandibula korpus bölgesinde, basis ile ilişkili, kemik dansitesinde, yaklaşık 17x13 mm boyutlarında, periferik osteomayla uyumlu uniform radyopak kitle izlendi. Estetik açıdan hastayı rahatsız etmesi nedeniyle ekstraoral yaklaşımla total eksizyon planlandı. Genel anestezi altında submandibuler insizyonla ve küt diseksiyonla bölge açıldı. Marjinal mandibuler sinir korunarak, submandibular gland inferiora ekarte edildikten sonra subperiosteal flep kaldırıldı ve lezyona ulaşıldı. Piezo cerrahi cihazı yardımıyla lezyon eksize edildi. Bölgedeki keskin kemik kısımları tur ile şekillendirildi. Yara primer olarak kapatıldı. 1 yıllık takibi bulunan hastanın iyileşme döneminde herhangi bir sıkıntıyla karşılaşmadı. Sonuç olarak periferik osteomalar asemptomatik sert şişlikler olarak genellikle çene kemikleri içerisinde ve özellikle mandibulada karşımıza çıkar. Büyük boyutlara ulaştığında estetik ve fonksiyonel problemlere neden olabilir. Önerilen tedavi protokolü cerrahi eksizyondur, nüks nadirdir ve malign dönüşüm bildirilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: osteoma, periferik osteoma, mandibula, kemik neoplazisi

Peripheral Osteoma of the Mandible: Case Report

Osteoma is a benign, osteogenic neoplasia composed of well-differentiated mature bone tissue. A history of trauma or infection is the most accepted hypothesis in its pathogenesis. There are three types according to their location: peripheral, central and extraskelatal, and peripheral osteomas are the most common. Peripheral osteomas may be pedunculated or sessile on the cortical bone surface. The localization of osteomas is generally limited to the craniofacial area and is rarely seen in the jaw bones. The mandible is affected more frequently than the maxilla. It is asymptomatic until it reaches very large sizes. In this case report, a peripheral osteoma seen in the mandible is presented. A 39-year-old, systemically healthy female patient was admitted to our clinic with a complaint of a hard and painless swelling in the lower jaw. Extraoral examination revealed a bone-hard, painless swelling on palpation that caused facial asymmetry in the right lower jaw. Intraoral examination revealed that the mucosa in the lesion area was normal and the teeth in the relevant area were vital. In the panoramic radiograph taken, a round, radiopaque mass with smooth borders was observed in the right mandibular body. On computed tomography, a uniform radiopaque mass was observed in the right mandibular corpus region, associated with the base, bone density, approximately 17x13 mm. Total excision was planned with an extraoral approach because it disturbed the patient aesthetically. The area was opened with a submandibular incision and blunt dissection under general anesthesia. The subperiosteal flap was removed, preserving the marginal mandibular nerve, and the lesion was accessed. The lesion was excised with the help of a piezo surgical device. Sharp bone parts in the area have been corrected. The wound was closed primarily. The patient had a 1-year follow-up and no problems were encountered during the recovery period. As a result, peripheral osteomas appear as asymptomatic hard swellings within the jaw bones, usually in the mandible. When it reaches large sizes, it can cause aesthetic and functional problems. The recommended treatment protocol is surgical excision, recurrence is rare and malignant transformation has not been reported.

Keywords: osteoma, peripheral osteoma, mandible, bone neoplasm

DP32

Horlama Şikayeti İle Gelen Hastanın Oral Aparey İle Tedavisi

Halil Nuri ÖZDEMİR¹, Emel ARSLAN¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: halilnuri.ozdemir@ibu.edu.tr

Horlama, üst solunum yollarındaki daralmalarda nefes alıp verirken havanın çevre yumuşak dokulara çarparak oluşturduğu karakteristik bir sestir. Uyku apnesi ise kişinin uyku esnasında solunumunun 10 saniyeden fazla durması manasına gelmektedir. Horlama, uyku apnesi için bir risk göstergesi olabilir ve bu kişiler uyku apnesi testleri için KBB uzmanlarına yönlendirilmelidir. Horlama kişinin ve birlikte yaşadığı insanların uyku kalitesini bozabilir ve kişide sabahları uykulu hale ve konsantrasyon eksikliklerine sebep olabilir. Horlama cerrahi olmayan yöntemlerle tedavi edilebilir. Bu yöntemlerden horlama apareyi kolay üretilebilmesi, maaliyetinin az olması, kullanımının kolay olması, yan etkilerinin az olmasından sıkça tercih edilen bir yöntemdir. Bu apareylerin çalışma prensibi genel olarak hava yollarını genişletmek üzerinedir.

Bizim vakamızda 22 yaşındaki erkek hasta horlama, gün içinde uykusuzluk şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan detaylı bir anamnez alındı, extraoral ve intraoral muayenesi yapıldı. Hastanın sistemik bir hastalığı olmadığı ve düzenli olarak kullandığı bir ilacının olmadığı, intraoral bir cerrahi operasyon geçirmediği öğrenildi. Hastaya alt çeneyi öne konumlandıran ve çeneler arası açıklık oluşturacak bir monoblok aparey planlandı. Hastanın azami protrüzyon miktarı santral dişler referans alınarak ölçüldü ve hastaya özel kapanışını azami protrüzyonun %75'ine getirecek ve çeneler arasında 2 mm açıklık oluşturacak şekilde bir parça oluşturuldu ve bu parça yardımı ile kapanış alındı. Hastanın alt ve üst çenelerinden hidrokolloid ölçü maddesi ile ölçü alındı ve kapanış kaydı ile birlikte laboratuvara gönderildi. Hastaya özel hazırlanan apareyin uyumu kontrol edildi ve hastaya kontrol randevusu verilerek teslim edildi. Kontrol seanslarında hastanın şikayetlerinin geçtiği ve apareyden memnun olduğu öğrenildi.

Anahtar Kelimeler: horlama, oral aparey, uyku bozukluğu, uyku apnesi

Treatment of a Patient Complaint of Snoring with Oral Appliance

Snoring is a characteristic sound created by air hitting the surrounding soft tissues while breathing due to narrowing in the upper respiratory tract. Sleep apnea means that a person's breathing stops for more than 10 seconds during sleep. Snoring may be a risk indicator for sleep apnea and these individuals should be referred to ENT specialists for sleep apnea tests. Snoring can disrupt the quality of sleep of the person and the people they live with and can cause sleepiness and lack of concentration in the morning. Snoring can be treated with non-surgical methods. Among these methods, snoring apparatus is a frequently preferred method because it is easy to produce, has a low cost, is easy to use and has few side effects. The working principle of these appliances is generally to expand the airways.

In our case, a 22-year-old male patient applied to our clinic with complaints of snoring and insomnia during the day. A detailed history was taken from the patient, and extraoral and intraoral examinations were performed. It was learned that the patient did not have a systemic disease, did not use any medication regularly, and had not undergone an intraoral surgical operation. A monoblock appliance was planned for the patient, which would position the lower jaw forward and create an opening between the jaws. The patient's maximum protrusion amount was measured using the central incisors as a reference, and a piece was created to bring the patient-specific closure to 75% of the maximum protrusion and create a 2 mm gap between the jaws, and the closure was achieved with the help of this piece. The upper and lower jaws of the patient were measured with hydrocolloid impression material and sent to the laboratory with the closure record. The fit of the patient-specific appliance was checked and the patient was given a follow-up appointment and delivered. In the control sessions, it was learned that the patient's complaints were resolved and he was satisfied with the appliance.

Keywords: snoring, oral devices, sleep disorders, sleep apnea

DP33

Çocuk Hastada Alt Dudakta Görülen Mukosel: Bir Olgu Sunumu

Betül BÜYÜKYILMAZ¹, Ömer EKİCİ¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: buyukyilmazbetull@gmail.com

Mukosel oral mukozada travma, dudak ısırma alışkanlıkları veya tükürük bezlerindeki küçük değişiklikler nedeniyle mukus salgısının birikmesi sonucu ortaya çıkan benin kistik lezyondur. Küçük tükürük bezlerini etkileyen ekstrasvazasyon mukoseli, tükürük bezlerinin salgılarının çevre yumuşak dokulara sızmasıyla ortaya çıkar. Ana tükürük bezlerinin tıkanması ise retansiyon mukoseline neden olur. Mukosel ağız mukozasında her yerde görülebilmekle birlikte en sık alt dudak etkilenir. Bunu yanaklar ve ağız tabanı takip eder. Bu vaka sunumunda çocuk hastada alt dudakta tespit edilen mukosel olgusunun tedavisi anlatıldı. Pedodonti kliniğine alt dudağında hastayı rahatsız eden büyüme şikayetiyle gelen 8 yaşındaki çocuk hasta, tarafımıza sevk edildi. Yapılan klinik muayene neticesinde ilgili mukozada içi sıvı dolu yüzeyden kabarık lezyon tespit edildi. Hastada alınan anamnezde dudak ısırma alışkanlığı gibi parafonksiyonel bir alışkanlık olmadığı öğrenildi. Lezyonun kendiliğinden geçmemesi üzerine cerrahi olarak çıkartılmasına karar verildi. Lokal anestezi altında lezyon kapsülü ile birlikte eksize edildi ve alınan doku histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme "ekstrasvazasyon mukoseli" ön tanısını doğruladı. Cerrahi bölge sorunsuz iyileşti ve bir yıllık takip sonucunda nüks görülmedi. Bu vaka raporu, cerrahi eksizyonun mukosel tedavisi için basit, etkili ve ekonomik bir yöntem olduğunu ve mukoselenin neden olduğu fonksiyonel sorunların giderilmesine yardımcı olduğunu göstermektedir. Oral muayene esnasında dişlerin yanısıra yumuşak dokunun da kontrol edilmesi ve uzman hekime yönlendirilmesi olası lezyonların erken teşhisi için önem arz eder ve gelişebilecek daha ileri komplikasyonların önüne geçer.

Anahtar Kelimeler: mukosel, alt dudak, eksizyonel biyopsi

Mucocele on the Lower Lip in a Pediatric Patient: A Case Report

Mucocele is a benign cystic lesion that occurs as a result of the accumulation of mucus secretion in the oral mucosa due to trauma, lip-biting habits or minor changes in the salivary glands. Extravasation mucocele, which affects the minor salivary glands, occurs when the secretions of the salivary glands leak into the surrounding soft tissues. Obstruction of the main salivary glands causes retention mucocele. Although mucocele can be seen anywhere in the oral mucosa, the lower lip is most commonly affected. This is followed by the cheeks and the floor of the mouth. In this case report, the treatment of a mucocele detected on the lower lip of a pediatric patient was described. An 8-year-old child patient, who came to the pedodontics clinic with a complaint of a disturbing growth on his lower lip, was referred to us. As a result of the clinical examination, a fluid-filled lesion with a raised surface was detected on the relevant mucosa. In the anamnesis taken, it was learned that the patient did not have a parafunctional habit such as lip biting. Since the lesion did not heal on its own, it was decided to remove it surgically. Under local anesthesia, the lesion was excised with its capsule and the tissue taken was sent for histopathological examination. Histopathological examination confirmed the preliminary diagnosis of "extravasation mucocele". The surgical site healed without any problems and no recurrence was observed after one year of follow-up. This case report shows that surgical excision is a simple, effective, and economical method for mucocele treatment and helps resolve functional problems caused by mucocele. Checking the soft tissue as well as the teeth during the oral examination and referring them to a specialist physician is important for the early diagnosis of possible lesions and prevents further complications that may develop.

Keywords: mucocele, lower lip, excisional biopsy

DP34

Nazopalatin Kanal Kisti: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKICI¹, Mehmet Faik YÜCEL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.d.

Sorumlu Yazar: mfaikyucel@gmail.com

İnsiziv kanal kisti olarak da bilinen nazopalatin kanal kisti (NPKK), maksillanın ön bölgesinde orta hatta nazopalatin kanal içerisinde nazopalatin kanal artıklarından gelişir. Oral kavitenin odontojenik olmayan en yaygın kistlerinden biridir. Yaklaşık % 1 oranında ve en fazla hayatın 4. ve 6. dekatları arasında görülür. Erkeklerde kadınlardan daha fazla oranda görülür. Radyografide maksiller kesici dişlerin apeksi hizasında orta hatta iyi sınırlı, yuvarlak radyolüsent lezyon olarak izlenir. Yavaş gelişirler, genellikle 1 cm civarında boyuta sahiptir, ancak daha büyük boyutlara da ulaşabilir. NPKK'lerinde normalde enfekte olmadıkça semptom görülmez. Tedavisi nazopalatin kanalın içindeki damar ve sinir ile birlikte çıkartılmasıdır. Bu olgu sunumunda 5. dekatta bir erkek hastada görülen nazopalatin kanal kisti ve cerrahi tedavisi anlatılmıştır. Kliniğimize başvuran herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan 51 yaşındaki erkek hastanın radyografik muayenesi sırasında maksilla orta hatta radyolüsent iyi sınırlı lezyon dikkat çekmiştir. İlgili bölgedeki lezyon kaynaklı hastanın herhangi bir şikayeti yoktu. Hastadan konik ışınli bilgisayarlı tomografi alınmış detaylı incelemenin ardından lezyonun insiziv kanalı içine alacak şekilde 10.1 x 8.5 mm boyutlarında ve kalp şeklinde olduğu görülmüştür. Lezyonun aynı zamanda palatinal kemikte defekt oluşturduğu anlaşılmıştır. Ağız içi muayenesinde herhangi bir renk değişikliği, şişlik görülmemiştir. Lokal anestezi altında ön palatinal bölgede mukoperiosteal flep kaldırılmış, lezyon enükle edilmiş, rekürrensi önlemek amacıyla bölge ayrıca kürete edilmiştir. Çıkarılan lezyon histopatolojik incelemeye gönderilmiş, flep orijinal konumuna getirilerek 3-0 ipek sütür kullanılarak bölge kapatılmıştır. Histopatolojik inceleme NPKK ön tanımını doğrulamıştır. Cerrahi bölge sorunsuz iyileşmiş, hastanın klinik ve radyografik takiplerinde nüks görülmemiştir. NPKK'nın tedavisinde cerrahi enükleasyon, düşük nüks oranı nedeniyle en çok tercih edilen tedavi seçeneğidir. NPKK genellikle asemptomatiktir, bu yüzden rutin diş muayenelerinde daha dikkatli radyografik inceleme yapılmalı, kist büyük boyutlara ulaşmadan ve komplikasyonlara neden olmadan zamanında tedavisi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Nazopalatin kanal, kist, enükleasyon, asemptomatik

Nazopalatine Duct Cyst: A Case Report

Nasopalatine duct cyst (NPDC), also known as incisive duct cyst, develops from nasopalatine duct residues in the midline nasopalatine canal in the anterior region of the maxilla. It is one of the most common non-odontogenic cysts of the oral cavity. It occurs in approximately 1% and is most common between the 4th and 6th decades of life. It is more common in men than women. On radiography, it is observed as a well-circumscribed, round radiolucent lesion in the midline at the level of the apex of the maxillary incisors. They grow slowly, usually around 1 cm in size, but can reach larger sizes. NPDC normally has no symptoms unless infected. The treatment is to remove the nasopalatine duct along with the vessels and nerves inside it. In this case report, a nasopalatine duct cyst seen in a male patient in the 5th decade and its surgical treatment are described. During the radiographic examination of a 51-year-old male patient who presented to our clinic and did not have any systemic disease, a radiolucent, well-circumscribed lesion in the midline of the maxilla was noted. The patient had no complaints about the lesion in the relevant area. Cone beam computed tomography was taken from the patient. After detailed examination, it was seen that the lesion was 10.1 x 8.5 mm in size and heart-shaped, including the incisive canal. It was understood that the lesion also caused a defect in the palatal bone. No color change or swelling was observed during intraoral examination. Under local anesthesia, the mucoperiosteal flap was removed in the anterior palatal region, the lesion was enucleated, and the area was additionally curetted to prevent recurrence. The removed lesion was sent for histopathological examination, the flap was returned to its original position and the area was closed using 3-0 silk suture. Histopathological examination confirmed our preliminary diagnosis of NPDC. The surgical site healed without any problems, and no recurrence was observed in the patient's clinical and radiographic follow-up. Surgical enucleation is the most preferred treatment option in the treatment of NPDC due to its low recurrence rate. NPDC is usually asymptomatic, so more careful radiographic examination should be performed during routine dental examinations, and timely treatment should be performed before the cyst reaches large sizes and causes complications.

Keywords: Nazopalatine duct, cyst, enucleation, asymptomatic

DP35

Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerde Kanal Tedavisi

Rabia BOSTANOĞLU ÖZEFE¹, Ayşe Nur KUŞUÇAR¹, Mehmet Sinan EVCİL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: rabia_bostanoglu@hotmail.com

Giriş: Kronik periapikal patolojiler, periapikal alveol kemiğin uzun süren ve şiddetli olmayan enfeksiyonudur. Uzayan inflamasyon varlığında kemiğin bozulması sonucu radyografide periapikal lezyon görülür. Lezyonlu dişlerde kök kanal tedavisi sonrasında periapikal dokuların tamiri ve iyileşmesi gözlenebilmektedir. Bu vaka sunumu geniş periapikal lezyonlu mandibular molar dişlerin kanal tedavisi ve takibini amaçlamaktadır.

Materyal ve Yöntem Olgu 1: 17 yaşında ki kadın hasta 46 numaralı dişinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene de palpasyonda hassasiyet ve perküsyonda ağrı vardı. Radyolojik muayenede ise 46 numaralı dişinde periapikal lezyon gözlemlenmiştir. Lokal anestezi altında elektronik apeks bulucular ile kanal boyları saptanıp her eğe değişiminde 2 ml %5'lik NaOCl ile irrigate edilmiştir. Kanallarda NaOCl'nin etkinliğinin artırmak için endoaktivatör (Dentsply Sirona) kullanıldı. Son yıkama %17'lik ETDA-serum fizyolojik-%5'lik NaOCl ile yapılıp kağıt konlar ile kurulandı ve tek seansta lateral kondensasyon yöntemi ile kanal tedavisi tamamlandı.

Olgu 2: 15 yaşında ki erkek hasta dişinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede intraoral fistül ve perküsyonda ağrı vardı. Radyolojik muayenede ise 46 numaralı dişinde periapikal lezyon gözlemlenmiştir. Elektronik apeks bulucular ile kanal boyları saptanıp her eğe değişiminde 2 ml %5'lik NaOCl ile irrigasyon yapılmıştır. Son yıkama %17'lik ETDA-serum fizyolojik-%5'lik NaOCl ile yapılıp kağıt konlar ile kurulandı. İşlem sırasında kanallardan pü veya eksuda akışı gözlemlenmediğinden tek seansta rezin içerikli kanal dolum patı (Meta Biomed Adseal) ile kanal tedavisi bitirilmiştir.

Sonuç: Hastalar takiplere geldiğinde dişler asemptomatik ve fonksiyondaydı. Radyolojik olarak da iyileşme gözlemlenmekteydi.

Tartışma: Geniş periapikal lezyonlu dişlerde enfekte pulpayı uzaklaştırıp yeterli dezenfeksiyon sağlandıktan sonra tek seansta kanal tedavisi tamamlanabilir ve cerrahi yaklaşım gerekmeden periapikal dokular sağlıklı duruma gelebilirler.

Anahtar Kelimeler: periapikal lezyon, kronik enfeksiyon

Canal Treatment of Teeth with Wide Periapical Lesion

Introduction: Chronic periapical pathologies are a prolonged and non-severe infection of the periapical alveolar bone. Periapical lesion is seen on radiography as a result of deterioration of the bone in the presence of prolonged inflammation. After root canal treatment in the teeth with lesion, repair and healing of the periapical tissues can be observed. This case presentation aims at root canal treatment and follow-up of large periapical lesion mandibular molar teeth.

Material&Method Case 1: 17-year-old female patient has applied to our clinic with pain complaints in 46 teeth. Clinical examination also had tenderness in palpation and pain in percussion. In radiological examination, periapical lesion was observed in the number 46 tooth. With electronic apex locators under local anesthesia, canal lengths were determined and 2 ml per bend was irrigated with 5% NaOCl. Endoactivator (Dentsply Sirona) was used to increase the effectiveness of NaOCl in the channels. The last wash was made with 17% ETDA-serum physiologic-5% NaOCl and was dry with paper cones and the canal treatment was completed with lateral condensation method in a single session.

Case 2: 15 years old male patient has applied to our clinic with the complaint of pain in the tooth. During the clinical examination, there was pain in the intraoral fistula and percussion. During the radiological examination, periapical lesion was observed in tooth number 46. With electronic apex finders, canal lengths were detected and irrigation was made with 2 ml 5 % NaOCl at each tier. The last wash was made with 17% ETDA-serum physiological-5% NaOCl and dried with paper cones. Since no fluff or eksuda flow was observed from the channels during the procedure, canal treatment with resin-containing channel filling patch (Meta Biomed Adseal) was completed in a single session.

Conclusion: When the patients came to follow-up, the teeth were asymptomatic and functional. Radiologically, healing was also observed.

Discussion: After sufficient disinfection by removing the infected pulp in large periapical lesion teeth, canal treatment can be completed in one session and the periapical tissues can become healthy without the need for a surgical approach.

Keywords: periapical lesion, chronic infection

DP36

Travmalı Kanal Tedavili Santral Dişin Devital Beyazlatma Sonrası Silikon Anahtar Yöntemi ile Direkt Kompozit Restorasyonu: Vaka Raporu

Sinem GÜLER¹, Muhammet FİDAN¹, Muhammet Kerim AYAR¹

¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: sinem.guler@usak.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kanal tedavili 11 numaralı dişte travma sonrası meydana gelen kırığın devital beyazlatma uygulamasını takiben silikon anahtar yöntemi ile direkt kompozit rezin restorasyonunu sunmaktır.

Vaka Raporu: 11 numaralı dişindeki renk değişikliği ve kırık şikâyetiyle, 16 yaşında genç hasta kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik olarak kanal tedavisinde başarısızlık tespit edilmedi. Diş renklenmesinin walking bleach tekniği ile devital beyazlatma yapılması sonrasında silikon anahtar yöntemi ile dişin direkt kompozit rezin restorasyonuna karar verildi. Birinci seansta dişin servikalinden 2-3 mm aşağıya kadar güta perka ve kanal patı temizlendi. Koroner bölgedeki sızıntıyı önlemek için kanal ağızları 2 mm kalınlığında cam iyonomer kaide (Ketac Cem, 3M ESPE, Almanya) ile kapatıldı. %37 karbomit peroksit içerikli devital beyazlatma jeli (Whiteness Super-Endo, FGM Dental, ABD) kaviteye uygulandı ve bir haftalık takip sonrası diş renginin istenilen renge ulaştığı tespit edildi. Devital beyazlatma ajanı uzaklaştırıldı ve servikal kök rezorpsiyonunun engellenmesi için kalsiyum hidroksit patı 1 hafta bekletildi. Class IV kırık restorasyonu için tedavi öncesi ölçüsü alınıp model üzerinde mum modelajı yapılarak hazırlanan silikon anahtar kontrol edildi. Kompozit rezinlerin diş ile restorasyon arasındaki sınırdaki renge daha iyi harmanlanması için kavite sınırlarına bizotaj yapıldı. Ardından mine yüzeylerine %37'lik fosforik asit jel (FineEtch 37; Spident, Incheon, Güney Kore) 30 saniye uygulandı. Üreticinin talimatlarına göre yüzeye universal adeziv Kuraray Clearfil S3 bond (Kuraray Noritake, St Paul, MN, ABD) uygulandı. GC G-ænial A'CHORD (Gc Dental, Japan) opak kompozit ile kırık hattı geçişi tamamlandıktan sonra G-ænial A'CHORD JE (Gc Dental, R&D, Japonya) mine tabakası kullanıldı. Kompozit rezinler bir polimerizasyon cihazı (3M Elipar™Deep Cure- S LED, St Paul, MN, ABD) ile polimerize edildi. Bitirme işlemleri, tungsten karbit frez kullanılarak su soğutması altında yapıldı. Yüzey cilası, alüminyum oksit diskler (Optidisc, KerrHawe, Bioggio, İsviçre) ve elmas partikül içeren esnek polisaj spiral diskler (3M ESPE, St Paul, MN, ABD) ile yapıldı.

Klinik sonuçlar: Travmaya uğramış renklenmiş kanal tedavili dişlerin restorasyonunda devital beyazlatma uygulanması ve silikon indeks yöntemi ile direkt kompozit restorasyonların tercih edilmesi minimal invaziv tedaviler arasındadır.

Anahtar Kelimeler: estetik, devital beyazlatma, kompozit rezin

Direct Composite Restoration of Traumatic Root Canal Treated Central Tooth with Silicone Key Method After Devital Bleaching: A Case Report

Aim: This case report presents direct composite resin restoration after devital bleaching of a post-traumatic fracture in root canal treated tooth 11, using silicone key method.

Case Report: A 16-year-old young patient applied to our clinic with the complaint of discoloration and fracture in tooth number 11. Root canal treatment was succesful clinically or radiographically. After devital bleaching (walking bleach technique), it was decided to perform direct composite resin restoration of the tooth using the silicone key method. In the first session, gutta percha and root canal sealer were cleaned up to 2-3 mm below the cervical part of the tooth. To prevent leakage in the coronary area, the root canals sealed with a 2 mm thickness glass ionomer base (Ketac Cem, 3M ESPE, Germany). 37% carbamide peroxide gel (Whiteness Super-Endo, FGM Dental, USA) applied for devital bleaching. Desired tooth color achieved after one week. Gel removed, calcium hydroxide paste applied for one to prevent cervical root resorption. For direct restoration of Class IV fracture, pre-treatment models were taken and the silicone key on which wax modeling was performed was checked. The cavity borders were beveled to better blend the color of the composite resins at the border between the tooth and the restoration. Then, 37% phosphoric acid gel (FineEtch 37; Spident, Incheon, South Korea) was applied to the enamel surfaces for 30 seconds. Universal adhesive Kuraray Clearfil S3 bond (Kuraray Noritake, St Paul, MN, USA) was applied to the surface according to the manufacturer's instructions. After completing the fracture line transition with GC G-ænial A'CHORD (Gc Dental, Japan) opaque composite, G-ænial A'CHORD JE (Gc Dental, R&D, Japan) enamel layer was used. Composite resins were polymerized with a polymerization device (3M Elipar™Deep Cure-S LED, St Paul, MN, USA). Finishing were performed under water cooling using a tungsten carbide bur. Polishing was performed with aluminum oxide discs (Optidisc, KerrHawe, Bioggio, Switzerland) and flexible polishing spiral discs containing diamond particles (3M ESPE, St Paul, MN, USA).

Clinical results: Devital bleaching and direct composite restorations with silicone index method are minimally invasive for restoring traumatized, discolored root canal treated teeth.

Keywords: esthetic, devital bleaching, composite resin

DP37

Estetik Bölgede Dijital İş Akışıyla İmplant Destekli Sabit Restorasyon Olgu Sunumu

Mustafa Ceyhun ÇAKIROĞLU¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi

²Süleyman Demirel Üniversitesi

Sorumlu Yazar: ceyhun_cakiroglu@hotmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı estetik bölgede diş eksikliği bulunan hastanın dijital iş akışı ile implant destekli sabit protetik rehabilitasyonunun yapılmasıdır.

Olgu sunumu: Alt keser bölgesindeki dişsizlik şikayetiyle kliniğimize başvuran 39 yaşındaki kadın hastaya yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda alt ön bölgeye implant destekli zirkonyum sabit restorasyon yapılması planlandı. Osteointegrasyon sürecinden sonra hasta protetik rehabilitasyon için kliniğimize başvurdu. İlk aşamada dijital tarama parçaları ağız içinde konumlandırıldı ve ağız içi tarayıcı (Helios 600) ile tarandı. Elde edilen dijital verilerle polimetil metakrilat (PMMA) esaslı akrilik geçici protez üretildi ve ağız içerisinde estetik kontrolü yapıldı. Sonraki seansta zirkonyum altyapı uyumu kontrol edildi ve renk seçimi yapıldı. Daha sonra dentin prova aşamasında okluzal uyumsuzluklar giderilip estetik kontroller yapıldı. Abutmentler firmanın önerdiği (30 N/m) kuvvet değerinde torklandı ve simante olarak çalışılan üst yapı restorasyonun dual cure rezin siman ile simantasyonu yapıp hastaya gerekli olan oral hijyen eğitimi verildi.

Sonuç: Dijital iş akışıyla hastamızın ön bölgesindeki restorasyonu kısa sürede tamamlandı. Yapılan restorasyonla hastamızın estetik görünümü ve beklentisi karşılandı.

Anahtar Kelimeler: *İmplant destekli sabit protez, Anterior dişsizlik, Dijital diş hekimliği*

A Case Report of Implant-Supported Fixed Restoration with Digital Workflow in the Aesthetic Zone

Objective: The purpose of this case report is to perform implant-supported fixed prosthetic rehabilitation with digital workflow for a patient with missing teeth in the aesthetic area.

Case report: As a result of the clinical and radiographic examination performed on a 39-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of toothlessness in the lower incisor area, an implant-supported zirconium fixed restoration was planned for the lower anterior region. After the osteointegration process, the patient applied to our clinic for prosthetic rehabilitation. In the first stage, the digital scan bodies were positioned in the mouth and Scanned with an intraoral scanner (Helios 600, Changzhou Sifary Technology Co., Ltd, China). With the digital data obtained, a polymethyl methacrylate (PMMA) based acrylic temporary prosthesis was produced and aesthetic control was performed in the mouth. In the next session, zirconium substructure compatibility was checked and color selection was made. Then, during the dentin rehearsal phase, occlusal discrepancies were eliminated and aesthetic checks were performed. The abutments were torqued to the force recommended (30 N/m) by the company and the superstructure restoration was cemented with dual cure resin cement and the patient was given the necessary oral hygiene training. Conclusion: With the digital workflow, the restoration of our patient's lower anterior edentulism was completed in a short time. The aesthetic appearance and expectations of our patient were met with the restoration.

Keywords: *Implant supported fixed prosthesis, Anterior edentulism, Digital dentistry*

DP38

Yaygın Anterior Hipomineralizasyonlu Dişlerde Estetik Yaklaşım: Olgu Sunumu

Zehra Selin KARAUĞUZ¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: zehraselinkarauguz@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunda, yaygın anterior hipomineralizasyonlu dişlerin estetik restorasyonlarının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Anterior bölgedeki estetik olmayan görüntü şikayetiyle Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde anterior bölgede minede hipomineralize alanlar ve kavitasyonlar saptanmıştır. Tedavisinde 11, 21, 22 numaralı dişlerde mevcut kavitasyonlu ve hipomineralize alanlar direkt kompozit laminate restorasyon tekniği ile restore edilmiştir. 12, 32, 42 numaralı dişlerdeki hipomineralize alanlar rezin infiltrasyon tekniği ile restore edilmiştir. Bu şekilde hastaya estetik bir gülüş sunulmuştur.

Sonuç: Diş yapısının minimal düzeyde kaldırılmasını gerektiren kompozit laminate restorasyonlar en iyi tedavi seçeneklerinden biridir ve bu vakada kavitasyon oluşmuş alanların ve kavitasyonlara komşu hipomineralize alanlarda uygulanarak minimal mine dokusu kaybı ile restorasyonların tamamlanması sağlanmıştır. Resin infiltrasyon tekniği son zamanlarda mine defektlerinin tedavisinde ön plana çıkmaktadır ve bu vakada kavitasyon oluşmamış hipomineralize alanlarda uygulanarak herhangi bir invaziv işlemde bulunmadan restorasyonların yapılması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hipomineralizasyon, Resin İnfiltrasyon Teknik, Kompozit Laminate

Aesthetic Approach to Widespread Anterior Hypomineralization Teeth: Case Report

Objective: In this case report, it is aimed to present the aesthetic restorations of teeth with extensive anterior hypomineralization.

Case Report: In the clinical examination of a 9-year-old girl patient who applied to Necmettin Erbakan University Pedodontics clinic with the complaint of unaesthetic appearance in the anterior region, hypomineralized areas and cavitations were detected in the enamel in the anterior region. In the treatment, the cavitated and hypomineralized areas on teeth 11, 21 and 22 were restored with the direct composite laminate restoration technique. The hypomineralized areas on teeth 12, 32, and 42 were restored with the resin infiltration technique. In this way, an aesthetic smile is offered to the patient.

Conclusion: Composite laminate restorations, which require minimal removal of tooth structure, are one of the best treatment options, and in this case, they were applied to cavitated areas and hypomineralized areas adjacent to cavitations, thus completing the restorations with minimal enamel tissue loss. Resin infiltration technique has recently come to the fore in the treatment of enamel defects, and in this case, it was applied to hypomineralized areas where cavitation did not occur, allowing restorations to be made without any invasive procedures.

Keywords: Hypomineralization, Resin Infiltration Technique, Composite Laminate

DP39

Şekil Anomalisi Gösteren Maksiller Daimî Kanin ve Persiste Süt Kanin Dişin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Fatma Beyza KOÇYİĞİT¹, Ayşe Nur DOĞAN¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: fatmakocyigit@erciyes.edu.tr

AMAÇ: Günümüzde artan estetik beklentiler sonucu anterior dişlerin görünümü önem kazanmıştır. Ön dişlerin gereken boyut ve şekilde olmaması gülümsemedeki önemli rollerinden dolayı büyük bir estetik kaygı oluşturmaktadır. Bu olgu sunumunda direkt kompozit uygulanarak rehabilite edilen daimî kanin ve persiste süt kanin dişlerin tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

OLGU: Kliniğimize estetik şikâyetlerle başvuran hastanın görünürlüğü fazla olan diş etlerine öncelikle gingivoplasti tedavisi uygulanmıştır. Diş etinin iyileşmesini takiben ön bölgedeki daimî kanin ve persiste süt kanin dişine uygun anatomik formlar verilerek direkt kompozit restorasyonlar planlanmıştır. Restorasyon öncesinde button tekniği uygulanarak renkler A3 body ve A2 mine olarak belirlenmiştir. Diş yüzeylerini pürüzlendirmek için %35 ortofosforik asit uygulanıp, yıkama ve kurutma işlemini takiben dişlere iki aşamalı etch-and-rinse adeziv sistem (Adper Single Bond 2;3M ESPE, ABD) uygulanıp polimerize edilmiştir. İlgili dişler adeziv uygulaması sonrasında bir nanohibrit kompozit rezin materyal (Filtek™ Ultimate;3M ESPE, ABD) kullanılarak tabakalama tekniğiyle restore edilmiştir. Bitirme ve polisaj işlemleri için alüminyum oksit kaplı polisaj diskleri (Soft-Lex™) ve kompozit parlama kiti Clearfil™ Twist Dia; Kuraray, Japonya) kullanılmıştır.

SONUÇ: Hastanın kontrollerinde renklenme ve kırık problemlerine rastlanılmadı. Şekil ve boyut uyumsuzluğu gösteren dişlere uygulanan direkt kompozit restorasyonlar minimal invaziv bir yaklaşımdır ve tek seansta hem hastayı hem de hekimi tatmin eden sonuçlar vermektedir. Doğru bir tedavi planı ile direkt kompozit restorasyonlarla yapılan estetik işlemlerle mükemmel estetik sonuç alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit rezin, estetik rehabilitasyon, şekil bozukluğu

Aesthetic Rehabilitation of Maxillary Permanent Canine and Persistent Primary Canine Tooth Showing Shape Anomaly: Case Report

Aim: Today aesthetic expectations are increasing so appearance of anterior teeth becomes very important for many people. The lack of the required size and shape of anterior teeth creates a major aesthetic problem due to their important role in the smile. In this case report, the treatment approach of permanent canine and persistent primary canine teeth rehabilitated by applying direct composite is presented.

Case: Gingivoplasty treatment was first applied to the highly visible gums of the patient who applied to our clinic with aesthetic complaints. Following gingival healing, direct composite restorations were planned by giving appropriate anatomical forms to the permanent canine and persistent primary canine teeth in the anterior region. The colours were determined as A3 body and A2 enamel by applying button technique before restoration. Before the adhesive application, the surfaces of teeth were etched with 35% phosphoric acid, washed with water and dried. A two-step etch-and-rinse adhesive system (Adper Single Bond 2;3M ESPE, ABD) was applied to the teeth and polymerized. After the adhesive application, it was restored using a nano-hybrid composite resin material (Filtek™ Ultimate;3M ESPE, ABD) Aluminum oxide coated polishing discs (Soft-Lex™) and composite polishing kit Clearfil™ Twist Dia; Kuraray, Japonya) were used for finishing and polishing.

Results: When the patient came dental controls, according to our observations, who had no discoloration and fracture problems on teeth. Direct composite restorations applied to teeth with shape and size incompatibility are a minimally invasive approach and it gives results that satisfy both the patient and the dentist in a single session. With a correct treatment plan, excellent aesthetic results can be achieved with aesthetic procedures performed with direct composite restorations.

Keywords: Composite resin, aesthetic rehabilitation, shape anomaly

Nekrotik İmmatür Daimi Molar Dişlerin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu

Gözde ESENTÜRK¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gozdeesenturk88@gmail.com

Amaç: Nekrotik immatür daimi dişlerin tedavisinde rejeneratif endodontik tedaviler uygulanmaktadır. Bu vaka raporunda, kök ucuna açık nekrotik daimi mandibular molar dişlerin Mineral Trioksit Agregat kullanılarak yapılan rejeneratif endodontik tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu Sunumu Vaka 1: Şiddetli ağrı sebebiyle Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 9 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde mandibular 36 numaralı dişinde derin dentin çürüğü saptanmıştır. Panoramik radyografisinde 36 numaralı dişin apikalinde radyolüsent alan görülmüş ve periapikal radyografi ile periapikal lezyon doğrulanmıştır. 36 numaralı dişe yapılan soğuk testi ve elektrikli pulpa testi sonucu negatif yanıt alınmıştır. Hastanın 36 numaralı dişine apeksinin açık olması ve nekrotize olması nedeniyle aynı gün rejeneratif endodontik prosedürünün ilk aşaması uygulanıp kanal içerisine 3'lü antibiyotik patı yerleştirilerek hastaya 3 hafta sonrası için randevu verilmiştir. Hasta ikinci randevusuna geldiğinde endodontik tedavi prosedürünün ikinci aşaması uygulanarak Mineral Trioksit Agregat materyali uygulanmış ve kompozit restorasyonu yapılmıştır. Rejeneratif endodontik tedavinin tamamlanmasının ardından 3. Ay, 6. Ay ve 1. yıl kontrolleri yapılmıştır. Hastanın 1 yıl sonraki kontrol muayenesinde; herhangi bir şikayetinin olmadığı, dişlerde perküsyon, mobilite gibi semptomların görülmediği, alınan periapikal radyografisinde lezyonun tamamen iyileştiği, dişte dentin kalınlığının arttığı ve kök gelişiminin sağlandığı görülmüştür.

Vaka 2: Kliniğimize başvuran 8 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde mandibular 46 numaralı dişinde derin dentin çürüğü saptanmıştır. Panoramik radyografisinde 46 numaralı dişin apikalinde radyolüsent alan görülmüş ve periapikal radyografi ile periapikal lezyon doğrulanmıştır. 46 numaralı dişe yapılan soğuk testi ve elektrikli pulpa testi sonucu negatif yanıt alınmıştır. Hastanın 46 numaralı dişine apeksinin açık olması ve nekrotize olması nedeniyle rejeneratif endodontik prosedür uygulanmıştır. Rejeneratif endodontik tedavinin tamamlanmasının ardından 3. Ay, 6. Ay kontrolleri yapılmıştır. Hastanın 6 ay sonraki kontrol muayenesinde; herhangi bir şikayetinin olmadığı, dişlerde perküsyon, mobilite gibi semptomların görülmediği, alınan periapikal radyografisinde lezyonun tamamen iyileştiği, dişte dentin kalınlığının arttığı ve kök gelişiminin sağlandığı görülmüştür.

Sonuç: Uygun endikasyon ve doğru tedavi prosedürü sağlandığında rejeneratif endodontik tedavinin immatür nekrotik daimi dişlerde klinik semptomları ortadan kaldırdığı ve periapikal lezyonu iyileştirdiği yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Bu vakada rejeneratif endodontik tedavi periapikal lezyonda iyileşmeye ve klinik semptomların giderilmesine dair olumlu sonuçlar vermiştir.

Anahtar Kelimeler: Rejeneratif endodontik tedavi, çocuk diş hekimliği, MTA

Regenerative Endodontic Treatment of Necrotic Immature Permanent Molar Teeth: Case Report

Aim: Regenerative endodontic treatments are applied in the treatment of necrotic immature permanent teeth. This case report describes regenerative endodontic treatment of necrotic permanent mandibular molar teeth using MTA.

Case Report: Case 1: During the clinical examination of 9-year-old girl patient who applied to Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics due to severe pain, deep dentin caries was detected in tooth 36. In panoramic radiograph, radiolucent area was seen at the apical part of tooth, the lesion was confirmed with periapical radiography. A negative response was received as a result of the cold test and electric pulp test performed. The first stage of the regenerative endodontic procedure was performed on the same day, a triple antibiotic paste was placed in the root canal, patient was given an appointment for 3 weeks later. When the patient came to her second appointment, the second stage of the endodontic treatment procedure was applied, MTA and composite restoration was applied. Following the completion of treatment, 3rd month, 6th month and 1st year controls were performed. At the patient's follow-up examination 1 year later; It was observed that she didn't have complaints, there were no percussion or mobility, the lesion was healed in the periapical radiograph, the dentin thickness of tooth increased and root development was achieved.

Case 2: During the clinical examination of an 8-year-old girl, deep dentin caries was detected in her mandibular tooth 46. In the panoramic radiograph, a radiolucent area was seen at the apical part of tooth. A negative response was received as a result of the cold test and electric pulp test performed. A regenerative endodontic procedure was performed. 3rd month, 6th month controls were performed. She didn't have complaints, there were no percussion or mobility, the lesion was completely healed and root development was achieved.

Conclusion: Studies have shown that regenerative endodontic treatment eliminates clinical symptoms, improves periapical lesions in immature necrotic permanent teeth when appropriate indication and correct treatment procedure are provided. In this case, regenerative endodontic treatment gave positive results regarding healing of the periapical lesion, relief of clinical symptoms.

Keywords: Regenerative endodontic treatment, pediatric dentistry, MTA

Fiberle Güçlendirilmiş Kompozitlerin Anterior Dişlerdeki Klinik Performansı: Bir Olgu Sunumu

Başak KAYA¹, Nazmiye DÖNMEZ¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Restoratif Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: basakkaya@ibu.edu.tr

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı aşırı madde kaybına uğramış ve kanal tedavisi görmüş anterior dişlerin fiberle güçlendirilmiş kompozit rezin ile restorasyonunu gerçekleştirmektir.

Yöntem: Kanal tedavisi tamamlanmış olan dişlerin radyolojik incelenmesi sonrasında üst restorasyon için hastaya protez ve dolgu seçenekleri sunuldu. Ardından hastanın da onamı alınarak fiberle güçlendirilmiş kompozit rezin yapımına karar verildi. İlk olarak gün ışığında mine ve dentin renk seçimi yapıldı. Dişteki geçici restorasyon uzaklaştırıldı. Kanal ağzındaki guta perka mine-sement sınırından apikal yönde 2 mm uzaklaştırıldı. Ardından guta perkanın üzeri 0,5 mm kalınlığında akıcı kompozit (RubyFlow, rubydent, Türkiye) ile kapatıldı. Diş yüzeyine %37 ortofosforik asit (Ruby etch, Türkiye) selektif etch tekniği ile uygulandıktan sonra universal adeziv ajan (G-Premio BOND, GC, Japonya) uygulandı, 10 saniye süreyle LED ışık cihazı (Valo cordless, Ultradent, ABD) ile polimerize edildi. Ardından şeffaf bant yardımıyla mine rengiyle (G-aenial anterior, GC, Japonya) palatal duvar ve aproksimal duvarlar oluşturuldu. Sonrasında kanal ağzından başlanarak gingivoinsizal yönde kron boyunun yarısına kadar fiberle güçlendirilmiş kompozit rezin (everX Posterior, GC, Avrupa) uygulandı. Ardından body kompozit ile dişin morfolojisi oluşturuldu. En son mine rengiyle vestibül yüzey oluşturulduktan sonra bitim ve cila işlemine geçildi. Diskler (Polishing disc, Tor VM) yardımıyla restorasyonun morfolojisi tamamlandı. Okluzyon kontrol edildi ve hastaya kontrol randevusu verildi.

Bulgular: Hastalar 6 ay sonra geldiklerinde yapılan restorasyonlarda kırık, renk değişimi, sekonder çürük, marjinal uyumsuzluk ve yüzey defekti tespit edilmedi.

Sonuç: Fiber ile güçlendirilmiş kompozitin bükülme, kırılma ve elastik modül açısından restorasyona destek sağladığı düşünülmektedir. Hastaya yapılan 6 aylık takip sonucu fiber ile güçlendirilmiş kompozit rezinlerin hem ucuz olması hem de minimal invaziv işlem olması gelecekte daha yaygın kullanımları açısından umut vadetmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: minimal invaziv, fiberle güçlendirilmiş kompozit, anterior diş

Clinical Performance of Fiber Reinforced Composites in Anterior Teeth: A Case Report

Aim: This case report aims to restore anterior teeth that have undergone excessive material loss and root canal treatment with fiber-reinforced composite resin.

Methods: After a radiological examination of the teeth whose root canal treatment was completed, the patient was offered prostheses and filling options for the upper restoration. Then, with the patient's consent, it was decided to use fiber-reinforced composite resin. First, the enamel and dentin color selection was made in daylight. The temporary restoration on the tooth was removed. Gutta-percha at the canal mouth was removed 2 mm apically from the cementum-enamel border. Then, gutta-percha was covered with 0.5 mm flowable composite. After 37% orthophosphoric acid (Ruby etch, Turkey) was applied to the tooth surface with the selective etch technique, a universal adhesive agent (G-Premio BOND, GC, Japan) was applied, cured with LED light device (Valo cordless, Ultradent, USA) for 10 seconds. Then, with the help of transparent tape, enamel color (G-aenial anterior, GC, Japan) palatal wall and approximal walls were created. Then, posterior composite resin (everX Posterior, FRC for dentin replacement, GC, Europe) was applied, starting from the canal mouth and extending to half of the crown length in the gingival-incisal direction. Then, the morphology of the tooth was created with body composite. The finishing and polishing process began after creating the vestibule surface with the final enamel color. The restoration morphology was completed with the help of discs. Occlusion was checked and the patient was given a follow-up appointment.

Results: When the patients returned 6 months later, no fractures, color changes, secondary caries, marginal discrepancies or surface defects were detected in the restorations. It is thought that fiber-reinforced composite supports the restoration of bending, fracture and elastic modulus.

Conclusion: It is thought that fiber-reinforced composite supports the restoration of bending, fracture and elastic modulus. The 6-month follow-up on the patient shows that fiber-reinforced composite resins are both inexpensive and minimally invasive, promising for their widespread use in the future.

Keywords: Keywords: minimally invasive, fiber reinforced composite, anterior tooth

DP42

Florid Semento-Osseöz Displazi: Olgu Sunumu

Büşra ÖZTÜRK¹, Güldane MAĞAT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: dtbusraozturk1@gmail.com

Florid semento-osseöz displazi (FSOD); fibro-osseöz lezyonların bir alt grubunda tanımlanan, çene kemiklerinde birden çok kadranı içeren ve genellikle diş apekslerinde görülen radyolüsent sınırlara sahip radyopak kitlelerdir. Lezyon, sağlıklı kemiğin fibröz bağ dokusu ile yer değiştirmesinin ardından bu bölgelerde kemik, sement veya her ikisinin aşırı birikimi sonucu ortaya çıkar. Sıklıkla orta yaşlı kadınlarda görülür ve klinik olarak asemptomatiktir. Maksilla ve mandibulada genellikle posterior bölgeler etkilenir. Etiyolojisi net olarak bilinmemekle birlikte periodontal ligamentin reaktif ve displastik değişimine bağlı olarak ortaya çıktığı düşüncesi savunulmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı rastlantısal tespit edilen FSOD olgusunu sunmaktır.

Sistemik olarak hidrosefali ve epilepsi rahatsızlıklarına sahip 29 yaşındaki kadın hasta diş ağrısı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografik incelemede; persiste süt dişleri, gömülü daimi dişler ve dört kadranda yaygın radyoopasiteler gözlenmiştir. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) incelemesinde; radyopak-radyolüsent içeriğe sahip mikst lezyonların dört kadranda yaygın olarak yerleştiği görülmüştür. Sağ maksiller bölgedeki lezyon maksiller sinüs inferior duvarında elevasyona, mandibuladaki yaygın lezyonlar minimal kemik ekspansiyonuna sebep olmuştur. Lezyonlara radyolojik olarak FSOD tanısı konulmuştur. Asemptomatik lezyonların rutin radyolojik takibi uygun görülmüştür.

Fibro-osseöz lezyonlardan olan FSOD, klinik ve radyografik incelemeyle teşhis edilmekle birlikte ayırıcı tanıda yer alan diğer lezyonlardan ayırt etmek için histopatolojik incelemeye başvurulabilir. Panoramik radyograflar genelde ön tanı için yeterli olsa da KIBT gibi ileri görüntüleme teknikleri teşhis ve tedavi planlamasında yararlı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: florid semento-osseöz displazi, periodontal ligament, sement, panoramik radyografi, konik ışınli bilgisayarlı tomografi

Florid Cemento-Osseous Dysplasia: Case Report

Florid cemento-osseous dysplasia (FCOD) is a subgroup of fibro-osseous lesions defined as radiopaque masses with radiolucent borders that involve multiple quadrants in the jaw bones and are usually seen in the tooth apex. The lesion occurs as a result of excessive deposition of bone, cementum or both in these areas following replacement of healthy bone with fibrous connective tissue. It is often seen in middle-aged women and is clinically asymptomatic. The posterior regions of the maxilla and mandible are usually affected. Although the etiology is not clearly known, it has been suggested that it occurs due to reactive and dysplastic changes of the periodontal ligament. The aim of this case report is to present an incidentally detected case of FCOD.

A 29-year-old woman with systemic hydrocephalus and epilepsy was admitted to our clinic with complaints of toothache. Panoramic radiographic examination revealed persistent deciduous teeth, impacted permanent teeth and diffuse radiopacities in four quadrants. Cone beam computed tomography (CBCT) showed mixed lesions with radiopaque-radiolucent content, widely distributed in four quadrants. The lesion in the right maxillary region caused elevation of the inferior wall of the maxillary sinus and the diffuse lesions in the mandible caused minimal bone expansion. The lesions were diagnosed radiologically as FCOD. Routine radiologic follow-up of asymptomatic lesions was considered appropriate.

FCOD, one of the fibro-osseous lesions, is diagnosed by clinical and radiographic examination, but histopathologic examination may be used to differentiate it from other lesions in the differential diagnosis. Although panoramic radiographs are usually sufficient for preliminary diagnosis, advanced imaging techniques such as CBCT are useful in diagnosis and treatment planning.

Keywords: florid cemento-osseous dysplasia, periodontal ligament, cementum, panoramic radiography, cone beam computed tomography

DP43

Eğimli Kök Kanallarının Biyoseramik Pat İle Doldurulması

Ali ÇINAR¹, Fatih UÇAR¹, Mehmet Sinan EVCİL¹

¹Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: ali.cinar.9811@gmail.com

Giriş: Kavisli kök kanalları, düz benzerleriyle karşılaştırıldığında genellikle dardır [1]. Kök kanalı eğriliği seviye (koronal, orta veya apikal), açı ve yarıçap ile tanımlanabilir [1]. Bu vaka raporunda apikalde eğimli kökleri bulunan alt ve üst molar dişlerin endodontik tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

Materyal & yöntem

Olgu 1 : 28 yaşındaki kadın hasta kliniğimize ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Periapikal radyografide hastanın 16 numaralı dişinde pulpayı da içine alan çürük görülmüş ve hastanın ilgili dişinde mezial kökün apikale doğru artan bir eğim gösterdiği izlenmiştir. Mezial kanallarda eğimli kısma ulaşmak için ön eğim verilmiş #6 K (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) eğeleri kullanılmıştır. Şekillendirmeye ön eğim verilmiş 8 ve 10 k eğeleri ile devam edilmiştir. Mezial kanalların şekillendirmesi 25.04 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) eğe ile bitirilmiştir. İşlemde baştan sona mikroskop kullanılmıştır.

Olgu 2 : 35 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 46 numaralı dişinde ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Radyografide ilgili dişin distal kökünde apikalde eğim gösterdiği görülmüştür. Eğimli olan kökteki 2 distal kanala ön eğim verilmiş #6 K (Dentsply Sirona) eğesi ile giriş yapılmıştır. Şekillendirmeye ön eğim verilmiş 8 ve 10k eğelerle devam edilmiştir. Şekillendirme 20.07 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) resiprokal eğe ile bitirilmiştir. İşlemden baştan sona mikroskop kullanılmıştır.

Sonuç: Takip seanslarında dişlerin asemptomatik olduğu görülmüştür. Buna benzer durumlarda düz bir girişin sağlanması, esnek endodontik aletlerin kullanılması ve eğelerin önceden kavilendirilmesi, kavisli kanalların şekillendirilmesi için faydalı olmaktadır.

Tartışma: Kök ucu kapanmış dişlerde kök kanallarının kavisli ve dar olması, temizlenmesini ve şekillendirilmesini zorlaştırır.

Kaynakça: 1. Pruett JP, Clement DJ, Carnes DL. Cyclic fatigue testing of nickel-titanium endodontic instruments. J. Endod. 1997; 23: 77–85.

Anahtar Kelimeler: Mandibular molar, maksiller molar, kurvatürlü kanallar

Filling Curved Root Canals with Bioceramic Paste

Introduction: Curved root canals are generally narrow compared to their straight counterparts [1]. Root canal curvature can be defined by level (coronal, middle or apical), angle and radius [1]. This case report aims to present the endodontic treatment of lower and upper molar teeth with apically curved roots.

Material and method

Case 1: A 28-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of pain. In the periapical radiograph, a caries including the pulp was seen in the patient's tooth number 16, and it was observed that the mesial root of the patient's relevant tooth showed an increasing inclination towards the apical. A preliminary inclination was given to reach the inclined part of the mesial canals #6 K (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) files were used. Shaping continued with pre-beveled 8 and 10 k files. The shaping of the mesial canals was completed with a 25.04 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) file and bioceramic paste was used for canal filling.

Case 2: A 35-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of pain in tooth number 46. In the radiography, it was seen that the distal root of the relevant tooth was inclined apically. The 2 distal canals in the inclined root were entered with a #6 K (Dentsply Sirona) file, which was pre-beveled. Shaping continued with pre-beveled 8 and 10 k files. Shaping was completed with 20.07 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) reciprocal file. A microscope was used throughout the process.

Result: It was observed that the teeth were asymptomatic in the follow-up sessions. In similar cases, ensuring a straight entry, using flexible endodontic instruments and pre-curving the files are beneficial for the preparation of curved canals.

Discussion: In teeth with closed root ends, the root canals are curved and narrow, making cleaning and shaping difficult.

Reference: 1. Pruett JP, Clement DJ, Carnes DL. Cyclic fatigue testing of nickel-titanium endodontic instruments. J. Endod. 1997; 23: 77–85.

Keywords: Mandibular molar, maxillary molar, curvature canals

DP44

Konjenital Daimi Diş Germi Bulunmayan Süt Azı Dişlerinde Revaskularizasyon Tedavisi: 18 Aylık Vaka Raporu

Toygar SAY¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Pedodonti A.b.d.

Sorumlu Yazar: toygarr@msn.com

Amaç: Altında konjenital daimi premolar germ eksikliği olan alt süt 2. Molar dişlerin vitalitesini kaybetmesi dişlerin erken yaşta kaybına ve çene arki üzerinde yer kaybına sebep olabilmektedir. Rejeneratif pulpa tedavisi vitalitesini kaybetmiş semptomatik dişlerin klinik semptomlarının ortadan kalkması, periapikal dokuların iyileşmesi mümkünse vitalitenin geri kazanmasına yardımcı olan en güncel tedavilerin başında gelmektedir. Konjenital daimi premolar germi bulunmayan, vitalitesini kaybetmiş alt süt 2. molar dişlerin rejeneratif pulpa tedavisi sonrası 18 aylık klinik takibinin yapıp raporlanması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Dental muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 12 yaşındaki kız hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde 35 ve 45 numaralı daimi diş germelerinin konjenital eksik olduğu görülmüştür. 75 numaralı dişe vitalite testi yapılmış ve negatif yanıt alınmıştır. Radyolojik muayenede 75 no'lu dişte periapikal lezyon ve köklerde de patolojik rezorpsiyon olduğu görülmüştür.

Çocuğun büyüme gelişimi tamamlanıp protetik tedavi yapılabilecek yaşa gelinceye kadar dişlerin arkta korunması için 75 ve 85 no'lu dişlere rejeneratif pulpa tedavisi yapılmasına karar verildi. İlk seansta rutin izolasyon ve anestezi prosedürlerinden sonra kanallara 2'li antibiyotik patı uygulandı.

İkinci seansta ise gerekli kanal irrigasyonlar yapıldıktan sonra kanama sağlanarak pulpa odası MTA ile kapatıldı. Hastaya prefabrike kron uygulandı. Hastanın 18 aylık takibi sonucunda 75 ve 85 numaralı dişlerde mobilitede azalma, fistül yolunun kapanması, radyolojik muayenede periapikal lezyonun iyileşmesi ve çiğneme fonksiyonuna katkısının sorunsuz olarak devam ettirdiği görülmüştür.

Sonuç: Konjenital daimi diş eksikliği olan süt dişlerinin sağ kalımını arttırmak, fonksiyon ve fonasyonun devamlılığının sağlanması için rejeneratif pulpa tedavisi başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: germ eksikliği, süt dişi, rejenerasyon

Revascularization Treatment in Primary Molars Without Congenital Permanent tooth Germs Absence: A Case Report with 18 Months Follow -Up

Objective: Loss of vitality of the lower primary 2nd Molar teeth, which have a congenital permanent premolar germ deficiency underneath, may cause tooth loss at an early age and loss of space on the jaw arch. The aim of regenerative pulp treatment is to eliminate the clinical symptoms of symptomatic teeth that have lost their vitality, and if possible, to heal the periapical tissues, it is one of the most up-to-date treatment approaches that helps re-vitality. It is aimed to follow up and report the 18-month clinical follow-up of its lower primary second molar teeth, which do not have congenital permanent premolar germ absence and have lost their vitality, after regenerative pulp treatment.

Case Report: In the clinical and radiological examination of a 12-year-old girl patient who applied to Necmettin Erbakan University, Faculty of Dentistry Pedodontics clinic for dental examination, it was observed that the permanent tooth germs numbered 35 and 45 were congenitally missing. Vitality test was performed on tooth number 75 and a negative response was received. Radiological examination revealed a periapical lesion and pathological resorption in the roots of tooth number 75. It was decided to perform regenerative pulp treatment on teeth 75 and 85 to protect the teeth in the arch until the child's growth and development were completed and she reached the age where prosthetic treatment could be performed. In the first session, after routine isolation and anesthesia procedures, a double antibiotic paste was applied to the canals.

In the second session, after the enough canal irrigations were performed, bleeding was achieved and the pulp chamber was closed with MTA. A prefabricated crown was applied to the patient. As a result of the 18-month follow-up of the patient, it was observed that there was a decrease in mobility in teeth 75 and 85, closure of the fistula tract, healing of the periapical lesion in radiological examination, and its contribution to the chewing function continued without any problem.

Conclusion: Regenerative pulp therapy provides successful results to increase the survival of primary teeth with congenital permanent tooth absence and to ensure continuity of function and phonation.

Keywords: germ deficiency, primary tooth, regeneration

DP45

Travma Görmüş Üst Çene Ön Bölge Dişlerin Konservatif Rehabilitasyonu: Olgu Raporu

Ayşe İrem YETİŞ¹, Oya BALA¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi A.D., Ankara

Sorumlu Yazar: iremcakarel@gmail.com

Amaç: Bu olguda travma sonucu kırılmış üst çene santral dişlerin (11, 21) ve avülse olmuş sağ lateral dişin (12) konservatif olarak rehabilite edilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Estetik kaygılar nedeniyle kliniğimize başvuran 17 yaşında kadın hastada yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda, düşme nedeniyle üst çene santral dişlerinin (11, 21) pulpayı içermeyecek şekilde kırıldığı ve sağ lateral dişinin (12) avülse olduğu görüldü. Ayrıca kırık parçaların ve avülse dişin olay yerinde kaybolduğu öğrenildi. Hastaya tedavi seçenekleri anlatılarak 11-21 numaralı dişlerin rezin kompozit ile restorasyonuna, 12 numaralı dişe ise fiber ile güçlendirilmiş rezin tutuculu köprü yapımına karar verildi. Asemptomatik 11 ve 21 numaralı dişlerdeki kırık kısımlar, dentin ve mine rezin kompozitleri (Essentia Medium Dentin ve Light Enamel, GC, Japonya) kullanılarak restore edildi. Takibinde fiber splint (Interling, Angelus, Brasil) 13 ve 11 numaralı dişlerin palatinal kısımlarına hafif bizotaj yapılarak akışkan rezin kompozit (G-Aenial Injectable, GC, Japonya) ile yerleştirildi ve polimerize edildi. Dişetine teflon bant yerleştirilip izolasyon gerçekleştirildikten sonra, dentin ve mine rezin kompozitleriyle direkt yöntem uygulanarak diş formu verildi. Bitim ve polisaj işlemlerinden sonra hastaya önerilerde bulunuldu.

Sonuç: 4 aylık takip sonucunda, restorasyonların fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görüldü. Ön bölge dişlerin direkt rezin kompozit ile restore edilmesinin indirekt restorasyon tekniklerine alternatif iyi bir tedavi yöntemi olduğu söylenebilir. Ayrıca, tek seansta yapılan fiberle güçlendirilmiş rezin tutuculu köprü uygulamasında gelişmiş rezin kompozit ve adeziv teknolojinin imkanları kullanılarak hızlı ve minimal invaziv bir yaklaşımla estetik, fonksiyonel ve muhtemelen kalıcı olabilecek bir sonucun elde edilebilmesi mümkün olmaktadır. Bu nedenle, özellikle ön keser dişlerde boşluğun fazla geniş olmadığı vakalarda protetik restorasyon öncesi bir alternatif olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Direkt Restorasyon, Fiber Splint, Mine ve Dentin Kırığı

Conservative Rehabilitation of Traumatized Upper Maxillary Anterior Teeth: Case Report

Aim: The aim of this case was to conservatively rehabilitate traumatically fractured maxillary central teeth (11, 21) and avulsed right lateral tooth (12).

Method: As a result of the clinical and radiological examination of a 17-year-old female patient who applied to our clinic due to aesthetic concerns, it was observed that the upper jaw central teeth (11, 21) were broken without pulp exposure due to a fall, and the right lateral tooth (12) was avulsed. It was also learned that the fractured fragments and the avulsed tooth were lost at the scene. After explaining the treatment options to the patient, it was decided to restore teeth 11-21 with resin composite and it was planned a fiber-reinforced resin-retained bridge for tooth 12. The fractured portions of asymptomatic teeth 11 and 21 were restored with dentin and enamel resin composites (Essentia Medium Dentin and Light Enamel, GC, Japan). Subsequently, a fiber splint (Interling, Angelus, Brasil) was placed on the minimally prepared palatal parts of teeth 13 and 11 and polymerized with flowable resin composite (G-Aenial Injectable, GC, Japan). After teflon tape was placed on the gingiva and isolation was applied, the tooth form was given by using dentin and enamel resin composites in direct method. After finishing and polishing, recommendations were made to the patient.

Conclusion: After 4 months of follow-up, it was observed that the restorations were adequate in terms of function and aesthetics. It can be said that direct resin composite restoration of anterior teeth is a good alternative to indirect restoration techniques. Additionally, in the application of fiber-reinforced resin-bonded bridges performed in a single session, using advanced resin composite and adhesive technology enables achieving an aesthetic, functional, and possibly long-lasting result with a rapid and minimally invasive approach. Therefore, it can be considered as an alternative before prosthetic restoration, especially in cases where the gap is not too wide in the anterior incisors.

Keywords: Direct Restoration, Fiber Splint, Enamel and Dentin Fracture

DP46

Kök Kapama Tedavisinde Kullanılan Modifiye Flep Tekniklerin Kombinasyonu: Olgu Sunumu

Fatma ALTIPARMAK¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: fmaltiparmak@gmail.com

Giriş: Dişeti çekilmesi dişeti kenarının mine sement sınırının apikaline doğru yer değiştirmesi ile kök yüzeyinin ağız ortamına açılması şeklinde tanımlanmakta olup etiolojisinin multifaktöriyel olduğu düşünülmektedir. Bu olgu sunumunda dişeti çekilmesi ve yetersiz keratinize doku bulunan ortodontik tedavi görmüş; genç hastanın tedavi süreci sunulmaktadır.

Materyal&Yöntem: 18 yaşında, ortodontik tedavi geçmişi olan hastanın ağız içi muayenesinde 41 numaralı bölgede Miller 1 (7 mm) dişeti çekilmesi, yetersiz vestibül sulkus ve yetersiz keratinize doku tespit edildi. Hastanın oral hijyen idamesini sağlayabilmesi ve bölgedeki dişeti estetiğini sağlamak amacıyla modifiye flep teknikleriyle birlikte bağ dokusu operasyonu yapılmasına karar verildi. 41 numaralı dişten bir diş mezyale ve distale kayacak şekilde vista tekniği kullanılarak flep açıldı, damaktan alınan bağ dokusu tünel içinden mine sement sınırının 3 mm altına yerleştirildi. Flep koronale kaydırılarak, kök yüzeyi lateral kapatılan tünel tekniğiyle primer suture edildi. Süturlar 2. haftada alındı herhangi bir komplikasyon gözlenmedi.

Sonuçlar: Hasta operasyon sonrası 2. hafta, 1. ay, 3. ay, 6.ay şeklinde takip edildi. Kontrol seanslarında keratinize dokuda artış ve kök kapama yüzdesinin %75 olduğu görüldü.

Tartışma: Mandibular anterior bölgede keratinize dişeti miktarını ve vestibül sulkus derinliğini arttırmak amacıyla serbest dişeti grefti daha başarılı bir yöntem¹ olsa da modifiye flep teknikleriyle bağ dokusu grefti kullanımında da yeterli düzeyde keratinize dişeti elde edildiği gözlenmiştir. Serbest dişeti greftine göre skar dokusunun daha az olması estetik skorların daha yüksek olması yeterli keratinize doku artışını sağlaması nedeniyle tercih edilebilir seçeneklerdendir. ² Dahası yapılan çalışmalarda modifiye flep tekniklerinin dişeti çekilmesini azalttığı rapor edilmiş ve başarılı bir kök kapama tedavisi olduğu bildirilmiştir.

Referans: 1. Deeb JG, Deeb GR. Oral Soft Tissue Grafting. Oral Maxillofac Surg Clin North Am. 2020 Nov;32(4):611-630. doi: 10.1016/j.coms.2020.07.006. Epub 2020 Sep 7. PMID: 32912774.

2. Yılmaz BT, Comerdiv E, Kutuk C, Nart J, Keceli HG. Modified coronally advanced tunnel versus epithelialized free gingival graft technique in gingival phenotype modification: a comparative randomized controlled clinical trial. Clin Oral Investig. 2022 Oct;26(10):6283-6293. doi: 10.1007/s00784-022-04580-0. Epub 2022 Jun 16. PMID: 35708779.

Anahtar Kelimeler: Kök kapama, keratinize dişeti, modifiye flep teknikleri

Combination of Modified Flap Techniques in Root Coverage Treatment: Case Report

Introduction: Gingival recession is defined as the displacement of the gingival margin towards the apical of the enamel-cement junction, resulting in the exposure of the root surface to the oral environment, and its etiology is believed to be multifactorial. This case presentation illustrates the treatment process of a young patient who underwent orthodontic treatment and presented with gingival recession and insufficient keratinized tissue.

Material & Method: In the intraoral examination of an 18-year-old patient with a history of orthodontic treatment, Miller 1 (7 mm) gingival recession, inadequate vestibular sulcus and inadequate keratinized tissue were detected in the region number 41. It was decided to perform a connective tissue operation with modified flap techniques to maintain oral hygiene and gingival aesthetics in the region. From tooth 41, a flap was opened using the vista technique with one tooth shifted mesially and distally, and the connective tissue taken from the palate was placed 3 mm below the enamel-cement border through the tunnel. The flap was shifted coronally and the root surface was primary sutured with the laterally closed tunnel technique. Sutures were removed at the 2nd week and no complications were observed.

Results: The patient was followed up at 2 weeks, 1 month, 3 months, and 6 months post-operation. In the control sessions, an increase in keratinized tissue and root coverage percentage of 75% were observed.

Discussion: Although free gingival grafting is a more successful method to increase the amount of keratinized gingiva and the depth of the vestibular sulcus in the mandibular anterior region ¹, it has been observed that the use of connective tissue graft with modified flap techniques can also achieve sufficient keratinized gingiva. Compared to free gingival graft, it is one of the preferable options because it provides less scar tissue, higher aesthetic scores and sufficient keratinized tissue increase. ² Moreover, modified flap techniques have been reported to reduce gingival recession and have been reported to be a successful root closure treatment.

Reference: 1. Deeb JG, Deeb GR. Oral Soft Tissue Grafting. Oral Maxillofac Surg Clin North Am. 2020 Nov;32(4):611-630. doi: 10.1016/j.coms.2020.07.006. Epub 2020 Sep 7. PMID: 32912774.

2. Yılmaz BT, Comerdiv E, Kutuk C, Nart J, Keceli HG. Modified coronally advanced tunnel versus epithelialized free gingival graft technique in gingival phenotype modification: a comparative randomized controlled clinical trial. Clin Oral Investig. 2022 Oct;26(10):6283-6293. doi: 10.1007/s00784-022-04580-0. Epub 2022 Jun 16. PMID: 35708779.

Keywords: Root coverage, keratinized tissue, modified flap techniques

DP47

Direkt Kompozit Rezın Tekniği Kullanılarak Anterior Diastemaların Estetik Rehabilitasyonu: 2 Olgu Sunumu

Semanur YENİLMEZ¹, Gülşah TONGA¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Kliniği

Sorumlu Yazar: semanur.yenilmez@gop.edu.tr

Amaç: Diastema, dişler arasındaki boşluklardan ya da diş boyutları arasındaki farklılıktan kaynaklanan estetik bir problemdir. Diastemaların direkt kompozit rezın restorasyonlar ile tedavisi diğer uygulamalara göre daha minimal invaziv, ekonomik açıdan avantajlı ve tek seansta uygulanabilir bir tedavi seçeneğidir. Bu olgu sunumunda; anterior bölgedeki diastemaların kapatılması ve estetiğin sağlanması amaçlanmaktadır.

Olgu Sunumu: **Olgu 1:** Sistemik rahatsızlığı bulunmayan 18 yaşındaki kadın hasta, ortodontik tedavisi sonrası maksiller dişleri arasındaki boşluk şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonrasında tespit edilen 11-12 ve 21-22 numaralı dişleri arasındaki diastemaların direkt kompozit rezın ile tedavi edilmesine karar verildi. İşlem öncesi renk seçimi yapıldı ve dişler rubber dam ile izole edildi. Dişlerin mine yüzeyleri 30 sn süreyle %37'lik ortofosforik asit ile pürüzlendirildi ve ardından üniversal adeziv ajan (Clearfil Tri-S bond universal, Okayama, Japan) uygulandı. Dişler arasındaki diastema şeffaf bant yardımıyla direkt kompozit rezın (A1, OA2, Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental, Japan) kullanılarak kapatıldı. Dişlerin son şekilleri ve yüzey tekstürleri sarı kuşak frezler ile verildi. Polisaj işlemi; renkli polisaj diskleri (Shofu Super-Snap Rotary Polishing Instruments, Shofu Dental India, Hindistan) ve üçlü polisaj diskleri ile tamamlandı. Hastaya gerekli tavsiyelerde bulunuldu ve kontrol randevuları verildi.

Olgu 2: Sistemik rahatsızlığı bulunmayan 23 yaşındaki kadın hasta ön bölgedeki dişlerin arasındaki boşluk sebebiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik değerlendirme sonrasında hastanın 11-21 numaralı dişlerinde diastema olduğu görüldü. Tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra hastaya direkt kompozit rezın restorasyon uygulanmasına karar verildi. Dişler temizlendikten ve renk seçimi yapıldıktan sonra, dişlerin rubber dam ile izolasyonu sağlandı. Mine yüzeylerinde selektif asitleme yapıldı ve adeziv ajan uygulandı (Single Bond Universal, 3M ESPE). Direkt kompozit rezın (A1, OA2, Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental) uygulandı ve polimerize edildi. Sarı kuşak elmas frezler ve polisaj diskleri (Sof-lex, 3M ESPE) ile restorasyonların bitim ve polisajı yapıldı.

Sonuç: Diastemaların rehabilitasyonunda direkt kompozit rezın restorasyonların kullanılması hızlı, kolay uygulanabilir ve ekonomik bir seçenektir. Kompozit restorasyonlar ile estetik ve fonksiyonel olarak tatmin edici sonuçlar elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diastema, direkt rezın restorasyon, estetik.

Esthetic Rehabilitation of Anterior Diastemas Using Direct Composite Resin Technique: Presentation of 2 Cases

Aim: Diastemas, gaps between teeth, can affect aesthetics. Direct composite resin offers a minimally invasive, cost-effective, and single-visit treatment compared to other options. This case presentation highlights its use for aesthetic improvement.

Case 1: An 18-year-old woman desired to close gaps between her upper front teeth after orthodontic treatment. Following examination, we opted to close the gaps between teeth 11-12 and 21-22 with composite resin. The procedure involved color matching, isolating the teeth with a rubber dam, roughening the enamel(37% phosphoric acid for 30 seconds), applying adhesive(Single Bond Universal, 3M ESPE), and filling the gaps with composite resin(A1, OA2, Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental, Japan). Final shaping, polishing(Sof-lex, 3M ESPE), and follow-up appointments were completed.

Case 2: A 23-year-old woman presented with a gap between her front teeth(between teeth 11 21). After examining and discussing options, we decided on composite resin restoration. Following cleaning, color selection, and isolation, we selectively etched the enamel, applied adhesive(Single Bond Universal, 3M ESPE), and placed the composite resin(A1, OA2, Estelite Sigma Quick, Tokuyama Dental, Japan). Final shaping and polishing(Sof-lex, 3M ESPE), completed the procedure.

Conclusion: Direct composite resin is a fast, convenient, and affordable solution for diastema closure. It offers satisfactory aesthetic and functional results.

Keywords: Diastema, direct resin restoration, aesthetic.

DP48

Periodontal Açıdan Umutsuz Dişin Bilinçli Replantasyonu: Olgu Sunumu

Muhammed Emin KALENDER¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümü

Sorumlu Yazar: muhammedemin.kalender@erbakan.edu.tr

Amaç: Bilinçli replantasyon, endodontik tedaviden önce veya sonra dişin bilinçli olarak çekilerek, çekim soketine tekrar yerleştirilmesi olarak tanımlanır. Periodontal açıdan umutsuz dişlerin replantasyonuyla sağlığı ve işlevi tekrar kazanılır. Bu vakada ileri periodontal harabiyete sahip 11 numaralı dişin replantasyonu sunulmuştur.

Yöntem: Ön dişindeki uzama ve sallanma nedeniyle kliniğimize başvuran 62 yaşındaki erkek hastanın yapılan muayenesinde 11 numaralı dişinde klinik olarak ileri ataçman kaybı, Miller sınıf 3 mobilite; radyografik olarak kemik kaybı saptandı. Hastaya başlangıç periodontal tedavi ve sonrasında 11 numaralı diş kanal tedavisi uygulandı. İlgili bölgede infiltratif anestezi uygulandı ve periodontal flep kaldırıldı. Daha sonra diş davye ile çekilip kök yüzey düzleştirilmesi yapılarak 5 dakika tetrasklin HCl (100mg/ml) solüsyonunda bekletildi. Çekim soketinde yuva hazırlandı ve diş solüsyondan çıkarılıp steril salinle yıkanıp sokete yerleştirildi. Diş uygun pozisyon verildikten sonra 12 ve 21 numaralı dişlere kompozitle geçici olarak splintlendi. Bukkaldeki kemik defektinin rejenerasyonu için allojenik kemik grefti uygulandı ve yumuşak doku eksikliğini gidermek amacıyla 14-15 numaralı dişlerin palatinalinden alınan bağ dokusu grefti bölgeye sütüre edildi. Flep primer olarak kapatıldı ve 10. Günde dikişler alındı. Hastaya 1-3-6. aylarda kontrol randevusu verildi. 3. ayda geçici splint fiber splintle daimi splinte değiştirildi.

Sonuç: 6 aylık takipte hastanın 11 numaralı dişinde herhangi bir rezorbsiyon gözlenmedi. Klinik muayenede periodontal ataçman kazanımı, radyografik muayenede alveolar kemik oluşumu gözlemlendi. Hasta fonksiyonel olarak dişinden memnundu ve uygun ağız bakımını idame ettirmekteydi.

Tartışma: Bilinçli replantasyon periodontal sebeple çekimi düşünülen dişlerin tedavisinde implant ve protetik tedaviye alternatif bir yaklaşımdır. Umutsuz prognozlu dişlerin ağızda kalmasıyla, bir süre daha fonksiyon görmeleri sağlanmaktadır. Olası riskler konusunda hasta bilgilendirildiğinde, dental ark bütünlüğünün devam etmesine imkân sağlanması, uygun estetik, ekonomik olması ve hızlı bir tedavi olması tekniğin avantajlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Periodontal, replantasyon, splint, kemik grefti, bağ dokusu grefti

Conscious Replantation of a Periodontally Hopeless Tooth: A Case Report

Objective: Conscious replantation is defined as the conscious extraction and reinsertion of a tooth into the extraction socket before or after endodontic treatment. Replantation of periodontally hopeless teeth restores their health and function. In this case, replantation of tooth number 11 with advanced periodontal destruction is presented.

Method: A 62-year-old male patient was admitted to our clinic because of elongation and wobbling of his anterior tooth. On examination, clinically advanced attachment loss, Miller class 3 mobility and radiographically bone loss were found in tooth number 11. The patient underwent initial periodontal treatment followed by root canal treatment of tooth number 11. Infiltrative anesthesia was applied in the relevant area and the periodontal flap was removed. The tooth was then extracted with a davye, the root surface was flattened and kept in tetracycline HCl (100mg/ml) solution for 5 minutes. The socket was prepared in the extraction socket and the tooth was removed from the solution, washed with sterile saline and placed in the socket. After the tooth was positioned appropriately, it was temporarily splinted with composite to teeth 12 and 21. Allogeneic bone graft was applied to repair the buccal bone defect and a connective tissue graft taken from the palatine of teeth 14-15 was sutured to the area to fill the soft tissue deficiency. The flap was closed primarly and sutures were removed on the 10th day. The patient was given a follow-up appointment at 1-3-6 months. At the 3rd month, the temporary splint was changed to a permanent splint with fiber splint.

Conclusion: At the 6-month follow-up, no resorption was observed in the patient's tooth number 11. Clinical examination showed periodontal attachment gain and radiographic examination showed alveolar bone formation. The patient was functionally satisfied with his tooth and was maintaining appropriate oral care.

Discussion: Conscious replantation is an alternative approach to implant and prosthetic treatment in the treatment of teeth that are considered for extraction for periodontal reasons. When the patient is informed about the possible risks, the advantages of this technique are that the dental arch integrity can be maintained, it is aesthetic, economical and rapid treatment.

Keywords: Periodontal, replantation, splint, bone graft, connective tissue graft

DP50

Endodontik Tedavili Madde Kaybı Olan Dişin CAD/CAM Yöntemi ile Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Hatice SARIOĞLU¹, Soley ARSLAN¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: hatice.sariogluhs@gmail.com

Amaç: Dijital sistemlerin günümüzde giderek artan popülerliği vardır. Dijital sistemler; ağız içi tarayıcıyla görüntünün kaydedilmesini, restorasyonun tasarımının bilgisayar destekli yazılım ile hazırlanmasını (Computer aided design, CAD) ve frezeleme makinesiyle bloklardan üretilmesini (Computer aided manufacturing, CAM) kapsamaktadır. Daha kısa sürede, daha dayanıklı, estetik ve tahmin edilebilir restorasyonlar elde edilmektedir. Bu vaka sunumunda sekonder çürük sebebiyle kırık oluşmuş, madde kaybı fazla, endodontik tedavili sol üst molar dişin minimal invaziv yaklaşımla yeniden restore edilmesi amaçlanmıştır.

Vaka: 40 yaşındaki erkek hasta üst sol molar dişindeki şikayetiyle Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi kliniğine başvurdu. Yapılan intraoral muayenede 26 numaralı dişteki eski restorasyonda sekonder çürüğe bağlı kırık olduğu saptandı. İlgili dişin CAD/CAM sistemi kullanılarak restore edilmesine karar verildi. Dişte bulunan, sekonder çürük ve eski restorasyon uzaklaştırıldı. Derin marjın elevasyonu yapıldı ve andırkatlar kaldırıldıktan sonra ağız içi taramaya hazır duruma getirildi. İntraoral Tarayıcı ve Bilgisayar (Primescan, Dentsply Sirona, ABD) kullanılarak intraoral dijital görüntü alındı. CAD/CAM sistemi (CEREC, Dentsply Sirona, ABD) ile tasarım yapıldı. Tasarım tamamlandıktan sonra seçilen hibrit seramik bloktan (CeraSmart A2 LT) frezeleme cihazı (InLab MCXL) ile restorasyon üretildi. Kuşlama işlemi (Rondaflex Plus 360 Airflow, Kavo Dental, Germany) yapıldı. Restorasyon self adeziv dual cure rezin siman (BisCem, Bisco Inc., ABD) ile simante edildi.

Klinik Sonuç; Sık kullanılmaya başlanan CAD/CAM sistemleriyle indirekt restorasyonlar daha hızlı ve kolay üretilmektedir. Daha dayanıklı, estetik ve konservatif yaklaşım sergilemeleri kron harabiyeti fazla olan dişlerde geleneksel restorasyonlara alternatif olarak avantaj sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Hibrit Seramik, İndirekt Restorasyon, Endodontik Tedavi

Rehabilitation of an Endodontically Treated Material Loss Tooth with CAD/CAM Method: Case Report

Aim: Digital systems are becoming increasingly popular today. Digital systems include recording the image with an intraoral scanner, designing the restoration with computer-aided software (Computer aided design, CAD) and fabricating it from blocks with a milling machine (Computer aided manufacturing, CAM). More durable, aesthetic and predictable restorations are obtained in a shorter time. In this case report, it was aimed to restore an endodontically treated the left upper molar tooth, a fracture was formed due to secondary caries, excessive material loss, with a minimally invasive approach.

Case: A 40-year-old male patient was admitted to the Erciyes University Faculty of Dentistry Restorative Dental Treatment clinic with a complaint about his upper left molar tooth. During the intraoral examination, it was found that there was a fracture due to secondary caries in the old restoration of tooth number 26. It was decided to restore the relevant tooth using the CAD/CAM system. Found in the tooth, secondary caries and old restoration were removed. Deep margin elevation was performed, and after the undercuts were removed, it was made ready condition for oral scanning. An intraoral digital image was taken using an Intraoral Scanner and a Computer (Primescan, Dentsply Sirona, USA). The design was made with CAD/CAM system (CEREC, Dentsply Sirona, USA). After the design was completed, the restoration was produced with a milling device (InLab MCXL) from the selected hybrid ceramic block (CeraSmart A2 LT). Airflow process (Rondaflex Plus 360 Airflow, Kavo Dental, Germany) was performed. Restoration was simanted with self adhesive dual cure resin cement (BisCem, Bisco Inc., USA).

Clinical Result; Indirect restorations can be produced faster and easier with the CAD/CAM systems that are starting to be used frequently. Their more durable, aesthetic and conservative approach provides an advantage as an alternative to traditional restorations for teeth with excessive crown damage.

Keywords: CAD/CAM, Hybrid Ceramics, Indirect Restoration, Endodontic Treatment

DP51

Travma Sonrası Anterior Maksiller Alveolar Krette Horizontal ve Vertikal Kemik Kaybı Olan Hastanın Titanyum Mesh ile Rekonstrüksiyonu: Bir Vaka Sunumu

Fatma Beyza DENİZ¹, Alparslan ESEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: irepfbeyza@gmail.com

Bu vaka sunumunda travma sonrası ciddi alveolar kemik kaybına uğramış maksiller anterior alveolar kretin titanyum mesh ile hem vertikal hem de horizontal yönde rekonstrüksiyonunu sağlamak amaçlanmıştır. Hasta alveolar kret rekonstrüksiyonundan implant cerrahisi aşamasına kadar düzenli periyotlarla takip edildi. Maksiller anterior bölgeye lokal anestezi altında otolog kan ile karıştırılan 1 cc xenojenik (sığıır) kaynaklı ve 1 cc allojenik greftlerin kombinasyonu uygulandı. Greftleri sabitlemek için 1 adet titanyum mesh ve 4 adet titanyum vida kullanıldı. Hasta 7 ay düzenli periyotlarla takip edildi. Takip süresi boyunca enfeksiyon ve flap dehissensi semptomları gözlemlenmedi. Greftleme operasyonundan 7 ay sonra titanyum mesh çıkarılarak aynı seansta lokal anestezi altında dental implant osteotomisi gerçekleştirildi. Hastaya 2 adet implant yerleştirildi. Hastanın pre-operatif dönemde vertikal yüksekliği ortalama 17,02 mm, horizontal genişlik 2,86 mm'di. Post-operatif 7. Ayda yapılan ölçümlerde vertikal yüksekliği ortalama 18,68 mm, horizontal genişlik 7,45 mm'dir. Buna göre maksiller alveolar kretin vertikal kemik kazancı ortalama 1,62 mm, horizontal kemik kazancı 4,59 mm'dir. İmplant cerrahisinden sonra hasta 4 ay düzenli aralıklarla takip edildi. Herhangi bir enfeksiyon ve kemik kaybı bulguları gözlemlenmeyen hastanın protetik restorasyonu aşamasına geçildi. Vertikal ve horizontal yetersizliği bulunan alveolar kreterde allojenik ve xenojenik greftlerle kombine olarak titanyum mesh kullanılması implant cerrahisi için gereken kemik desteğini sağlamak adına bir seçenek olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Vertikal kret yetersizliği, titanyum mesh, greft

Reconstruction with Titanium Mesh in a Patient with Horizontal and Vertical Bone Loss in the Anterior Maxillary Alveolar Crest After Trauma: A Case Report

In this case report, we aimed to reconstruct the maxillary anterior alveolar crest with titanium mesh in both vertical and horizontal directions after severe alveolar bone loss after trauma. The patient was followed up at regular intervals from alveolar crest reconstruction to implant surgery. A combination of 1 cc xenogenic (bovine) and 1 cc allogenic grafts mixed with autologous blood was applied to the maxillary anterior region under local anesthesia. One titanium mesh and 4 titanium screws were used to fix the grafts. The patient was followed up regularly for 7 months. No symptoms of infection or flap dehiscence were observed during the follow-up period. Seven months after the grafting operation, the titanium mesh was removed and dental implant osteotomy was performed in the same session under local anesthesia. The patient received 2 implants. In the preoperative period, the patient had a mean vertical height of 17,02 mm and a mean horizontal width of 2,86 mm. In the post-operative 7th month, the mean vertical height was 18,68 mm and the mean horizontal width was 7,45 mm. Accordingly, the average vertical bone gain of the maxillary alveolar crest was 1,62 mm and horizontal bone gain was 4,59 mm. After implant surgery, the patient was followed up regularly for 4 months. No signs of infection or bone loss were observed, and the prosthetic restoration was started. The use of titanium mesh in combination with allogeneic and xenogeneic grafts in alveolar crests with vertical and horizontal insufficiency can be considered as an option to provide the bone support required for implant surgery.

Keywords: Vertical crest insufficiency, titanium mesh, graft

DP52

Bir Vaka İle Radyolojik Tanı Kriterlerinin Değerlendirilmesi

Safiye Pelin ŞAHİNER¹, Yasin YAŞA¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: s.pelinn23@gmail.com

Amaç: Lezyonlar anormal doku organizasyonlarıdır. Çeşitli sebeplerle çene kemiklerinde de ortaya çıkabilirler. Lezyonların kendilerine özgü davranış biçimleri vardır ve bu yüzden farklı lezyonlar için farklı tedavi prosedürleri mevcuttur. Doğru tedavi prosedürü için lezyonun tanımlanması önemlidir. Bu vaka raporunun amacı ön tanı için gerekli tanı kriterlerini incelemektir.

Olgu Sunumu: Protetik tedavi ihtiyacıyla fakültemize başvuran sistemik olarak sağlıklı 53 yaşındaki erkek hastanın intraoral ve ekstraoral muayenesinde asimetri izlendi. Asimetriye sebep olan bölgede palpasyonda hassasiyet ve mukozada renk değişikliği saptanmamıştır. Panoramik radyografide sol maksilla posterior bölgede maksiller sinüsün inferior sınırı takip edilememekle birlikte sinüs boşluğunda opasite izlendi. Hastanın arşivinde bulunan 2015 yılına ait panoramik radyografide maksiller sol birinci molar dişin ağızda olduğu ve lezyonun nispeten iyi sınırlara sahip olduğu gözlemlendi.

KIBT kesitlerinde sol maksiller sinüsü dolduran, sınırları net olarak seçilemeyen, radyolüsent, radyopak ve buzlu cam dansitesinde odaklar içeren mixt, ekspansil bir lezyon saptandı. Kök rezorpsiyonu ve dişlerde yer değişikliğine rastlanmadı.

Lezyonun radyolüsent-radyopak görüntüsünden dolayı; sementoblastoma, osteosarkom, kemik displazileri gibi mixt görüntü veren lezyonlar arasında ayırıcı tanı yapılmalıdır.

Sonuç: Literatüre göre; muhtemel ön tanılardan, sementoblastoma, osteosarkom ve displaziler sınıfına dahil olan ossifiye fibroma ile sıklıkla mandibulada karşılaşılan; displazi sınıfındaki bir diğer lezyon olan fibröz displazi ile genellikle maksillada karşılaşılmaktadır. Sementoblastoma ve ossifiye fibroma iyi sınırlı izlenirken, osteosarkom ve fibröz displazi kötü sınırlı olarak izlenmektedir. Ayrıca fibröz displazi lezyonlarının çevresindeki dişlerde yer değişikliğine ve kök rezorpsiyonuna rastlanma olasılığı diğer üç lezyona oranlara daha düşüktür.

Altın standart lezyonlara klinik, radyolojik ve histolojik inceleme sonucunda teşhis koyulmasıdır. Ancak bu vakada hasta biyopsi yapılmasını reddetti. İdeal olarak görülen teşhis basamakları tamamlanamamış olmasına rağmen genel literatür bilgileri gözden geçirildiğinde ön tanı fibröz displazi olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Tanı, Panoramik, KIBT

Evaluation of Radiologic Diagnostic Criteria with a Case

Introduction: Lesions are abnormal tissue organizations. They can also occur in the jaw bones for a variety of reasons. Lesions have their own behavior and therefore there are different treatment procedures for different lesions. It is important to identify the lesion for the correct treatment procedure. The aim of this case report is to examine the diagnostic criteria for a preliminary diagnosis.

Case Presentation: Asymmetry was observed in the intraoral and extraoral examination of a systemically healthy 53-year-old male patient who applied to our faculty with the need for prosthetic rehabilitation. There was no symptoms on palpation and no mucosal changing in the area causing the asymmetry. In the panoramic radiograph, the inferior border of the maxillary sinus could not be followed in the posterior region of the left maxilla and opacity was observed in the sinus cavity. In the panoramic radiograph of 2015 in the patient's archive, it was observed that the maxillary left first molar tooth was in the mouth and the lesion had relatively well-defined. CBCT sections revealed a mixed, expansile lesion filling the left maxillary sinus with foci of radiolucent, radiopaque and ground glass density with unclear borders. Root resorption and tooth displacement were not observed. Due to the radiolucent-radiopaque appearance of the lesion, a differential diagnosis should be made between cementoblastoma, osteosarcoma, dysplasia and other lesions with mixed appearance.

Conclusion: According to the literature, among the possible prediagnoses, cementoblastoma, osteosarcoma and ossifying fibroma, which are included in the dysplasia class, are frequently encountered in the mandible, while fibrous dysplasia, another lesion in the dysplasia class, is usually encountered in the maxilla. While cementoblastoma and ossifying fibroma are well-defined, osteosarcoma and fibrous dysplasia are ill-defined. In addition, the incidence of tooth displacement and root resorption around fibrous dysplasia lesions is lower than the other three lesions. The gold standard is to diagnose lesions based on clinical, radiologic and histologic examination. However, in this case, the patient refused a biopsy. Although the ideal diagnostic steps were not completed, the preliminary diagnosis was fibrous dysplasia when the general literature information was reviewed.

Keywords: Diagnosis, Panoramic, CBCT

DP53

Sol Maksillar Posterior Bölgede Nadir Görülen Bir Füzyon Anomalisi: Vaka Sunumu

Muhammet Yasin PEKTAŞ¹, İsmail ÇALIŞKAN¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.d.

Sorumlu Yazar: mypektas42@gmail.com

Füzyon ve geminasyon terimleri birleşik veya ikiz olarak oluşmuş dişleri tanımlamaktadır. Bu iki terim benzer klinik bulgular verse de geminasyonun tek bir diş tomurcuğunun bölünmesi ile oluşurken, füzyonun iki dişin embriyolojik safhada birleşmesiyle oluşması sebebiyle farklı diş anomalileri olarak kabul edilirler. Füzyon normal olarak gelişmiş iki ayrı diş germinin birleşmesi ile oluşur, tek taraflı veya çift taraflı olabilir ve hem süt hem de daimî dentisyonu etkileyebilir. Bu vaka raporunda sol maksillar posterior bölgede tespit edilen füzyon olgusu sunulmuştur. Kliniğimize sol maksillar posterior bölgede dişsizlik şikayetiyle gelen 24 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesi neticesinde 27 ve 28 numaralı dişlerin kaynaşarak füzyon anomalisine neden olduğu tespit edildi. İlgili bölgeyi implant tedavisiyle rehabilite etmek amacıyla öncelikle füzyona uğramış dişlerin çekimine karar verildi. Lokal anestezi altında tam kalınlıklı flep kaldırıldı, cerrahi frezler yardımıyla füzyona uğramış dişin servikalinde bulunan retantif kemik alanları kaldırıldı ve diş atravmatik bir şekilde çekildi. Operasyon alanı suture edilerek sol maksillar posterior bölgenin implant tedavisine uygun hale gelmesi için 8 hafta kadar takip önerildi. Füzyonun etiolojisi tam olarak aydınlatılamamış olsa da genetik, çevresel faktörler, erken doğum, travma, sistemik hastalıklar, vitamin eksikliği bu anomalinin olası nedenleri arasında gösterilmektedir. Gerek hastanın tedavisinin planlanması gerekse oluşabilecek dental sorunlar açısından füzyonun tespiti önemlidir. Süt dişlerinde füzyonu takiben daimî dişlerde eksiklikler, boyut anomalileri, sürme gecikmeleri ve ortodontik problemler görülebilmektedir. Füzyon anomalisinin; estetik sorunlar, ark boyunun azalması, daimî dişlerde gecikmiş ya da ektopik sürme, demarkasyon hattında çürük oluşumu ve periodontal apse gibi sorunlara yol açabilmesi sebebiyle erken teşhisi ve tedavisi önem arz ettiğinden diş hekimlerinin bu tür anomalilere daha dikkatli yaklaşmaları ve tespit ettikleri vakaları ilgili uzman hekimlere yönlendirmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Füzyon, dental anomali, maksilla, ikiz diş

A Rare Fusion Anomaly in the Left Maxillary Posterior Region: Case Report

The terms fusion and gemination describe teeth formed as fused or twins. Although these two terms give similar clinical findings, they are considered different dental anomalies because gemination occurs by the division of a single tooth bud, while fusion occurs by the union of two teeth at the embryological stage. Fusion occurs when two normally developed separate tooth germs come together, can be unilateral or bilateral, and can affect both primary and permanent dentition. In this case report, a fusion case detected in the left maxillary posterior region is presented. As a result of the clinical and radiographic examination of a 24-year-old female patient who came to our clinic with the complaint of toothlessness in the left maxillary posterior region, it was determined that teeth 27 and 28 had fused, causing a fusion anomaly. In order to rehabilitate the relevant area with implant treatment, it was decided to first extract the fused teeth. The full-thickness flap was removed under local anesthesia, the retentive bone areas on the cervical side of the fused tooth were removed with the help of surgical drills, and the tooth was extracted atraumatically. The operation area was sutured and a follow-up period of 8 weeks was recommended to make the left maxillary posterior region suitable for implant treatment. Although the etiology of fusion has not been fully elucidated, genetics, environmental factors, premature birth, trauma, systemic diseases and vitamin deficiency are among the possible causes of this anomaly. Detection of fusion is important both for planning the patient's treatment and for possible dental problems. Following fusion of primary teeth, deficiencies, size anomalies, eruption delays and orthodontic problems may occur in permanent teeth. Fusion anomaly may cause problems such as aesthetic problems, decreased arch length, delayed or ectopic eruption of permanent teeth, caries formation at the demarcation line, and periodontal abscess. For this reason, early diagnosis and treatment is important and dentists need to approach such anomalies more carefully and refer the cases they detect to relevant physicians.

Keywords: Fusion, dental anomaly, maxilla, twin teeth

DP54

Nadir Bir Formda Dev Rinolith: Olgu Sunumu

Rümeysa ŞENDİŞÇİ¹, Ali EKİNCİ¹, Bilay STEVANOVIC SANCAR¹, Selmi YARDIMCI¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Antalya Türkiye

Sorumlu Yazar: aliekinci1063@gmail.com

Amaç: Rinolith, nazal fossada nadir görülen bir kalsifikasyondur. Burunda oluşan kalkerli oluşumlar, kalsiyum fosfat, kalsiyum karbonat ve magnezyum gibi enflamatuar mineral tuzların bir nidus etrafında yavaş yavaş birikmesinden kaynaklanır. Rinolithler, nidusun doğasına bağlı olarak farklı şekil ve boyutlarda görülür. Bu antiteyi takip eden yaygın bulgu ve semptomlar, maksillofasiyal bölgede ağrı, diş ağrısı, baş ağrısı, burun kanaması, burun akıntısı, anozmi ve ağız kokusudur. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT), özellikle ameliyat gerekliyse, rinolithin yerini ve boyutunu üç boyutlu olarak daha iyi tespit etmede yardımcı olur. Bu olgu sunumunun amacı, nadir bir formda görülen dev rinolithin klinik ve radyolojik özelliklerini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 33 yaşında kadın hasta, son altı aydır yüz ve periorbital ağrı, baş ağrısı, sağ üst çene ağrı şikayeti nedeniyle kliniğimize başvurdu. Rutin değerlendirmenin bir parçası olarak panoramik radyografi alındı. Panoramik radyografi değerlendirilmesinde sağ üstte nazal fossaya yakın bölgede radyopak bir kitle görüldü. Radyopak kitlenin yerleşiminin, boyutunun belirlenmesi ve ayırıcı tanısının yapılması amacıyla hastadan KIBT istendi. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucu sol nazal kavitede dev rinolith tanısı konuldu ve hasta kulak burun boğaz kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: Rinolithler asemptomatik vakalardan yüz, çene ağrısını içeren durumlara kadar çok geniş bir klinik tablo sergilemektedir. İleri radyografik incelemeler, doğru tanı ve ileri değerlendirmeyi kolaylaştırabilmektedir. Ağız, diş ve çene radyologların ilk muayeneleri, erken tanı ve tedavide faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi, Nasal kavite, Rinolith

Giant Rinolith in a Rare Form: Case Report

Aim: Rhinolith is a rare calcification of the nasal fossa. Calcereous formations in the nose result from the gradual deposition of inflammatory mineral salts such as calcium phosphate, calcium carbonate and magnesium around a nidus. Rhinoliths appear in different shapes and sizes depending on the nature of the nidus. Common signs and symptoms following this entity include pain in the maxillofacial region, toothache, headache, epistaxis, nosebleeds, rhinorrhea, anosmia and halitosis. Cone beam computed tomography (CBCT) helps to better localize the location and size of the rhinolith in three dimensions, especially if surgery is necessary. The aim of this case report is to present the clinical and radiologic features of a rare form of giant rhinolith.

Case Report: A 33-year-old woman was admitted to our clinic with complaints of facial and periorbital pain, headache and right maxillary pain for the last six months. Panoramic radiography was obtained as part of routine evaluation. Panoramic radiography revealed a radiopaque mass on the upper right near the nasal fossa. CBCT was ordered to determine the location, size and differential diagnosis of the radiopaque mass. As a result of clinical and radiologic evaluations, a diagnosis of giant rhinolith in the left nasal cavity was made and the patient was referred to the otorhinolaryngology clinic.

Conclusion: Rhinoliths present a wide range of clinical presentations, from asymptomatic cases to those involving facial and maxillofacial severity. Advanced radiographic examinations can facilitate accurate diagnosis and further evaluation. Initial examinations by oral, dental and maxillofacial radiologists will be useful in early diagnosis and treatment.

Keywords: Cone-beam computed tomography, Nasal cavity, Rhinolith

DP55

Alveoler Kretin İmplant Tedavisi Öncesi Otojen Blok Greft İle Horizontal Ogmentasyonu: Bir Olgu Sunumu

Hilal Gülcan SEYFİOĞLU¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gulcanseyfioglu@gmail.com

Amaç: İmplant uygulamaları öncesinde yeterli düzeyde kemik bulunmayan vakalarda ramus veya simfiz bölgesinden elde edilen otojen blok greftler kemik ogmentasyonu amacıyla kullanılabilir. Mandibular ramus bölgesi her ne kadar teknik hassasiyet gerektiren bir alan olsa da lokalize ogmentasyonlar için iyi kemik kalitesi ve kortikokansellöz bir kemik greft morfolojisi sunmaktadır. Bu olgu sunumunda kısmi dişsizlik vakasında rezidüel alveolar kretin otojen blok greft ile ogmentasyonu amaçlanmıştır.

Olgu: Kliniğimize kısmi dişsizlik şikayeti ile başvuran 39 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hastanın yapılan radyolojik ve periodontal muayenesi sonucunda mandibula sağ premolar molar bölgedeki dişsiz alanın implant cerrahisi için bukkolingual genişliğinin yetersiz olduğu tespit edilmiş ve horizontal ogmentasyon endikasyonu koyulmuştur. Kret ogmentasyonu için Khoury tekniğinin kullanılmasına karar verilmiş ve sağ ramustan piezocerrahi kullanılarak alınan blok greft rezidüel krete fiksasyon vidalarıyla sabitlenmiştir. Ek olarak cerrahi sahadan toplanan otojen partiküler greft alveoler kemik ile blok greft arasında yerleştirilmiştir. Hastaya operasyon sonrası postoperatif önerilerde bulunulmuştur.

Sonuç: Sert ve yumuşak doku iyileşme için 4 ay beklendikten sonra yapılan üç boyutlu inceleme ile yeterli bukkolingual kemik mesafesinin oluştuğu görülmüş ve 3 adet implant kullanılarak kısmi dişsiz alanın cerrahi rehabilitasyonu tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Greft, İmplant, Ogmentasyon

Horizontal Augmentation of Alveolar Crest with Autogenous Block Graft Before Implant Treatment: A Case Report

Aim: In cases where there is not enough bone before implant applications, autogenous block grafts obtained from the ramus or symphysis region can be used for bone augmentation. Although the mandibular ramus region is an area that requires technical precision, it offers good bone quality and a corticocancellous bone graft morphology for localized augmentations. In this case report, the aim is to augment the residual alveolar crest with an autogenous block graft in a case of partial edentulism.

Case: As a result of the radiological and periodontal examination of a 39-year-old systemically healthy female patient who applied to our clinic with the complaint of partial edentulism, it was determined that the buccolingual width of the edentulous area in the right premolar molar region of the mandible was insufficient for implant surgery and horizontal augmentation was indicated. It was decided to use the Khoury technique for crest augmentation, and the block graft taken from the right ramus using piezosurgery was fixed to the residual crest with fixation screws. In addition, autogenous particulate graft collected from the surgical field was placed between the alveolar bone and the block graft. Postoperative recommendations were given to the patient after the operation.

Result: After waiting 4 months for hard and soft tissue healing, the three-dimensional examination showed that sufficient buccolingual bone distance was formed and the surgical rehabilitation of the partially edentulous area was completed using 3 implants.

Keywords: Graft, Implant, Augmentation

DP56

Ameloblastik-Fibroodontomayı Taklit Eden Odontojenik Keratokist Olgusu

Didem DUMANLI¹, Çiğdem ŞEKER¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: didem.dumanli@hotmail.com

Odontojenik keratokist, lokal agresif, rekürrensi yüksek, scalloped sınırlı genellikle radyolusent iç yapıya sahip bir kist çeşididir. Genel olarak kistler osmotik basınç etkisiyle dokuları iterek büyürler ancak odontojenik keratokistler benign bir tümör gibi davranarak büyürler. Radyografik olarak farklı olarak görülebilirler.

27 yaşında erkek hasta 25 nolu dişindeki şiddetli ağrı nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnez sonucunda herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı, cerrahi operasyon geçirmediği ve travma öyküsü olmadığı öğrenildi. Hastaya yapılan intraoral muayenede sağ alt çenede 45 ve 46 nolu dişlerin eksik 85 nolu dişin ise persiste olduğu ve ilgili bölgede palpasyonda sert kıvamlı intraoral şişlik tespit edildi. Panoramik radyografide sağ alt çenede gömülü 46 nolu dişin etrafında iyi sınırlı, içerisinde gömülü bir diş ve bu dişe eşlik eden mine ve dentin yapılarına benzer radyoapasiteye sahip yapılar bulunan mikst görünümlü bir lezyon tespit edildi. Elde edilen KIBT görüntülerinde lingual kortikal kemikte perforasyon, ilgili bölgede ekspansiyon tespit edildi. Lezyonun ameloblastik fibroodontoma, kalsifiye odontojenik tümör veya dentigeröz kiste eşlik eden odontoma olabileceği düşünüldü. Biyopsi sonucunda odontojenik keratokiste eşlik eden satellit kist, kısmen mineralize odontojenik sert doku alanları ve reaktif kemik trabekülleri içeren kronik enflamasyonla birlikte hiperplastik folikül varlığı bildirilmiştir.

Odontojenik keratokistler genel olarak ekspansiyon yapmayan, iç yapısı radyolusent kistler olsa da bildirilen vakaların aksine bu olgu sunumunda olduğu gibi farklı radyografik görünüm sergileyen keratokistler olabilmekte ve iki farklı lezyon bir arada bulunarak tanımı güçleştirebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, keratokist, odontoma

A Case of Odontogenic Keratocyst Mimicking Ameloblastic-Fibroodontoma

Odontogenic keratocyst is a type of cyst that is locally aggressive, has high recurrence, has scalloped borders and generally has a radiolucent internal structure. In general, cysts grow by pushing the tissues under the effect of osmotic pressure, but odontogenic keratocysts grow by acting like a benign tumor. They can be seen differently radiographically.

A 27-year-old male patient applied to our clinic due to severe pain in tooth number 25. As a result of the anamnesis taken from the patient, it was learned that he did not have any systemic disease, had not undergone any surgery, and had no history of trauma. In the intraoral examination performed on the patient, teeth 45 and 46 in the right lower jaw were missing, tooth 85 was persistent, and a hard intraoral swelling was detected on palpation in the relevant area. In the panoramic radiography, a well-circumscribed, mixed-looking lesion was detected around the impacted tooth number 46 in the right lower jaw, containing an impacted tooth and structures with radiopapacity similar to the enamel and dentin structures accompanying this tooth. In the CBCT images obtained, perforation in the lingual cortical bone and expansion in the relevant region were detected. It was thought that the lesion might be ameloblastic fibroodontoma, calcified odontogenic tumor, or odontoma accompanying dentigerous cyst. As a result of biopsy, the presence of satellite cyst accompanying odontogenic keratocyst, partially mineralized odontogenic hard tissue areas and hyperplastic follicles with chronic inflammation containing reactive bone trabeculae was reported.

Although odontogenic keratocysts are generally radiolucent cysts that do not expand, unlike the reported cases, they may have different radiographic appearances, as in this case report, and two different lesions may coexist, making diagnosis difficult.

Keywords: dentigerous cyst, keratocyst, odontoma

DP57

Mukoepidermoid Karsinoma Kaynaklı Çene Defektinin Obturatör ile Rehabilitasyonu

Dilaycan UĞURELİ¹, Ömer Faruk BOYLU², Kübra DEĞİRMENCI²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği

Sorumlu Yazar: dilaycan.ugureli@ibu.edu.tr

Giriş: Oral karsinomalar hayati tehlikesi olan malignitelerdir. Oral karsinomun neden olduğu çene defektleri bireylerin psikolojik ve fonksiyonel olumsuzluklar yaşamasına neden olabilmektedir. Oral karsinomlar için uygulanan tedaviler cerrahi, kemoterapi ve radyoterapiyi içeren kapsamlı tedavilerdir. Cerrahi olarak eksize edilen bölgenin büyüklüğüne göre o bölgenin rekonstrüksiyon ve rehabilitasyon zorluğu değişmektedir. Bölgedeki tümörün eksize edilmesine bağlı olarak oluşan defekt oral ve nasal bölge arasında bağlantı sağlamaktadır. Bu da hastaların yutkunma, konuşma, beslenme ve çiğneme gibi oral fonksiyonlarını olumsuz etkilemektedir. Oral ve nasal bölgedeki bağlantıyı kapatmak ve hastalara oral fonksiyonlarını geri kazandırabilmek amacıyla obturatörler kullanılmaktadır.

Vaka Geçmişi ve Muayene: 18 yaşındaki hastanın rutin kontrolleri sırasında tanımlanamayan bir lezyon tespit edilmiştir ardından Ağız diş çene cerrahisi bölümüne konsülte edilmiştir ve lezyon insizyonel biyopsi ile eksize edilmiştir. Histopatolojik incelemelerin sonucunda mucoepidermoid karsinoma tanısı konulmuştur. Tümörün eksize edilmesine bağlı olarak bölgede bir defekt meydana gelmiştir. Bu defekt neticesinde ortaya çıkan beslenme, fonasyon ve diğer şikayetlerin giderilmesi amacıyla protetik rehabilitasyon gerçekleştirilmesine karar verilmiştir. Böylelikle ortaya çıkan defektin kapatılması amacıyla hastanın üst çenesine obturatör protez yapılması planlanmıştır.

Materyal ve Yöntem: İlk aşamada ölçü materyalinin nazal bölgeye kaçmasını engellemek için defekt spanç ile kapatılmış ardından hidrokolloid ölçü materyali (Zhermack Hydrogum Alginate) ile ölçüler alınmıştır. Hastanın mevcut oklüzyonunda bulunan diastamalara damla ve adams kroşeler yerleştirilerek obturatör protezin tutuculuğu sağlanmıştır. Kroşe bükümlerinin ardından muflalama aşamaları tamamlanmıştır.

Tartışma: Oral karsinomların sebep olduğu defektlerin tedavisinde kullanılan obturatör protezler oro-nazal ve/veya oro-faringeal iletişimlerini gizleyerek hastanın deglutisyonunu, çiğnemesini, fonetiğini ve estetiğini geliştirir. Defekt büyük olduğunda, yerçekimi kuvvetlerine karşı ağırlığından dolayı katı protez üretimi tehdit oluşturmaktadır.

Sonuç: Hastada bulunan defektin obturatör protezle rehabilitasyonu sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Obturatör, Maksiller Defekt, Karsinoma

Rehabilitation of a Jaw Defect Caused by Mucoepidermoid Carcinoma with an Obturator

Introduction: Oral carcinomas are life-threatening malignancies. Jaw defects caused by oral carcinoma can cause psychological and functional problems for individuals. Treatments for oral carcinomas include surgery, chemotherapy and radiotherapy. Depending on the size of the surgically excised area, the difficulty of reconstruction and rehabilitation of that area varies. The defect formed due to the excision of the tumor in the area provides a connection between the oral and nasal region. This negatively affects patients' oral functions such as swallowing, speaking, feeding and chewing. Obturators are used to close the connection between the oral and nasal regions and restore oral function to patients.

Case History and Examination: An 18-year-old patient was consulted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery after an unidentified lesion was detected during routine controls, and the lesion was excised by incisional biopsy. As a result of histopathological examinations, a diagnosis of mucoepidermoid carcinoma was made. A defect occurred in the existing area due to excision of the tumor. It was decided to perform prosthetic rehabilitation in order to eliminate nutrition, phonation and other complaints that arose as a result of this defect. Thus, it was planned to make an obturator prosthesis in the patient's upper jaw in order to close the defect.

Materials and Methods: In the first stage, the defect was closed with a sponge to prevent the impression material from escaping into the nasal region, and then the measurements were taken with hydrocolloid impression material (Zhermack Hydrogum Alginate). The retention of the obturator prosthesis was ensured by placing drop and adams crochets in the diastamas in the patient's existing occlusion. After the crochet bends, the muffling stages were completed.

Discussion: Obturator prostheses used in the treatment of defects caused by oral carcinomas improve the patient's deglutition, mastication, phonetics and aesthetics by concealing oro-nasal and/or oro-pharyngeal communications. When the defect is large, solid prosthesis production is a threat due to its weight against gravitational forces.

Result: The defect was rehabilitated with an obturator prosthesis.

Keywords: Obturator, Maxillary Defect, Carcinoma

DP58

Ekstraoral Fistül Yolunun Endodontik Tedavisi

Ali ÇINAR¹, Fatih UÇAR¹, Mehmet Sinan EVCİL¹

¹Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Sorumlu Yazar: ali.cinar1@afsu.edu.tr

Giriş: Bu vaka raporunda 22 yaşındaki erkek hastanın pulpası çürükle ekspoz olmuş 34 numaralı dişinden kaynaklı ekstraoral fistül yolunun tedavisi anlatılmıştır.

Materyal & yöntem

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 22 yaşındaki erkek hasta kliniğimize ekstroral şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Radyolojik muayenede 34 numaralı dişinde pulpanın çürükle ekspoz olduğu ve ilgili dişin apikalinde lezyon olduğu görülmüştür. İlgili dişin tedavisine başlandığında dişte herhangi bir pü akışına rastlanmamıştır. Kanallara kalsiyum hidroksit patı gönderilmiştir. Diş ikinci seansa kadar çinko fosfat simanla kapatılmıştır. Hastaya 18 gün sonraya randevu verilmiştir. Hasta ikinci seansa geldiğinde kalsiyum hidroksit patı kanaldan uzaklaştırılmış, kanal 50.04 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) eğe ile şekillendirilmiştir ve kanal dolumunda epoksi rezin esaslı pat kullanılmıştır. Hasta takibe alınmıştır.

Sonuç: Hasta 4 ay sonra kliniğe geldiğinde ekstraoral muayenede sinüs yolunun tamamen iyileştiği görülmüştür. Hastanın şikayetleri ortadan kalkmıştır. İlgili bölge radyografik olarak incelendiğinde apikal lezyonda iyileşme olduğu görülmüştür.

Tartışma: Ekstraoral sinüs yolunun tedavisinde cerrahi veya cerrahi olmayan endodontik tedaviler kullanılabilir [1]. Cerrahisiz endodontik tedavide periapikal patolojinin giderilebilmesi için kök kanallarındaki enfekte materyalin uzaklaştırılması ve kök kanallarının üç boyutlu olarak kapatılması gerekmektedir [2].

Kaynakça:

1. Sammut S, Malden N, Lopes V. Facial cutaneous sinuses of dental origin-a diagnostic challenge. *Br Dent J.* 2013;215(11):555-8. [Crossref] [PubMed]
2. Dincol ME, Yılmaz B, Ersev H, Mert Gündüz V, Arslanoglu B, Yalcin TY, et al. Treatment of extraoral cutaneous sinus tracts with non-surgical endodontic intervention: report of six cases. *J Istanbul Univ Fac Dent.* 2015;49(2):35-40. [Crossref] [PubMed] [PMC]

Anahtar Kelimeler: Ekstraoral sinüs yolu, Mandibular premolar, Kök kanal tedavisi

Endodontic Treatment of Extraoral Sinus Tract

Introduction: In this case report, the treatment of extraoral fistula caused by tooth number 34 of a 22-year-old male patient whose pulp was exposed by caries is described.

Material And Methodcase: A systemically healthy 22-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of extral swelling. In the radiological examination, it was observed that the pulp in tooth number 34 was exposed with caries and there was a lesion on the apical part of the relevant tooth. When the treatment of the relevant tooth was started, no pus flow was observed in the tooth. Calcium hydroxide paste was sent to the canals. The tooth was sealed with zinc phosphate cement until the second session. The patient was given an appointment 18 days later. When the patient came to the second session, the calcium hydroxide paste was removed from the canal, the canal was shaped with a 50.04 SCOPE (ScopeEndo, Yozgat, Turkey) file and epoxy resin based past was used for canal filling. The patient was followed up.

Result: When the patient came to the clinic 4 months later, extraoral examination showed that the sinus tract was completely healed. The patient's complaints disappeared. When the relevant area was examined radiographically, it was seen that there was an improvement in the apical lesion.

Discussion: Surgical or non-surgical endodontic treatments can be used in the treatment of extraoral sinus tract[1]. In order to eliminate periapical pathology in non-surgical endodontic treatment, infected material in the root canals must be removed and the root canals must be closed in three dimensions [2].

References:

1. Sammut S, Malden N, Lopes V. Facial cutaneous sinuses of dental origin-a diagnostic challenge. *Br Dent J.* 2013;215(11):555-8. [Crossref] [PubMed]
2. Dincol ME, Yılmaz B, Ersev H, Mert Gündüz V, Arslanoglu B, Yalcin TY, et al. Treatment of extraoral cutaneous sinus tracts with non-surgical endodontic intervention: report of six cases. *J Istanbul Univ Fac Dent.* 2015;49(2):35-40. [Crossref] [PubMed] [PMC]

Keywords: Extraoral sinus tract, Mandibular premolar, Root canal treatment

DP59

Anterior Diş Kaybı Sonucu Oluşan Dişeti Defektinin Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

Aybüke KARA¹, Burak DAĞTEKİN², Furkan KONUŞ³, Ayşe RENÇBER KIZILKAYA¹, Samet TEKİN¹, Eyyüp ALTINTAŞ¹

¹Fırat Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Fırat Üniversitesi Periodontoloji Anabilim Dalı

³Fırat Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: a.kara@firat.edu.tr

Giriş: Çeşitli sebeplerle kaybedilen özellikle üst çene anterior dişler hastaların rahatsızlık duymasına ve gülümsemelerini saklamalarına neden olmaktadır. Bu vakada estetik beklenti ile kliniğimize başvuran hastanın, estetik ve fonksiyon eksikliğinin protetik rehabilitasyonu sunulmuştur.

Materyal ve yöntem: 65 yaşındaki erkek hasta 11 numaralı diş kaybı sonrasında kliniğimize başvurdu. Diş kaybı sonrası yumuşak ve sert dokunun iyileşme eksikliği nedeniyle bukkal yüzeyde küçük bir defekt oluşmuş ve hastayı estetik açıdan rahatsız etmiştir. Hastadan alınan anamnez sonucu ilk muayenesi yapılarak maddi yetersizlik nedeniyle metal alt yapı kron-köprü protezi planlandı ve ilgili bölgedeki defektin rehabilite edilmesi için periodontoloji bölümüne konsülte edildi. Yumuşak ve sert doku defektinin olduğu bölgeye sabit protezin pontik/gövde kısmı geleceği için defektin bağ doku greftiyle kapatılmasına karar verildi. Hasta lokal anestezi altında operasyona alınarak krestal olarak horizontal ve iki vertikal insizyon atıldı. Daha sonra yarı kalınlık flep kaldırıldı. Anterior keser dişlerdeki asimetri de gingivektomi ile düzeltildi. Alıcı bölge hazırlandıktan sonra palatinal bölgeden bağ doku grefti, serbest dişeti grefti şeklinde alınıp de-epitelize edildi ve defekt olan bölgeye sütüre edildi. Estetiği sağlamak için komşu dişlere ek olarak 13-22-23-24 numaralı dişler preparasyona dahil edildi. Yeterli interoklüzal mesafeyi sağlamak için 12 numaralı dişe kanal tedavisi yapılarak yeterli insizal preparasyon yapıldı ve hazırlanan geçici kronlar simante edilerek ilk seans tamamlandı. İkinci seansta daimi ölçü A tipi silikon materyali ile almarak laboratuvara gönderildi. Hazırlanan protez oklüzyon düzenlemeleri yapıldıktan sonra hastaya simante edildi. Daimi simantasyon sonrası hijyen prosedürleri hastaya anlatılarak klinikten uğurlandı.

Tartışma: Anterior bölgede fonksiyonel, estetik ve fonetik yetersizliğe sahip hastaların rehabilitasyonu için günümüzde pek çok materyal ve yöntem kullanılmakla birlikte estetik açıdan sıklıkla tam seramik restorasyonlar tercih edilmektedir. Fakat sosyo-ekonomik gibi sebeplerden dolayı mevcut vakamızda metal alt yapı porselen kullanılarak estetiği ve fonksiyonu sağlanarak rehabilite edilmiştir.

Sonuç: 6 aylık kullanımdan sonra kontrol seansında hastanın şikayetinin olmadığı ve estetik açıdan çok memnun kaldığı öğrenildi.

Anahtar Kelimeler: Estetik, protetik rehabilitasyon, anterior, diş kaybı, periodontal işlem

Aesthetic Rehabilitation of Gingival Defect Resulting from Anterior Tooth Loss: Case Report

Introduction: The loss of maxillary anterior teeth causes patients to feel uncomfortable and not smile. In this case, the prosthetic rehabilitation of a patient who applied to our clinic with aesthetic expectations is presented.

Material and Methods: A 65-year-old patient presented to our clinic after the loss of tooth number 11. Due to the lack of healing of the tissue, a small defect was formed and aesthetically disturbed the patient. Based on the patient's anamnesis, a metal-substructured crown-bridge prosthesis was planned and the patient was referred to the periodontology department for rehabilitation of the defect. Since the body part of the fixed prosthesis would be placed in the area where the tissue defect was located, it was decided to close the defect with a connective tissue graft. Under local anesthesia, a horizontal and two vertical incisions were made crestally and the flap was removed. Asymmetry in the anterior teeth was corrected with gingivectomy. After the recipient site was prepared, the graft was taken from the palatinal region, de-epithelialized and sutured to the defect site. Teeth 12-13-21-22-23-24 were included in the preparation to ensure aesthetics. In order to provide adequate interocclusal distance, root canal treatment was performed on tooth number 12 and adequate incisal preparation was performed and the first session was completed by cementing the prepared temporary crowns. In the second session, the permanent impression was taken with type A silicone material and sent to the laboratory. The prepared prosthesis was cemented to the patient after occlusion adjustments were made. After permanent cementation, hygiene procedures were explained to the patient and the patient was dismissed from the clinic.

Discussion: Although many materials and methods are used today for the rehabilitation of patients with functional, aesthetic and phonetic deficiencies in the anterior region, full ceramic restorations are frequently preferred for aesthetic reasons. However, due to socio-economic reasons, porcelain with a metal substructure was used in our current case and rehabilitated by providing aesthetics and function.

Conclusion: After 6 months of use, it was learned that the patient had no complaints and was very aesthetically satisfied at the control session.

Keywords: Aesthetics, prosthetic rehabilitation, anterior, tooth loss, periodontal procedure

DP60

Açık Apeksli Anterior Dişte MTA İle Apeksifikasyon Tedavisi

Rabia BOSTANOĞLU ÖZEFE¹, Ayşe Nur KUŞUÇAR¹, Mehmet Sinan EVCİL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: rabia_bostanoglu@hotmail.com

Giriş: Apeksifikasyon, açık apeksi olan bir kökte kalsifiye bir bariyer oluşturmanın veya tamamlanmamış kökleri ve nekrotik pulpası olan dişlerin apikal gelişiminin devam etmesini sağlayan bir yöntem olarak tanımlanabilir (1).

Mineral trioksit agregatı (MTA), biyoyumlu, bakteriyostatik ve kök ucu dolgu malzemesi olarak kullanıldığında olumlu sızdırmazlık özelliğine sahiptir (2). MTA, nekrotik pulpalı ve açık apeksli dişlerdeki kök kanalında bir apikal tıkaç sağlar.

Malzeme & Yöntem: Olgu: 44 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta 12 numaralı dişinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede perküsyonda ağrı bulunmaktaydı. Radyolojik muayenede 12 numaralı dişin kök gelişimini tamamlamadığı ve periapikal lezyon olduğu görülmekteydi.

Lokal anestezi altında şekillendirme ve irrigasyon protokolleri yapıldıktan sonra kök kanalına kalsiyum hidroksit içerikli medikaman yerleştirildi. İkinci seansta kanaldaki kalsiyum hidroksit %5,25'lik NaOCl, %17 EDTA, %5,25 NaOCl ile uzaklaştırıldı. Sonrasında ise MTA apikalden taşınması için kök ucuna spongiostan gönderildi. Pluggerlar ile apikale 3mm kalınlığında olacak şekilde MTA gönderildi. MTA'nın sertleşmesinden sonra kanalın koronal kısmı resin içerikli pat ve gutta perka ile dolduruldu.

Sonuç: Hasta takiplerine geldiğinde diş asemptomatik ve periapikal lezyonda iyileşme gözlemlendi.

Tartışma: MTA gibi sızdırmaz ve biyoyumlu bir materyalle apikal tıkaç oluşturulması tedavinin başarısını artırır.

Kaynakça: 1: Amerikan Endodontistler Birliği (2003) Endodontik *Terimler Sözlüğü*, 7. baskı. Chicago: Amerikan Endodontistler Birliği.

2: Pace R, Giuliani V, Pini Prato L, Baccetti T, Pagavino G. Apical plug technique using mineral trioxide aggregate: results from a case series. *Int Endod J.* 2007 Jun;40(6):478-84. doi: 10.1111/j.1365-2591.2007.01240. x. PMID: 17403040.

Anahtar Kelimeler: MTA, apeksifikasyon

Apexification Treatment with Open Apexial Anterior MTA

Introduction: Apexification can be defined as a method of creating a calcified barrier in a root with an open apexia, or maintaining apical development of teeth with incomplete roots and necrotic pulp (1). Mineral trioxide aggregate (MTA) has positive sealing properties when used as biocompatible, bacteriostatic and root tip filler (2). MTA provides an apical plug in the root canal in teeth with necrotic pulp and open apex.

Material & Method: The 44-year-old systemically healthy female patient applied to our clinic with the complaint of pain in the number 12 tooth. There was pain in the percussion during the clinical examination. Radiological examination showed that the number 12 tooth did not complete root development and had a periapical lesion. After forming and irrigating protocols were made under local anesthesia, calcium hydroxide-containing medicament was placed in the root canal. In the second session, the calcium hydroxide in the channel was removed with 5.25% NaOCl, 17% EDTA, 5.25% NaOCl. Then MTA was sent to the root tip from the spongiost to avoid overflowing from the apical. With the pluggers, the MTA was hit so that it was 3mm thick in the apical. After the hardening of the MTA, the coronal part of the canal was filled with resin-containing pat and gutta perka.

Conclusion: When the patient came to follow-up, the tooth asymptomatic and the periapical lesion were improved.

Discussion: Creating an apical plug with a leak-proof and biocompatible material, such as MTA, increases the success of treatment.

References: 1: American Association of Endodontists (2003) Glossary of Endodontic Terms, 7th edition. Chicago: American Association of Endodontists.

2: Pace R, Giuliani V, Pini Prato L, Baccetti T, Pagavino G. Apical plug technique using mineral trioxide aggregate: results from a case series. *Int Endod J.* 2007 Jun;40(6):478-84. doi: 10.1111/j.1365-2591.2007.01240. x. PMID: 17403040.

Keywords: MTA, apexification

DP61

Anterior Prefabrike Pediatrik Zirkonyum Kron Uygulamaları: Klinik Vaka Çalışması

Ayşenur ÇETİN¹, Merve ABAKLI İNCİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aysenur1069@gmail.com

Amaç: Erken çocukluk çağı çürükleri (EÇÇ) yetmiş bir aylık ve daha küçük çocukta birden fazla çürük lezyonu, çürüğe bağlı diş kaybı veya herhangi bir süt dişinde dolgulu diş yüzeyinin varlığı olarak tanımlanmaktadır. Bu vaka raporunda EÇÇ'ye sahip dört yaşındaki hastanın anterior dişlerinin prefabrike zirkonyum kron ile restore edilerek ağızda kalması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: 4 yaşında olan kız hastanın velisi çocuğunun süt dişlerindeki çürükler sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan muayene sonucu hastada Erken çocukluk çağı çürükleri (EÇÇ) olduğu tespit edilmiştir. İlk seansta genel kooperasyonu sağlamak amacıyla 65 numara pit çürüğü anestezi olmadan restore edilmiştir. Gerekli tedaviler, çekimler ve yer tutucu planlaması yapıldıktan sonra anterior bölgenin planlamasına geçilmiştir. Röntgenler incelendiğinde apikal bölgelerin sağlıklı olduğuna, pulpal tedavi gerekmediğine karar verilmiştir. 53 ve 63 numaraların geleneksel kompozitle restorasyonu tamamlanmıştır. İlk seans sadece 51 ve 61 numara, ikinci seans 52 numara son seans 62 numara restore edilmiştir. Dişler restore edilirken prefabrike zirkonyum kron kullanılmıştır.

Sonuç: Erken çocukluk çağı çürükleri hızlı ilerler ve önlem alınmazsa psikolojik, biyolojik ve fiziksel sorunlara neden olabilir. Prefabrike zirkonyum kronlar estetik olarak doğal bir görünüme sahip olup renk olarak stabildir. Tek seansta uygulanabilir. Ayrıca yüzey yapısı, biyofilm oluşumu ve plak tutunmasını engeller. Tüm bu nedenlerle şiddetli madde kaybı gözlenen erken çocukluk çürüklerinin tedavisinde prefabrike zirkonyum kronlardan yararlanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, Erken çocukluk çağı çürüğü, Estetik

Anterior Prefabricated Pediatric Zirconium Crowns: Clinical Case Study

Objectives: Early childhood caries (ECC) is defined as the presence of multiple caries lesions, caries-related tooth loss, or the presence of a filled tooth surface in any deciduous tooth in a child seventy-one months of age or younger. The aim of this case report is to restore and retain the anterior teeth of a four-year-old patient with ESC with a prefabricated zirconium crown.

Case Report: The parent of a 4-year-old girl was admitted to our clinic because of caries in her child's deciduous teeth. As a result of the examination, it was determined that the patient had early childhood caries (ECC). In the first session, pit caries number 65 was restored without anesthesia to ensure general cooperation. After the necessary treatments, extractions and placeholder planning, the planning of the anterior region was started. When the X-rays were analyzed, it was decided that the apical regions were healthy and no pulpal treatment was required. Nos. 53 and 63 were restored with traditional composite. Only numbers 51 and 61 were restored in the first session, number 52 in the second session and number 62 in the last session. Prefabricated zirconium crowns were used to restore the teeth.

Conclusions: Early childhood caries progresses rapidly and can cause psychological, biological and physical problems if not prevented. Prefabricated zirconium crowns have an aesthetically natural appearance and are color stable. It can be applied in a single session. In addition, the surface structure prevents biofilm formation and plaque adhesion. For all these reasons, prefabricated zirconium crowns can be used in the treatment of early childhood caries with severe loss of material.

Keywords: Pediatric dentistry, Early childhood caries, Aesthetics

DP62

Rekkürent Santral Dev Hücreli Granülom'un Segmental Rezeksiyonu ve Eş Zamanlı İliak Greft ile Rekonstrüksiyonu

Göksel TIMARCIOĞLU¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: goksel.timarcioglu@gmail.com

Santral dev hücreli granülom (SDHG) kemik içi yerşelim gösteren, cerrahi ya da medikal tedavi seçenekleri olan iyi huylu tümöral lezyonlardır. Cerrahi tedavide; küretaj, marjinal rezeksiyon, segmental rezeksiyon ve kompozit rezeksiyon endikasyonları göz önünde bulundurulmalıdır. Agresif karakterli SDHG'lerde küretaj ya da marjinal rezeksiyon gibi minimal invaziv cerrahi tedavilerde nüks gözlenmektedir. Nüks gözlenen vakalarda cerrahi güvenli sınır genişletilerek segmental rezeksiyon uygulanabilmektedir. Segmental rezeksiyon uygulanan vakalarda sert doku rekonstrüksiyonu, yumuşak dokuya invaze olmuş ve kompozit rezeksiyon gerektiren vakalarda vaskülerize serbest flepler ile sert ve yumuşak doku rekonstrüksiyonu uygulanabilmektedir.

46 yaşında kadın hastanın sağ mandibula posterior bölgesinde yerleşim gösteren SDHG hikayesinde ilk tedavi olarak 2019 yılında cerrahi küretaj uygulandığı, ikincil tedavi olarak 2021 yılında marjinal rezeksiyon uygulandığı öğrenilmiştir. Bu minimal invaziv cerrahi tedaviler neticesinde tekrar nüks gösteren SDHG için tedavi planı olarak segmental rezeksiyon kararı alınmıştır. Segmental rezeksiyon ile eş zamanlı iliak greft ile sert doku rekonstrüksiyonu tedavi planlamasına dahil edilmiştir. Genel anestezi altında ekstraoral submandibular yaklaşım ile sağ mandibula açığa çıkarılmış ve lezyonun gözlenen sınırından birer santimetre uzaklıkta güvenli cerrahi sınır belirlenerek yedi santimetre uzunluğunda sert doku rezeksiyonu uygulanmıştır. Aynı operasyonda hastanın sol iliak krestinden yedi santimetre uzunluğunda tam blok kemik grefti alınmıştır. İntermaksiller fikasyon (İMF) vidaları ve ligatür teli yardımı ile İMF uygulandıktan sonra alınan kemik grefti rezeksiyon sahasına uyumlanmış ve üç adet mini plak ile fikse edilmiştir. Ekstraoral insizyon ve donör saha çok katlı stüre edilmiş ve antiseptik pansuman ile kapatılmıştır. Postoperatif dönemde 3 gün hastane takibinde ve taburculuk sonrası 7 gün süre ile antibiyotik-acı kesici tedavi ile takip edilmiştir. Hasta sorunsuz iyileşmiş ve 18 ay takip edilmiştir. Takip süresinde herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Segmental rezeksiyon gerektiren iyi huylu tümöral lezyonlarının eş zamanlı set doku rekonstrüksiyonu, planlanan operasyon sayısını düşürmesinin yanı sıra rezeksiyon sahasındaki kollapsa ve fibrozise bağlı komplikasyon miktarını azaltmaktadır. Ayrıca yapısal bütünlüğün eş zamanlı olarak sağlanması fonksiyon kazanımına ve dental rehabilitasyonun sağlanması için avantajlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granülom, İliak Greft, Segmental Rezeksiyon

Segmental Resection and Concomitant Iliac Graft Reconstruction of Recurrent Central Giant Cell Granuloma

Central giant cell granuloma (CGCG) is a benign tumor that presents with intraosseous localization, offering both surgical and medical treatment options. In surgical treatment, considerations include curettage, marginal resection, segmental resection, and composite resection. In cases of aggressive CGCG, minimally invasive surgical treatments such as curettage or marginal resection may exhibit recurrence. In cases with observed recurrence, the surgical margin can be expanded to perform segmental resection. For patients undergoing segmental resection, hard tissue reconstruction is employed, and in cases where the lesion has invaded soft tissue requiring composite resection, vascularized free flaps are utilized for both hard and soft tissue reconstruction.

In the case of a 46-year-old female patient with central giant cell granuloma (CGCG) located in the right posterior mandible, the initial treatment in 2019 involved surgical curettage, followed by marginal resection in 2021 as a secondary treatment. Due to recurrent CGCG following these minimally invasive surgical treatments, a decision was made for segmental resection as a subsequent treatment plan. Segmental resection, performed concurrently with an iliac graft for hard tissue reconstruction, was included in the treatment planning. Under general anesthesia, an extraoral submandibular approach was used to expose the right mandible. A safe surgical margin was established one centimeter from the observed boundary of the lesion, and a seven-centimeter-long hard tissue resection was performed. Simultaneously, a full block bone graft measuring seven centimeters was harvested from the patient's left iliac crest. After applying intermaxillary fixation (IMF) with screws and ligature wire, the harvested bone graft was adapted to the resection site and fixed with three mini plates. The extraoral incision and donor site were sutured in layers and closed with antiseptic dressing. Postoperatively, the patient was monitored in the hospital for three days and followed up with antibiotic and analgesic treatment for seven days after discharge. The patient healed without issues and was followed up for 18 months without any observed complications. Concurrent hard tissue reconstruction in benign tumoral lesions requiring segmental resection not only reduces the number of planned operations but also decreases the incidence of complications related to collapse and fibrosis at the resection site. Furthermore, the simultaneous restoration of structural integrity offers advantages in functional recovery and facilitates dental rehabilitation.

Keywords: Central Giant Cell Granuloma, Iliac Graft, Segmental Resection

DP63

Akut Herpetik Gingivostomatit: Olgu Sunumu

İsmail ÇAPAR¹, Çiğdem ŞEKER¹, Gediz GEDUK¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: isosmile@hotmail.com

HSV enfeksiyonunun en sık görülen paternidir. En sık etkilenen grup çocuklar ve 20-25 yaş genç erişkinlerde görülür. Sıklıkla anterior servikal lenfadenopati, ateş, titreme, mide bulantısı, oral lezyonlar izlenir. Dişeti, bukkal mukoza, yumuşak damak, farenks, dil, sublingual mukoza etkilenir. Etkilenen mukozada ve dudaklarda aft benzeri önceleri veziküllü eroziv lezyonlar görülür. Lezyonlar hafifçe büyür ve sarı fibrinle örtülü santral ülserasyonlara dönüşür. Yakın olan lezyonlar bir araya gelerek daha geniş, derin ve düzensiz ülserasyonlar oluşturabilir. Gingivada birbirinden ayrıık zımbayla delinmiş gibi erozyonlar görülebilir. Hafif vakalar genelde 5-7 günde kendiliğinden düzeler, ağır vakalar 2 hafta sürebilir. Genelde skar bırakmadan iyileşir. 19 yaşındaki hasta, 48 nolu dişinde ağrı ve perikoronitis şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın anemnezinde alerjik rinit hastası olduğunu öğrenildi. Burun akıntısı, halsizlik ve ateş bulguları tespit edildi. Bir hafta önce perikoronitis sebebiyle antibiyotik tedavisi aldığı öğrenildi. Hastanın ateşi muayene esnasında 38.6 °C olarak ölçüldü. Yapılan klinik muayene esnasında hastanın dişetinde ödemli, kanamalı ve eritamatöz alanlar tespit edildi, dişetlerinde yoğun deskuamasyon bulguları saptandı. Hastanın dudaklarında sarımsı-kahverengimsi kabuklu ülseratif lezyonlar izlendi. Hastanın vital bulguları ve bu olguda klinik görünümün karakteristik olması nedeniyle hastalığın Akut Herpetik Gingivostomatit olduğu teşhis edilmiştir. Hastanın bir hafta sonraki takibinde dudaktaki ülseratif lezyonları kullanılan kortizon içerikli kremlerden dolayı azalmış, sistemik bulguları düzelmiş ve 48 nolu dişin çekimi yapılmıştı. Bir ay sonraki takibinde ise dudaklarındaki ülserasyonların tamamen ortadan kalktığı görülmüş, ağız içinde herhangi patolojik bir bulgu bulunamamıştır. Ayrıca bu takipte hiçbir sistemik probleminin kalmadığı, hastanın tamamen iyileştiği izlenmiştir. Diğer viral enfeksiyonlarda olduğu gibi hastalığın kesin tedavisi yoktur. Tedavide erken tanı ve antiviral tedavi yer alır. Kendiliğinden iyileşir ve akut safhası 7 -10 günde sonlanır ve skarsız iyileşir. Tedavi, ateşin kontrolü ve ağrının azaltılması yönünde olduğu kadar ailenin telaşını ve hastanın dehidratasyonu önlemek amacıyla yapılır. Bu vaka raporu klinisyenlere bu klinik tabloyu hatırlatmak ve bu hastaların tamamen iyileşebileceğini vurgulamak için hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: HSV, Gingivostomatit, Akut, Oral lezyon, Ülserasyon

Acute Herpetic Gingivostomatitis: A Case Report

The most common pattern of HSV infection. The most commonly affected group is children and young adults aged 20-25 years. Anterior cervical lymphadenopathy, fever, chills, nausea and oral lesions are frequently observed. Gingiva, buccal mucosa, soft palate, pharynx, tongue, sublingual mucosa are affected. On the affected mucosa and lips, aphthae-like erosive lesions with vesicles are observed. The lesions enlarge slightly and turn into central ulcerations covered with yellow fibrin. Lesions in close proximity may come together to form larger, deeper and irregular ulcerations. Erosions may be seen in the gingiva as if they were punctured with a stapler. It usually heals without scarring. A 19-year-old patient presented to our clinic with pain and pericoronitis in tooth number 48. The patient's anamnesis revealed that he had allergic rhinitis. Runny nose, malaise and fever were detected. It was learned that he had received antibiotic treatment for pericoronitis one week ago. The patient's fever was measured as 38.6 °C during the examination. During the clinical examination, edematous, hemorrhagic and erythematous areas were detected on the patient's gingiva and signs of intense desquamation of the gingiva were detected. Yellowish-brownish crusted ulcerative lesions were observed on the patient's lips. The disease was diagnosed as Acute Herpetic Gingivostomatitis due to the vital signs of the patient and the characteristic clinical appearance in this case. In the follow-up of the patient one week later, the ulcerative lesions on the lips decreased due to the cortisone-containing creams used, systemic findings improved and tooth number 48 was extracted. In the follow-up one month later, it was observed that the ulcerations on her lips had completely disappeared and no pathologic findings were found in the mouth. In addition, no systemic problems were observed in this follow-up and the patient recovered completely. As with other viral infections, there is no definitive treatment for the disease. Treatment includes early diagnosis and antiviral therapy. It heals spontaneously and the acute phase ends in 7-10 days and heals without scarring. This case report is intended to remind clinicians of this clinical presentation and to emphasize that these patients can recover completely.

Keywords: HSV, Gingivostomatitis, Acute, Oral lesion, Ulceration

DP64

Bir Vaka Raporu- Lateral Periodontal Kist

Sultan UZUN¹, Melek TAŞSÖKER¹, Tevfik KIZILSEKI¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: sultan_uzun@yahoo.com

Giriş: Lateral periodontal kist (LPK) nadir görülen gelişimsel bir odontojenik kisttir. Bu vaka raporu mandibuladaki geniş LPK ve yönetimi hakkındadır.

Olgu Sunumu: 42 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, alt çene ön kısmında ağrısız 2 hafta önce başlayan şişlik şikayeti ile kliniğe başvurdu. Ekstraoral muayenede belirgin bir şişlik ve fistüle rastlanmadı. Ağız içi muayenede 42-43 numaralı dişler vital ve dişlerin bukkalinde ekspansiyon izlendi. Mukoza normal olarak değerlendirildi. Radyografik incelemede 42-43 numaralı, kök rezorpsiyonu olmayan ancak dişlerde yer değiştirmeye neden olan, iyi sınırlı uniloküler radyolusensi dikkati çekti. Mandibula, bukkal ve lingual kortikal tabakaların sınırı sağlamdı ancak bukkal korteks incelmış ve genişlemişti. Hasta lateral periodontal kistin (LPK) erken evre ön tanısıyla çene yüz cerrahına danışıldı. Eksizyonel biyopsi sonrasında lezyonun patoloji raporu ile LPC tanısı kesin olarak konuldu.

Sonuç: LPC nadir görülen gelişimsel bir odontojenik kisttir ve radyografide dişin lateral yüzeyinde özellikle mandibular kanin-premolar ve anterior maksiller bölgede kistik lezyon görülmesi durumunda ayırıcı tanıda dikkate alınması gerekir.

Anahtar Kelimeler: lateral periodontal kist, odontojenik kist, eksizyonel biyopsi

A Case Report- Lateral Periodontal Cyst

Introduction: Lateral periodontal cyst (LPC) is a rare developmental odontogenic cyst. This case report is about an extensive LPC in the mandible, and its management.

Case Description: A 42-year-old, systemically healthy man applied to the clinic with painless swelling in the anterior mandible. The patient notices swelling 2 weeks ago. No obvious swelling and no fistula were noted on extraoral examination. Regional lymph nodes were non-enlarged, non-palpable. On intraoral examination, expansion was observed around vital numbered 42-43, and the mucosa was evaluated as normal. On radiographic examination, a well-defined unilocular radiolucency was noted between numbered 42-43 without root resorption but causing displacement. The inferior border of the mandible, buccal and lingual cortical plates were intact, but buccal cortical plate was thinned and expanded. The patient was consulted to maxillofacial surgeon with preliminary diagnosis of early stages of lateral periodontal cyst (LPC). After excisional biopsy, LPC was certain diagnosed with pathology report for the lesion.

Conclusion: LPC is a rare developmental odontogenic cyst which should be considered in the differential diagnosis if in a radiograph cystic lesion is seen on the lateral surface of tooth especially in the mandibular canine-premolar and anterior maxillary region.

Keywords: lateral periodontal cyst, odontogenic cyst, excisional biopsy

DP65

Kronik Apikal Periodontitisli Molar Dişin Kanal Tedavisinin Yenilenmesi ve CAD-CAM Sistemi ile İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu

Ayşegül EROĞLU¹, Salih DÜZGÜN²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: ayseguleroglu97@gmail.com

Amaç: Aşırı derecede madde kaybı bulunan azı dişlerinde kanal tedavisi yenilenmesi sonrasında diş sert dokularındaki madde kaybının rehabilitasyonu indirekt endokron restorasyonu ile sağlanabilmektedir. Bu vaka raporu; alt molar dişin kanal tedavisi yenilenmesi ve endokron ile indirekt restorasyonunu anlatmaktadır.

Olgu: 18 yaşındaki kadın hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine sol alt bölgesinde mevcut olan ağrı şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik inceleme sonucunda 36 numaralı dişte ileri derecede madde kaybı, perküsyonda hassasiyet mevcuttu. Radyografik incelemede yetersiz kanal tedavisi ve bununla ilişkili lezyon varlığı gözlemlendi. İlgili dişin kanal tedavisinin yenilenmesine ve Bilgisayar destekli tasarım- Bilgisayar Destekli Üretim (CAD/CAM) yöntemiyle endokron yapılmasına karar verildi. Diş izole edildikten sonra giriş kavitesi açıldı. Kök kanallarındaki dolgu materyali uzaklaştırıldıktan sonra apeks bulucu ile çalışma uzunluğu belirlendi. Kanallar sırasıyla Protaper x1, Protaper x2, Protaper x3 (Dentsply) döner alet sistemiyle prepare edildi. Enstrümantasyon sırasında %2 NaOCI (3 ml) ile irrigasyon yapıldı. Son irrigasyon için %17 EDTA (3 ml), 3ml %2 lik NaOCI, 5ml serum fizyolojik kullanıldı. Kanallar AH plus ve 0.4 açılı gutta percha (Pearl Endo) ile tek kon tekniği ile dolduruldu. CAD-CAM ile indirekt restorasyon için ilgili diş uygun şekilde prepare edildikten sonra ağız içi tarayıcı (Primescan, Dentsply Sirona) ile dişin üç boyutlu ölçüsü alındı. Hibrit seramik CAD/CAM (Ceramart, GC) materyalinden endokron üretildi. Endokron hidroflorik asitle pürüzlendirildi. Diş rubber dam izolasyonu altında ortofosforik asitle pürüzlendirildikten sonra bond uygulandı. Endokron diş dual cure rezin siman (Panavia SA Cement Plus) ile yapıştırıldı.

Sonuç: 6 aylık takip sonunda dişin asemptomatik ve lezyonun iyileşmekte olduğu görülmüştür. Retreatment, cerrahi olmayan bir endodontik tedavi olarak; kanal tedavisi bulunan kronik periapikal lezyonlu dişlerde cerrahi işlemlere alternatif olarak düşünülebilir. Endokron ile dişin doğal görünümü geri kazandırıldı.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: kanal yenileme, indirekt restorasyon, kronik apikal periodontitis, endodontik tedavi

Retreatment of Root Canal Treatment of Molar Tooth with Chronic Apical Periodontitis and Indirect Endocrown Restoration with CAD-CAM Systems: Case Report

Aim: Rehabilitation of tooth hard tissues after root canal treatment in molars with excessive material loss can be achieved with indirect endocrown restoration. In this case report; root canal retreatment of a lower molar tooth and indirect restoration with endocrown is described.

Case: An 18-year-old female patient referred to Erciyes University, Faculty of Dentistry, Endodontics Clinic with a complaint of pain in the left lower region. Clinical examination revealed severe loss of material and sensitivity on percussion in tooth number 36. Radiographic examination revealed inadequate root canal treatment and the presence of an associated lesion. It was decided to renew the root canal treatment of the tooth and to perform an endocrown with Computer Aided Design-Computer Aided Manufacturing (CAD/CAM) method. After isolating the tooth, the access cavity was prepared. After the filling material was removed from the root canals, the working length was determined with an apex locator. The canals were prepared with Protaper x1, Protaper x2, Protaper x3 (Dentsply) rotary instrument system, respectively. Irrigation with 2% NaOCI (3 ml) was performed during instrumentation. For the final irrigation, 17% EDTA (3 ml), 3ml 2% NaOCI, 5ml saline was used. Canals were filled with AH plus and 0.4 taper gutta percha (Pearl Endo) using the single cone technique. For indirect restoration with CAD-CAM, after the tooth was properly prepared, a three-dimensional impression of the tooth was taken with an intraoral scanner (Primescan, Dentsply Sirona). The endocrown was fabricated from a hybrid ceramic CAD/CAM material (Ceramart, GC). The was roughened with hydrofluoric acid. The bond was applied after roughening with orthophosphoric acid under rubber dam isolation. The endocrown was bonded to the tooth with dual cure resin cement (Panavia SA Cement Plus).

Conclusion: After 6 months of follow-up, the tooth was asymptomatic and the lesion was healing. Retreatment, as a non-surgical endodontic treatment, can be considered as an alternative to surgical procedures for the teeth with chronic periapical lesions with root canal treatment. The natural appearance of the tooth was restored with the endocrown.

Keywords: Keywords: root canal retreatment, indirect restoration, chronic apical periodontitis, endodontic treatment

DP66

Maksillofasial Travma Geçirmiş Bir Hastada Vestibüloplasti Operasyonu: Olgu Sunumu

Mustafa Özal USLU¹, Pınar GÜLTEKİN¹, Sinem EKİZ¹

¹Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: sinem.ekiz@alanya.edu.tr

Giriş ve Amaç: Vestibüloplasti sıg vestibül varlığında tercih edilen alt ve üst çenede vestibüler sulkusu derinleştirme operasyonudur. Yapışık dişeti miktarını arttırmak ve kret tepesindeki kas yapışıklıklarını düzeltmek için uygulanmaktadır. Sıg vestibüler sulkus ve kret üzerinde bulunan kas yapışıklıkları protezlerin stabilitesini bozabilmektedir. Vestibüloplastinin amaçlarından birisi protezin retansiyonunu sağlayacak yüzey alanı oluşturmak ve protezin daha iyi tutunmasını sağlamaktır. Bu olguda sıg vestibüle sahip hastada vestibüloplasti operasyonu ile hastanın ileride yapacağı protez için yeterli vestibüler derinlik oluşturulması amaçlanmıştır.

Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı sigara içmeyen 24 yaşında erkek hasta geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu alt üst çene anterior bölgedeki diş kaybından kaynaklı estetik kaygılardan dolayı Protetik Diş Tedavisi Bölümüne başvurmuştur. Multidisipliner yaklaşımla hasta öncelikli olarak Periodontoloji Bölümüne yönlendirilmiştir. Hastanın yapılan klinik muayenesinde alt ve üst çene anterior bölgede protez retansiyonunu zorlaştıracak sıg vestibüler derinlik tespit edilmiştir. Faz 1 periodontal tedavi sonrası Kazanjian vestibüloplastisi yapılmıştır ve yara bölgesi periodontal pat ile kapatılmıştır. Hastaya post-op gargara ve analjezik reçete edilmiştir. İşlemden 7 gün sonra periodontal pat çıkarıldı. 14 gün sonra da dikişleri alınmıştır. İyileşme döneminde herhangi bir komplikasyon izlenmedi. Hasta işlem sonrası 1. ay ve 3. ayda kontrollere çağrılarak ağız içi fotoğraflar alınmıştır. 3 aylık iyileşme sürecinden sonra protez bölümüne sevk edilmiştir.

Sonuç: Bu olguda, hastanın protez retansiyonu ve stabilitesi için yeterli derinlikte vestibüler sulkus mesafesi oluşturulduğu görülmüştür. Sonuç olarak vestibüloplasti operasyonu protez yapımını zorlaştıran sıg vestibüler sulkus varlığında kullanılabilecek başarılı ve invaziv bir metottur.

Anahtar Kelimeler: Sıg vestibül, Travma, Vestibül derinleştirme, Vestibüloplasti

Vestibuloplasty Operation in a Patient with Maxillofacial Trauma: A Case Report

Introduction and Purpose: Vestibuloplasty is a surgical procedure preferred in the presence of a shallow vestibule in both the upper and lower jaw. It aims to deepen the vestibular sulcus to increase the amount of attached gingiva and correct muscle attachments at the crest. Shallow vestibular sulcus and muscle attachments on the crest can disrupt the stability of prosthetics. One of the objectives of vestibuloplasty is to create surface area for prosthetic retention, thereby improving prosthetic adherence. In this case, vestibuloplasty was performed on a patient with a shallow vestibule to create sufficient vestibular depth for future prosthetic application.

Case Report: A 24-year-old male patient, who is systemically healthy and does not smoke, presented to the Prosthetic Dentistry Department due to aesthetic concerns arising from tooth loss in the anterior region of the upper and lower jaw as a result of a traffic accident. Through a multidisciplinary approach, the patient was initially referred to the Periodontology Department. Clinical examination revealed shallow vestibular depth in the anterior regions of both the upper and lower jaw, which could compromise prosthetic retention. Following Phase 1 periodontal treatment, a Kazanjian vestibuloplasty was performed, and the surgical site was closed with periodontal pack. The patient was prescribed post-operative gargling and analgesics. The periodontal pack was removed after 7 days, and sutures were removed after 14 days. No complications were observed during the healing period. The patient was scheduled for follow-up appointments at 1 month and 3 months post-operation, during which intraoral photographs were taken. After a 3-month healing period, the patient was referred to the Prosthetics Department.

Conclusion: In this case, it was observed that a sufficient depth of vestibular sulcus distance was created to enhance prosthetic retention and stability. As a result, vestibuloplasty surgery is a successful and invasive method that can be used in the presence of a shallow vestibular sulcus, which complicates prosthetic construction.

Keywords: Shallow vestibule, Trauma, Vestibular deepening, Vestibuloplasty

DP67

Sol Submandibular Tükürük Bezinde Rastlanan Dev Sialolitın Radyografik ve Ultrasonografik Olarak Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu

Ebru YÜKSEL KAYA¹, Gediz GEDUK¹

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi A.D.
Sorumlu Yazar: dtebruyuksel@gmail.com

Sialolitiazis tükürük bezlerinin duktal yapılarının veya parankiminin kalsiyum tuzları ile tıkanması sonucu oluşan obstrüktif tükürük bezi hastalığıdır. Sialolit olarak adlandırılan bu kalsifiye yapılara submandibular tükürük bezinde daha fazla rastlanmaktadır. Herhangi bir yaşta görülmekle birlikte erkek cinsiyeti daha çok etkiler. Boyutları 1-10 mm arasında değişmekte olup 15 mm üzerindeki dev sialolit olarak adlandırılmaktadır. Ağız Diş ve Çene Radyolojisi kliniğimize rutin dental muayene amacıyla başvuran 63 yaşındaki erkek hastanın alınan panoramik radyografında sol mandibula korpus bölgesinde radyopak yapı izlenmiş olup yapılan ağız dışı muayenede hastanın sol submandibular bölgesinde ekstraoral şişlik ve palpasyonda ağrısız sert kitle tespit edilmiştir. Ultrasonografi ile tükürük bezi muayenesi yapılan hastadan tanıyı derinleştirmek için konik ışınli bilgisayarlı tomografi istenmiştir. Klinik, radyografik ve ultrasonografik muayenenin ardından hasta sialolit ön tanısıyla Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirilmiştir. Bu vaka raporunda sol submandibular bölgede rastladığımız dev sialolit radyografik ve ultrasonografik görüntülerle sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sialolit, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi, Ultrasonografi

Radiographic and Ultrasonographic Evaluation of a Giant Sialolith in the Left Submandibular Salivary Gland: A Case Report

Sialolithiasis is an obstructive salivary gland disease in which the ductal structures or parenchyma of the salivary glands are blocked by calcium salts. These calcified structures called sialoliths are more common in the submandibular salivary gland. Although it can be seen at any age, it affects the male gender more. Sizes vary between 1-10 mm and those over 15 mm are called giant sialoliths. Panoramic radiograph of a 63-year-old male patient who presented to our Oral and Maxillofacial Radiology clinic for routine dental examination showed a radiopaque structure in the left mandibular corpus region. Extraoral examination showed an extraoral swelling in the left submandibular region and a painless hard mass on palpation. The salivary gland was examined by ultrasonography and cone beam computed tomography was ordered to deepen the diagnosis. After clinical, radiographic and ultrasonographic examination, the patient was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic with a preliminary diagnosis of sialolith. In this case report, a giant sialolith in the left submandibular region is presented with radiographic and ultrasonographic images.

Keywords: Sialolith, Cone-Beam Computed Tomography, Ultrasonography

DP68

Dentigeröz Kistin Minimal İnvaziv Cerrahi Tedavisi: 2 Yıl Takipli Vaka Raporu

Melike TEKÇE¹, Vasfiye Büşra ERCAN², Halenur ALTAN¹, Ahmet ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Konya Meram Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Sorumlu Yazar: meliketc146@gmail.com

Amaç: Dentigeröz kist; radiküler kistten sonra çenelerin en sık görülen odontojenik kistleridir. Tüm odontojenik kistlerin %24'ünü oluşturur. Bu vaka raporunda; rutin muayene sonucu teşhis edilmiş olan dentigeröz kistin minimal invaziv cerrahi prosedürü ile tedavisi ve 2 yıllık takibinin sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 11 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesinde herhangi bir semptomla rastlanmamıştır. Panoramik radyografisinde 33,34 ve 35 numaralı dişleri kapsayan geniş bir radyolüsent alan tespit edilmiştir. Alınan biyopsi sonucunda "dentigeröz kist" tanısı konulan lezyon için öncelikle infiltratif anestezi altında 73,74 ve 75 numaralı dişlerin çekimi gerçekleştirilmiştir. Sonrasında marsüpyalizasyon apareyi yapılarak dekompresyon tedavisi uygulanmıştır. Hasta 1. ay, 3. ay ve 6. aylarda çağrılarak ilgili bölgenin kontrolleri yapılmıştır. 6 aylık periyotlarla 2. yıl sonunda alınan panoramik radyografilerde lezyonun tamamen iyileştiği ve 34, 35 numaralı dişlerin ortodontik müdahale olmadan arktaki yerlerine spontan sürdüğü gözlemlenmiştir. 33 numaralı dişin sürdüğü fakat yer darlığından dolayı arktaki tam konumunu alamadığı görülmüştür.

Sonuç: Dentigeröz kistlerin asemptomatik ilerlemesi büyük kemik defektlerine neden olabilir. Çocuklarda rutin dental muayene ve radyografik görüntüleme asemptomatik patolojilerin tespitinde çok önemlidir. Erken teşhis ve tedavi sayesinde ortodontik tedavi gereksinimi azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, Marsüpyalizasyon, Dekompresyon, Çocuk Diş Hekimliği Cerrahisi

Minimally Invasive Surgical Treatment of Dentigerous Cyst: Case Report with 2 Years Follow-Up

Purpose: Dentigerous cyst; They are the most common odontogenic cysts of the jaws after radicular cysts. It constitutes 24% of all odontogenic cysts. In this case report; It is aimed to present the treatment of dentigerous cyst diagnosed as a result of routine examination with a minimally invasive surgical procedure and its 2-year follow-up.

Case Report: No symptoms were found in the clinical examination of an 11-year-old male patient who applied to Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Pedodontics clinic for routine examination. A large radiolucent area was detected in the panoramic radiograph, covering teeth 33, 34 and 35. As a result of the biopsy, the lesion was diagnosed as "dentigerous cyst" and teeth 73, 74 and 75 were first extracted under infiltrative anesthesia. Afterwards, a marsupialization device was made and decompression treatment was applied. The patient was called at the 1st, 3rd and 6th months and the relevant area was checked. In the panoramic radiographs taken at 6-month intervals at the end of the 2nd year, it was observed that the lesion was completely healed and teeth 34 and 35 spontaneously erupted into their places in the arch without orthodontic intervention. It was observed that tooth number 33 had erupted but could not take its full position in the arch due to lack of space.

Conclusion: Asymptomatic progression of dentigerous cysts may cause large bone defects. Routine dental examination and radiographic imaging are very important in detecting asymptomatic pathologies in children. Thanks to early diagnosis and treatment, the need for orthodontic treatment can be reduced.

Keywords: Dentigerous cyst, Marsupialization, Decompression, Pediatric Dentistry Surgery

DP69

Apikal Rezeksiyon: Vaka Sunumu

Ayşe Hümeyra ORUÇ¹, Ayşe Nur AY¹, Fatma UÇAN YARKAÇ¹, Ayşenur KILIÇOĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: ay.aysee.nur@gmail.com

Giriş: Apikal rezeksiyon, periapikalinde lezyon bulunan dişin köküne cerrahi olarak ulaşılarak apikal kısmının kesilip alınması ve periapikal bölgedeki nekrotik ve iltihabi dokunun ortamdaki uzaklaştırılması işlemidir.¹ Bu vaka sunumunda, maksilla anterior bölgede periapikal lezyonlu dişlerin kök kanal tedavisine yardımcı bir tedavi olarak apikal rezeksiyon tedavisi sunulmaktadır.

Materyal ve Yöntem: Kliniğimize başvuran 18 yaşında erkek hastanın radyografik muayenesi sonucu 21 ve 22 numaralı dişlerinin periapikal bölgesinde lezyon tespit edilmiştir. Klinik muayenede 21 ve 22 numaralı dişler vitalite testine negatif cevap vermiştir. 22 numaralı dişte mevcut olan pü akışı nedeniyle dişin endodontik tedavisi cerrahi işlem sonrasında bırakılmıştır. Cerrahi işlem ile semilunar flep kaldırılıp 21 ve 22 numaralı dişlerin periapikal bölgesine ulaşılarak lezyon temizlenmiştir. 21 ve 22 numaralı dişlerin kök uçları rezeke edilerek MTA ile retrograd dolgusu tamamlanmıştır. Cerrahi işlem sonrası 22 numaralı dişin kök kanal tedavisi yapılmıştır.

Sonuçlar: Cerrahi işlemden sonraki 2. haftada hastanın dikişleri alınmıştır. Hastanın 1. ay, 3.ay ve 6.ay takipleri yapılmış ve postoperatif herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır. 21 ve 22 numaralı dişlerin periapikal bölgelerindeki lezyonun iyileştiği gözlenmiştir.

Tartışma: Periapikal lezyonlu, kök kanalından devamlı pü akışı olan kanalı doldurulamayan dişlerde ve kanal dolgusu iyi olan ancak periapikalinde lezyonu devam eden dişlerde kök kanal tedavisine yardımcı bir tedavi olarak apikal rezeksiyon tedavisi başarılı sonuçlar vermektedir.¹

Referans: 1. ARCHER H: Oral and Maxillofacial Surgery Volume One. 5th ed. Philadelphia: WB Saunders, 1975; 391-399.

Anahtar Kelimeler: Apikal rezeksiyon, periapikal lezyon

Apical Resection: Case Report

Introduction: Apical resection is the process of surgically reaching the root of the tooth with a periapical lesion, cutting out the apical part, and removing the necrotic and inflammatory tissue in the periapical area.¹ In this case report, apical resection treatment is presented as an adjunct treatment to root canal treatment of teeth with periapical lesions in the maxilla anterior region.

Material and Method: As a result of the radiographic examination of an 18 years old male patient who applied to our clinic, a lesion was detected in the periapical region of teeth number 21 and 22. In clinical examination, teeth 21 and 22 responded negatively to the vitality test. Due to the pus flow in tooth number 22, endodontic treatment of the tooth was postponed until after the surgical procedure. With the surgical procedure, the semilunar flap was removed and the periapical region of teeth 21 and 22 was reached and the lesion was cleaned. The root ends of teeth 21 and 22 were resected and retrograde filling was completed with MTA. After the surgical procedure, root canal treatment was performed on tooth number 22.

Results: The patient's stitches were removed on the 2nd week after the surgical procedure. The patient was followed up at 1st, 3rd and 6th months and no postoperative complications were observed. It was observed that the lesion in the periapical regions of teeth 21 and 22 was healed.

Discussion: Apical resection treatment gives successful results as an adjunct to root canal treatment in teeth with periapical lesions, in teeth with continuous pus flow from the root canal and in teeth whose canals cannot be filled, and in teeth with good canal filling but persistent lesions in the periapical area.¹

Reference:

1. ARCHER H: Oral and Maxillofacial Surgery Volume One. 5th ed. Philadelphia: WB Saunders, 1975; 391-399.

Keywords: Apical resection, periapical lesion

DP70

Parmak Emme ve Dil İtimi Mevcudiyetinin Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu

Elif DEMİREL¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: demireelif123@gmail.com

Amaç: Kötü ağız alışkanlıkları, oral dokuların dinamiğinin bozulmasına ve diş yapısının kaybına neden olabilen, yaşam kalitesini etkileyen yineleyici davranışlar olup konservatif olarak tedavi edilmeleri mümkündür. Bu vaka raporunda; rutin muayenede teşhis edilmiş olan parmak emme ve dil itimine bağlı ön açık kapanışa sahip hastanın konservatif tedavisinin sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 8 yaşındaki erkek hastanın anamnezinde psikiyatrik tedavi gördüğü, parmak emmenin mevcut olduğu, yapılan klinik ve radyolojik muayeneye göre ise ön açık kapanış ve maksiller darlık olduğu saptanmıştır. Yapılan fizik muayenede sedef hastalığı belirtileri görülmüştür. Mevcut dental tedavileri yapılırken eş zamanlı olarak kötü ağız alışkanlıklarını çözümlenmek amacıyla psikolojik telkinde bulunulmuş, dil itimi için egzersiz önerilmiştir. Ayrıca psikolojik tedavi sırasında altta yatan sebebin üzerine düşülmesi gerektiği anlatılmıştır. Vakada psikolojik telkinin parmak emme alışkanlığını bırakmada çok faydalı olduğu tespit edilmiştir ancak dil itimi alışkanlığında olumlu sonuçlar alınamamıştır. Bu sebepten dolayı dil paravanı apareyi yapılmıştır. Dil paravanı apareyi ile ayrıca maksiller genişletme yapmayı da hedeflediğimiz için distalizasyon vidası kullanılmıştır. Haftada 2 kere 1 tur genişletme yapılması gerektiği veliye sözlü ve görsel olarak anlatılmıştır. Hasta 2 hafta aralıklarla kontrollere çağırılmış olup her geldiğinde önceki oral durumun fotoğrafları ile telkin desteklenmiştir. Hastada, aparey ve psikolojik telkinler ile 3 ay sonrasında anterior dişlerin sürmesi ile beraber ön açık kapanışta azalma ve maksiller genişlikte artma olduğu saptanmıştır. Psikiyatrik tedavi sonrasında ise sedef hastalığında iyileşme olduğu bildirilmiştir. Hastaya dil itimi için egzersizlere devam etmesi gerektiği hatırlatılmıştır.

Sonuç: Maloklüzyonlara neden olabilecek kötü ağız alışkanlıklarının doğru yönetilmesi çocuk diş hekimlerinin önemli görevlerinden olup davranış yönlendirme, çocukla alışkanlığı sonucu neler olabileceğini konuşma ve çocuğu ödüllendirme gibi yöntemler alışkanlığı bırakmada sıklıkla işe yaramaktadır. Bu vakada psikiyatrik tedavi ile eş zamanlı olarak uyguladığımız telkin ve aparey sonrası, hastada olumlu sonuçlar elde edilmiştir. Psikolojik telkinin kötü ağız alışkanlıklarında ne kadar önemli olabileceği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, maloklüzyon, parmak emme

Conservative Treatment of Finger Sucking and Tongue Thrusting: Case Report

Purpose: Bad oral habits are repetitive behaviors that can cause deterioration of the Dynamics of oral tissues and loss of tooth structure affecting the quality of life and its possible that they can be treated conservatively. In this case report it is aimed to present the conservative treatment of a patient with anterior open bite due to finger sucking and tongue thrusting, who was diagnosed during routine examination.

Case Report: The anamnesis of an 8 year old male patient who applied to Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Pedodontics Clinic for routine examination revealed that he had received psychiatric treatment had thumb sucking and according to the clinical and radiological examination he had anterior open bite and maxillary stenosis. During the physical examination, symptoms of psoriasis were observed. While the current dental treatments were being performed, psychological suggestions were made to solve bad oral habits and exercise were recommended for tongue thrust. It was also explained that the underlying cause should be addressed during psychological treatment. In this case it was determined that psychological suggestion is very useful in quitting the habit of thumb sucking but no positive results were obtained in the habit of tongue thrusting. For this reason a tongue crib was made. Since we also aimed for maxillary expansion with the tongue crib a distalization screw was used. The 1-round expansion process was explained to the parents verbally and visually twice a week. The patient was called for check-ups at 2 week intervals and each time he came, the suggestion was supported with photographs of the previous oral situation. It was determined that the patient had a decrease in anterior open bite and an increase in maxillary width along with the eruption of the anterior teeth after 3 months with the appliance and psychological suggestions. In the case, it was reported that there was improvement in psoriasis after psychiatric treatment. The patient was reminded that exercises for tongue thrust should continue.

CONCLUSION: Correct management of bad oral habits that may cause malocclusions is one of the important duties of pediatric dentists, and methods such as behavioral guidance, talking to the child about what may happen as a result of the habit, and rewarding the child are often useful in breaking the habit. In this case after the suggestion and apparatus we applied simultaneously with psychiatric treatment, positive results were obtained in the patient. It has been determined how important psychological suggestion can be in bad oral habits.

Keywords: pediatric dentistry, malocclusion, finger sucking

DP71

Atrofik Maksiller Tam Dişsiz Hastaların Custom Subperiosteal İmplant ile Rehabilitasyonu

Göksel TIMARCIOĞLU¹, Başak TIMARCIOĞLU²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi

Sorumlu Yazar: goksel.timarcioglu@gmail.com

Tam dişsiz atrofik maksillanın, augmentasyon yapılmaksızın, konvansiyonel endoosteal implantlar ile hem overdenture hem de sabit protetik rehabilitasyonunda kemik yetersizliğine bağlı imkansızlıklar söz konusudur. Bununla birlikte sert doku augmentasyonların donör saha morbiditesi, yabancı cisim reaksiyonu, biyomateryal enfeksiyonu, osteosentez başarısızlığı, tedavi süresinin uzunluğu gibi dezavantajları mevcuttur.

Subperiosteal implantlar geçmişten günümüze bilgisayarlı tomografilerin, dijital tasarım sistemlerinin ve üç boyutlu metal yazıcıların gelişimiyle birlikte gelişim göstermiştir. Bu teknolojiler sayesinde subperiosteal implantların kişiye özel üretimleri mümkün kılınmıştır. Custom subperiosteal implantlar; konvansiyonel subperiosteal implantlara göre kemik-implant arayüzü uyumuyla birlikte tedavi başarısını arttırmakla birlikte atrofik çenelerde augmentasyon zorluklarından kaçınarak sabit protetik rehabilitasyonu kolaylaştırmaktadır. Bununla birlikte atrofik maksillada alveoler süreçteki düzensizlikler, çekim endikasyonlu dişler ve başarısız endoosteal implantların varlığı subperiosteal implant tasarımı etkilemektedir. Bu durum tasarım öncesi alveoloplasti ve başarısız implantların çıkarılması gibi ilave cerrahi prosedürleri söz konusu haline getirmektedir.

Bu çalışmada tasarım öncesi ilave cerrahi uygulanan ve ikincil cerrahi ile subperiosteal implant yerleştirilen hastalar ile tek cerrahide hem alveoloplasti uygulanan hem de subperiosteal implant yerleştirilen hastaların sonuçları değerlendirilmiştir. Kemik implant ilişkisi etkileyecek alveoler süreç düzensizliği olan ve başarısız implantlara sahip vakalarda ilave cerrahi uygulama kararı alınmış ve uygulanmıştır. Düzenli alveoler süreçte sahip hastalarda kemik implant uyumunu arttırmak için tasarım aşamasında alveoloplasti rehberleri hazırlanmış ve implant cerrahisi sırasında kullanılmıştır. Her iki yöntemde de hastalar sorunsuz iyileşmiş ve hibrit sabit protezler ile dental rehabilitasyonları tamamlanmıştır. Hastalar altı ay ve üzerinde sürelerde takip edilmiş ve herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Custom subperiosteal implantlar tam dişsiz atrofik maksillanın rehabilitasyonunda tedavi süresini kısaltan, augmentasyon zorluklarından kaçınmaya fırsat veren ve sabit rehabilitasyonunun sağlanmasında avantajlara sahip bir yöntem olmanın yanı sıra planlama ve tasarım aşamasında ilave cerrahi prosedürlerin belirlenmesi tedavi sonuçlarını iyi yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Atrofik Maksilla, Custom Subperiosteal İmplant, Alveoloplasti

Rehabilitation of Atrophic Maxillary Edentulous Patients with Custom Subperiosteal Implants

In cases of completely edentulous atrophic maxilla, it is impossible to perform either overdenture or fixed prosthetic rehabilitation using conventional endosteal implants without augmentation due to insufficient bone. Furthermore, hard tissue augmentations have disadvantages such as donor site morbidity, foreign body reactions, biomaterial infections, osteosynthesis failure, and prolonged treatment duration.

Subperiosteal implants have evolved over time with the development of computed tomographies, digital design systems, and three-dimensional metal printers. Thanks to these technologies, the production of custom subperiosteal implants tailored to individual patients has become possible. Custom subperiosteal implants, compared to conventional subperiosteal implants, enhance treatment success by improving the bone-implant interface compatibility and facilitate fixed prosthetic rehabilitation by avoiding augmentation challenges in atrophic jaws. Additionally, irregularities in the alveolar process in the atrophic maxilla, teeth indicated for extraction, and the presence of failed endosteal implants influence the design of subperiosteal implants. This situation necessitates additional surgical procedures such as alveoloplasty and the removal of failed implants prior to the design process.

In this study, the outcomes of patients who underwent additional surgical procedures prior to design and received subperiosteal implants through secondary surgery were evaluated alongside those who underwent both alveoloplasty and subperiosteal implant placement in a single surgery session. Decisions for additional surgical interventions were made and implemented in cases with irregularities in the alveolar process that could affect the bone-implant relationship and those with failed implants. For patients with regular alveolar processes, alveoloplasty guides were prepared during the design phase to enhance bone-implant compatibility and were used during implant surgery. Patients in both methods healed, and their dental rehabilitation was completed with hybrid fixed prostheses. Patients were followed up for periods of six months and longer, and no complications were observed.

Custom subperiosteal implants not only shorten the treatment duration in the rehabilitation of completely edentulous atrophic maxilla, but also offer advantages in providing fixed rehabilitation by avoiding the challenges of augmentation. Moreover, identifying additional surgical procedures during the planning and design stages positively affects the treatment outcomes.

Keywords: Atrophic Maxilla, Custom Subperiosteal Implant, Alveoloplasty

DP72

Titanyum Altyapılı Akrilik Hibrit Protez Uygulaması: Olgu Sunumu

Zehra KAHRAMAN¹, Safa ÖZDEN¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Dış Hekimliği Fakültesi, Protetik Dış Tedavisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Sorumlu Yazar: zhr-khrmn@hotmail.com

Amaç: Akrilik hibrit protezler; interark mesafenin fazla olduğu ya da dudak desteğinin yetersiz olduğu durumlarda en az 4 adet implant üzerine vidalanan bir altyapı üzerine dizilen yapay dişler ve akrilik içeren protez dizaynıdır. Bu vakada yüksek interark mesafeye sahip olan tam dişsiz hastanın titanyum altyapı destekli akrilik hibrit protezle restorasyonu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize 50 yaşında erkek hasta tam dişsizlik şikâyeti ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda hastanın interark mesafesinin fazla olduğu ve yumuşak doku desteği gerekliliği tespit edilmiştir. Tedavi seçenekleri hasta ile paylaşılarak titanyum alt yapı akrilik hibrit protez yapılmasına karar verilmiştir. İmplant cerrahisi iyileşme sürecinden sonra açık kaşık ölçü tekniği ile a tipi silikon maddesi (Elit-hd, Zhermack, İtalya) kullanılarak abutment seviyesinde implantların ölçüleri alınmıştır. Alt yapı cad/cam ile titanyum bloktan frezeleme işlemi yapılarak üretilmiştir. Titanyum alt yapının pasif uyumu kontrol edilmiştir. Dişli prova aşamasında dişlerin görünürlüğü, yumuşak doku desteği değerlendirilmiştir. Bitim aşamasında son kontroller yapılarak akrilik hibrit protezler hastaya teslim edilmiştir.

Sonuç: Hibrit protezler; vertikal mesafenin ve implantlar arası açılarının fazla olduğu parsiyal veya tam dişsiz vakalarda estetik bir alternatif sunmaktadır. Titanyum düşük elastisite modülü, düşük ağırlık, yüksek seviyede korozyon direnci, yüksek biyouyumluluk, kolay şekillendirilebilme gibi avantajlara sahiptir. Bu nedenlerden dolayı hibrit protezlerde alt yapı materyali olarak tercih edilebilmektedir. Hibrit protezler; restoratif alanın yüksek olduğu implant üstü vakalarda estetik, fonetik ve fonksiyonel gereksinimleri karşılayan alternatif bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: İmplant üstü protezler, hibrit protezler, titanyum

Processing of Acrylic Hybrid Prosthesis Fabricated with a Titanium Framework: Case Report

Objective: Acrylic hybrid prosthesis is a prosthesis design consisting of artificial teeth and acrylic, which are arranged on a substructure screwed on at least 4 implants in cases where the interarch distance is high or lip support is insufficient. In this case, restoration of a completely edentulous patient with a high interarch distance with a titanium substructure supported acrylic hybrid prosthesis was aimed.

Case Report: A 50-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of complete edentulism. As a result of the clinical and radiologic examination, it was determined that the patient had excessive interarch space and soft tissue support was required. Treatment options were discussed with the patient and it was decided to make an acrylic hybrid prosthesis with titanium substructure. After the implant surgery healing process, the implants were measured at the abutment level using type a silicone material (Eli t-hd, Zhermack, Italy) with open spoon impression technique. The substructure was produced by milling from titanium block with cad/cam. Passive fit of the titanium substructure was checked. Visibility of the teeth and soft tissue support were evaluated during the dental proofing phase. Final checks were made at the finishing stage and acrylic hybrid prostheses were delivered to the patient.

Conclusion: Hybrid prostheses offer an aesthetic alternative in partial or complete edentulous cases where vertical distance and inter-implant angles are high. Titanium has advantages such as low modulus of elasticity, low weight, high corrosion resistance, high biocompatibility, and easy shaping. For these reasons, it can be preferred as a substructure material in hybrid prostheses. Hybrid prostheses are an alternative treatment option that meets aesthetic, phonetic and functional requirements in implant cases with high restorative space.

Keywords: İmplant prostheses, hybrid prostheses, titanium

DP73

Laminate Veneerler ile Anterior Estetik Restorasyon: Vaka Sunumu

Zehra KAHRAMAN¹, Safa ÖZDEN¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Sorumlu Yazar: zhr-khrmn@hotmail.com

Amaç: Estetik diş hekimliğinin en popüler restorasyonlarından biri olan laminate veneerler; boyut, renk veya pozisyon değişikliğine ihtiyaç duyulan vakalarda minimal invaziv bir tedavi seçeneğidir. Vakamızda; üst santral dişler porselen laminate veneerler ile restore edilerek hastanın estetik beklentisinin karşılanması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize, 35 yaşındaki kadın hasta üst ön dişlerindeki estetik görünümünden memnun olmadığı şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, hastanın santral dişlerinde konum ve şekil bozukluğu tespit edilip porselen laminate veneerler yapılmasına karar verilmiştir. 11 ve 21 numaralı dişlere 0,5-0,8 derinliğinde preparasyon yapılmıştır. Preparasyonun ardından iki aşamalı retraksiyon tekniği kullanılarak dişeti retrakte edilmiştir. A-tipi silikon (Elit-hd, Zhermack, İtalya) ölçü materyali ile ölçü alınmıştır. Lityum disilikat cam seramik materyali (IPS e.max, Press, Liechtenstein) kullanılarak hazırlanan final restorasyonlar, lightcure rezin siman (Panavia veneer LC, Almanya) ile simante edilmiştir.

Sonuç: Porselen laminate veneerler minimal invaziv yaklaşım ile tam kron protezlere göre diş yapısını koruyan konservatif bir yöntemdir. Porselen Laminate veneerler; yüksek renk stabilitesi, biouyumluluk, marjinal bütünlük, minimal invazif yaklaşım ile diş dokusunun maksimum korunabilmesi gibi avantajlar sunmaktadır. Porselen laminate restorasyonlarla yapılan tedavi sonrasında; estetik ve fonksiyon açısından başarılı sonuçlar elde edilmiş, hastanın beklentileri karşılanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Estetik; laminate veneer, lityum disilikat

Anterior Aesthetic Restoration with Laminate Veneers: Case Report

Objective: Laminate veneers, one of the most popular restorations in aesthetic dentistry, is a minimally invasive treatment option in cases where size, color or position changes are needed. In our case; upper central teeth were restored with porcelain laminate veneers to meet the patient's aesthetic expectations.

Case Report: A 35-year-old female patient presented to our clinic with the complaint that she was dissatisfied with the aesthetic appearance of her upper anterior teeth. As a result of clinical and radiologic examinations, the patient's central teeth were found to be malpositioned and deformed and porcelain laminate veneers were decided to be applied. Teeth 11 and 21 were prepared with a depth of 0.5-0.8. After preparation, the gingiva was retracted using a two-stage retraction technique. An impression was taken with A-type silicone (Eli t-hd, Zhermack, Italy) impression material. Final restorations were prepared using lithium disilicate glass ceramic material (IPS e.max, Press, Liechtenstein) and cemented with lightcure resin cement (Panavia veneer LC, Germany).

Conclusion: Porcelain laminate veneers are a conservative method that preserves tooth structure with a minimally invasive approach compared to full crown prostheses. Porcelain laminate veneers offer advantages such as high color stability, biocompatibility, marginal integrity, and maximum preservation of tooth tissue with a minimally invasive approach. After treatment with porcelain laminate restorations; successful results were obtained in terms of aesthetics and function and the patient's expectations were met.

Keywords: Aesthetics; laminate veneer, lithium disilicate

DP74

Fazla Madde Kayıplı Üst ve Alt Çene Dişlerinin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Sena CANDAN¹, Ayşenur BULUT², Oya BALA¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Abd, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Abd, Ankara, Türkiye

Sorumlu Yazar: senacandan@gazi.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunda, fazla madde kaybı bulunan alt ve üst çenede yer alan dişlere indirekt restorasyonlar yapılarak fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonun kazandırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Kliniğimize üst ve alt çenedeki dişlerinde kırık bulunması nedeni ile başvuran hastanın alınan anamnezinde herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı görüldü. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede hastanın 24 numaralı dişinde fazla madde kaybı olduğu, 25 numaralı dişin çekilmiş ve 26 numaralı dişde ise büyük bir restorasyon ile beraber restorasyon tabanında sekonder çürük olduğu görüldü. Ayrıca 47 numaralı dişinde de büyük bir restorasyon ile beraber bukkal bölgede kırık olduğu tespit edildi. Hastaya tedavi seçenekleri anlatılarak indirekt yöntem ile dişlerin restore edilmesine karar verildi. 24 numaralı dişte rubber-dam altında çürük temizlendikten sonra, post boşluğu hazırlandı. Takiben, fiber-post (Reforpost glass fiber, Brasil) yerleştirildikten sonra, kor yapısı oluşturuldu. 26 numaralı dişin eski restorasyonu kaldırıldı, çürük temizlendi ve mikrohibrit rezin kompozit (Filtek Z250, 3M ESPE, ABD) kullanılarak restorasyonu tamamlandı. Takiben, hem 24 hem de 26 numaralı dişlere knife-edge preparasyonu yapıldı. Ayrıca 47 numaralı dişin eski amalgam restorasyonu elmas bir frez yardımıyla kaldırılarak, over-lay preparasyonu gerçekleştirildi. Takiben, 24, 26 ve 47 nolu dişlerin etrafına retraksiyon ipi yerleştirilerek CAD-CAM tarayıcı (Cerec Omnicam 2, Dentsply Sirona, USA) ile dijital taramaları yapıldı. Restorasyonların bilgisayar ortamında tasarımı yapıldıktan sonra, monolitik zirkonyum bloklar (VITA YZHT-98, Germany zirkonyum blok) kullanılarak restorasyonlar hazırlandı. Restorasyonların ağız içi kontrollerinden sonra self-adeziv rezin siman (RelyX U200, 3M ESPE) ile simantasyonları gerçekleştirildi. Oklüzal ilişki kontrol edilerek hastaya bilgilendirme yapıldı ve 3 ay sonra kontrol amacıyla kliniğe gelmesi istendi.

Sonuç: CAD-CAM sistem kullanılarak yapılan indirekt restorasyonlar, hastanın fonksiyonel ve estetik ihtiyaçlarını karşılaması yanısıra kalan diş dokusunun korunması, zamandan tasarruf sağlaması nedeniyle daha komplike protetik yaklaşımlara alternatif bir tedavi seçeneğini oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fazla madde kaybı, İndirekt restorasyon, Self adeziv rezin siman

Aesthetic Rehabilitation of Mandibular and Maxillar Teeth with Excess Material Loss: Case Report

Aim: In this case report, it is aimed to provide functional and aesthetic rehabilitation by making indirect restorations to the mandibular and maxillar teeth with excessive material loss.

Method: The patient, who applied to our clinic with fractures in his maxillar and mandibular teeth, did not have any systemic disease in his anamnesis. In the clinical and radiological examination, it was observed that the patient had excess material loss in tooth number 24, tooth number 25 was extracted, and tooth number 26 had a large restoration and secondary caries under the restoration. In addition, it was determined that tooth number 47 had a fracture in the buccal region along with a large restoration. The treatment options were explained to the patient and it was decided to restore the teeth using the indirect method. The post cavity was prepared after cleaning the caries under rubber dam on tooth number 24. Then, after the fiber-post (Reforpost glass fiber, Brasil) was placed, the core structure was formed. The old restoration and caries of tooth number 26 was removed, and the restoration was completed using microhybrid resin composite (Filtek Z250, 3M ESPE, USA). Following this, knife-edge preparation was made on both teeth 24 and 26. In addition, the old amalgam restoration of tooth number 47 was removed with the help of a diamond bur and overlay preparation was performed. Then, a retraction cord was placed around teeth 24, 26 and 47 and digital scans were made with a CAD-CAM scanner (Cerec Omnicam 2, Dentsply Sirona, USA). After the restorations were designed in the computer environment, the restorations were prepared using monolithic zirconium blocks (VITA YZHT-98, Germany zirkonyum blok). After the intraoral checks of the restorations, they were cemented with self-adhesive resin cement (RelyX U200, 3M ESPE). The occlusal relationship was checked, the patient was informed and asked to come to the clinic for a check-up after 3 months.

Conclusion: Indirect restorations made using the CAD-CAM system provide an alternative treatment option to more complex prosthetic approaches, as they not only meet the functional and aesthetic needs of the patient, but also protect the remaining tooth tissue and save time.

Keywords: Excess Material Loss, Indirect restoration, Self-adhesive resin cement

DP75

Sklerodermanın Oral Bulgularının İncelendiği Olgu Sunumu

Didem DUMANLI¹, Çiğdem ŞEKER¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: didem.dumanli@hotmail.com

Skleroderma veya sistemik skleroz birçok organda bağ dokusu moleküllerinin birikerek fibrozise ve mikrovasküler hasara neden olduğu kronik otoimmün bir hastalıktır. Genellikle ilk bulgu deride görülür. Deride kollajen artar, epidermis tabakası inceler, parmaklar kalın ve ödemli bir hale gelir. Fibrozislere bağlı ağız boyutları küçülür.

Hastamız 68 yaşında skleroderması ve kserostomiası bulunan kadın hastadır. Hastamız sol üst çenedeki dişinin şiddetli ağrısı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde aterom plağı sonucu antiagregan ve sklerodermasından dolayı kortikosteroid kullandığı ve üst ve alt ekstremitelerindeki hareket kısıtlılıkları nedeniyle fizik tedavi gördüğü öğrenilmiştir. Hastanın daha önceki tıbbi raporları incelendiğinde her iki akciğerinde de buzlu cam görünümüyle birlikte yamalı formda septal kalınlaşmalar, üst ve alt ekstremitelerinde fibrotik kalınlaşmalar rapor edilmiştir. Hastamıza yapılan inspeksiyon muayenesinde ağzının boyutlarının küçüldüğü ve el parmaklarında kalınlaşma olduğu gözlenmiştir. Ekstraoral muayenede ağız açıklığının azaldığı tespit edilmiştir. Hastanın intraoral muayenesinde 22 numaralı dişinde derin dentin çürüğü, 4 kadranda da diş eksiklikleri ve tükürük bezlerindeki tükürük akışının azaldığı gözlenmiştir. Radyografik incelemede panoramik radyografide periodontal dokularda ve kemik yapılarında herhangi bir anormallik gözlenmemiştir. Hastaya yapılan baş-boyun ultrasonografik incelemede submandibular tükürük bezlerinin bilateral olarak hipotrofik olduğu gözlenmiştir.

Skleroderma yaygın olarak deri, eklemler, akciğer ve böbrekleri tutan bir hastalıktır. Oral bulgularına da sıklıkla karşılaşılmaktadır. En sık gözlenen oral bulgularına sınırlı ağız açıklığı, periodontal dokularda ve tükürük bezlerinde hasar örnek verilebilir. Periodontal dokulara etkisi nedeniyle periodontal ligament hasarı ve genişlemiş periodontal ligament aralığıdır. Tükürük bezlerinin etkilenmesi sonucu ağız kuruluğu meydana gelebilir bu durum da hastanın çürüğe yatkınlığını artırır ve eğer hasta hareketli protez kullanıyorsa protezin tutuculuğu ve stabilitesi olumsuz etkilenir. Skleroderma hastalarının oral problemlerinin tedavisinde, ağız açma egzersizleri ve düzenli diş hekimi kontrolü ile birlikte multidisipliner bir tedavi büyük öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: fibrozis, Skleroderma, tükürük

Case Report Examining Oral Findings of Scleroderma

Scleroderma or systemic sclerosis is a chronic autoimmune disease in which connective tissue molecules accumulate in many organs, causing fibrosis and microvascular damage. Usually the first symptom is seen on the skin. Collagen increases in the skin, the epidermis layer becomes thinner, and the fingers become thick and edematous. Mouth size decreases due to fibrosis.

Our patient is a 68-year-old woman with scleroderma and xerostomia. Our patient applied to our clinic with the complaint of severe pain in his tooth in the left upper jaw. In the anamnesis taken from the patient, it was learned that he used antiplatelets as a result of the atheroma plaque, corticosteroids due to his scleroderma, and received physical therapy due to movement restrictions in his upper and lower extremities. When the patient's previous medical reports were examined, patchy septal thickenings with a ground-glass appearance in both lungs and fibrotic thickenings in the upper and lower extremities were reported. During the inspection examination performed on our patient, it was observed that the size of his mouth had decreased and his fingers had thickened. Extraoral examination revealed decreased mouth opening. Intraoral examination of the patient revealed deep dentin caries in tooth number 22, missing teeth in all 4 quadrants, and decreased salivary flow in the salivary glands. In the radiographic examination, no abnormalities were observed in the periodontal tissues and bone structures in the panoramic radiography. In the head and neck ultrasonographic examination performed on the patient, it was observed that the submandibular salivary glands were hypotrophic bilaterally.

Scleroderma is a disease that commonly affects the skin, joints, lungs and kidneys. Oral symptoms are also frequently encountered. It is periodontal ligament damage and widened periodontal ligament gap due to its effect on periodontal tissues. Dry mouth may occur as a result of affecting the salivary glands, which increases the patient's susceptibility to caries, and if the patient uses a removable prosthesis, the retention and stability of the prosthesis is negatively affected. A multidisciplinary treatment with mouth opening exercises and regular dental examinations is of great importance in the treatment of oral problems of scleroderma patients.

Keywords: fibrosis, Scleroderma, saliva

DP76

Bruksizimli Bireyde Düşük Enerjili Ekstrakorporeal Şok Dalgası Tedavisi (ESWT)'nin Etkisinin İncelenmesi (Vaka Raporu)

Fatma ERDEO², Güldane MAĞAT¹, Emine Nur DEMİRCAN³, Sultan UZUN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

³Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Fizyoterapi ve Rehabilitasyon A.D.
Sorumlu Yazar: gul_dent@hotmail.com

Amaç: Bruksizm; masseter, temporal ve mandibular kaslar tarafından oluşturulan, diş sıkma ve diş gıcırdatmaya neden olan, çiğneme sisteminin parafonksiyonel, istemsiz, ritmik ve ritmik olmayan kalıplaşmış hareket bozukluğu olarak tanımlanmaktadır. Bu vaka raporunda bruksist 1 bayan katılımcıya uygulanan Düşük enerjili ekstrakorporeal şok dalgası (ESWT), uygulamasının akut etkisi sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 37 yaşında daha önce bruksizmle alakalı herhangi bir tedavi görmemiş 1 bayan kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesi yapılan hastanın masseter kasına 5 seans 1.5 bar ESWT uygulaması yapıldı. İlk değerlendirmede ağız açıklığının 2.5 cm, 5. Seans tedavi sonrasında 5.5 cm olarak ağız açıklığı ölçüldü. Hastanın bruksizmden rahatsız olma durumu VAS üzerinden sorgulandığı zaman ilk değerlendirmede 8 son değerlendirmede 2 olarak işaretledi. Uygulanan tedavinin kişinin yaşamına etkisi SF36 ile değerlendirildi. Yaşam kalitesini değerlendirmek amacıyla tedavi öncesi ve sonrası SF-36 yaşam kalitesi formu uygulandı. SF 36'nın alt parametrelerinden tedavi öncesi ve sonrası değerler; fiziksel fonksiyon 60-90, sosyal fonksiyon 50-75, fiziksel rol güçlüğü 0-100, emosyonel rol güçlüğü 100-100, mental sağlık 56-64, ağrı 55-77,5 ve canlılık 55-60 olarak anlamlı yönde artış göstermiştir. Sadece emosyonel rol güçlüğü değişmemiştir.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda 5 seans uygulanan düşük enerjili ESWT uygulama sonucunda bruksizm semptomlarının azaldığı, ağız açıklığının arttığı gözlenmiştir. Bu vaka sonucu bruksizm üzerinde ESWT etkinliğini belirlemede önemli olmakla birlikte daha yüksek örneklemeye sahip çalışmaların literatüre ışık tutacağı açıktır.

Anahtar Kelimeler: bruksizm, eswt, ağız açıklığı, yaşam kalitesi

Investigation of the Effect of Low Energy Extracorporeal Shock Wave Therapy (ESWT) in an Individual with Bruxism (Case Report)

Objective: Bruxism is defined as a parafunctional, involuntary, rhythmic and non-rhythmic stereotyped movement disorder of the masticatory system caused by the masseter, temporal and mandibular muscles, leading to clenching and grinding of teeth. In this case report, the acute effect of Low energy extracorporeal shock wave (ESWT) applied to 1 female participant with bruxism is presented.

Case Report: A 37-year-old woman with no previous treatment for bruxism presented to our clinic. Clinical examination was performed and 5 sessions of 1.5 bar ESWT was applied to the masseter muscle. Mouth opening was measured as 2.5 cm in the first evaluation and 5.5 cm after the 5th session. When the patient's discomfort from bruxism was questioned on VAS, he marked 8 in the first evaluation and 2 in the last evaluation. The effect of the treatment on the person's life was evaluated with SF36. SF-36 quality of life form was applied before and after treatment to evaluate the quality of life. Among the sub-parameters of SF-36 before and after treatment, physical function 60-90, social function 50-75, physical role difficulty 0-100, emotional role difficulty 100-100, mental health 56-64, pain 55-77.5 and vitality 55-60 showed a significant increase. Only emotional role difficulty did not change.

Conclusion: As a result of this study, it was observed that bruxism symptoms decreased and mouth opening increased as a result of 5 sessions of low energy ESWT. Although this case result is important in determining the effectiveness of ESWT on bruxism, it is clear that studies with a higher sample size will shed light on the literature.

Keywords: bruxism, eswt, mouth opening, quality of life.

DP77

Hipodontiye Sahip Bir Hastanın Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu

İlgin DOĞAN¹, Rumeysa YILDIRIM¹, Işıl ÇEKİÇ NAGAŞ¹

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ilgin.dogan@gazi.edu.tr

Hipodonti, insanlarda en sık görülen dentofasiyal anomalidir. Vakaların çoğunda; süt dişlerinin retansiyonu, gömülü köpek dişleri ve konjenital eksik olan maksiller lateraller ve ikinci premolarlar ayrı ayrı görülebilir. Bunun yanında, tek bir vakada dört durum bir arada da görülebilir.

23 yaşında bayan hasta kliniğimize estetik şikayetlerle özellikle de ön bölgede diastema şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyografik muayeneleri takiben sabit bölümlü restorasyon planlandı. Hastanın kanin dişlerinin gömülü kalmasında bir sakınca görülmedi ve sağ üst bölgedeki süt kanin dişinin çekimi uygun görüldü. Sol maksiller birinci premolar diş rotasyonlu olduğu için kanal tedavisi endikasyonu konuldu ve daha iyi estetik için santral dişlerin zenith noktalarını vurgulamak amacıyla gingivektomi yapıldı.

Hastaya gerekli tedaviler uygulandıktan sonra dişler prepare edildi ve geçici protezler yapıldı. 4 hafta sonra monolitik zirkonyadan daimi protezler üretildi. Hastanın 6 aylık kullanım süresi sonrasında herhangi bir estetik ve fonksiyonel problemi olmadığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Dental protezler, Hipodonti, Dental anomaliler

Aesthetic Rehabilitation of a Patient with Hypodontia: A Case Report

Hypodontia is the most common dentofacial anomaly observed in humans. In most of the cases; retention of primary teeth, impacted canines and congenitally missing maxillary laterals and second premolars can be seen separately. Besides, all four can be seen together in a single case.

A 23-year-old female patient applied to the clinic with aesthetic complaints especially diastema in the anterior region. Following clinical and radiographic examinations, fixed partial restoration was planned. Canine teeth of the patient remained impacted and extraction of the primary canine tooth in the upper right region was deemed appropriate. Since left maxillary first premolar is rotated, root canal treatment is indicated and for better aesthetics, gingivectomy was performed to emphasize the zenith points of the central teeth.

After the necessary treatments are applied to the patient, the teeth were prepared and temporary prosthesis were fabricated. Following 4 weeks, permanent prosthesis was fabricated from monolithic zirconia. The patient did not have any aesthetic and functional problems following 6-month period of use.

Keywords: Dental prosthesis, Hypodontia, Dental anomalies

DP78

Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Endodontik Cerrahi ile Tedavisi ve İntrakoronal Beyazlatma Uygulanması

Gülseren ANAR¹, Berna ASLAN¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: glsrngulman@gmail.com

Giriş ve Amaç: İdeal bir kök kanal tedavisi sonrasında dişin asemptomatik olarak fonksiyon görmeye devam etmesi ve pre-operatif periapikal lezyonun zamanla tamamen iyileşmesi beklenir. Kök kanal tedavisinin başarısızlığı semptomlarla veya rezidüel/yeni gelişen periapikal lezyonla kendini gösterir. Kanal tedavisinin başarısız olduğu vakalarda kanal tedavisinin tekrarı ve endodontik cerrahi tedavi seçenekleri arasındadır. Estetik açıdan önemli bir sorun olan diş renklemelerinin giderilmesi amacıyla devital dişlere uygulanabilen intrakoronal beyazlatma yöntemleri geliştirilmiştir.

Olgu: 22 yaşındaki kadın hasta sağ üst ön dişindeki renk değişimi şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde 2 yıl önce bu dişine kök kanal tedavisi yapıldığı bilgisi alınmıştır. Hastaya yapılan klinik muayenede; 11 numaralı dişin vestibülünde sert bir şişlik ve dişin servikal bölgesinde renklenme olduğu tespit edilmiştir. Hastadan alınan panoramik ve periapikal radyografiler incelendiğinde 11 ve 12 numaralı dişlerin köklerini içeren geniş bir periapikal radyolüsen varlığı gözlenmiştir. Üst çene ön bölgeden KIBT alınmıştır. 11 numaralı diş için; endodontik tedavinin yenilenmesini takiben, endodontik cerrahi ile lezyonun uzaklaştırılmasına ve renklemenin giderilmesi için de intrakoronal beyazlatma işleminin yapılmasına karar verilmiştir. 12 numaralı diş pulpa nekrozu teşhisi konulmuştur ve kök kanal tedavisi yapılmasına karar verilmiştir. 11 ve 12 numaralı dişlere rubber dam izolasyonu altında giriş kaviteleri açılmıştır. 11 numaralı dişin eski kök kanal dolgusu Protaper Universal retreatment (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) ege sistemi ve H tipi el eğeleri kullanılarak kanaldan uzaklaştırılmıştır. Dişlerin kök kanal şekillendirmesi Protaper Universal (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) döner ege sistemi ile F3 numaralı eğeye kadar yapılmıştır. %2,5'lik NaOCl ve distile su ile irrigasyon yapıldıktan sonra %2'lik CHX jel medikaman olarak konulmuştur. Bir hafta sonra dişlerin kök kanal dolgusu guta perka ve rezin içerikli pat kullanılarak yapılmıştır. Ardından 11 numaralı endodontik cerrahi uygulanmış ve retrograd dolgu MTA ile yapılmıştır. Yara iyileşmesinden sonra 11 numaralı diş karbamid peroksit jeli (Potenza Bianco) ile intrakoronal beyazlatma yapılmıştır. Hasta 18 ay boyunca takip edilmiştir, klinik ve radyografik olarak tam iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Geniş periradiküler lezyona sahip dişlerin tedavisinde endodontik cerrahi gelişmiş materyal teknolojileriyle birlikte iyi bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endodontik cerrahi, periapikal lezyon, intrakoronal beyazlatma

Treatment of a Tooth with Large Periapical Lesion with Endodontic Surgery and Application of Intracoronal Bleaching

Introduction and Aim: After an ideal root canal treatment, it is expected that the tooth will continue to function asymptotically and the pre-operative periapical lesion will completely heal over time. In cases where root canal treatment fails, retreatment and endodontic surgery are among the treatment options. Intracoronal bleaching methods that can be applied to devital teeth to eliminate tooth discoloration.

Case: A 22-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of color change in her upper right anterior tooth. In the patient's dental history, it was learned that root canal treatment was performed on this tooth 2 years ago. During the clinical examination; It was determined that there was a hard swelling in the vestibule of tooth number 11 and discoloration in the cervical region of the tooth. When the panoramic and periapical radiographs taken, the presence of a large periapical radiolucency containing the roots of teeth 11 and 12 was observed. CBCT was taken from the anterior region of the upper jaw. For tooth number 11; after the retreatment of endodontic treatment, it was decided to perform endodontic surgery and intracoronal bleaching for the discoloration. Pulp necrosis was diagnosed on tooth number 12 and it was decided to perform root canal treatment. Access cavities were opened for both teeth. The old root canal filling of tooth number 11 was removed with Protaper Universal retreatment file system and H type hand files. Root canal preparation was done with the Protaper Universal rotary file system, up to file number F3. After irrigation with 2.5% NaOCl and distilled water, 2% CHX gel was applied as medicament. One week later, the root canal filling was performed using gutta percha and resin-containing paste. After the endodontic surgery for tooth number 11 retrograde filling was performed with MTA. After wound healing, intracoronal bleaching was performed on tooth with carbamide peroxide gel. The patient was followed for 18 months, and complete recovery was observed clinically and radiographically.

Conclusion: Endodontic surgery may be a good treatment option with advanced material technologies in the treatment of teeth with large periradicular lesions.

Keywords: Endodontic surgery, perirapical lesion, intracoronal bleaching

DP79

Travma Nedeni ile Oluşan Horizontal Kök Kırığı Vakasında Tedavi Yönetimi: Olgu Sunumu

Hasan Said ŞENER¹, Emin Caner TÜMEN¹

¹Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye
Sorumlu Yazar: dtsaidsener@gmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı dental travma sonrası oluşan horizontal kök kırığı tedavisinin 12 aylık tedavi prognozunun incelenmesidir.

Olgu: 11 yaşındaki hasta, dental travma sebebiyle Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastadan alınan anamnezde tıbbi ve medikal bir probleminin olmadığı, travmadan 2 gün sonra diş merkezden fakülteye yönlendirildiği öğrenildi. Klinik muayenede, 21 numaralı dişin perküsyon ve palpasyon hassasiyeti olduğu, sınıf II mobilite varlığı ve 11, 21 ve 22 nolu dişlere önceden başvuru yapılan diş merkezde palatinal yönden splint yapıldığı tespit edildi. Radyolojik muayenede ise 21 nolu dişte orta üçlde horizontal kırık gözlemlendi. Palatinal alandaki splint kaldırıldıktan sonra 21 nolu diş repozisyon sonrası 0.7 mm'lik ortodontik tel ile bukkal alandan yeniden splint yapıldı ve dişin antagonisti ile olan erken okluzal teması giderildi. 4 hafta sonraki kontrol randevusunda splint çıkarıldı. 21 numaralı dişin elektrikli pulpa testine geç yanıt, soğuk vitalite testine ise pozitif yanıt verdiği ve mobilitede azalma olduğu tespit edildi. Hasta 3, 6, 9 ve 12 aylık kontrollere çağırıldı. Sonraki kontrol randevularında üst anterior dişlerindeki çürükler kompozit restorasyonlarla tedavi edilip klinik takibe devam edildi.

Sonuç: Yapılan kontrollerde 3 aylık takipte 21 nolu dişte azalmış mobilite ve elektrikli pulpa testinde komşu dişlerle eş zamanlı pozitif yanıt alındı. 9 aylık takip radyografisinde kemik ve bağ dokusu ile iyileşme başlangıcı tespit edildi. 12 aylık klinik takibinde dişin asemptomatik olduğu, pozitif vitalite ve sınıf I mobilite varlığı tespit edildi. Dental travma olgularında uygun tanı ve vitalite bulguları dikkatle izlenmeli ve güncel tedavi prosedürleri uygulanması tedavi prognozunu olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: horizontal kök kırığı, dental splint, travma, mobilite

Treatment Management in a Case of Horizontal Root Fracture Caused by Trauma: A Case Report

Objective: The aim of this case report is to analyze the 12-month prognosis of the treatment of horizontal root fracture after dental trauma.

Case: An 11-year-old patient was admitted to Dicle University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry due to dental trauma. In the anamnesis, it was learned that the patient had no medical and medical problems and was referred to the faculty from an external center 2 days after the trauma. Clinical examination revealed percussion and palpation sensitivity of tooth number 21, class II mobility, and palatinal splinting of teeth numbered 11, 21 and 22 at an external center. Radiologic examination revealed a horizontal fracture in the middle third of tooth 21. After removing the splint in the palatinal area, tooth 21 was re-splinted in the buccal area with a 0.7 mm orthodontic wire after repositioning and the early occlusal contact of the tooth with the antagonist was eliminated. At the 4-week follow-up appointment, the splint was removed. Tooth #21 was found to have a late response to the electric pulp test, a positive response to the cold vitality test and decreased mobility. The patient was called for 3, 6, 9 and 12-month follow-up visits. At the next follow-up appointments, the caries in the upper anterior teeth were treated with composite restorations and clinical follow-up was continued.

Conclusion: At the 3-month follow-up, tooth 21 showed decreased mobility and a positive response in the electric pulp test simultaneously with the neighboring teeth. A 9-month follow-up radiograph showed the beginning of healing with bone and connective tissue. At the 12-month clinical follow-up, the tooth was asymptomatic, with positive vitality and class I mobility. Appropriate diagnosis and vitality findings should be carefully monitored in dental trauma cases and the application of up-to-date treatment procedures positively affects the treatment prognosis.

Keywords: horizontal root fracture, dental splint, trauma, mobility

DP80

Erken Süt Dişi Kaybında Dişli Hareketli Yer Tutucu İle Tedavi: Vaka Sunumu

Betül KAAN¹, Yasemin Derya FİDANCIOĞLU¹, Halenur ALTAN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: betulkaan47@gmail.com

AMAÇ: Yer tutucu, sürmemiş dişi arka uygun pozisyona yönlendirmek ve boşluğu korumak amacıyla kullanılan bir apareydir. Dişin erken kaybindan sonra yer tutucular daimi dişin engellenmeden düzgün bir şekilde hizalanmasına ve oklüzyona çıkmasına izin verir, ark uzunluğunu korur, fonksiyonu ve estetiği sağlar. Bu vaka raporunda erken süt dişi kaybı olan hastaların dişli hareketli yer tutucu ile tedavisi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

Vakalar: Vaka 1: Rutin muayene amacıyla Fakültemiz Pedodonti kliniğine başvuran 6 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesinde tüm süt 4, 5 numaralı dişlerini çürük sebebiyle kaybettiği saptandı. Hastanın kaybettiği dişleri bölgesinde yer kaybını engellemek, fonksiyonu ve estetiği sağlamak amacıyla dişli hareketli yer tutucu yapıldı. Hastanın 1 ay sonraki kontrol muayenesinde; herhangi bir şikayetin olmadığı görülmüştür.

Vaka 2: Ağrı şikayetiyle Fakültemiz Pedodonti kliniğine başvuran 8 yaşındaki erkek hastanın klinik muayenesinde ağrısının 75 numaralı diştten kaynaklandığı saptandı. Hastanın diğer süt 4,5 numaralı dişlerini çürük sebebiyle kaybettiği öğrenildi. Ağız içi ve radyografik muayene sonucu 75 numaralı dişe çekim endikasyonu konuldu. Hastanın kaybettiği dişleri bölgesinde yer kaybını engellemek, fonksiyonu ve estetiği sağlamak amacıyla dişli hareketli yer tutucu yapıldı. Hastanın 1 ay sonraki kontrol muayenesinde; herhangi bir şikayetin olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Süt dişlerinin erken kaybı kaçınılmaz olduğunda arktaki boşluğu korumak için en güvenilir seçenek yer tutucu uygulamalarıdır. Erken diş kaybı sonrası oluşan boşluk başarılı bir şekilde korunursa, estetik ve fonksiyonel sıkıntılar oluşmadan önlenir ve daha sonra oluşabilecek ortodontik tedavi gereksinimi ortadan kaldırılır.

Anahtar Kelimeler: Süt dişi kaybı, Yer tutucu

Treatment with Toothed Removable Space Maintainer for Early Primary Tooth Loss: Case Report

Objective: A space maintainer is an appliance used to direct the unerupted tooth to the appropriate position in the arch and maintain the space. After early loss of a tooth, space maintainers allow the permanent tooth to be properly aligned and occluded without obstruction, preserving arch length, ensuring function and aesthetics. This case report aims to present the treatment and prognosis of patients with early primary tooth loss with a toothed space maintainer.

Cases: Case 1: During the clinical examination of a 6-year-old male patient who applied to our Faculty's Pedodontics clinic for routine examination, it was determined that he lost all his primary teeth number 4 and 5 due to caries. In order to prevent loss of space in the area of the patient's lost teeth and to ensure function and aesthetics, a toothed space maintainer was made. At the patient's follow-up examination 1 month later; It was observed that there were no complaints.

Case 2: During the clinical examination of an 8-year-old male patient who applied to our Faculty's Pedodontics clinic with the complaint of pain, it was determined that his pain was caused by tooth number 75. It was learned that the patient lost his other primary teeth, number 4,5 due to caries. As a result of intraoral and radiographic examination, extraction indication was given for tooth number 75. In order to prevent loss of space in the area of the patient's lost teeth and to ensure function and aesthetics, a toothed space maintainer was made. At the patient's follow-up examination 1 month later; It was observed that there were no complaints.

Conclusion: When early loss of primary teeth is inevitable, the most reliable option to preserve the space in the arch is space maintainer applications. If the space formed after early tooth loss is successfully preserved, aesthetic and functional problems are prevented and the need for orthodontic treatment that may occur later is eliminated.

Keywords: Primary tooth loss, Space maintainer

DP81

Bruksizme Sahip Bireylerde Farklı Fizyoterapi Uygulamalarının Etkisinin İncelenmesi

Sultan UZUN¹, Emine Nur DEMİRCAN², Fatma ERDEO³, Güldane MAĞAT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi

²Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Nörolojik Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı,

³Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü,
Sorumlu Yazar: sultan_uzun@yahoo.com

Amaç: Bruksizm sonucu artan çene kası aktivitesi servikal bölge problemlerine neden olmaktadır. Bu vaka raporunda bruksist 3 kadın katılımcıya uygulanan farklı fizyoterapi uygulamalarının akut ve 2 haftalık takip etkileri sunulmaktadır.

Olgu Sunumu: 22-23 yaşlarında daha önce bruksizmle alakalı herhangi bir tedavi görmemiş 3 kadın kliniğimize başvurdu. Klinik muayeneleri yapılan, klinik muayeneler ve hasta verileri sonucunda probable bruksizm tanısı konulan kadın katılımcıların her birisine farklı fizik tedavi yöntemleri uygulandı. Masseter, temporal ve trapezius kasları bilateral olarak yüzeysel elektromyografi (EMG) cihazı ile, ağız açıklığı normal eklem hareket açıklığı ölçüm cihazı ile değerlendirildi. Ölçümler tedavi öncesi, tedavi sonrası (akut) ve 2 haftalık takip olarak 3 kez yapıldı. Vaka 1'e mental imajinasyon ile boyun bölgesi egzersizleri, Vaka 2'ye boyun bölgesi egzersizleri yaptırılırken, Vaka 3'e tek seans kuru iğneleme uygulaması yapıldı. Vaka 1 ve Vaka 2'ye egzersizleri 2 hafta sürecinde düzenli olarak uygulamaları önerildi. Sonuçlar değerlendirildiğinde; Vaka 2 sağ masseter kası ve Vaka 3 sol masseter kası hariç masseter kas aktivasyonunda azalma, Vaka 1 ve Vaka 2'de trapezius kas aktivasyonunda azalma, Vaka 3'te trapezius kas aktivasyonunda artış görüldü. Temporal kas aktivasyonunda da Vaka 2 ve Vaka 3'te sol taraf haricinde diğer bölgelerde azalma saptandı. Vaka 3'te ağız açıklığında akut etkide azalma, takipte bir artış görülürken; Vaka 1 ve Vaka 2'de ağız açıklığında herhangi bir değişiklik görülmedi. **Sonuç:** Bu çalışma sonucunda egzersizin Masseter ve Trapezius, kuru iğnelemenin Masseter ve Temporal kas aktivasyonunu akut ve 15 gün sonrasındaki takipte azalttığı belirlendi. Bu çalışmada sonuçları bruksizm üzerinde fizyoterapi uygulamalarının etkinliğini belirlemede önemli olmakla birlikte daha yüksek örnekleme sahip çalışmalara ışık tutarak gelecek çalışmalara yön verecektir. Bu anlamda literatüre katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: bruksizm, servikal bölge egzersizleri, mental imajinasyon, kuru iğneleme

Examining the Effects of Different Physiotherapy Methods on Individuals with Bruxism

Purpose: Increased jaw muscle activity as a result of bruxism causes cervical region problems. In this case report, the acute and 2-week follow-up effects of different physiotherapy applications applied to 3 female participants with bruxism are presented.

Case Report: 3 women, aged 22-23, who had not received any treatment for bruxism before, applied to our clinic. Different physical therapy methods were applied to each of the female participants who were clinically examined and diagnosed with probable bruxism. Masseter, temporal and trapezius muscles were evaluated bilaterally with a superficial electromyography (EMG) device, and mouth opening was evaluated with a ruler. Measurements were made 3 times: before treatment, after treatment (acute) and at 2-week follow-up. While Case 1 was given neck area exercises with mental imagery, Case 2 was given neck area exercises, Case 3 was given a single session of dry needling. Case 1 and Case 2 were advised to practice the exercises regularly for 2 weeks. When the results are evaluated; A decrease in masseter muscle activation was observed, except for the right masseter muscle in Case 2 and the left masseter muscle in Case 3, a decrease in trapezius muscle activation in Case 1 and Case 2, and an increase in trapezius muscle activation in Case 3. A decrease in temporal muscle activation was detected in other regions except the left side in Case 2 and Case 3. In Case 3, there was a decrease in the acute effect on mouth opening and an increase in follow-up; No change in mouth opening was observed in Case 1 and Case 2.

Conclusion: As a result of this study, it was determined that exercise reduced Masseter and Trapezius muscle activation, and dry needling reduced Masseter and Temporal muscle activation in the acute and 15-day follow-up period. Although the results of this study are important in determining the effectiveness of physiotherapy applications on bruxism, they will guide future studies by shedding light on studies with larger samples. In this sense, it contributes to the literature.

Keywords: bruxism, cervical area exercises, mental imagination, dry needling

DP82

Dentaalveolar Travma Sonrasında Çekilen Anterior Dişin Fiber Altyapılı Adeziv Köprü ile Protetik Restorasyonu: Olgu Sunumu

Seyma Nur YARAR¹, Firdevs KAHVECİOĞLU¹, Enes Mustafa AŞAR¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: seymanrunall@gmail.com

Ön dişlerde travma sonrası dişin kaybı söz konusu olduğunda özellikle çocuk ve adolesanlarda eksik dişin estetik olarak restorasyonu önemlidir. Diş eksikliklerinin tedavisinde, geleneksel yöntemlere alternatif olarak daha az zaman alan ve daha ekonomik bir tedavi yöntemi olan polietilen fiber ile güçlendirilmiş adeziv köprüler geliştirilmiştir.

Sistemik olarak sağlıklı 12 yaşında kız hasta okulda dengesini kaybetmesi sonucu düştükten 4 saat sonra Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı'na başvurdu. Hastanın ekstraoral muayenesinde dudakta abrazyon mevcutken, intraoral muayenesinde 11 numaralı dişin koronal parçanın hareketli olduğu, 21 numaralı dişinde ise basit kron kırığı olduğu görüldü. Radyografik değerlendirmede 11 numaralı dişte oblik kron-kök kırığı görülürken, 21 numaralı dişte kök kırığı olmadığı tespit edildi. Muayene sonrası 11 numaralı diş sokete yerleştirilmeye çalışıldı ancak kök kısmı oblik kırıldığı için uygun pozisyonda yerleştirilemedi ve dişin çekimine karar verildi. Lokal anestezi sonrası 21 numaralı diş kompozitle restore edildi, 11 numaralı dişin hem ekstrüze olan kron parçası hem de soketteki oblik kırılan kökün çekimi yapıldı. Dişin koronal kısmı serum fizyolojikte saklandı. Hasta 3 hafta sonra geldiğinde 21 numaralı dişin radyografisinde eksternal enflamatuar kök rezorpsiyonu başladığı görüldü ve aynı gün hastanın 21 numaralı dişine kanal tedavisi yapıldı. Hastanın serum fizyolojikte sakladığı 11 numaralı dişin koronal kısmı mine sement sınırından kesildi. Dişin hipoklorit ve salin ile dezenfekte edilmesinin ardından pulpa odası kompozit ile dolduruldu. İzolasyon sağlandıktan sonra komşu dişlerde ve hazırlanan krona elmas frez kullanılarak palatal yüzeylerde oluk oluşturuldu. Komşu dişler ve gövde olarak kullanılacak dişe %37'lik ortofosforik asit uygulandı. Kullanılacak fiberin (Ribbond, Seattle, ABD) boyu komşu dişlere de ulaşacak şekilde setin içerisindeki şerit yardımıyla ölçüldü. Komşu dişlere ve fiberin uçlarına bonding materyali uygulandıktan sonra komşu dişlere adaptasyonu kompozit kullanılarak sağlandı. Bitirme diskleri ve polisaj lastikleri ile polisajı tamamlandı.

Tek seansta yapılan fiber ile güçlendirilmiş rezinler; estetik, fonksiyonel ve potansiyel olarak kalıcı olabilecek bir sonucun elde edilebilmesi için tüm avantajlarını birleştiren hızlı ve minimal invaziv bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Adeziv köprü, Dental travma, Polietilen Fiber

Prosthetic Restoration of Anterior Tooth Extracted After Dentaalveolar Trauma with Fiber-Infrastructure Adhesive Bridge: Case Report

When it comes to tooth loss after trauma, aesthetic restoration of the missing tooth is important, especially in children and adolescents. In the treatment of missing teeth, polyethylene-fiber-reinforced adhesive-bridges have been developed as an alternative to traditional methods, which is a-less time-consuming and more economical treatment method.

A systemically healthy 12-year-old female patient was admitted to Selçuk-University-Faculty-of-Dentistry, Department-of-Pediatric-Dentistry, 4 hours after falling as a-result of losing her balance at school. While the extraoral examination of the patient showed abrasion on the lip, the intraoral examination revealed that the coronal part of tooth number-11 was mobile and tooth number-21 had a simple crown fracture. Radiographic evaluation showed oblique crown-root fracture in tooth number-11, while tooth number-21 didn't have a root fracture. After the examination, tooth number-11 was tried to be placed in-the socket, but it couldn't be placed in the appropriate position because the root part was obliquely fractured and it was decided to extract the tooth. After local anesthesia, tooth number-21 was restored with composite and both the extruded crown part and the obliquely fractured root in-the socket of tooth number-11 were extracted. The coronal part of-the tooth was stored in physiological-saline. When the patient came 3-weeks later, the radiograph of tooth number-21 showed external It was observed that inflammatory root resorption had begun and on-the same day, root canal treatment was performed on the patient's tooth number-21. The coronal part of tooth number-11, which the patient kept in-saline, was cut at-the enamel-cement border. After disinfecting the tooth with hypochlorite and saline, the pulp chamber was filled with composite. After isolation was achieved, grooves were created on the palatal surfaces using a diamond bur on the adjacent teeth and the prepared crown.37% orthophosphoric-acid was applied to the neighboring teeth and the tooth to be used as the body. The length of the fiber to be used (Ribbond, Seattle, USA)was measured with the help of the ribbon in the set so that it could reach the neighboring teeth. After bonding material was applied to the neighboring teeth and the ends of the fiber, its adaptation to the neighboring teeth was ensured using composite. Polishing was completed with finishing discs and polishing rubbers. Fiber-reinforced resins are made in a-single session. It is a-fast and minimally invasive approach that combines all its advantages to achieve an aesthetic, functional, and potentially permanent result.

Keywords: Adhesive bridge, Dental trauma, Polyethylene Fiber

DP83

Travmaya Bağlı Anterior Diş Kaybı Kaynaklı Büyüme Gelişim Geriliği Gösteren Maksillanın Bimaksiller Ortognatik Cerrahi İçeren Komplike Tedavi Prosedürü

Göksel TIMARCIOĞLU¹, Başak TIMARCIOĞLU²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi

Sorumlu Yazar: goksel.timarcioglu@gmail.com

Büyüme gelişim döneminde geçirilmiş travmalar diş kaybına neden olmuş olsa da olmasa da çene kemiklerinin gelişimini etkilemektedir. Çoklu diş kaybının dahil olduğu travma vakalarında, dental okluzyonun sağlanamamasına bağlı olarak dişlerin gelişimdeki rehberliğinin kaybedilmesiyle iskeletsel ilişkide sagittal, vertikal ve horizontal yönde malokluzyonlar ortaya çıkmaktadır. Büyüme gelişim dönemini tamamlamış ve iskeletsel malokluzyona sahip travma hastalarında sadece eksik dişlerin implant destekli sabit protetik restorasyonu estetik ve fonksiyonel açıdan ideal tedaviyi sağlamamaktadır.

21 yaşında kadın hastadan alınan anamnezde 12 yaşında motorlu taşıt kazası geçirdiği, kaza neticesinde maksiller santral dişler, sağ lateral, sağ kanin ve sağ birinci premolar dişini kaybettiği öğrenilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede diş eksikliği olan bölgede dental implant uygulaması için yetersiz kemik tespit edilmiş, bunun yanı sıra büyüme gelişim bozukluğuna bağlı olarak maksiller retrognati, bimaksiller kant ve fasiyal asimetri gözlemlenmiştir. İskeletsel malokluzyon nedeniyle ortognatik cerrahi planlanmış fakat anterior dişlerin ortognatik cerrahide rehberliğini elde etmek için ortodontik tedavi aşamasında diş eksikliklerinin implant destekli geçici sabit protezler ile giderilmesi planlanmıştır. Hastaya ilk aşamada maksilla anterior kemik yetersizliğinin tedavi için iliak greft ve dental implantlar uygulanmış, osteointegrasyon sürecinin sonrasında mevcut dental arkı takip eden geçici sabit protezler yapılmıştır. Primer ortodontik tedavi aşamasının bitimiyle geçici anterior dişler rehberliğinde ortognatik cerrahi uygulanmış ve maksilla LeFort 1 osteotomisi ile ilerletilmiş ve mandibula BSSRO ile asimetri düzeltilmiştir. Sekonder ortodontik tedavinin bitimiyle daimî dental restorasyon aşamasına geçilmiş, gülüş estetiğinin sağlanabilmesi için diş eksikliği bulunan bölgelere yapılan implant üstü zirkonyum destekli porselen restorasyonların yanı sıra sol lateral, kanin ve birinci premolar dişe e-max laminate veneer seramikler uygulanmış ve dental rehabilitasyonu tamamlanmıştır. Hasta bir yıl süre ile takip edilmiş ve herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Büyüme gelişimi etkileyen travmalar, hastalar üzerinde estetik, fonksiyonel ve psikolojik etkiler bırakmaktadır. Bütün bu olumsuz etkileri tedavi edebilmek için kapsamlı bir tedavi planlaması yapılmalı ve hem de dental hem de iskeletsel okluzyon değerlendirilmelidir. Ayrıca ortognatik cerrahide anterior diş rehberliğinin sağlanması için geçici protetik restorasyonların uygulanması göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Travma, Büyüme Gelişim, Diş Kaybı, Ortognatik Cerrahi, Geçici Restorasyon

Complex Treatment Procedure Involving Bimaxillary Orthognathic Surgery for the Maxilla with Developmental Deficiency Due to Trauma-Induced Anterior Tooth Loss

Traumas experienced during the growth and development period affect the development of the jaws. In cases of trauma involving multiple tooth losses, the inability to maintain dental occlusion leads to the loss of guidance in tooth development, resulting in malocclusions in the sagittal, vertical, and horizontal directions of the skeletal relationship. For patients who have completed their growth and development period and have skeletal malocclusions due to trauma, merely replacing missing teeth with implant-supported fixed prosthetic restorations does not provide an ideal treatment in terms of aesthetics and functionality.

In the case history of a 21-year-old female patient, it was learned that she had a motor vehicle accident at the age of 12, resulting in the loss of the maxillary central incisors, right lateral incisor, canine, and first premolar. Clinical and radiological examinations revealed insufficient bone for dental implant placement in the region with missing teeth. Additionally, due to growth development disorder, maxillary retrognathia, bimaxillary can't, and facial asymmetry were observed. Orthognathic surgery was planned due to skeletal malocclusion, but to achieve the guidance of anterior teeth during orthognathic surgery, it was planned to address the tooth deficiencies with implant-supported temporary fixed prostheses during the orthodontic treatment phase. In the first stage of treatment, iliac graft and dental implants were applied to address the anterior maxillary bone deficiency, and temporary fixed prostheses were made following the osteointegration process to maintain the dental arch. Orthognathic surgery was performed under the guidance of the temporary anterior teeth after the completion of the primary orthodontic treatment phase, advancing the maxilla with a LeFort 1 osteotomy and correcting the mandibular asymmetry with a BSSRO. Following the completion of the secondary orthodontic treatment, the permanent dental restoration phase commenced. To achieve smile aesthetics, zirconium-supported porcelain restorations were placed on the implants in the areas with missing teeth, and e-max laminate veneer ceramics were applied to the left lateral incisor, canine, and first premolar, completing the dental rehabilitation. The patient was followed up for one year, and no complications were observed.

Traumas affecting growth development have aesthetic, functional, and psychological impacts on patients. To treat these negative effects, a comprehensive treatment plan should be devised, and both dental and skeletal occlusion must be evaluated. Additionally, the application of temporary prosthetic restorations should be considered to ensure anterior tooth guidance in orthognathic surgery.

Keywords: Trauma, Growth and Development, Tooth Loss, Orthognathic Surgery, Temporary Restoration

DP84

Travma Sebebiyle Ekstrüze Olmuş Keser Dişin Tedavisi: Vaka Sunumu

Sümeyye ZILAN¹, Fatih ŞENGÜL¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: sumeyyezilan@gmail.com

Giriş: Asit mine kırıklarından avülsiyonlara kadar çeşitlilik gösteren dental travmalar, diş dokusunun absorbe edebileceğinden daha fazla kuvvete maruz kalması sonucu oluşan yaralanmalardır. Dişlerin travma sonucunda soketinden aksiyel yönde gevşemesi sonucu ekstrüzyon yaralanması gözlenebilmektedir. Ekstrüzyon yaralanmaları sonucunda periodontal ligamentlerde kopma, apikal vasküler demette yırtılmalar olabilmekte ve bunların sonucunda dişin mobilitesinde artış ve kan dolaşımındaki kesinti sonucu nekroz görülebilmektedir.

Vaka Sunumu: sistemik olarak sağlıklı 8 yaşındaki erkek hasta okul bahçesinde oynarken arkadaşı ile çarpışıp düşmesi sonucunda sol üst keser dişinde ağrı ve uzama şikayeti ile olaydan 3 saat sonra kliniğimize başvurmuştur. Muayenede hastanın üst dudağında laserasyon, #11 ve #21 sulkuslarında kanamaya ek olarak #21’de yaklaşık 1,5 mm’lik uzama, mobilitede artış, palpasyon ve perküsyonunda ağrı ve vitalite testinde negatif yanıt tespit edilmiştir. Yapılan radyografik incelemede #21’in kök gelişiminin yarısının gerçekleştiği ve apeksinin açık olduğu görülmüş, kron ve kökünde kırık hattı gözlenmemiştir.

Dokular serum fizyolojik ile yıkandıktan sonra ekstrüze olmuş #21 parmak basıncı ile yerine yerleştirilmiş ve 0.25 mm misina kullanılarak kaninler arası esnek splint yapılmıştır. Başbaşa kapanışı bulunan hastanın 6 numaralı dişlere yerleştirilen kompomer ile okluzyon yükseltilerek #21’in tekrar travma almasının önüne geçilmeye çalışılmıştır. Hastaya yumuşak diyet ve ağız hijyenine dikkat etmesi önerilmiştir. 2 hafta sonraki kontrol seansında splint çıkarılmış ve okluzyonu yükseltmek için yapılan dolgular sökülmüştür. 1, 2, 3 ve 10 aylık kontrollerinde #21’de perküsyon hassasiyeti bulunmasında rağmen hastada herhangi bir gece ağrısı veya spontan ağrı görülmemiş ve soğuk testlerinde pozitif cevap alınmıştır. 10 aylık radyografik değerlendirmede #21 apeksinin kapandığı gözlenmiştir.

Sonuç: Ekstrüzyona uğramış kök gelişiminin ½’sini tamamlamış apeksi açık dişlerde başlangıç aşamasında vitalite testine negatif yanıt alınsa bile pulpal tedavilere başvurulmadan önce hastanın belirli aralıklarla klinik ve radyografik takibinin yapılması vitalitesinin takip edilmesi olumlu sonuçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, dental ekstrüzyon travması

The Treatment of an Extruded Central Incisor Due to Trauma: A Case Report

Introduction: Dental traumas, which range from simple enamel fractures to avulsions, are injuries that occur due to the teeth being subjected to more force than the dental tissue can absorb. As a result of trauma, teeth may become loosened axially from their sockets, leading to extrusion injuries. Extrusion injuries can cause ruptures in the periodontal ligaments and tears in the apical vascular bundle, which can result in increased tooth mobility and necrosis due to interruptions in blood circulation.

Case Report: An 8-year-old male patient who is systemically healthy presented to our clinic 3 hours after falling and colliding with a friend while playing in the schoolyard. The patient complained of pain and lengthening in the left upper central incisor. Upon examination, the patient was found to have lacerations on the upper lip, bleeding in the sulci of teeth #11 and #21, approximately 1.5 mm extrusion in tooth #21, increased mobility, pain on palpation and percussion, and a negative response to the vitality test. Radiographic examination revealed that tooth #21’s apexification was halfway complete and its apex was open, with no fracture line observed on the crown or root.

After the tissues were rinsed with saline solution, tooth #21, which was extruded, was repositioned using finger pressure and a 0.25 mm flexible splint was used between the canines. The patient had a normal bite, and occlusion was raised by placing compomer on the #36 #46 to prevent further trauma to #21. The patient was advised to follow a soft diet and maintain oral hygiene. During the follow-up session 2 weeks later, the splint was removed and the fillings used to raise occlusion were also removed. During the 1, 2, 3, and 10-month follow-ups, tooth #21 showed percussion sensitivity but the patient did not report any nocturnal or spontaneous pain, and positive responses were obtained in cold tests. Radiographic evaluation at 10 months showed that the apex of tooth #21 had closed."

Conclusion: In cases of extruded teeth with half-completed root development and open apices, regular clinical and radiographic follow-up before considering pulpal treatments may lead to positive outcomes, even if the initial vitality test is negative

Keywords: Pediatric dentistry, dental extrusion trauma

DP85

Maksillar Santral Diş Ve Çift Taraflı Posterior Diş Eksiklikleri Bulunan Hastanın İmplantüstü Sabit Protetik Restorasyonla Tedavisi: Vaka Raporu

Nur PEKTAŞ¹, Server MUTLUAY ÜNAL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.d.
Sorumlu Yazar: dtnurpektas@gmail.com

İmplant tedavileri hastanın kaybettiği fonksiyon, fonetik, estetik ve psikososyal bütünlüğü yeniden kazandırmayı amaçlar. Dental implantlar sıklıkla tercih edilen, etkili bir tedavi yöntemi olsa da bu etki implantların dental arkta doğru pozisyonda ve açıda yerleştirilmesine bağlıdır. Bu vaka raporunda maksillar santral diş ve çift taraflı posterior diş eksikliği bulunan ve posterior diş eksikliklerine optimum düzeyde açılardırılma yapılmadan yerleştirilmiş implantları bulunan hastanın implantüstü sabit protetik restorasyonla tedavisi sunuldu. Olgu sunumu: Kliniğimize diş eksikliğinin estetik beklentilerini karşılayacak şekilde giderilmesi amacıyla başvuran 57 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde; üst sağ santral dişinin eksik olduğu, bu boşluğun sağ lateral ve kanin dişler tarafından kapatıldığı ve posterior diş bölgelerindeki boşluklar için yerleştirilmiş 4 adet implant bulunduğu görüldü. Hastadan alınan anamnez neticesinde üst santral dişin çocukluk döneminde travma nedeniyle kaybedildiği öğrenildi. Hasta anterior bölgenin asimetrisinden estetik olarak memnun değildi. Ayrıca posterior bölgede bulunan implantların protetik restorasyon için istenen ideal konum ve açıda olmadığı belirlendi. İmplantların yerleştirildiği konum sebebiyle; protetik restorasyonun kantileverli tasarlanması gerektiği ve implantların hem mesio-distal olarak hem de bucco-lingual olarak açılanma problemi olması sebebiyle karşıt dişle arasında istenilenden daha fazla mesafe olduğu tespit edildi. Tedaviye ilk olarak anterior dişler prepare edilerek; sağ taraftaki lateral dişe santral diş, kanin dişe ise lateral diş formu verilerek başlandı. Aradaki boşluğa yapılacak kantileverin implantüstü kronlardan gelmesi yerine diş üstü kronlardan gelmesinin daha avantajlı olacağı düşünüldüğünden, diş üstü kronlara kanin dişi formunda kantilever ilavesi yapıldı. Posterior bölgede uzun vadede sıkça görülebilen vida gevşemesi ve desimantasyon gibi komplikasyonların bu vakada da görülebileceği öngörüldüğünden, implantüstü kronların vida çıkışlarına denk gelen bölgelere vida çıkış deliği tasarlandı ve kronlar desimantasyonu engellemek amacıyla rezin simanla simante edildi. Birçok yönden karmaşık olan bu vakanın tüm dişler oklüzyona gelecek şekilde ve tatmin edici düzeyde estetik bir şekilde restore edilmesi, hasta tarafından memnuniyetle karşılandı. İmplant tedavilerinin başarı kriterleri arasında; yerleştirilen implantların açılardırılmasının memnuniyet verici bir estetik görünüm sağlayabilecek şekilde ve kron ya da protez yapımına engel teşkil etmeyecek şekilde yapılmış olması bulunmaktadır. İmplant cerrahisi yapan hekimlerin implantların optimum açıda yerleştirilmesi konusunda hassas olması hem protetik komplikasyonların önüne geçmek hem de hastaların estetik beklentilerini karşılayabilmek adına önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, implantüstü protez, implant açılardırılması

Treatment of A Patient with Maxillary Central Teeth and Bilateral Posterior Teeth Deficiency with Implant Fixed Prosthetic Restoration: Case Report

Although dental implants are a frequently preferred and effective treatment method, this effect depends on the placement of the implants in the correct position and angle in the dental arch. In this case report, the treatment of implants with missing maxillary central teeth and bilateral posterior teeth, and implants placed without optimal angulation for the missing posterior teeth, with fixed prosthetic restoration on implants, was presented. Case report: In the clinical and radiographic examination of a 57-year-old female patient who applied to our clinic to correct her missing teeth in a way that meets her aesthetic expectations, it was observed that the upper right central tooth was missing, this gap was covered by the right lateral and canine teeth, and there were 4 implants in the posterior. It was determined that the prosthetic restoration should be designed with a cantilever due to the position where the implants were placed, and that there was a greater than desired distance between the opposing tooth and the implants due to the angulation problem both mesio-distally and bucco-lingually. First, the anterior teeth are prepared for the treatment; The lateral tooth on the right side was started by giving the form of a central tooth, and the canine tooth was given the form of a lateral tooth. Since it was thought that it would be more advantageous for the cantilever to be placed in the gap to come from over-dental crowns instead of over-implant crowns, a cantilever in the form of a canine tooth was added to the over-dental crowns. Since it was predicted that complications such as screw loosening and decementation, which are frequently seen in the posterior region in the long term, could also be seen in this case, screw exit holes were designed in the areas corresponding to the screw exits of the implant-supported crowns, and the crowns were cemented with resin cement to prevent decementation. It is important for physicians performing implant surgery to be sensitive about placing implants at the optimum angle, both to prevent prosthetic complications and to meet the aesthetic expectations of patients.

Keywords: Dental implant, implant-supported prosthesis, implant angulation

DP86

Amelogenesis İmperfektalı Hastanın Restoratif Tedavisi: Vaka Raporu

Merve TAŞCI DEDEOĞLU¹, Hazal ÖZER¹, Merve ABAKLI İNCİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: tasci.merve@hotmail.com

Amaç: Amelogenesis imperfekta (AI), süt ve daimi dişlerde minerin oluşumunu etkileyen genetik bir hastalıktır. Bu hastalık fenotipik olarak; hipoplastik, hipokalsifiye, hipomatür ve hipomatürhipoplastik ile beraber gözlenen taurodontizm olmak üzere dört ana tipte sınıflanabilmektedir. Bu türler kendilerine özel kalıtım düzenleri ve dental bozukluklar ile belirlenir. Hastalığa sebep olan mutasyonlar AMELX, ENAM, MMP20 genlerinde gerçekleşen mutasyonlardır. Bu tür vakalarda estetik ve fonksiyonel iyileştirmeler gerekebilmekte ve bunların tedavisinde hastanın yaşı, sosyoekonomik durumu, AI tipi, periodontal durumu, hastalığın şiddeti ve hastanın uyumu gibi faktörlerin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Bu vaka raporunda rutin muayene sonucunda teşhis edilmiş olan Amelogenesis İmperfektalı hastanın restoratif tedavisi ve prognozunun sunumu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Rutin muayene amacıyla Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine başvuran 14 yaşındaki kız hastanın klinik muayenesinde bütün dişlerinin minesinin ince, sarımtırak kahverengi renkte, dokuların pürüzlü ve proksimal temas eksikliği olduğu saptanmıştır. Mine üzerinde oluklar ve çukurcuklar mevcuttur, kron boyu normalden daha küçüktür. Alınan panoramik radyografide mine ve dentin densitesinin yakın olduğu görülmüştür. Hastaya periodontal muayene sonucunda periodontitis teşhisi konulmuştur. Tüm bu bilgilere istinaden hastanın, olguların çoğunluğunu oluşturan Tip I (Hipoplastik tip) AI olduğu kanısına varılmıştır. Ayrıca hastada ödematöz ve hiperemik gingiva, kötü ağız hijyeni, oklüzal dikey boyutta kayıp, yetersiz çiğneme fonksiyonu, posterior openbite, maloklüzyon, hipersensitivite ve fonasyonda bozukluk da mevcuttur. Öncelikle hastanın çiğneme fonksiyonunu yeterli düzeyde yapabilmesi için bütün 6 numaralarına paslanmaz çelik kron (PÇK) uygulanmıştır. Dişlerin şekli, büyüklüğü ve renginin normalden farklı olması nedeniyle hastanın estetik ve fonasyonunun iyileşmesini sağlamak adına 7 numaralı dişler hariç bütün dişleri strip kron ve kompozit rezinle restore edilmiştir. Hastanın 12 ay sonraki kontrol muayenesinde; herhangi bir şikayetinin olmadığı, estetik ve fonetik olarak memnuniyet verici olduğu görülmüştür.

Sonuç: AI hastalarının tedavi planlamasında hastanın yaşı, sosyo-ekonomik durumu, hastalığın tipi, şiddeti ve hastanın ağız içi durumu gibi pek çok faktör etkili olmaktadır. Bu tür hastalarda zamanla birlikte doku yıkımının artması ve erken diş kayıplarının önlenmesi açısından tedaviye mümkün olduğunca erken yaşlarda başlamak önemlidir. AI' nın sadece mine üzerindeki etkisi değil, stomatolojik sistemde neden olduğu problemler de dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Amelogenesis İmperfekta, Restoratif Tedavi

Amelogenesis Imperfecta of a Patient with Amelogenesis Imperfecta: Case Report

Objective: Amelogenesis imperfecta (AI) is a genetic disorder that causes defective enamel development in both primary and permanent dentitions. Phenotypically this disease can be classified into four main types; hypoplastic, hypocalcified, hipomature and taurodontism observed with hipomature-hypoplastic. These types are characterized by their unique inheritance patterns and dental disorders. Mutations that cause disease are mutations in AMELX, ENAM, MMP20 genes. aesthetic and functional rehabilitations in AI cases are challenging and should consider individual aspects, such as age, socioeconomic status, AI type, periodontal condition, disorder severity and patient's cooperation. Restorations should be based on restoring and preserving the functional and aesthetic properties of teeth. This case report aims to present restorative treatment and prognosis of an AI patient who was diagnosed as a result of routine examination.

Case Report: During clinical examination of a 14-year-old female patient who applied to our clinic for routine examination, enamel of all her teeth was thin, yellowish brown in color, tissues were rough and there was a lack of proximal contact. There were grooves and pits on the enamel, and crown size was smaller. In the panoramic film enamel and dentin densities were close. Patient was diagnosed with periodontitis. Based on all this it was concluded that the patient had Type I (Hypoplastic type) AI, which constitutes majority of cases. In addition, patient also has edematous and hyperemic gingiva, poor oral hygiene, loss of occlusal vertical dimension, inadequate chewing function, posterior openbite, malocclusion, hypersensitivity and impaired phonation. Firstly, stainless steel crowns (SSCs) were applied on all 1st molars so that patient could perform chewing adequately. Since shape, size and color of the teeth were different from normal, all of patient's teeth, except for teeth 2nd molars, were restored with strip crowns and composite resin in order to improve aesthetics and phonation. At follow-up examination after 12 months; It was observed that there were no complaints and result was aesthetically and phonetically satisfactory.

Conclusion: Age, socio-economic status, type and severity of disease and oral condition are effective in treatment planning. It is important to start treatment as early as possible in order to prevent further tissue destruction and early tooth loss over time. Not only effect of AI on enamel but also problems related to stomatological system should be evaluated.

Keywords: Amelogenesis Imperfecta, Amelogenesis Imperfecta

DP87

Diş Aşınmasına Bağlı Olarak Dikey Boyut Kaybı Olan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Mehmet GÖZEN¹, Ceyda AKIN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: mehmetzen@gmail.com

Bu vaka sunumu, diş aşınmaları nedeniyle dikey boyutun artırılması gereken bir hastanın tedavi sürecini anlatmaktadır. Diş aşınmaları, diş sert dokularının yıkımıyla belirginleşen bir hastalıktır, ancak diş çürükleri gibi başka nedenlerle de ortaya çıkabilir. Tedavi seçenekleri, aşınmanın türüne ve hastanın durumuna göre değişebilir. Dikey boyutun artırılması gerektiğinde, kron boyu uzatma, alveolar kemiğin cerrahi reposisyonu, sabit protetik tedaviler ve döküm hareketli overlay protezler gibi seçenekler mevcuttur. Bu vakada, dikey boyut artışını sağlamak için preparasyon yapılmadan akrilik geçici kronlar kullanılarak bir tedavi planı uygulanmıştır. Ardından, daimi sabit protetik tedavi uygulanmıştır. Bu tedavi planı, hastanın estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarını karşılamak için uygun bir seçenek olabilir. Ancak, her hasta için en uygun tedavi planı, dikkatlice değerlendirilmiş bir klinik muayene ve detaylı bir hasta görüşmesi sonucunda belirlenmelidir. Olgu Sunumu 56 yaşındaki erkek hasta, Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na, çiğneme fonksiyonunda yetersizlik, dişlerinde aşınma ve estetik sorunlar nedeniyle başvurdu. İntraoral muayenesinde, üst ve alt dişlerin kronlarının yarısına kadar aşındığı, dişlerin kesici kenarlarında dentinin açığa çıktığı belirlendi. Hastanın istirahat dikey boyutu, Niswonger yöntemiyle belirlendi ve okluzal dikey boyutu tam kapanış halinde ölçüldü. Dişlerin insizal yüzeylerinin kenarları düzeltildi ve bitimde planlanan vertikal boyuta göre kapanış kaydı alındı. Dikey boyutu aşamalı olarak arttıracak şekilde overlay akrilik kronlarla ile restore edildi. Hastanın 4 hafta sonra herhangi bir eklem ağrısı olmadığından emin olundu ve daimi restorasyonları için prepare edilip metal destekli sabit protezleri yapıldı. Ağız içi tarayıcı kullanılarak alınan ölçü üzerine dikey boyutu arttırmak için yapılan akrilik protezler adeziv simantasyon ile simante edildi. Kenar uyumları simantasyon sonrası düzeltildi. Dişler prepare edildikten sonra ağız içi tarayıcı ile daimi ölçüsü alındı. Dijital iş akışıyla daimi protezleri üretildi. Anterior grup koruyuculu oklüzyon sağlanacak şekilde lateral hareketler kontrol edildi. Sonuç: Dikey boyut kaybına sahip hastalarda, hastanın vertikal boyutun artırılmasını kompanse edip etmeyeceğini görmek için tedaviye başlamadan önce minimal preparasyon ile geçici kronların yapılması ve tedavi yönteminin planlanması prepare edildikten sonra hazırlanan geçici restorasyonlara karşın avantaj sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diş Aşınmaları, Dikey Boyut, Sabit Restorasyonlar

Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Vertical Dimension Loss Due To Tooth Wear

This case presentation outlines the treatment process for a patient requiring an increase in vertical dimension due to tooth wear. Tooth wear, characterized by the erosion of tooth hard tissues, can also result from factors like tooth decay. Treatment options vary based on wear type and patient condition. When vertical dimension increase is necessary, choices include crown lengthening, alveolar bone repositioning, fixed prosthetic treatments, and cast removable overlay prostheses. In this instance, a treatment plan utilized temporary acrylic crowns without preparation to raise the vertical dimension, followed by permanent fixed prosthetic treatment. While this plan may suit the patient's aesthetic and functional needs, the ideal treatment should be determined post thorough clinical assessment and patient consultation. A 56-year-old male sought treatment at Necmettin Erbakan University's Prosthetic Dentistry Department for chewing issues, tooth wear, and aesthetics. Examination revealed teeth worn halfway down, with exposed dentin at incisal edges. Rest and occlusal vertical dimensions were measured, incisal surface edges adjusted, and a closure record taken per planned vertical dimension. Gradual restoration of vertical dimension was achieved with overlay acrylic crowns. Post 4 weeks without joint pain, preparations were made for permanent restorations, including metal-supported fixed prostheses. Acrylic prostheses, based on intraoral scanner measurements to increase vertical dimension, were cemented with adhesive. Edge fits were corrected post-cementation, and a digital impression taken for permanent restorations. These were fabricated using a digital workflow, with lateral movements checked for anterior group-protective occlusion. In patients with vertical dimension loss, the benefits of minimal prep temporary crowns and pre-treatment planning to assess compensatory vertical dimension increase outweigh prepared temporary restorations.

Keywords: tooth wear, vertical dimension increase, fixed prosthetic restorations

DP89

Periapikal Radyolüsenisi Bulunan Eksternal Rezorpsiyonlu Dişin Mineral Trioxide Aggregate İle Tedavisi

Elif Sude YALÇIN¹, Özge ÖZDEMİR¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: elifyalcin@sdu.edu.tr

Kliniğe sol alt bölgede ağrı şikâyeti ile başvuran sistemik olarak sağlıklı 28 yaşındaki erkek hastanın intraoral muayenesinde 37 numaralı dişinde perküsyon ve palpasyon pozitifdir. Radyografik muayenesinde distal kökü çevreleyen bir periapikal radyolüseni varlığı ve ilgili kökün apeksinde eksternal rezorpsiyon tespit edilmiştir. Rubber dam izolasyonu altında kök kanallarının kemomekanik şekillendirmesi yapılmıştır. Kalsiyum hidroksit içerikli medikaman (prevest dentpro calcigel) antirezorptif özelliğinden dolayı 3 hafta bekletildikten sonra kök kanal tedavisi tamamlanmıştır. Distal kanalda apikal tıkamayı daha iyi sağlamak için mineral trioxide aggregate (MTA Plus, prevest denpro limited, jammu city, india) kullanılmıştır. Mesial kanallar soğuk lateral kondenzasyon ve rezin içerikli kanal patı ile dolumu yapılmıştır. Semptomları geçen hastanın takipleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelime: periapikal lezyon, eksternal rezorpsiyon, mineral trioxide aggregate

Treatment of a Tooth With Periapical Radiolucence and External Resorption with Mineral Trioxide Aggregate

In the intraoral examination of a systemically healthy 28-year-old male patient who applied to the clinic with the complaint of pain in the lower left region, percussion and palpation were positive in tooth number 37. Radiographic examination revealed the presence of a periapical radiolucency surrounding the distal root and external resorption at the apex of the relevant root. Chemomechanical shaping of the root canals was performed under rubber dam isolation. Root canal treatment was completed after waiting for 3 weeks due to the antiresorptive properties of medicaman (prevest dentpro calcigel) containing calcium hydroxide. Mineral trioxide aggregate (MTA Plus, prevest denpro limited, jammu city, india) was used to provide better apical obstruction in the distal canal. Mesial canals were filled with cold lateral condensation and resin-containing root canal sealer. The follow-up of the patient, whose symptoms have resolved, continues.

Keywords: Key words: periapical lesion, external resorption, mineral trioxide aggregate

DP90

Estetik Bölgede Tek Diş Eksikliğinde İmmediat İmplantasyon ve İmmediat Yükleme

Özgün Mehmet İNAN¹, Özgür İNAN¹

¹Özel Dentinan Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

Sorumlu Yazar: ozgunmehmet95@gmail.com

Dr. Brånemark tarafından 1968 yılında tanıtilen osseointegrasyon kavramının ardından, implant destekli restorasyonların etkinliği ve öngörülebilirliği üzerine geniş çapta araştırmalar yapılmıştır. Geleneksel yöntemler, diş çekimi ile implant yerleştirme arasında uzun iyileşme sürelerini önerirken, güncel çalışmalar bu süreçleri daha kısa ve etkin hale getirmiştir. Günümüzde, özellikle estetik bölgelerde avantajlar sunan immediat implantasyon ve immediat yükleme yöntemi sıklıkla tercih edilmektedir.

İmmediat implantasyon, cerrahi müdahale sayısının azaltılması, tedavi süresinin kısalması, alveolar kemiğin korunması ve ön diş kaybından kaynaklanan psikolojik travmanın azaltılması gibi avantajlar sunar. Ancak bu yöntem, dikkatli bir değerlendirme ve titiz uygulama gerektirir; uygun hasta seçimi, yüksek kemik kalitesi ve doğru implant pozisyonlandırması gibi faktörler başarılı sonuçlar için kritik öneme sahiptir.

İmmediat yükleme ise, yumuşak dokunun iyileşmesini hızlandırır ve hastaların estetik endişelerini giderir. İmmediat yükleme, özellikle estetik açıdan hassas bölgelerde tercih edilen bir yöntem olup, hastalara tedavi sürelerini kısaltarak daha konforlu bir iyileşme dönemi sunar. Bu klinik rapor, maksilla 11 numaralı bir dişin travma sonrası kanal tedavisi uygulandıktan sonra kole bölgesinden horizontal olarak kırılması sonucu dişin minimal invaziv yöntemle çekilmesini, immediat implantasyon, geçici olarak immediat yükleme ve sonunda daimi protezin teslimini içeren bir vaka sunumunu anlatmaktadır. 11 numaralı diş, diş etinde herhangi bir insizyon yapılmadan ve minimal invaziv yöntemlerle çekildikten sonra immediat implantasyon gerçekleştirilmiştir. İmplant uygulamasını takiben, allogreft ve zenogreft kemik materyalleri ile yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve kontur augmentasyonu yapılmıştır. Greft materyalleri, kemik dokusu ile birlikte rezorbe olabilen bir membranla örtülmüştür. Cerrahi alan, monofilament suture ve horizontal mattress suture tekniği kullanılarak kapatılmıştır. İmplantasyondan hemen sonra yapılan dijital tarama ile polimetilmetakrilat (PMMA) materyalinden yapılmış geçici bir restorasyon üretilmiş ve hasta bu geçici protez ile iyileşme sürecini geçirmiştir. Dört ay sonra, vida tutuculu titanyum dayanak (Ti-Base) ve monolitik zirkonyumdan yapılan bir daimi protez ile hastanın rehabilitasyonu tamamlanmıştır.

Bu vaka sunumu, cerrahi olarak immediat implantasyonun planlanması, nelere dikkat edilmesi gerektiği ve uygulanacak cerrahi prosedürler hakkında detaylı bilgiler vermektedir. Ayrıca, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ve kontur augmentasyonunda kullanılan materyaller ve uygulama yöntemleri üzerinde durulmuştur. Protetik açıdan ise, geçici protez teslimi sırasında dikkat edilmesi gereken hususlar, immediat yükleme sırasında kullanılan dijital iş akışı ve daimi protez teslimi sırasında doku yönetimi ve ideal protez uyumlaması gibi konular derinlemesine incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: implant, immediat yükleme, greft, dijital iş akışı

Immediate Implantation and Loading in Aesthetic Zone Single Tooth Deficiency

Following Dr. Brånemark's introduction of the osseointegration concept in 1968, extensive research has been conducted on the effectiveness and predictability of implant-supported restorations. Traditional methods suggest long healing periods between tooth extraction and implant placement, but current studies have made these processes shorter and more efficient. Today, immediate implantation and loading techniques are often preferred, especially in aesthetic zones.

Immediate implantation offers several advantages, including reduced surgical interventions, shorter treatment durations, preservation of alveolar bone, and reduced psychological trauma from anterior tooth loss. However, this method requires careful evaluation and meticulous application; factors such as appropriate patient selection, high bone quality, and correct implant positioning are critical for success.

Immediate loading accelerates the healing of soft tissues and alleviates patients' aesthetic concerns. It is particularly favored in aesthetically sensitive areas, offering patients a shorter and more comfortable recovery period.

This clinical report details a case involving the minimal invasive extraction of tooth number 11 in the maxilla, following horizontal fracture in the cervical region after root canal treatment due to trauma. The tooth was extracted without any gum incisions using minimal invasive techniques, followed by immediate implantation. After the implant placement, guided bone regeneration (GBR) and contour augmentation were performed using allograft and xenograft materials, which were covered with a resorbable membrane. The surgical site was closed using monofilament sutures and the horizontal mattress suture technique.

Immediately after implantation, a digital scan was performed, and a temporary restoration made of polymethylmethacrylate (PMMA) was fabricated. The patient underwent the healing process with this temporary prosthesis. Four months later, the patient's rehabilitation was completed with a permanent prosthesis made of monolithic zirconium fixed on a titanium base (Ti-Base).

This case study provides detailed information on the planning of immediate implantation, the considerations necessary for surgical procedures, and the materials and methods used in guided bone regeneration and contour augmentation. From a prosthetic perspective, it examines considerations during the delivery of the temporary prosthesis, the digital workflow used during immediate loading, and tissue management and ideal prosthesis fitting during the delivery of the permanent prosthesis.

Keywords: implant, immediate loading, graft, digital workflow

DP91

External Kök Rezorpsiyonlu Dişin Yeniden Kök Kanal Tedavisi: Olgu Sunumu

Ceren YENİAY¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Abd. Erzurum, Türkiye

Sorumlu Yazar: drcerenyeniay@icloud.com

Kök rezorpsiyonu endodontistlerin ana endişe kaynağıdır. Diş hekimleri diş rezorpsiyonu ile ilgili zor teşhis ve tedavi kararlarıyla karşı karşıya kalabilirler. Preentin veya preementum mineralize olduğunda, mekanik olarak hasar gördüğünde inflamatuvar rezorpsiyon meydana gelir. Rezorpsiyon, kök kanalının duvarında (internal rezorpsiyon) ve kökün dış yüzeyinde (external rezorpsiyon veya servikal rezorpsiyon) görülür ve geçici veya ilerleyici olabilir. Tanı klinik ve radyografik bulgulara dayanarak konulabilir. Diş kökü rezorpsiyonu genellikle nispeten hafif klinik belirtiler gösterdiğinden veya hiç görülmediğinden hasta iyice muayene edilmelidir. Ancak nihai tanı sonuçta radyografik verilerle doğrulanır. Bu bağlamda konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) bilgilendirici olabilir. Bu olgu sunumunun amacı external kök rezorpsiyonu bulunan dişin endodontik tedavisini ve dikkat edilmesi gereken kuralları ortaya koymaktadır. 25 yaşındaki kadın hasta sol alt bölgede ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede 36 numaralı kanal tedavili dişin distal kökünde rezorpsiyon tespit edildi. Kök kanal tedavisinin yenilenmesine karar verildi. Distal kökün apikalinde mineral trioxide aggregate ile plug yapıldı ve kanallar gutta perka ile doldurularak daimi restorasyon tamamlandı. Diş asemptomatik şekilde ağız içindeki işlevine devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: External kök rezorpsiyonu, Kök kanal tedavisi, Mineral trioxide aggregate

Retreatment of a Tooth with External Root Resorption: A Case Report

Root resorption is of main concern to the endodontists. Dental clinicians can be faced with difficult diagnostic and treatment decisions with respect to tooth resorption. Inflammatory resorption occurs when the preentin or preementum becomes mineralized, mechanically damaged or scraped off. 1,2 Resorption is seen on the wall of the root canal (internal resorption) and on the external surface of the root (external resorption or cervical resorption) and it may be transient or progressive. The diagnosis can be made based on clinical and radiographic presentation. The patient should thoroughly be examined since tooth root resorption commonly has relatively mild clinical manifestations or none. However, the final diagnosis is ultimately confirmed by radiographic data. In this regard, cone beam computed tomography (CBCT) can be informative. The purpose of this case report is to reveal the endodontic treatment of a tooth with external root resorption and the rules to be taken into consideration. A 25-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of pain in the lower left region. During the clinical and radiographic examination, resorption was detected in the distal root of the root canal-treated tooth number 36. It was decided to renew the root canal treatment. A plug was made with mineral trioxide aggregate at the apical part of the distal root and the permanent restoration was completed by filling the canals with gutta percha. The tooth continues to function in the mouth asymptotically.

Keywords: External root resorption, Root canal treatment, Mineral trioxide aggregate

DP92

Apikal Rezeksiyonda Başarısızlık Sebebi: İlave Kanal Anatomisi

Merve KÜÇÜKKAYA¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: mervekkaya@windowslive.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kanal içerisinden pürülan eksuda akışı bulunan sağ üst lateral dişin tekrarlayan kök kanal tedavisi sonrası apikal rezeksiyon ile tedavisinin başarısını değerlendirmektir.

Olgu sunumu: 29 yaşında kadın hasta yüzünde şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. 12 numaralı dişinde daha önce yapılmış kanal tedavisi mevcuttu. Hastada ekstraoral şişlik ve intraoral bölgede fistül yolu bulunmaktaydı. Perküsyon ve palpasyonda ağrı mevcuttu. Mevcut kanal tedavisi uzaklaştırıldı. Kanal içerisine kalsiyum hidroksit yerleştirildi. Diğer randevularda fistül yolu formasyonu iyileşmedi ve kanal içi drenaj kesilmedi. Apikal rezeksiyon yapılmasına karar verildi. Rezeksiyondan sonraki kontrollerde hastanın fistül yolu iyileşmiş ve herhangi bir semptomu bulunmamaktaydı. Hasta kliniğimize ameliyat işleminden 7 ay sonra tekrar fistül oluşumu şikayeti ile başvurdu. Hastadan CBCT alındı. CBCT'ye göre ikinci ayrı bir kök ve kanal saptandı. Mikroskop altında kavite açıldıktan sonra ikinci kanal bulundu. Dişin kemomekanik preparasyonu tamamlandıktan sonra kalsiyum hidroksit medikasyonu yapıldı. Kanal tedavisi tamamlandıktan sonra semptomları tamamen geçen hastanın takiplerine devam etmekteyiz.

Sonuçlar: Başarısız kök kanal tedavilerinde üç boyutlu görüntülemenin doğru teşhis ve tedavi sürecinde yadsınmaz bir etkisi bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, retreatment, üç boyutlu görüntüleme, ilave kanal, CBCT

Reason for Failure in Apical Resection: Additional Canal Anatomy

Purpose: The purpose of this case report is to evaluate the success of the treatment of the upper right lateral tooth with purulent exudate flow through the canal with apical resection after repeated root canal treatment.

Case report: A 29-year-old female patient applied to our clinic with complaints of swelling and pain on her face. There was previous root canal treatment on tooth number 12. The patient had extraoral swelling and a fistula in the intraoral region. There was pain on percussion and palpation. The existing root canal treatment was removed. Calcium hydroxide was placed into the canal. At other appointments, the fistula formation did not improve and intracanal drainage was not interrupted. It was decided to perform apical resection. In the follow-up checks after the resection, the patient's fistula tract was healed and he did not have any symptoms. The patient applied to our clinic with the complaint of fistula formation again 7 months after the surgery. CBCT was taken from the patient. According to CBCT, a second separate root and canal were detected. After opening the cavity under the microscope, the second channel was found. After the chemomechanical preparation of the tooth was completed, calcium hydroxide medication was applied. After the root canal treatment is completed, we continue to follow up the patient whose symptoms have completely disappeared.

Conclusions: Three-dimensional imaging has an undeniable effect on the correct diagnosis and treatment process in unsuccessful root canal treatments.

Keywords: Keywords: apical resection, retreatment, three-dimensional, additional canal, CBCT

DP93

Liken Planus: Bir Vaka Raporu

Cemile Nur YILDIRIM¹, Ali ALTINDAĞ¹

¹Neü Diş

Sorumlu Yazar: yildirimcemilenur@gmail.com

Giriş: Liken planus ciltte ve mukoza membranlarında sık görülen kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Liken planus ilk defa 1869 yılında tanımlanmıştır. Kadınlarda erkeklere oranla (2/1) daha fazla görülmektedir. Orta yaş ve üstü bireyler daha çok etkilenmektedir. Oral liken planus, tek başına görülebildiği gibi deri lezyonları ile birlikte de bulunabilir. Oral liken planus retiküler, eritematöz(atrofik) ve eroziv(ülser, büllöz) olmak üzere üç çeşit klinik formda görülebilir. En sık yanak mukozasında, dil sırtında ve daha seyrek olarak diş etinde görülür. Daha çok bilateral ve simetrik olarak asemptomatik şekilde izlenir. Retiküler tipte, papüller veya plaklar arasında uzanan beyaz çizgiler şeklinde ağsı bir görüntü (Wickham çizgileri) vardır. Hasta lezyonun varlığından genellikle habersizdir. Eritematöz tip küçük, beyaz papüller veya plaklar şeklinde görülür. Bu lezyonla beraber diş etinde deskuamatif gingivitis de görülür. Eroziv tip ise, yırtılmış büllöz lezyonlar şeklindedir. Bu hastalarda beslenme sırasında ağrı oluşabilir. Ayrıca anogenital bölge, konjunktiva, özefagus ve larenks gibi ekstraoral mukozal bölgeler de etkilenebilir. Liken planus malign transformasyon gösterebilmektedir. Bu sebeple klinik tanıda displazi ve malignite ayırıcı tanısı için biyopsi yapılmalıdır. Tedavisinde topikal kortikosteroidler, topikal siklosporin-A, topikal hiyaluronik asid ve CO2 lazer kullanılabilir.

Vaka Raporu: 57 yaşında, tip-2 diabeti olan ancak medikal bir tedavi altında olmayan kadın hasta kliniğimize 24-25 nolu dişlerine yapılan sabit protetik restorasyonun desimante olması sebebiyle başvurmuştur. Yapılan radyolojik muayenede ortopantogramik görüntüde 36 nolu dişte aproksimal çürük ayrıca sağ alt-üst ve sol alt kadrantlarda dağınık şekilde bulunan yabancı cisim(metal) opasiteleri mevcuttur. Yapılan ekstraoral muayene normal olup, intraoral muayenede 38 nolu dişin kolesinde çürük; 37-38 nolu dişlerin bukkal dişetinde ve bilateral bukkal mukozada liken planus olduğu düşünülen ağsı ve hafif yüzeyden kabarık plak tarzında beyaz lezyonlar tespit edilmiştir. Hastada termal ve asidik hassasiyetlerin mevcut olduğu öğrenilmiştir. Hastaya triamsinolon asetonid 40 mg/mL ampul enjeksiyonu önerilmiştir.

Sonuç: Oral liken planus sistemik hastalıklar ile ilişkili olarak seyredebilir. İlk dental muayene esnasında tespiti ve tedavisi özellikle malignite açısından önem taşımaktadır. Oral hijyenin sağlanması, predispozan faktörlerin ortadan kaldırılması ve genellikle sistemik kullanıma gerek kalmadan topikal kortikosteroidler ile oral liken planusunun tedavisi mümkündür.

Anahtar Kelimeler: liken planus, beyaz lezyon, oral lezyon

Lichen Planus: A Case Report

Introduction: Lichen planus is a common chronic inflammatory disease of the skin and mucous membranes. Lichen planus was first described in 1869. It is more common in women than in men (2/1). Oral lichen planus can occur alone or with skin lesions. Oral lichen planus can be seen in three types of clinical forms: reticular, erythematous (atrophic) and erosive (ulcerated, bullous). It is most commonly seen in the buccal mucosa, dorsum of the tongue, and less commonly in the gums. It is observed mostly bilaterally and symmetrically asymptomatic. In the reticular type, there is a reticular appearance (Wickham lines) in the form of white lines extending between papules or plaques. The patient is usually unaware of the existence of the lesion. The erythematous type appears as small, white papules or plaques. Along with this lesion, desquamative gingivitis is also seen in the gums. The erosive type is in the form of ruptured bullous lesions. Pain may occur during feeding in these patients. Additionally, extraoral mucosal areas such as the anogenital region, conjunctiva, esophagus and larynx may also be affected. Lichen planus can show malignant transformation. For this reason, a biopsy should be performed for the differential diagnosis of dysplasia and malignancy in clinical diagnosis.

Case Report: A 57-year-old female patient who had type-2 diabetes but was not under medical treatment applied to our clinic because the fixed prosthetic restoration on her teeth numbered 24-25 had deteriorated. In the radiological examination, there is approximal caries in tooth number 36 in the orthopantogramic image, as well as foreign body (metal) opacities scattered in the upper-right and lower-left quadrants. The extraoral examination was normal, but in the intraoral examination, there was decay in the collar of tooth number 38; White lesions in the form of reticulated and slightly raised plaques, thought to be lichen planus, were detected on the buccal gums and bilateral buccal mucosa of teeth 37-38. It was learned that the patient had thermal and acidic sensitivities. Triamcinolone acetonide 40 mg/mL ampoule injection was recommended to the patient.

Conclusion: OLP may be associated with systemic diseases. Its detection and treatment during the first dental examination is especially important for malignancy. It is possible to treat oral lichen planus by ensuring oral hygiene, eliminating predisposing factors, and using topical corticosteroids, usually without the need for systemic use.

Keywords: lichen planus, white lesion, oral lesion

DP94

Kronik Apikal Lezyonlu Kanal Tedavili Dişin Kanal Tedavisi Yenilenmesi ve CAD-CAM İle İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu

Fatma GÜRBÜZ¹, Yakup ÜSTÜN¹

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Kayseri, Türkiye
Sorumlu Yazar: fatmagurbuz@erciyes.edu.tr

Amaç: İleri derecede madde kaybı bulunan kronik apikal lezyonlu dişlerde kanal tedavisi yenilenmesi sonrasında diş sert dokulardaki madde kaybının rehabilitasyonu için indirekt endokron restorasyonu yapılabilmektedir. Bu olgu sunumunda kanal tedavisi yenilenmesi ve ardından dişin restorasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: Kırk dört yaşındaki erkek hasta Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı kliniğine sağ alt büyük azı bölgesinde mevcut olan şikayetiyle başvurmuştur. Hastadan alınan anamnezde, sistemik bir hastalığının mevcut olmadığı öğrenilmiştir. Klinik incelemede, 46 numaralı dişte geniş bir kompozit restorasyon ve sekonder çürük varlığı gözlenmiştir. Diş periodontal olarak sağlıklı olup perküsyon testine pozitif, palpasyon testine negatif cevap vermiştir. Radyografik incelemede 46 numaralı dişte daha önceden yapılmış yetersiz bir kanal tedavisi ve periapikal lezyon varlığı gözlenmiştir. Tüm bu incelemeler sonucunda ilgili dişe kanal tedavisi yenilenmesi ve Bilgisayar Destekli Tasarım-Bilgisayar Destekli Üretim (CAD-CAM) yöntemiyle indirekt restorasyon yapılmasına karar verilmiştir. Lastik örtü izolasyonu altında giriş kavitesi açılmıştır. Eski kanal dolgusu söküldükten sonra apeks bulucu ile çalışma boyu tespiti yapılmıştır. Preparasyon sırasında 3 ml %2'lik NaOCl ile irrigasyon yapılmıştır. Son irrigasyon için 3 ml %17'lik EDTA, 3 ml %2'lik NaOCl ve 5 ml serum fizyolojik kullanılmıştır. Kanallar kâğıt konularla kurutulmuştur. Kanal dolgusu tamamlandıktan sonra CAD-CAM ile indirekt restorasyon için ilgili diş uygun şekilde prepare edilmiştir. Ardından ağız içi tarayıcı (Primescan, Dentsply Sirona) ile dişin üç boyutlu ölçüsü alınmıştır ve zirkonla güçlendirilmiş LiSi (Celtra Duo) materyalinden restorasyon üretilmiştir. Üretilen restorasyon hidroflorik asitle pürüzlendirilmiştir ve restorasyonun iç yüzeyine silan uygulanmıştır. Diş lastik örtü izolasyonu altında ortofosforik asitle pürüzlendirilip adeziv rezin uygulandıktan sonra simantasyon dualcure rezin siman (Panavia SA Cement Plus, Okayama, Japonya) ile tamamlanmıştır.

Sonuç: Altı aylık takip sonrasında ilgili dişin asemptomatik ve periodontal lezyonun iyileşmekte olduğu görülmüştür. Retreatment ve indirekt endokron restorasyonu kronik apikal lezyonlu dişlerde başarılı bir tedavi olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: CAD-CAM, endokron, indirekt restorasyon, kanal yenileme.

Retreatment and Indirect Endocrown Restoration with CAD-CAM of a Root Canal Treated Tooth with Chronic Apical Lesion

Objective: Indirect endocrown restoration can be performed to rehabilitate the loss of material in the dental hard tissues after retreatment in teeth with chronic apical lesion, in this case report retreatment and subsequent restoration of the tooth is described.

Case Report: A forty-four-year-old male patient applied to Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, with a complaint in the lower right molar area. According to the anamnesis taken from the patient, it was learned that he did not have any systemic disease. In clinical examination, a large composite restoration and the presence of secondary caries were observed in tooth number 46. The tooth is periodontal healthy and responded positively to the percussion test and negatively to the palpation test. In the radiographic examination, a previous inadequate root canal treatment and the presence of a periapical lesion were observed in tooth number 46. As a result of all these examinations, it was decided to renew the root canal treatment for the relevant tooth and perform an indirect restoration using the Computer Aided Design-Computer Aided Manufacturing (CAD-CAM) method. The endodontic access cavity was opened under the rubber dam insulation. After the old canal filling was removed, the working length was determined with the apex locator. During the preparation, irrigation was performed with 3 ml of 2% NaOCl. For the final irrigation, 3 ml of 17% EDTA, 3 ml of 2% NaOCl and 5 ml of physiological saline were used. The canals were dried with paper points. After the canal filling was completed, the relevant tooth was appropriately prepared for indirect restoration with CAD-CAM. Then, a three-dimensional measurement of the tooth was taken with an intraoral scanner (Primescan, Dentsply Sirona) and a restoration was produced from zircon-reinforced LiSi (Celtra Duo) material. The produced restoration was etched with hydrofluoric acid and silane was applied to the inner surface of the restoration. After the tooth was roughened with orthophosphoric acid under rubber dam insulation and adhesive resin was applied, cementation was completed with dualcure resin cement (Panavia SA Cement Plus, Okayama, Japan).

Result: After six months of follow-up, it was observed that the relevant tooth was asymptomatic and the periodontal lesion was healing. Retreatment and indirect endocrown restoration can be considered a successful treatment for teeth with chronic apical lesions.

Keywords: CAD-CAM, endocrown, indirect restoration, retreatment.

DP95

Travma Sonucu Oluşan Kırık Dişin Kendi Kırık Parçasıyla Restorasyonu

Altınay DALKILIÇ¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: altinay.dalkilic@erbakan.edu.tr

Giriş: Travmatik diş kırıkları, dişlerin maruz kaldığı anlık ve kuvvetli darbelerle, kuronlarda çatlak ve/veya kırıklar olabilir. Ön diş kırıkları, ağrı, fonksiyon kaybı ve kötü bir görüntünün yanı sıra hasta psikolojisinde oluşturduğu etkiden dolayı özel bir öneme sahiptir.

Materyal ve Yöntem: Kliniğimize başvuran 17 yaşındaki erkek hasta, aldığı darbe sonucunda sol santral dişinin orta üçlü seviyesinde horizontal kırık meydana gelmiştir. Hastanın kuru ortamda peçete içinde getirdiği kırık parça serum fizyolojik sıvısında rehidratasyon amacıyla bekletildi. Kırık parça ve dişin uyumu incelendi ve sorun görülmedi. Hastaya rubberdam uygulanarak izolasyon sağlandı. Kırık parça ve dişin ilgili mine yüzeylerine 30 saniye süreyle %37 fosforik asit jel (Imicryl Panora 200) uygulandı. Asit yıkandıktan ve yüzey kurutulduktan sonra izolasyon sağlandı. Dişin ve kırık parçanın kırık yüzeylerine Clearfil SE Bond (Kuraray, Japonya) primer, microbrush kullanılarak 20 saniye boyunca uygulandıktan sonra 5 saniye havayla kurutuldu. Bonding ajan da aynı yöntemle yüzeye uygulanıp 5 saniye kadar havayla kurutulduktan sonra güçlü bir ışık kaynağıyla her yönden 40 saniye polimerize edildi(Woodpecker). Kırık hattı, çizgi şeklinde belirgin olup estetik görüntüyü bozduğu için aşındırılarak adeziv prosedürlerin ardından çok az Estelite Sigma Quick OA2(Tokuyama) ve Clearfil Majesty Esthetic A2(Kuraray, Japan) kompozit yüzeye yerleştirilerek polimerize edildi. Polimerizasyon tamamlandıktan sonra alüminyum oksit disklerin (Kerr, Optidick, US) kalın gren den ince grene kullanılarak bitirme ve polisaj işlemleri gerçekleştirildi. Hasta 2 hafta 1 ay,3 ay ve 6 ay sonra kontrole çağırıldı.

Sonuç: Uygulanan tedavi sonrasında ve takiplerde fonksiyonel, fonetik ve estetik açıdan uygulanan restorasyonun başarılı olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: ön, estetik, kırık, travma

Restoration of a Traumatically Fractured Tooth with Its Own Fracture Fragment

Introduction: Traumatic dental fractures are sudden and strong impacts to the teeth, which may result in cracks and/or fractures in the crowns. Anterior tooth fractures are of particular importance because of the pain, loss of function and poor appearance, as well as the impact on the patient's psychology.

Materials And Methods: A 17-year-old male patient was admitted to our clinic with a horizontal fracture at the level of the middle third of the left central tooth as a result of a blow. The fracture fragment, which the patient brought in a napkin in a dry environment, was kept in saline for rehydration. The compatibility of the fracture fragment and the tooth was examined and no problem was observed. The patient was isolated by applying rubberdam. 37% phosphoric acid gel (Imicryl Panora 200) was applied to the relevant enamel surfaces of the fractured piece and tooth for 30 seconds. Isolation was achieved after the acid was washed off and the surface was dried. Clearfil SE Bond (Kuraray, Japan) primer was applied to the fractured surfaces of the tooth and the fractured piece using a microbrush for 20 seconds and then air dried for 5 seconds. The bonding agent was applied to the surface with the same method, air dried for 5 seconds and then polymerized for 40 seconds in all directions with a strong light source (Woodpecker). Since the fracture line was prominent in the form of a line and disrupted the aesthetic appearance, very little Estelite Sigma Quick OA2 (Tokuyama) and Clearfil Majesty Esthetic A2 (Kuraray, Japan) were placed on the composite surface and polymerized after abrasive adhesive procedures. After the polymerization was completed, finishing and polishing processes were performed by using aluminum oxide discs (Kerr, Optidick, US) from thick grain to fine grain. The patient was called for control after 2 weeks,1 month,3 months and 6 months.

Conclusion: After the treatment and at the follow-up, it was seen that the restoration was successful in terms of functional, phonetic and aesthetic aspects.

Keywords: anterior, aesthetic, fracture,trauma

DP96

Yüksek Çürük Riskli Hastada Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı

Kadriye FIDAN¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Konya, Türkiye
Sorumlu Yazar: kadriye.fidan@erbakan.edu.tr

Amaç: Optimal koşullarda yapılmayan ve hastanın hijyen alışkanlıklarının yeterli olmadığı durumlarda renklenme, kırılma, sekonder çürük oluşumu gibi nedenlerle restorasyonların tamiri veya yenilenmesi gerekebilmektedir. Uygun olmayan restorasyonlar ve çürük nedeni ile kaybolan estetik ve fonksiyonel özellikler direkt kompozit rezin tabakalama yöntemi ile geri kazandırılabilir.

Materyal ve Yöntem: Alt ve üst dişlerinde yaygın çürükleri bulunan 19 yaşındaki erkek hasta, dişlerinin tedavisi için kliniğe başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın sistemik rahatsızlığı olmadığı sigara kullanımı olduğu öğrenilmiştir. Ağız içi muayenesinde nerdeyse tüm dişlerinde servikal ve aproksimal çürük lezyonları tespit edilmiştir.

Okluzyonda kontrendikasyona neden olacak bir ilişkiye rastlanmamış olup radyografik ve klinik bulgulara dayanarak 17, 27 numaralı dişlere endodontik tedavinin ardından madde kaybı fazla olduğu için kuron tedavisi, geri kalan çürük dişlere ise restoratif tedavi planlanmıştır.

Periodontal tedavinin ardından hastanın üst anterior dişlerindeki eski restorasyonlar uzaklaştırılmış, restorasyonların altındaki ikincil çürükler ve posterior dişlerdeki çürük lezyonları temizlenip kompozit restorasyonlar ile tedavi edilmiştir.

İzolasyonu takiben, %37'lik ortofosforik asit (Etching Gel, Kerr, USA) ve bonding ajan (Clearfill Bond, Kuraray, USA) uygulamaları yapılmıştır. Anterior dişlere (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray) posterior dişlere (Tokuyama Posterior, Tokyo, Japonya) kompozit rezinleri tabakalama yöntemiyle uygulanmış ve polimerize edilmiştir. Cila ve polisaj işlemleri anterior dişlere polisaj diskleriyle (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) posterior dişlere silikon lastik diskler (Twist Dia, Kuraray) ile uygulanmıştır.

Tartışma: Yüksek çürük riskli bireylerde tedavi planlaması birçok faktörden etkilenen, farklı branşların entegre çalışması ile yürütülmesi gereken kompleks bir durumdur. Yapılan tedavilerin başarısı ve devamlılığı takip süreci ile yakından ilişkilidir. Bununla birlikte bireylere daha erken yaşlarda ağız bakım alışkanlıklarının kazandırılmasının ve bireylerin bu konuda bilgilendirilmelerinin oldukça önemli olduğu düşünülmektedir.

Sonuç: Hastanın endodontik ve restoratif tedavileri bitmiş olup protetik tedavisi devam etmektedir. 8 aylık takip sürecinin sonunda, klinik muayenede anterior restorasyonlarda defekt veya kırığa rastlanmamıştır. Direkt kompozit materyallerle yapılan estetik restorasyonların bu vakada hem estetik hem fonksiyonel olarak başarılı olduğu gözlenmiştir. Bu yaklaşım gelecekte yapılabilecek diğer restorasyon alternatiflerine göre daha konservatif bir yaklaşım sunmakta ve olası ileri protetik tedaviler için altyapı oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: çürük, estetik, tedavi, direkt kompozit

High Caries Risk Patient Multidisciplinary Treatment Approach

Aim: In cases where restorations are not performed optimally and the patient's hygiene habits are insufficient, restoration repair or renewal may become necessary due to issues such as discoloration, fracture, and secondary caries formation. The lost aesthetic and functional properties resulting from inadequate restorations and caries can be regained through the direct application of composite resin layering technique.

Materials and Methods: A 19-year-old male patient with extensive caries in his upper and lower teeth was admitted to our clinic. Anamnesis revealed no systemic illness but confirmed smoking habits. Intraoral examination revealed cervical and approximal caries lesions in almost all teeth. No occlusal contraindications were observed. Based on radiographic and clinical findings, endodontic treatment was planned for teeth 17, 27 followed by crown treatment because of the high loss of material, and restorative treatment was planned for the remaining carious teeth. After periodontal treatment, the old restorations on the patient's upper anterior teeth were removed, secondary caries under the restorations and caries lesions on the posterior teeth were cleaned and treated with composite restorations. Following isolation, 37% orthophosphoric acid (Etching Gel, Kerr, USA) and bonding agent (Clearfill Bond, Kuraray, USA) were applied. Composite resins (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray) were applied to the anterior teeth (Clearfil Majesty Esthetic, Kuraray) and posterior teeth (Tokuyama Posterior, Tokyo, Japan) by layering method and polymerized. Polishing were performed on the anterior teeth with polishing discs (Sof-Lex, 3M ESPE, USA) and on the posterior teeth with silicone rubber discs (Twist Dia, Kuraray).

Discussion: Treatment planning for high caries risk individuals is complex and requires integration of various disciplines. Success and continuity of treatments are closely linked to follow-up processes. Early establishment of oral hygiene habits and patient education are considered crucial.

Results: The patient's endodontic and restorative treatments are completed, with prosthetic treatment ongoing. After an 8-month follow-up, no defects or fractures were observed in anterior restorations during clinical examination. Aesthetic restorations using direct composite materials were successful both aesthetically and functionally, providing a conservative approach compared to other restoration alternatives and laying groundwork for possible advanced prosthetic treatments.

Keywords: caries, aesthetic, treatment, direct composite

DP97

Travmatik Ülser Tedavisinde İntralezyonel Kortikosteroid Enjeksiyonu: Vaka Raporu

Taha ZİREK¹, Güldane MAĞAT¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: tahazirek0825@gmail.com

Giriş: Travmaya bağlı oral lezyonlar diş hekimliğinde nispeten yaygın görülen bir durumdur. Travmatik ülser genellikle eritematöz, düzensiz kenarlı ve psödomembranla kaplı tabanı olan tek bir lezyondur. Oral travmatik lezyonlar akut ve kronik olarak ikiye ayrılır. Travmatik lezyonların klinik görünümü önemli ölçüde değişiklik gösterir ve nedenleri ile etkileri genellikle ayrıntılı klinik muayene ile belirlenebilir. Ağız boşluğundaki kronik travmatik ülser genellikle dil kenarının arka veya orta üçte birinde veya yanak mukozasının oklüzal ekseninin arka üçte birinde gelişmektedir.

Vaka Raporu: 22 yaşında sistemik olarak sağlıklı sigara kullanmayan erkek hasta, sol yanak mukozasında bir aydır bulunan ağrısız lezyon nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın intraoral muayenesinde sol yanak mukozası oklüzal eksen hizasında çevresi eritemli ortası ülser lezyon tespit edildi. Lezyonun olduğu bölgede hastanın 38 numaralı dişinin yarı gömülü, 28 numaralı dişinin ise uzadığı ve hastanın ağız kapama esnasında yanak mukozasını ısırdığı görülmüştür. Lezyona insizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik incelemeye gönderildi. Klinik ve patolojik inceleme sonucu travmatik ülser teşhisi konuldu. Hastanın yarı gömülü 38 numaralı dişi çekildi. Hastaya önce haftada bir kere olmak üzere ayda dört kere sonra iki haftada bir kere olmak üzere ayda iki kere intralezyonel kortikosteroid uygulaması yapıldı. Takip eden dönemde hastaya klabetazol propiyonat (%0.05)-orafix kombinasyonu reçete edildi. Hastanın en son muayenesinde lezyonun iyileştiği tespit edildi.

Sonuç: Kronik travmatik oral ülser tedavisinde kronik travma etkeninin ortadan kaldırılmasını takiben intralezyonel kortikosteroid kullanımı lezyonun iyileşmesinde etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Travmatik ülser, intralezyonel kortikosteroid, bukkal mukoza

Intralesional Corticosteroid Injection in the Treatment of Traumatic Ulcer: Case Report

Introduction: Trauma-related oral lesions are a relatively common condition in dentistry. A traumatic ulcer is usually a single lesion with erythematous, irregular edges and a pseudomembrane-covered base. Oral traumatic lesions are divided into acute and chronic. The clinical presentation of traumatic lesions varies considerably, and their causes and effects can usually be determined by detailed clinical examination. Chronic traumatic ulcer in the oral cavity usually develops in the posterior or middle third of the edge of the tongue or in the posterior third of the occlusal axis of the buccal mucosa.

Case Report: A 22-year-old systemically healthy, non-smoking male patient was admitted to our clinic due to a painless lesion on his left cheek mucosa that had been present for a month. In the intraoral examination of the patient, a lesion with erythematous surroundings and ulcers in the middle was detected on the left cheek mucosa at the level of the occlusal axis. In the area where the lesion was located, it was observed that the patient's tooth number 38 was half buried, tooth number 28 was elongated and the patient bit the cheek mucosa while closing the mouth. An incisional biopsy was performed on the lesion and sent for histopathological examination. As a result of clinical and pathological examination, a diagnosis of traumatic ulcer was made. The patient's half-buried tooth number 38 was extracted. The patient was administered intralesional corticosteroids, first once a week, four times a month, then once every two weeks, twice a month. In the following period, the patient was prescribed clabetazol propionate (0.05%)-orafix combination. At the patient's last examination, it was determined that the lesion had healed.

Conclusion: In the treatment of chronic traumatic oral ulcer, the use of intralesional corticosteroids following the elimination of the chronic trauma factor is an effective method in healing the lesion.

Keywords: Traumatic ulcer, intralesional corticosteroid, buccal mucosa

DP98

Radix Entomolarise Sahip Dişin Kök Kanal Tedavisi

Ebru YILDIZ DAL¹, Özge ÖZDEMİR¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: ebrudal@sdu.edu.tr

Bu vakada radix entomolaris bulunduran sağ alt birinci büyük azı dişin kök kanal tedavisinin yapılması ve fonksiyonda kalması amaçlandı. Sistemik olarak sağlıklı 22 yaşında erkek hasta sağ alt birinci büyük azı dişinde gece ağrısı şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede perküsyon pozitif; palpasyona negatif yanıt alınmıştır. Radyolojik incelemede sağ alt birinci büyük azı dişin disto-lingualinde ekstra bir kök görüldü. Dişin anatomik varyasyonu göz önünde bulundurularak kök kanal tedavisi tek kon tekniği ile tek seansta tamamlandı. Kök kanal tedavisi tamamlanan diş asemptomatik ve fonksiyoneldi. Dişin takibi devam etmektedir. Radix entomolaris klinik ve radyolojik olarak doğru teşhis edildiği zaman bulunamayan kanal olasılıkları azaltılabilir ve kök kanal tedavi başarı oranı artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: radix entomolaris, morfoloji, anatomik varyasyon

Root Canal Treatment of The Tooth with Radix Entomolaris

In this case, the aim was to perform root canal treatment of the lower right first molar tooth with radix entomolaris and keep it functional. A systemically healthy 22-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of night pain in his lower right first molar. On clinical examination, percussion is positive; There was a negative response to palpation. In the radiological examination, an extra root was seen on the disto-lingual side of the lower right first molar. Considering the anatomical variation of the tooth, root canal treatment was completed in a single session with the single cone technique. The tooth whose root canal treatment was completed was asymptomatic and functional. The follow-up of the tooth continues. When Radix entomolaris is diagnosed correctly clinically and radiologically, the possibility of missing canals can be reduced and the success rate of root canal treatment can be increased.

Keywords: radix entomolaris, morphology, anatomical variation

DP100

Home Bleaching Uygulamasının Renklenmiş Rezin Bazlı Kompozitler Üzerine Etkisi

Esra KANGALCI¹, Ayşegül HEZER¹, Nurgül ÇETİN TUNCER¹, Çağatay BARUTÇUGIL¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: esrakangalci@akdeniz.edu.tr

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı rezin bazlı kompozitlerde cilalamanın ve kahve lekelenmelerinin giderilmesi için home bleaching ajanı kullanımının restorasyonların renk stabilitesi üzerindeki etkisini araştırmaktır.

Materyal ve Metotlar: Rezin bazlı kompozitten hazırlanan örnekler farklı cilalama yöntemlerine göre rastgele 5 gruba ayrılmıştır (n = 5); G1: Kontrol, G2: Identoflex (Kerr), G3: Composoft (EVE), G4: Diapolisher Paste (GC) ve G5: Twist Dia (Kuraray). Cilalama işlemleri sonrası başlangıç renk ölçümleri yapılmış, ardından her 100 ml su için 3.6-gram filtre kahve ile hazırlanan kahve solüsyonuna daldırılmıştır. Kahve solüsyonundan 7 gün sonunda çıkarılan numuneler renk ölçümü sonrası home bleaching ajanında 8 saat ardından distile suda 16 saat olacak şekilde 7 gün boyunca bekletilmiştir. Renk ölçümleri başlangıç (T0), 7. gün kahve sonrası (T1), ve 14.gün beyazlatma sonrası (T2), olarak CIELab renk sistemine göre klinik spektrofotometre (VITA Easyshade) kullanılarak yapılmıştır. Renk değişimlerini (ΔE) değerlendirmek için tek yönlü varyans analizi (One-way ANOVA), Tukey post-hoc testi istatistiksel analizleri kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler doğrultusunda kahvede bekleme (T1) ardından home bleaching (T2) sonrasında en düşük ΔE değerini G5 ($4,75 \pm 0,76$) gösterirken, G3 ($8,87 \pm 1,49$) tüm gruplardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Başlangıç (T0) ile home bleaching (T2) sonrasında ölçülen ΔE değerleri kıyaslandığında ise en düşük ΔE değerini G3 ($1,09 \pm 0,57$) gösterirken, G1 ($3,52 \pm 1,4$) tüm gruplardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.

Sonuçlar: Rezin bazlı kompozitlerde kahve kullanımı sonrası oluşan renklemelerin giderilmesinde home bleaching ajanı kullanımı etkili bir yöntemdir. Ayrıca uygun bir cilalama yöntemi kullanımı home bleaching ajanının etkinliği üzerinde pozitif bir etki sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Rezin bazlı kompozit, renk stabilitesi, cilalama, home bleaching

The Effect of Home Bleaching on Colored Resin-Based Composites

Aim: The aim of this in vitro study was to investigate the effect of polishing resin-based composites and the use of a home bleaching agent for the removal of coffee staining on the color stability of restorations.

Material and Methods: Specimens prepared from resin-based composite were randomly divided into 5 groups (n = 5) according to different polishing methods; G1: Control, G2: Identoflex (Kerr), G3: Composoft (EVE), G4: Diapolisher Paste (GC) and G5: Twist Dia (Kuraray). After the polishing process, initial color measurements were made and then immersed in a coffee solution prepared with 3.6 grams of filter coffee per 100 ml of water. Samples removed from the coffee solution at the end of 7 days were kept in home bleaching agent for 8 hours and then in distilled water for 16 hours for 7 days after color measurement. Color measurements were performed at baseline (T0), 7 days after coffee (T1), and 14 days after bleaching (T2) using a clinical spectrophotometer (VITA Easyshade) according to the CIELab color system. One-way analysis of variance (One-way ANOVA), Tukey post-hoc test statistical analyses were used to evaluate color changes (ΔE) and significance level was set as $p \leq 0.05$.

Results: According to the data obtained, G5 (4.75 ± 0.76) showed the lowest ΔE value after coffee soaking (T1) followed by home bleaching (T2), while G3 (8.87 ± 1.49) was significantly higher than all groups. When the ΔE values measured after baseline (T0) and home bleaching (T2) were compared, G3 (1.09 ± 0.57) showed the lowest ΔE value, while G1 (3.52 ± 1.4) was significantly higher than all groups.

Conclusions: The use of a home bleaching agent is an effective method for the removal of discoloration after the use of coffee in resin-based composites. In addition, the use of a suitable polishing method can have a positive effect on the effectiveness of the home bleaching agent.

Keywords: Resin-based composite, color stability, polishing, home bleaching

DP101

Farklı Bileşenlere Sahip Güncel Adezivlerin Dentine Bağlanma Dayanımının İncelenmesi

Menekşe ERSOYSAL¹, Meltem AKBABA¹, Nurgül ÇETİN TUNCER¹, Çağatay BARUTÇUGIL¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: menekseersoyal@akdeniz.edu.tr

Amaç: Bu in vitro çalışmada, solvent içeren ve içermeyen bondların dentine bağlanma dayanımının mikrotensil bağlanma dayanımını (μ TBS) testi kullanılarak karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metod: Çalışmada çekilmiş çürüksüz 8 adet insan molar dişi kullanılmıştır. Okluzal mine su soğutması altında düşük hızlı elmas testere ve hassas kesme cihazı kullanılarak uzaklaştırıldıktan sonra dentin yüzeyleri adeziv uygulanmadan 600 gritlik SiC zımpara ile su soğutması altında zımparalanmış ve örnekler rastgele 4 gruba ayrılmıştır. G1= Bond1-SF (Pentron) / SE mod, G2= Bond1-SF (Pentron) / EAR mod, G3= Prime Bond (Dentsply) / SE mod) ve G4= Prime Bond (Dentsply) / EAR mod). Gruplara adezivler uygulandıktan sonra ilgili yüzeye 4x4x4 boyutlarında rezin bazlı mikrohibrit kompozit uygulanmıştır. Numunelerden su soğutması altında düşük hızlı elmas testere ve hassas kesme cihazı kullanılarak 1 mm (\pm 0.2 mm) kalınlığında çubuklar elde edilmiştir n=10). Bu çubuklar mikro gerilim bağlanma dayanımı (μ TBS) testi için üniversal test cihazında 1 mm/dakika kafa hızında gerilime maruz bırakılmış ve ölçümler kaydedilmiştir. Kopma modları stereomikroskop altında belirlenmiştir (Adeziv/Mix/Koheziv). Veriler tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post hoc testi ile analiz edilmiştir ($p < 0,05$).

Bulgular: Elde edilen verilere göre en düşük mikrogerilim bağlanma dayanımı değerini G2 (6.24 \pm 2.58 MPa) gösterirken, en yüksek değeri G3 (16.11 \pm 7.43 MPa) ve G4 (16.69 \pm 7.6 MPa) göstermiş ancak aralarında anlamlı bir fark bulunamamıştır. En çok görülen kopma tipi bütün grupların genelinde adeziv tip kopmalar olmuştur.

Sonuçlar: Mevcut çalışmanın bulguları doğrultusunda dentin yüzeyinde solvent içeren üniversal adezivin (Prime Bond-Dentsply) hem SE hem EAR modda kullanımında bağlanma başarısının daha iyi olduğu, solvent içermeyen bir adeziv (Bond1-SF -Pentron) kullanılacaksa EAR modun tercih edilmesi gerektiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Solvent, mikrotensil bağlanma dayanımı, self etch, etch and rinse

Bond Strength of Current Adhesives with Different Components on Dentin

Objectives: The aim of this in vitro study was to compare the bond strength of solvent-containing and solvent-free bonds to dentin using the microtensile bond strength (μ TBS) test.

Materials and Methods: Eight extracted caries-free human molars were used in the study. After the occlusal enamel was removed using a low-speed diamond saw and precision cutting device under water cooling, the dentin surfaces were sanded with 600 grit SiC sandpaper under water cooling without adhesive application and the specimens were randomly divided into 4 groups. G1= Bond1-SF (Pentron) / SE mode, G2= Bond1-SF (Pentron) / EAR mode, G3= Prime Bond (Dentsply) / SE mode) and G4= Prime Bond (Dentsply) / EAR mode). After the adhesives were applied to the groups, a 4x4x4 resin-based microhybrid composite was applied to the relevant surface. Rods with a thickness of 1 mm (\pm 0.2 mm) were obtained from the specimens using a low-speed diamond saw and precision cutting device under water cooling (n=10). These bars were subjected to tension at a head speed of 1 mm/min in a universal testing machine for microtensile bond strength (μ TBS) testing and measurements were recorded. The modes of fracture were determined under a stereomicroscope (Adhesive/Mix/Cohesive). Data were analyzed by one-way ANOVA and Tukey HSD post hoc test ($p < 0.05$).

Results: According to the data obtained, G2 (6.24 \pm 2.58 MPa) showed the lowest microtensile bond strength value, while G3 (16.11 \pm 7.43 MPa) and G4 (16.69 \pm 7.6 MPa) showed the highest value, but there was no significant difference between them. The most common fracture type was adhesive type fractures in all groups.

Conclusions: In line with the findings of the present study, it was shown that the bonding success was better when using a solvent-containing üniversal adhesive (Prime Bond-Dentsply) in both SE and EAR mode on the dentin surface, while EAR mode should be preferred if a solvent-free adhesive (Bond1-SF -Pentron) is to be used.

Keywords: Solvent, microtensile bond strength, self etch, etch and rinse

DP102

Kronik Apikal Periodontitisli Bir Dişin Cerrahisiz Endodontik Tedavi ile İyileşmesi: Bir Vaka Raporu

Kürşat ER¹, Damla ERKAL¹, Gözde BEŞKONAK¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gzdebeskonak@gmail.com

On beş yaşında ve sistemik bir hastalığı olmayan erkek bir hasta bazı dental şikayetler sebebi ile kliniğimize başvurmuştur. Yapılan intraoral ve radyografik muayenelerde, hastanın alt sağ mandibular birinci büyük azı (36 nolu) dişinde kronik bir patoloji tespit edildi ve kronik apikal periodontitis tanısı konuldu. Hastaya tedavi olarak yeniden kök kanal tedavisi planlaması yapıldı. İlk seansta eski kök kanal dolgu maddeleri el ve retreatment eğeleri ile çıkartıldı ve bu sayede kanal içinden apse drenajı sağlandı. Apsedrenajı kesilene kadar beş seans yapıldı. Son seansta drenaj kesilince, kalsiyum hidroksit kanal içi ilaç olarak kök kanallarına gönderildi ve hastaya 14 gün sonrasına randevu verildi. Sonrasında kök kanalları tek kon tekniği ile gutta-perka ve kalsiyum silikat içerikli bir kök kanal patı kullanılarak dolduruldu. Altıncı aydaki kontrolünde herhangi bir semptomu olmayan hastanın alınan radyografilerinde lezyonda küçülme görüldü. On iki aylık takibinde lezyonun neredeyse tamamen küçüldüğü ve hastanın herhangi bir semptomunun olmadığı görüldü. On sekizinci ayın sonunda neredeyse tamamen iyileşmişti. Hastanın takip seansları devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Retreatment, Periapikal lezyon, Kronik apikal periodontitis, healing*

Non-Surgical Endodontic Treatment of a Tooth with Chronic Apical Periodontitis: A Case Report

A fifteen-year-old male patient with no systemic disease was admitted to our clinic with some dental complaints. Intraoral and radiographic examinations revealed a chronic pathology in the patient's right mandibular first molar tooth (tooth 36) and it was diagnosed as a chronic apical periodontitis. A new root canal treatment was planned for the patient. In the first visit, the old root canal filling materials were removed by hand and retreatment files and thus, abscess drainage was provided through the root canals. Five visits were performed until the abscess drainage stopped. When the drainage stopped in the last visit, calcium hydroxide was sent into the root canals as an intracanal medication, and the patient was given an appointment for 14 days later. The root canals were then filled with a single cone technique using gutta-percha and a calcium silicate-based root canal sealer. At the sixth month follow-up, the patient had no symptoms and radiographs showed a shrinkage of the lesion. At the twelve-month follow-up, the lesion had almost completely shrunk, and the patient had no symptoms. At the end of the eighteenth month, the lesion was almost completely healed. The patient's follow-up visits continue.

Keywords: *Retreatment, Apical lesion, Chronic apical periodontitis, Healing*

DP103

Maksilla Anteriyorda Mukoza Şekillendirme Yapılan Hastanın Protetik Tedavisi

Kubilay BARUTCIGIL¹, Gizem ÇAPA¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gizemcapa0707@gmail.com

Giriş: Gövde tasarımları protetik tedaviler için önemlidir. Yapılacak olan pontiğin dişetine çok az temas etmesi baskı yapmaması gerekir. Kretle temas eden bölümün yüzeyleri dışbükey olmalıdır ve temizleme alanı sağlamalıdır. Ön bölgede uygulanacak restorasyonlara da bir çok faktör etki etmektedir. Dişlerin dişeti ile uyumu bunların en önemlisidir. Çekimi takiben alveol kreti ve destek periodantal dokularda doku kayıpları meydana gelir. Bu da uygulanacak olan protetik tedavilerde güçlük yaratır. Bu güçlük özellikle anterior bölgede estetik olmayan bir protez ile sonuçlanır. Eğer gövde uygun şekilde hazırlanmazsa zamanla kemikte rezorbsiyon meydana gelir, gövde ve mukoza arasında gıda birikimine eğilimli boşluklar ortaya çıkar

Olgu Sunumu: 12 13 22 ve 23 numaralı dişleri çekilen hastanın alveol kretinde çekim sonrası meydana gelen doku kaybı ve krette düzleşmeler görülmüştür. Bu şekilde yapılan bir protetik restorasyon ideal doku restorasyon uyumunu sağlamayacak ve estetik olmayacaktır. Bu sebeple hastanın doku kaybı olan çekim bölgelerine bistüri ile soket formu verilerek yumuşak doku şekillendirilmesi yapılmıştır. Yumuşak doku kaldırılarak yapılan şekillendirme sonrasında geçici protez hazırlanmıştır. Hazırlanan geçici protez üzerindeki pontiklere akışkan kompozit ile ilaveler yaparak dokuya uyumu sağlanmış ve dokuya hafif bir baskı yaparak soketten çıkan diş görünümünü elde etmek amaçlanmıştır. Eklenen akışkan kompozitin dokuya zarar vermemesi amacıyla çok fazla baskı yapmamasına özen gösterilmiştir. Hastayı düzenli aralıklarla kontrol ederek düzleşmiş kret bölgelerinde soket formu ve ovat gövde tasarımı için uygun bir alan oluşturulmuştur. Böylece hem o bölgelere gelecek olan pontiklerin ovat gövde tasarımı ile dişetinden çıkıyormuş gibi estetik görünümü elde edilmiştir hem de dokuya uyumu dişetini stimüle ederek zamanla çekilmesini engellemiştir.

Sonuç: Hastaya yapılan bu tedavi ile greft kullanımına gerek kalmadan sadece yumuşak doku kaldırılarak estetik bir gövde tasarımı sağlanmıştır. Böylece doğal bir dişeti gövde uyumu sağlanıp uygun bir papil görünümü elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: kret, rezorbsiyon, dişeti, gövde, şekillendirme

Prosthetic Treatment of a Patient with Mucosa Reshaping in the Anterior Maxilla

Introduction: Body designs are important for prosthetic treatments. The pontic to be made should have minimal contact with the gingiva and should not put pressure on it. The surfaces of the part in contact with the crest should be convex and provide a cleaning area. Many factors affect the restorations to be applied in the anterior region. The compatibility of the teeth with the gingiva is the most important of these. Following extraction, tissue loss occurs in the alveolar crest and supporting periodontal tissues. If the body is not properly prepared, bone resorption occurs over time, and gaps between the body and mucosa, which are prone to food accumulation, appear.

Case Report: The patient whose teeth numbered 12, 13, 22 and 23 were extracted showed tissue loss and flattening of the crest in the alveolar crest after extraction. A prosthetic restoration made in this way will not provide ideal tissue restoration harmony and will not be aesthetic. For this reason, soft tissue shaping was performed by giving a socket form with a scalpel to the extraction areas with tissue loss. After shaping by removing the soft tissue, a temporary prosthesis was prepared. By adding fluid composite to the pontics on the prepared temporary prosthesis, it was ensured that it was compatible with the tissue and it was aimed to obtain the appearance of the tooth coming out of the socket by applying a slight pressure on the tissue. Care was taken not to put too much pressure on the added fluid composite in order not to damage the tissue. By checking the patient at regular intervals, a suitable area was created for the socket form and ovate body design in the flattened crest areas. Thus, both the aesthetic appearance of the pontics coming to those areas was obtained as if they were coming out of the gingiva with the ovate body design, and its compatibility with the tissue stimulated the gingiva and prevented its recession over time.

Conclusions: With this treatment, an aesthetic body design was provided by removing only soft tissue without the use of grafts, thus providing a natural gingival body harmony and a suitable papillary appearance.

Keywords: crest, resorption, gingival, pontic, shaping

DP104

Kronik Apikal Apseli Alt Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Furkan EVRENDİLEK¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: furkan.evrendilek@bau.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, kronik apikal abseli dişin çift seanslı kök kanal tedavisinin başarısının değerlendirilmesidir.

Olgu sunumu: Sistemik olarak sağlıklı 35 yaşındaki erkek hasta dişetinde şişlik ve ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede 46 numaralı dişin bukkal dişetinde fistül tespit edildi. Radyolojik incelemede her iki kökte de geniş periapikal lezyonlar tespit edildi. Yapılan vitalite testine negatif yanıt alınıp aynı seans dişin endodontik tedavisine başlandı. Giriş kavitesi açıldıktan sonra çalışma boyları tespit edildi. Kök kanalları döner eğe sistemi ile apikal çap mezyal kanallarda 0.35 mm distal kanalda 0.40 mm olacak şekilde genişletilip kök kanallarına kalsiyum hidroksit yerleştirildi. İki hafta sonraki kontrol randevusunda hastanın asemptomatik olduğu ve fistülün iyileştiği izlendi. Kök kanal dolumuna karar verildi. Kök kanal dolumu gutta perka ve epoksi rezin esaslı kök kanal patı ile soğuk lateral kondensasyon yöntemi kullanılarak gerçekleştirildi. 1.,3.,6. ve 12.ay takip kontrollerinde dişin asemptomatik olduğu, fistülün tamamen iyileştiği ve radyolojik olarak periapikal dokularda herhangi bir patoloji olmadığı tespit edildi. Hastanın kontrol randevularına devam edilmektedir.

Sonuç: Kronik apikal apse gelişen dişin çift seanslı endodontik tedavi ile tekrar fonksiyonda kaldığı izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kronik apikal apse, Periapikal lezyon, Kök kanal tedavisi, Endodonti

Endodontic Treatment of Lower Molar Tooth with Chronic Apical Abscess: Case Report

Aim: The aim of this case report is to evaluate the success of two session root canal treatment of a tooth with chronic apical abscess.

Case report: A systemically healthy 35-year-old male patient was applied to our clinic with the complaints of gingival swelling and pain. On clinical examination, a sinus tract was detected in the buccal gingiva of tooth number 46. Radiologic examination demonstrated that extensive periapical lesions in both roots. A negative response to the vitality test was obtained and endodontic treatment was started in the same session. After opening the access cavity, working lengths were determined. The root canals were prepared up to apical diameter was 0.35 mm in the mesial canals and 0.40 mm in the distal canal with a rotary file system and calcium hydroxide paste was placed in the root canals. At the follow-up appointment two weeks later, the patient was asymptomatic and sinus tract was healed. Root canal obturation was decided. Root canal obturation was performed with gutta percha and epoxy resin-based sealer using cold lateral condensation method. At the 1st, 3rd, 6th and 12th month follow-up appointments the tooth was asymptomatic, the sinus tract was completely healed and radiologically there was no pathology in the periapical tissues. The patient's follow-up appointments are continued.

Result: The tooth with chronic apical abscess was treated with double session endodontic treatment and function was maintained.

Keywords: Chronic apical abscess, Periapical lesion, Root canal treatment, Endodontics

DP105

Periapikal Lezyonlu Dişlerde Retreatment Sonrası İyileşmenin Radyografik Olarak İncelenmesi

Tuğçe İLDENİZ¹, Beyzanur HATIPOĞLU¹, Hüda Melike BAYRAM¹, Emre BAYRAM¹

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Abd

Sorumlu Yazar: tugceildeniz@gmail.com

Amaç: Başarısızlıkla sonuçlanan endodontik tedaviler sonrasında hastaların daha önceki semptomları devam edebilir, tedavi sonrası yeni semptomlar gelişebilir ya da periapikal lezyonların iyileşmemesi ile karşılaşılabilir. Bu durumda retreatment, periapikal cerrahi, diş çekimi gibi tedavi seçenekleri uygulanabilecek olsa da cerrahi yöntemlere başvurmadan önce ortograd bir girişim olan retreatment sıklıkla ilk tedavi seçeneği olarak uygulanabilmektedir.

Bu vaka sunumunun amacı periapikal lezyonlu kök kanal tedavili dişlerde retreatment sonucu iyileşmenin radyografik olarak değerlendirilmesidir.

Olgu 1: Kliniğimize başvuran 24 yaşındaki erkek hastanın 35 numaralı dişinde klinik olarak perküsyon hassasiyeti ve radyografik olarak lezyon mevcuttu. Retreatment öncesi periapikal radyografi alınmış ve tedaviye başlanmıştır. Retreatment prosedürü iki seansta tamamlanmıştır. İlk seans eski kanal dolumu H tipi el aleti ve ardından ProTaper Next x4 (Dentsply Sirona) eğe kullanılarak sökülüp prepare edildi. %5.25 lik NaOCl ile irrigasyonun ardından kanallar salin solüsyonu ile yıkanıp %17lik EDTA ile yıkanmış ve son yıkamada salin solüsyonu kullanılıp kanala CaOH medikamanı gönderilmiştir. 3 hafta sonra ikinci seansta CaOH EDTA ile ultrasonik aktivasyon yöntemi kullanılarak uzaklaştırıldıktan sonra kanallar lateral kondensasyon yöntemiyle doldurulmuş ve daimi dolgu yapılarak tedavi tamamlanmıştır. 1 yıllık takip sonucu periapikal radyografide iyileşme gözlenmiştir.

Olgu 2: Sağ üst tarafta şişlik şikayetiyle kliniğimize başvuran 21 yaşındaki erkek hastanın 22 numaralı dişinde perküsyon pozitif ve radyografik olarak lezyon saptanmıştır. Retreatment öncesi periapikal radyografi alınmış ve tedaviye başlanmıştır. Retreatment prosedürü iki seansta tamamlanmıştır. İlk seans eski kanal dolumu H tipi el aleti ve poratakal yağı kullanılarak uzaklaştırıldı ve kanallar T Endo Must m40 (Dentac) ile prepare edildi. %5.25 lik NaOCl ile irrigasyonun ardından kanallar salin solüsyonu ile yıkanıp %17lik EDTA ile yıkanmış ve son yıkamada salin solüsyonu kullanılıp kanala CaOH medikamanı gönderilmiştir. 3 hafta sonra ikinci seansta CaOH EDTA ile ultrasonik aktivasyon yöntemi kullanılarak uzaklaştırıldıktan sonra kanallar lateral kondensasyon yöntemiyle doldurulmuş ve daimi dolgu yapılarak tedavi tamamlanmıştır. 6 aylık takip sonucu periapikal radyografide iyileşme gözlenmiştir.

Sonuç: Retreatment sonrası takipte iki olguda da periapikal radyografik değerlendirmede iyileşme gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kanal Tedavisi Yenileme

Healing after Retreatment in Teeth with Periapical Lesions Radiographic Examination

Objective: After unsuccessful endodontic treatments, patients may continue to have previous symptoms, develop new symptoms after treatment, or experience non-healing of periapical lesions. Although treatment options such as retreatment, periapical surgery and tooth extraction can be applied in this situation, retreatment, which is an orthograde intervention, is often applied as the first treatment option before resorting to surgical methods.

The aim of this case report is to evaluate radiographic healing after retreatment in root canal treated teeth with periapical lesions.

Case 1: A 24-year-old male patient presented with clinical percussion sensitivity and a radiographic lesion on tooth #35. A preoperative periapical radiograph was taken and retreatment was initiated. The retreatment procedure was completed in two sessions. In the first session, the old canal filling was removed and prepared using an H-file and ProTaper Next x4 (Dentsply Sirona) files. The canals were irrigated with 5.25% NaOCl, rinsed with saline, irrigated with 17% EDTA, and finally rinsed with saline and medicated with CaOH. After 3 weeks, the CaOH was removed using ultrasonic activation with EDTA and the canals were obturated using the lateral condensation technique. A permanent restoration was placed and the treatment was completed. One-year follow-up radiograph showed periapical healing.

Case 2: A 21-year-old male patient presented with swelling in the upper right quadrant and percussion positivity on tooth #22. A preoperative periapical radiograph was taken and retreatment was initiated. The retreatment procedure was completed in two sessions. In the first session, the old canal filling was removed using an H-file and orange oil and the canals were prepared with T Endo Must m40 (Dentac) files. The canals were irrigated with 5.25% NaOCl, rinsed with saline, irrigated with 17% EDTA, and finally rinsed with saline and medicated with CaOH. After 3 weeks, the CaOH was removed using ultrasonic activation with EDTA and the canals were obturated using the lateral condensation technique. A permanent restoration was placed and the treatment was completed. Six-month follow-up radiograph showed periapical healing.

Sonuç: Retreatment sonrası takipte iki olguda da periapikal radyografik değerlendirmede iyileşme gözlenmiştir.

Keywords: Retreatment

DP106

Sabit Protetik Restorasyonlarda Gövde Altı Tasarımının Önemi; Bir Vaka Sunumu

Burcu KIZILIRMAK¹, Sema İLERİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: burcukizilirmak95@gmail.com

Sabit protezlerdeki gövde; eksik diş veya dişleri yerine koyan protez bölümüdür. Metal ya da porselen-metal kombinasyonundan üretilebilir. Gövde altı tasarımı; estetik, biyolojik uyumluluk, fonetik, hasta konforu, dişsiz sırt üzerindeki sağlıklı dokuyu korumak gibi fonksiyonları yerine getirebilmelidir. Pontik tasarım seçimi, dişsiz alanın konumuna bağlıdır ve eksik dişi taklit etmek ve doku uyumunu korumak karmaşık bir tasarım gerektirdiğinden kolay değildir.

Bu vaka sunumunun amacı; Gövde altı ve protez tasarımının yumuşak doku sağlığının ve hasta konforunun idame ettirilmesindeki önemini göstermektedir. Fakülte kliniğimize 58 yaşındaki kadın hasta, ağız kokusu, yemek yedikten sonra gelişen ağrı, sabit protezinin altına gıda sıkışması ve estetik kaygı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Gerekli klinik ve radyografik muayeneden sonra hastanın mevcut olan sabit protezin uyumsuzluğu nedeniyle değiştirilmesine karar verilmiştir. Hastanın sabit protezleri sökülüş, gerekli görülen dişlere endodontik ve restoratif dolgu tedavisi uygulanmıştır. Aşırı kron harabiyeti bulunan dişler fiber post ile güçlendirilip sabit protez için preperasyon yapılmıştır. Sadece sabit protezin sökülmesi ile dişsiz alana baskı uygulayan ridge lap tasarıma sahip gövde altlarında hızla iyileşme gözlenmiştir, enflamasyon belirtileri ve hasta şikayetleri azalmıştır.

Sabit protetik restorasyonlarda gövde altı tasarımı, restorasyonun kullanım süresini, hasta konforunu ve temizlenebilirliğini ve oral hijyeni etkileyen önemli bir faktördür. Sert ve yumuşak dokuların sağlığı için modifiye ridge lap gibi hem estetik hem de temizlenebilir gövde altı tasarımı yapılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: sabit bölümlü protezler, ridge lap pontik

The Importance of Pontic Design in Fixed Partial Dentures: A Case Report

The pontic in fixed partial denture is the prosthetic portion that replaces the missing tooth or teeth. It can be fabricated from metal or porcelain-metal combination. Subgingival margin design should accomplish functions such as aesthetics, biocompatibility, phonetics, patient comfort, and preservation of healthy tissue on the edentulous ridge. The choice of pontic design depends on the location of the edentulous area, and it is not easy due to the complexity of replica the missing tooth and maintaining tissue compatibility.

The purpose of this case presentation is to demonstrate the importance of subgingival margin and denture design in maintaining soft tissue health and patient comfort. A 58-year-old female patient presented to our clinic with complaints of bad breath, pain after eating, food impaction under the fixed denture, and aesthetic concerns. After necessary clinical and radiographic examinations, it was decided to replace the existing incompatible fixed partial denture. The patient's fixed dentures were removed, and endodontic and restorative treatment were applied to the indicated teeth. Teeth with excessive crown destruction were reinforced with fiber posts and prepared for fixed dentures. Rapid improvement was observed in the soft tissues with ridge lap design subgingival margins, which only apply pressure to the edentulous area upon removal of the fixed partial denture, and inflammation signs and patient complaints decreased. Subgingival margin design in fixed partial denture is a significant factor affecting the duration of use, patient comfort, cleanability, and oral hygiene. Aesthetic and cleanable subgingival margin designs such as modified ridge lap are necessary for the health of both hard and soft tissues.

Keywords: fixed partial denture, ridge lap pontic

DP107

Hemodiyaliz Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonunun Prevalansı: Bir Vaka Kontrol Çalışması

Ayşe Hanne SARI¹, Güldane MAĞAT¹

¹Neü

Sorumlu Yazar: aysehannecora@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı kronik hemodiyaliz hastalarının panoramik diş radyografilerinde karotis arter kalsifikasyonu (KAK) sıklığını belirlemek ve elde edilen değerleri sağlıklı grupta karşılaştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: 100 hastanın (50'si hemodiyaliz hastası, 50'si kontrol hastası) (yaş aralığı 15-79; ortalama yaş 52,89 yıl) panoramik radyografileri incelendi. CAC, panoramik radyografilerde C3-C4 intervertebral alanda yumuşak dokuda heterojen nodüler opasitelerin varlığı olarak tanımlandı. Ki-kare testleri kullanılarak kalsifikasyon görülme oranları istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Sosyal Bilimler için İstatistik Paketi (versiyon 20.0; SPSS, Inc., bir IBM Şirketi, Chicago, IL, ABD) kullanıldı. P<0.05 olasılığı istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Bu çalışmadaki tüm gruplarda sağ ve sol tarafta KAK prevalansı sırasıyla %24 (24 hasta) ve %18 (18 hasta) idi. Olgu grubunda sağ ve sol KAK prevalansı sırasıyla %36 ve %28 iken kontrol grubunda bu değerler sırasıyla %12 ve %8 idi. Vaka-kontrol grupları arasındaki bu farklar istatistiksel olarak anlamlıydı (p<0,05). KAK oranı yaşla birlikte artarken (p<0,05), cinsiyet KAK üzerinde etkili bir faktör değildi (p>0,05). Regresyon analizinde KAK üzerinde hastalıktan ziyade yaş daha etkiliydi.

Sonuç: Karotis arter kalsifikasyonu hemodiyaliz hastalarında kontrol gruplarına göre daha yüksekti. Ancak yaşın KAK üzerinde etkisinin daha büyük olduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Bu tür kalsifikasyonları olan hastaların karotid arterler, koroner arterler ve vasküler risk faktörleri açısından ileri değerlendirme ve tedavi için yönlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemodiyaliz, karotis arter, kalsifikasyon

Prevalence of Carotid Artery Calcification in Hemodialysis Patients—A Case–Control Study

Objectives: The aim of this study is to determine the prevalence of carotid artery calcification (CAC) in panoramic dental radiographs of chronic hemodialysis patients and to compare the values obtained with the healthy group.

Methods: Panoramic radiographs of 76 patients (38 with hemodialysis and 38 with control) (age range 15–79 years; mean age 52.89 years) were examined. CAC was defined as the presence of heterogeneous nodular opacities in the soft tissue in C3–C4 intervertebral area on panoramic radiographs. Using Chi-squared tests, calcification prevalence rates were statistically compared. The Statistical Package for the Social Sciences (version 20.0; SPSS, Inc., an IBM Company, Chicago, IL, USA) was used. A probability P <0.05 was considered statistically significant.

Results: The prevalence of CAC on the right and left sides was 23.7% (18 patients) and 17.1% (13 patients) for all groups in this study, respectively. The prevalence of right and left CAC in the case group was 34.2% and 26.3%, respectively, while these values were 13.2% and 7.9%, respectively, in the control group. These differences between the case-control groups were statistically significant (p<0.05). While the rate of CAC increased with age (p<0.05), gender was not an effective factor on CAC (p>0.05). Age rather than disease was more effective on CAC in the regression analysis.

Conclusion: CAC was higher in hemodialysis patients than control groups. However, it should be considered that the age has a greater effect on CAC. These patients with such calcifications should be referred for further evaluation and treatment of carotid arteries, coronary arteries and vascular risk factors.

Keywords: hemodialysis, carotid artery, calcification

DP108

Dens İnvaginatus Prevalansı ve Periapikal Lezyonlarla İlişkisi: Bir Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması

Ayşe Hanne SARI¹, Güldane MAĞAT¹

¹Neü

Sorumlu Yazar: aysehanecora@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dens invaginatus (DI) prevalansını ve bunun periapikal lezyonlarla (PL) ilişkisini konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) aracılığıyla değerlendirmektir

Gereç ve Yöntem: 250 hastanın KIBT görüntüsü değerlendirildi. Cinsiyet, diş numarası, Oehler sınıflamasına göre dens invaginatus tipi ve periapikal lezyonlar arasındaki ilişki incelendi. PL, Estrela'nın Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Periapikal İndeksi (KIBTPAI) kullanılarak gruplandırıldı. Ki-kare testleri ve tanımlayıcı istatistikler kullanılarak periapikal lezyon görülme oranları istatistiksel olarak karşılaştırıldı. İstatistiksel analiz için SPSS v20.0 programı kullanıldı. P<0.05 olasılığı istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: 250 KIBT görüntüsü incelendi. 32 hastanın tüm maksiller ve mandibular anterior dişlerinin 50'sinde DI vardı. Bilateral DI erkeklerde kadınlara göre daha sık görüldü. DI tip dağılımı şu şekildeydi; Tip I (%94), tip II (%6). PL ile en fazla ilişkili olan dişler üst yan kesici dişlerdi (p<0.001). DI Tip I sıklıkla KIBTPAI skorları 0 ve 1 (PL yokluğu) ile ilişkilendirilirken, tip II KIBTPAI skorları 1 ve 4 (PL varlığı) ile ilişkilendirildi.

Sonuç: Dens invaginatus nispeten yaygın görülen gelişimsel bir diş anomalisidir. DI ve ilişkili PL'lerden etkilenen maksiller anteriorların yüzdesi, teşhis ve tedavi planlamasında dikkate alınmalıdır. DI'nin ve alt tiplerinin prevalansı ve bunların periapikal lezyonlarla ilişkileri hakkında bilgi sahibi olmak, tedaviyi planlama ve uygulama konusunda klinisyenlere yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: *dens invaginatus, periapikal indeks, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi*

Prevalence of Dens Invaginatus and Its Association with Periapical Lesions: A Study Using Cone-Beam Computed Tomography

Objectives: This study aimed to assess the prevalence of dens invaginatus (DI) and its association with periapical lesions (PLs) by means of cone-beam computed tomography (CBCT).

Materials and Methods: CBCT volumes of 250 patients were evaluated. The relationship between gender, tooth number, dense invaginatus type according to Oehler classification, and periapical lesions was examined. Periapical lesions (PL) were grouped using Estrela's Cone Beam Computed Tomography Periapical Index (CBCTPAI). Periapical lesion incidence rates were statistically compared using chi-square tests and descriptive statistics. The statistical analysis was performed using SPSS v20.0 software. A probability of P<0.05 was considered statistically significant

Results: 250 CBCT volumes were examined. Among 32 patients, 50 of them showed dens invaginatus (DI) in the maxillary and mandibular anterior teeth. Bilateral DI was more common in men than in women. The distribution of DI types was as follows: Type I (94%), Type II (6%). Upper lateral incisors were found to be the teeth most associated with periapical lesions (PL) (p<0.001). DI Type I was frequently associated with CBCTPAI scores of 0 and 1 (indicating absence of PL), whereas Type II was associated with CBCTPAI scores of 1 and 4 (indicating presence of PL).

Conclusion: Dens invaginatus is a relatively common developmental dental anomaly. The percentage of maxillary anterior teeth affected by DI and associated PLs should be taken into account in diagnosis and treatment planning. Having knowledge about the prevalence of DI and its subtypes, as well as their relationships with periapical lesions, can assist clinicians in treatment planning and implementation.

Keywords: *periapical index, dens invaginatus, cone beam computed tomography*

DP109

Santral ve Periferel Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumları

Hilal YALIN¹, Güldane MAĞAT¹, Ali ALTINDAĞ¹, Ahmet ALTAN²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Konya
Sorumlu Yazar: hllyalin@gmail.com

Dev Hücreli Granülomlar (DHG) odontojenik ve maksillofasiyal kemik tümörlerinin 2017 WHO sınıflandırmasında "dev hücreli lezyonlar ve kemik kistleri" arasında santral ve periferel formlarıyla yer alır. Periferel dev hücreli granülomlar (PDHG) sıklıkla 5-6. dekadlarda, Santral dev hücreli granülomlar (SDHG) ise sıklıkla 2-3. dekadlarda görülürler. Benign olmalarına karşın lokal destrüksiyonlara sebep olabilirler. Bu çalışmanın amacı kliniğimize başvuran ve histopatolojik olarak Santral ve Periferel DHG tanıları almış iki vakanın klinik ve radyografik özelliklerinin değerlendirilmesidir. Olgu 1: Kliniğimize rutin kontrol için başvuran sistemik sağlıklı ve sigara, alkol, travma öyküsü bulunmayan 25 yaşında kadın hastadan alınan panoramik radyografide mandibula anterior bölgede belirgin sınırlı radyolüsent lezyon tespit edildi. Klinik muayenede lezyonla ilgili dişler vitalken, ilgili bölge mukozası görünümü normal ve periodontal olarak sağlıklı görüldü. Alınan KIBT sonucu bukkal ve lingual kortekslerde perforasyonla beraber lezyonda ekspansiyon izlendi. Biyopsi için yönlendirilen hastada, alınan eksizyonel biyopsi sonucu SDHG'yle uyumlu geldi. Olgu 2: Ağızda bir aydır devam eden şişlik sonucu alt total protezini kullanamama şikayetiyle başvuran 71 yaşında erkek hastanın klinik muayenesinde sağ alt çene retromolar bölgede kırmızı-beyaz ve yaklaşık 2 cm çapında ekzofitik lezyon tespit edildi. Skuamöz Hücreli Karsinom şüphesiyle yönlendirilen hastadan alınan eksizyonel biyopsi sonucu, tanı PDHG'yle uyumlu geldi. DHG'ler çok geniş yaş aralıklarında görülebilir, çok farklı antitelerle karışabilir ve yüksek nüks gösterirler. DHG'lerin bazı klinik ve histopatolojik benzerlikleri olsa da santral ve periferel formlardaki farklı klinik davranışın altında, çok çekirdekli dev hücrelerdeki ortalama çekirdek sayısı ve CD68 immünoaktivitesindeki farklılıkların yatıyor olabileceği vurgulanmıştır. Etiyolojisi belirsiz ve reaktif, enflamatuvar, enfeksiyöz veya neoplastik kökenli olup olmadığı hâlâ tartışmalı olan DHG'ler için histopatoloji hala baskın tanı yöntemi olmaya devam etmektedir. Lokal agresif seyredabilen bu lezyonların tanı için histopatolojiye yönlendirilmeleri ve ayırıcı tanıdaki diğer malign lezyonlarla ayrımlarının yapılması klinik olarak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: KIBT, mandibula, periferel dev hücreli granülom (PDHG), santral dev hücreli granülom (SDHG),

Central and Peripheral Giant Cell Granuloma: Case Reports

Giant Cell Granulomas (GCG) are classified under "giant cell lesions and bone cysts" in the 2017 WHO classification of odontogenic and maxillofacial bone tumors, with central and peripheral forms. Peripheral GCGs are commonly found in individuals aged in their fifth and sixth decades, while central GCGs are often detected in the second and third decades. Despite being benign, they can cause local destruction. The aim of this study is to evaluate the clinical and radiographic features of two cases who applied to our clinic and were histopathologically diagnosed as Central and Peripheral GCG. Case 1: A 25-year-old female patient, without any systemic health issues or history of smoking, alcohol, or trauma, presented with a well-defined radiolucent lesion in the anterior mandible during a routine check-up. Clinical examination revealed vital teeth associated with the lesion and normal, periodontally healthy mucosa. Cone-beam computed tomography (CBCT) showed lesion expansion and perforation in the buccal and lingual bone cortices. The excisional biopsy result of the patient referred for biopsy, was compatible with CGCG. Case 2: A 71-year-old male patient complained of difficulty using his prosthesis due to mouth swelling persisting for a month. Clinical examination revealed a red-white exophytic lesion approximately 2 cm in diameter in the right retromolar region of the mandible. An excisional biopsy, initially suspected to be Squamous Cell Carcinoma, revealed a diagnosis consistent with PGCG. Giant cell granulomas can be seen in a wide age range, mimic various conditions, and have a high recurrence rate. Although GCGs have some clinical and histopathological similarities, it has been emphasized that differences in the average number of nuclei and CD68 immunoreactivity in multinucleated giant cells may underlie the different clinical behavior in central and peripheral forms. Histopathology remains the primary diagnostic method for GCGs, whose etiology is unclear and whether they are reactive, inflammatory, infectious or neoplastic in origin is still controversial. It is clinically important to refer these locally aggressive lesions to histopathology for diagnosis and to distinguish them from other malignant lesions in the differential diagnosis.

Keywords: CBCT, mandible, central giant cell granuloma (CGCG), , periferel giant cell granuloma (PGCG)

DP110

Oral Liken Planus: Dirençli Bir Olgunun İntralezyonel Kortikosteroid İle Tedavisi

Rabia KARAKUŞ¹, Ali ALTINDAĞ²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi
Sorumlu Yazar: Rabiakarakuş12@gmail.com

Oral Liken Planus (OLP), ağız mukozasını etkileyen yaygın bir kronik inflamatuvar hastalıktır. Nüfusun %1-2'sini etkileyen OLP, çoğunlukla 30-60 yaş arası kişilerde ve kadınlarda erkeklere oranla iki kat daha sık görülür. Liken planus oral kavitede beyaz çizgiler, kırmızı alanlar veya ağrılı ülserler şeklinde belirti verir ve genellikle yanak mukozası, dil, diş etleri veya dudak gibi bölgelerde ortaya çıkar. OLP'nin patogenezi tam olarak anlaşılmamış olmasına rağmen, bağışıklık sisteminin anormal tepkisi önemli bir rol oynamaktadır. Tanı genellikle klinik muayene ve biyopsiyle konur, tedavi ise kortikosteroidler ve immünsüpresanlarla yapılır. Düzenli diş hekimi ziyaretleri ve ağız hijyeni, OLP'nin uzun vadeli yönetimi için kritik öneme sahiptir. Bu hastalık kronik bir seyir gösterdiğinden, lezyonların kontrol altında tutulması ve potansiyel komplikasyonların önlenmesi için sürekli takip gereklidir. 71 yaşındaki hipertansiyon hastası kadın hastada sağ ve sol yanak mukozası ve alt dudağındaki ağrılı beyaz lezyonlar nedeniyle kliniğimize başvurdu. Histopatolojik incelemeler için biyopsi örnekleri alındı. Biyopsi sonuçlarına göre OLP teşhisi konuldu. İntralezyonel kortikosteroid uyguladığımız hastanın oral mukozasında yüksek oranda iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: oral liken planus, intralezyonel, kortikosteroid

Oral Lichen Planus: Treatment of a Resistant Case with Intralesional Corticosteroids

Oral Lichen Planus (OLP) is a common chronic inflammatory condition affecting the oral mucosa. OLP affects about 1-2% of the population and is most commonly seen in individuals aged 30-60 years, with women being twice as likely to be affected as men. The condition manifests in the oral cavity as white streaks, red patches, or painful ulcers, typically appearing in areas such as the buccal mucosa, tongue, gums, or lips. While the exact pathogenesis of OLP is not fully understood, an abnormal immune response is believed to play a significant role. Diagnosis is typically made through clinical examination and biopsy, while treatment involves corticosteroids and immunosuppressants. Regular dental visits and good oral hygiene are critical for long-term management of OLP. Given its chronic nature, constant monitoring is required to manage lesions and prevent potential complications. A 71-year-old female patient visited our clinic due to painful white lesions on both sides of the buccal mucosa and her lower lip. Biopsy samples were taken for histopathological examination, which confirmed the diagnosis of OLP. After applying intralesional corticosteroids, significant improvement was observed in the oral mucosa.

Keywords: Oral Lichen Planus, intralesional, corticosteroid

DP111

Travmaya Bağlı Apeksi Açık Dişlerin MTA İle Apeksifikasyonu: İki Olgu Sunumu

Nagihan KARA ŞİMŞEK¹, Leyla Benan AYRANCI¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Ana Bilim Dalı

Sorumlu Yazar: nagihankarasimsek@gmail.com

Amaç: Apeksifikasyon, gelişimi tamamlanmamış nekrotik pulpalı dişlerde kökte kalsifiye bir bariyer oluşturmak için uygulanan tedavi yöntemidir. MTA biyoyumlu, sert doku oluşumunu stimüle edebilme, etkili tıkama ve marjinal adaptasyon özelliklerine sahip olması nedeniyle en çok tercih edilen kalsiyum silikat bazlı simandır. Bu olgu sunumunun amacı travma nedeniyle kök ucu açık olan nekrotik pulpalı maksiller keser dişlerde MTA ile apikal tıkaç oluşumu ve kök kanal tedavisini sunmaktır.

Olgu 1: 23 yaşındaki erkek hasta Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Ana Bilim Dalı'na 21 numaralı dişinde başlayan şiddetli ağrı sebebiyle başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik incelemede 21 numaralı dişin kök ucu gelişimini tamamlamadığı ve apikalde lezyon varlığı gözlemlendi. Elektrikli pulpa testi sonucu dişin devital olduğu tespit edildi. Lokal anestezi ve rubber dam izolasyonu altında giriş kavitesi açıldı. Kök kanalının çalışma boyu radyografik olarak belirlenip, enfekte pulpa ve dentin dokusu artıkları şekillendirme ve irrigasyon ile uzaklaştırıldı. Son yıkama yapıp kanalın kurulanmasının ardından kalsiyum hidroksit yerleştirildi ve iki hafta kanalda bekletildi. İkinci seans diş asemptomatik ve kalsiyum hidrosit kanaldan uzaklaştırıldıktan sonra MTA+ (Cerkamed) kanala yerleştirilip, kökün apikal üçlüsüne 4 mm kalınlıkta kondanse edildi. MTA'nın sertleşmesi için, üzerine nemli kağıt konular yerleştirilerek geçici dolgu yapıldı. İki gün sonra MTA'nın sertliği kontrol edildikten sonra, kanalın koronal kısmı kalsiyum hidroksit esaslı pat (Sealapex, Kerr) ile soğuk lateral kondensasyon tekniği kullanıldı. Direkt kompozit restorasyon ile tedavi bitirildi.

Olgu 2: Sistemik olarak sağlıklı 48 yaşında kadın hasta 11 numaralı dişinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede geçmişte dişine travma aldığı öğrenildi ve dişin vestibülünde sinus yolu oluşumu tespit edildi. Radyografik inceleme sonucunda dişin apeksinin gelişimini tamamlamadığı ve geniş apikal lezyon varlığı görüldü. Hastaya, ilk olguda anlatılan tedavi protokolü uygulandı.

Sonuç: Hastaların yaklaşık 1 yıllık kontrollerinde dişlerin klinik olarak asemptomatik olduğu ve radyolojik olarak lezyonda iyileşme başladığı gözlemlendi. MTA ile yapılan apikal tıkama tedavisi klinik başarısı yüksek bir tedavi olarak klinikte tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: MTA apeksifikasyon, açık apeks, travma

Apical Plug Formation with MTA in Teeth with Open Apex Due to Trauma: Two Case Reports

Objective: Apexification is a treatment method applied to maintain the apical development of the root in incomplete teeth with necrotic pulp. The aim of this case report is to present apical plug formation and root canal treatment with MTA in maxillary incisors with necrotic pulp with open apex.

Case 1: A 23-year-old male patient referred to Ordu University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics due to severe pain in tooth number 21. In the clinical and radiological examination, it was observed that the apical root of tooth number 21 had not completed its development and there was a lesion on the apical area. As a result of the electrical pulp test, it was determined that the tooth was devital. The working size of the root canal was determined radiographically and the infected pulp and dentin tissue residues were removed by shaping and irrigation. Calcium hydroxide was placed in the root canal and waited for two weeks. In the second session, the calcium hydroxide was removed from the canal. MTA+ (Cerkamed) was placed in the canal and condensed into the apical third of the root with a thickness of 4 mm. Two days later, after checking the hardness of the MTA, root canal filling was started. The coronal part of the canal was filled with calcium hydroxide-based pat (Sealapex, Kerr) using the cold lateral condensation technique. Permanent composite restoration was made on it.

Case 2: A systemically healthy 48-year-old female patient was admitted to the Endodontic Clinic of our faculty with the complaint of pain in tooth number 11. During the clinical examination, she had trauma to her tooth number 11 in the past. As a result of radiographic examination, it was seen that the apex of the tooth had not completed its development and there was a large apical lesion. The patient was treated with the treatment protocol described in the first case.

Conclusion: It was observed that the teeth were clinically asymptomatic and the lesion started to heal radiologically at the follow-up of approximately 1 year. Apical plug therapy with MTA can be routinely considered as treatment that provides a predictable improvement.

Keywords: MTA apexification, open apex, trauma

DP112

Apikal Rezeksiyon Sonrası Oluşan Periapikal Lezyonun Apeksifikasyon Tedavisi ile İyileştirilmesi

Dide TEKINARSLAN¹, Kürşat ER¹

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: didetekinarslan@hotmail.com

Kırk yaşında kadın hasta alt anterior dişlerindeki şişlik şikâyeti ile bölümümüze başvurmuştur. Alt santral ve lateral dişlerine daha önce kök kanal tedavisi yapıldığı ama şikâyeti geçmediği için sonrasında bu dişlere apikal rezeksiyon işlemi yapıldığı öğrenilmiştir. Yapılan fiziksel muayenede, ağız içerisinde dişlerde sınıf 1 mobilite ve dişlerin bukkalinde bir şişlik gözlemlendi. Radyolojik olarak anterior dişlerin radyografisinde santral ve lateral dişleri kapsayan büyük bir periapikal lezyon ve kök uçlarından taşan kök kanal dolumu izlendi. Konik ışınlı bilgisayar tomografi (CBCT) görüntüsü alındığında ise, dişlerin apikalinde mineral trioksit agregat (MTA) bulunmadığı bu yüzden enfeksiyonun tekrarladığı tespit edildi. İlk seansta anterior dişlerdeki eski kök kanal dolguları sökülmüş ve kanal içi ilaç olarak kanallara kalsiyum hidroksit yerleştirildi ve 2 hafta beklendi. İkinci seansta hastanın şikâyetlerinin ve şişliğinin geçtiği görüldü. Kök uçlarına MTA ile apeksifikasyon yapıldı. Daha sonrasında kök kanalları sıcak vertikal kök kanal dolgu yöntemi ile dolduruldu ve daimî restorasyonları yapıldı. Hasta 1-, 3- ve 6-ay kontrollerinde herhangi bir şikâyeti olmadığını söyledi. Tedavinin 1. yılında alınan tomografi incelendiğinde kök uçlarında bulunan lezyonun küçüldüğü, mobilitenin azaldığı, hastanın şikâyetinin geçtiği gözlemlendi. İlgili dişler hala kontrol altındadır.

Anahtar Kelimeler: Lezyon, mandibular anterior, kök kanal tedavisi, apeksifikasyon, MTA

Healing of Periapical Lesion After Apical Resection with Apexification Treatment

A 40-year-old woman presented to our department with swelling complaint in her lower anterior teeth. It was learned that root canal treatment had been previously performed on the lower central and lateral teeth, but the complaint persisted, so apical resection procedures were subsequently performed on these teeth. Physical examination revealed class 1 mobility in the teeth and swelling on the buccal side of the teeth. Radiographically, a large periapical lesion involving the central and lateral teeth and overfilled root canals were observed. Cone-beam computed tomography (CBCT) revealed the absence of mineral trioxide aggregate (MTA) at the apices of the teeth, indicating recurrent infection.

In the first session, the old root canal fillings in the anterior teeth were removed, and calcium hydroxide was placed in the canals as intracanal medication, followed by a two-week wait. In the second session, it was observed that the patient's complaints and swelling had resolved. Apexification with MTA was performed at the root apices. Subsequently, the root canals were filled using the warm vertical compaction technique, and permanent restorations were placed. The patient reported no complaints at the 1-, 3-, and 6-month follow-up visits. In the first year of treatment, the tomography showed a decrease in the lesion size at the root apices, reduced mobility, and resolution of the patient's complaint. The relevant teeth are still under control.

Keywords: Lesion, mandibular anterior, root canal treatment, apexification, MTA

DP113

Oklüzyonun Optimize Edilmesi: Dikey Boyut Rehabilitasyonu için Nano-Hibrit Kompozitler

Berk DENİZER¹, Erhan ÇÖMLEKOĞLU¹

¹Ege Üniversitesi

Sorumlu Yazar: berkenizer@gmail.com

Yetersiz dikey boyut, dişlerin yanlış hizalanması ve çiğneme etkinliğinin azalması dahil olmak üzere çeşitli sorunlara neden olabilir. Bu vaka raporunda ortodontik tedavi sonrası dikey boyutu azalan bir hastada dikey boyut rehabilitasyonuna yönelik bir yaklaşım sunulmaktadır.

33 yaşında erkek hasta çiğneme sırasında rahatsızlık şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Başlangıçta, oklüzyonun azalan dikey boyutunu eski haline getirmek için azı ve küçük azı dişlerine direkt kompozit oklüzal laminalar uygulanmıştı. Ancak uzun vadeli stabilite ve oklüzal uyumla ilgili endişeler nedeniyle bunların hibrit kompozit oklüzal laminalar ile değiştirilmesine karar verildi.

Doğru dikey boyut mesafesini belirlemek için Niswonger yöntemi kullanıldı. Mevcut kompozit oklüzal laminalar aşındırıldı ve yeni oklüzal laminaların üretimi için ağız içi taramalar yapıldı. Kapanış kaydı Lucia jig tekniği ile yapıldı.

Dijital planlama tedavinin başarısında çok önemli bir rol oynadı. 47-46-45-44-34-35-36-37 numaralı dişlere yönelik oklüzal lamina restorasyonları ve 13 ve 23 numaralı dişlere yapıştırılacak palatal laminalar 3D modelleme yazılımı (Blender, Blender Foundation, Amsterdam, Hollanda) kullanılarak tasarlandı ve nano-hibrit kompozit materyalden (Grandio disk, Voco, Almanya) frezelenildi. Gerekli restorasyon yüzey hazırlıklarından sonra lastik örtü izolasyonu sağlanarak dişler simantasyona hazırlandı. Simantasyon, bir üniversal adeziv (Futurabond U, Voco, Almanya) ve akıcı üniversal nano-hibrit restoratif materyal (GrandioSO HeavyFlow, Voco, Almanya) kullanılarak gerçekleştirildi. Kenar ayarları yapıldı, ardından gerekli oklüzyon kontrolleri ve ayarlamaları yapıldı. Restorasyonlar cıvalanarak hasta takibe alındı. Tedavi sonuçlarını değerlendirmek için özellikle oklüzyon, restorasyonların aşınması, lekelenme, renklenme ve marjinal adaptasyonunun incelenmesi için altı aylık bir takip değerlendirmesi yapıldı. Bulgular restorasyonda aşınma, renk değişikliği veya marjinal adaptasyon sorunlarına dair hiçbir kanıt ortaya çıkarmadı.

Hibrit kompozit restorasyonların ve dijital planlamanın entegrasyonunun başarılı dikey boyut rehabilitasyonuna ulaşmada etkili olduğu kanıtlandı.

Anahtar Kelimeler: Kanin Rehberlik, Oklüzal Lamina, Rehabilitasyon, İndirekt Kompozit

Optimizing Occlusion: Nano-Hybrid Composites for Vertical Dimension Rehabilitation

Insufficient vertical dimension can result in various dental issues, including misalignment of teeth and reduced chewing efficiency. This case report presents an approach for vertical dimension rehabilitation in a patient with reduced vertical dimension following orthodontic treatment.

A 33-year-old male patient presented to our clinic with complaints of discomfort during chewing. Initially, direct composite occlusal veneers were applied onto the molars and premolars to restore the decreased vertical dimension of occlusion. However, due to concerns regarding long-term stability and occlusal adjustment, the decision was made to replace them with indirect composite occlusal veneers.

The Niswonger method were employed to determine the correct vertical dimension distance. Existing composite occlusal veneers were removed, and intraoral scanning was performed for fabrication of new occlusal veneers. Bite registration was performed with Lucia jig technique.

Occlusal veneer restorations for teeth 47-46-45-44-34-35-36-37 and palatal veneers to be cemented on teeth 13 and 23 were designed using 3D modeling software (Blender, Blender Foundation, Amsterdam, Netherlands) and milled from nano-hybrid composite material (Grandio disc, Voco, Germany). After necessary surface preparations for restorations, rubber dam isolation was achieved, and teeth were prepared for cementation. Cementation was performed using dual-cured universal adhesive (Futurabond U, Voco, Germany) and flowable universal nano-hybrid restorative material (GrandioSO HeavyFlow, Voco, Germany). Edge adjustments were made, followed by necessary occlusion checks and adjustments. Restorations were polished, and the patient was placed on follow-up. A 6-month follow-up was conducted to assess treatment outcomes. Occlusion, restoration wear, staining and discoloration were assessed. there was no wear of the restoration, no discoloration seen. A six-month follow-up assessment was conducted to evaluate treatment outcomes, specifically examining occlusion, wear of restorations, staining, discoloration, and marginal adaptation. The findings revealed no evidence of restoration wear, discoloration, or marginal adaptation issues.

Integration of hybrid composite restorations and digital planning has proven effective in achieving successful vertical dimension rehabilitation.

Keywords: Canine Guidance, Occlusal Veneers, Rehabilitation, Indirect Composite

DP114

İnternal ve Eksternal Kaynaklı Asit Ataklarının Dişler Üzerine Etkisi: Vaka Sunumu

Tuğçe YILDIZ¹

¹Edipol Ağız Diş Sağlığı Polikliniği

Sorumlu Yazar: tugcem626@gmail.com

Dental erozyon, bakteri içermeyen kimyasal bir olayla diş sert dokularının ilerleyici, geri dönüşümsüz kaybı olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde yaşam tarzları ve diyet alışkanlıklarının değişimi ile dişlerde erozyon görülme sıklığı artmaktadır. Erozyon dişlerde hassasiyet, çiğneme problem, oklüzyon düşüklüğü, kötü estetik, pulpanın açığa çıkması ve apseler gibi birçok klinik problemi ortaya çıkarmaktadır. Erozyona sebebiyet veren asitler içsel veya dışsal kaynaklı olabilir. İnternal kaynaklı asitler mide rahatsızlıklarına bağlı oluşabilir. Bu durum genellikle reflü hastalarında görülmektedir. Mide asidinin ağza gelmesi sonucunda dişlerimizin palatinal yüzeyleri bu asitlerden zarar görür. Dış kaynaklı asit atakları ise bireylerin asidik beslenmesi sonucu oluşur. Her iki durumda da dişlere yeterli özen gösterilmediği takdirde diş dokularında çok ciddi kayıplar olmaktadır. Bu durum hastalar tarafından fark edildiğinde ise dişler asit ataklarının sebep olduğu yıkımdan dolayı kaybedilme seviyesine kadar gelebilmektedir.

Vaka 1: 17 yaşındaki erkek hasta ön dişlerinde ağrı sebebiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın intraoral muayenesinde; genel ağız hijyeninin yokluğundan kaynaklı ileri derece periodontal problemler vardı. 11, 21 ve 22 numaralı dişlerinin bukkal yüzeylerinde pulpayı içeren derin çürükler görüldü. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı öğrenildi. Dişlerinin özellikle bukkal yüzeylerinde çürük bulunduğu için hastanın diyetinin asidik olduğundan şüphe edildi ve bunun sorgulaması yapıldı. Hastanın sık şekilde asidik içecekler içtiği ve sonrasında ağız bakımı yapmadığı öğrenildi.

Hastanın anteriordaki çürükleri dişeti seviyesinin altında bulunduğu için öncelikle periodontal tedaviye başlandı. 3 seans derin küretaj yapıldı ve iyi sonuç alabilmek için oral hijyen eğitimi verildi. Hastanın geçirdiği sürecin tekrarlamaması için beslenme hakkında bilgi verildi. Asidik içecekler içse bile dişlerini koruyabilmesi için neler yapabileceği öğretildi. Dişetlerinin enflame hali toparlanmaya başladıktan sonra anterior dişlere kanal tedavisi yapılmaya başlandı. Kanal tedavileri tamamlandıktan sonra 21 numaraya fiber post yapıldı. Protez aşamasına geçmeden önce bozulmuş dişeti konturunu düzeltmek için lazerle gingivektomi yapıldı. Dişetleri tamamen toparladıktan sonra zirkonyum kaplama için anterior dört diş prepare edildi ve kaplamaları yapıldı. Bu süreç yaklaşık 3 ay kadar sürdü ve hastayı bir yıldır takip ediyoruz. Asidik besleniyor olsa bile dişlerine nasıl bakacağını öğrendiği için ağız hijyeni gayet iyi şekilde devam etmektedir.

Vaka 2: 22 yaşındaki kadın hasta anterior 6 dişe 2 yıl önce yapılmış laminalarındaki gri yansıma sebebiyle kliniğe başvurdu. Hastanın intraoral muayenesinde maksillar dişlerinin palatinal yüzeylerinde derin ve aktif çürükler görüldü. Ayrıca özellikle anterior dişlerde olmak üzere maksillar dişlerinde genel olarak aynı görüntüde çürükler mevcuttu. Sadece maksillar dişlerin palatinal yüzeylerinde çürükler görüldüğü için reflü olabileceğinden şüphelendik ve bununla ilgili hastayı sorguladık. Hasta, 2 yıldır gastroözefagal reflü hastası olduğunu ve 1 yıl öncesinde blumia nervosa atakları geçirdiğini söyledi. Şuan bu rahatsızlıklar için ilaç tedavisi görmektedir ve hepsi kontrol altına alınmış halde bize gelmiş.

Hastaya öncelikle diştaşı temizliği uygulayıp oral hijyen motivasyonu verildi. Daha sonra anterior 6 dişe kanal tedavisi uygulandı. Posterior dişlerdeki çürüklere kompozit dolgu yapıldı. İşlem esnasında laminalara herhangi bir zarar gelmedi. Fakat laminaları destekleyen diş dokularında büyük kayıplar olduğu için bu dişlere zirkonyum kaplama planlandı. Hasta 3 aydır kliniğimizde tedavi ve takip altındadır.

İçsel ve dışsal kaynaklı asit ataklarının sebep olduğu yıkıma net şekilde örnek olacak iki vaka tedavi ettim. Bu tedavileri yaparken toplummuzun bu konuda yeterli bilgi sahibi olmadığını ve ne yazık ki bazı hekimlerin de bunu gözardı ettiğini gözlemledim. Bu konuya dikkat çekebilmek için bu vakaları sizlerle paylaşmak istedim.

Anahtar Kelimeler: Asit atağı, zirkonyum, lamina, reflü, diyet

Effect of Internal and External Acid Attacks on Teeth: Case Report

Dental erosion is defined as the progressive, irreversible loss of dental hard tissues by a chemical process that does not involve bacteria. Nowadays, with the change in lifestyles and dietary habits, the incidence of tooth erosion is increasing. Erosion causes many clinical problems such as tooth sensitivity, chewing problems, low occlusion, poor aesthetics, pulp exposure and abscesses. Acids that cause erosion may be of internal or external origin. Internally derived acids may occur due to stomach disorders. This situation is usually seen in reflux patients. As a result of stomach acid coming into the mouth, the palatal surfaces of our teeth are damaged by these acids. External acid attacks occur as a result of individuals' acidic diet. In both cases, if sufficient care is not taken for the teeth, serious losses occur in the dental tissues. When this situation is noticed by the patients, the teeth may be lost due to the destruction caused by acid attacks.

Case 1: A 17-year-old male patient applied to our clinic due to pain in his front teeth. In the intraoral examination of the patient; There were severe periodontal problems due to lack of general oral hygiene. Deep caries involving the pulp were observed on the buccal surfaces of teeth 11, 21 and 22. According to the anamnesis taken from the patient, it was learned that he did not have any systemic disease. Since there was decay on the buccal surfaces of the teeth, it was suspected that the patient's diet was acidic and this was questioned. It was learned that the patient frequently drank acidic drinks and did not perform oral care afterwards.

Since the patient's anterior caries were below the gum level, periodontal treatment was started first. 3 sessions of deep curettage were performed and oral hygiene training was given to obtain good results. The patient was given information about nutrition to prevent the process from recurring. He was taught what he could do to protect his teeth even if he drank acidic drinks. After the inflamed state of the gums began to recover, root canal treatment was started on the anterior teeth. After the root canal treatment was completed, a fiber post of size 21 was made. Before proceeding to the prosthesis phase, laser gingivectomy was performed to correct the distorted gingival contour. After the gums were completely recovered, four anterior teeth were prepared for zirconium coating and their coatings were made. This process took approximately 3 months and we have been following the patient for a year. Even though he eats an acidic diet, his oral hygiene continues to be good because he has learned how to care for his teeth.

Case 2: A 22-year-old female patient applied to the clinic due to the gray reflection in the laminates of her anterior 6 teeth, which had been placed 2 years ago. Intraoral examination of the patient revealed deep and active caries on the palatal surfaces of the maxillary teeth. In addition, there were generally uniform caries in the maxillary teeth, especially in the anterior teeth. Since caries were seen only on the palatal surfaces of the maxillary teeth, we suspected that there might be reflux and questioned the patient about this. The patient said that he had gastroesophageal reflux for 2 years and had bulimia nervosa attacks 1 year ago. He is currently receiving medication for these disorders and he came to us with all of them under control.

First of all, the patient was given dental scaling and oral hygiene motivation. Then, root canal treatment was performed on the anterior 6 teeth. Composite fillings were applied to the caries in the posterior teeth. There was no damage to the laminates during the process. However, since there was great loss in the dental tissues supporting the laminates, zirconium coating was planned for these teeth. The patient has been under treatment and follow-up in our clinic for 3 months.

I treated two cases that are clear examples of the destruction caused by internal and external acid attacks. While performing these treatments, I observed that our society does not have sufficient knowledge on this subject and unfortunately some physicians ignore this. I wanted to share these cases with you to draw attention to this issue.

Keywords: Acid attack, zirconium, lamina, reflux, diet

DP115

Üç Kanallı Morfolojiye Sahip Maksiller Birinci Premolar Dişin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Mohamd ALABBAS¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi

Sorumlu Yazar: mohamd.alabbas@neu.edu.tr

Amaç: Maksiller premolar dişlerin, özellikle de karmaşık kanal morfolojisine sahip olanların endodontik tedavisi önemli bir klinik zorluk teşkil etmektedir. Bu olgu sunumunda, nadir görülen üç kanal sistemine sahip maksiller sağ birinci premolar dişin başarılı bir şekilde yapılan kanal tedavisi işlemi raporlanmıştır.

Olgu: 35 yaşındaki erkek hasta maksiller sağ birinci premolar dişinde semptomatik geri dönüşümsüz pulpitis şikayeti ile Yakın Doğu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti kliniğine başvurdu. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda, üç farklı kanal içeren karmaşık bir kök kanalı anatomisi tespit edildi. Rubber-dam izolasyonunun kullanılması, kontrollü ve aseptik bir çalışma ortamını kolaylaştırarak kontaminasyon riskini en aza indirdi ve tedavi sırasında görünürlüğü artırdı. Dental ameliyat mikroskobu yardımıyla büyütme ve dikkatli bir keşif altında, kanallar titizlikle saptandı, temizlendi ve ProTaper Next sistemi (X2, Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) ile şekillendirildi. Mekanik enstrümantasyon ve %5.25'lik sodyum hipoklorit (Cerkamed Medical, Polonya) ve %17'lik etilendiaminetetraasetik asit (EDTA) (Cerkamed Medical, Polonya) kullanılarak kimyasal dezenfeksiyon kombinasyonu kullanılmıştır. Kanallar daha sonra biyoseramik bir kanal patı (EndoSequence BC Sealer, BC, Brasseler ABD) ve gutta-perka ile soğuk lateral kompaksiyon tekniği kullanılarak kapatıldı. Bulgular: 6, 12 ve 24. aylardaki takip değerlendirmeleri semptomların çözüldüğünü ve yeterli iyileşmenin radyografik kanıtını göstermiştir.

Sonuç: Bu vaka, karmaşık anatomik varyasyonlara sahip dişlerde bile başarılı sonuçlar elde etmek için kök kanal morfolojisinin tam olarak anlaşılması ve titizlikle araştırılmasının, gelişmiş enstrümantasyon tekniklerinin kullanılmasının ve çağdaş endodontik tedavi ilkelerine bağlı kalmanın önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller birinci premolar, Anatomik varyasyonlar, Kök kanal anatomisi, Endodontik tedavi

Endodontic Management of Maxillary First Premolar with Three-Canal Morphology: A Case Report

Aim: Endodontic treatment of maxillary premolars, particularly those with intricate canal morphology, presents a significant clinical challenge. This case report outlines the successful management of a maxillary right first premolar with a rare three-canal system.

Case: A 35-year-old male patient referred to us at the Near East University Faculty of Dentistry Endodontics Clinic with symptomatic irreversible pulpitis in his maxillary right first premolar. Clinical and radiographic examinations revealed a complex root canal anatomy, comprising three distinct canals. Utilizing rubber dam isolation facilitated a controlled and aseptic working environment, minimizing the risk of contamination and enhancing visibility during treatment. Under magnification and careful exploration aided by dental operating microscopy, the canals were meticulously negotiated, cleaned, and shaped with ProTaper Next system (X2, Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland). A combination of mechanical instrumentation and chemical disinfection using sodium hypochlorite 5.25% (Cerkamed Medical, Poland) and ethylenediaminetetraacetic acid EDTA 17% (Cerkamed Medical, Poland) was used. The canals were subsequently obturated using a cold lateral compaction technique with a bioceramic paste sealer (EndoSequence BC Sealer, BC, Brasseler USA). Results: Follow-up evaluations at 6, 12, and 24 months demonstrated resolution of symptoms and radiographic evidence of adequate healing.

Conclusion: This case highlights the importance of thorough understanding and meticulous exploration of root canal morphology, utilization of advanced instrumentation techniques, and adherence to contemporary principles of endodontic treatment to achieve successful outcomes, even in teeth with complex anatomical variations.

Keywords: Maxillary first premolar, Anatomic variations, Root canal anatomy, Endodontic treatment.

DP116

Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Tedavisi Ve Takibi

Zuhal KILIÇ¹, Özge ÖZDEMİR¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Endodonti Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: zuhalkilic@sdu.edu.tr

Giriş: 36 yaşındaki sağlıklı bir erkek hasta, sol alt birinci molar dişinde spontan ağrı şikayetiyle kliniğe başvurdu. Klinik muayenede sol alt bölgede intraoral şişlik tespit edildi. Periapikal filmde, sol alt birinci molar dişin köklerini kapsayan geniş radyolüseni saptandı. Kronik apikal apse teşhisi kondu ve kök kanal tedavisi planlandı.

Materyal ve Yöntem: Tedaviye başlamak için dişte giriş kavitesi açıldı ve kök kanallarının kemomekanik preparasyonu gerçekleştirildi. Kök kanallarına kalsiyum hidroksit içerikli bir medikament uygulandı. Üç hafta sonra ikinci seans gerçekleştirildi ve kök kanalları rezin içerikli kök kanal dolgu patı ve güta perka ile soğuk lateral kondenzasyon yöntemi kullanılarak tamamlandı.

Sonuçlar: Hastanın 6 aylık takip randevusunda, lezyon boyutunun belirgin bir şekilde küçüldüğü gözlemlendi. Hastanın semptomları tamamen geçti ve takibi devam etmektedir.

Tartışma: Kök kanal tedavisi ile hastada kronik apikal apsenin başarılı bir şekilde tedavi edildiği görüldü. Kök kanal tedavisinin rezin içerikli kök kanal dolgu patı ve güta perka ile tamamlanması, uzun vadeli başarıya katkı sağlamıştır. Bu vaka, kök kanal tedavisinin kronik apikal apse üzerinde etkinliğini doğrulamaktadır.

Referanslar: Bu çalışmada kullanılan veriler ve yöntemler vaka özelinde gözlemlenen durumlar temelinde ele alınmıştır. Bu nedenle spesifik referanslara yer verilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: *periapikal lezyon, soğuk lateral kondenzasyon, kronik apikal apse*

Treatment and Follow-Up of The Tooth with Large Periapical Lesion

Entrance: A 36-year-old healthy male patient applied to the clinic with a complaint of spontaneous pain in his lower left first molar tooth. During clinical examination, intraoral swelling was detected in the lower left region. In the periapical film, a large radiolucency was detected covering the roots of the lower left first molar tooth. Chronic apical abscess was diagnosed and root canal treatment was planned.

Material and Method: To begin the treatment, an access cavity was opened in the tooth and chemomechanical preparation of the root canals was performed. A medicament containing calcium hydroxide was applied to the root canals. The second session was held three weeks later and the root canals were completed using the cold lateral condensation method with resin-containing root canal filling paste and gutta percha.

Results: At the patient's 6-month follow-up appointment, a significant reduction in lesion size was observed. The patient's symptoms have completely resolved and his follow-up continues.

Argument: It was observed that the patient's chronic apical abscess was successfully treated with root canal treatment. Complementing root canal treatment with resin-containing root canal filling paste and gutta percha has contributed to long-term success. This case confirms the effectiveness of root canal treatment on chronic apical abscess.

References: The data and methods used in this study were discussed on the basis of case-specific observed situations. For this reason, specific references are not included.

Keywords: *periapical lesion, cold lateral condensation, chronic apical abscess*

DP117

Palatal Mukozada Adenoid Kistik Karsinom (AKK): Nadir Bir Olgu Sunumu

GülsevİM SEVİM¹, Oğuzhan BAYDAR¹, Elif BİLGİR¹, Mustafa Fuat AÇIKALIN², Edanur KARATAŞ³

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: gulsevimm@gmail.com

Adenoid kistik karsinom (AKK), tükürük bezlerinden kaynaklanan, baş ve boyun malignitelerinin %1'inden azını temsil eden, nadir görülen bir malign neoplazmdir. Bu raporda hipertansiyon, tip-2 diyabet ve hipertiroidizmi kapsayan tıbbi geçmişi olan ve uzun süreli maksiller şişlik ile başvuran 71 yaşındaki kadın hastada AKK vakası anlatılmaktadır.

Klinik dental değerlendirmede maksillanın palatin bölgesinde 1-2 cmlik yüzeyi ülsere şişlik tespit edildi. Ağrısız, endure lezyon yaklaşık 2 aydır mevcuttu ve palpasyonda herhangi bir pürülan akıntı yoktu. Panoramik radyografide ülsere şişliğe sebebiyet verecek herhangi bir patoloji tespit edilemediğinden tomografik değerlendirme kararı verildi. Konik ışıklı bilgisayarlı tomografide (KİBT) sağ maksillanın posteriorunda palatal mukozadan alveoler prosese ve maksiller sinüs tabanına kadar uzanan 2,0 x 1,5 cm boyutunda yumuşak doku densitesine sahip, litik bir lezyon tespit edildi. Lezyon düzensiz sınırlar ve yumuşak doku yoğunluğu sergileyerek bitişik alveol kemiğinin tahribatına neden oldu. Travma öyküsünün olmaması ve protez kenarlarına uzaklığı nedeniyle travmatik etioloji dışlandı.

Hastanın sağlık durumu göz önüne alınarak, osteomyelit, osteonekroz, oral mukoza kaynaklı tümörler ve minör tükürük bezi maligniteleri şüphesiyle hasta kapsamlı değerlendirme yapılmak üzere üçüncü basamak bir hastaneye yönlendirildi. Ardından hasta yakınlarından alınan bilgiye göre hastaya biyopsi yapıldığı ve histopatolojik incelemede lezyonun adenokistik karsinom olarak tanımlandığı öğrenildi.

Bu vakamızda, özellikle ilaca bağlı veya travmatik etiyojisi olmayan hastalarda inatçı lezyonların ayırıcı tanısında tükürük bezi malignitelerinin dikkate alınmasının önemini vurgulamaktadır. AKK'nin agresif ve malign doğası göz önüne alındığında, hastayı ilk gören sağlık profesyoneli olan diş hekimleri, erken tanıda hastanın prognozu yönünden kritik rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: minör tükürük bezi, adenokistik karsinom, KİBT

Adenoid Cystic Carcinoma (ACC) in Palatal Mucosa: Presentation of a Rare Case

Adenoid cystic carcinoma (ACC) is an uncommon malignant neoplasm originating from the salivary glands, representing less than 1% of head and neck malignancies. This case report describes a case of ACC in a 71-year-old female with a medical history encompassing hypertension, type-2 diabetes, and hyperthyroidism, who presented with a prolonged maxillary.

In clinical dental evaluation, a 1-2 cm surface ulcerated swelling was detected in the palatine region of the maxilla. The painless, indurated lesion had been present for approximately 2 months, with no associated purulent discharge upon palpation. Since no pathology that would cause ulcers could be detected in the panoramic radiography, tomographic evaluation was considered. Cone beam computed tomography (CBCT) revealed a lytic lesion with soft tissue density, extending from the palatal mucosa to the alveolar process and the floor of the maxillary sinus in the posterior part of the right maxilla. The lesion exhibited irregular borders and soft tissue density, causing destruction of adjacent alveolar bone. Traumatic aetiology was ruled out due to the absence of trauma history and distance from prosthesis margins.

Considering the patient's health condition, the patient was referred to a tertiary hospital for comprehensive evaluation with suspicion of osteomyelitis, osteonecrosis, oral mucosa-derived tumors and minor salivary gland malignancies. Subsequently, according to the information received from the patient's relative, it was learned that a biopsy was performed, and histopathological evaluation reported it as ACC.

This case emphasizes the need to consider salivary gland malignancies in diagnosing persistent lesions, especially in patients without drug-related or traumatic causes. Given the aggressive nature of ACC, dentists, as the initial healthcare providers, play a crucial role in early diagnosis which is vital for prognosis.

Keywords: minor salivary gland, adonecystic carcinoma, cone beam CT

DP118

Komplike Dental Travma: Olgu Sunumu

Çağla KURT¹, Asu ÇAKIR¹, Tuğçe Nur ŞAHİN¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti A.D., Karaman, Türkiye

Sorumlu Yazar: dtcaglakurt@gmail.com

Giriş: Bu olgu sunumunu amacı komplike dental travma tedavisinin doğru teşhisi, planlaması ve tedavisi için iyi bir klinik muayene ile birlikte radyografik değerlendirmenin beraber yapılması gerektiği, hasta ve yakınlarının tedavi sürecine katılımının öneminin ve yapılan tedavinin sonuçlarının görülmesidir.

Olgu Sunumu: 14 yaşındaki erkek hasta bisiklet kazası geçirerek üst çenesini çarpmış ve serum fizyolojik içindeki 13 numaralı diş ile kurumumuza başvurmuştur. Alınan anamnez sonucu kurumumuza gelmeden önce başka bir merkeze başvurduğu ve dişin 30 dk dan daha uzun süre kuru ortamda kaldığı bilgisi alınmıştır. İlk muayeneye göre ve alınan radyograflarda avülse olan 13 nolu diş dışında maksillada çift taraflı alveol kırığı, 12 numaralı dişinde yaklaşık 4 mm intrüzyon, 11 numaralı dişte palatinal lateral lüksasyon, 21 ve 22 numaralı dişte sublüksasyon saptanmış olup maksillaya yapılan muayene sonucu çekmece bulgusu pozitif (+) olarak tespit edilmiştir. Avülse olan 13 numaralı dişin kök ucunun kapalı olduğu görülmüş, kanal tedavisi ağız dışında tamamlanmış, kök yüzeyindeki nekrotik ve artık iyileşme beklenmeyen periodontal ligament artıkları temizlenmiş, soket serum fizyolojikle yıkanmış ardından dişler lokal anesteziyi takiben hafif parmak basıncıyla replante edilmiştir. Hastaya esnek splint uygulanmış, radyograflarla dişin pozisyonu doğrulanmıştır. Hasta 11 ve 12 numaralı dişler için kontrol seansına çağırılmıştır. Travmayı takip eden 3 hafta sonra yapılan muayene ve vitalite testi sonucu 11 ve 12 numaralı dişlerin devital olduğu saptanmış ve kanal tedavisine başlanıp tek seansta tamamlanmıştır. Ulaşılamayan hasta ve yakınları kurumumuza 4 ay sonra başvurmuş ve splint sökülüştür. Dişlerde mobilite ya da kök rezorpsiyonuna rastlanmamışken, interdental kret tepelerinde vertikal kemik kaybı gözlenmiştir.

Sonuç: Doğru teşhis ve tedavi planlamasına ek olarak hasta ve yakınlarının tedavi sürecine katılımları iyileşmede oldukça önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travma, avülsiyon, diş, lateral lüksasyon, intrüzyon.

Complicated Dental Trauma: Case Report

Introduction: The purpose of this case presentation is to highlight the necessity of conducting a thorough clinical examination alongside radiographic evaluation for the accurate diagnosis, planning, and treatment of complex dental trauma. It also emphasizes the importance of patient and family involvement in the treatment process and the need to review the outcomes of the treatment performed.

Case Report: A 14-year-old male patient presented to our facility with tooth number 13 stored in saline following a bicycle accident that resulted in trauma to his upper jaw. The medical history revealed that he had sought care at another center before visiting our institution, and the tooth had been dry for more than 30 minutes. Initial examination and radiographs showed avulsion of tooth number 13, bilateral alveolar fractures in the maxilla, approximately 4 mm intrusion of tooth number 12, palatal lateral luxation of tooth number 11, and subluxation of teeth numbers 21 and 22. The maxillary examination also yielded a positive (+) drawer sign. The avulsed tooth number 13 had a closed root apex; endodontic treatment was completed ex vivo, necrotic and irreparable periodontal ligament remnants were removed from the root surface, and the socket was irrigated with saline before the teeth were replanted with gentle finger pressure following local anesthesia. A flexible splint was applied, and the position of the tooth was confirmed with radiographs. The patient was scheduled for a follow-up session for teeth numbers 11 and 12. Three weeks post-trauma, an examination and vitality test determined that teeth numbers 11 and 12 were devitalized, and root canal treatment was initiated and completed in a single session. The patient and his relatives, who were previously unreachable, returned to our institution four months later, at which point the splint was removed. While no tooth mobility or root resorption was observed, vertical bone loss was noted at the interdental crestal peaks.

Conclusion: In addition to accurate diagnosis and treatment planning, the involvement of patients and their families in the treatment process plays a significant role in recovery.

Keywords: Trauma, avulsion, tooth, lateral luxation, intrusion.

DP119

Tam Ark Monolitik Zirkonya Sabit Protetik Restorasyonda Dijital İş Akışı: Bir Vaka Sunumu

Sema ILERİ¹, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: semaatslp@gmail.com

Diş hekimliğinin son zamanlarda dijital teknolojilerin gelişmesi ile birlikte tam dijital iş akışları ile hasta planlama ve tedavisi mümkün olmaktadır. Özellikle CAD/CAM (Bilgisayar Destekli Tasarım ve Üretim) teknolojileri, dijital ölçüler ve 3 boyutlu yazıcılar gibi dijital araçlar kullanılarak tüm süreçler optimize edilir.

Monoblok itriyum stabilize tetragonal zirkonya polikristal (Y-TZP) seramikler, diğer seramikler ile karşılaştırıldığında yüksek mekanik ve estetik özellikler sergileyen en güncel materyallerden biri olmuştur. Bu malzeme, biyouyumluluk bakımından da oldukça avantajlıdır ve nontoksik etkileri ile bilinir. Ayrıca, düşük bakteriyel adezyon özelliği ile tabakalı seramiklerin yerine geçme potansiyeline sahiptir. Ağız içi tarayıcılar ve CAD/CAM teknolojileri ile birlikte monolitik zirkonya restorasyonlarının üretim hassasiyeti de artmaktadır.

Bu vaka raporunun amacı, tam dijital iş akışı ile birlikte monolitik zirkonyalar kullanılarak tam ağız rehabilitasyonunu göstermektir. 27 yaşındaki kadın hasta kliniğe estetik olmayan görünüm ve hassasiyet şikayetiyle başvurmuştur. Klinik ve radyografik inceleme sonucunda brüksizmi olan hastada oklüzal ve bukkal yüzeylerde aşınma olduğu gözlenmiş ve var olan eski metal destekli porselenlerinde çatlak tespit edilmiştir. Hastaya, translusensi ve dayanıklılık avantajlarının yanı sıra materyalde chipping olmaması nedeniyle monolitik zirkonya kullanılması planlanmıştır. Yapılan preparasyon sonrası hastadan ağız içi tarayıcı (TRIOS3; 3Shape A/S) ile dijital ölçü alınmıştır. Bilgisayar destekli tasarım programı kullanılarak (Dental Cad3.1 Rijeka, EXOCAD, Darmstadt, Germany) tasarım yapılmış ve bu tasarımın 3 boyutlu yazıcıdan (ASIGA dentabase, Asiga pty Ltd, İskenderiye, Avustralya) üretilen polimetilmetakrilat (PMMA) ile oklüzal kayıt ve kapanış doğruluğu kontrol edilmiştir. Prova kontrolü sonrası 4 Y-TZP multilayer zirkonyaların üretimi yapılmış ve simante edilmiştir. 6 ve 12 aylık takip sonucu USPH kriterleri rapor edilmiştir.

Protetik rehabilitasyonda çift tabakalı seramik sistemleri ile ilişkili komplikasyonları önlemek için monolitik zirkonya sistemleri kullanılabilir. Tam dijital iş akışı ile birlikte daha hızlı, daha hassas ve hasta açısından daha konforlu bir tedavi süreci sağlanır. Ayrıca, hasta memnuniyetini artırır ve daha öngörülebilir sonuçlar elde edilmesine de olanak sağlar.

Anahtar Kelimeler: dijital diş hekimliği, diş aşınmaları, iş akışı, zirkonya

Digital Workflow in Complete Arch Monolithic Zirconia Fixed Prosthetic Restoration: A Case Report

With the recent development of digital technologies in dentistry, patient planning and treatment is possible with fully digital workflows. In particular, all processes are optimised using digital tools such as CAD/CAM (Computer Aided Design and Manufacturing) technologies, digital scanning and 3D printers.

Monoblock yttrium stabilised tetragonal zirconia polycrystalline (Y-TZP) ceramics have become one of the most up-to-date materials exhibiting high mechanical and aesthetic properties compared to other ceramics. This material is also very advantageous in terms of biocompatibility and is known for its nontoxic effects. It also has the potential to replace layered ceramics with its low bacterial adhesion. With intraoral scanners and CAD/CAM technologies, the manufacturing precision of monolithic zirconia restorations is increasing.

The aim of this case report is to demonstrate full mouth rehabilitation using monolithic zirconia with a full digital workflow. A 27-year-old female patient presented to the clinic with complaints of unaesthetic appearance and sensitivity. As a result of clinical and radiographic examination, the patient with bruxism was observed to have wear on occlusal and buccal surfaces and cracks were detected in the old metal-backed porcelain. The patient was planned to use monolithic zirconia due to the advantages of translucency and durability as well as the absence of chipping in the material. After the preparation, digital impressions were taken from the patient with an intraoral scanner (TRIOS3; 3Shape A/S). The design was made using a computer-aided design programme (Dental Cad3.1 Rijeka, EXOCAD, Darmstadt, Germany) and the occlusal registration and closure accuracy of this design was checked with polymethylmethacrylate (PMMA) produced from a 3D printer (ASIGA dentabase, Asiga pty Ltd, Alexandria, Australia). After the proof check, 4 Y-TZP multilayer zirconia were fabricated and cemented. After 6 and 12 months of follow-up, USPH criteria were reported.

Monolithic zirconia systems can be used in prosthetic rehabilitation to avoid complications associated with bilayer ceramic systems. With a complete digital workflow, the treatment process is faster, more precise and more comfortable for the patient. It also improves patient satisfaction and allows for more predictable results.

Keywords: digital dentistry, Zirconia, Tooth Abrasion, Workflow

DP120

İleri Furkasyon Defekti Olan Mandibular Molar Dişin Hemiseksiyon Yöntemi ile Tedavisi: Olgu Sunumu

İpek ÖZGÜ¹, Zilan BEYAZTAŞ¹, Nezahat Arzu KAYAR¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: beyaztaszilan@gmail.com

Amaç: Dental tedavilerde son yaklaşımlar, hastaların fonksiyonel dentisyonlarını korumaya yöneliktir. Hemiseksiyon, çok köklü dişlerin bifurkasyon noktasından cerrahi olarak ayrılarak, sorunlu kökün kronuyla uzaklaştırılması olarak tanımlanır. Hastalıklı kökün çıkarılmasıyla, hastanın düzenli bakımı ve iyi plak kontrolü ile kemik formasyonu, periodontal cep derinliğinde azalma sağlanabilir. Tedavi sonrası, protetik restorasyon ile diş tek başına veya köprü ayağı olarak dentisyona katılabilir. İlgili dişin tedavi prosedürü zaman alabilse de; diş çekimine kıyasla daha konservatif bir yaklaşımdır.

Bu vaka raporunda ileri furkasyon defektine sahip endodontik-periodontal kombine lezyonlu mandibular molar dişlerin konservatif tedavisi ve uzun dönem takibi sunulmaktadır.

Olgu: Kliniğimize 60 yaşında sağlıklı erkek hasta başvurdu. Yapılan muayene sonucu “Lokalize Evre 3 Derece C” periodontitis teşhis edildi. Maksilla ve mandibulada horizontal kemik kayıpları ve derin periodontal cepler, Glickman furkasyon 3 defektleri ve kombine lezyonlar tespit edildi. Periodontal indeks kayıtları alınarak Faz 1 tedaviye başlandı. Sonrasında umutsuz dişlerin çekimi, restoratif ve endodontik tedavileri ilgili bölümlerde gerçekleştirildi. Takip döneminde mandibular 1. ve 2. molar dişlere (Faz 2) tedavi planlandı. Diğer bölgelerdeki patolojik cepler ise Faz 1 tedavi ile elimine edildi ve idame fazına (Faz 4) alındı. İlgili bölgenin cerrahi aşaması; flep elevasyonunun ardından granülasyon dokuları uzaklaştırılarak, 47 numaranın umutsuz görülen distal kökü ampute edilerek kalan kemik defektlerine enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (I-TZF) ve sığır kaynaklı kemik grefti ile oluşturulan “sticky bone” ve üzerine trombositten zengin plazma membranı (TZP) uygulanarak tamamlandı. Operasyon sonrası 6. Ayda 47 numaranın kalan kronunun yarısı uzaklaştırılarak protetik tedavisi tamamlandı. 18 aylık takip sonrası derin periodontal ceplerde azalma, klinik ataşman kazancı ve radyolojik kemik dolumu tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu vaka raporunda endodontik-periodontal kombine lezyonlu mandibular molar dişte, multidisipliner yaklaşımla uygulanan hemiseksiyon tedavisi optimal oral hijyen sağlandığında prognozunu değiştirme potansiyeline sahip ve geleneksel prosedür/ çekimine alternatif, etkili ve konservatif bir tedavi olmuştur.

Anahtar Kelimeler: hemiseksiyon, kombine lezyon, periodontal rejenerasyon

Treatment of Mandibular Molar Tooth with Advanced Furcation Defect by Hemisection Method: A Case Report

dentition. Hemisection is defined as the surgical separation of multi-rooted teeth from the bifurcation point and removal of the damaged root with its crown. By removing the affected root, bone formation and reduction in periodontal pocket depth can be achieved with regular patient care and good plaque control. After treatment, the tooth can rejoin the dentition with a prosthetic restoration, either alone or as a bridge abutment. It’s a more conservative approach compared to tooth extraction as it aims to preserve the healthy part of the tooth.

This case report presents long-term follow-up of a mandibular molar with a combined endodontic-periodontal lesion with advanced furcation defect.

Case: A 60-year-old healthy male patient was admitted to our clinic. “Localized Stage 3 Grade C” periodontitis was diagnosed. Horizontal bone loss, deep periodontal pockets, Glickman furcation 3 defects, combined lesions were detected in the maxilla and mandible. Periodontal index records were taken, Phase 1 treatment was initiated. Afterwards, extraction, restorative and endodontic treatments of the hopeless teeth were performed in the relevant departments. In the follow-up period, surgical (Phase 2) treatment was planned for the mandibular 1st and 2nd teeth. Pathologic pockets in the other regions were eliminated with Phase 1 treatment and entered the maintenance phase. The surgical phase of the relevant region was completed by flap elevation, removal of granulation tissues, amputation of the hopeless distal root of number 47, and application of “sticky bone” formed with Platelet- Rich Fibrin and bovine bone graft and Platelet Rich Plasma membrane on the remaining bone defects. At 6 months postoperatively, half of the remaining crown of number 47 was removed and prosthetic treatment was completed. After 18 months, reduction in deep periodontal pockets, clinical attachment gain and radiologic bone filling were detected.

Results: In this case report, hemisection treatment of a mandibular molar tooth with combined endodontic-periodontal lesion, applied with a multidisciplinary approach, was an effective, conservative treatment that has the potential to change the prognosis when optimal oral hygiene is provided and an alternative to the traditional procedure/extraction.

Keywords: hemisection, combined lesion, periodontal regeneration

DP121

Piyojenik Granülom ve Hemanjiyom İkilemi: Olgu Sunumu

Serkan BAHRILLI¹, Güldane MAĞAT¹, Alparslan ESEN¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: serkanbahrilli@gmail.com

Piyojenik granülomlar, travma veya hormonal değişikliklerle ilişkilendirilen yaygın benign lezyonlardır. Bu olguda, hemanjiyom benzeri bir piyojenik granülom vakası sunulmaktadır.

29 yaşındaki hemşire hasta, sol maksilla posteriora 2 gün önce oluşan şişlik, kızarıklık ve kanamalı lezyonla başvurdu. Sistemik hastalık veya travma öyküsü yoktu, ancak çocuğunda hemanjiyom tanısı almış bir lezyonu olduğunu belirtti. İlgili dişlerde patoloji görülmedi, ilk biyopsi hemanjiyom teşhisiyle sonuçlandı, ancak lezyonun nüks etmesi üzerine ikinci biyopsi piyojenik granülom tanısıyla sonuçlandı. Kontrastlı MR, lezyonun 26 nolu diş köküyle ilişkili olduğunu gösterdi. Son operasyonda dişin çekilmesi ve ilgili bölgenin rezeksiyonu yapıldı, tekrar piyojenik granülom teşhisi konuldu. Hasta izlem altında tutulmaktadır.

Piyojenik granülomlar genellikle benign karakterdedir ancak hızlı büyüme eğilimindedirler ve kemikte de destrüksiyona neden olabilirler. Doğru tanı ve etkili tedavi için dikkatli bir klinik değerlendirme ve histopatolojik inceleme gereklidir. Tedavi sonrası hastalar düzenli izlem altında tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Piyojenik granülom, hemanjiyom, benign lezyonlar

Pyogenic Granuloma and Hemangioma Dilemma: A Case Report

Pyogenic granulomas are common benign lesions associated with trauma or hormonal changes. In this case, a pyogenic granuloma resembling a hemangioma is presented.

A 29-year-old female nurse presented with swelling, redness, and a bleeding lesion in the left maxilla posterior region 2 days prior. She had no history of systemic illness or trauma but reported a diagnosis of hemangioma in her child. No pathology was observed in the relevant teeth, and the initial biopsy resulted in a diagnosis of hemangioma. However, upon recurrence, a second biopsy diagnosed pyogenic granuloma. Contrast-enhanced MRI revealed an association with the root of tooth 26. Subsequent surgical intervention involved extraction of the tooth and resection of the lesion, confirming the diagnosis of pyogenic granuloma. The patient is under follow-up.

Pyogenic granulomas are typically benign but exhibit rapid growth and can cause bone destruction. Accurate diagnosis and effective treatment require careful clinical evaluation and histopathological examination. Patients should undergo regular follow-up post-treatment.

Keywords: Pyogenic granuloma, hemangioma, benign lesions

DP122

Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu

İsmail ÇAPAR¹, Emre HAYLAZ², Çiğdem ŞEKER¹, Gediz GEDUK¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Sakarya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: isosmile@hotmail.com

Odontojenik keratokist benign büyüme karakteri ile ilerleyen, içeriğinde epitelinden kaynaklı visköz ve peynirimsi materyal bulunan gelişimsel odontojenik bir kisttir. Keratokistler 2. veya 3. dekatta ve erkeklerde daha çok görünür. Keratokistler diğer kistlerin aksine yüksek rekürrens gösterirler. Bunun sebebi olarak da uydu kistlerinin tam olarak temizlenememesi düşünülmektedir. Genellikle mandibula posteriorda görülen bu kistler perikoronar pozisyonda izlenebilir. Çoğunlukla kortike ve iyi sınırlıdır. Oval ya da yuvarlak şekilli izlenebilir, skallop sınırlı da olabilir. İçeriği radyolüsenttir. Asemptomatik olarak büyüyen bu kistler minimal ekspansiyonla, kemiğin uzun aksı boyunca büyüme eğilimindedirler. Komşuluğundaki dişlerde yer değiştirme ve rezorpsiyon yapabilirler. 26 yaşındaki anamnezinde herhangi bir hastalığı bulunmayan kadın hasta kliniğimize sağ mandibular bölgede bulunan şişlik sebebiyle başvurmuştur. Hastanın intraoral muayenesinde sağ mandibular bölgesinde şişlik olduğu gözlenmiştir. Daha sonra Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ve Ultrasonografi görüntüleri alınmıştır. İnceleme sırasında hastanın Manyetik Rezonans Görüntülemesi'nden de faydalanılmıştır. Mandibulada ekspansiyon yaparak büyüme gösteren yapının ameloblastoma olabileceği düşünülmüş ve hasta Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne yönlendirilmiştir. Elde edilen biyopsi sonucuyla lezyona odontojenik keratokist tanısı konulmuştur. Odontojenik keratokist genellikle çenelerin uzun aksı boyunca büyüme eğiliminde iken hastamızda ekspansiyon yaparak şişliğe neden olmuştu. İçeriğindeki septa formasyonu görülmesi ile radyografik olarak dikkat çekmektedir ve radyografide izlenen skallop sınır yapısı da keratokist tanısıyla uyumludur. Yaş ve yerleşim yeri olarak da keratokistle uyumlu bir durum göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik keratokist, Ultrasonografi, Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi, Manyetik rezonans görüntüleme,

Odontogenic Keratocyst: A Case Report

Odontogenic keratocyst is a developmental odontogenic cyst with benign growth characterized by viscous and cheesy epithelial material. Keratocysts are more common in the 2nd or 3rd decade and in males. Unlike other cysts, keratocysts have a high recurrence rate. The reason for this is thought to be the incomplete clearance of satellite cysts. These cysts are usually seen in the posterior mandible and can be observed in pericoronar position. They are mostly corticated and well circumscribed. They may be oval or round shaped and may be scalloped. The contents are radiolucent. These cysts grow asymptotically and tend to grow along the long axis of the bone with minimal expansion. They may cause displacement and resorption of adjacent teeth. A 26-year-old female patient with no history of any disease presented to our clinic with a swelling in the right mandibular region. Intraoral examination revealed swelling in the right mandibular region. Cone Beam Computed Tomography and Ultrasonography images were then obtained. Magnetic Resonance Imaging of the patient was also utilized during the examination. It was thought that the structure showing expansion and growth in the mandible might be ameloblastoma and the patient was referred to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic. The lesion was diagnosed as odontogenic keratocyst with the biopsy result obtained. While odontogenic keratocyst usually tends to grow along the long axis of the jaws, in our patient it caused swelling by expansion. It is radiographically remarkable with the septa formation and the scalloped border structure observed on the radiograph is compatible with the diagnosis of keratocyst. Age and localization are also compatible with keratocysts.

Keywords: Odontogenic keratocyst, Ultrasonography, Cone beam computed tomography, Magnetic resonance imaging,

DP123

Mandibular Molar Bölgede Rastlanan Dilate Odontoma Olgusu

Ebru YÜKSEL KAYA¹, Gediz GEDUK¹, Çiğdem ŞEKER¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ad.

Sorumlu Yazar: dtebruyuksel@gmail.com

Dilate odontoma, mine organının mineralizasyon aşamasından önce dental papilla içine doğru katlantı oluşturmasından kaynaklanan, geniş bir varyasyon spektrumu olan dens invaginatusun şiddetli bir formu olarak kabul edilir ve oldukça nadir görülen gelişimsel bir diş anomalisidir. En sık etkilenen dişler maksiller lateral kesici dişlerdir, bunu maksiller santral kesici dişler, premolar dişler, kaninler takip eder ve çok nadir de olsa molar dişler de etkilenmektedir. Dilate odontoma, mine organının gelişen diş papillasını çevrelemesiyle radyografik olarak radyoopasite ile çevrili radyolüsent bir merkeze sahiptir, bu görüntü literatürde simit/donut görünümü olarak bilinir ve karakteristiktir. Bu olgu raporunun amacı, 24 yaşındaki erkek hastada sol mandibular molar bölgede görülen dilate odontomanın radyolojik tanı prensiplerini sunmaktır. Dilate odontoma tanısı için radyolojik incelemeyi kapsamlı bir klinik muayene ile birleştirmek, yeterli tanıya ulaşmada ve tedavi yönteminin belirlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dilate odontoma, Dens invaginatus, Mandibula

A Case of Dilated Odontoma in the Mandibular Molar Region

Dilated odontoma is considered to be a severe form of dens invaginatus with a wide spectrum of variations, resulting from the fold of the enamel organ into the dental papilla before the mineralization stage and is an extremely rare developmental dental anomaly. The most commonly affected teeth are maxillary lateral incisors, followed by maxillary central incisors, premolars, canines and very rarely molars. Dilated odontoma has a radiolucent center surrounded by radiopacity radiographically as the enamel organ surrounds the developing tooth papilla, this image is known in the literature as the donut appearance and is characteristic. The aim of this case report is to present the principles of radiologic diagnosis of dilated odontoma in the left mandibular molar region in a 24-year-old male patient. For the diagnosis of dilated odontoma, combining radiologic examination with a thorough clinical examination is important in reaching an adequate diagnosis and determining the treatment method.

Keywords: Dilated odontoma, Dens invaginatus, Mandible

DP124

Periferik Dev Hücreli Granülom: 2 Vaka Raporu

Sena ÖZKIRIŞ¹, Nesrin SARUHAN KÖSE¹, Gizem ÇALIŞKAN¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: senaozkiris@gmail.com

Giriş: Periferik dev hücreli granülomlar, dişetinden ve alveoler kretin periostundan köken alarak gelişim gösteren benign reaktif doku büyümeleridir. Genellikle mandibular arkta ve sıkça da anterior bölgede görülürler. Her yaşta ortaya çıkabilir ancak kadınlarda 50-60 yaş aralığında daha sık görülürler. Kesin nedeni tam olarak bilinmemekle birlikte, kötü oral hijyenin yanı sıra iritan ve travmatik faktörlerle ilişkilendirilirler. İlgili dişlerde yer değişikliklerine ve mobiliteye neden olabilirler; dişsiz bölgelerde ise alveolar kret rezorpsiyonlarına yol açabilirler. Bu vaka raporu, periferik dev hücreli granülomların tanı ve tedavisini sunmaktadır.

Vaka1: 42 yaşında erkek hasta sağ mandibula molar bölgede şişlikle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenesinde bu bölgede mavi-mor renkli kitle tespit edildi. Radyografik muayenede herhangi bir değişiklik izlenmedi. Lokal anestezi altında lezyon total olarak eksize edilip tabandaki periost kürete edildi. Yapılan histopatolojik değerlendirmede periferik dev hücreli granülom tanısı kondu. Rutin takipte herhangi bir rekürrense rastlanmadı.

Vaka2: 76 yaşında erkek hasta sağ mandibular posterior bölgede şişlik ve dişlerde mobilite şikayetiyle başvurdu. İntraoral muayenede ilgili bölgede ülsere kırmızı renkli kitle tespit edildi. Radyografik muayenede ise dişsiz alveoler krette ve ilgili dişlerin alveoler kemiğinde rezorpsiyon izlendi. Lokal anestezi altında lezyona biyopsi yapıldı. Ardından lezyon total olarak eksize edildi ve lezyonla ilişkili, mobiliteye sahip 46 ve 48 numaralı dişler çekildi. Yapılan histopatolojik değerlendirmede periferik dev hücreli granülom tanısı kondu. Rekürrens riskinin mevcut olması sebebiyle hastanın rutin kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Periferik dev hücreli granülomlar genellikle iritatif etkenlerden kaynaklanır ve ayırıcı tanı, daha agresif bir davranış sergileyen santral dev hücre granülom gibi klinik ve histolojik özellikleri çok benzer lezyonları içerir. Radyolojik ve klinik değerlendirme ayırma yardımcı olsa da lezyonların kesin ayrımı histopatolojik değerlendirme ile yapılır. Bu lezyonların erken ve kesin tanısı, komşu dişlere veya kemiğe zarar vermeden konservatif tedaviye izin verir ancak rekürrens riski sebebiyle düzenli hasta takibi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Periferik Dev Hücreli Granülom, Reaktif Hiperplazi, Eksizyon

Peripheral Giant Cell Granuloma: Report of 2 Cases

Introduction: Peripheral giant cell granulomas (PGCG) are benign reactive tissue growths that originate from the gingiva and periosteum of the alveolar crest. They are usually seen in the mandibular arch and frequently in the anterior region. It can occur at any age, but it is more common in women between the ages of 50-60. Although the exact cause is unknown, they are associated with irritant and traumatic factors as well as poor oral hygiene. They can cause displacements and mobility of the relevant teeth; In edentulous areas, they may cause alveolar ridge resorption. This case report presents the diagnosis and treatment of PGCG.

Case1: A 42-year-old male patient was admitted to our clinic with swelling in the right mandibular molar region. During the intraoral examination, a blue-purple mass was detected in this area. No change was observed on radiographic examination. Under local anesthesia, the lesion was completely excised and the periosteum at the base was curetted. In the histopathological evaluation, a diagnosis of PGCG was made. No recurrence was found during routine follow-up.

Case 2: A 76-year-old male patient presented with complaints of swelling in the right mandibular posterior region and mobility of the teeth. Intraoral examination revealed an ulcerated red mass in the relevant area. In radiographic examination, resorption was observed in the edentulous alveolar ridge and the alveolar bone of the relevant teeth. Under local anesthesia, the lesion was completely excised and the mobile teeth 46 and 48 associated with the lesion were extracted. In the histopathological evaluation, a diagnosis of PGCG was made. Due to the risk of recurrence, the patient's routine check-ups continue.

Conclusion: PGCG are usually caused by irritative factors, and the differential diagnosis includes lesions with very similar clinical and histological features, such as central giant cell granuloma, which exhibits a more aggressive behavior. Although radiological and clinical evaluation helps in the distinction, the definitive distinction of lesions is made by histopathological evaluation. Early and definitive diagnosis of these lesions allows conservative treatment without damaging adjacent teeth or bone, but regular patient follow-up is very important due to the risk of recurrence.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma, Reactive Hyperplasia, Excision

DP125

Santral Dev Hücreli Granülomun Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu

Gizem ÇALIŞKAN¹, Yasin Çağlar KOŞAR¹, Sena ÖZKIRIŞ¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi
Sorumlu Yazar: gizemcaliskan26@gmail.com

Giriş: Santral dev hücreli granülomalar, genelde genç yaşta bireylerde mandibula anteriorda görülürler. Benign ancak lokal agresif seyir gösterebilen, çoğunlukla asemptomatik iyi sınırlı unioküler ya da multioküler olabilen çenelerde nadir görülen lezyonlardır. İntralezyonel steroid uygulamasından rezeksiyona kadar pek çok tedavi seçeneği mevcuttur. Bu vakada cerrahi tedavi seçeneklerinden biri olan enükleasyon ve küretaj uygulanmıştır.

Olgu: Kliniğimize 47-48 nolu dişlerde mobilite şikayetiyle başvuran 43 yaşındaki erkek hastanın radyografik ve klinik muayenesinde lingual korteksi perforan eden unioküler radyolüsent lezyon tespit edildi. 47 ve 48 nolu dişler çekildi. Lezyonun boyutu bir bütün halinde alınmaya elverişli olması sebebiyle enükle edildi ve alınan eksizyonel biyopsi histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucunda santral dev hücreli granülom tanısı konuldu. Rekürrens riski sebebiyle hastanın kontrolleri periyodik olarak devam etmektedir.

Tartışma: Etiyolojisi tam olarak bilinmeyen santral dev hücreli granülomalar, genelde mandibular anterior bölgede ve kadın hastalarda gözlenirken bizim vakamızda mandibula molar bölgede erkek hastada görülmüştür. Lezyonun erken dönemde tespiti enükle edilmesine olanak tanısa da agresif seyir gösterebilen bir lezyon olduğu için uzun dönem takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granüloma, Benign, Enükleasyon

Surgical Treatment of Central Giant Cell Granuloma: Case Presentation

Introduction: Central giant cell granulomas are generally seen in the anterior mandible in young individuals. They are rare lesions in the jaws that can be benign but locally aggressive, mostly asymptomatic, well-circumscribed, unilocular or multilocular. Many treatment options are available, from intralesional steroid application to resection. In this case, enucleation and curettage, one of the surgical treatment options, was applied.

Case: A 43-year-old male patient presented to our clinic with complaints of mobility in teeth 47-48. Radiographic and clinical examination revealed a unilocular radiolucent lesion perforating the lingual cortex. Teeth 47 and 48 were extracted. Due to the lesion's size being suitable for en bloc removal, it was enucleated, and the excised biopsy was sent for histopathological examination. Histopathological examination resulted in a diagnosis of central giant cell granuloma. Due to the risk of recurrence, the patient's follow-up visits are ongoing periodically.

Discussion: Central giant cell granulomas, the etiology of which is not fully understood, are generally observed in the mandibular anterior region and in female patients, whereas in our case, it was seen in a male patient in the mandibular molar region. Although early detection of the lesion allows for enucleation, it is important to emphasize the long-term follow-up due to its potential for aggressive behavior.

Keywords: Central Giant Cell Granuloma, Benign, Enucleation

DP126

İnternal Enflamatuvar Kök Rezorpsiyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Sena DODANLI¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Bölümü

Sorumlu Yazar: senadodanli@gmail.com

Amaç: Bu vakanın amacı internal inflamatuvar kök rezorpsiyonu olan dişin tedavisini gerçekleştirmek ve dişi kurtarmaktır.

Olgu Sunum: 50 yaşındaki sağlıklı erkek hasta rutin diş kontrolü sonrası kliniğimize başvurdu. Başlangıç periapikal radyografisinde 31 ve 32 nolu dişlerde periapikal lezyon ve 32 nolu dişte internal inflamatuvar kök rezorpsiyonu görüldü. Elektrikli pulpa testine 31 ve 41’de negatif yanıt alındı ve dişler asemptomatikti. 31 ve 32 nolu dişlerin kök kanal şekillendirilmesi gerçekleştirildi ve kalsiyum hidroksit uygulandı. Devam seansında 31 nolu dişte 2. kanal bulundu ve 31 nolu diş lateral kondenzasyonla dolduruldu. İnternal inflamatuvar kök rezorpsiyonu olan 32 numara için rezorpsiyon alanının apikalindeki kök kanalı guta perka ile dolduruldu. Rezorpsiyon alanı ekstarnale de açıldığı için MTA ile dolduruldu. MTA’nın üstüne kaide olarak cam iyonomer siman yerleştirildi ve kompozit rezin ile daimi restorasyonu yapıldı.

Bulgular: 6 aylık takipte dişin asemptomatik olduğu ve lezyonun iyileşmekte olduğu görüldü.

Sonuçlar: İnternal inflamatuvar kök rezorpsiyonu olan dişin tedavisi yapılarak dişin ağızda tutulması, estetik ve fonksiyonlarını devam ettirmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: *İnternal inflamatuvar kök rezorpsiyonu, MTA, periapikal lezyon*

Endodontic Treatment of Teeth with Internal Inflammatory Root Resorption: A Case Report

Objective: The aim of this case was to treat and save a tooth with internal inflammatory root resorption.

Case Presentation: A 50-year-old healthy male patient admitted to our clinic after routine dental examination. Initial periapical radiography showed periapical lesions in teeth 31 and 32 and internal inflammatory root resorption in tooth 32. The electric pulp test was negative in 31 and 41 and the teeth were asymptomatic. Teeth 31 and 32 were root canal shaped and calcium hydroxide was applied. At the next appointment, the second canal was found in tooth 31 and tooth 31 filled with lateral condensation. For tooth 32 with internal inflammatory root resorption, the root canal apical to the resorption area was filled with guta percha. Since the resorption area extended externally, it was filled with MTA. A layer of glass ionomer cement was placed on the MTA and the final restoration was made with composite resin.

Results: At the 6-month follow-up, the tooth was asymptomatic and the lesion was healing.

Conclusions: Treatment of the tooth with internal inflammatory root resorption can help to keep the tooth in the mouth and maintain its aesthetics and function.

Keywords: *Internal inflammatory root resorption, MTA, periapical lesion*

DP127

Lateral Lüksasyonlu Ön Dişin Gecikmiş Tedavisi: Vaka Sunumu

Meltem DEMİR¹, Nergiz BOLAT¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: meltemdemir@sdu.edu.tr

Bu vaka sunumunun amacı geçirdiği travma sonucu lateral lüksasyon görülen ön dişin tanı ve tedavisidir.

Sistemik olarak sağlıklı 36 yaşındaki erkek hasta geçirdiği trafik kazasından 3 gün sonra kliniğe başvurdu. Klinik muayenesinde yüzünün sağ ön bölgesinde yumuşak dokuda ve dudak içinde laserasyon ile 11 numaralı dişinde lateral lüksasyon görüldü. Üç boyutlu radyografik muayenesinde ilgili dişin bukkal yönde hareketi izlendi. 11 numaralı diş replante edildi. Ancak bu vakada hastanın kliniğe geç başvurması sonucu alveol sokette granülasyon dokusu oluşmuştur. Diş sokete granülasyon dokusu sebebiyle tam olarak yerleştirilemedi. Internal Association of Dental Traumatology (IADT) 2021 önermesine göre paslanmaz çelik tel (Lancer ligware preformed 0.12 1M/PK) ile 13 ve 23 numaralı dişler dahil olmak üzere beş dişe esnek splint uygulandı. Hastaya yedi gün sonra tek seans kök kanal tedavisi yapıldı.

Semptomları geçen hastanın takibi devam etmektedir.

Lateral lüksasyon ve ekstrüzyon durumunda dişin normal yerine pozisyonu gerekir. Bu işlem anestezi altında parmak basısıyla yapılabildiği gibi ortodontik olarak da gerçekleştirilebilir. Lateral lüksasyon varlığında travmadan sonra geç gelen hastalarda granülasyon dokusunun oluşması nedeniyle dişin sokete replante edilmesi zorlaşmaktadır. Travma hastalarında erken müdahale tedavinin seyri açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: lateral lüksasyon, avülsiyon, alveol kırığı, travma

Delayed Treatment of Anterior Tooth with Lateral Luxation: Case Report

The purpose of this case report is the diagnosis and treatment of the front tooth with lateral luxation as a result of the trauma.

A systemically healthy 36-year-old male patient was admitted to the clinic 3 days after his traffic accident. In his clinical examination, laceration in the soft tissue and inside the lip of the right front part of his face and lateral luxation of tooth number 11 were observed. In the three-dimensional radiographic examination, movement of the relevant tooth in the buccal direction was observed. Tooth 11 was replanted. However, in this case, granulation tissue formed in the alveolar socket as a result of the patient's late admission to the clinic. The tooth could not be fully placed in the socket due to granulation tissue. According to the Internal Association of Dental Traumatology (IADT) 2021 recommendation, a flexible splint was applied to five teeth, including teeth 13 and 23, with stainless steel wire (Lancer ligware preformed 0.12 1M/PK). The patient underwent a single session of root canal treatment seven days later.

The patient's follow-up continues, after his symptoms resolved.

In case of lateral luxation and extrusion, the tooth must be repositioned to its normal place. This procedure can be performed with finger pressure under anesthesia or orthodontically. In the presence of lateral luxation, it becomes difficult to replant the tooth into the socket due to the formation of granulation tissue in patients who arrive late after trauma. Early intervention in trauma patients is important for the course of treatment.

Keywords: lateral luxation, avulsion, alveolar fracture, trauma

DP128

Mandibular Alveoler Proses Fraktürünün Erken Redüksiyonu: Olgu Sunumu

Sena ÖZKIRIŞ¹, Görkem TEKİN¹, Gizem ÇALIŞKAN¹, Gunay GOJAYEVA²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Özel Muayenehane, Bakü, Azerbaycan

Sorumlu Yazar: senaozkiris@gmail.com

Giriş: Yetişkinlerde diş ve alveol yaralanmaları genellikle yüz ve çene travmalarıyla ilişkilidir ve etiyojileri arasında trafik kazaları, darp, düşme ve spor etkinlikleri bulunmaktadır. Dentoalveolar travma genellikle doğrudan kuvvet iletimiyle oluşur ve hem sert hem de yumuşak dokularda hasara yol açabilir. Travmanın dişler üzerine etkisi mine/dentin kırığı ve kron/kök kırığı şeklinde dişin bütünlüğünü bozacak tipte olabileceği gibi diş bütünlüğü bozulmaksızın oluşan sarsılma, sublüksasyon, ekstrüzyon, lateral lüksasyon, intrüzyon ve avülsiyon tipinde de olabilir. Alveol yapılarında ise kırıkla birlikte dudak ve yanak gibi yumuşak dokularda yırtılma görülmektedir. Travma sonrası yapılan muayenede, alveoler kırık teşhisinin konulmasında palpasyonda dental ark bütünlüğünü takip etmeyen segmentte basamak olması, bu segmentin hareketli olması ve segment hareketine bağlı olarak oklüzyonun değişmiş olması önemli bulgulardandır. Tedavisinde etkilenen segmentin redüksiyonu ve çeşitli splintlerle immobilizasyonu sağlanır. Bu olgu sunumunda travma sonucunda oluşan alveoler proses fraktürünün teşhis ve tedavisi anlatılmıştır.

Vaka: Genç erkek hasta kliniğimize alt çenesine birkaç saat önce aldığı darbe sonucu şiddetli ağrı, kanama ve dişlerinde yer değişikliği şikayetiyle başvurdu. Yapılan ağız içi klinik muayenede alt çene anterior bölgede 41 ve 42 numaralı dişlerin alveol kemiğini kapsayan kırık, alt dudak mukozasında laserasyon ve ilgili dişlerde ekstrüzyon görüldü. Yapılan radyolojik muayene sonucu ise kırığın alveol prosesin bukkal segmentini etkilediği ve dişlerin bütünlüğünün bozulmadığı görüldü. Kırık segment kapalı redüksiyon ile redükte edilip 41 ve 42 numaralı dişler soketlerine yerleştirildi. Tel-kompozit splint ile fiksasyon yapıldı.

Sonuç: Erken dönem segmental fraktürlerde uygulanan kapalı redüksiyon ve tel-kompozit fiksasyon tedavisi, hastanın maloklüzyonunu ve fonksiyon kaybını kısa sürede düzelten ekonomik, ulaşılabilir ve pratik bir tedavi yöntemidir. Yapılan tedavinin ardından oluşabilecek muhtemel komplikasyonlar açısından hastanın klinik ve radyolojik uzun dönem takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Alveoler proses fraktürü, Redüksiyon, Travma

Early Reduction of Mandibular Alveolar Process Fracture: Case Report

Introduction: Dentoalveolar injuries are generally associated with facial and jaw trauma, and their etiologies include traffic accidents, fights, falls and sports activities. Dentoalveolar trauma usually occurs by direct force transmission and can cause damage to hard and soft tissues. The effect of trauma on teeth may be enamel/dentin fracture and crown/root fracture, which will disrupt the integrity of the tooth, or may be concussion, subluxation, extrusion, lateral luxation, intrusion and avulsion, which occur without damaging the tooth integrity. In the alveolar structures, fractures are observed with laceration in soft tissues such as lips and cheeks. In the post-traumatic examination, important findings in diagnosing alveolar fracture include the presence of a step in the segment that does not follow the integrity of the dental arch during palpation, the fact that this segment is mobile, and the occlusion has changed due to segment movement. In its treatment, the affected segment is reduction and immobilization with various splints. In this case report, the diagnosis and treatment of alveolar process fracture resulting from trauma is described.

Case: A young male patient applied to our clinic with complaints of pain, bleeding and tooth displacement as a result of a blow to his lower jaw a few hours ago. Intraoral clinical examination revealed a fracture in the alveolar bone of teeth 41 and 42, laceration in the lower lip mucosa, and extrusion in the relevant teeth. In radiological examination, it was seen that the fracture affected the buccal segment of alveolar process and the integrity of the teeth was not compromised. The broken segment was reduced by closed reduction and teeth 41 and 42 were placed in their sockets. Fixation was done with wire-composite splint.

Conclusion: Closed reduction and wire-composite fixation treatment in early segmental fractures is an economical, accessible and practical treatment method that corrects the patient's malocclusion and loss of function in a short time. Clinical and radiological long-term follow-up of the patient is important because of possible complications that may occur after the treatment.

Keywords: Alveolar Process Fracture, Reduction, Trauma

DP129

Endodontik Tedavili Molar Dişin Dijital İş Akışıyla Üretilen Lityum Silikat Endokron ile Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu

İrem AKKOYUNCU¹, Tuğçe KOYU¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
Sorumlu Yazar: irem.akkoyuncu@ksbu.edu.tr

Bu olgu, aşırı madde kaybına sahip endodontik tedaviyi sağ üst ikinci molar dişin full dijital iş akışı ile restore edilmesini içerir. 26 yaşında sağlıklı kadın hasta, molar dişinde kırık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik muayenesinde endodontik tedavisinin başarılı olduğu tespit edilmiştir. Kalan diş yapılarını korumak, dişin ve restorasyonun ağız içerisindeki fonksiyonunu sağlamak ve dişin ağız içinde sağkalımını arttırmak amacıyla dişin endokron ile restorasyonu planlanmıştır. Öncelikle dişteki eski kompozit dolgu ve çürük diş dokuları uzaklaştırılmış, endokron restorasyonuna uygun şekilde kavite hazırlanmış ve desteksiz mine dokuları uzaklaştırılmıştır. Daha sonra dentin dokuları akışkan kompozitle (MaxFill Flow) örtülenmiştir. Dijital ölçü ve oklüzyon kayıtları ağız içi tarayıcı (3Shape Trios 3) kullanılarak tamamlanmıştır. Endokron restorasyonun tasarımı bir CAD yazılımı ile tasarlanmış ve lityum silikat cam seramik bloktan (GC Dental Initial Lisi Blok) CAM ünitesinde millenmiştir. Üretilen endokron restorasyonun klinik prova aşamasında marjinal uyum ve oklüzyon kontrolleri tamamlandıktan sonra diş minesini %37'lik ortofosforik asit (K-Etchant Syringe, Kuraray Noritake) ile asitlenirken, restorasyonun iç yüzeyi %5'lik hidroflorik asitle (Condac Porcelana, FGM) 20 saniye asitlenmiştir. Restorasyonun simantasyonunda MDP içerikli seramik primeri (Clearfil Ceramic Primer Plus, Kuraray Noritake) ve dual-cure rezin siman (Panavia SA Cement, Kuraray Noritake) kullanılmıştır. Resin siman LED ışık cihazı (Woodpecker Led-E Plus Beam Filling Device) kullanılarak bukkal, lingual ve okluzal yüzeylerden polimerize edilmiştir. Fazla siman uzaklandırdıktan sonra hasta rutin kontroller hakkında bilgilendirilmiştir. Sonuç olarak, kliniğimizde CAD/CAM teknolojisi kullanılarak hızlı ve yüksek hassasiyetle endokron restorasyon üretilmiş, hastamızın estetik ve fonksiyonel beklentileri karşılanmıştır. Yapılan 1., 3. ve 6. ay takip kontrollerinde klinik ve radyografik olarak herhangi bir probleme rastlanmamıştır. Hastanın kontrol randevularına devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endokron, Dijital iş akışı, Lityum Disilikat

Endodontically Treated Molar Tooth Restoration with Lithium Silicate Endocrown Produced by Digital Workflow: A Case Report

This case presents the restoration of an endodontically treated right upper second molar with excessive loss of material using a full digital workflow. A 26-year-old healthy female patient was admitted to our clinic with the complaint of a fractured molar tooth. In the clinical examination of the patient, it was determined that the endodontic treatment was successful. Restoration of the tooth with endocrown was planned to protect the remaining tooth structures, to ensure the function of the tooth and restoration in the mouth and to increase the survival of the tooth in the mouth. Firstly, the old composite filling and decayed tooth tissues were removed, the cavity was prepared for endocrown restoration and unsupported enamel tissues were removed. Then, dentin tissues were covered with flowable composite (MaxFill Flow). Digital impression and occlusion records were completed using an intraoral scanner (3Shape Trios 3). The design of the endocrown restoration was designed with CAD software Lithium silicate glass-ceramic block (Gc Dental Initial Lisi Block) was milled in the CAM unit according to the STL file. After the marginal fit and occlusion controls were completed in the clinical rehearsal phase of the endocrown restoration, 37% orthophosphoric acid (K-Etchant Syringe, Kuraray Noritake) was applied to the enamel. 5% hydrofluoric acid (Condac Porcelana, FGM) was applied to the inner surface of the restoration for 20 seconds. MDP-containing ceramic primer (Clearfil Ceramic Primer Plus, Kuraray Noritake) and dual-cure resin cement (Panavia SA Cement, Kuraray Noritake) were applied for cementation of the restoration. The resin cement was polymerized on the buccal, lingual and occlusal surfaces using an LED light device (Woodpecker Led-E Plus). After the excess cement was removed, the patient was informed about routine controls. As a result, endocrown restorations were produced quickly and with high precision using CAD/CAM technology in our clinic. Patient's aesthetic and functional expectations were provided. No clinical and radiographic problems were found in the 1st, 3rd and 6th month follow-up visits. The patient's follow-up appointments are continued.

Keywords: Endocrown, Digital Workflow, Lithium Disilicate

DP130

İlaç Kullanımına Bağlı Çene Osteonekrozu Gelişme Riski Olan Hastalarda Farkındalık Oluşturulması

Meryem ŞAHİN¹, Ergün MANAV², Sinem ÇAKMAK³, Feyza ÖZBEK³, Mustafa Serdar BILMEN³

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

²Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

³Serbest Diş Hekimi

Sorumlu Yazar: mrym_ndr@hotmail.com

İlaça bağlı olarak gelişen çenelerin osteonekrozu (MRONJ) özellikle osteoporoz ve kanser hastalarının tedavisi amacıyla reçete edilen bifosfanat ve denosumab gibi ilaçların kullanımı sonucunda yan etki olarak görülebilmektedir. Hastanın sistemik durumu, ilaçların kullanım şekli ve süresi, dental tedaviler ve prosedürleri, anatomik faktörler, yaş, cinsiyet, kalıtsal faktörler, uyumsuz protezler MRONJ un gelişiminde etkili olabilmektedir. Bu ilaçların kullanımı öncesinde hastaların dental tedavilerinin tamamlanması ve oral hijyen eğitimi konusunda hastaların bilinçlendirilmesi çene osteonekrozu oluşumunu önemli ölçüde azaltacaktır. Hastaların kullandıkları ilaçların muhtemel yan etkileri ile ilgili olarak farkındalıklarının oluşturulması ve medikal anamnez sırasında hekimini doğru bilgilendirmesi de MRONJ gelişmesinin önlenmesinde etkili olacaktır. Bu amaçla bu çalışmada Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na iki yıl içerisinde hareketli protez için başvuran 653 hastanın verileri tarandı ve MRONJ gelişimine sebep olabilecek ilaçları kullanan 13 hasta tespit edildi. Hastaların protetik diş tedavisi kontrolleri yapıldı ve hastalardan farkındalık oluşturulması amacıyla gönüllülük esasına dayalı olarak hazırlanan 10 sorudan oluşan anketi cevaplamaları istenildi. Anket sonuçlarının istatistiksel analizi IBM SPSS 25 programında gerçekleştirildi ve kategorik değişkenlerdeki cevaplar arası ilişkinin test edilmesinde tek örneklem Pearson Ki-Kare testi uygulandı. Bu çalışmanın sonuçlarına göre osteoporoz sebebiyle MRONJ'a sebep olabilecek ilaçları alan hasta sayısının diğer hastalıklar sebebiyle ilaç kullananlardan anlamlı olarak farklılık gösterdiği görüldü ($p < 0,05$). Protez kaynaklı ülserasyon şikayeti olan hastalara hekimin yaklaşımının sorulduğu soruya verilen cevapta hekim tarafından tekrar protez uyumunun sağlandığı cevabı anlamlı olarak farklılık gösterdi ($p < 0,05$). Diğer tüm anket sorularının cevapları arasında ise anlamlı bir fark bulunamadı. MRONJ oluşumu hastalarda ciddi boyutlara ulaşabilmektedir. Protez kaynaklı MRONJ gelişiminin önüne geçmek için hastaların protezleri belirli aralıklarla kontrol edilmeli ve hastalar oluşabilecek yan etkiler hakkında bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: MRONJ, anket, farkındalık, hasta

Awareness Raising in Patients at Risk of Developing Osteonecrosis of the Jaw Due to Drug Use

Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ) can be seen as a side effect of the use of drugs such as bisphosphonate and denosumab, which are prescribed especially for the treatment of osteoporosis and cancer patients. The patient's systemic condition, the type and duration of medication use, dental treatments and procedures, anatomical factors, age, gender, hereditary factors, and the presence of incompatible prostheses have been identified as potential contributing factors in the development of MRONJ. The completion of dental treatments and the raising of patient awareness about oral hygiene education prior to the use of these drugs will significantly reduce the occurrence of osteonecrosis of the jaw. Similarly, patient awareness about the possible side effects of the drugs they use and the correct informing of the dentists during the medical anamnesis will also be effective in preventing the development of MRONJ. In order to achieve this objective, the data of 653 patients who sought treatment at the Department of Prosthodontics at Biruni University Faculty of Dentistry within a two-year period were analysed. Thirteen patients who had been prescribed drugs that may cause MRONJ were identified. Prosthodontic treatment controls were performed and patients were asked to complete a voluntary 10-question questionnaire to raise awareness. The statistical analysis of the questionnaire results was conducted using the IBM SPSS 25 program, with a one-sample Pearson Chi-Square test applied to test the relationship between responses in categorical variables. The results of this study indicate that the number of patients taking medications for osteoporosis that may cause MRONJ was significantly different from those taking medications for other diseases ($p < 0.05$). In the answers given to the question about the dentist's approach to patients suffering from prosthesis-induced ulceration, the answer that the physician re-adapted the prosthesis was significantly different from the others. ($p < 0.05$). No significant differences were observed between the responses to the remaining survey questions. MRONJ formation can reach serious dimensions in patients. To prevent the development of prosthesis-induced MRONJ, patients' prostheses should be checked at regular intervals and patients should be informed about possible side effects.

Keywords: Key words: MRONJ, questionnaire, awareness, patient

Tübitak 2209-A öğrenci projesi kapsamında desteklenmiştir.

DP131

Amalgam Restorasyonlara Bağlı Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu

Aleyna ŞİMŞEK¹, Büşra ÖZTÜRK¹, Zeynep DERELİ¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aleynaasmsk@gmail.com

Oral likenoid lezyonlar (OLL); etiolojisinde antimalaryaller/non-steroid antiinflamatuvarlar gibi sistemik ilaçlar, amalgam/metaller gibi dental materyaller, hepatit C enfeksiyonu, stres, alkol ve tütün yer alan tip IV gecikmiş aşırı duyarlılık reaksiyonlarıdır. Bu olgu sunumunda OLL bulunan hastanın amalgam restorasyonunun kompozit restorasyonla değiştirilerek tedavi edilmesi amaçlanmıştır.

Necmettin Erbakan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğine diş ağrısı şikayetiyle başvuran 53 yaşında sistemik sağlıklı kadın hastanın klinik muayenesinde, hastanın sağ bukkal mukozasında beyaz lezyon tespit edilmiştir. Alınan anamnezde, hasta beyaz lezyondan haberdar olmadığını ve herhangi bir şikayeti olmadığını belirtmiştir. Hasta tütün ürünleri ve alkollü içecekler kullanmamaktadır. Yapılan klinik muayenede lezyona komşu sağ maksiller ikinci molar dişin mesiookluzal yüzeyinde amalgam restorasyon tespit edilmiştir. Hastanın amalgam dolgusu Restoratif Diş Tedavisi kliniğinde sökülmüş ve diş kompozit rezinle (Tokuyama Posterior, Tokyo, Japonya) yeniden restore edilmiştir. Hasta on günlük periyotlar halinde kontrol amaçlı takip edilmiş ve takip sonucunda lezyonun tamamen iyileştiği tespit edilmiştir.

Bu vaka raporunda, hastanın uzun süredir var olan amalgam restorasyonunun OLL ile ilişkili bir etiolojik faktör olduğu tespit edilmiştir. Oral likenoid lezyonu olan hastaların mukozalarında amalgam ile ilişkili bir reaksiyon saptandığında, amalgamın kompozit rezin ile değiştirilmesi lezyonun ortadan kalkmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Oral likenoid lezyon, amalgam, kompozit

Oral Lichenoid Lesion Associated with Amalgam Restorations: A Case Report

Oral lichenoid lesions (OLL) are type IV delayed hypersensitivity reactions with etiologies including systemic drugs such as antimalarials/non-steroidal anti-inflammatories, dental materials such as amalgam/metals, hepatitis C infection, stress, alcohol and tobacco. In this case report, we aimed to treat a patient with OLL by replacing the amalgam restoration with a composite restoration. In the clinical examination of a 53-year-old systemically healthy female patient who presented to Necmettin Erbakan University Faculty of Dentistry Oral Diagnosis and Radiology clinic with a complaint of toothache, a white lesion was detected on the right buccal mucosa. In the anamnesis, the patient stated that he was not aware of the white lesion and had no complaints. The patient does not use tobacco products and alcoholic beverages. Clinical examination revealed an amalgam restoration on the mesioocclusal surface of the right maxillary second molar adjacent to the lesion. The amalgam filling was removed in the Restorative Dentistry clinic and the tooth was restored with composite resin (Tokuyama Posterior, Tokyo, Japan). The patient was followed up for control in ten-day periods and the lesion was found to have healed completely.

In this case report, the patient's long-standing amalgam restoration was found to be an etiologic factor associated with OLL. When an amalgam-related reaction is detected in the mucosa of patients with oral lichenoid lesions, replacement of the amalgam with composite resin may lead to resolution of the lesion.

Keywords: Oral lichenoid lesion, amalgam, composite

DP132

Ciltte Doku Kaybına Sebep Olmuş Submandibular Loj Absesi: Bir Olgu Raporu

Andaç DOĞAN¹, İsmail Burak HALAT¹, Zeynep Sena ÇAVUŞ¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Sorumlu Yazar: ismailburak.halat@erdogan.edu.tr

Submandibular loj; anterior ve lateralde mandibula, süperiorde mylohyoid kas, posteroinferiorde hyoid kemik, inferiorde derin boyun fasyasının superfisyal tabakası ile sınırlı olan primer fasiyal lojdur. Bu bölge enfeksiyonları genellikle apeksleri mylohyoid kasın altında kalan alt çene molar dişlerden, daha az olarak premolar dişlerden köken alırlar. Klinik semptomları arasında boyunda rijidite, trismus, disfaji, respiratuar distres, siyalore ve yüksek ateş gibi durumlar mevcuttur. Spontan drenaj vakalarında komşu anatomik yapıların destrüksiyonu ve ciltte doku kayıplarıyla birlikte ilerleyen süreçte deride skar formasyonu meydana gelebilir. Tedavisi etkenin tespiti ve ortadan kaldırılmasına yönelik planlanmalıdır. Bu doğrultuda antibiyoterapi ve ekstraoral drenaj ile birlikte mikrobiyal yükün azaltılıp mümkün olan en erken evrede ilgili dişin çekimi geçerli tedavi seçeneğidir. Bu olgu raporunda, 23 yaşında kadın hastada mevcut olan sol mandibular birinci molar kaynaklı submandibular absenin spontan drenajı sonrası kliniğimize başvuran hastanın tedavi planlamasından ve postoperatif 3 aylık takibinden bahsedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Submandibular apse, cilt kaybı, ekstraoral drenaj, antibiyoterapi

Submandibular Space Abscess Caused by Skin Tissue Loss: A Case Report

Submandibular space; it is the primary facial space limited to the mandible anteriorly and laterally, the mylohyoid muscle superiorly, the hyoid bone posteroinferiorly, and the superficial layer of the deep neck fascia inferiorly. Infections in this area usually originate from the lower jaw molar teeth, whose apices are below the mylohyoid muscle, and less commonly from the premolar teeth. Clinical symptoms include neck rigidity, trismus, dysphagia, respiratory distress, sialorrhea and high fever. In cases of spontaneous drainage, scar formation on the skin may occur in the course of time, along with the destruction of adjacent anatomical structures and tissue loss in the skin. Treatment should be planned to identify and eliminate the causative agent. In this regard, reducing the microbial load with antibiotics and extraoral drainage and extracting the relevant tooth at the earliest possible stage are valid treatment options. In this case report, the treatment planning and 3-month postoperative follow-up of a 23-year-old female patient who applied to our clinic after spontaneous drainage of submandibular abscess originating from the left mandibular first molar is mentioned.

Keywords: Submandibular abscess, skin loss, extraoral drainage, antibiotherapy

DP133

Anterior Bölge Konjenital Lateral Diş Eksikliğinin Fiber Köprü İle Restorasyonu Ve Diastema Kapatılması: 6 Aylık Takip

Fikriye Selin BARHAN¹, Şule KÜÇÜK², Çiğdem ATALAYIN ÖZKAYA¹, Hüseyin TEZEL¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İzmir

²Ege University School Of Dentistry, Department Of Restorative Dentistry, Izmir

Sorumlu Yazar: selinkara21@gmail.com

Giriş: 15 yaşında kadın hasta ortodontik tedavi sonrası estetik şikayetle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 22 numaralı dişte konjenital eksiklik, 11-12 ve 23-24 numaralı dişler arasında diastema ve 11 ve 21 numaralı dişlerin minesinde braket sökülmesine bağlı hasar tespit edildi.

Materyal & Yöntem: Dişeti hizalaması ve pontik bölgesinde akrilik diş ile dişeti şekillendirilmesi yapıldı. Fiber köprü yapımı için 21 ve 23 numaralı dişlere asit (Fine Etch-Spident) ve adeziv (Uni SeBond-Cavex) uygulandıktan sonra bir tabaka fiber şerit (Interlig-Angelus) dişler arasına yerleştirildi ve palatinal yüzeylerden kompozit ile sabitlenerek polimerize edildi. Bakır konturlu matris bandının diş büyükey kısmı diş eti üzerine yerleştirildi, yüksek dolduruculu akışkan kompozit (G-aenial Universal Injectable-GC) ile pontik tabanı oluşturuldu. Palatinal ve aproksimal duvarlar kompozit (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama) ile şekillendirildi. Opak kompozitle (Charisma Opal OM-Kulzer) dentin tabakası oluşturuldu ve kompozit ile (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama) restorasyon tamamlandı. 11-12 ve 23-24 nolu dişler arasındaki diastema kapatılması için lastik-örtü izolasyonu, mine yüzeyine asit (Fine Etch-Spident) ve adeziv (Uni SeBond-Cavex) uygulaması gerçekleştirildi. Şeffaf matris bandı ile palatinal duvar, bölümlü matris bandı ile aproksimal duvar oluşturuldu. Opak kompozit ile (Charisma Opal OM-Kulzer) dentin tabakası restore edildi ve kompozit ile (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama) restorasyon tamamlandı. 11-21 numaralı dişlerin mine düzensizlikleri minimal preparasyon ve kompozit uygulaması (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama) ile giderildi. Zımpara disklerle (Tor-VM) primer anatomi düzenlendi. Spiral disklerle (Twist Dia-Kuraray) bitirme ve cila tamamlandı.

Sonuçlar: Fiber köprü uygulamasının anterior bölgede kabul edilebilir estetik sonuçlar sağladığı görülmüştür. 6 aylık takip sonrasında restorasyon bütünlüğünün, renginin ve diş eti sağlığının korunduğu gözlenmiştir.

Tartışma: Adolesan dönem hastalarda implant tedavisinin endike olmaması, porselen köprülerin fazla madde kaybı oluşturması ve yüksek maliyetinden dolayı olgumuzda fiber köprü uygulaması tercih edilmiştir.¹ Bu uygulama tekniğe hassas bir prosedürdür ve tedavi sonrasında gingival sağlığın korunması için yüksek hasta kooperasyonu gerektirmektedir. 6 aylık takip sonrasında klinik olarak kabul edilebilir sonuçlar elde edilmesi, hastanın uyumu ve ağız bakımını optimum şekilde sağlaması ile ilişkilendirilebilir.

Referans: 1. Heij, Danny G. Op, et al. "Facial development, continuous tooth eruption, and mesial drift as compromising factors for implant placement." *International Journal of Oral & Maxillofacial Implants* 21.6 (2006).

Anahtar Kelimeler: adeziv fiber köprü, kompozit restorasyon, diastema kapatılması

Rehabilitation of Anterior Rampant Caries Lesions with Composite Restorations and 1-Year Follow-Up

Introduction: 15-year-old female patient applied to our clinic after orthodontic-treatment. Clinical examination revealed congenital deficiency of tooth 22 and diastema between 11-12 and 23-24. The enamel damages due to bracket removal were detected in teeth 11-21.

Material and Method: Gingival recontouring and soft tissue shaping with acrylic tooth in the pontic area were performed. For fiber bridge construction, acid (Fine Etch-Spident) and adhesive (Uni SeBond-Cavex) were applied to teeth 21 and 23. Fiber strip (Interlig-Angelus) was placed between the teeth and fixed with composite on the palatinal surfaces. The convex part of the contoured matrix band was placed on the gingiva and a pontic base was formed with high filler injectable composite (G-aenial Universal Injectable-GC). Palatinal and aproximal walls were shaped with composite (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama). Dentin layer was formed with opaque composite (Charisma Opal OM-Kulzer) and finished (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama). Diastema closures between 11-12 and 23-24 were performed with rubberdam isolation. The transparent matrix band was used for palatinal wall restoration and sectional matrix band for aproximal wall. Dentin layer was formed with opaque composite (Charisma Opal OM-Kulzer) and last layer with body composite (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama). Enamel surface irregularities on teeth 11-21 were restored with composite (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama) after minimal preparation. Primary anatomy was arranged with course discs (Tor-VM). The restorations were finished by polishing with spiral discs (Twist Dia-Kuraray).

Results: The fiber bridge application provided acceptable aesthetic results in the anterior region. After 6-months of follow-up, the sustainability of restoration integrity, color and gingival health was observed.

Discussion: We preferred a fiber bridge in our case due to the contraindication of implant treatment in adolescents and higher cost of porcelain bridges with excessive material loss.¹ This is a technique-sensitive procedure and requires high patient cooperation to maintain gingival health after treatment. After 6 months of follow-up, clinically acceptable results can be attributed to the compliance and optimum oral care of the patient.

Reference: 1. Heij, Danny G. Op, et al. "Facial development, continuous tooth eruption, and mesial drift as compromising factors for implant placement." *International Journal of Oral & Maxillofacial Implants* 21.6 (2006).

Keywords: adhesive fiber bridge, composite restoration, diastema closure

DP134

Dens Invaginatus: Vaka Sunumu

Yıldız KONYA¹, Tuğçe Nur ŞAHİN¹, Asu ÇAKIR¹

¹Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi

Sorumlu Yazar: yildizknya@gmail.com

Dens invaginatus, diğer adıyla dens in dente, dental papillanın normal gelişimindeki varyasyondan kaynaklanan bir dental anomalidir. Kalsifikasyon gerçekleşmeden önce mine organının dental papillaya invajinasyonu sonucu görülür. Oehlers Dİ'yi kök içine invajinasyonun derinliğine göre üçe ayırarak sınıflandırmıştır. Kliniğimize sağ tarafında, yerini tam lokalize edemediği, spontane ağrı şikayeti ile başvuran 13 yaşında kız hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde sağ üst lateral (12 numaralı) dişinde dens invaginatus tespit edildi. Teşhis ve tedavi planlamasında yardımcı olması için ek olarak konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) görüntüleme tekniği kullanıldı. Vitalite testlerine yanıt alınamadı. İlgili dişte perküsyon hassasiyeti bulundu. Ağız hijyeni iyi olan ve aktif çürük lezyonu bulunmayan hastada dens invaginatusa bağlı erken pulpa ekspoze ve buna bağlı periapikal lezyon oluşumu meydana geldiği sonucuna ulaşıldı. İlgili diş için çok seanslı kök kanal tedavisi planlandı. İlk seans kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit kullanıldı. Dört gün sonra ekstraoral şişlik ve ağrı şikayetiyle başvuran hastaya tekrar pansuman yapılarak antibiyotik reçete edildi. Üç seans sonra dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi. Kanal, soğuk lateral kondenzasyon yöntemiyle dolduruldu ve dişin daimi restorasyonu kompozitle yapıldı. 1. ve 3. ay kontrolünde periapikal lezyonun küçüldüğü ve dişin asemptomatik olduğu gözlemlendi. Hastanın takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: dens invaginatus, KIBT, kök kanal tedavisi

Dens Invaginatus: Case Report

Dens invaginatus, also known as dens in dente, is a dental anomaly caused by variation in the normal development of the dental papilla. It is seen as a result of the invagination of the enamel organ into the dental papilla before calcification occurs. Oehlers classified DI into three groups according to the depth of invagination into the root. In the clinical and radiological examination of a 13-year-old girl who applied to our clinic with the complaint of spontaneous pain on her right side, which she could not localize exactly, dense invaginatus was detected in maxillary right lateral incisor (tooth #12). Additionally, cone beam computerized tomography (CBCT) imaging technique was used to help in diagnosis and treatment planning. There was no response to vitality tests. Percussion sensitivity was found in the relevant tooth. It was concluded that early pulp exposure due to dense invaginatus and the resulting periapical lesion formation occurred in the patient with good oral hygiene and no active caries lesion. Multi-session root canal treatment was planned for the relevant tooth. Calcium hydroxide was used as an intracanal medicament in the first session. Four days later, the patient complained of extraoral swelling and pain. Intracanal dressing was done again and prescribed antibiotics. After three sessions, the tooth was asymptomatic. The canal was filled with the cold lateral condensation method and permanent restoration was made with composite. At the first- and third-month follow-up, it was observed that the periapical lesion had shrunk and the tooth was asymptomatic. The patient's follow-up sessions continue.

Keywords: dens invaginatus, CBCT, root canal treatment

DP135

Mine Üzerinde Farklı Adeziv Sistemlerin Bağlanma Dayanımlarının Değerlendirilmesi

Meltem AKBABA¹, Menekşe ÖZDİL ERSOYSAL¹, Nurgül ÇETİN TUNCER¹, Çağatay BARUTÇUGIL¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: meltemakbaba@akdeniz.edu.tr

Amaç: Bu in-vitro çalışmanın amacı solvent içeren ve içermeyen bondların EAR ve SE modlarda uygulanmasıyla mineye mikrotensil bağlanma dayanımlarını karşılaştırmaktır.

Materyal ve Metotlar: Çalışmada çekilmiş çürüksüz 12 adet insan molar dişi kullanılmıştır. Dişlerin adeziv uygulanacak mine yüzeyleri 600 gritlik SiC zımpara ile su soğutması altında cila işlemi yapıldıktan sonra rastgele 4 gruba ayrılmıştır. G1= Bond1-SF (Pentron) / SE mod, G2= Bond1-SF (Pentron) / EAR mod, G3= Prime Bond (Dentsply) / SE mod) ve G4= Prime Bond (Dentsply) / EAR mod). Gruplara adezivler uygulandıktan sonra ilgili yüzeye 4x4x2 boyutlarında rezin bazlı mikrohibrit kompozit uygulanmıştır. Numunelerden su soğutması altında düşük hızlı elmas testere ve hassas kesme cihazı kullanılarak 1 mm (\pm 0.2 mm) kalınlığında çubuklar elde edilmiştir (n=10). Bu çubuklar mikro gerilim bağlanma dayanımı (μ TBS) testi için üniversal test cihazında 1 mm/dakika kafa hızında gerilime maruz bırakılmış ve ölçümler kaydedilmiştir. Kopma modları stereomikroskop altında belirlenmiştir (Adeziv/Mix/Koheziv). Veriler tek yönlü ANOVA ve Tukey HSD post hoc testi ile analiz edilmiştir (p<0,05).

Bulgular: Elde edilen verilere göre; en düşük mikrogerilim bağlanma dayanımını G1 (6.84 \pm 3.65 MPa) gösterirken G3 (8.89 \pm 2.79 MPa) ile arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. En yüksek mikrogerilim bağlanma dayanımını ise G4 (21.24 \pm 9.96 MPa) gösterirken G2 (19.69 \pm 5.18 MPa) ile arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. En çok görülen kopma tipi bütün grupların genelinde adeziv kopmalar iken, bunu mix kopmalar takip etmiştir.

Sonuçlar: Mevcut çalışmanın bulguları doğrultusunda mine yüzeyine adezivlerin bağlanma başarısının artırılması için fosforik asit ile asitleme işleminin uygulandığı EAR modun tercih edilmesinin daha iyi bir seçenek olduğu sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Mikrogerilim bağlanma dayanımı, Adeziv, Self-etch, Etch and rinse

Evaluation of Bond Strength of Different Adhesive Systems on Enamel

Objective: The aim of this in vitro study was to compare the microtensile bond strengths to enamel with the application of solvent-containing and solvent-free bonds in EAR and SE modes.

Materials and Methods: Twelve extracted caries-free human molars were used in the study. The enamel surfaces of the teeth were randomly divided into 4 groups after polishing with 600 grit SiC sandpaper under water cooling. G1= Bond1-SF (Pentron) / SE mode, G2= Bond1-SF (Pentron) / EAR mode, G3= Prime Bond (Dentsply) / SE mode) and G4= Prime Bond (Dentsply) / EAR mode). After the adhesives were applied to the groups, a 4x4x2 resin-based microhybrid composite was applied to the relevant surface. Rods with a thickness of 1 mm (\pm 0.2 mm) were obtained from the specimens using a low speed diamond saw and precision cutting device under water cooling (n=10). These bars were subjected to tension at a head speed of 1 mm/min in a universal testing machine for microtensile bond strength (μ TBS) testing and measurements were recorded. The modes of fracture were determined under a stereomicroscope (Adhesive/Mix/Cohesive). Data were analyzed by one-way ANOVA and Tukey HSD post hoc test (p<0.05).

Results: According to the data obtained; G1 (6.84 \pm 3.65 MPa) showed the lowest microtension bond strength, while there was no significant difference between it and G3 (8.89 \pm 2.79 MPa). G4 (21.24 \pm 9.96 MPa) showed the highest microtensile bond strength while there was no significant difference with G2 (19.69 \pm 5.18 MPa). The most common fracture type was adhesive fractures in all groups, followed by mix fractures.

Conclusions: Based on the findings of the present study, it can be concluded that the EAR mode with phosphoric acid etching is a better option for improving the bonding success of adhesives to the enamel surface.

Keywords: Microtensile bond strength, Adhesive, Self-etch, Etch and rinse

DP136

Farklı Polisaj Yöntemlerinin Anterior Estetik Kompozit Restorasyonların Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi

Ayşegül HEZER¹, Esra KANGALCI¹, Nurgül ÇETİN TUNCER¹, Çağatay BARUTÇUGIL¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: aysegulhezer@akdeniz.edu.tr

Amaç: Bu in vitro çalışmanın amacı farklı polisaj yöntemlerinin kahve tüketimine bağlı renklenme sonrasında anterior estetik kompozit restorasyonların renk stabilitesi üzerindeki etkisini araştırmaktır.

Materyal ve metodlar: Anterior rezin kompozitten hazırlanan örnekler farklı polisaj yöntemlerine göre rastgele 5 gruba ayrılmıştır (n = 5); Grup 1: Kontrol, Grup 2: Identoflex (Kerr), Grup 3: Composoft (EVE), Grup 4: Diapolisher Paste (GC) ve Grup 5: Twist Dia(Kuraray). Örneklerin polisaj işlemleri sonrası başlangıç renk ölçümleri yapılmış, ardından her 100 ml su için 3.6-gram filtre kahve ile hazırlanan kahve solüsyonuna daldırılmıştır. Renk ölçümleri başlangıç (T0), birinci (T1), ve yedinci (T2), günlerde CIELab renk sistemine göre klinik spektrofotometre (VITA Easyshade) kullanılarak yapılmıştır. Renk değişimlerini (ΔE) değerlendirmek için tek yönlü varyans analizi (One-way ANOVA), Tukey post-hoc testi istatistiksel analizleri kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Elde edilen veriler doğrultusunda bir günlük kahvede bekletme sonrasında en düşük ΔE değerlerini G2 ($2,66 \pm 0,42$) ve G5 ($2,9 \pm 0,81$) gösterirken, G4 ($5,98 \pm 0,77$) tüm gruplardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Yedi günlük kahvede bekletme sonrasında ise en düşük ΔE değerini G5 ($5,67 \pm 0,57$) gösterirken, G3 ($8,11 \pm 1,54$) ve G4 ($8,33 \pm 0,95$) tüm gruplardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.

Sonuçlar: Anterior estetik kompozitler kahve kullanımı ile renklenme gösterebilir. Restorasyonların uygun bir polisaj tekniği ile polisajlanması ile bu renklemeler azaltılabilir. Bu nedenle uygun polisaj tekniğinin seçimi klinik açıdan büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: anterior estetik kompozit, renk stabilitesi, kahve, polisaj

The Effect of Different Polishing Methods on the Color Stability of Anterior Aesthetic Composite Restorations

Objective: The aim of this in vitro study was to investigate the effect of different polishing methods on the color stability of anterior aesthetic composite restorations after coffee consumption-induced discoloration.

Materials and methods: Specimens prepared from anterior resin composite were randomly divided into 5 groups (n = 5) according to different polishing methods; Group 1: Control, Group 2: Identoflex (Kerr), Group 3: Composoft (EVE), Group 4: Diapolisher Paste (GC) and Group 5: Twist Dia (Kuraray). Initial color measurements were made after the samples were polished and then immersed in a coffee solution prepared with 3.6 grams of filter coffee per 100 ml of water. Color measurements were performed at baseline (T0), first (T1), and seventh (T2) days using a clinical spectrophotometer (VITA Easyshade) according to the CIELab color system. One-way analysis of variance (One-way ANOVA) and Tukey post-hoc test statistical analyses were used to evaluate color changes (ΔE) and significance level was set as $p \leq 0.05$.

Results: According to the data obtained, G2 (2.66 ± 0.42) and G5 (2.9 ± 0.81) showed the lowest ΔE values after one day of coffee soaking, while G4 (5.98 ± 0.77) was significantly higher than all groups. After seven days in coffee, G5 (5.67 ± 0.57) showed the lowest ΔE value, while G3 (8.11 ± 1.54) and G4 (8.33 ± 0.95) were significantly higher than all groups.

Conclusions: Anterior aesthetic composites may show discoloration with the use of coffee. These discolorations can be reduced by polishing the restorations with an appropriate polishing technique. Therefore, the selection of the appropriate polishing technique is of great clinical importance.

Keywords: anterior aesthetic composite, color stability, coffee, polishing

DP137

Dış Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımına Yönelik Farkındalık ve Tutumlarının Değerlendirilmesi

Funda BAYINDIR¹, Tuba ÖKTEN¹, Merve UZUN¹

¹Atatürk Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: fundabayindir@gmail.com

Giriş: OpenAI tarafından 2022'nin sonlarında geliştirilen ChatGPT, büyük ilgi gören, gelişmiş bir yapay zeka teknolojisidir. Özellikle, bireysel öğrenme hedefleri ve tercihlerine dayalı olarak eğitim kaynakları için özel öneriler sağlayabilir. Ayrıca, ChatGPT eğitimdeki hem potansiyel fırsatları hem de zorlukları göstermektedir.

Amaç ve Hedef: Günümüzde yaygın olarak kullanılan yapay zeka araçlarının dış hekimliği fakültesi öğrencileri arasındaki kullanım sıklığını tespit etmek, dış hekimliği eğitim sürecinde hem teorik hem de pratik anlamda yardımcı olup olmadığına dair niceliksel bir yaklaşım kullanarak öğrencilerin tutumlarını değerlendirmek, faydalar, engeller ve potansiyel çözümler dahil olmak üzere araştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntemler: Öğrencilerin öğrenim süreçlerinde ChatGPT'yi kullanma konusunda ne hissettiklerini belirlemek için Google Forms üzerinden hazırlanan anketler, rastgele seçilen 114 Atatürk Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi öğrencisi tarafından doldurulmuştur. Toplanan veriler, Attitudes Towards Using ChatGPT (ATUC) ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizleri SPSS programı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %87,70'i ChatGPT hakkında bilgi sahibi iken, %12,30'u bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir. ChatGPT'yi kullanma konusundaki oranlar ise farklıdır; katılımcıların kullanım yüzdesi sadece %31,60 iken, %68,40'ı kullanmadığını belirtmiştir. Bu sonuçlar şunu göstermektedir: Katılımcılar ChatGPT hakkında genel anlamda bilgi sahibi olmalarına rağmen, kullanım oranı düşüktür. ATUC'nin duygusal, bilişsel ve davranışsal alt ölçekleri arasındaki korelasyonlara göre, tüm korelasyonlar istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0,01$)

Sonuçlar: Bu çalışmanın temel amacı, dış hekimliği fakültesi öğrencilerinin, ChatGPT'nin eğitimde kullanımına dair algılarını ve yaklaşımlarını analiz etmektir. Araştırma sonuçları, öğrencilerin ChatGPT kullanımına ilişkin algılarının ortalamasının üzerinde olduğunu ortaya koydu. Öğrenciler genel anlamda, bu yapay zeka uygulamasının eğitimde yardımcı bir araç olarak kullanılmasında olumlu oldu.

Anahtar Kelimeler: chatgpt, eğitim, dış hekimliği öğrencileri

Evaluation of Dental Students Awareness and Attitudes Towards the Use of ChatGPT

Introduction: ChatGPT (generative pre-trained transformer), developed by OpenAI in late 2022, is an advanced AI technology that has attracted considerable attention. In particular, it can provide tailored recommendations for educational resources based on individual learning goals and preferences. In addition, ChatGPT illustrates both potential opportunities and challenges in education.

Aims and Objectives: To determine the frequency of use of artificial intelligence, which is now quite common, amongs students in Faculty of Dentistry, to evaluate students positions using a quantitative approach, to understand if it helps both practically and theoretically in the process of dental education, to explore benefits and barriers and to include potential solutions.

Materials and Methods: In order to determine how students feel about using ChatGPT in their learning process, surveys prepared via Google Forms were filled out by 114 randomly selected students of Atatürk University Faculty of Dentistry. The collected data were evaluated using the Attitudes Towards Using ChatGPT (ATUC) scale. Statistical analyzes were performed using the SPSS program.

Results: While 87.70% of the participants were knowledgeable about ChatGPT, 12.30% stated that they had no knowledge. The rates for using ChatGPT are different; While the usage percentage of the participants was only 31.60%, 68.40% stated that they did not use it. These results show that although participants have general knowledge about ChatGPT, the usage rate is low. According to the correlations between the emotional, cognitive and behavioral subscales of ATUC, All of the correlations are statistically significant ($p < 0.01$).

Conclusions: The main purpose of this study is to analyze the perceptions and attitudes of dental students regarding the use of ChatGPT in education. The research findings revealed that students perceptions of the use of ChatGPT were above average. Students were generally positive about using this artificial intelligence application as a helpful tool in education.

Keywords: chatgpt, education, dentistry students

DP138

Maksillada Farklı Dizaynlara Sahip Dört İmplant Destekli Sabit Protez Tasarımlarında Stres Dağılımlarının İncelenmesi: FEA Çalışması

Buket KARA¹, Delal BOZYEL¹, Obeida MDAGHMESH¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi

Sorumlu Yazar: buket.kara@neu.edu.tr

Sabit protezler, konvansiyonel hareketli protezlere kıyasla üstün tutuculuğu, estetiği ve fonksiyonu nedeniyle dişsiz hastaların değişmeyen bir arzudur. Bu istek, alveolar kemik desteğini kullanan implant destekli protez seçeneklerinin arayışına neden olmuştur. İmplant destekli tam ark sabit protez tedavi yöntemi, tamamen dişsiz maksiller ve/veya mandibular çenelerde, protetik tasarım için farklı materyal türleri kullanılarak uygulanabilmekte ve tipik olarak 4 veya 6 implant ile desteklenmektedir.

Bu çalışmanın amacı, titanyum destekli farklı tasarımlarda dört implant üstü sabit protez tasarımında (Model 1: anteriorda iki uzun posteriorda iki açılı implant şeklinde All-On-4 tasarımı, Model 2: anteriorda iki kısa posteriorda iki açılı implant, Model 3: anteriorda iki açılı uzun posteriorda iki açılı implant şeklinde M-4 tasarımı), grup fonksiyon ve kanin koruyucu oklüzyonda lateral stresler karşısında kemikteki ve protetik bileşenlerdeki kuvvet dağılımını 3 boyutlu sonlu eleman analizi ile incelemektir.

Genel olarak, en yüksek stres değerleri anterior-kısa implantlara sahip modelde (M2) elde edilmiştir. Buna ilaveten, grup fonksiyon oklüzyona sahip modellerdeki stresler kanin koruyuculu oklüzyona sahip modellerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, modifiye edilen modeller (M2/M3) standart All-on-4 modeli ile karşılaştırıldığında, streslerin yıkıcı olmadığı belirlenmiştir. Tüm modeller arasında en yüksek stres değerleri posterior bölgede grup fonksiyonu oklüzyonu olan modellerde gözlenmiştir. Bu kuvvetler yıkıcı düzeyde olmamasına rağmen, zamanla devam etmesi protezde olası zararlara yol açabilmektedir. Ayrıca, tüm modeller ve oklüzyon tiplerinde kortikal kemik süngerimsi kemiğe göre daha yüksek stres değerleri sergilemiştir.

Bu çalışmanın sonuçları, uygun oklüzyon seçimi ve ideal oklüzyon tasarımı ile maksiller dişsiz bölgede kısa veya açılı implantların kullanımının başarılı restorasyonlara neden olabileceğini göstermektedir.

Bu çalışma, Yakın Doğu Üniversitesi Bilim Araştırma Projeleri Komisyonu Başkanlığı tarafından SAG-2019-2-026 numaralı proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: All-on-four, İmplant üstü sabit protez, Oklüzyon, Sonlu eleman analizi

Investigation of Stress Distributions in Four-Implant Supported Fixed Prosthesis with Different Designs in the Maxilla: a FEA Study

Fixed prostheses are a persistent desire of edentulous patients due to their superior retention, aesthetics and function compared to conventional removable prostheses. This desire has led to a never-ending exploration of different implant-supported prostheses that utilize the support of the alveolar bone. The implant-supported full arch fixed prosthodontic treatment modality can be applied in completely edentulous maxillary and/or mandibular jaws, using different types of materials for the prosthetic design, and is typically supported by 4 or 6 implants.

This study aims to evaluate different titanium-based, four-implant supported fixed prosthesis of different designs (Model 1: all-on-4 design with two long anterior implants and two angled posterior implants, Model 2: two short anterior implants and two angled posterior implants, Model 3: M-4 design in the form two anterior long-angled implants and two posterior angled implants) Using group function and canine guided occlusion. The force distribution in the bone and prosthetic components under lateral stresses was evaluated by means of Finite Element Analysis.

Overall, the highest stress values were obtained in models with anterior-short implants. In addition, the stresses in models with group function occlusion were higher than those in models with canine-protected occlusion. Furthermore, when the modified models (M2/M3) were compared with the standard all-on-four model, the stresses were deemed not-destructive. Among all models, the highest stress values were observed in models with group function occlusion in the posterior region. Although these forces are not destructive, their persistence over time may lead to possible damage to the prosthesis. In addition, cortical bone exhibited higher stress values than cancellous bone in all models and all occlusion types.

The results of this study shows that with appropriate selection and ideal design of occlusion, the use of short or angled implants in the maxillary edentulous area can lead to satisfactory restorations.

Keywords: All-on-four, Implant-supported prosthesis, Occlusion, Finite element analysis

Bu çalışma, Yakın Doğu Üniversitesi Bilim Araştırma Projeleri Komisyonu Başkanlığı tarafından SAG-2019-2-026 numaralı proje ile desteklenmiştir.

DP139

Dış Aşınmaları Nedeniyle Dikey Boyut Kaybı Oluşan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu

Tabia Sena YILMAZ¹, Meral ARSLAN MALKOÇ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: senayilmaz1998@gmail.com

Amaç: Dış aşınması, diş sert dokusunun abrazyon, atrizyon ve erozyon gibi nedenlerle yıkımı sonucunda oluşur. Etyolojisinde, dış ve iç kaynaklı asitler, mekanik aşınma ve brüksizm gibi pek çok faktör vardır. Fonksiyonel ya da estetik kayıplara yol açan ve bu nedenle tedavi gerektiren aşınmalar, patolojik aşınma olarak değerlendirilir. Bu tip aşınmalar estetik kayıpların yanı sıra oklüzal dikey boyut kayıplarına dolayısıyla da eklem rahatsızlıklarına da neden olmaktadır.

Olgu: 68 yaşında kadın hasta dişlerindeki şiddetli aşınmalar ve diş kayıpları nedeniyle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Kliniğine başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik incelemelerde şiddetli aşınma, kayıp dişler ve dikey boyut kaybı; ekstraoral muayene sırasında da hastanın ağız çevresinde kırışıklıklar ve komissuralarda sarkma görüldü. Hastaya 45, 47 ve 35 bölgesi için implant planlandı. İmplantlar yapıldıktan 2 ay sonra hastanın dişleri prepare edildi ve ideal dikey boyutta geçici restorasyonlar yapıldı. 1 ay sonra hastanın protetik işlemleri başlatıldı ve zirkonyum restorasyonlar ile tedavi tamamlandı.

Sonuç: Aşırı diş aşınması olan vakalarda kaybedilen dikey boyutu, fonksiyonu ve estetiği geri kazandırmak oldukça önemlidir. Bu hastada kaybedilen sentrik ilişki, dikey boyut ve estetik uygulanan protetik rehabilitasyonla geri kazandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Diş aşınması, dikey boyut kaybı, implant, zirkonyum*

Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Vertical Dimensional Loss Due to Tooth Wear

Objective: Tooth abrasion is caused by the destruction of tooth hard tissue by abrasion, atrision and erosion. There are many factors such as external and internal acids, mechanical abrasion and bruxism. Abrasions that cause functional or aesthetic losses and therefore require treatment are considered pathological abrasions. In addition to aesthetic losses, this type of wear causes occlusal vertical dimensional losses and thus joint disorders.

Case: A 68-year-old female patient was admitted to the Prosthodontics Clinic of Akdeniz University Faculty of Dentistry because of severe tooth wear and tooth loss. Clinical and radiological examinations revealed severe wear, missing teeth and loss of vertical dimension; extraoral examination revealed wrinkles around the mouth and sagging of the commissures. Implants were planned for the 45, 47 and 35 regions. Two months after the implants were placed, the patient's teeth were prepared and temporary restorations were made in the ideal vertical dimension. After 1-month, prosthodontic procedures were started and the treatment was completed with zirconium restorations.

Conclusion: It is very important to restore the lost vertical dimension, function and aesthetics in cases with excessive tooth wear. In this patient, the lost centric relationship, vertical dimension and aesthetics were restored with prosthetic rehabilitation.

Keywords: *Tooth wear, vertical dimension loss, implant, zirconium*

DP140

Gelişimsel Diş Anomalisine Sahip Hastaya Multidisipliner Yaklaşım: Olgu Sunumu

Selin AŞCI¹, Meral Arslan MALKOÇ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: Selinozgurasci@gmail.com

Amaç: Dişlerde meydana gelen bozukluklar, genetik ve / veya çevresel faktörlerin etkisiyle oluşan durumlardır ve dişlerin sürmesi, boyutu, şekli, yapısı ve sayısını etkileyebilir. Bu anomaliler, bazen izole olarak ortaya çıkabilirken bazen de bir sendromun parçası olarak görülebilir. Diş sayısındaki eksiklik için hipodonti, oligodonti ve anodonti gibi terimler kullanılır. Bu durum genellikle daimi dişlerde görülür ve en sık yan kesici ve ikinci küçük azı dışında meydana gelir. Bu çalışmanın amacı bebeklik çağında radyoterapi alan genç hastanın fonksiyonel ve estetik şikayetlerinin giderilmesidir.

Olgu: Hipodonti, polidiastema ve estetik kaygıyla gelen 17 yaşındaki erkek hastanın anomaliye bağlı oluşan diş şekil bozukluklarının, pozisyonlarının düzeltilmesi ve diş eksikliğinin giderilmesi için Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Klinik ve radyografik muayeneler sonucunda polidiastemasının kapatılması için ortodontik tedaviye yönlendirilen hastanın, ortodontik tedavi öncesi kama lateralleri kompozit restorasyonlar ile büyütüldü. 1 yıllık süren tedavi sonrasında tanı modeli elde edilerek, protetik tedavi planlaması yapıldı. Gingivoplasti uygulanarak dişeti seviyeleme yapılan hastamıza, tam seramik kron restorasyonları yapıldı ve rezin siman ile simante edildi.

Sonuç: Hipodontisi olan çocuklarda uygun ortodontik tedavi ve protetik rehabilitasyonların yapılması, hastanın büyüme ve psikolojik gelişimine katkıda bulunabilir. Hastada uygulanan multidisipliner yaklaşım sonucu hastanın estetik ve fonksiyonel sıkıntılarının giderilmiş ve hastada özgüvenin arttığı gözlemlenmiştir. Hastaya yapılan 3 aylık takibinde klinik olarak bir sıkıntı gözlemlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Hipodonti, Genetik anomaliler, tam seramik restorasyonlar

Multidisciplinary Approach in A Patient with Developmental Dental Anomaly: Case Report

Aim: Dental anomalies are conditions caused by genetic and/or environmental factors and can affect the eruption, size, shape, structure and number of teeth. These anomalies can sometimes occur in isolation and sometimes as part of a syndrome. Terms such as hypodontia, oligodontia and anodontia are used for the lack of teeth. This condition is usually seen in permanent teeth and most commonly occurs in the lateral incisor and second premolar. The aim of this study is to relieve the functional and aesthetic complaints of a young patient who received radiotherapy in infancy.

Case: A 17-year-old male patient with hypodontia, polydiastema and aesthetic concerns applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry for the correction of tooth deformities and positions due to anomalies and removal of missing teeth. As a result of clinical and radiographic examinations, the patient was referred to orthodontic treatment for the closure of his polydiastema. Before orthodontic treatment, the wedge laterals were enlarged with composite restorations. After 1 year of treatment, a diagnostic model was obtained and prosthetic treatment was planned. Gingivoplasty and gingival levelling were performed and full ceramic crown restorations were made and cemented with resin cement.

Conclusions: Appropriate orthodontic treatment and prosthetic rehabilitation in children with hypodontia can contribute to the growth and psychological development of the patient. As a result of the multidisciplinary approach applied in the patient, the patient's aesthetic and functional problems were eliminated and increased self-confidence was observed in the patient. No clinical problems were observed in the 3-month follow-up of the patient.

Keywords: Hypodontia, Genetic anomalies, full ceramic restorations

DP141

Yakın Konumlanmış İki İmplantta Konvansiyonel Ölçü Alınamayan Vakada Ağız İçi Tarama Verilerinin Çakıştırılması İle Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Şeyma KURTULUŞ¹, Esra TALAY ÇEVLIK¹

¹Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
Sorumlu Yazar: seymakurtulus781@gmail.com

21 yaşında kadın hasta 31 ve 41 numaralı diş bölgelerine dış merkezde yerleştirilmiş iki adet implantla anabilim dalımıza başvurdu. Radyografik ve klinik değerlendirmede implantlar arası mesafenin çok az olduğu, abutment üzeri geçici simante restorasyonların yapılmış olduğu görüldü. Daimi protez için ölçü alınmasına karar verildi. Geçici restorasyonlar çıkarıldı. Abutmentlerin hegzagonal yapıya pasif olarak adapte olmadığı görüldü. Abutmentler çıkarıldı. İmplantlar arası mesafenin az olması nedeniyle analog ölçü postları ya da iyileşme başlıkları aynı anda yerleştirilemedi. Tek implantın uyutulması seçeneği, implant firmasının iyileşme başlığının aynı zamanda kapama vidası olarak kullanılacak şekilde üretilmiş olması nedeniyle elimine edildi. Dijital ölçü almaya karar verildi ancak tarama postları da aynı anda yerleştirilemedi. Bu nedenle dijital ölçü verilerinin çakıştırılması ile kişisel abutment tasarımı yapılarak vakanın çözümü hedeflendi. Önce yalnızca 31 numaralı, sonra da yalnızca 41 numaralı dişsiz bölgedeki implanta ait tarama postu yerleştirilerek iki ayrı dijital ölçü elde edildi. Dijital tarama verileri çakıştırılarak alt çene tam ark dijital modeli elde edilmiş oldu. Daha dar çaplı kişisel abutmentler lazer sinter ile eklenerek elde edildi. Protetik materyale yer olmadığı için monolitik zirkonya tercih edildi. Protetik restorasyon kontroller sonrası konvansiyonel siman ile simante edildi. Analog veya dijital ölçünün alınmadığı yakın konumlanmış implant vakalarında, iki ayrı aşamada taranan tarama postu ile elde edilen ölçülerin çakıştırılması iyi bir tedavi alternatifi olabilir. Kişisel abutment kullanımı ile ideal protetik materyalin seçimi yer problemi olan vakaların çözümü için iyi bir alternatif oluşturabilir. Yakın konumlandırılmış implantlarda, abutment, iyileşme başlığı veya ölçü postu yan yana yerleştirilemeyebilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital tarama verilerinin çakıştırılması, kişisel abutment, monolitik zirkonya

Prosthetic Rehabilitation by Superimposition Intraoral Scanning Datas in a Case Where Conventional Impressions Couldn't Be Taken for Two Closely Positioned Implants: a Case Report

A 21-year-old female patient came to our department with two implants placed in tooth areas numbered 31 and 41 at an external center. Radiographic and clinical evaluation showed that the distance between the implants was very close and temporary cemented restorations were on the abutment. We decided to take impressions for a permanent prosthesis. We removed temporary restorations. We saw that the abutments weren't passively adapted to the hexagonal structure and removed abutments. We couldn't be placed analog impression posts or healing caps at the same time, due to the small distance between the implants. The option of anesthetizing a single implant eliminated because the implant company's healing cap is also manufactured to be used as a closing screw. We decided to take digital impression, but the scan posts couldn't be placed at the same time. Therefore, we aimed to solve the case by designing a custom abutment by superimposing the digital impression data. We took two separate digital impressions by first placing the scan post of the implant only in the edentulous area numbered 31 and then only in the edentulous area numbered 41. We obtained a full arch digital model of the mandible by superimposing the digital scan data. Custom abutments manufactured with a narrower diameter by laser sintering. We preferred monolithic zirconia because there wasn't enough area for prosthetic material. We cemented the prosthetic restoration with conventional cement after controls. In cases of closely positioned implants where analog or digital impressions can't be taken, superimposing the impressions obtained with the scanning post scanned in two separate stages may be a good treatment alternative. Selection of the ideal prosthetic material with the use of a custom abutment can be a good alternative for solving cases with distance problems. In closely positioned implants, the abutment, healing cap or impression post may not be placed side by side.

Keywords: Superimposition of digital scan data, custom abutment, monolithic zirconia

DP142

Bimaksiller Anterior Oligodonti Vakasının İmplant Destekli Sabit Protetik Rehabilitasyonu

Başak TIMARCIOĞLU¹, Göksel TIMARCIOĞLU²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: basak.timarcioglu@gmail.com

Konjenital diş eksikliği, dişlerin oluşumunun tamamlanamadığı bir durum olan dental agenezi ile karakterize edilir. Dental agenezi, eksik olan dişlerin sayısına bağlı olarak farklı şekillerde sınıflandırılır: az sayıda dişin eksikliği hipodonti, üçüncü molar dişler hariç altı veya daha fazla dişin eksikliği oligodonti ve tüm dişlerin eksikliği durumu ise anodonti olarak adlandırılır. Oligodonti ve anodonti, nispeten daha az karşılaşılan vakalar olup, hipodonti ise oldukça yaygın bir durumdur. Oligodonti vakalarında, genellikle konik yapıda dişler, mikrodonti, daimi dişlerin erüpsiyonunda gecikmeler, alveolar kretin daralması, artmış free-way aralığı, mine defektleri ve persiste süt dişleri gibi çeşitli klinik bulgular bir arada görülür. Bu tür bulgular, oligodonti tanısının konulmasında ve bu durumun geniş kapsamlı etkilerinin değerlendirilmesinde önemli rol oynar.

18 yaşında erkek hasta çok sayıda daimi diş eksikliğinin neden olduğu estetik ve fonksiyonel şikayetler ile kliniğimize başvurdu. İntrooral muayenesinde üst çenesinde persiste süt santral keserlerinin mevcut olduğu bunun yanı sıra santral ve lateral daimi dişlerinin eksikliği ve daimi kaninlerinin mikrodonti yapısında olduğu gözlemlendi. Alt çenesinde ise persiste süt lateral kesicilerin mevcut olduğu alt keserler ve sol 2. küçük azı dişlerin eksikliği gözlemlendi. Alınan anamnezde daha önce diş çekimi yaptırmadığı ve sistemik herhangi bir hastalığın bulunmadığı öğrenildi. Ekstraoral muayenede herhangi bir anomaliye rastlanmadı. Tedavi planlamasında hastanın yaşı ve radyolojik değerlendirme dikkate alınarak implant destekli sabit protetik rehabilitasyonun uygulanmasına karar verildi. Maksillada persiste süt santrallerin çekimini takiben 2 adet implant, mandibulada ise persiste süt laterallerin çekimi takiben 3 adet implant uygulaması yapıldı. Maksillada anterior 4 diş eksikliği olmasına rağmen dişsiz boşluğun yetersiz genişliği nedeniyle bu boşluğa implant üstü 2 santral kesici yapıldı, mikrodonti yapısında olan kanin dişlere lateral formu, 1. Premolar dişler ise kanin formu zirkonya destekli porselen kuronlar ile verildi. Mandibulada ise 3 implant üstüne 4 keser diş formunda zirkonya destekli porselen kuronlar uygulandı. 1 yıllık süre zarfında 2 defa kontrolü yapılan hastada estetik ve fonksiyonel olarak herhangi bir problemle karşılaşılmamıştır.

Çok sayıda diş eksikliği bulunan hastalarda, diş eksiklikleri; estetik açıdan tatmin edici olmayan görünüm, depresyon ve psikososyal zorluklara yol açabilir. Bu sebeple, tedavi planının temel hedefleri arasında çiğneme ve konuşma işlevlerini optimize etmenin yanı sıra estetik görünümün iyileştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İmplant, İmplant destekli protez, Oligodonti, Zirkonya

Implant-Supported Fixed Prosthetic Rehabilitation of Bimaxillary Anterior Oligodontia

Congenital tooth deficiency, characterized by incomplete development of teeth, is termed dental agenesis. Dental agenesis is classified based on the number of missing teeth: a few missing teeth are described as hypodontia, the absence of six or more teeth excluding third molars as oligodontia, and the absence of all teeth as anodontia. Oligodontia and anodontia are relatively less common, whereas hypodontia is more prevalent. In cases of oligodontia, clinical findings often include conical-shaped teeth, microdontia, delayed eruption of permanent teeth, reduced alveolar ridge width, increased freeway space, enamel defects, and the persistence of primary teeth. Such findings play a crucial role in the diagnosis of oligodontia and in assessing its comprehensive effects.

An 18-year-old male patient presented to our clinic with aesthetic and functional complaints due to numerous missing permanent teeth. Intraoral examination revealed persistent primary central incisors in the upper jaw, missing permanent central and lateral incisors, and microdontia in the canines. In the lower jaw, persistent primary lateral incisors and missing lower incisors and left second premolars were noted. The patient's medical history indicated no prior tooth extractions or systemic diseases. No anomalies were detected during the extraoral examination. Considering the patient's age and radiological assessments, it was decided to proceed with implant-supported fixed prosthetic rehabilitation. Following the extraction of persistent primary central teeth in the maxilla, two implants were placed, and three implants were placed in the mandible following the extraction of the persistent primary lateral incisors. Despite four missing anterior teeth in the maxilla, only two central incisors were constructed on implants due to insufficient space in the toothless gap, while the microdontic canines were given lateral forms, and the first premolars were provided with canine-shaped zirconia-supported porcelain crowns. In the mandible, four incisor-shaped zirconia-supported porcelain crowns were placed on three implants. The patient was followed up twice over a year, and no aesthetic or functional problems were encountered.

In patients with numerous missing teeth, tooth deficiencies can lead to aesthetically unsatisfactory appearances, depression, and psychosocial difficulties. Therefore, the primary goals of the treatment plan include optimizing chewing and speaking functions, as well as enhancing the aesthetic appearance.

Keywords: Implant, Implant-supported prosthesis, Oligodontia, Zirconia

DP143

Üst Çene Ön Bölgede Güncel Yöntemler İle Estetik Diş Tedavisi Yaklaşımı: Vaka Sunumu

Melike YALIN¹, Kübra DEĞİRMENCI¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi

Sorumlu Yazar: dt.melikeyalin@gmail.com

Diş kaybı; çürük, endodontik problemler, periodontal sorunlar, başarısız dental tedaviler ve dental travma vb. nedenlerin sonucunda görülebilen ve tedavi gerektiren bir sorundur. Özellikle, üst çene ön bölgede orta hatta görülen santral kesici diş kayıpları hastayı estetik açıdan çok rahatsız etmektedir. Protetik diş tedavisi alanında bu estetik problemlere çözümler üretmek için yöntemler ve materyaller geliştirilmektedir. Kaybedilen dişi yerine koymak için birkaç tedavi alternatifi bulunmaktadır. Öne çıkan tedavi seçenekleri; boşluğa komşu dişlerde preperasyon ile sabit protetik restorasyon yapımı veya implant uygulamasıdır. Dayanak olacak dişlerin durumu, diş kaybının olduğu bölgedeki kemik kalitesi, estetik beklenti, maddi durum gibi faktörler göz önüne alınarak sunulan tedavi seçeneklerinden biri uygulanabilmektedir.

Dental travma sonucu 21 numaralı dişini kaybeden hastaya ağız içi değerlendirilmesinin ardından kendisinin de isteği üzerine 1 adet implant planlanmıştır. İmplantların yapımı ve osseointegrasyon için gerekli 3 ay bekleme sürecinin ardından papil oluşumunu destekleyecek şekilde iyileşme başlığı takılmış ve 10 gün sonra protetik tedaviye başlanmıştır. 11 numaralı dişinde renklenmesi olan hasta; sunulan tek kron, lamine kron, vital beyazlatma tedavisi gibi tedavi seçeneklerini reddetmiş, invaziv bir işlem istemediğini belirtmiştir. Orta hattı ve estetiği sağlamak adına 11 numaralı dişe kompozit lamine tedavisi, 21 numaralı bölgeye ise sıfır kemik kaybı konseptine göre implant üstü zirkonyum kron yapılmasına karar verilmiştir. Restorasyonlar için ölçüler alınmış, alt yapı için renk seçimi yapılmıştır. Renk seçiminde 22 numaralı diş referans alınmıştır. Alt yapı provası yapılırken diş eti uyumu ve estetik unsurlara dikkat edilerek renk tekrar teyit edilmiştir. İmplant destekli protezin teslim seansında 11 numaralı dişe kompozit lamine yapımı ile anterior dişler arası diastema kapatılmış ve renk uyumu elde edilmiştir. Hasta onayının ardından protez teslim edilmiştir. 3 aylık kontrolde hastanın tedavisinden memnun olduğu görülmüştür.

Doğru teşhis, hastanın beklentilerinin anlaşılması ve dikkate alınması, hem estetik hem koruyucu tedavi yaklaşımı ile doğal dişlere dokunmadan klinikte başarılı sonuçlar elde edilebilmekte ve hasta memnuniyeti artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İmplantüstü restorasyon, zirkonyum, kompozit lamine, estetik

Aesthetic Dental Treatment Approach with Current Methods İn The Upper Jaw Anterior Region: Case Report

Tooth loss is a dental problem that can be observed due to caries, endodontic problems, periodontal problems, failed dental treatments and dental trauma. In particular, the loss of central incisor teeth in the midline in the anterior region of the upper jaw makes the patient very uncomfortable in terms of aesthetics. Solutions to these problems are sought within the scope of prosthodontics. There are several treatment alternatives to replace the lost tooth. The possible treatments are bridge construction with the preparation of the teeth next to the gap or implant application. One of the treatment options offered can be applied by taking into account factors such as the condition of the teeth to be based on, bone quality in the area of tooth loss, aesthetic expectation, financial situation.

The patient, who lost tooth number 21 as a result of dental trauma, was planned 1 implant upon her request after intraoral evaluation. After a 3-month waiting period for the construction of the implants and osseointegration, a healing cap was placed to support papillary formation and prosthetic treatment was started 10 days later. The patient with tooth 11 discoloration refused treatment options such as single crown, laminated crown, vital whitening treatment and stated that he did not want an invasive procedure. In order to ensure the center line and aesthetics, it was decided to perform composite laminate treatment on tooth number 11, and zirconium crown on implant according to the concept of zero bone loss in the area number 21. Impressions were taken for restorations and color selection was made for the substructure. The adjacent lateral tooth was taken into consideration in color selection. The color was reconfirmed by paying attention to gingival harmony and aesthetic elements in the substructure rehearsal session. In the final session of the implant-supported prosthesis, the diastema between the anterior teeth was closed with composite lamination on tooth number 11 and color harmony was achieved. The prosthesis was delivered after patient approval. At the 3-month follow-up, it was observed that the patient was satisfied with the treatment.

As a result of correct diagnosis, understanding and taking into account the patient's expectations, both aesthetic and protective treatment approach, successful results can be achieved in the clinic without touching the natural teeth and patient satisfaction increases.

Keywords: Implant-supported restoration, zirconium, composite laminate, aesthetic

DP144

Maksiller Lateral Diş Eksikliğinin Preprotetik Şeffaf Plak Tedavisi Desteği İle İmmEDIATE ve Daimi Restorasyonu

Başak TIMARCIOĞLU¹, Göksel TIMARCIOĞLU²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi

Sorumlu Yazar: basak.timarcioglu@gmail.com

Konjenital diş eksiklikleri kapsamlı bir tedavi planlaması ve komplike bir prosedürü gerektirebilmektedir. Bu vakalarda multidisipliner yaklaşım tercih edilmesi tedavi başarısı için önem teşkil etmektedir. En sık konjenital diş eksikliği maksiller lateral dişlerde görülmekle birlikte bu durum fonksiyonun yanı sıra hasta için daha çok estetik problem oluşturmaktadır. Pre-protetik olarak uygulanan ortodontik tedavi sonrası yapılan implant cerrahileri ve immediate yüklemeler ile tedavinin başından itibaren ciddi sorun teşkil eden estetik problemlerin önüne geçilebilmektedir. İmplant cerrahisi birçok vakada komşu dişin dişsiz boşluğa doğru hareket etmiş olması nedeniyle direkt olarak uygulanamamaktadır. İmplant cerrahisi öncesi diş kök açılarının dikleştirilmesi ve dental implant için fizyolojik olarak yeterli kemik genişliğinin oluşturulması gerekmektedir.

33 yaşında erkek hasta konjenital sağ lateral diş eksikliği nedeniyle oluşan gülüş asimetrisinin yarattığı estetik problemler ile kliniğimize başvurdu. Yapılan radyolojik ve intraoral muayenede sağ kanin dişin kuronunun lateral diş konumuna kaydığı ancak kök pozisyonunun kanin bölgesinde kaldığı ve kanin ve premolara diş arasında ise gülüş estetiğini bozan diastema gözlemlendi. Bu durumda implant yapılması mümkün olmayacağı için kanin kökünün dikleştirilmesi ve uygun boşluğun oluşturulması amacıyla pre-protetik şeffaf plak tedavisi uygulandı. Dental implant için yeterli fizyolojik alanın oluşturulmasını takiben şeffaf plak tedavisinin tamamlanması beklenmeden implant cerrahisi yapıldı ve immediate yükleme aşamasında hem diş eti çıkış profilini oluşturulması hem de geçici protez uygulanması için i-physio abutment kullanıldı. Şeffaf plak tedavisinin ve osteointegrasyonun tamamlanması sonrası daimi protez aşamasına geçildi. Custom zirkonyum abutment üzerine uygulanan e-max kuron ile implant üstü bölgedeki dişe kanin formu, lateral bölgesinde yer alan kanin dişe yine e-max tam kuron ile lateral formu verildi. Hasta 16 ay takip edildi ve herhangi bir komplikasyon gözlemlenmedi.

Konjenital diş eksiklikleri multidisipliner yaklaşım ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Özellikle anterior bölgede yer alan diş eksikliklerinde doğal dişe benzer restorasyonlar yapmak kadar pembe estetiğin yani çıkış profilinin de komşu diş ile uyumu önem teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gülüş Estetiği, Lateral eksikliği, Şeffaf plak

Immediate and Permanent Restoration of Maxillary Lateral Tooth Deficiency with Preprosthetic Clear Aligner Support

Congenital tooth deficiencies may require comprehensive treatment planning and involve complex procedures. In these cases, a multidisciplinary approach is preferred and is crucial for treatment success. The most common congenital tooth missing is seen in the maxillary lateral teeth; however, this not only affects function but primarily poses aesthetic problems for the patient. Pre-prosthetic orthodontic treatment followed by implant surgeries and immediate loading can address significant aesthetic concerns from the beginning of the treatment. In many cases, direct implant surgery is not feasible due to the adjacent tooth having migrated into the edentulous space. Prior to implant surgery, it is necessary to correct the angles of the tooth roots and ensure physiologically adequate bone width for the dental implant.

A 33-year-old male patient presented to our clinic with aesthetic concerns due to smile asymmetry caused by congenital absence of the right lateral tooth. Radiological and intraoral examinations revealed that the crown of the right canine had shifted into the lateral tooth position, although the root position remained in the canine area. Additionally, a diastema between the canine and premolars disrupted the smile aesthetics. Since implant placement was not feasible under these conditions, pre-prosthetic clear aligner treatment was applied to upright the canine root and create the appropriate space. After establishing sufficient physiological space for the dental implant, implant surgery was performed without waiting for the completion of the clear aligner treatment, using an i-physio abutment during the immediate loading phase for both gingival emergence profile creation and temporary prosthesis application. Following the completion of the clear aligner treatment and osseointegration, the permanent prosthesis phase was initiated. A custom zirconium abutment was used for the implant area, on which an e-max crown was placed to replicate the canine form, and the canine tooth in the lateral area was given a lateral form with an e-max full crown. The patient was followed for 16 months without any complications. Congenital tooth deficiencies can be successfully treated with a multidisciplinary approach. Particularly in cases of anterior tooth deficiencies, achieving restorations that resemble natural teeth is crucial, as is the harmony of the pink aesthetic, namely the emergence profile, with the adjacent tooth.

Keywords: Smile Aesthetics, Lateral Deficiency, Clear Aligner

DP145

Tam Dişsizliğin Dolder Bar Destekli Overdenture Protez İle Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Zehra KAHRAMAN¹, Safa ÖZDEN¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi A.D., Afyonkarahisar, Türkiye
Sorumlu Yazar: zhr-khrmn@hotmail.com

Amaç: İmplantüstü bar destekli overdenture protezler; oval ve aşırı rezorbe kretlerde, kemik ve/veya yumuşak dokuda parsiyel rezeksiyon yapılan vakalarda, retansiyon ve stabilitenin fazla olması istenen durumlarda iki ya da daha fazla implantı birbirine splintleyen tasarımlardır. Bu vakada aşırı rezorbe kretlere sahip olan tam dişsiz hastanın dolder bar tutucu overdenture protezle restorasyonu amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Kliniğimize 55 yaşında erkek hasta alt ve üst tam protezinin tutuculuğunun iyi olmadığı şikâyeti ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda alt ve üst kretlerinde aşırı kemik kaybı olduğu görülmüştür. Mevcut tam protezlerinin tutuculuğunun yetersizliği nedeniyle hastamıza bar destekli overdenture protez yapılmasına karar verilmiştir. Açık kaşık ölçü tekniği ile a tipi silikon maddesi (Elit-Hd, Zhermack, İtalya) kullanılarak abutment seviyesinde ölçü alınmıştır. Dolder bar üretilerek, barın uyumu ve pasifliği ağızda kontrol edilmiştir. Dişli prova aşamasında estetik ve fonksiyonel parametreler göz önünde bulundurularak bitim aşamasına geçilmiştir. Okluzal uyumlama ve son kontroller yapılarak protez hastaya teslim edilmiştir.

Sonuç: Bar destekli overdenture protezler; yetersiz kemik desteği olan hastalarda konvansiyonel tam protezlerde karşılaşılan retansiyon ve stabilite sorunlarına kıyasıyla başarılı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Overdenture, dolder bar, implant

Rehabilitation of Edentulism with Dolder Bar Supported Overdenture Prosthesis: Case Report

Objective: Implanted bar-retained overdenture prostheses are designs that splint two or more implants together in oval and over-resorbed crests, in cases of partial resection of bone and/or soft tissue, and in cases where high retention and stability are desired. In this case, the restoration of a full edentulous patient with excessively resorbed crests with a dolder bar retained overdenture prosthesis was aimed

Case Report: A 55-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of poor retention of his upper and lower complete dentures. Clinical and radiographic examination revealed excessive bone loss in the upper and lower crests. Due to the inadequate retention of his existing complete dentures, it was decided to make a bar-supported overdenture prosthesis. The impression was taken at the abutment level using type a silicone material (Elit-Hd, Zhermack, Italy) with open spoon impression technique. Dolder bar was produced and the fit and passivity of the bar were checked in the mouth. Aesthetic and functional parameters were taken into consideration during the dental fitting stage and the finishing stage was started. After occlusal alignment and final checks, the prosthesis was delivered to the patient.

Conclusion: Bar-supported overdenture prostheses are a successful treatment option for patients with inadequate bone support compared to the retention and stability problems encountered with conventional complete dentures.

Keywords: Overdenture, dolder bar, implant

DP146

Anterior Tek Diş Eksikliklerinin Adeziv Köprüler ile Protetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Sunumu

Osman KAYA¹, Hüseyin ŞEKER¹

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Aydın, Türkiye
Sorumlu Yazar: osman.kaya@adu.edu.tr

Ön bölge tek diş eksikliklerinin tedavisinde geleneksel sabit protezler ve implant destekli sabit kronlar dışında minimal invaziv bir yaklaşım olan adeziv köprüler de uygulanabilmektedir. Bu olgu sunumlarının amacı, anterior tek diş eksikliğine sahip vakalarda dişlerin minimum preparasyonu sonrası ağız içi tarayıcı ve CAD/CAM sistemleri kullanılarak adeziv Maryland köprüler ile protetik rehabilitasyonun anlatılmasıdır. 26 yaşındaki kadın hasta sol üst lateral diş eksikliğine bağlı estetik şikayetle bölümümüze başvurdu. Radyolojik muayenede 21 numaralı dişin kökünün ilgili boşluğa doğru dilasasyon gösterdiği gözlemlendi. Bu sebeple hastaya implant yerine adeziv Maryland köprü önerildi. Klinik muayenede 21 numaralı dişin bukkal, mezial ve palatinalinde kompozit restorasyon olduğu görüldü. Bu sebeple adezyonu olumsuz etkileyeceği düşünülerek 23 numaralı diştan destek alınarak bir restorasyon yapılmasına karar verildi. İkinci olguda 63 yaşındaki erkek hasta sağ alt lateral diş eksikliğine bağlı estetik şikayetle bölümümüze başvurdu. İntraoral muayene sonucu hastaya 43 numaralı diştan destek alınarak adeziv Maryland köprü yapılması önerildi. Her iki hastanın da ilk seansında destek dişlerin lingualinde mine seviyesinde preparasyonlar yapıldı. Ardından ağız içi tarayıcı (3Shape TRIOS) kullanılarak dijital ölçüler ve oklüzyon kaydı alındı. Restorasyonlar bir bilgisayar yazılımı (Exocad) kullanılarak dijital olarak tasarlandı. Estetiği daha iyi sağlamak amacıyla cut back yöntemi ile zirkonya altyapılı porselen kullanılarak restorasyonlar üretildi. Diş ve seramik yüzeylerine yüzey işlemleri uygulandıktan sonra rezin siman kullanılarak restorasyonların adeziv simantasyonu yapıldı. Hastalar ağız bakımı ve dikkat edilmesi gereken konular hakkında detaylı bir şekilde bilgilendirildi. Hastaların 1. Ay kontrollerinde restorasyonlarda ve çevre dokularda herhangi bir sorun olmadığı, restorasyonların hastaların estetik beklentilerini başarıyla karşıladığı gözlemlendi. Adeziv Maryland köprüler uygun endikasyon varlığı ve doğru adezyon protokolleri uygulandığında minimum diş preparasyonu ile estetik sonuçlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adeziv Maryland köprü, CAD/CAM, cut-back, zirkonya altyapı

Prosthodontic Rehabilitation of Anterior Single Missing Tooth with Adhesive Bridges: Two Case Reports

In addition to conventional fixed prostheses and implant-supported fixed crowns, adhesive bridges, which are a minimally invasive approach, can also be used in the treatment of anterior single missing tooth. The aim of these case reports was to describe prosthetic rehabilitation with adhesive Maryland bridges using intraoral scanner and CAD/CAM systems after minimal preparation of the teeth in cases with anterior single missing tooth. A 26 years old female patient with esthetic complaints in the anterior maxillary region referred to our department. Radiologic examination showed that the root of tooth 21 showed dilaceration towards the related space. Therefore, an adhesive Maryland bridge was recommended to instead of an implant. Clinical examination revealed composite restorations on the buccal, mesial and palatinal surfaces of tooth 21. For this reason, it was decided to make a restoration with the support of tooth 23, considering that it would negatively affect the adhesion. In the second case, an 63 years old male patient with aesthetic complaints cause of missing right lower lateral tooth referred to our department. After clinical and radiographic examination, an adhesive Maryland bridge supported by tooth 43 was recommended to prosthodontic treatment. In the first session of both patients, preparations were made at the enamel level on the lingual of the support teeth. Digital impressions and occlusal records were obtained using an intraoral scanner (3Shape TRIOS). The restorations were digitally designed using a computer software (Exocad). In order to provide better aesthetics, restorations were produced using zirconia-based porcelain with cut back method. After surface treatments were applied to the tooth and ceramic surfaces, adhesive cementation was performed using resin cement. Patients were informed in details about oral care and issues to be considered. At the 1-month follow-up, it was observed that there were no problems with the restorations and surrounding tissues and that the restorations successfully met the aesthetic expectations of the patients. Adhesive Maryland bridges provide esthetic results with minimal tooth preparation when appropriate indications are present and correct adhesion protocols are applied.

Keywords: Adhesive Maryland bridge, CAD/CAM, cut-back, zirconia substructure

DP147

Dijital İş Akışıyla Estetik Bölgede İmplant Destekli Sabit Restorasyon: Olgu Sunumu

Yiğit ÇANKAYA¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN¹

¹Süleyman Demirel Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: yigitcankaya@sdu.edu.tr

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı estetik bölgede üst santral ve lateral diş eksiklikleri bulunan hastanın dijital iş akışı ile implant destekli zirkonyum altyapı sabit protetik rehabilitasyonunun uygulanmasıdır.

Olgu sunumu: Üst santral ve lateral bölgesindeki eksik diş şikayetiyle kliniğimize başvuran 34 yaşındaki kadın hastaya yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda üst santral ve lateral bölgesine implant destekli zirkonyum sabit restorasyon yapılması planlandı. Osteointegrasyon sürecinden sonra hasta protetik rehabilitasyon için kliniğimize başvurdu. İlk aşamada dijital tarama parçaları ağız içinde konumlandırıldı ve ağız içi tarayıcı (Helios 600) ile taraması yapıldı. Bir sonraki seansta zirkonyum altyapı uyumu kontrol edildi ve hastaya uygun renk seçimi yapıldı. Daha sonra dentin prova aşamasında okluzal uyumsuzluklar giderilip estetik kontroller yapıldı. Abutmentler firmanın önerdiği (30 N/m) kuvvet değerinde torklandı ve simante olarak çalışılan üst yapı restorasyonun dual cure rezin siman ile simantasyonu yapıp hastaya gerekli olan oral hijyen eğitimi verildi.

Sonuç: Dijital iş akışıyla hastamızın ön bölgesindeki restorasyonu kısa sürede tamamlandı. Yapılan restorasyonla hastamızın estetik görünümü ve beklentisi karşılandı.

Anahtar Kelimeler: İmplant destekli sabit protez, Anterior dişsizlik, Dijital diş hekimliği

Implant-Supported Fixed Restoration in the Aesthetic Zone with Digital Workflow: a Case Report

Purpose: The purpose of this case report is to apply implant-supported zirconium infrastructure fixed prosthetic rehabilitation with digital workflow to a patient with upper central and lateral tooth deficiencies in the aesthetic area.

Case report: As a result of the clinical and radiographic examination performed on a 34-year-old female patient who applied to our clinic with the complaint of missing teeth in the upper central and lateral regions, an implant-supported zirconium fixed restoration was planned for the upper central and lateral teeth. After the osteointegration process, the patient applied to our clinic for prosthetic rehabilitation. In the first stage, digital scanning bodies were positioned in the mouth and scanned with an intraoral scanner (Helios 600). In the next session, the zirconium infrastructure compatibility was checked and the appropriate color was selected for the patient. Then, during the dentin rehearsal phase, occlusal discrepancies were eliminated and aesthetic checks were performed. The abutments were torqued at the force value recommended by the company (30 N/m), and the final restoration was cemented with dual cure resin cement and the patient was given the necessary oral hygiene training.

Result: With the digital workflow, the restoration of our patient's anterior region was completed in a short time. The aesthetic appearance and expectations of our patient were met with the restoration.

Keywords: Implant supported fixed prosthesis, Anterior edentulism, Digital dentistry

DP148

Tam Dişsiz Hastanın Toronto Altyapılı Hibrit Protez İle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Elif Dilara ERGEN¹, Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: elif.d.ergen@hotmail.com

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı hastanın toronto altyapılı, implant destekli hibrit protez ile rehabilitasyonunun yapılmasıdır.

Olgu sunumu: Alt ve üst çene tam dişsizlik şikayetiyle kliniğimize başvuran 54 yaşındaki erkek hasta, sabit bir protetik restorasyon isteğinde bulundu. Yapılan klinik ve radyografik muayeneler sonucunda hastaya sabit implant destekli protez tedavisi (maksilla 6 adet, mandibula 6 adet Macros, Türkiye) planlandı. 3 aylık osteointegrasyon sürecinden sonra hasta protetik diş tedavisi için kliniğimize başvurdu. Hastanın yapılan klinik muayenesi sonucunda intermaksiller mesafesi 35 mm'den fazla bulunduğu için toronto altyapı tasarımına sahip hibrit protez endikasyonu uygun görüldü. Dijital tarama parçaları ağız içinde konumlandırıldı ve ağız içi tarayıcı (Helios 600, Changzhou Sifary Technology Co., Ltd, China) ile tarandı. Elde edilen dijital verilere göre titanyum altyapı tasarlandı. Daha sonra CAD/CAM cihazından titanyum altyapı üretildi ve ağız içinde altyapı uyumu kontrol edildi. Sonraki seansta dişeti porseleninin estetik uyumu değerlendirildi. Dişeti porseleni uyumunda da bir problem görülmedi ve metal destekli porselen kronlar üretilmeye başlandı. Üretilen metal destekli porselen kronların titanyum altyapı ile uyumu kontrol edildi ve okluzal uyumlamalar yapıldı. İmplant vidaları 15 N/cm tork değeri ile torklandı ve metal destekli kronlar self adeziv rezin simanla (G-Cem ONE AO3) simante edildi.

Sonuç: Hastanın 6 aylık kontrollerinde estetik ve fonksiyonel herhangi olumsuz bir bulguya rastlanmadı. İntermaksiller mesafesi 35 milimetreden fazla olan tam dişsiz çenelerde toronto altyapı tasarımlı hibrit protezlerle tedavi seçeneği olarak başarıyla uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant destekli sabit hibrit protez, Tam dişsizlik, Dijital diş hekimliği

Rehabilitation Of Edentulous Patient with Hybrid Prosthesis with Toronto Infrastructure: Case Report

Purpose: The purpose of this case report is to rehabilitate the patient with a Toronto-based, implant-supported hybrid prosthesis.

Case report: A 54-year-old male patient, who applied to our clinic with the complaint of complete edentulism in the lower and upper jaw, requested a fixed prosthetic restoration. As a result of the clinical and radiographic examinations, fixed implant-supported prosthesis treatment (6 pieces for maxilla, 6 pieces for mandible Macros, Turkey) was planned for the patient. After a 3-month osseointegration process, the patient applied to our clinic for prosthetic dental treatment. As a result of the clinical examination of the patient, the intermaxillary distance was found to be more than 35 mm, so a hybrid prosthesis with a Toronto infrastructure design was indicated. Digital scan bodies were positioned in the mouth and scanned with an intraoral scanner (Helios 600, Changzhou Sifary Technology Co., Ltd, China). Titanium infrastructure was designed according to the digital data obtained. Then, the titanium infrastructure was produced from the CAD/CAM device and the compatibility of the infrastructure in the mouth was checked. In the next session, the aesthetic compatibility of the gingival porcelain was evaluated. There wasn't any problem with gingival porcelain compatibility, and metal-supported porcelain crowns began to be produced. The compatibility of the produced metal-supported porcelain crowns with the titanium infrastructure was checked and occlusal adjustments were made. Implant screws were torqued with a torque value of 15 N/cm and metal-supported crowns were cemented with self-adhesive resin cement (G-Cem ONE AO3).

Conclusion: No aesthetic or functional negative findings were found in the patient's 6-month follow-up. It can be successfully applied as a treatment option with Toronto infrastructure-designed hybrid prostheses in completely edentulous jaws with an intermaxillary distance of more than 35 millimeters.

Keywords: Implant-supported hybrid prosthesis, Edentulism, Digital dentistry

DP149

Damak Dudak Yarığına Sahip Hastanın Maksiller Anterior Bölge Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Selin TARAK¹, Deniz Tümay USTAOĞLU², Göknil ERGÜN KUNT¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: selin.tarak@omu.edu.tr

Amaç: Dudak damak yarığı olan hastalarda konjenital anterior diş eksiklikleri, süren dişlerin yanlış konumlanması yaygın olarak görülen estetik problemler arasındadır. Bu hastaların tedavisinde çoğunlukla multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Bu olgu sunumunun amacı ortodontik tedavi sonrası diş eksikliğinin, gülüş estetiğinin protetik olarak tedavi edilebileceğinin gösterilmesidir.

Olgu sunumu: Damak dudak yarığına sahip, konjenital lateral eksikliği bulunan, 20 yaşındaki kadın hasta estetik şikayetler nedeniyle Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Bölümü'ne başvurmuştur. Ortodontik tedavinin bitmesini takiben yapılan klinik muayeneler sonucunda; hastada 22 numaralı diş eksikliği, maksiller anterior 14-24 numaralı bölgede dişeti seviyelerinin düzensizliği, dental orta hattının yüzün orta hattına göre sol tarafta olduğu tespit edilmiştir. 14-24 numaralı bölgeye 8 üye sabit protetik restorasyon yapılması planlanmıştır. Hastadan irreversible hidrokolloid (Zhermack Hydrogum 5) ile ölçü alınarak model üzerinde wax-up hazırlanmıştır. Model üzerinden kondenzasyon silikon (Zhermack Zetaplus) ile ölçü alınarak silikon anahtar hazırlanmıştır ve ağız içi akrilik (Acrytemp) ile üretilerek hastaya hedeflenen restorasyon gösterilmiştir. Orta hat hizalaması yapılabilmesi için orta hatta konumlanan 11 numaralı dişe endodontik tedavi yapılmıştır. Periodontoloji bölümü ile yapılan konsültasyon sonucu, damak dudak yarığı bölgesindeki bukkal kontür yetersizliğini düzeltmek amacıyla bağ doku grefti uygulaması, diş preparasyon öncesinde kuron boyu uzatma işlemi yapılarak gingival zenith noktaları seviyelenmiştir. İyileşme süresinin ardından protetik işlemlere başlanmış, tüm dişlere (11,12,13,14,21,23,24) chamfer basamaklı preparasyonlar yapılmıştır ve polivinil siloksan (Elite HD; Zhermack) ile daimi ölçüler alınmıştır. 8 üye metal destekli porselen restorasyon üretilmiştir ve dentin prova sonrası glazelenerek simante edilmiştir.

Sonuç: Yapılan ortodontik tedavilerin yetersiz kaldığı durumlarda estetik rehabilitasyonun sağlanmasında bu vakada da olduğu gibi protetik tedaviler sıklıkla kullanılmaktadır. Tedavi sonucunda hastanın estetik beklentisi karşılanmıştır. 6. Ay kontrolünde herhangi bir renklenme veya diş eti problemi ile karşılaşılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Damak dudak yarığı, Konjenital eksiklik, Estetik

Maxillary Anterior Region Prosthetic Rehabilitation of a Patient with Cleft Lip and Palate: A Case Report

Aim: Congenital anterior tooth deficiencies and incorrect positioning of erupting teeth are among the common aesthetic problems in patients with cleft lip and palate. The treatment of these patients often requires a multidisciplinary approach. The purpose of this case report is to show that missing teeth and smile aesthetics after orthodontic treatment can be treated prosthetically.

Case report: A 20-year-old female patient with cleft lip palate and congenital lateral deficiency applied to Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics due to aesthetic complaints. As a result of clinical examinations following the completion of orthodontic treatment; It was determined that the patient was missing tooth number 22, irregular gum levels in the maxillary anterior region numbered 14-24, and the dental midline was on the left side compared to the midline of the face. An 8-member fixed prosthetic restoration was planned to be made in the area numbered 14-24. An impression was taken from the patient with irreversible hydrocolloid (Zhermack Hydrogum 5) and wax-up was prepared on the model. A silicone key was prepared by taking impressions with condensation silicone (Zhermack Zetaplus) on the model, and the targeted restoration was shown to the patient by producing it with intraoral acrylic (Acrytemp). Endodontic treatment was performed on tooth number 11, which was positioned in the midline for midline alignment. As a result of consultation with the periodontology department, connective tissue graft was applied to correct the buccal contour insufficiency in the cleft palate and lip area, and gingival zenith points were leveled by crown lengthening before tooth preparation. After the healing period, prosthetic procedures were started, chamfer step preparations were made on all teeth (11,12,13,14,21,23,24) and permanent impressions were taken with polyvinyl siloxane (Elite HD; Zhermack). An 8-member metal-supported porcelain restoration was produced and glazed and cemented after fitting.

Conclusion: Prosthetic treatments are frequently used to provide aesthetic rehabilitation in cases where orthodontic treatments are insufficient, as in this case. As a result of the treatment, the patient's aesthetic expectations were met. At the 6th month check-up, no discoloration or gum problems were encountered.

Keywords: Cleft lip palate, Congenital deficiency, Aesthetics

DP150

Ağız Gargaralarının Geçici kuron CAD-CAM Malzemelerinin Uzun Süreli Renk Stabilitesine Etkisi

Ayşe AKSOY², Funda BAYINDIR¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi

²Aksaray Ağız Diş Sağlığı Merkezi

Sorumlu Yazar: fundabayindir@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, farklı ağız gargaralarının CAD-CAM sistemlerinde kullanılan çeşitli geçici kron malzemelerinin uzun vadeli renk stabilitesi üzerindeki etkisini in vitro olarak araştırmaktır. Vita CAD Temp, Ceramill Temp ve Telio CAD kullanıldı. Toplam 120; gruplarının her birinden 40'ar adet olmak üzere 10 mm çapında ve 2 mm kalınlığında disk şekilli numuneler CAD-CAM sistemleriyle üretildi. Çözelti grubu olarak Klorheks, Tantum Verde, Listerine Stay White, kontrol grubu olarak ise distile su kullanıldı. Renk ölçümleri bir spektrofotometre (SpectroShade™ MICRO; MHT) ile daha sonra CIE DE 2000 formülü ile elde edilen sonuçlarla karşılaştırmak üzere, ilk olarak (L*, a*, b*, ΔE) CIE Lab'a göre yapıldı. Sonuçlar iki yönlü ANOVA ve Tukey testi ile analiz edildi. Tüm örneklerde renk farklılıkları tespit edildi ve çözeltiler arasındaki renk farklılıkları istatistiksel olarak anlamlıydı (p<0,001). O'Brien'in klinik renk eşleşmesine göre Telio CAD örnekleri "çok iyi", Vita CAD Temp ve Ceramill Temp örnekleri ise "mükemmel" olarak sınıflandırıldı. Farklı gargara solüsyonlarında bekletilen örneklerin tamamında renk değişimi meydana geldi. Ancak bu farklılıklar klinik olarak fark edilebilir düzeyde değildi.

Anahtar Kelimeler: CAD-CAM, renk stabilitesi, ağız gargaraları, geçici kuron malzemeleri

The Effect of Mouth Rinse solutions on the Long-Term Color Stability of Temporary Crown CAD-CAM Materials

The aim of this study was to investigate the effect of different mouth rinse on the long-term color stability of various temporary crown materials used in CAD-CAM systems in vitro. Vita CAD Temp, Ceramill Temp and Telio CAD were used. A total of 120; 10 mm diameter and 2 mm thick disc-shaped specimens, 40 of each of these material groups, were produced with CAD-CAM systems. Chlorhex, Tantum Verde, Listerine Stay White were used as solution groups and distilled water was used as control group Color measurements were first made according to CIE Lab (L*, a*, b*, ΔE) with a spectrophotometer (SpectroShade™ MICRO; MHT) for subsequent comparison with the results obtained with the CIE DE 2000 formula., The results were analyzed by two-way ANOVA and Tukey test. Color differences were detected in all samples and the color differences between solutions were statistically significant (p<0.001). According to O'Brien's clinical color matching, Telio CAD samples were classified as "very good," while Vita CAD Temp and Ceramill Temp samples were classified as "excellent. Color changes occurred in all samples stored in different mouth rinse solutions. However, these differences were not perceptible clinically.

Keywords: CAD-CAM, color stability, mouth rinses, temporary crown materials

This study was supported by Atatürk University Scientific Research Projects Unit with project number 2018-6499.

DP151

Amalgam Restorasyon İlişkili Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu

Hüseyin BİÇER¹, Büşra ÖZTÜRK², Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Sorumlu Yazar: dthuseyinbicer@icloud.com

Giriş: Oral likenoid lezyonlar (OLL); etiolojisinde sistemik hastalıklar ve ilaçlar, stres, dental restorasyonlarla temas ilişkisi yer alan tip IV gecikmiş aşırı duyarlılık reaksiyonlarıdır. Yerleşim gösterdiği bölge sebep olan ajan ile direk temas halindedir ve oral liken planus (OLP) lezyonlarına benzerlik gösterir. Bu olgu sunumunun amacı, kliniğimize başvuran OLP tanısı almış hastada gelişen amalgam restorasyonlarla ilişkili OLL lezyonlarının tanı ve tedavi sürecini sunmaktır.

Olgu Sunumu: 43 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta rutin dental muayene amacıyla kliniğimize başvurdu. İntraoral incelemede, hastanın sağ ve sol bukkal mukozasında bilateral simetrik kırmızı ve beyaz alanların eşlik ettiği eroziv lezyonlar tespit edildi. Alınan anamnezde; hastanın daha önce Dermatoloji kliniğinde insizyonel biyopsi ve histopatolojik inceleme sonucu OLP tanısı aldığı ve tedavi amaçlı aynı klinikte sistemik kortikosteroid tedavisi uygulandığı öğrenildi. 16 ve 26 nolu dişlerde yer alan amalgam restorasyonlara komşu bukkal mukkoza bölgelerinde lezyonun daha agresif seyretmesi, amalgam ilişkili OLL gelişebileceğini düşündürdü. Restoratif Diş Tedavisi bölümüne yönlendirilen hastanın 16 ve 26 nolu dişlerindeki amalgam restorasyonlar kompozit restorasyonlarla değiştirildi. 2 haftalık takip sonucu hastanın eroziv lezyonlarında iyileşme, lezyonlara bağlı yanma ve ağrı semptomlarında azalma olduğu tespit edildi.

Sonuç: OLP hastalarında metal içerikli dental restorasyonlara komşu oral mukozada likenoid reaksiyonlar gelişebilir. Tedavide amalgam restorasyonların değiştirilmesi semptomlarda iyileşme sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Amalgam, Kompozit, Oral likenoid lezyon

Oral Lichenoid Lesion Associated with Amalgam Restoration: Case Report

Introduction: Oral lichenoid lesions (OLL) are type IV late hypersensitivity reactions whose etiology includes systemic diseases and drugs, stress, and contact with dental restorations. The site of localization is in direct contact with the causative agent and resembles oral lichen planus (OLP) lesions. The objective of this case report is to present the diagnosis and treatment of OLL lesions associated with amalgam restorations in a patient with OLP who presented to our clinic.

Case Report: A 43-year-old female patient with no underlying systemic conditions presented to our clinic for a routine dental examination. Intraoral examination revealed erosive lesions with bilateral symmetrical red and white areas on the right and left buccal mucosa. In the anamnesis, it was learned that the patient had previously been diagnosed with OLP after an incisional biopsy and histopathologic examination in the Dermatology clinic. The patient had also undergone systemic corticosteroid treatment in the same clinic for treatment. The more aggressive progression of the lesion in the buccal mucosa areas adjacent to the amalgam restorations in teeth 16 and 26 suggested that amalgam-related OLL might result. The patient was subsequently referred to the Restorative Dentistry Department, where the amalgam restorations in teeth 16 and 26 were replaced with composite restorations. Following a two-week follow-up period, the patient's erosive lesions exhibited improvement, accompanied by a reduction in the burning and pain associated with the lesions.

Conclusion: OLP patients may develop lichenoid reactions in the oral mucosa adjacent to metal-containing dental restorations. The replacement of amalgam restorations may result in an improvement in symptoms.

Keywords: Amalgam, Composite, Oral lichenoid lesion

DP152

Anterior Tek Diş Eksikliğinin Direkt Fiber Destekli Adeziv Köprü ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Yasemin KABAK¹, Makbule Tuğba TUNÇDEMİR¹, Hakan Yasin GÖNDER¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Restoratif Diş Hekimliği Ad.

Sorumlu Yazar: dtyaseminkabak@gmail.com

Bu olguda, anteriordaki diş eksikliğinin kompozit rezin pontik ve polietilen fiberle yapılan rehabilitasyonu anlatılmaktadır. 45 yaşında erkek hasta periodontal nedenlerle çekilmiş alt anterior diş eksikliği ile Necmettin Erbakan Üniversitesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Yapılan ağız içi ve radyografik muayenenin ardından hastaya uzman hekimler tarafından tedavi seçenekleri anlatıldı. Hastanın onayı alınarak kompozit pontikli fiber destekli adeziv köprü planlaması yapıldı. Bunun üzerine hastadan aljinant ile ölçü alınarak alçı model oluşturuldu ve renk seçimi yapıldı. Hastaya işlem için randevu oluşturuldu. Alçı model üzerinde çekim boşluğuna uygun büyüklükte şeffaf strip kronla kompozit pontik yapıldı (G-aenial Anterior, GC, Japonya). Hasta ikinci seansa geldiğinde kompozit pontik ağız içerisinde boşluğa göre uyumlandı. Uygun boyutlarda polietilen fiber (Ribbond, Seattle, WA, USA) kesildi ve doldurucusuz bonding rezin ile doyuruldu (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya). Daha sonra polietilen fiber (Ribbond, Seattle, WA, USA) yerleştirmek için uygun olan 32,41,42,43 numaralı destek dişlerin ve kompozit pontiğin lingual orta üçlüsüne tersine konik frez ile oluklar açıldı. Prepare edilen mine ve dentin yüzeyine % 37'lik fosforik asit uygulandıktan sonra dişler yıkanıp kurutuldu. Kavitelere dentin bonding ajan (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japonya) üretici firma talimatlarına göre uygulandıktan sonra polimerize edildi. Adeziv uygulanan yüzeylere akışkan kompozit rezin (Ruby Flow, Ruby, Türkiye) ince bir tabaka uygulanıp pontikle beraber fiber yerleştirildi. Fiberin yüzeye adaptasyonu sağlandıktan sonra her yüzeyden 40 sn boyunca ışıkla polimerizasyon sağlandı. Fiberin açıkta kalan kısımları kompozit rezin (G-aenial Anterior, GC, Japonya) ilavesi ile şekillendirildikten sonra bitim ve cila işlemleri ile restorasyon tamamlandı. Hastaya gerekli önerilerde bulunuldu, 1 hafta sonra ve 1 ay sonra kontrolleri yapılmak üzere randevuları oluşturuldu.

Sonuç: Yapılan kontrollerde herhangi bir kırık veya uyumsuzluğa rastlanmadı. Hasta, yapılan işlemten memnuniyetini dile getirdi. Anterior diş eksikliği olan hastalarda fiber destekli adeziv köprüler doğru endikasyon dahilinde uygulandığında tatmin edici sonuçlar sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adeziv köprü, Kompozit rezin, Polietilen fiber

Rehabilitation of Anterior Single Tooth Loss with Direct Fiber Reinforced Adhesive Bridge: Case Report

This case describes the rehabilitation of an anterior tooth loss with composite resin pontic and polyethylene fiber. A 45-year-old male patient presented to Necmettin Erbakan University, Department of Restorative Dentistry with a missing mandibular anterior tooth extracted for periodontal reasons. After the intraoral and radiographic examination, the patient was explained the treatment options by the specialists. A fiber-supported adhesive bridge with composite pontic was planned with the patient's consent. Upon this, a plaster model was created by taking measurements from the patient with alginant and color selection was made. An appointment was made for the procedure. A composite pontic (G-aenial Anterior, GC, Japonya) was made with a transparent strip crown in a size suitable for the extraction cavity on the plaster model. When the patient came to the second session, the composite pontic was adapted according to the cavity in the mouth. Appropriately sized polyethylene fiber (Ribbond, Seattle, WA, USA) was cut and saturated with fillerless bonding resin (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan). Then, grooves were drilled with a reverse tapered bur in the lingual middle triad of the support teeth 32,41,42,43 and the composite pontic, which were suitable for placing polyethylene fiber (Ribbond, Seattle, WA, USA). After applying 37% phosphoric acid to the prepared enamel and dentin surface, the teeth were washed and dried. Dentin bonding agent (Clearfil SE Bond, Kuraray, Japan) was applied to the cavities according to the manufacturer's instructions and then polymerized. A thin layer of flowable composite resin (Ruby Flow, Ruby, Turkey) was applied to the adhesive surfaces and the fiber was placed together with the pontic. After the adaptation of the fiber to the surface, polymerization was achieved with light for 40 s from each surface. After the exposed parts of the fiber were shaped with the addition of composite resin (G-aenial Anterior, GC, Japonya), the restoration was completed with finishing and polishing. Necessary recommendations were made to the patient and appointments were made for follow-up visits after 1 week and 1 month.

Conclusion: No fracture or incompatibility was found in the controls. The patient expressed satisfaction with the procedure. In patients with anterior tooth loss, fiber-supported adhesive bridges provide satisfactory results when applied within the correct indication.

Keywords: Adhesive bridge, Composite resin, Polyethylene fiber

DP153

Fiber Destekli Adeziv Köprü İle Alt Keser Dişlerin Rehabilitasyonu

Hüseyin BIÇER¹, Said KARABEKİROĞLU¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Konya, Türkiye

Sorumlu Yazar: dhuseyinbicer@icloud.com

Giriş: Bu olgu raporunda periodontal kayıplı dişlerin işlevselliğini artırmak ve görünümü iyileştirmek amacıyla alt keser dişlere hasta başında direkt yöntem ile fiber destekli kompozit reçine köprü ve 1 yıllık takibi sunulmuştur.

Olgu Sunumu: 30 yaşındaki kadın hasta anterior dişlerde bulunan mobilite ve diastema problemleri nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayene ve radyografik incelemelerin ardından polietilen fiber (Ribbond) splint destekli kompozit köprü ile tedavi yapılmasına karar verildi.

Lastik örtü izolasyonu ardından, dişlerin lingual yüzeylerine tersine konik bir elmas frez ile kavite açıldı. Kullanılacak fiber miktarı için diastema ve yandaki dişlerin lingual yüzeyleri boyunca diş ipi ile ölçüm yapıldı. Dişlerin lingual yüzeyleri, 15 saniye %37'lik ortofosforik asit kullanılarak pürüzlendirildikten sonra adeziv (Clearfil Se Bond 2, Kuraray) uygulandı ve 10 saniye LED ışıkla polimerize edildi. Kavitelere ince bir tabaka akışkan kompozit yerleştirilmesi sonrası uygun ölçüde kesilen fiber şerit bond (Clearfil Se Bond 2, Kuraray) ile ıslatılarak akışkan kompozit içerisine gömüldü ve 20 saniye polimerize edildi. Ardından anterior kompozit ile final tabakalama yapıp restorasyon tamamladı. 31-41 numaralı dişler arasında yatay uzanan fiber üzerine dikey bir adet fiber şerit yerleştirilip akışkan kompozit ile sabitlendikten sonra komşu diş yüzeylerine adeziv uygulandı ve bölgeye uygun biçimde alt keser formunda kompozit yüklemesi yapıp polimerize edildi. 41-42 numaralı bölgede bulunan diastema ise uygun renkli anterior kompozit ile direkt yöntem kullanılarak restore edildi ve tüm restorasyonlar her yönden kırkar saniye daha polimerize edildi. Kompozit bitim ve cila işlemleri uygulanarak, tedavi tamamlandı.

Sonuç: Polietilen fiber splint destekli yapılan adeziv köprü ile dişlerde bulunan mobilite problemi yanı sıra estetik anlamdaki problem de tatmin edici bir şekilde giderilmiştir. 1. yıl takibinde hastanın yapılan restorasyonu sorunsuz bir şekilde kullanabildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Adeziv köprü, Kompozit, Polietilen fiber

Rehabilitation of Lower Incisors with a Fiber Reinforced Adhesive Bridge

Introduction: In this case report, a fiber-supported composite resin bridge to the lower incisors with a direct method at the chairside to increase the functionality and improve the appearance of teeth with periodontal loss and its 1-year follow-up is presented.

Case Report: A 30-year-old female patient presented to our clinic with mobility and diastema problems in the anterior teeth. After intraoral examination and radiographic examinations, it was decided to treat with a composite bridge supported by a polyethylene fiber (Ribbond) splint.

After rubber dam isolation, a cavity was drilled on the lingual surfaces of the teeth with an inverted conical diamond bur. The amount of fiber to be used was measured with dental floss along the diastema and the lingual surfaces of the adjacent teeth. After roughening the lingual surfaces of the teeth using 37% orthophosphoric acid for 15 seconds, adhesive (Clearfil Se Bond 2, Kuraray) was applied and polymerized with LED light for 10 seconds. After placing a thin layer of flowable composite in the cavities, the fiber strip cut to the proper size was wetted with bond (Clearfil Se Bond 2, Kuraray) and buried in the flowable composite and polymerized for 20 seconds. Then, final layering with anterior composite was applied and the restoration was completed. After placing a vertical fiber strip on the fiber lying horizontally between teeth 31-41 and fixing it with flowable composite, adhesive was applied to the adjacent tooth surfaces and composite filling in the form of an lower incisor was applied and polymerized in accordance with the region. The diastema in the region 41-42 was restored with the proper colored anterior composite using the direct method and all restorations were polymerized for forty seconds in each direction. Composite finishing and polishing procedures were applied and the treatment was completed.

Conclusion: With the polyethylene fiber splint supported adhesive bridge, the mobility problem in the teeth as well as the aesthetic problem were satisfactorily eliminated. At the 1st year follow-up, it was observed that the patient was able to use the restoration without any problems.

Keywords: Adhesive bridge, Composite, Polyethylene fiber

DP154

Anterior Bölge Yaygın Çürük Lezyonlarının Kompozit Restorasyonlar İle Rehabilitasyonu Ve 1 Yıllık Takibi

Fikriye Selin BARHAN¹, Şule KÜÇÜK¹, Çiğdem ATALAYIN ÖZKAYA¹, Hüseyin TEZEL¹

¹Ege University School Of Dentistry, Department Of Restorative Dentistry, Izmir

Sorumlu Yazar: sulekck98@gmail.com

Giriş: 15 yaşında erkek hasta yaygın çürük lezyonların tedavisi için kliniğimize başvurdu. Anamnezde herhangi bir sistemik hastalık olmadığı belirlendi. Klinik muayenede anterior dişlerde kole bölgesinden başlayan bazıları 360° çevresel madde kaybına uğramış asemptomatik, şiddetli çürük lezyonları saptandı. Dişlerin vitalite testine pozitif yanıt verdiği ve periapikal patoloji bulunmadığı tespit edildi. Hasta tarafından günlük düzenli diş fırçalama uygulanmadığı ve sıklıkla yüksek asit ve karbonhidrat içerikli gıda tüketimi olduğu bildirildi.

Materyal & Yöntem: Oral hijyen eğitimi, diyet düzenlemesi ve sık kontrol seansları ile plak kontrolü sağlandı. Restorasyon yapımı sırasıyla; lastik-örtü izolasyonu, çürük dokunun temizlenmesi, selektif asit (Fine Etch-Spident) ve adeziv uygulaması (Cavex Uni Se Bond-Cavex), matris bantları ile kayıp duvarların oluşturulması, opak kompozit ile dentin tabakasının oluşturulması (Charisma Opal OL-Kulzer), son tabaka kompozit uygulaması (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama Dental), zımpara diskler (Tor-VM) ile konturların düzenlenmesi ve primer anatomi oluşturulması, kahverengi lastik ile sekonder anatomi oluşturulması, spiral diskler (Twist Dia-Kuraray) ile restorasyonlara bitirme ve cila uygulanması ile gerçekleştirildi.

Sonuçlar: Anterior bölgede kompozit restorasyonlar ile kabul edilebilir estetik sonuçlar sağlandığı görülmüştür. 1 yıllık takip sonrasında ise hastada yeni çürük lezyonu oluşmadığı, ağız hijyeninin sürdürüldüğü ve minör yüzey düzensizlikleri ile restorasyon bütünlüğünün korunduğu belirlenmiştir.

Tartışma: Aşırı madde kaybı bulunan dişlerde porselen kronlar estetik özellikleri ve dişeti ile biyolojik uyumluluğu nedeniyle sıklıkla tercih edilmektedir. Diğer yandan daha düşük maliyeti ve dişte daha az preparasyon gerektirmesinden dolayı, özellikle genç hastalarda, rezin kompozitler alternatif materyaller olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu vakada da belirtilen avantajlarından dolayı kompozit rezinler restorasyon materyali olarak tercih edilmiştir. Restorasyon bitimi sonrasında makro fotoğraflarda restorasyon yüzeyi ve konturlarında minör düzensizlikler saptanmıştır. Bu durum restorasyonların büyütme altında yapılmamış olmasından kaynaklanıyor olabilir. Dental büyüteç veya mikroskop kullanımının bu tedavilerde teknik hassasiyeti artıracığı ve daha başarılı estetik sonuçlar sağlayacağını düşünmekteyiz.¹ Kompozit restorasyonların başarısında hastanın ağız hijyeni ve alışkanlıkları da önemli bir parametredir. Olgumuzdaki restorasyonların kabul edilebilir klinik başarı göstermesinde hastanın plak kontrolünü ve ağız bakım alışkanlıklarını sürdürmesinin etkili olduğu görülmüştür.

Referans:

1. Doppalapudi, Nalini, and Ravindra Kumar Burugapalli. "Benefits of utilization of magnification in dentistry: A review." *Dental Research and Oral Health* 3.3 (2020): 121-128.

Anahtar Kelimeler: yaygın çürük, kompozit restorasyon, ağız hijyeni

Rehabilitation of Anterior Rampant Caries Lesions with Composite Restorations and 1-Year Follow-Up

Introduction: 15-year-old male patient applied with the complaint of rampant carious lesions. He was systemically healthy. Clinical examination revealed asymptomatic, severe carious lesions in anterior teeth, some of them with 360° circumferential material loss close to gingival margin. The teeth were vital and there was no periapical pathology. Patient reported no regular tooth brushing habit and frequently consuming acidic and carbohydrate-containing foods.

Material and Method: The dental plaque control was achieved with oral hygiene training, dietary adjustments and frequent control sessions. Restoration steps were respectively; rubberdam isolation, removal of carious tissue, selective etching (Fine Etch-Spident) and adhesive application (Uni SeBond-Cavex), restoration of missing walls with various matrix bands, dentin layer with opaque composite (Charisma Opal OL-Kulzer), final layer composite application (Estelite Asteria A2 Body-Tokuyama Dental), arrangement of primary anatomy with course discs (Tor-VM), secondary anatomy with brown rubber polishing tip, finishing and polishing with spiral discs (Twist Dia-Kuraray).

Results: Acceptable aesthetic results were achieved with composite restorations in the anterior region. After 1-year of follow-up, oral hygiene and restoration integrity were maintained with minor surface irregularities and there was no new caries lesions.

Discussion: Porcelain crowns are frequently preferred in severely damaged teeth due to aesthetics and biological compatibility with the gingival tissue. However, resin composites are alternative materials, especially in young patients, due to their lower cost and less preparation requirement in the tooth structure. In this case, composite resins were preferred for the mentioned advantages. After the restoration, minor irregularities were detected on the restoration surface and contours in macro photographs. This may attributed to the performing of restorations without magnification. The use of a dental loupe or microscope can increase the technical precision and provide more successful aesthetic results.¹ Oral hygiene and habits of the patient are also important parameters in the success of composite restorations. The patient's maintenance of plaque control and oral care habits may also be effective for the acceptable clinical results of the restorations in this case.

Reference:

1. Doppalapudi, Nalini, and Ravindra Kumar Burugapalli. "Benefits of utilization of magnification in dentistry: A review." *Dental Research and Oral Health* 3.3 (2020): 121-128.

Keywords: rampant caries, composite restoration, oral hygiene

DP155

MTA ile Apeksifikasyon Tedavisi

Emine Büşra YAPAKLI¹, Merve YAMANER¹, Enes Mustafa AŞAR¹, Elif Yaren DOĞRUL¹

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: emine.yaprakli@selcuk.edu.tr

Bu olgu sunumunun amacı, açık apeksli ve periapikal lezyonlu maksiller kesici dişlere uygulanan Mineral Trioksit Agregat ile apeksifikasyon tedavisinin sonuçlarını bildirmektir.

9 yaşındaki iki çocuk hasta Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti kliniğine travma sonrası başvurdu. İntraoral muayenelerinde her iki hastanın sağ üst santral dişlerinde komplike kron kırığı görüldü. Dişlerde vitalite testlerine negatif yanıt alındı. Radyografik değerlendirmelerinde dişlerin kök gelişimini tamamlamadığı ve apikallerinde radyolüsent lezyon olduğu görüldü. Alınan anamneze göre travma üzerinden 2 ay (vaka 1) ve 2 yıl (vaka 2) süre geçtiği öğrenildi. Hastalara endodontik tedavi planlandı. Rubber dam izolasyonu altında dişlere endodontik giriş kavitesi açıldı. Kemomekanik kök kanal debridmanı yapıldı. Kanal içerisine kalsiyum hidroksit materyali yerleştirildi. Dişler geçici dolgu ile kapatıldı. İkinci seansta kök kanallarındaki kalsiyum hidroksit artıkları irrigasyon ve aktivasyon yardımıyla temizlendi. Apikalden Mineral Trioksit Agregat taşmasını önlemek için rezorbe olabilir bir matriks (spongostan) kök apikaline yerleştirildi. Üretici talimatlarına göre karıştırılmış MTA kök kanallarına MTA taşıyıcı sistem (MAP One) yardımıyla yerleştirildi. Kanal boylarından 3 mm kısaltılmış gutaperka yardımıyla yaklaşık 3 mm MTA, apikale gönderildi. Kök kanallarının MTA üzerinde kalan kısmı gutaperka ve rezin içerikli kanal patı ile dolduruldu. Kanallar cam iyonomer ile kapatıldı ve daimi dişlerin restorasyonu tamamlandı. Dişlerin 3,6 aylık (vaka 1) ve 3,6,12 aylık (vaka 2) kontrollerinde asemptomatik oldukları görüldü. Radyografik değerlendirmelerinde herhangi bir patoloji görülmedi. Hastaların kontrol süreçleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: MTA, apeksifikasyon, açık apeks, travma

Apexification Treatment with MTA

This case report aims to report the results of apexification treatment with Mineral Trioxide Aggregate applied to maxillary incisors with open apex and periapical lesions.

Two 9-year-old children were admitted to Selçuk University, Faculty of Dentistry, Pedodontics Clinic after trauma. Intraoral examinations revealed complicated crown fractures in the correct upper central teeth of both patients. The teeth responded negatively to vitality tests. Radiographic evaluations revealed incomplete root development and radiolucent lesions on the apical surfaces of the teeth. According to the anamnesis, it was learned that two months (case 1) and two years (case 2) had passed since the trauma. Endodontic treatment was planned. An endodontic access cavity was opened under rubber dam isolation. Chemomechanical root canal debridement was performed. Calcium hydroxide material was placed into the canal. The teeth were closed with a temporary filling. In the second session, calcium hydroxide residues in the root canals were removed with the help of irrigation and activation. A resorbable matrix (spongostan) was placed apical to the root to prevent Mineral Trioxide Aggregate overflow from the apical. MTA mixed according to the manufacturer's instructions was put into the root canals with the help of the MTA carrier system (MAP One). Approximately 3 mm MTA was sent apically with the help of gutta-percha shortened 3 mm from the canal lengths. The remaining part of the root canals above the MTA was filled with gutta-percha and resin-containing canal paste. The canals were sealed with glass ionomer, and the permanent teeth were restored. The teeth were asymptomatic at 3,6 months (case 1) and 3,6,12 months (case 2). Radiographic evaluations showed no pathology. The control processes of the patients continue.

Keywords: Keywords: MTA, apexification, open apex, trauma

DP156

Bilateral Dudak Damak Yarıklı Genç Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Sabe Nur SEÇİR¹, Selin ÖZGÜR AŞÇI¹, Meral ARSLAN MALKOÇ¹

¹Akdeniz Diş Hekimliği Fakültesi

Sorumlu Yazar: ssabenursecir@gmail.com

Amaç: Dudak ve damak yarıkları (DDY), embriyonik ve erken fetal dönemlerde gelişim varyasyonları sonucunda oluşan bir durumdur. DDY'li bireyler, yaşamları boyunca sosyal, fonksiyonel ve psikolojik zorluklarla karşılaşabilirler. Bu olgu sunumunun amacı, estetik beklentileri yüksek olan bilateral DDY'li bir hastanın protetik rehabilitasyonunu sağlamaktır.

Olgu: 18 yaşındaki bir kadın hasta, Akdeniz Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı Kliniği'ne ön dişlerinin estetik görünümü nedeniyle başvurdu. Hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesinde, maksiller santral ve lateral dişler arasında çift taraflı dudak damak yarığı olduğu belirlendi. Hastanın tanı modelleri elde edildi ve bu modeller üzerinde planlama yapıldı. Hastanın 12 numaralı dişi eksikti ve 22 numaralı diş mobil olduğu için çekimi planlandı. Hastanın 13,12,11,21,22,23 numaralı dişlerine gingivoplasti işlemi yapıldı. Daha sonra 14, 13, 11, 21 ve 24 numaralı dişler prepare edildi. 14-24 arası 8 üyeli zirkonyum alt yapıya sahip seramik köprü yapıldı ve adeziv rezin siman (dentsply) ile simante edildi.

Sonuç: Hastaya yapılan protetik restorasyon sonrasında ideal estetik görünüm, fonksiyon, stabilite ve optimum fonasyon sağlandığı gözlemlendi. Yapılan restorasyon hastanın beklentilerini karşıladı. Hastanın 3ay sonra yapılan kontrolünde herhangi bir periodontal veya protetik problem oluşmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: dudak damak yarığı, estetik restorasyonlar

Prosthetic Rehabilitation of a Young Patient with Bilateral Cleft Lip and Palate Case Report

Purpose: Cleft lip and palate (CLP) is a condition that results from developmental variations during the embryonic and early fetal periods. Individuals with DDH may face social, functional and psychological difficulties throughout their lives. The aim of this case report is to provide prosthetic rehabilitation of a patient with bilateral cleft palate with high aesthetic expectations.

Case: An 18-year-old female patient came to Akdeniz University Department of Prosthodontics Clinic because of the aesthetic appearance of her front teeth. Clinical and radiographic examination showed a bilateral cleft lip and palate between the maxillary central and lateral teeth. Diagnostic models of the patient were obtained and planning was made on these models. The patient was missing tooth number 12 and extraction of tooth number 22 was planned because it was mobile. Gingivoplasty was made on the patient's teeth numbered 13,12,11,21,22,23. Then teeth numbered 14, 13, 11, 21 and 24 were prepared. An 8-membered ceramic bridge with zirconium substructure was made between 14-24 and cemented with adhesive resin cement (dentsply).

Conclusion: After the prosthetic restoration, ideal aesthetic appearance, function, stability and optimum phonation were observed. The restoration met the patient's expectations. No periodontal or prosthetic problems were observed at the 3-month follow-up of the patient.

Keywords: cleft lip and palate, aesthetic restorations

DP157

Salvadora Persica, Kızılcık Özü Ekstraktı, Üzüm Çekirdeği Ekstraktı, P-Cymen, Çay Tohumu Yağı Ve Zeytin Yaprağı Ekstraktı Bileşenlerini İçeren Diş Macununun Diş Eti Fibroblastları Üzerindeki Etkinliği İle Antibakteriyel Ve Sitotoksik Özelliklerinin Araştırılması

Zeynep Sena ÇAVUŞ¹, Ahmet Duran KÖRTEMUR¹, Zeynep YEŞİL²

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, Atatürk Üniversitesi Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

Sorumlu Yazar: zeynepsena_cavus19@erdogan.edu.tr

Amaç: Günümüzde kullanılan diş macunlarını oluşturan bileşenlerin zararlarının önlenmesi ve doğal bileşenlerle verimliliğinin artırılması amacıyla bu çalışma planlanmıştır. Diş macunlarının etki mekanizmasını bitkisel içeriklerle güçlendirerek elde etmek bu çalışmanın hedefini oluşturmaktadır. Ayrıca antibakteriyel özelliği bulunan bileşenlerle hazırlanan diş macunu üreterek oral hastalıkların oluşmasını önlemek ve ağız sağlığını güçlendirmek bu çalışmada hedeflenmektedir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada P-cymen, Salvadora persicadan elde edilen özellikle benzil izotiyosiyonat, çay tohumu yağı, kızılcık özünden elde edilen diyaliz edilemez malzeme (NDM), CPP-ACP, polifenol içeren üzüm çekirdeği ekstraktı (GSD) ve zeytin yaprağı ekstraktı bileşenlerinden faydalanılarak hazırlanan diş macununun antimikrobiyal aktivitesi Streptococcus mutans (ATCC 35668), Streptococcus salivarius (ATCC 13419), Streptococcus sangius (ATCC 10556), Lactobacillus casei (ATCC 27139) ve Candida albicans (ATCC 10231) mikroorganizmaları üzerinde agar kuyucuk diffüzyon testi kullanılarak ve insan dişlerinden elde edilen fibroblast hücreleri üzerindeki etkisi ise rutinde kullanılan bir diş macunundan elde edilen sonuçlar ile karşılaştırılarak incelenmiştir. Elde edilen veriler varyans analizi ve t- testi ile istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yeni hazırlanan diş macununun diş eti fibroblast hücreleri üzerindeki sitotoksik etkisinin daha az ve antibakteriyel özelliklerinin daha iyi olduğu belirlenmiştir (p<0,5).

Sonuç: Bu çalışmada oluşturulan yeni diş macununun içerdiği, zengin bitki özütü içeriğinin yanı sıra daha az sitotoksik olması ve antibakteriyel özelliğinin daha iyi olması nedeniyle diş çürüklerinin ve ağız hastalıklarının ortadan kalkması sağlanacak gereksiz tedavi giderleri ve hastaların bu tedaviler için harcayacağı zaman kaybı engellenecektir.

Anahtar Kelimeler: Antibakteriyel özellik, Bitki ekstraktı, Diş macunu, Sitotoksikite

Investigation of the Effectiveness on Gingival Fibroblasts and the Antibacterial and Cytotoxic Properties of Toothpaste Containing the Components of Salvadora Persica, Cranberry Extract, Grape Seed Extract, P-Cymen, Tea Seed Oil and Olive Leaf Extract

Aim: This study is planned with the aim of preventing the harms of the components constituting the toothpastes used today and enhancing their effectiveness with natural ingredients. Strengthening the mechanism of action of toothpastes with herbal ingredients constitutes the objective of this study. Additionally, producing a toothpaste prepared with components possessing antibacterial properties aims to prevent the occurrence of oral diseases and strengthen oral health.

Materials and Methods: In this study, the antimicrobial activity of a toothpaste prepared using components such as p-cymene, particularly benzyl isothiocyanate derived from Salvadora persica, tea seed oil, undialyzable material from cranberry extract (NDM), CPP-ACP, grape seed extract (GSD) containing polyphenols, and olive leaf extract was investigated against microorganisms including Streptococcus mutans (ATCC 35668), Streptococcus salivarius (ATCC 13419), Streptococcus sangius (ATCC 10556), Lactobacillus casei (ATCC 27139), and Candida albicans (ATCC 10231) using agar well diffusion test. The effect on fibroblast cells obtained from human teeth was compared with the results obtained from a routinely used toothpaste. The obtained data were statistically evaluated using analysis of variance and t-test.

Results: The newly prepared toothpaste was determined to have a less cytotoxic effect on gingival fibroblast cells and better antibacterial properties (p<0.05).

Conclusion: Due to the rich botanical extract content of the newly formulated toothpaste in this study, along with its lower cytotoxicity and better antibacterial properties, it will lead to the elimination of dental caries and oral diseases, thereby preventing unnecessary treatment costs and the time patients would spend on these treatments.

Keywords: Antibacterial property, Cytotoxicity, Plant extract, Toothpaste

TUBITAK 2209-A tarafından desteklenmektedir

DP158

Amelogenesis İmperfektalı Genç Hastanın Estetik Ve Fonksiyonel Tedavisi: Vaka Sunumu

Muhammet Ali KEMAHLI¹, Selin AŞÇI¹, Meral ARSLAN MALKOÇ¹

¹Akdeniz Üniversitesi

Sorumlu Yazar: muhammetalikemahli@gmail.com

Amaç: Amelogenesis Imperfecta (AI), genetik bir hastalık olup, daimi ve süt dişlerindeki mine gelişimini etkileyen ameloblastların normal olmayan farklılaşması sonucu mine yokluğuna veya zayıf gelişimine neden olur. AI; hipoplastik, hipomatür, hipokalsifiye ve hipomatür-hipoplastik olmak üzere dört farklı tipe ayrılır. Hipoplastik AI, organik mine matriksindeki değişikliklerden kaynaklanan, sarıdan kahverengiye değişen renklenme, beyaz lekeler, oyuklar ve dar yatay şeritlerin görüldüğü en yaygın tiptir. Hastalarda belirgin özellikler arasında renk değişiklikleri, yapısal kayıplar, yüksek çürük riski, pulpal semptomlar, okluzal düzensizlikler ve doğuştan diş eksiklikleri yer alır. Bu özelliklerin ortaya çıkmasıyla hastalarda estetik, fonksiyonel ve psikososyal sorunlar yaşanabilir. Bu vakada, hastanın estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarını multidisipliner bir yaklaşımla ele almak amaçlanmıştır.

Olgu: 17 yaşındaki bir genç hasta, estetik görünüm ve fonksiyonel şikayetlerle Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına başvurdu. Hastanın ağız içi muayenesi yapıldığında hastanın 16 nolu dişinin eksik olduğu, polidiestema, yoğun mine defektleri, hipersensitivite, abrazyon, plak ve diş çürükleri olduğu görüldü. Ekstraoral muayenede fasiyal asimetri ve belirgin bir TME sorunu saptanmadı. Hastaya farklı protetik tedavi seçenekleri hakkında bilgi verildi. Hastaya zirkonyum köprü ve kron restorasyonları yapıldı.

Sonuç: Yapılan tedavinin ardından hasta estetik ve fonksiyonel problemlerini çözerek psikososyal güvenini yeniden kazandı. Hastanın tedaviden memnun olduğu ve ağız hijyenine daha fazla dikkat ettiği gözlemlendi. 1. ve 3. ay kontrollerinde klinik olarak bir problem görülmedi.

Anahtar Kelimeler: amelogenesis imperfekta, zirkonyum, estetik

Aesthetic and Functional Treatment of a Young Patient with Amelogenesis Imperfecta: Case Report

Purpose: Amelogenesis Imperfecta (AI) is a genetic disorder that causes absence or poor development of enamel as a result of abnormal differentiation of ameloblasts that affect enamel development in permanent and deciduous teeth. AI is divided into four different types: hypoplastic, hypomature, hypocalcified and hypomature-hypoplastic. Hypoplastic AI is the most common type, resulting from changes in the organic enamel matrix, with yellow to brown coloration, white spots, pits and narrow horizontal bands. Distinctive features in patients include discoloration, structural loss, high caries risk, pulpal symptoms, occlusal irregularities and congenital tooth deficiencies. With the appearance of these features, patients may experience aesthetic, functional and psychosocial problems. In this case, we aimed to address the aesthetic and functional needs of the patient with a multidisciplinary approach.

Case: A 17-year-old young patient presented to the Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Akdeniz University with aesthetic appearance and functional complaints. Intraoral examination revealed missing tooth number 16, polydiestema, extensive enamel defects, hypersensitivity, abrasion, plaque and dental caries. Extraoral examination revealed no facial asymmetries and no significant TMJ problems. The patient was informed about different prosthodontic treatment options. The patient received zirconium bridge and crown restorations.

Conclusion: After the treatment, the patient regained her psychosocial confidence by solving her aesthetic and functional problems. It was observed that the patient was satisfied with the treatment and paid more attention to oral hygiene. At the 1st and 3rd month controls, no clinical problem was observed.

Keywords: amelogenesis imperfecta, zirconium, esthetics

DP159

Geniş Diastemaya Sahip Hastada Minimal İnvaziv Yaklaşım: Olgu Sunumu

Selin AŞCI¹, Meral Arslan MALKOÇ¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Sorumlu Yazar: Selinozgurasci@gmail.com

Amaç: Tam seramik restorasyonlar, diş renginde doğal bir uyum sağlayarak estetik açıdan ideal sonuçlar sunar. Uygun opasite ve translüenslik göstermesi ile birlikte renk stabilitesi gösterir. Aşınmaya karşı dayanıklı, iyi biyolojik cevap ve marjinal dokularda uyumluluk gösterir. Bu çalışmanın amacı güncel ve teknolojik tedaviler ile hastanın azalmış fonksiyon kaybının ve estetik sıkıntılarının multidisipliner yaklaşım ile giderilmesidir.

Olgu: 40 yaşında erkek hasta, estetik olmayan diş şekillerinin ve pozisyonlarının düzeltilmesi ve diş eksikliğinin giderilmesi için Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurdu. Klinik ve radyografik muayeneler sonucunda Orta hat diasteması, erozyona bağlı dişlerdeki mineral yapısının çözünmesi sebebiyle oluşan dikey boyut kaybı ve mikrodontik dişler gözlemlendi. Orta hat diastemasının kapatılması ve dikey boyutun artırılması için ortodontik tedaviyi kabul etmeyen hastamıza, asimetrik dişeti formlarının düzeltilmesi için gingivoplasti yapıldı ve protetik tedavi planlaması yapıldı. Maksiller anterior dişlerde tam seramik lamina restorasyonlar, mandibula sol küçük azılar ve molar dişlere dikey boyut yükseltmek amacıyla okluzal veneer restorasyonlar, alt anterior ve sağ molar bölgesindeki diş eksikliklerinin restorasyonu amacıyla tam seramik kron restorasyonları yapıldı ve rezin siman ile simante edildi.

Sonuç: Hastanın 3 aylık takibinde estetik, fonksiyon ve fonasyon açısından herhangi bir şikayetin bulunmadığı, psiko-sosyal özgüvenini yeniden kazandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Laminate veneer, okluzal veneer, mikrodonti, diastema, tam seramik

Minimally Invasive Approach in a Patient with Wide Diastema: Case Report

Aim: All-ceramic restorations offer ideal aesthetic results by providing a natural harmony in tooth colour. They show appropriate opacity and translucency as well as colour stability. They are resistant to abrasion, show good biological response and compatibility in marginal tissues. The aim of this study is to eliminate the patient's reduced loss of function and aesthetic problems with a multidisciplinary approach with current and technological treatments.

Case: A 40-year-old male patient applied to Akdeniz University Faculty of Dentistry for the correction of unaesthetic tooth shapes and positions and for the removal of missing teeth. As a result of clinical and radiographic examinations, midline diastema, loss of vertical dimension due to dissolution of the mineral structure of the teeth due to erosion and microdontic teeth were observed. Our patient who did not accept orthodontic treatment to close the midline diastema and increase the vertical dimension, gingivoplasty was performed to correct asymmetrical gingival forms and prosthetic treatment planning was made. Full ceramic lamina restorations were made on the maxillary anterior teeth, occlusal veneer restorations were made on the mandibular left premolars and molars to increase the vertical dimension, full ceramic crown restorations were made for the restoration of tooth deficiencies in the lower anterior and right molar region and cemented with resin cement.

Conclusions: At the 3-month follow-up, the patient had no complaints in terms of aesthetics, function and phonation. It was seen that they regained their psycho-social self-confidence.

Keywords: Laminate veneer, occlusal veneer, microdontia, diastema, full ceramic

DP160

Maksiller Sinüs İçerisinde Gelişen Büyük Radiküler Kist Enükleasyonu: Olgu Sunumu

Hilal BULUT¹, Mehmet Faik YÜCEL¹, Muhammet Yasin PEKTAŞ¹, Olgun TOPAL¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.d.
Sorumlu Yazar: hllblt5252@gmail.com

Radiküler kist, dişin kök kanalı enfeksiyonu sonucu periapikal bölgede oluşan kısmen veya tamamen epitelle kaplı patolojik bir boşluktur. Radiküler kistler muhtemelen iltihaplı periapikal dokulardaki Malassez epitelyal hücre kalıntılarının inflamatuvar proliferasyonu ile oluşur. Radiküler kistlerin çoğu küçüktür ancak büyük boyutlara ulaşabilirler. Bu durumda kist çevre yapıların yer değiştirmesine neden olabilir. Bu olgu sunumunda anterior maksilla 24 ve 25 numaralı dişlerin apikal bölgesinde yer alan 17 mm çapında ve sinüs membranını eleve etmiş radiküler kistin enükleasyonu anlatılmaktadır. Sistemik olarak herhangi bir hastalığı bulunmayan 37 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sol üst maksillar bölgede ağrı, hassasiyet şikayeti ile başvurmuştur. Yapılan radyografik inceleme sonucunda 24 ve 25 numaralı dişlerin apeks bölgesinde etrafi radyoopak iyi sınırlı, maksiller sinüs içerisine uzanan radiküler kist olduğu düşünülen bir lezyon görülmüştür. Hastada lenfadenopati ve ekstraoral şişlik görülmemiştir. İntraoral muayenede 24 ve 25 numaralı dişlerde mobilite tespit edilmiştir. İlgili bölgeye lokal anestezi yapıldıktan sonra 24 ve 25 numaralı dişler çekilmiştir. Çekim soketinden enükle edilemeyecek kadar büyük olan kiste ulaşmak için mukoperiosteal flep kaldırılmış, ilgili dişler apikal bölgesinde kemik penceresi açılarak kist enükle edilmiştir. Enükleasyonu yapılan doku histolojik incelemeye gönderilmiştir. Rekürrens önüne geçmek için kavite kürete edilmiş ve oroantral fistül oluşumunu önlemek için surgical (absorbable hemostat) yerleştirilmiş ardından bölgeye bichat yağ dokusu çekim soketini örtecek şekilde sabitlenmiştir. 4-0 Vicryl suture kullanılarak flep kapatılmıştır. Histolojik incelemede görülen nonkeratinize çok katlı skuamöz epitel ve fibröz bağ dokusu radiküler kist ön tanısını desteklemiştir. Radiküler ve rezidüel kistler çenelerdeki en sık görülen kistik lezyonlardır; çene kistlerinin %52,2'sini ve odontojenik kistlerin %62'sini oluştururlar. Radiküler kist her iki cinsiyette de eşit görülme sıklığına sahiptir. Radiküler kist yavaş ilerleyen ağrısız şişliklere neden olup çoğunlukla büyük boyutlara ulaşana kadar hiçbir belirti göstermez.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs, radiküler kist, eksizyon

Large Radicular Cyst Enucleation Developing in the Maxillary Sinus: Case Report

Radicular cyst, partially or completely epithelium-lined pathological cavities formed in the periapical region due to infection of the tooth root canal. Radicular cysts likely originate from inflammatory proliferation of Malassez epithelial cell remnants in inflamed periapical tissues. Most radicular cysts are small but can grow to significant sizes, causing displacement of surrounding structures in some cases. This case report describes the enucleation of a radicular cyst measuring 17 mm in diameter, elevating the sinus membrane, located at the apical region of anterior maxillary teeth #24 and #25. A 37-year-old male patient, without any systemic diseases, presented to our clinic with complaints of pain and sensitivity in the left upper maxillary region. Radiographic examination revealed a well-defined radiopaque lesion in the apical regions of teeth #24 and #25, extending into the maxillary sinus, suspected to be a radicular cyst. The patient did not exhibit lymphadenopathy or extraoral swelling. Mobility was detected in teeth #24 and #25 upon intraoral examination. Following local anesthesia administration, teeth #24 and #25 were extracted. A mucoperiosteal flap was raised to access the cyst, which was too large to be enucleated directly from the extraction socket. A bone window was created at the apical region of the teeth to access and enucleate the cyst. The excised tissue was sent for histological examination. To prevent recurrence, the cavity was curetted, and Surgical (an absorbable hemostat) was placed to prevent oroantral fistula formation. The flap was closed using 4-0 Vicryl sutures. Histological examination supported the preliminary diagnosis of a radicular cyst, showing nonkeratinized stratified squamous epithelium and fibrous connective tissue. Radicular and residual cysts are the most common cystic lesions in the jaws, constituting 52.2% of jaw cysts and 62% of odontogenic cysts. Radicular cysts occur with equal frequency in both sexes and typically present as slowly progressing, painless swellings, often remaining asymptomatic until they reach significant sizes.

Keywords: Maxillary sinus, radicular cyst, excision

BİLİMSEL PROGRAM

24 Mayıs 2024 - Ünalı Medikal Planmeca Salonu

9.00-9.40	AÇILIŞ VE PROTOKOL KONUŞMALARİ	
9.40-10.30	Açılış Oturumu	OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Sema BELLİ
	The Choice of Bone Substitutes: With or Without Collagen	Prof. Dr. Imad ABOUT
10.30-10.50	Ara	
10.50-12.20	Oturum 1	Oturum Başkanı: Prof. Dr. NİMET ÜNLÜ
	Malzeme Seçiminden Simantasyona,Adeziv Diş Hekimliğinde Dijital Dönüşüm	Prof. Dr. Hande ŞAR SANCAKLI Dr. Dt. Uğur ERGİN
12.20-13.20	Öğle Yemeği	
13.20-14.10	Oturum 2	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mücahid YILDIRIM
	Temporomandibular Eklem ve Oklüzyon: Teşhis ve Tedavi Planlamasında Analogdan Dijitale Yolculuk	Prof. Dr. Korkmaz SAYINSU
14.10-14.30	Ara	
14.30-15.20	Oturum 3	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Melek AKMAN
	Kanal Tedavisi O Kadar Zor Mu?	Prof. Dr. Baybora KAYAHAN
15.20-15.40	Ara	
15.40-16.30	Oturum 4	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR
	Zirkonya ve Cam Seramik Restorasyonlar İçin Diş Preparasyonu, Dişeti Retraksiyonu ve Dijital Ölçü	Prof. Dr. Erhan ÇÖMLEKOĞLU
16.30-16.50	Ara	
16.50-17.40	Oturum 5	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sevil GÜRGAN Prof. Dr. İMAD ABOUT
	Complex Restorative Rehabilitation-MI Way	Prof. Dr. Ivana MİLETİC
17.40-17.50	Ara	
17.50-18.40	Oturum 6	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Hakan Yasin GÖNDER
	Dünden Bugüne Diş Beyazlatma: Nereden Başladık? Neredeyiz?	Prof. Dr. Sevil GÜRGAN
18.40-18.50	Ara	
18.50-19.40	Oturum 7	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Burçin ARICAN ALPAY
	Biodentine as a bulk-filling material in vital pulp therapy.	Prof.Dr.Imad ABOUT

24 Mayıs 2024 - Üreten Dental GC Salonu		
9.40-10.30	Oturum 8	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Osman BABAYİÇİT
Kısa, Dar ve Açılı İmplantların Kullanımı : Cerrahi ve Proteik Açıdan Dikkat Edilecekler		Prof. Dr. B. Çağrı DELİLBAŞI Prof. Dr. H. Barış KARA
10.30-10.50 Ara		
10.50-11.40	Oturum 9	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Funda BAYINDIR Prof. Dr. Nuran YANIKOĞLU
Porselen Laminaların Sınırları,Vaka Seçiminin Önemi		Prof. Dr. Aslıhan ÜŞÜMEZ
11.40-11.50 Ara		
11.50-12.40	Oturum 10	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Neslihan GÜNTEKİN
İmplant Üstü Protezlerde Dijital Seçimler:Dijital Ölçü Parçaları,Dijital Dayanaklar İçin Klinik Endikasyonlar		Prof. Dr. Çağrı URAL
12.40-13.20 Öğle Yemeği		
13.20-14.10	Oturum 11	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Gökhan GÜRSES
Yaşlı Bireylerde Dental İmplant Tedavisi İçin Uygun Hasta Seçimi ve İdeal Tedavi Prosedürleri		Doç. Dr. Uğur MERCAN
14.10-14.30 Ara		
14.30-15.20	Oturum 12	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Fatma Uçan YARKAÇ
Peri-İmplant Yumuşak Doku Yönetiminde Biyomühendislik; Çıkış Profili		Dr. N. Cem YILDIZ
15.20-15.40 Ara		
15.40-16.30	Oturum 13	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ali ALTINDAĞ
İnformatif Dental Fotoğrafçılık		Dr. Özgür Yıldırım TORUN
16.30-16.50 Ara		
16.50-17.40	Oturum 14	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Neslihan GÜNTEKİN
Oklüzyon ve Temporomandibular Eklem Düzensizlikleri Arasındaki İlişki:Çiğneme Organına Bütüncül Bir Bakış Açısı ve Fonksiyonel Prostodontik Yaklaşım		Prof. Dr. Hüseyin KURTULMUŞ
17.40-17.50 Ara		
17.50-18.40	Söyleşi	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU
Amerikada Dişhekimliği Olmak		Prof. Dr. Tolga Fikret TÖZÜM

24 Mayıs 2024 - Dentsply Sirona Salonu

10.00- Sözlü Bildiri Oturum 1

11.10 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Güldane MAÇAT

-	DS13	Osteoporoz ve Malignite Tedavisi İçin Bifosfonat Alan Hastalarda Çene Osteonekrozunun İki farklı görüntüleme aracı ile değerlendirilmesi	Bilay STEVANOVIC SANCAR, <u>Ali EKİNCİ</u> , Rümeyya ŞENDİŞÇİ, Sevcihan GÜNEN YILMAZ
-	DS56	Posterior Dişlerin Endodontik Periapikal Lezyonlarının 3-Boyutlu Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir KIBT Çalışması	<u>Emre HAYLAZ</u> , Gediz GEDUK, Çiğdem ŞEKER, Murat İÇEN
-	DS2	Sella Tursika Morfolojisinin Lateral Sefalometrik Grafiler Üzerinde Değerlendirilmesi	<u>Emre HAYLAZ</u> , İsmail ÇAPAR, Çiğdem ŞEKER, Gediz GEDUK
-	DS52	Güncel bruksizm çalışmalarının yayın performansı ve eğilimlerinin incelenmesi: Bibliyometrik bir analiz	<u>Melike GÜLEÇ</u>
-	DS7	Genç Erişkin Bireylerde Mandibular Ramus Morfometrik Özellikleri ile Cinsiyet Arasındaki İlişki: Panoramik bir radyografi çalışması	<u>Alime OKKESİM</u> , Türkan Sezen ERHAMZA
-	DS8	Bite-Wing Radyografilerde İnterproksimal, Oklüzal ve Sekonder Çürüklerin Yapay Zeka ile Otomatik Tespiti	<u>Rabia KARAKUŞ</u> , Melek TAŞSÖKER, Muhammet Üsâme ÖZİÇ
-	DS9	Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisi Sonrası Masseter Kası ve Pterygomandibular Boşluğa Enjekte Edilen Deksametazonun Postoperatif, Ağrı, Ödem ve Trismus Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması	<u>Muhammet Yasin PEKTAŞ</u> , Olgun TOPAL
-	DS69	İki Farklı İnley Kavitesine Uygulanan Farklı CAD-CAM Materyallerinin Kırılma Dayanımı ve Sem Görüntülerinin İncelenmesi	<u>Rahime Zeynep ERDEM</u> , Kevser KARAKAYA

- Soru-Cevap

11.10-11.20 Ara

11.20- Sözlü Bildiri Oturum 2

12.20 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ahmet ALTAN

-	DS127	Tinnitus ve bruksizm vakalarında akupunktur uygulaması	Hayriye ALP, Fatma Nur TAKI, <u>Kerim Çağrı AKDAÇ</u> , Şerife AYDIN, Said KARABEKİROĞLU
-	DS147	Alveol Kret Yetersizliklerinde Vertikal Ogmentasyon Teknikleri: Vaka Serisi	<u>Sena ÖZKIRIŞ</u> , Yasin Çağlar KOŞAR
-	DS166	Dental İmplant Cerrahisi Öncesi Horizontal Alveolar Kemik Ogmentasyon Teknikleri : Vaka Serisi	<u>Gizem ÇALIŞKAN</u> , Görkem TEKİN
-	DS151	Türkçe Web Sitelerindeki 'Apseli Diş Çekilir Mi?' Konusu İle Alakalı Hasta Bilgilendirme Metinlerinin Okunabilirlik Ve İçerik Değerlendirmesi	<u>Aybike ŞEKER</u> , Beyza ÖZTAŞ, Elif Esra ÖZMEN
-	DS119	Tinnitus ve bruksizm vakalarında akupunktur uygulaması	<u>Hayriye ALP</u> , Fatma Nur TAKI, Kerim Çağrı AKDAÇ, Şerife AYDIN, Said KARABEKİROĞLU
-	DS117	Menopoz Dönemindeki Kadın Hastaların TME Osteoartrit Bulgularının Değerlendirilmesi	<u>Beyzanur BÜYÜK</u> , Hazal DUYAN YÜKSEL, Damla SOYDAN ÇABUK, Burcu KELEŞ EVLİCE
-	DS110	Konya Alt Popülasyonunda Bifid İnfierior Alveolar Kanal Sıklığının KIBT ile Değerlendirilmesi	Ali ALTINDAĞ, <u>Hilal YALIN</u> , İbrahim Burak YÜKSEL

- Soru-Cevap

12.20- Ara

12.30

12.30-13.30	Sözlü Bildiri Oturum 3		
13.30	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ali ALTINDAĞ		
-	DS15	Sigara Kullanımı ile Palatinal/Lingual Tonsillolit Sıklığı Arasındaki İlişkinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi	Ali RASAT, Sevcihan GÜNEN YILMAZ
-	DS136	Kompozit Rezinlerin Radyoopasitesinin Diş Dokularıyla Karşılaştırmalı Değerlendirmesi: Doğrudan Dijital Radyografik Bir Çalışma	Alime OKKESİM, Melek Hilal KAPLAN
-	DS158	Diş Çekimi Sonrasında Gözlenen Alveolit Vakalarının Değerlendirilmesi	Fatih DAŞÇI, Dilek MENZİLETOĞLU, Buğrahan ÖZDEMİR
-	DS35	Semento-Osseöz Displaziler: 3 Olgu Sunumu	Büşra ÖZTÜRK, İbrahim Burak YÜKSEL, Ali ALTINDAĞ
-	DS159	Oral ve Maksillofasial Patolojilerin Geriye Dönük Değerlendirilmesi	Cemil EREN, Berna ÇEKER, Yusuf Nuri KABA, Ahmet Emin DEMIRBAS, Kemal DENİZ
-	DS108	Kraniyofasiyal Bölgenin CBCT Görüntülerinde Tesadüfi Gözlemler	Cemile Nur YILDIRIM, Ali ALTINDAĞ
-	DS21	Maksiller Süt Molar Dişlerin Çekiminde Sadece Bukkal İnfiltrasyon Anestezisine Ek Olarak Palatinal Anestezinin Yapılmasının Veya Yapılmamasının Diş Çekimi Sırasında ki Ağrıya Etkisinin Karşılaştırılması	Merve ABAKLI İNCİ, Hemra Nur ÖZAŞIK, Meliha ÇAKIR, Bozkurt Kubilay IŞIK

- Soru-Cevap

13.30- Ara

13.40

13.40-14.40	Sözlü Bildiri Oturum 4		
14.40	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Bozkurt Kubilay IŞIK		
-	DS60	İmplant Komplikasyonlarının Retrospektif Olarak Radyografik Değerlendirilmesi: KIBT Tabanlı Çalışma	Didem DUMANLI, Çiğdem ŞEKER, Gediz GEDUK
-	DS85	Mental forameni içeren inferior alveoler sinir lateralizasyonu ile eş zamanlı implant yerleştirilmesi: Modifiye edilmiş teknik	Doğan Ilgaz KAYA
-	DS73	Nazopalatin Kanal Morfolojisinin Dentisyona Göre Değişiminin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi ile Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi	Ebru YÜKSEL KAYA, Gediz GEDUK, Çiğdem ŞEKER
-	DS37	Pediyatrik Hastada Unilateral Kondil Fraktürü ve Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi	Eda İZGİ, Mahmut Sami YOLAL, Rabia BOZBAY
-	DS65	Gömülü Diş ve Etrafındaki Ameloblastomanın Unilateral Sagittal Split Ramus Osteotomisi ile Uzaklaştırılması	Fatma DOĞAN, Şebnem AKKÜLAH, Bozkurt Kubilay IŞIK
-	DS173	Farklı Sinterleme Yöntemleri Kullanılarak Üretilen Çok Katmanlı Zirkonya Materyallerinin Işık Geçirgenliğinin Karşılaştırılması	Neslihan GÜNTEKİN, Burcu KIZILIRMAK, Ali Rıza TUNÇDEMİR
-	DS101	Stajyer Diş Hekimlerinin Molar Kesici Diş Hipomineralizasyonu (MIH) Hakkındaki Bilgi Düzeyleri ve Farklılıklarının Değerlendirilmesi	Merve ABAKLI İNCİ, Merve TAŞCI DEDEOĞLU

- Soru-Cevap

14.40- Ara

14.50

14.50- Sözlü Bildiri Oturum 5

15.50 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Arslan TERLEMEZ

-	DS114	Retreatment Tedavisinde Döner Eğe Sistemlerinin, Kloroformun ve Foton İndüklü Fotoakustik Dalgaların (PIPS™) Kök Kanallarında Kalan Artık Dolgu Maddesini Çıkarmadaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi	Müge Selin TAGHI ZADEH TOUFIGHI, <u>Arslan TERLEMEZ</u>
-	DS126	Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çekilmiş Dişlerin Kullanım Koşulları Hakkındaki Farkındalık Düzeyinin Değerlendirilmesi	<u>Ayşe Tuba ÖZALP KOCA</u> , Furkan EVRENDİLEK, Muhammet Yemliha SENEMLI, Burçin ARICAN ALPAY, Taha ÖZYÜREK
-	DS138	Kök Kanallarındaki Kırık Aletlerin Tedavisi: 3 Vaka Raporu	<u>Ayşenur KILIÇOĞLU</u> , Durmuş Alperen BOZKURT, Melek NAS AKMAN
-	DS112	Konvansiyonel BIOfactor MTA ve Putty formunda BIOfactor MTA'nın sertleşme zamanı ve sıkışma dayanımlarının değerlendirilmesi	<u>Berkay TOKLU</u> , Makbule Bilge AKBULUT
-	DS128	Periapikal Lezyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi ve Takibi	<u>Beyzanur HATİPOĞLU</u> , Emre BAYRAM, Melike BAYRAM
-	DS17	Farklı Uzmanlık Dallarındaki Diş Hekimlerinde Görülen Kas-İskelet Sistemi Bozuklukları Ve İnsidanslarının Karşılaştırılması – Bir Anket Çalışması	<u>Büşra ÖZCAN</u> , Arslan TERLEMEZ
-	DS107	Kırık Alet Yönetimi:Olgu Sunumu Serisi	<u>Ceren YENIAY</u>
-	Soru-Cevap		

15.50- Ara

16.00

16.00- Sözlü Bildiri Oturum 6

17.00 Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Hazal ÖZER

-	DS154	Dişlerin Sürme Zamanı Hakkında Ebeveynlerin Eğitimi İçin Bir Kaynak Olarak: YouTube™	Merve ABAKLI İNCİ, <u>Ahsen AKPINAR</u> , Emre KORKUT
-	DS46	Türkiye'deki Pedodonti Lisansüstü Eğitiminin Uzmanlık Ve Doktora Öğrencileri Tarafından Değerlendirilmesi	<u>Aybike BAŞ</u> , Periş ÇELİKEL
-	DS23	Farklı Universal Bond Sistemlerinin Raf Ömrünün Dentin Bağlantısına Etkisinin Değerlendirilmesi	<u>Aybike BAŞ</u> , Periş ÇELİKEL
-	DS187	Çocuklarda Elektronik Ekran Maruz Kalma Süresi ile Dental Anksiyete İlişkilendirilebilir Mi? Kesitsel Bir Anket Çalışması	Merve ABAKLI İNCİ, <u>Ayşenur ÇETİN</u> , Fatıma Betül CERAN, Emre KORKUT
-	DS105	Astımlı Çocuklarda Endodontik Tedavi Sonrası Ortopantomografide Görülen Morfolojik Kemik Değişikliklerinin Fraktal Boyuta Göre Değerlendirilmesi	<u>Busra AKKAYA</u> , Yasemin Derya FIDANCIOGLU
-	DS62	Bir Grup Çocuk Hastada Taurodontizm Prevalansının Değerlendirilmesi	<u>Büşra KARAAĞAÇ ESKİBAĞLAR</u> , Yelda POLAT
-	DS81	Hastaya Özgü Değişkenlerin Çocuklarda Genel Anestezi Altında Diş Tedavisi İhtiyacına Etkisi: Retrospektif İnceleme	<u>Büşra MUSLU DİNÇ</u> , Funda ARUN
-	Soru-Cevap		

24 Mayıs 2024 - Septodont - Gülsa Salonu

11.00- 12.00 Sözlü Bildiri Oturum 7

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Dilek ÖZKAN ŞEN

-	DS10	Mandibular Anterior Dişlerdeki Diş Eti Çekilmelerinin Tedavisi İçin Modifiye Serbest Diş Eti Grefti Tekniği: Vaka Serisi	<u>Ayşe Hümeysra ORUÇ</u> , Osman BABAYIÇIT
-	DS193	Modifiye Koronale Kaydırılan Tünel Tekniği Sonrası Hasta Memnuniyetinin Değerlendirilmesi: Vaka Serisi	<u>Fatma ALTIPARMAK</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DS186	Oral Aft Olgusunda Aromaterapi Kullanımı	<u>Hayriye ALP</u> , Fatma Nur TAKI, Kerim Çağrı AKDAĞ, Said KARABEKİROĞLU, Şerife AYDIN
-	DS11	İmplant Uygulaması Sonrası Keratinize Diş Eti Eksikliğinin Serbest Diş Eti Grefti ile Tedavisi: Vaka Serisi	<u>Hilal Gülcan SEYFİOĞLU</u> , Zeynep TAŞTAN EROĞLU
-	DS182	ORAL AFT OLGUSUNDA AROMATERAPİ KULLANIMI	Hayriye ALP, Fatma Nur TAKI, <u>Kerim Çağrı AKDAĞ</u> , Şerife AYDIN, Said KARABEKİROĞLU
-	DS190	Mandibula Anterior Bölgede Serbest Diş Eti Grefti Operasyonu Sonrası Keratinize Diş Eti Miktarının Üç Boyutlu Değişiminin İncelenmesi: 3 Olgu Sunumu	<u>Kevser YILDIRIM</u> , Zeynep TAŞTAN EROĞLU, Mehmet Esad GÜVEN
-	DS76	Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde dental anksiyetenin değerlendirilmesi	<u>Pınar GÜLTEKİN</u> , Bilge KARCI, Kevser SÖKMEN

- Soru-Cevap

12.00- Ara

12.10

12.10- 13.10 Sözlü Bildiri Oturum 8

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Murat KEÇECİ

-	DS42	Farklı Yöntemlerle Üretilen Metal Alt Yapılara Uygulanan Yüzey Temizleme İşlemlerinin Bağlanma Dayanımına Etkisi	<u>İpek ÇAĞLAR</u> , <u>Aylin ER</u>
-	DS99	Diş Çekimi Bölgesinin Zamana Bağlı Hacimsel Değişimin Dijital Olarak Değerlendirilmesi	Mehmet Esad GÜVEN, <u>Ayşe ŞENYİL</u> , Zeynep TAŞTAN EROĞLU
-	DS164	Farklı Abutment Tipleri ve Zirkonya Üretim Tekniklerinin İmplant Üstü Sabit Protezlerde Stres Dağılımı ve Yorulma Performansına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi (FEA)	<u>Ayyüce Nur TEZCAN</u> , Reza MOHAMMADI, Meryem ERDOĞDU, Mehmet Esad GÜVEN
-	DS88	Maksiller Anterior Tek Diş İmplant Uygulamalarında Titanyum Profil Şekillendirici İle İmmEDIATE Yükleme Ve Daimi Rehabilitasyon	<u>Başak TIMARCIOĞLU</u> , Göksel TIMARCIOĞLU
-	DS98	Yetişkin Bireylerde Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu ve Bruksizmin Boyun Ağrısı, Yaşam Kalitesi, Anksiyete ve Depresyon Üzerine Etkisinin Araştırılması	<u>Betül YÜKSEL</u> , Emine Nur DEMIRCAN, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN
-	DS180	İmplant Üstü Sabit Protezlerde Meydana Gelen Komplikasyonların İncelenmesi	<u>Beyza AKMEN</u> , Canan AKAY
-	DS133	Geriatrik Hastalarda İmplant Tedavisinin Öneminin Belirlenmesi Yaklaşımı: Vaka Serisi	Delal BOZYEL, <u>Buket KARA</u>

- Soru-Cevap

13.10- Ara

13.20

13.20- Sözlü Bildiri Oturum 9

14.20 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Makbule Tuğba TUNÇDEMİR

-	DS149	Nanohibrit Rezin Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Farklı Boyutlardaki Sınıf V Restorasyonlar Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi	Hakan Yasin GÖNDER, <u>Abdulkadir HARMANKAYA</u> , Reza MOHAMMADI, Makbule Tuğba TUNÇDEMİR, Hilal KARAKÖY, İbrahim Burak YÜKSEL, Emine Gülşah GÖKTOLGA
-	DS40	Endodontik Tedavi Sonrası Farklı Materyal ve Tekniklerle Yapılan Restorasyonların Dişin Kırılma Dayanımına Etkisi : İn Vitro Çalışma	<u>Ali Kamuran ÖZKAN</u> , Ali Rıza ÇETİN
-	DS160	ChatGPT'nin iki farklı dilde yapılan test sınavındaki performansının değerlendirilmesi ve diş hekimliği öğrencileri ile karşılaştırılması	<u>Alperen Murat YALNIZ</u>
-	DS63	Üniversal Rezin Kompozitlerin Translüsensi Parametresi Üzerine Farklı Detoks İçeceklerinin Etkisi	<u>Ayşe İrem YETİŞ</u> , Serra Yaren YEŞİL, Aşenur BULUT, Oya BALA
-	DS12	Kompozit Rezinlerin Renk Değişikliği Üzerinde Aralıklı Fırçalama ve Total Fırçalamanın Etkisi	<u>Berna SADIOĞLU</u> , İrem KAYA, Nevin ÇOBANOĞLU
-	DS156	Farklı Polisaj ve Yaşlandırma İşlemlerinin Bukalemun Efektini Gösteren Kompozitlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi	<u>Beyza GÜL</u> , Emine ŞİRİN KARAARSLAN, Hüseyin HATIRLI, Osman DEMİR
-	DS64	Tek Renk Universal Kompozit Rezinlerde Kahve ile Renklendirme Sonrası Ağartmanın Renk Stabilitesine Etkisi	<u>Ceren BAŞERDEM</u> , Beyza ARSLANDAŞ DİNÇTÜRK, Cemile KEDİCİ ALP

- Soru-Cevap

14.20- Ara

14.30

14.30- Sözlü Bildiri Oturum 10

15.30 Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Zeynep DERELİ

-	DS157	18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler Ve Günlük Alışkanlıkların Mevcut Diş Rengi Üzerine Etkisi	<u>Dila SELÇUK</u> , Hakan Yasin GÖNDER
-	DS96	Bitkisel İçerikli Diş Macunları; Kompozit Rezinlerin Yüzey Özelliklerine Etkisi	<u>Elif Reyhan DURAK</u> , Melek Hilal KAPLAN
-	DS153	Anterior Bölge Kompozit Rezinlerin Yaşlandırmaya Bağlı Mikrosertliklerinin Karşılaştırılması	<u>Fatıma KEÇECİ</u> , Emine ŞİRİN KARAARSLAN, Hüseyin HATIRLI, Osman DEMİR
-	DS130	3B Yazıcı Baskı Kalınlığının Daimî Rezinin Makaslama Bağ Dayanımı Üzerine Etkisi: İn Vitro Çalışma	<u>Fatma ÖZTÜRK</u> , İrem Kübra ÇAL, Numan AYDIN, Bilge ERSÖZ, Serpil KARAOĞLANOĞLU
-	DS1	Anterior Kompozit Restorasyonların 3 Aylık Zaman Periyodunda Değerlendirilmesi: Vaka Serisi	<u>Fikri ÖCAL</u>
-	DS150	Amalgam ve Bulk-Fill Kompozitler Kullanılarak Bilgisayar Ortamında Restore Edilen Sınıf I Kavite Üzerindeki Stres Dağılımlarının 3 Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi	Hakan Yasin GÖNDER, Hilal KARAKÖY, Abdulkadir HARMANKAYA, Reza MOHAMMADI, Makbule Tuğba TUNÇDEMİR, Emine Gülşah GÖKTOLGA
-	DS104	Diş Hekimliği Öğrencilerinin Ağız içi Tarayıcılara Bakış Açısının ve Tarayıcılar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi	Neslihan GÜNTEKİN, <u>Emine İLDIRIN</u> , Sema ATEŞALP, Ali Rıza TUNÇDEMİR

- Soru-Cevap

15.30- Ara

15.40

15.40-	Sözlü Bildiri Oturum 11		
16.50	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Said KARABEKİROĞLU		
-	DS106	Lisans Dış Hekimliği Öğrencilerinin Restoratif Dış Tedavisi Sırasındaki Deneyimlerinin ve Öz Güven Düzeylerinin Değerlendirilmesi	<u>Işıl DOĞRUER</u> , Zeynep Buket KAYNAR
-	DS67	Farklı Yarı Saydamlıktaki Kompozit Rezinlerin Renk Değişikliğinin Değerlendirilmesi Üzerinde Arka Plan Renginin Etkisi	<u>Irem KAYA</u> , Ahmet EROL, Nevin ÇOBANOĞLU
-	DS129	Üniversal Adezivlerin Dentine Makaslama Bağ Dayanımının İncelenmesi: İn Vitro Çalışma	<u>Irem Kübra ÇAL</u> , Fatma ÖZTÜRK, Numan AYDIN, Serpil KARAOĞLANOĞLU
-	DS155	Modelasyon Likitinin Tek Renk ve Yüksek Estetik Kompozit Rezinlerin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi	<u>Kübra BİLGE</u> , İrem İPEK
-	DS5	Ofis Tipi Beyazlatma Uygulanmış Dişlerin Renklenme Yatkınlığının Değerlendirilmesi	<u>Melek ÇAM</u> , Merve KÜTÜK ÖMEROĞLU
-	DS94	18-40 Yaş Arası Yetişkin Hastalarda Kişisel Faktörler ve Günlük Alışkanlıkların DMFT Üzerindeki Etkisi	<u>Merve GÜLDİBİ</u> , Hakan Yasin GÖNDER
-	DS68	YouTube Videolarının 'Fiberle Güçlendirilmiş Kompozit Rezin Köprü' Hakkında Bilgi Kaynağı Olarak Değerlendirilmesi: Doğruluk ve Güvenilirlik Değerlendirmesi	<u>Merve ARSLAN</u> , Zeyneb Merve ÖZDEMİR
-	DS184	Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Renklendirilmiş Tek-renk ve Çoklu-renk Sistemli Kompozit Rezinlerin Renk Geri Kazanımı Üzerine Etkileri	<u>Gülşah YENIER YURDAGÜVEN</u>

- Soru-Cevap

16.50- Ara

17.00

17.00-	Sözlü Bildiri Oturum 12		
18.10	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Şeref Nur MUTLU		
-	DS131	İmmatür Daimi Dişlerde Rejeneratif Endodontik Tedavi: Vaka Serisi	<u>Dolu KAYA</u> , Mesut ELBAY, Selin KORKMAZ, Emre YAPRAK
-	DS109	Kök Kanal Tedavisinde Farklı İrrigasyon Solüsyonlarının Çalışma Boyunun Belirlenmesine Olan Etkisi	<u>Dolu KAYA</u> , Hilal ERDOĞAN, Cihan HASÇIZMECI, Elif Ceren BALCI
-	DS137	Dış Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Geliştirilmiş Enfeksiyon Kontrol Protokolü Hakkında Bilinç Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Bir Anket Çalışması	<u>Furkan EVRENDİLEK</u> , Ayşe Tuba ÖZALP KOCA, Yemliha Muhammet SENEMLİ, Burçin ARICAN, Taha ÖZYÜREK
-	DS33	Travma Sonucu Periodontal Ve Sert Doku Hasarı Görülen Dişlerde Tedavi	<u>Özge YÜKSEKKAYA</u> , <u>İrfan YÜKSEKKAYA</u>
-	DS53	Kanal İçi Isıtmanın Lateral Kanallardaki Pulpa Dokusunun Çözünürlüğüne Etkisinin Diğer Aktivasyon Yöntemleriyle Kıyaslanması	Okan MERCAN, <u>Kemal YILAN</u> , Nisanur ERNUR, Uğur AYDIN
-	DS3	Farklı Apex Bulucu Sistemlerin Farklı İrrigasyon Solüsyonları Varlığında Kök Perforasyonlarını Belirlemedeki Doğruluğunun Değerlendirilmesi	Oğuz Burhan ÇETINKAYA, <u>Nagihan ÇAKMAK KUŞÇUOĞLU</u> , Muazzez Naz BAŞTÜRK, Uğur AYDIN
-	DS4	Farklı İrrigasyon Aktivasyon Yöntemlerinin Biyofilm Kaldırma Etkinliğinin Değerlendirilmesi	Zeynelabidin ŞİMŞEKYILMAZ, <u>Nisanur ERNUR</u> , Kemal YILAN, Uğur AYDIN
-	DS47	Annenin Gebelik ve Emzirme Dönemindeki Stres Durumu ile Çocuklarında Görülen Molar-Keser Hipomineralizasyonu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	<u>Şükriye TÜRKOĞLU KAYACI</u> , <u>Pelin TURAN</u>

- Soru-Cevap

24 Mayıs 2024 - Horasan Salonu

10.00-13.00	Kurs 1 - Bir Endodontist Nasıl Düşünür?	Dr. Erdal PEHLİVANOĞLU
13.00-14.00	Ara	
14.00-16.00	Kurs 10 - Güncel Tekniklerle Anterior Kompozit Restorasyonlar	Doç. Dr. Derya SÜRMELOĞLU
24 Mayıs 2024 - Ahlat Salonu		
17.30-19.30	Kurs 4 - Korkulan Komplikasyon 'Perforasyon' : Mta İle Nasıl Tamir Ederiz?	Doç. Dr. M. Bilge AKBULUT

25 Mayıs 2024 - Ünalı Medikal Planmeca Salonu

9.00-9.50	Oturum 16	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Şerefur MUTLU
Ekstra Kök Kanalı Bulma Kılavuzu		Doç. Dr. Burçin Arıcan ALPAY
9.50-10.10	Ara	
10.10-11.00	Oturum 17	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Emine Gülşah GÖKTOLGA
Yüksek Dolduruculu Akıcı Kompozitlerde Anterior ve Posterior Restorasyonlar: 'Injection Moulding', 'Injectable Veneer', 'Stamp'		Doç. Dr. Bora KORKUT
11.00-11.20	Ara	
11.20-12.10	Oturum 18	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Arslan TERLEMEZ
Retreatment vs Apikal Cerrahi		Dr. Dt. Erdal PEHLİVANOĞLU
12.10-12.20	Ara	
12.20-13.10	Oturum 19	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Zeynep Taştan EROĞLU
İleri Rezorbe Kretlerde Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonu (YKR) Prensipleri ve Uzun Dönem Başarıda Guided Biofilm Therapy (GBT) Metodolojisi		Prof. Dr. Bülent KURTIŞ
13.10-14.10	Öğle Yemeği	
14.10-15.00	Oturum 20	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ahmet ALTAN
Düşük Enerjili Lazer Tedavisinin Diş Hekimliğindeki Rolü ve Yenilikçi Yaklaşımları Yara, Bruksizm, TME, Hiperestezi		Dr. Dt. İlker GÖRÜR
15.00-15.20	Ara	
15.20-16.10	Oturum 21	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Dilek ÖZKAN ŞEN
İmplant Cerrahilerinde Sert Doku Yönetimi: Başarı İçin Planlama, Başarısızlık İçin Çözüm Stratejiler		Prof. Dr. Tolga Fikret TÖZÜM
16.10-16.30	Ara	
16.30-17.20	Oturum 22	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Rıza ÇETİN
Gerodontoloji ve Hastaya Yönelik Minimal İnvaziv Tedaviler		Prof. Dr. Aylin BAYSAN
17.20-17.30	Ara	
17.30-18.20	Oturum 23	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Gökberkkaan DEMİREL
Porselen Laminaların Başarısı İçin Klinik ve Laboratuvar İşbirliği		Prof. Dr. Nuray ÇAPA Cdt. Özcan YILDIRIM

25 Mayıs 2024 - Üreten Dental GC Salonu

9.00-9.50	Oturum 24	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Alparslan ESEN
Fasiyal Asimetri Düzeltmeleri		Prof. Dr. Altan VAROL
9.50-10.10 Ara		
10.10-11.00	Oturum 25	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR
Hasta Nasıl Kazanılır,Nasıl Kaybedilir?		Dr. Dt. Neşve KAYABAŞOĞLU
11.00-11.20 Ara		
11.20-12.10	Oturum 26	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Hazal ÖZER
3 Boyutlu Yazıcılar ile Daimi İndirekt Restorasyonlar		Doç. Dr. Hüseyin ŞİMŞEK
12.10-12.20 Ara		
12.20-13.10	Oturum 27	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Esad GÜVEN
İmplant Destekli Tam Ark Sabit,Geçici ve Daimi Protezlerde Başarı		Prof. Dr. Önjen TAK
13.10-14.10 Öğle Yemeği		
14.10-15.00	Oturum 28	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Rıza TUNÇDEMİR
Klinik İşletmeciliğinin Geleceği		Dt. Efe ÇELEBİ
15.00-15.20 Ara		
15.20-16.10	Oturum 29	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Bilge AKBULUT
Endodontik Komplikasyonlarda Basit Çözümler		Dr. Dt. Gökhan ATAKAN
16.10-16.30 Ara		
16.30-17.20	Oturum 30	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ceyda AKIN
Dijital Diş Hekimliğinde Malzeme Alternatifleri		Prof. Dr. Yurdanur UÇAR
17.20-17.30 Ara		
17.30-18.20	Oturum 31	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Alperen BOZKURT
Endodontide Lazer Dönüşümü: Kök Kanal Tedavisine Minimalist Yaklaşım		Doç. Dr. Taha ÖZYÜREK

25 Mayıs 2024 - Dentsply Sirona Salonu

10.00-11.00	Sözlü Bildiri Oturum 13	
	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Melek TAŞSÖKER	
-	DS27	Gıda Mühendisliği Öğrencileri Besinlerin Ağız Sağlığına Etkisini Biliyor mu? Tanımlayıcı bir çalışma
		<u>Şeyma MUSTULOĞLU</u>
-	DS75	7-12 Yaş Grubu Çocuklarda Birinci Büyük Azı Dişlerin Radyografik Olarak Değerlendirilmesi: Retrospektif Bir Çalışma
		<u>Arzu KOÇKANAT</u>
-	DS66	Konjenital Daimi Diş Germi Eksikliklerinde Farklı Yöntemlerle Süt Dişlerinin Tedavisi: Üç Olgu Sunumu
		<u>Zehra Selin KARAUĞUZ</u> , Halenur ALTAN
-	DS30	Kron Kırıklarının Farklı Vital Pulpa Tedavileri ve Reataçman Tekniği ile Tedavisi: Vaka Serisi
		<u>Tülin TAŞDEMİR</u> , Pınar SERDAR EYMIRLI, <u>Tülin İLERİ</u> , Cansu ÖZŞİN ÖZLER, Melek Dilek TURGUT
-	DS84	Farklı fissür örtücülerin diş sert dokularına kıyasla radyoopasitelerinin değerlendirilmesi
		<u>Periş ÇELİKEL</u> , Aybike BAŞ, Fatih ŞENGÜL, Sera ŞİMŞEK DERELİOĞLU
-	DS78	Türkiye'nin Doğusundaki Çocuklarda Diş İhmali Ölçeğinin Test Edilmesi
		<u>Periş ÇELİKEL</u> , Aybike BAŞ
-	DS82	Kahramanmaraş İli Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin Çocuk Hastaların Premalign Lezyonları Konusundaki Farkındalıklarının Ölçülmesi
		<u>Aslı SOĞUKPINAR ÖNSÜREN</u>

- Soru-Cevap

11.00-11.10 Ara

11.10-12.10	Sözlü Bildiri Oturum 14	
	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Gökhan GÜRSES	
-	DS61	Goldenhar Sendromlu Bir Hastanın Rekonstrüksiyon Plağı ve Ortognatik Cerrahi ile Yeniden Tedavi Edilmesi
		<u>Fatma Beyza DENİZ</u> , Alparslan ESEN, Zehra İLERİ, Ramazan Emre KARAKOÇ
-	DS36	Üçüncü Molar Cerrahisinde Yeşil Renge Maruz Kalmanın Dental Anksiyete Üzerindeki Etkisi
		Gökhan GÜRSES, <u>Gizem HAKYOL</u> , Fulya İdil ÖMEROĞLU AKKOÇ, Ahmet AKTI, Muslu Kazım KÖREZ
-	DS161	Ortognatik Cerrahi Geçirmiş Hastaların Burun Estetiği Memnuniyetinin Değerlendirilmesi
		<u>Göksel TIMARCIOĞLU</u>
-	DS72	Mental Foramenin Morfometrik Özelliklerinin Ve Varyasyonlarının Üç Boyutlu Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması
		<u>İsmail ÇAPAR</u> , Emre HAYLAZ, Çiğdem ŞEKER, Gediz GEDUK
-	DS31	Palatal Kavite Hacmi Maksiller Sinüs Patolojilerinden Etkilenir Mi? KIBT Çalışması
		<u>Mediha ERTÜRK</u> , Melek TAŞSÖKER, Anıl Didem AYDIN KABAKÇI
-	DS38	İlaçlara Bağlı Çene Osteonekrozunu Önlemede Metenolon Enantat Etkinliğinin Değerlendirilmesi, Ratlar Üzerinde Randomize Bir Çalışma
		Gökhan GÜRSES, Ziya Ozan CENGİZ, Emrah SUR, Muslu Kazım KÖREZ, <u>Merve ALIÇ</u>
-	DS102	Mandibulada Rastlanılan Odontojenik Keratokistlerin Histopatoloji ile Doğrulanması : Olgu Serisi
		<u>Duygu KAYMAK</u> , Füsun YAŞAR, Sezer Seda KARAGÖL

- Soru-Cevap

12.10-12.20 Ara

12.20-13.20	Sözlü Bildiri Oturum 15	
13.20	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Melek AKMAN	
-	DS26 Farklı şelasyon ajanlarının kalsiyum silikat esaslı kök kanal materyallerin yüzey pürüzlülüğüne etkisi	<u>Mehmet ESKİBAĞLAR</u> , Mevlüt Sinan OCAK
-	DS139 Apikal konstrüksiyonu bozulmuş dişlerde MTA plug ile tıkanmanın sağlanması	<u>Merve KÜÇÜKKAYA</u>
-	DS74 Farklı Restoratif Materyallerle Yapılan Post Endodontik Restorasyonların İn-Vivo Değerlendirilmesi	Sait GÜLLÜ, <u>Muazzez Naz BAŞTÜRK</u> , Uğur AYDIN, Nagihan ÇAKMAK KUŞÇUOĞLU
-	DS92 Anterior ve Molar Dişlerde Perforasyon Tamiri ve Prognozu	<u>Sena DODANLI</u>
-	DS16 COVID-19 Pandemisi Sonrasında Diş Hekimliği Öğrencilerinin Uzaktan ve Yüzyüze Eğitime Yönelik Algılarının Değerlendirilmesi: Anket Çalışması	<u>Gözde AKBAL DİNÇER</u> , Rezan SUNGUR GÜZEL, Elif ÇİFTÇİOĞLU
-	DS70 Apikal Lezyonlu Dişlerin Kanal Tedavisi Sonrası Değerlendirilmesi	<u>Hilmi TAŞ</u> , Aliye KAMALAK, Esra BALKANLIOĞLU
-	DS194 Kanal içi ilaçların kök kanal patlarının dentine penetrasyon yeteneği üzerine etkisi: Konfokal bir çalışma	Emre BAYRAM, <u>Hüda Melike BAYRAM</u>

- Soru-Cevap

13.20-13.30 Ara

13.30-14.30	Sözlü Bildiri Oturum 16	
14.30	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mücahid YILDIRIM	
-	DS198 Invisalign ile Alt Çene İlerletme Tedavisinin Ark Genişliğine Etkisi	<u>Esra EKİZER</u>
-	DS199 Farklı Hızlı Üst Çene Genişletmesi Tedavisinin Diş Sertlik Değerlerine Etkisinin Karşılaştırılması: Splint Mouth Çalışma	<u>Seda SAĞOĞLU</u> , Mücahid YILDIRIM, Mehmet AKIN, Emire Aybüke ERDUR
-	DS19 Türkiye'den Ortodonti Alanında En Çok Atıf Alan 102 Makalenin Değerlendirilmesi: Bibliyometrik Analiz	<u>Serpil ÇOKAKOĞLU</u>
-	DS201 Sınıf II ve Sınıf III Hastalarda Ortognatik Cerrahi Sonrası Kondil Değişiklikleri: Retrospektif Üç Boyutlu Çalışma	<u>Servet BOZKURT</u> , Hilal KARAMEHMETOĞLU YILANCI, Kevser KURT DEMİRSOY, Özlem BOZKURT
-	DS202 Temporomandibular Eklem Disfonksiyonlu Hastalara Farklı Klinik Yaklaşımlar	<u>Servet BOZKURT</u>
-	DS200 Tek Diş Anterior Çapraz Kapanışların Karışık Dişlenme Döneminde Tedavisi : Vaka Serisi	<u>Yusuf Ömer GÜLLÜ</u>
-	DS181 Farklı İçeceklerin Üç Boyutlu Baskı İle Üretilen Geçici Kron Materyalinin Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Etkisi	<u>Seda ÜSTÜN ALADAÇ</u> , Gonca DESTE GÖKAY

- Soru-Cevap

14.30-14.40 Ara

14.40 Sözlü Bildiri Oturum 17

-15.40 Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Burak YÜKSEL

-	DS57	Dental Muayene İçin Başvuran Hastalarda Pontikulus Postikus Prevalansı Ve Morfolojik Özellikleri: Bir Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Çalışması	<u>Kevser DİNÇ</u> , Derya İÇÖZ
-	DS132	Diş İmplantlarıyla İlişkili Krestal Kemik Kaybı Prevalansının Değerlendirilmesi: KIBT Çalışması	<u>Elif ALTUN</u> , Füsun YAŞAR
-	DS87	Kuzey Kıbrıs'taki Diş Hekimliği Öğrencilerinde Ağız Kanseri Bilgisi ve Farkındalığı	<u>Müjgan FIRINCIOĞLULARI</u>
-	DS14 0	Ağız Kanseri Farkındalığı: Aile Hekimliğinde Erken Teşhisin Önemi	İbrahim Burak YÜKSEL, <u>Hamdi AKKUŞ</u> , Kamile MARAKOĞLU
-	DS143	Sinüs Lifting Cerrahisinde Karşılaşılan Zorluklar ve Çözüm Stratejileri: Vaka Serisi	<u>Ezgi YÜCEER ÇETİNER</u>
-	DS14 4	Frenektomi Uygulamalarıyla İlişkili Makalelerin Web of Science Veri Tabanında Bibliyometrik Analizi	<u>Beyza ÖZTAŞ</u> , Elif Esra ÖZMEN, Aybike ŞEKER
-	DS145	Açılı yerleştirilmiş dental implantların marjinal kemik kaybı ve klinik başarısının incelenmesi: 1-3 yıllık retrospektif çalışma	<u>Beyza DÖNMEZ</u> , Doğan Ilgaz KAYA

- Soru-Cevap

15.40-15.50 Ara

15.50- Sözlü Bildiri Oturum 18

16.50 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Merve ABAKLI İNCİ

-	DS152	Çocuk Diş Hekimliğinde Anterior Çapraz Kapanışa Sahip Hastalarda Tedavi Yaklaşımı	<u>Elif Yaren DOĞRUL</u> , Büşra MUSLU DİNÇ, Murat Selim BOTSALI, Enes Mustafa AŞAR, Emine Büşra YAPAKLI, Merve YAMANER
-	DS18	Dental Travma Sonrasında Kırılan Anterior Dişlerin Kırık Parçasının Yeniden Yapıştırılması: Olgu Sunumları	<u>Enes Mustafa AŞAR</u>
-	DS54	Türkiye'nin Batı Akdeniz Bölgesi'nde 7-13 yaş arası çocukların daimi birinci azı dişlerinde çürük prevalansı ve tedavi ihtiyaçları	<u>Esra ÖZ</u>
-	DS183	Farklı Çocuk Diş Macunlarının Süt Dişi Mine Yüzey Pürüzlülüğü Ve Renk Değişimi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi	Yasemin Derya FIDANCIOĞLU, <u>Fatma DEMIRAY</u>
-	DS25	Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesindeki Stajyer Öğrencilerin Çocukluk Döneminde Bulaşan Hastalıklar Hakkındaki Bilgi Düzeyinin Ölçülmesi	<u>Hazar Baha KARADENİZ</u> , Periş ÇELİKEL
-	DS188	Pediatristlerin Çocuk Ağız Ve Diş Sağlığına Dair Bilgi Düzeyi Ve Tutumlarının Değerlendirmesi: Anket Çalışması	Halenur ALTAN, <u>İrem UYSAL</u>
-	DS189	Diş Hekimliği Öğrencilerinin Dental Tedaviler Sırasındaki Streslerinin Değerlendirilmesi	<u>İrem İPEK</u> , Kübra BİLGE

- Soru-Cevap

25 Mayıs 2024 - Septodent - Gülsa Salonu

10.00 -11.00 Sözlü Bildiri Oturum 19

Oturum Başkanı: Dr. Yasemin Derya FİDANCIOĞLU

-	DS6	Genç Daimi Dişlerde MTA ile Koronal Pulpotomi: Vaka Serisi	<u>Menekşe ALİM</u> , Mehmet BANI
-	DS210	A Case Series of Dental Trauma in Pediatric Patients: Uncomplicated Enamel-Dentin Fractures of Permanent Teeth	<u>Rana YALÇINKAYA</u> , Esra KIZILCI, Kevser KOLÇAKOĞLU
-	DS97	Oklüzal Morfolojinin Bozulmadığı Diş Çürüklerinde 'Stamp Tekniği' ile Restorasyon: Vaka Serisi	<u>Enes Mustafa AŞAR</u> , <u>Sıla Beren ADIGÜZEL ERDOĞAN</u>
-	DS191	Avülsiyon Yaralanması Geçiren ve Geçirmeyen Çocuk Hastaların Diş Hekimine Başvuru Nedenleri	<u>Sümeyye ZILAN</u> , Nilay ÖZTÜRK, Fatih ŞENGÜL
-	DS100	Panoramik Radyograflarda Hava Yolları ve Yumuşak Dokuların Yapay Zekâ Teknolojisi ile Tespiti	<u>Aslıhan ŞAHAN KESKİN</u> , İlknur ENINANÇ

- Soru-Cevap

11.00-11.10 Ara

11.10-12.10 Sözlü Bildiri Oturum 20

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Dilek ÖZKAN ŞEN

-	DS195	Kemik İçi Defektlerin Tüm Papil Koruma (TPK) Tekniğiyle Tedavisi: Vaka Serisi	<u>Seray ALTUN</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DS32	Yeni Bir Yaklaşım Olarak Papillanın Tamamının Korunması Tekniği İle 4 Olgu Sunumu	<u>Şükran ACIPINAR</u> , Taha Yasin ERDOĞAN
-	DS71	Sivas İlinde Görev Yapan Diş Hekimlerinin Ergonomi ve Mesleki Kas ve İskelet Sistemi Hastalıkları Hakkında Bilgi Düzeylerinin ve Farkındalıklarının Değerlendirilmesi	<u>Şükran ACIPINAR</u> , Arzu KOÇKANAT
-	DS28	Diş Hekimliği ve Ağız Diş Sağlığı Öğrencilerinin Ağız Sağlığı Bilgi, Tutum ve Davranışları: Tanımlayıcı Kesitsel Çalışma	<u>Zeynep TAŞTAN EROĞLU</u> , <u>Tuğçe YILDIZ</u>
-	DS118	Diş Hekimliği Ve İletişim Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin Öz Şefkat Farkındalığının Karşılaştırması	<u>Zeynep ÇINTOSUN</u> , Nuran YANIKOĞLU, Nurdan POLAT SAĞSÖZ, Derya ÖCAL
-	DS90	İmplant Üstü Protetik Restorasyonların Temizliğinde Tercih Edilen Yöntemlerde Hastaların Farkındalık Ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi	<u>Tuba ŞENOCAK</u> , <u>Zeynep ÇINTOSUN</u> , Funda BAYINDIR
-	DS79	NTA Dental İmplantlarının Performans ve Güvenlik Değerlendirilmesi (NTA, NTA Shorter (Shorter, Shorter Plus), NTA Hybrid)	<u>Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN</u>

- Soru-Cevap

12.10-12.20 Ara

12.20-13.20 Sözlü Bildiri Oturum 21

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ceyda AKIN

-	DS14	Prepolimerize ve Isı ile Polimerize Kaide Materyallerinin Fiziksel ve Mekanik Özelliklerine Protez Temizleme Ajanlarının Etkisi	<u>Büşranur DEMİR</u> , İpek ÇAĞLAR, Selin TEKİN
-	DS39	Dekontaminasyon İşlemlerinin Zirkonya ile Rezin Simanın Bağlanma Dayanımına Etkisi	<u>İpek ÇAĞLAR</u> , Zeynep YEŞİL, <u>Çağla Nur KALAFAT</u>
-	DS165	Gerodontoloji Eğitimine Güncel Bakış	<u>Elif BILGIN</u> , Necati KALELİ
-	DS175	Rezin Nanoseramik Materyallere Uygulanan Yüzey Bitirme İşlemlerinin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi	<u>Elif BILGIN</u> , Tolga KÜLÜNK
-	DS171	Anterior Tek Diş Eksikliğinde Uygulanan Tedavi Seçeneklerinin İncelenmesi: Retrospektif Çalışma	<u>Elif NAZLI TEKİN</u> , Nurşen ŞAHİN, Duygu SARAÇ
-	DS91	Farklı Restorasyon Materyallerinin Ağız İçi Tarayıcı Doğruluğuna Etkisi	<u>Mehmet GÖZEN</u> , Neslihan GÜNTEKİN, Ceyda AKIN
-	DS124	İnternette Edinilen Bilgilerin Ebeveynlerin Ağız Diş Sağlığı Hakkında Farkındalık Düzeyine Etkisi	<u>Hazal ÖZER</u> , Merve ABAKLI İNCİ, <u>Şerife Merve KIRDÖK</u> , Ahmet Eren BİLGİLİ, Nuriye Meltem UZUNAY, Sevgi ZEYBEK

- Soru-Cevap

13.20-13.30 Ara

13.30- Sözlü Bildiri Oturum 22

14.30 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN

-	DS172	Üç Boyutlu Yazıcı İle Üretilen Farklı Protez Kaide Materyallerinin Termal Devirlendirme Sonrası Renk Farklılıklarının Karşılaştırılması	<u>Esra ÖZKAN</u> , Zehra AL-OMIRI, Duygu SARAÇ
-	DS58	Yeni Nesil Protez Kaide Materyallerinin Farklı pH Değerlerinde Yapay Tükürükte Yaşlandırılmasının Yüzey Pürüzlülüğü ve Candida Albicans Adezyonuna Etkisinin Değerlendirilmesi	<u>Ezgi ARSLAN</u> , Canan AKAY, Esra Nur AVUKAT, Demet ERDÖNMEZ
-	DS178	Ağız içi ve laboratuvar tarayıcıların implant üstü kısmi arklarda ölçü kesinliğinin değerlendirilmesi	Mehmet Esad GÜVEN, <u>Fatıma ALIZADA</u> , Şuayip KÖSE, Gamze BÜYÜKTURHAN, Fatma Nur AVCI
-	DS177	Anterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi	<u>Fatma Nur AVCI</u> , Reza MOHAMMADI, Murat KEÇECİ, Mehmet Gökberkkaan DEMIREL
-	DS120	Farklı 3B Baskı modellerde üretim doğruluğu ve Dijital Analog yuvasının lineer ve açılma sapmasının değerlendirilmesi: In vitro çalışma	<u>Gamze BÜYÜKTURHAN</u> , İrem Sena DIVANLIOĞLU, Ayşe ŞENYİL, Esad GÜVEN
-	DS115	İmmediyat Geçici Hibrit Protezlerin İmplantlara Fiksasyonunda Kullanılan Rezın Materyallerinin Tipi ile Kalınlığının Titanyum Silindir-Protez Bağlantısındaki Etkisinin Araştırılması	Burcu KANAT ERTÜRK, <u>Gökçe DAĞHAN</u> , Önjten TAK
-	DS77	Monolitik Zirkonyumların Tamir Sonrası Mikrosızıntılarının Bilgisayar Yazılımıyla Karşılaştırılması	Emel ARSLAN, <u>Halil Nuri ÖZDEMİR</u> , Hatice SEVMEZ

- Soru-Cevap

14.30-14.40 Ara

14.40 Sözlü Bildiri Oturum 23

-15.40 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Esad GÜVEN

-	DS116	Tek-Renkli Kompozit Rezınlerle Veneerlenmiş PEEK Restorasyonların Renk ve Translusensi Değişimlerinin Değerlendirilmesi	<u>Işıl KARAOKUTAN</u> , İlayda AYVAZ
-	DS22	Üç Boyutlu Basılan Protez Kaide Materyallerinin Renk Stabilitesi ve Yüzey Pürüzlülüğü Üzerine Protez Temizleyicilerinin Etkisinin Karşılaştırmalı Değerlendirmesi	<u>Ibrahim Can KARSLI</u> , Simge TAŞIN, Artur İSMATULLAEV
-	DS122	İmplant Destekli Sabit Protezlerde Kole Bölgesinde Artık Siman Miktarını Azaltmak İçin Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması	<u>İlknur USTA KUTLU</u> , Sabire Büşra DEMİR
-	DS167	Postsuz Kor Restorasyonun Kanal Tedavili Premolarlarda Kırılma Dayanımına Etkisi	<u>İpek BALEVİ AKKESE</u> , Simel KARACA, Tuba YILMAZ SAVAŞ, Sema BELLİ, Özgür İNAN
-	DS125	Farklı 3D baskı Dental Modellerin Doğruluğunun ve Açılma Sapmasının İncelenmesi: In-vitro Çalışma	<u>İrem Sena DIVANLIOĞLU</u> , Mehmet Esad GÜVEN, Gamze BÜYÜKTURHAN
-	DS214	Ekleme ve Eksiltme Üretim Yöntemleri Kullanılarak Elde Edilen Kompozitlerin Kumlama Sonrası Yüzey Pürüzlülüklerinin Değerlendirilmesi	Neslihan GÜNTEKİN, Sinem ALKURT, <u>Aslı ÇİFTÇİ</u> , Hakan Yasin GÖNDER, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN
-	DS123	20 Derece Açılı Custom Abutment İmplant Üstü Protezlerin Farklı Simanlardaki Stres Dağılımının Sonlu Elemanlarda Analizi	Merve KARAGÖZ, Meryem ERDOĞDU, Reza MOHAMMADI, Ali Rıza TUNÇDEMİR

- Soru-Cevap

15.40-15.50 Ara

15.50- Sözlü Bildiri Oturum 24

16.50 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ceyda AKIN

-	DS148	Maksiller Posterior İmplantlarda Abutment Açısı Ve Altyapı Materyalinin Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması	<u>Mesut ALKAN</u> , Mehmet Gökberkkaan DEMİREL, Reza MOHAMMADI
-	DS197	İmplant Destekli Sabit Köprülerde Multi-Unit Açılarının Ve Farklı Materyallerin Stres Dağılımına Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması	<u>Mustafa DEMIRTAŞ</u> , Doğan Ilgaz KAYA, Reza MOHAMMADI, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL
-	DS44	Farklı tekniklerle üretilmiş titanyum altyapıların veneer porseleni ile olan bağlantı dayanıklılığının in vitro olarak değerlendirilmesi	<u>Nergiz UZ</u> , Özer İŞİSAĞ, Sevilcan ÇELİK, Kubilay ASLANTAŞ, Volkan KILIÇLI
-	DS89	Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Sabit Protezlerle Rehabilitasyonuna Farklı Yaklaşımlar: 4 Olgu Sunumu	<u>Nur PEKTAŞ</u> , Emrah BİLEN, Muhammet Yasin PEKTAŞ
-	DS20	Diş Hekimliği Öğrencilerinin Fakülte Tercih Nedenleri ve Uzmanlık Hakkındaki Görüşlerinin Değerlendirilmesi	Büşra TOSUN, <u>Nur UYSAL</u>
-	DS113	Farklı İmplant-Kemik Seviyelerinin, 3 Üye Monolitik Zirkonya Restorasyonda Stres Dağılımına Etkisi: 3B Sonlu Elemanlar Analizi	<u>Nur Sena ALIOĞLU KOPARAL</u> , Ali Rıza TUNÇDEMİR, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL, Reza MOHAMMADI, Murat KEÇECİ
-	DS49	Farklı Kalsiyum İçeriklerine Sahip Efervesan Tabletlerin Akriolik Dişlerin Renk Stabilitesi Üzerine Etkisinin İncelenmesi: İn- Vitro Çalışma	<u>Nurşen ŞAHİN</u> , Elif NAZLI TEKİN, Çağrı URAL

- Soru-Cevap

25 Mayıs 2024 - İnci Dental- Endoart Poster Sunum Alanı

10.00 Poster Sunumları

-	DP139	Diş Aşınmaları Nedeniyle Dikey Boyut Kaybı Oluşan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu	<u>Tabia Sena YILMAZ</u> , Meral ARSLAN MALKOÇ
-	DP156	Bilateral Dudak Damak Yarıklı Genç Hastanın Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Sabe Nur SEÇİR</u> , Selin ÖZGÜR AŞÇI, Meral ARSLAN MALKOÇ
-	DP140	Gelişimsel Diş Anomalisine Sahip Hastaya Multidisipliner Yaklaşım : Olgu Sunumu	<u>Selin AŞCI</u> , Meral Arslan MALKOÇ
-	DP157	Salvadora Persica, Kızılcık Özü Ekstraktı, Üzüm Çekirdeği Ekstraktı, P-Cymen, Çay Tohumu Yağı Ve Zeytin Yaprağı Ekstraktı Bileşenlerini İçeren Diş Macununun Diş Eti Fibroblastları Üzerindeki Etkinliği İle Antibakteriyel Ve Sitotoksik Özelliklerinin Araştırılması	<u>Zeynep Sena ÇAVUŞ</u> , Ahmet Duran KÖRTEMUR, Zeynep YEŞİL
-	DP104	Kronik Apikal Apseli Alt Molar Dişin Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu	<u>Furkan EVRENDİLEK</u>
-	DP124	Periferik Dev Hücreli Granülom: 2 Vaka Raporu	<u>Sena ÖZKIRIŞ</u> , Nesrin SARUHAN KÖSE, Gizem ÇALIŞKAN
-	DP128	Mandibular Alveoler Proses Fraktürünün Erken Redüksiyonu: Olgu Sunumu	<u>Sena ÖZKIRIŞ</u> , Görkem TEKİN, Gizem ÇALIŞKAN, Gunay GOJAYEVA
-	DP105	Periapikal Lezyonlu Dişlerde Retreatment Sonrası İyileşmenin Radyografik Olarak İncelenmesi	<u>Tuğçe İLDENİZ</u> , Beyzanur HATİPOĞLU, Hüda Melike BAYRAM, Emre BAYRAM

-	DP125	Santral Dev Hücreli Granülomun Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu	Gizem ÇALIŞKAN, Yasin Çağlar KOŞAR, Sena ÖZKIRIŞ
-	DP129	Endodontik Tedavili Molar Dişin Dijital İş Akışıyla Üretilen Lityum Silikat Endokron ile Restorasyonu: Bir Olgu Sunumu	İrem AKKOYUNCU, Tuğçe KOYU
-	DP141	Yakın Konumlanmış İki İmplantta Konvansiyonel Ölçü Alınamayan Vakada Ağız İçi Tarama Verilerinin Çakıştırılması İle Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu	Şeyma KURTULUŞ, Esra TALAY ÇEVLIK
-	DP130	İlaç Kullanımına Bağlı Çene Osteonekrozu Gelişme Riski Olan Hastalarda Farkındalık Oluşturulması	Meryem ŞAHİN, Ergün MANAV, Sinem ÇAKMAK, Feyza ÖZBEK, Mustafa Serdar BILMEN
-	DP106	Sabit Protetik Restorasyonlarda Gövde Altı Tasarımının Önemi; Bir Vaka Sunumu	Burcu KIZILIRMAK, Sema İLERİ
-	DP107	Hemodiyaliz Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonunun Prevalansı: Bir Vaka Kontrol Çalışması	Ayşe Hanne SARI, Güldane MAĞAT
-	DP108	Dens İnvaginatus Prevelansı ve Periapikal Lezyonlarla İlişkisi: Bir Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi Çalışması	Ayşe Hanne SARI, Güldane MAĞAT
-	DP110	Oral Liken Planus: Dirençli Bir Olgunun İntralezyonel Kortikosteroid İle Tedavisi	Rabia KARAKUŞ, Ali ALTINDAĞ
-	DP152	Anterior Tek Diş Eksikliğinin Direkt Fiber Destekli Adeziv Köprü ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	Yasemin KABAK, Makbule Tuğba TUNÇDEMİR, Hakan Yasin GÖNDER
-	DP131	Amalgam Restorasyonlara Bağlı Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu	Aleyna ŞİMŞEK, Büşra ÖZTÜRK, Zeynep DERELİ
-	DP132	Ciltte Doku Kaybına Sebep Olmuş Submandibular Loj Absesi: Bir Olgu Raporu	Andaç DOĞAN, İsmail Burak HALAT, Zeynep Sena ÇAVUŞ
-	DP103	Maksilla Anteriorda Mukoza Şekillendirme Yapılan Hastanın Protetik Tedavisi	Kubilay BARUTCIGIL, Gizem ÇAPA
-	DP153	Fiber Destekli Adeziv Köprü İle Alt Keser Dişlerin Rehabilitasyonu	Hüseyin BIÇER, Said KARABEKİROĞLU
-	DP111	Travmaya Bağlı Apeksi Açık Dişlerin MTA İle Apeksifikasyonu: İki Olgu Sunumu	Nagihan KARA ŞİMŞEK, Leyla Benan AYRANCI
-	DP112	Apikal Rezeksiyon Sonrası Oluşan Periapikal Lezyonun Apeksifikasyon Tedavisi ile İyileştirilmesi	Dide TEKİNARSLAN, Kürşat ER
-	DP133	Anterior bölge konjenital lateral diş eksikliğinin fiber köprü ile restorasyonu ve diastema kapatılması: 6 aylık takip	Fikriye Selin BARHAN, Şule KÜÇÜK, Çiğdem ATALAYIN ÖZKAYA, Hüseyin TEZEL
-	DP154	Anterior bölge yaygın çürük lezyonlarının kompozit restorasyonlar ile rehabilitasyonu ve 1 yıllık takibi	Fikriye Selin BARHAN, Şule KÜÇÜK, Çiğdem ATALAYIN ÖZKAYA, Hüseyin TEZEL
-	DP102	Kronik Apikal Periodontitisli Bir Dişin Cerrahisiz Endodontik Tedavi ile İyileşmesi: Bir Vaka Raporu	Kürşat ER, Damla ERKAL, Gözde BEŞKONAK
-	DP134	Dens Invaginatus: Vaka Sunumu	Yıldız KONYA, Tuğçe Nur ŞAHİN, Asu ÇAKIR
-	DP101	Farklı Bileşenlere Sahip Güncel Adezivlerin Dentine Bağlanma Dayanımının İncelenmesi	Menekşe ERSOYSAL, Meltem AKBABA, Nurgül ÇETİN TUNCER, Çağatay BARUTÇUGIL
-	DP135	Mine Üzerinde Farklı Adeziv Sistemlerin Bağlanma Dayanımlarının Değerlendirilmesi	Meltem AKBABA, Menekşe ÖZDİL ERSOYSAL, Nurgül ÇETİN TUNCER, Çağatay BARUTÇUGIL
-	DP100	Home Bleaching Uygulamasının Renklenmiş Rezin Bazlı Kompozitler Üzerine Etkisi	Esra KANGALCI, Ayşegül HEZER, Nurgül ÇETİN TUNCER, Çağatay BARUTÇUGIL

-	DP136	Farklı Polisaj Yöntemlerinin Anterior Estetik Kompozit Restorasyonların Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi	<u>Ayşegül HEZER</u> , Esra KANGALCI, Nurgül ÇETİN TUNCER, Çağatay BARUTÇUGIL
-	DP113	Oklüzyonun Optimize Edilmesi: Dikey Boyut Rehabilitasyonu için Nano-Hibrit Kompozitler	<u>Berk DENIZER</u> , Erhan ÇÖMLEKOĞLU
-	DP114	İnternal ve Eksternal Kaynaklı Asit Ataklarının Dişler Üzerine Etkisi: Vaka Sunumu	<u>Tuğçe YILDIZ</u>
-	DP115	Üç Kanallı Morfolojiye Sahip Maksiller Birinci Premolar Dişin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu	<u>Mohamd ALABBAS</u>
-	DP126	İnternal Enflamatuvar Kök Rezorbsiyonlu Dişlerin Endodontik Tedavisi: Bir Olgu Sunumu	<u>Sena DODANLI</u>
-	DP137	Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinin ChatGPT Kullanımına Yönelik Farkındalık ve Tutumlarının Değerlendirilmesi	<u>Funda BAYINDIR</u> , Tuba ÖKTEN, Merve UZUN
-	DP127	Lateral Lüksasyonlu Ön Dişin Gecikmiş Tedavisi: Vaka Sunumu	<u>Meltem DEMİR</u> , Nergiz BOLAT
-	DP116	Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Tedavisi Ve Takibi	<u>Zuhal KILIÇ</u> , Özge ÖZDEMİR
-	DP98	Radix Entomolarise Sahip Dişin Kök Kanal Tedavisi	<u>Ebru YILDIZ DAL</u> , Özge ÖZDEMİR
-	DP89	Periapikal Radyolüsensisi Bulunan Eksternal Rezorpsiyonlu Dişin Mineral Trioxide Aggregate İle Tedavisi	<u>Elif Sude YALÇIN</u> , Özge ÖZDEMİR
-	DP117	Palatal Mukozada Adenoid Kistik Karsinom (AKK): Nadir Bir Olgu Sunumu	<u>Gülsevrim SEVİM</u> , Oğuzhan BAYDAR, Elif BILGİR, Mustafa Fuat AÇIKALIN, Edanur KARATAŞ
-	DP118	Komplike Dental Travma: Olgu Sunumu	<u>Çağla KURT</u> , Asu ÇAKIR, Tuğçe Nur ŞAHİN
-	DP119	Tam Ark Monolitik Zirkonya Sabit Protetik Restorasyonda Dijital İş Akışı: Bir Vaka Sunumu	<u>Sema ILERİ</u> , Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN
-	DP12	İleri Furkasyon Defekti Olan Mandibular Molar Dişin Hemiseksiyon Yöntemi ile Tedavisi: Olgu Sunumu	<u>İpek ÖZGÜ</u> , <u>Zilan BEYAZTAŞ</u> , Nezahat Arzu KAYAR
-	DP93	Liken Planus: Bir Vaka Raporu	<u>Cemile Nur YILDIRIM</u> , Ali ALTINDAĞ
-	DP97	Travmatik Ülser Tedavisinde İntralezyonel Kortikosteroid Enjeksiyonu: Vaka Raporu	<u>Taha ZİREK</u> , Güldane MAÇAT
-	DP13	Maksillada Farklı Dizaynlara Sahip Dört İmplant Destekli Sabit Protez Tasarımlarında Stres Dağılımlarının İncelenmesi: FEA Çalışması	<u>Buket KARA</u> , Delal BOZYEL, Obeida MDAGHMESH
-	DP96	Yüksek Çürük Riskli Hastada Multidisipliner Tedavi Yaklaşımı	<u>Kadriye FIDAN</u> , Said KARABEKİROĞLU
-	DP78	Geniş Periapikal Lezyonlu Dişin Endodontik Cerrahi ile Tedavisi ve İntrakoronal Beyazlatma Uygulanması	<u>Gülseren ANAR</u> , Berna ASLAN
-	DP79	Travma Nedeni ile Oluşan Horizontal Kök Kırığı Vakasında Tedavi Yönetimi: Olgu Sunumu	<u>Hasan Said ŞENER</u> , Emin Caner TÜMEN
-	DP80	Erken Süt Dişi Kaybında Dişli Hareketli Yer Tutucu İle Tedavi: Vaka Sunumu	<u>Betül KAAAN</u> , Yasemin Derya FİDANCIOĞLU, Halenur ALTAN
-	DP95	Travma Sonucu Oluşan Kırık Dişin Kendi Kırık Parçasıyla Restorasyonu	<u>Altınay DALKILIÇ</u> , Said KARABEKİROĞLU
-	DP77	Hipodontiye Sahip Bir Hastanın Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu	<u>Ilgın DOĞAN</u> , Rumeysa YILDIRIM, Işıl ÇEKİÇ NAGAŞ
-	DP90	Estetik Bölgede Tek Diş Eksikliğinde İmmediat İmplantasyon ve İmmediat Yükleme	<u>Özgün Mehmet İNAN</u> , Özgür İNAN
-	DP81	Bruksizme Sahip Bireylerde Farklı Fizyoterapi Uygulamalarının Etkisinin İncelenmesi	<u>Sultan UZUN</u> , Emine Nur DEMIRCAN, Fatma ERDEO, Güldane MAÇAT

-	DP82	Dentaalveolar Travma Sonrasında Çekilen Anterior Dişin Fiber Altyapılı Adeziv Köprü ile Protetik Restorasyonu: Olgu Sunumu	<u>Şeyma Nur YARAR</u> , Firdevs KAHVECİOĞLU, Enes Mustafa AŞAR
-	DP155	MTA ile Apeksifikasyon Tedavisi	<u>Emine Büşra YAPAKLI</u> , Merve YAMANER, Enes Mustafa AŞAR, Elif Yaren DOĞRUL
-	DP91	External Kök Rezorpsiyonlu Dişin Yeniden Kök Kanal Tedavisi :Olgu Sunumu	<u>Ceren YENIAY</u>
-	DP14 4	Maksiller Lateral Diş Eksikliğinin Preprotetik Şeffaf Plak Tedavisi Desteği İle İmmEDIATE ve Daimi Restorasyonu	<u>Başak TIMARCIOĞLU</u> , Göksel TIMARCIOĞLU
-	DP92	Apikal Rezeksiyonda Başarısızlık Sebebi:İlave Kanal Anatomisi	<u>Merve KÜÇÜKKAYA</u>
-	DP74	Fazla Madde Kayıplı Üst ve Alt Çene Dişlerinin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Sena CANDAN</u> , Ayşenur BULUT, Oya BALA
-	DP84	Travma Sebebiyle Ekstrüze Olmuş Keser Dişin Tedavisi: Vaka Sunumu	<u>Sümeyye ZILAN</u> , Fatih ŞENGÜL
-	DP83	Travmaya Bağlı Anterior Diş Kaybı Kaynaklı Büyüme Gelişim Geriliği Gösteren Maksillanın Bimaksiller Ortognatik Cerrahi İçeren Komplike Tedavi Prosedürü	<u>Göksel TIMARCIOĞLU</u> , Başak TIMARCIOĞLU
-	DP85	Maksillar Santral Diş Ve Çift Taraflı Posterior Diş Eksiklikleri Bulunan Hastanın İmplantüstü Sabit Protetik Restorasyonla Tedavisi: Vaka Raporu	<u>Nur PEKTAŞ</u> , Server MUTLUAY ÜNAL
-	DP68	Dentigeröz Kistin Minimal İnvaziv Cerrahi Tedavisi: 2 Yıl Takipli Vaka Raporu	<u>Melike TEKÇE</u> , Vasfiye Büşra ERCAN, Halenur ALTAN, Ahmet ALTAN
-	DP70	Parmak Emme ve Dil İtimi Mevcudiyetinin Konservatif Tedavisi: Vaka Raporu	<u>Elif DEMIREL</u> , Halenur ALTAN
-	DP69	Apikal Rezeksiyon: Vaka Sunumu	<u>Ayşe Hümeysra ORUÇ</u> , <u>Ayşe Nur AY</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ, Ayşenur KILIÇOĞLU
-	DP71	Atrofik Maksiller Tam Dişsiz Hastaların Custom Subperiosteal İmplant ile Rehabilitasyonu	<u>Göksel TIMARCIOĞLU</u> , Başak TIMARCIOĞLU
-	DP75	Sklerodermanın Oral Bulgularının İncelendiği Olgu Sunumu	<u>Didem DUMANLI</u> , Çiğdem ŞEKER
-	DP86	Amelogenezis İmperfektalı Hastanın Restoratif Tedavisi: Vaka Raporu	<u>Merve TAŞCI DEDEOĞLU</u> , Hazal ÖZER, Merve ABAKLI İNCİ
-	DP15 0	Ağız Gargaralarının Geçici kuron CAD-CAM Malzemelerinin Uzun Süreli Renk Stabilitesine Etkisi	<u>Ayşe AKSOY</u> , <u>Funda BAYINDIR</u>
-	DP65	Kronik Apikal Periodontitisli Molar Dişin Kanal Tedavisinin Yenilenmesi ve CAD-CAM Sistemi ile İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu	<u>Ayşegül EROĞLU</u> , Salih DÜZGÜN
-	DP67	Sol Submandibular Tükürük Bezinde Rastlanan Dev Sialolitinin Radyografik ve Ultrasonografik Olarak Değerlendirilmesi: Olgu Sunumu	<u>Ebru YÜKSEL KAYA</u> , Gediz GEDUK
-	DP66	Maksillofasial Travma Geçirmiş Bir Hastada Vestibüloplastik Operasyonu: Olgu Sunumu	<u>Mustafa Özay USLU</u> , Pınar GÜLTEKİN, <u>Sinem EKİZ</u>
-	DP76	Bruksizmlili Bireyde Düşük Enerjili Ekstrakorporeal Şok Dalgası Tedavisi (ESWT)'nin Etkisinin İncelenmesi (Vaka Raporu)	<u>Fatma ERDEO</u> , <u>Güldane MAÇAT</u> , Emine Nur DEMIRCAN, Sultan UZUN
-	DP94	Kronik Apikal Lezyonlu Kanal Tedavili Dişin Kanal Tedavisi Yenilenmesi ve CAD-CAM İle İndirekt Endokron Restorasyonu: Olgu Sunumu	<u>Fatma GÜRBÜZ</u> , Yakup ÜSTÜN
-	DP87	Diş Aşınmasına Bağlı Olarak Dikey Boyut Kaybı Olan Hastanın Protetik Rehabilitasyonu	<u>Mehmet GÖZEN</u> , Ceyda AKIN

-	DP62	Rekkürent Santral Dev Hücreli Granülom'un Segmental Rezeksiyonu ve Eş Zamanlı İliak Greft ile Rekonstrüksiyonu	<u>Göksel TIMARCIOĞLU</u>
-	DP14 2	Bimaksiller Anterior Oligodonti Vakasının İmplant Destekli Sabit Protetik Rehabilitasyonu	<u>Başak TIMARCIOĞLU</u> , Göksel TIMARCIOĞLU
-	DP121	Piyojenik Granülom ve Hemanjiyom İkilemi: Olgu Sunumu	Serkan BAHRI, Güldane MAÇAT, Alparslan ESEN
-	DP56	Ameloblastik-Fibroodontomayı Taklit Eden Odontojenik Keratokist Olgusu	<u>Didem DUMANLI</u> , Çiğdem ŞEKER
-	DP63	Akut Herpetik Gingivostomatit: Olgu Sunumu	<u>İsmail ÇAPAR</u> , Çiğdem ŞEKER, Gediz GEDUK
-	DP122	Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu	<u>İsmail ÇAPAR</u> , Emre HAYLAZ, Çiğdem ŞEKER, Gediz GEDUK
-	DP123	Mandibular Molar Bölgede Rastlanan Dilate Odontoma Olgusu	<u>Ebru YÜKSEL KAYA</u> , Gediz GEDUK, Çiğdem ŞEKER
	DP44	Konjenital Daimi Diş Germi Bulunmayan Süt Azı Dişlerinde Revaskularizasyon Tedavisi: 18 Aylık Vaka Raporu	<u>Toygar SAY</u> , Halenur ALTAN
-	DP50	Endodontik Tedavili Madde Kaybı Olan Dişin CAD/CAM Yöntemi ile Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu	<u>Hatice SARIOĞLU</u> , Soley ARSLAN
-	DP51	Travma Sonrası Anterior Maksiller Alveolar Krettte Horizontal ve Vertikal Kemik Kaybı Olan Hastanın Titanyum Mesh ile Rekonstrüksiyonu: Bir Vaka Sunumu	<u>Fatma Beyza DENİZ</u> , Alparslan ESEN
-	DP64	Bir Vaka Raporu- Lateral Periodontal Kist	<u>Sultan UZUN</u> , Melek TAŞSÖKER, Tevfik KIZILSEKI
-	DP72	Titanyum Altyapılı Akrilik Hibrit Protez Uygulaması: Olgu Sunumu	<u>Zehra KAHRAMAN</u> , Safa ÖZDEN
-	DP14 5	Tam Dişsizliğin Dolder Bar Destekli Overdenture Protez İle Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu	<u>Zehra KAHRAMAN</u> , Safa ÖZDEN
-	DP73	Laminate Veneerler ile Anterior Estetik Restorasyon: Vaka Sunumu	<u>Zehra KAHRAMAN</u> , Safa ÖZDEN
-	DP31	Mandibulada Periferik Osteoma: Vaka Raporu	<u>Eda İZGİ</u> , Turan Canmurat İZGİ
-	DP10	Restore Edilebilirliği Mümkün Olmayan Dişlerde Çekime Alternatif Bir Yaklaşım Hemiseksiyon Olgu Sunumu	<u>Müzeyyen Dilşah DEMİRAY</u> , Ahmet ALTAN, Halenur ALTAN
-	DP11	Mental Retarde İki Hastada Dijital Ve Konvansiyonel Ölçü İle Elde Edilen Hareketli Bölümlü Protezlerin Hekim Tarafından Değerlendirilmesi	<u>Osman KAYA</u> , Göknil ALKAN DEMETOĞLU
-	DP12	Mandibulada Geniş Deskrüksiyon Yapan Skuamöz Hücreli Karsinoma: Bir Olgu Sunumu	<u>Nimet VAROL</u> , Ömer EKİCİ
-	DP13	İki Yaşında Bir Çocuk Hastada Damakta Görülen Oral Skuamöz Papilloma Ve Cerrahi Tedavisi	<u>Şule TEKER</u> , Ömer EKİCİ
-	DP14	Likenoid Mukozitis: Bir Olgu Sunumu	<u>Hilal BULUT</u> , Ömer EKİCİ
-	DP32	Horlama Şikayeti İle Gelen Hastanın Oral Aparey İle Tedavisi	<u>Halil Nuri ÖZDEMİR</u> , Emel ARSLAN
-	DP34	Nazopalatin Kanal Kisti: Bir Olgu Sunumu	Ömer EKİCİ, <u>Mehmet Faik YÜCEL</u>
-	DP14 6	Anterior Tek Diş Eksikliklerinin Adeziv Köprüler ile Protetik Rehabilitasyonu: İki Olgu Sunumu	<u>Osman KAYA</u> , Hüseyin ŞEKER
-	DP33	Çocuk Hastada Alt Dudakta Görülen Mukosel: Bir Olgu Sunumu	<u>Betül BÜYÜKYILMAZ</u> , Ömer EKİCİ
-	DP45	Travma Görmüş Üst Çene Ön Bölge Dişlerin Konservatif Rehabilitasyonu: Olgu Raporu	<u>Ayşe İrem YETİŞ</u> , Oya BALA

-	DP15	Zirkon Seramik Restorasyonlar İle Tam Ağız Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu	<u>Yunus ÇETİN</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN
-	DP48	Periodontal Açıdan Umutsuz Dişin Bilinçli Replantasyonunu: Olgu Sunumu	<u>Muhammed Emin KALENDER</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DP16	Gecikmiş Müdahale Sebebiyle Komplike Hale Gelen Bir Odontojenik Enfeksiyon: Vaka Sunumu	<u>Fatma DOĞAN</u> , Fatma Beyza DENİZ, Ahmet ANAÇ, Bozkurt Kubilay IŞIK
-	DP59	Anterior Diş Kaybı Sonucu Oluşan Dişeti Defektinin Estetik Rehabilitasyonu: Vaka Raporu	<u>Aybüke KARA</u> , Burak DAĞTEKİN, Furkan KONUŞ, Ayşe RENÇBER KIZILKAYA, Samet TEKİN, Eyyüp ALTINTAŞ
-	DP35	Geniş Periapikal Lezyonlu Dişlerde Kanal Tedavisi	<u>Rabia BOSTANOĞLU ÖZEFE</u> , Ayşe Nur KUŞUÇAR, Mehmet Sinan EVCİL
-	DP60	Açık Apeksli Anterior Dişte MTA İle Apeksifikasyon Tedavisi	<u>Rabia BOSTANOĞLU ÖZEFE</u> , Ayşe Nur KUŞUÇAR, Mehmet Sinan EVCİL
-	DP17	Periapikal Lezyonlu Tek Köklü Bir Dişin Endodontik Tedavisi	<u>Nüşet DOĞAN</u>
-	DP36	Travmalı Kanal Tedavili Santral Dişin Devital Beyazlatma Sonrası Silikon Anahtar Yöntemi İle Direkt Kompozit Restorasyonu: Vaka Raporu	<u>Sinem GÜLER</u> , Muhammet FİDAN, Muhammet Kerim AYAR
-	DP18	Sporcularda Travma Sonucu Santral ve Lateral Dişte Meydana Gelen Lateral Lüksasyon Yaralanması ve Tedavisi: Vaka Raporu	<u>Meliha ÇAKIR</u> , Merve ABAKLI İNCİ
-	DP19	Mandibular Anterior Dişlerde Dişeti Çekilmesi Tedavisi İçin Modifiye Serbest Dişeti Grefti Tekniği: Olgu Sunumu	<u>Seray ALTUN</u> , Dilek ÖZKAN ŞEN
-	DP20	Odontojenik Keratokist Görülen Gorlin Goltz Sendrom Ön Tanılı Olgu Sunumu	<u>Salih Can DEMİRCİ</u> , Rümeyza ŞENDİŞÇİ GÖK, Hümeysa TERCANLI
-	DP21	Nekrotik İmmatür Daimi Dişin Rejeneratif Endodontik Tedavisi : 1 Yıllık Radyografik ve Klinik Takip	<u>Hazar Baha KARADENİZ</u> , Periş ÇELIKEL
-	DP37	Estetik Bölgede Dijital İş Akışıyla İmplant Destekli Sabit Restorasyon Olgu Sunumu	<u>Mustafa Ceyhun ÇAKIROĞLU</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN
-	DP61	Anterior Prefabrike Pediatrik Zirkonyum Kron Uygulamaları : Klinik Vaka Çalışması	<u>Ayşenur ÇETİN</u> , Merve ABAKLI İNCİ
-	DP22	Alt Dudak Mukozasında Mukosel: Ultrasonografik İnceleme İle Bir Olgu Sunumu	<u>Nihatcan VAROL</u> , Zeliha Merve SEMERCI, Hümeysa TERCANLI
-	DP38	Yaygın Anterior Hipomineralizasyonlu Dişlerde Estetik Yaklaşım: Olgu Sunumu	<u>Zehra Selin KARAUÇUZ</u> , Halenur ALTAN
-	DP14 7	Dijital İş Akışıyla Estetik Bölgede İmplant Destekli Sabit Restorasyon: Olgu Sunumu	<u>Yiğit ÇANKAYA</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMİREKİN
-	DP23	Dudak Repozisyonu İle Estetik Gülüş Sağlanması : Olgu Sunumu	<u>Ömer ÖGÜTCEN</u> , Dilek ÖZKAN ŞEN
-	DP24	Ciddi Mandibular Geriliği Bulunan İskeletsel Sınıf I Hastanın Tek Çene Cerrahisi İle Ortognatik Tedavisi: Olgu Sunumu	<u>Elif KÜÇÜK</u> , <u>Ahsen Hüma SAÇAR</u> , Mücahid YILDIRIM, Alparslan ESEN
-	DP25	Anterior Tek Diş Eksikliğinin İmplant Alternatif Fiberle Güçlendirilmiş Adeziv Köprü İle Rehabilitasyonu :Vaka Raporu	<u>Hakan Çağrı ESER</u> , Nimet ÜNLÜ
-	DP39	Şekil Anomalisi Gösteren Maksiller Daimî Kanin ve Persiste Süt Kanin Dişin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Fatma Beyza KOÇYİÇİT</u> , Ayşe Nur DOĞAN
-	DP26	Vertikal Dikey Boyut Kaybına Sahip Hastada Farklı Protetik Tedaviler	<u>Şima AHMETZADE</u> , Murat YENİSEY
-	DP27	Kalsifiye Odontojenik Kist: Bir Olgu Sunumu	<u>Ayşe HAYRAN</u> , Derya İÇÖZ, Bilgün ÇETİN, İsmail HARMANKAYA

-	DP16 0	Maksiller sinüs içerisinde gelişen büyük radiküler kist enükleasyonu : olgu sunumu	<u>Hilal BULUT</u> , Mehmet Faik YÜCEL, Muhammet Yasin PEKTAŞ, Olgun TOPAL
-	DP28	Mandibulada Uyumsuz Protezle İlişkili Gelişen Oral Skuamöz Hücreli Karsinom: Olgu Sunumu	<u>Mediha ERTÜRK</u> , Melek TAŞSÖKER
-	DP40	Nekrotik İmmatür Daimi Molar Dişlerin Rejeneratif Endodontik Tedavisi: Vaka Raporu	<u>Gözde ESENTÜRK</u> , Halenur ALTAN
-	DP29	Mandibula Anterior Bölgede Dev Hücreden Zengin Fibrohistiyositik Lezyonun Cerrahi Tedavisi : Vaka Raporu	<u>Ahsen AKPINAR</u> , Merve ABAKLI İNCİ, Ahmet ANAÇ
-	DP41	Fiberle Güçlendirilmiş Kompozitlerin Anterior Dişlerdeki Klinik Performansı: Bir Olgu Sunumu	<u>Başak KAYA</u> , Nazmiye DÖNMEZ
-	DP42	Florid Semento-Osseöz Displazi: Olgu Sunumu	<u>Büşra ÖZTÜRK</u> , Güldane MAÇAT
-	DP14 8	Tam Dişsiz Hastanın Toronto Altyapılı Hibrit Protez İle Rehabilitasyonu:Olgu Sunumu	<u>Elif Dilara ERGEN</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN
-	DP9	Tam Dişsiz Arkların İmplant Destekli Sabit Protezlerle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Ahmet Haydar PARLAK</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN
-	DP30	Maxiller Lateral Dişin Çift Taraflı Konjenital Eksikliğinde Protetik Rehabilitasyon: Olgu Sunumu	<u>Hilal UÇAK</u> , Zeynep BAŞAĞAOĞLU DEMIREKİN
-	DP55	Alveoler Kretin İmplant Tedavisi Öncesi Otojen Blok Greft İle Horizontal Ogmentasyonu: Bir Olgu Sunumu	<u>Hilal Gülcan SEYFİOĞLU</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DP46	Kök Kapama Tedavisinde Kullanılan Modifiye Flep Tekniklerin Kombinasyonu: Olgu Sunumu	<u>Fatma ALTIPARMAK</u> , Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DP14 9	Damak Dudak Yarığına Sahip Hastanın Maksiller Anterior Bölge Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Selin TARAK</u> , Deniz Tümay USTAOĞLU, Göknil ERGÜN KUNT
-	DP8	Sementoosifying Fibroma ve Compound Odontomanın Birlikte Görüldüğü Nadir Bir Vaka Sunumu	<u>Sevde ASLAN</u> , Bilgün ÇETİN, Derya İÇÖZ
-	DP7	Periimplantitis Kaynaklı Erken Dönem İmplant Kaybı Sonrası Oluşan Oroantral Açıklığın Palatal Flep Tekniği ile Kapatılması Vaka Sunumu	<u>Betül BÜYÜKYILMAZ</u> , Şule TEKER, Nimet VAROL, Olgun TOPAL
-	DP6	Kleidokraniyal Displazi Hastasında Gömülü Süpernumerer Dişlerin Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu	Ahmet ALTAN, Halenur ALTAN, <u>Büşra ALMAS</u>
-	DP5	Bir Maksiller Osteonekroz Vakası Eşliğinde Literatür Taraması	<u>Safiye Pelin ŞAHİNER</u> , Yasin YAŞA
-	DP52	Bir Vaka İle Radyolojik Tanı Kriterlerinin Değerlendirilmesi	<u>Safiye Pelin ŞAHİNER</u> , Yasin YAŞA
-	DP58	Ekstraoral Fistül Yolunun Endodontik Tedavisi	<u>Ali ÇINAR</u> , Fatih UÇAR, Mehmet Sinan EVCİL
-	DP43	Eğimli Kök Kanallarının Biyoseramik Pat İle Doldurulması	<u>Ali ÇINAR</u> , Fatih UÇAR, Mehmet Sinan EVCİL
-	DP4	Kronik İrritasyona Bağlı Dilde Gelişen Fibromanın Eksizyonu: İki Olgu Sunumu	<u>Mehmet Faik YÜCEL</u> , Hilal BULUT, Muhammet Yasin PEKTAŞ, Olgun TOPAL
-	DP53	Sol Maksillar Posterior Bölgede Nadir Görülen Bir Füzyon Anomalisi: Vaka Sunumu	<u>Muhammet Yasin PEKTAŞ</u> , İsmail ÇALIŞKAN
-	DP54	Nadir Bir Formda Dev Rinolith: Olgu Sunumu	Rümeysa ŞENDİŞÇİ, <u>Ali EKİNCİ</u> , Bilay STEVANOVIC SANCAR, Selmi YARDIMCI
-	DP47	Direkt Kompozit Rezin Tekniği Kullanılarak Anterior Diastemaların Estetik Rehabilitasyonu: 2 Olgu Sunumu	<u>Semanur YENİLMEZ</u> , Gülşah TONGA
-	DP3	Rastlantısal Bir Bulgu Olarak Rinolit: Bir Olgu Sunumu	Emre KÖSE, <u>Sunay HOŞGÖR</u>
-	DP57	Mukoepidermoid Karsinoma Kaynaklı Çene Defektinin Obturatör İle Rehabilitasyonu	<u>Dilaycan UĞURELİ</u> , Ömer Faruk BOYLU, Kübra DEĞİRMENCI
-	DP14 3	Üst Çene Ön Bölgede Güncel Yöntemler İle Estetik Diş Tedavisi Yaklaşımı: Vaka Sunumu	<u>Melike YALIN</u> , Kübra DEĞİRMENCI

-	DP2	BT ve MRG Bulguları ile Frontal Sinüs Fibröz Displazisi: Vaka Raporu	<u>Melek TAŞSÖKER</u>
-	DP1	Renklenmiş ve Eski Dolgulu Anterior Dişlerin Estetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	<u>Fikri ÖCAL</u>
-	DP10 9	Santral ve Periferik Dev Hücreli Granülom: Olgu Sunumları	<u>Hilal YALIN</u> , <u>Güldane MAÇAT</u> , <u>Ali ALTINDAĞ</u> , <u>Ahmet ALTAN</u>
-	DP151	Amalgam Restorasyon İlişkili Oral Likenoid Lezyon: Olgu Sunumu	<u>Hüseyin BIÇER</u> , <u>Büşra ÖZTÜRK</u> , <u>Said KARABEKİROĞLU</u>
-	DP15 8	Amelogenenezis İmperfektalı Genç Hastanın Estetik Ve Fonksiyonel Tedavisi: Vaka Sunumu	<u>Muhammet Ali KEMAHLLI</u> , <u>Selin AŞÇI</u> , <u>Meral ARSLAN MALKOÇ</u>
-	DP159	Geniş Diastemaya Sahip Hastada Minimal İnvaziv Yaklaşım : Olgu Sunumu	<u>Selin AŞÇI</u> , <u>Meral Arslan MALKOÇ</u>

25 Mayıs 2024 - Horasan Salonu

10.00 -12.00		Kurs 3 - Güncel Güde Destekli İmplantoloji Uygulamaları Ve İmplant Üstü Digital Ölçü Yöntemlerine Bakış	Dr. Öğr. Üyesi Mithat TERZİ
12.00- 13.30	Ara		
13.30- 16.30		Kurs 2 - Mikro Apikal Cerrahi	Dr. Erdal PEHLİVANOĞLU
16.30- 17.00	Ara		
17.00- 19.00		Kurs 13 - Diş Hekimliği Lisans Eğitiminde Müfredat Yapısı	Dr. Fazıl Serdar GÜREL

25 Mayıs 2024 - Ahlat Salonu

10.00 -12.00		Kurs 5 - Endodonti De Biyomateryaller: Nerede? Ne Zaman? Nasıl?	Prof. Dr. Baybora KAYAHAN
12.00- 13.30	Ara		
13.30- 16.30		Kurs 8 - A'dan Z'ye Endodonti Reçetesi	Doç. Dr. Burçin ARICAN ALPAY

25 Mayıs 2024 - İsfahan Salonu

10.00 -13.00		KURS 12 - ATRAVMATİK RESTORATİF Tedavi	Prof. Dr. Ece EDEN
-----------------	--	--	--------------------

26 Mayıs 2024 - Ünalı Medikal Planmeca Salonu

9.00-9.50	Oturum 32	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Güldane MAÇAT
Contemporary Imaging Modalities For Dental Implants		Prof. Dr. Kaan ORHAN
9.50-10.10 Ara		
10.10-11.00	Oturum 33	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Said KARABEKİROĞLU
Defektif Restorasyonlarda Tamir ya da Yenileme Kararı Verme		Prof. Dr. Nimet ÜNLÜ
11.00-11.20 Ara		
11.20-12.10	Oturum 34	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Makbule Tuğba TUNÇDEMİR
Sürdürülebilir Estetik ve Fonksiyon İçin Doğal Yakalamak- Biomimetik Restoratif Diş Hekimliği		Prof. Dr. Sema BELLİ Dr. Uğur AKSOY
12.10-12.20 Ara		
12.20-13.10	Oturum 35	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Merve ABAKLI İNCİ
Total Klinik Yönetimi		Dr. İlker ARSLAN
13.10-14.10 Öğle Yemeği		
14.10-15.00	Oturum 36	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Halenur ALTAN
Vakalarla Dental Travmada Güncel Yaklaşımlar		Prof. Dr. Ece EDEN
15.00-15.20 Ara		
15.20-16.10	Oturum 37	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Burak YÜKSEL
Klinik Pratiğinde MTA		Dt. Hayrullah Kaya
16.10-16.20 Ara		
16.20-17.10	Oturum 38	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Hakan Yasin GÖNDER
Anterior Dişlerde Minimal İnvaziv Restorasyonlar		Uzm. Dt. Gökhan DOKUMACIĞİL
17.10-17.40 Kapanış		

26 Mayıs 2024 - Üreten Dental GC Salonu

9.00-9.50	Oturum 39	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Dilek MENZİLETOĞLU
Yetersiz Alveolar Kretlerde Uygulanabilecek Greftleme Yöntemleri		Prof. Dr. Alparslan ESEN
9.50-10.10 Ara		
10.10-11.00	Oturum 40	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN
Diş ile İmplantı Bağlayabilir miyim? Ne zaman? Nasıl?		Prof. Dr. Özgür İNAN
11.00-11.20 Ara		
11.20-12.10	Oturum 41	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Zeynep DERELİ
Diş Hekimliğinde Bel ve Boyun Ağrılarında Korunma Önerileri		Öğr. Gör. Mehmet TOPRAK
12.10-12.20 Ara		
12.20-13.10	Oturum 42	Oturum Başkanı: Prof. Dr. Bozkurt Kubilay IŞIK
Diş Hekimliği Uygulamalarında Mevzuata Bağlı Risk Faktörleri		Prof. Dr. Alper ALKAN
13.10-14.10 Öğle Yemeği		
14.10-15.00	Oturum 43	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Gökberkkaan DEMİREL
İmplant Üstü Uygulamalarda Tam Dijitalleşmek: Makineler İnsan İşçiliğini Bitiriyor mu?		Prof. Dr. Oğuz OZAN
15.00-15.20 Ara		
15.20-16.50	Oturum 44	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Necla DEMİR
Konvansiyonel ve Dijital İş Akışlarının Birbirlerine Göre Üstünlükleri		Prof. Dr. Kerem KILIÇ Prof. Dr. Erdem KILIÇ

26 Mayıs 2024 - Dentsply Sirona Salonu

10.00-	Sözlü Bildiri Oturum 25	
11.00	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Halenur ALTAN	
-	DS29	Geniş Dentigeröz Kistlerin Farklı Tedavi Yaklaşımları: Vaka Serisi
		Ahmet ALTAN, <u>Mustafa ÜSTÜN</u>
-	DS162	Antirezortif İlaç Reçete Eden Tıp Hekimlerinin İlaçlarla İlişkili Çene Osteonekrozu Hakkındaki Yaklaşımı ve Farkındalıkları
		Hüseyin ÇÖLGEÇEN, Dilek MENZİLETOĞLU, <u>Nilsu BAYKUL</u>
-	DS41	Hipertansiyon Hastalarında Karotis Arter Kalsifikasyonu, Periodontal Kemik Kaybı Ve Sigara Kullanımı Arasındaki İlişkinin Digital Panoramik Radyografi İle Değerlendirilmesi
		<u>Özge ÖZÜTÜRK TOKMAN</u>
-	DS86	Panoramik Radyografilerde Semento-Osseöz Displazi Görünümlü Lezyonların Prevalansının Değerlendirilmesi: Bir Retrospektif Çalışma
		İbrahim Burak YÜKSEL, <u>Serkan BAHRILLI</u> , Ali ALTINDAĞ, Taha ZİREK
-	DS48	Diş Hekimliğinde Yapılan Ultrasonografi Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi
		<u>Sümeyye ÇELİK ÖZSOY</u>
-	DS34	Oral Cerrahide Basit Sütür ve Kilitli Devamlı Sütür Tekniklerinin Yara İyileşmesi Açısından Karşılaştırılması, Split Mouth Klinik Çalışma
		<u>Şeyma KOYUNCU</u> , Gökhan GÜRSES
-	DS135	Yumuşak Doku Ossifikasyon ve Kalsifikasyonlarının Panoramik Radyografilerde Görülme Sıklığının İncelenmesi: Bir Retrospektif Çalışma
		İbrahim Burak YÜKSEL, <u>Taha ZİREK</u> , Ali ALTINDAĞ, Serkan BAHRILLI
-	Soru-Cevap	

11.00- Ara
11.10

11.10- **Sözlü Bildiri Oturum 26**
12.10 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Esad GÜVEN

-	DS50	Başarılı Ototransplantasyon veya Reimplantasyon Diş İmplantına Alternatif Protetik Tedavi Olabilir: 3 Vaka Sunumu - Dört Yıllık Takip	<u>Recep KARA</u>
-	DS111	Cam Seramik Materyallerde Tekrarlanan Fırınlama İşleminin Materyallerin Transluserisi ve Mikrosertliğine Olan Etkisi	<u>Reşat AKKESE</u> , İsa YÖNDEM
-	DS163	Farklı Kişisel Dayanak Açılımları ve Materyallerinin İmplant Destekli Protezlerde Stress Dağılımı Üzerindeki Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi	<u>Reza MOHAMMADI</u> , Mehmet Gökberkkaan DEMİREL, Meryem ERDOĞDU
-	DS176	Minimal İnvaziv Posterior Sabit Köprü Restorasyonlarına Farklı Tam Seramik Materyallerin Uygulanmasının Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analiziyle İncelenmesi	<u>Salih AYDIN</u> , Ali Rıza TUNÇDEMİR, Reza MOHAMMADI, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL
-	DS141	Farklı Materyal ve Minimal İnvaziv Preparasyon Dizaynının Maksiller Premolarda Stres Dağılımına Etkisi: Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması	<u>Saliha ORUÇ</u> , Ali Rıza TUNÇDEMİR, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL, Reza MOHAMMADI, İbrahim Burak YÜKSEL
-	DS174	Kişilik Özelliklerinin Santral Diş Şekli İle Uyumunun Değerlendirilmesi	<u>Seher BADUR MİNAZ</u> , Ayşe KOÇAK BÜYÜKDERE

- Soru-Cevap

12.10- Ara
12.20

12.20- **Sözlü Bildiri Oturum 27**
13.20 Oturum Başkanı: Doç. Dr. Ceyda AKIN

-	DS170	İmplant Üstü Protezler İçin Kullanılan Abutmentlerin Dekontaminasyon, Dezenfeksiyon Ve Sterilizasyon Protokolleri: Bir Anket çalışması	<u>Sema İLERİ</u> , Emine Begüm BÜYÜKERMEN, Yusuf Kamil ŞEKER
-	DS192	Tam Dişsiz Hastaların İmplantüstü Simante Restorasyonlar ile Rehabilitasyonu: Olgu Serisi	<u>Serap SASA</u> , Numan ÇETINKAYA
-	DS196	Posterior Bölgede Zirkonya Abutment Üzerine Uygulanan Farklı Tip Restoratif Materyallerin Stres Dağılımına Etkisinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi	<u>Sevgi Gizem KUVVET</u> , Reza MOHAMMADI, Doğan İlgaz KAYA, Mehmet Gökberkkaan DEMİREL
-	DS146	Çiğneme Simülasyonu Altında CAD/CAM Seramik Blokların Hacim Kaybının Değerlendirilmesi	<u>Şewal ÖKSÜZ</u> , Canan AKAY, Mehmet Esad GÜVEN
-	DS45	Enerji İçeceklerinin Kişiyeye Özel Üretilen Mouthguard Malzemesinin Yüzey Pürüzlülüğü ve Ağırlık Kaybı Üzerindeki Etkisi	<u>Tuba ŞENOCAK</u> , Alper ÖZDOĞAN, Tuğçe KAVAZ
-	DS24	"Diş Hekimliği Fakültesi Son Sınıf Öğrencilerinin İmplant ve Protez Farkındalığı- Anket Çalışması"	<u>Tuba ŞENOCAK</u> , Nuran YANIKOĞLU
-	DS43	Farklı Yöntemlerle Üretilen Protez Kaide Materyallerinin Yumuşak Astar Materyaline Bağlanma Dayanımı ve Termal Yaşlandırmanın Etkisi	Faik TUĞUT, <u>Tuğçe KOYU</u> , Orhun TÜRKYILMAZ

- Soru-Cevap

13.20- Ara
13.30

13.30-14.30	Sözlü Bildiri Oturum 28	
14.30	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Makbule Tuğba TUNÇDEMİR	
-	DS55	Farklı İçerikli Beyazlatıcı Ağız Gargaralarının Farklı Yapıdaki Rezın Kompozitlerin Renk Stabilitesi ve Translusensi Özelliğine Etkisinin Değerlendirilmesi
		Merve NEZİR, Suat ÖZCAN
-	DS142	Beyazlatıcı Etkili Gargaraların Renklendirilmiş Tek Renk Kompozit Rezınlerin Renk Değişimi Üzerine Etkisi
		Nihal ŞENOL, Enise Betül GÖÇER, Vahti KILIÇ
-	DS179	Bleachability of Coffee/Tea Stains with/without Sugar on a Dental Composite
		Nilay BAYRAKTAR, Osman Kerim Arda KARACA, Yunus EKŞİLİ, Mustafa Furkan YILDIRIM, Osman Tolga HARORLI
-	DS51	Anterior Mine Hipoplazilerinin Direkt Kompozit Restorasyonla Tedavisi: 4 Olgu Sunumu
		Semanur YENİLMEZ, Gülşah TONGA
-	DS93	Başlangıç Çürük Tanısını Koymada Makine Öğrenmesi ile Gözetimli Sınıflandırma Analizinin Başarısını Değerlendirme: Pilot Çalışma
		Sena CANDAN, Arda BİNGÜL, Oya BALA
-	DS95	Yüzey Örtücü ve Beyazlatma Uygulamasının Nano-hibrit Kompozitin Optik Özelliklerine Olan Etkisi
		Sevim ATILAN YAVUZ
-	DS185	Rezın İnfiltrasyon Sisteminin Beyaz Nokta Lezyonları Üzerindeki Etkileri: 12 Aylık Gözlem Çalışması
		Sinem ÖZDEMİR, Nimet ÜNLÜ
-	DS217	Bulkfill Kompozitlerde Renklendirme İşlemi Sonrası Renk Stabilitesinin Değerlendirilmesi
		Sinem ALKURT, Hakan Yasin GÖNDER, Yasemin Derya FIDANCIOĞLU, Emine Gülşah GÖKTOLGA

- Soru-Cevap

14.30- Ara

14.40

14.40-15.40	Sözlü Bildiri Oturum 29	
15.40	Oturum Başkanı: Doç. Dr. M. Bilge AKBULUT	
-	DS203	Çevresel pH'taki Değişikliklerin Biodentine ve BIOfactor MTA'nın Çözünürlüğü ve Sıvı Emilimi Üzerindeki Etkisi
		Şeref Nur MUTLU, Seda KILINÇ
-	DS59	Maksiller Posterior Bölgede Dental İmplant Uzunluğunun Belirlenmesinde Panoramik Radyografi Etkinliğinin Değerlendirilmesi
		Ahmet AKTI, Uğur DOLUNAY, Gökhan GÜRSES, Hasan KÜÇÜKKOLBAŞI, Merve ALIÇ
-	DS83	Çene yüz bölgesi kırıkları üzerine klinik çalışma
		Yugar GURBANOV
-	DS103	Farklı Kalsiyum Silikat Esaslı Materyaller ile Tedavi Edilen Furkasyon Perforasyonlu Dişlerin Kırılma Dirençlerinin Değerlendirilmesi
		Yunus Emre YIĞIT, Makbule Bilge AKBULUT
-	DS134	Ağız İçi Tarayıcı İle Alınan Tek ve Çift Taraflı Kapanış Kaydının Kayıt Doğruluğuna Etkisi: Bir Pilot Çalışma
		Yusuf Kamil ŞEKER, Emine Begüm BÜYÜKERKEMEN, Sema İLERİ
-	DS168	Çocuklarda Şiddetli Erken Çocukluk Çağı Çürüklerinin Temporomandibular Bozukluklar Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi
		Büşra MUTLU, Zehra Gizem BUÇUKCU, Aysun AVŞAR
-	DS212	Evaluation of Pain Threshold Levels in Orthodontic Patients Related to Malocclusion Type and Different Orthodontic Treatment Modalities
		Hüseyin ÖZKAN
-	DS66	Konjenital Daimi Diş Germi Eksikliklerinde Farklı Yöntemlerle Süt Dişlerinin Tedavisi: Üç Olgu Sunumu
		Zehra Selin KARAUÇUZ, Halenur ALTAN

- Soru-Cevap

15.40- Ara

15.50

15.50-16.50	Sözlü Bildiri Oturum 30		
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Osman BABAYİĞİT			
-	DS204	Yaşlandırılmış Resin Nano Seramik CAD/CAM Bloğun Farklı Bonding Sistemleri ile Tamiri	Sultan KIRATLI, Ayşe Canan Tutku ÇELİK, Hayriye Esra ÜLKER
-	DS205	Kardiyovasküler Hastalıkları ve Tip 2 Diyabeti Olan Hastalarda Kserostomi ile Periodontal Durum Arasındaki İlişki	Osman BABAYİĞİT, Ömer ÖGÜTCEN, Dilek ÖZKAN ŞEN, Zeynep TAŞTAN EROĞLU, Fatma UÇAN YARKAÇ
-	DS206	Periodontal Tedavi İhtiyacı Olan Hastaların Kişisel Olarak Bildirilen Semptomlarının ve Ağız Sağlığı ile İlişkili Hayat Kalitesinin Değerlendirilmesi	Zeynep TAŞTAN EROĞLU, Kaan YILDIZ, Fatma UÇAN YARKAÇ, Osman BABAYİĞİT, Dilek ÖZKAN ŞEN
-	DS207	Mavi Işığın Tehlikeleri Ve Koruyucu Önlemler: Ortodontistler Ve Diş Hekimlerinin Bilgi Düzeyleri Ve Uygulamalarının Karşılaştırılması	Elif KÜÇÜK, Mücahid YILDIRIM, Esra ULUSOY MUTLUOL, Mehmet AKIN
-	DS208	Operatör Tecrübesi ve Tarama Mesafesinin Ağız İçi Tarayıcı Hassasiyetine Etkisi	Taygun SEZER, Aybüke BAHADIR SEZER
-	DS209	Palatal Bölgede Mukozal Greft Alımı Sonrası Hastaların Ağrı Bildirimi	Dilek ÖZKAN ŞEN, Fatma SARAÇ, Fatma UÇAN YARKAÇ, Zeynep TAŞTAN EROĞLU, Osman BABAYİĞİT
-	DS211	Okul Öncesi Öğretmenlerinin Diş Yaralanmalarına İlişkin Bilgi, Tutum Ve Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi	Yasemin Derya FIDANCIOĞLU, Büşra AKKAYA
-	DS215	Farklı Periodontal Aletlerin Monolitik Zirkonyaların Yüzey Pürüzlülüğü Üzerinde Oluşturduğu Etkilerin İn Vitro Değerlendirilmesi	Lala CABBAROVA, Ceyda AKIN, Abdulhaluk SAVAŞ, Tuba YILMAZ SAVAŞ, Mehmet GÖZEN, Serhat DÖĞDÜ, Ali Rıza TUNÇDEMİR
-	DS216	Lityum Disilikat Cam Seramiklerde Farklı Asit Konsantrasyonlarının Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi	Serhat DÖĞDÜ, Abdulhaluk SAVAŞ, Tuba YILMAZ SAVAŞ, Ceyda AKIN, Lala CABBAROVA, Hakan Yasin GÖNDER

- Soru-Cevap

26 Mayıs 2024 - Horasan Salonu

9.30-12.30	Kurs 7 - İmplant Cerrahisinde Yumuşak Dokuya Bakış	Doç. Dr. Mustafa Cihan YAVUZ
12.30-14.00 Ara		
14.00-16.00	Kurs 6 - Fasiyal Harmoni İçin Botulinum Toksin Uygulamaları	Dr. Öğr. Üyesi Tuba DEVELİ

26 Mayıs 2024 - Ahlat Salonu

9.30-12.30	Kurs 9 - Porselen Laminete Vereer Uygulamalarında Klinik İp Uçları	Prof. Dr. Serdar POLAT Doç. Dr. Fehmi GÖNÜLDAŞ
12.30-14.00 Ara		
14.00-17.00	KURS 11 - Diş Hekimliğinde Çalışma Planlama: İstatistiksel Bakış	Doç. Dr. Naci MURAT

HECİMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ ALGEMELİ İNŞAAT ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ
ULUSLARARASI INTERNATIONAL
3. Diş HEKİMLİĞİ
KONGRESİ DENTISTRY CONGRESS AND EXHIBITION
Gergisi

Nutuva

neudentistrycongress.org